

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

BENEDICTI

PAPÆ XIV.

BULLARIUM.

TOMUS QUARTUS,

*IN QUO CONTINENTUR CONSTITUTIONES, EPISTOLÆ,
EDITÆ AB INITIO ANNI XIII. PONTIFICATUS
USQUE AD TOTUM PONTIFICATUS ANNUM XVII.*

Volumen 10.

EDITIO NOVA, SUMMO STUDIO CASTIGATA.

MECHLINIÆ,

Typis P.-J. HANICQ, typographi Celsiss. Domini *PRINCIPIS
DE MEAN*, Archiepiscopi Mechliniensis.

Superiorum permissu. — 1827.

C76.180

Harvard College Library

Oct. 11, 1912

Treatise

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

ANNO
1752.

BENEDICTI PAPÆ XIV.

CONSTITUTIONES, EPISTOLÆ etc.

ERECTIO

I.

Archiepiscopalis Metropolitanæ Ecclesiæ GORITIENSIS, constitutis omnibus, quæ Ecclesiam ipsam, Capitulum, utriusque Mensam, provisionem vel collationem beneficiorum Officiorumque respiciunt.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

SACROSANCTÆ Militantis Ecclesiæ gubernacula, quæ copiosus in misericordia Deus, et in cunctis suis gloriosus operibus, ad hoc Nobis, Procc-
mum.

Tom. X.

A 3

PONT. A. XII. ritis quamvis imparibus, committere, et debilitati nostræ magnum Apostolicæ servitutis jugum imponere voluit, ut, tanquam de summo vertice montis ad hujus mundi infima reflectentes intuitum, quid pro hujusmodi Ecclesia illustranda, ad Fidei Orthodoxæ propagationem, Divinique cultus augmentum conferat, quidque animarum Christifidelium saluti quomodolibet conveniat, attentius prospicere non omittamus, demandata tenentes, et propterea causis dissidiorum, quæ inimicus homo suggerit, per suppressionis, et extinctionis Ecclesiarum, etiam Patriarchalium, fontium et originum dissidiorum hujusmodi ministerium, penitus eliminatis, Apostolica auctoritate, qua fungimur in hac parte, earum loco novas Ecclesias Metropolitanas, pro Dominiorum diversitate, ne Fideles ipsi inibi degentes in recidivæ contentionis scopulum relabantur, erigimus, aliaque desuper disponimus, prout rationabiles causæ et pia sublimium Principum vota exposcunt, temporumque, locorum, et personarum qualitatibus et circumstantiis matura deliberatione pensatis, ad Omnipotentis Dei, ejusque Gloriosissimæ Genitricis Virginis Mariæ laudem et gloriam, ac ejusdem Militantis Ecclesiæ honorem, conspiciamus in Domino salubriter expedit.

§. 1. Sanè etc. *Sequitur narratio suppressionis Patriarchatus Aquilensis, ejusque Dicecesis, et Provinciæ divisio in duos Archiepiscopatus, de quibus vide Constit. L. Tom. III. (†), ac aliàs prout in Litteris nostris Apostolicis Pontificatus Nostri anno undecimo desuper expeditis plenius et uberius continetur.* Nos propterea erectioni Archiepiscopatus Goritienis hujusmodi modum, et formam imponere, eandemque erectionem per Nos, ut præfertur, factam, Apostolica auctoritate præfata confirmare cupientes, quique dudum inter alia volumus, quod petentes Beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum an-

(†) *Hujus Edit. vol. 9. p. 41.*

num valorem, secundum communem æstimationem, tam Beneficii uniendi, quàm illius, cui uniri petitur, alioquin unio non valeret, et in unionibus semper commissio fieret ad Partes, vocatis quorum interest; motu, scientia, et potestatis plenitudine similibus, in dicta Civitate Goritiensi valde conspicua, et in sui amplitudine circuitus duorum milliarium, et ultra, in qua Civitate Goritiensi, ejusque suburbis, plures, ut pariter accepimus, reperiuntur Ecclesiæ, videlicet Presbyterorum Regularium Societ. Jesu cum publico Gymnasio, ac Fratrum Ordinis Minorum Conventualium Sancti Francisci, et Cappuccinorum, et Carmelitarum discalceatorum nuncupatorum, præter duo Monialium Monasteria, unum sub Sanctæ Claræ, alterum verò sub Sanctæ Ursulæ respectivè Regulis, et tres utriusque sexus Christianissimum Confraternitatum Ecclesiæ, scilicet Sanctissimi Sacramenti, et Sanctorum Angelorum Custodum, et Sancti Joannis Nepomuceni nuncupati, nec non Ecclesia Fratrum Misericordiæ nuncupatorum, ut jure merito Archiepiscopalis Civitatis nomine nuncupari valeat; Parochialem Ecclesiam Exaltationis Sanctæ Crucis, et Sancti Viti, cum ei annexis altera Parochiali Ecclesiâ de Salcano nuncupata Goritien., ac perpetuò simplici Beneficio Ecclesiastico sub invocatione Sanctæ Annæ in Parochiali, seu alia Ecclesia dictæ Civitatis Goritiensis, quæ, sicut etiam accepimus, de Jurepatronatus Laicorum Nobilium, et Illustrium, videlicet præfatæ Mariæ Theresiæ Reginæ, ex fundatione, vel dotatione existit, et quam quondam cognominatus Comes Coronini primodictæ Parochialis Ecclesiæ Rector, dum viveret, obtinebat, quæque per obitum dicti cognominati Comitis, qui extra Romanam Curiam diem clausit extremum, ad præsens vacat, sive, ut præfertur, sive aliàs quovis modo etc. Illiusque Titulum collativum ac denominationem, naturam, et essentiam Parochialis Ecclesiæ collativæ, ita quod ex nunc

A N N O
1752.

Spectabiles Urbis Goritiensis qualitates ob quas Archiepiscopalis Sedis digna.

Parochialis Ecclesia Exaltationis S. Crucis, et S. Viti una cum aliis suppressitur, et extinguitur.

PONT.
A. XII.

illa collativa esse desinat, et de cætero uti talis in Titulum Collativum conferri, aut impetrari non possit, et si illam deinceps conferri, aut impetrari, vel aliàs de illa disponi contigerit, collationes, impetrationes, aliæque dispositiones hujusmodi nullæ et invalidæ, nulliusque roboris, vel momenti existant, nullique suffragentur, nec coloratum titulum possidendi cuiquam tribuant, eadem Apostolica auctoritate, de consensu præfatæ Mariæ Theresiæ Reginæ, perpetuò suppressimus, et extinguimus: Illisque sic suppressis, et extinctis eamdem Parochialém Ecclesiam Exaltationis Sanctæ Crucis, et Sancti Viti, in sua structura valde elegantem, et ob ejus pulchritudinem, ac præcipuè septemdecim marmoreorum Altarium in ea existentium magnificentiam, dignam propterea ut titulo, et honore Archiepiscopalis Ecclesiæ decoretur, ad laudem, et gloriam Omnipotentis Dei, ac Beatæ Virginis Mariæ, et Sanctorum Apostolorum Petri, et Pauli, necnon Fidei Catholicæ exaltationem, et totius Ecclesiæ militantis gloriam, in Archiepiscopalem, et Metropolitanam Ecclesiam Goritiensem nuncupandam, et in ea Archiepiscopalis, et Metropolitanæ Præsulis Goritiensis Sedem, et Provinciæ caput, pro uno deinceps Archiepiscopo Goritiensi, qui Pallii, et Crucis usum aliorum Archiepiscoporum more habeat, cum suis Capitulo, Sigillo, Arca, Mensa Archiepiscopali, omnibusque aliis insigniis Archiepiscopalibus, nec non privilegiis, honoribus, et prærogativis Archiepiscopis debitis, et concessis, ac juribus, jurisdictionibus, facultatibus, præeminentiis, gratiis, favoribus, et indultis realibus, et personalibus, et mixtis, quibus aliæ Metropolitanæ Ecclesiæ earumque Præsules quomodolibet, non tamen titulo oneroso, seu ex indulto, aut privilegio particulari, utuntur, fruuntur, potiuntur, et gaudent, ac uti, frui, potiri, et gaudere possunt, similiter perpetuò erigimus, et instituimus, ac nomine, titulo, et honore Archiepi-

Eaque
erigitur
in Eccle-
siam Ar-
chiepisco-
palem, et
Metropo-
litanam,
cum om-
nibus ju-
ribus.

scopali, et Metropolitano decoramus, necnon pro tempore existentem Ecclesiæ præfatæ Goritiensis Præsulem in Archiepiscopum declaramus, eique, ut ipse cætera singula, prout Metropolitanis in eorum Civitatibus, Diocesisibus, et Provinciis a Jure indultum extitit, facere, exercere, et administrare, et exequi possit, eadem auctoritate concedimus, et indulgemus.

§. 2. Præterea eidem Ecclesiæ Goritensi Ecclesias Episcopales Tridentinam, ac Tergestinam, et Petinensem, necnon Comensem, Patriarchatus olim Aquilejensis per Nos, ut præfertur, suppressi, et extincti suffraganeas, ac Ven. Fratres Nostros modernos, ac pro tempore existentes earum respectivè Episcopos, pro Archiepiscopi Goritiensis pro tempore existentis suffraganeis, qui tanquam membra Capiti eidem Archiepiscopo Goritensi Jure Metropolitico subsint: Ita quod Archiepiscopus Goritien. pro tempore existens præfatus, in Tridentina, ac Tergestina, ac Petinensi, necnon Comensi Civitatibus, et Diocesisibus, Jus Metropolitico sibi vindicet, necnon Tridentina, ac Tergestina, et Petinensis, ac Comensis Ecclesiæ præfatæ eidem Archiepiscopo, et Metropolitano Goritien. ad omnia, et singula teneantur, et sint adstrictæ, ad quæ Suffraganei suis Metropolitanis Ecclesiis, et Metropolitanis tenentur, et obligati sunt, ut judicentur juxta Canonicas Sanctiones; Ac eidem Archiepiscopo Goritensi præfatos suos Suffraganeos consecrandi, ad Provinciales Synodos evocandi, ac cum eis etiam Ecclesiastica negotia terminandi, et causas quarumcumque appellationum, sive querelas, alias ad eum tanquam Metropolitanum, juxta Decreta Concilii Tridentini devolutas, ac alias juxta Sacrorum Canonum statuta spectantes, cognoscendi, omniaque alia, et singula quæcumque, quæ de jure, vel consuetudine, aut alias quovis modo ad Archiepiscopos, et Archiepiscopale munus spectare, et pertinere solent, et debent, gerendi, faciendi, et exercendi, plenam, et

Assignantur Ecclesiæ suffraganeæ, in quas jus Metropolitico obtineat.

Р о и т. omnimodam auctoritatem concedimus , et fa-
A. XII. cultatam.

Alia de-
 signantur
 Goritiensium Pro-
 vinciae
 membra.

§. 3. Provinciae quoque Goritiensis Clerum ,
 et Populum universum , ac omnia Loca , Ec-
 clesias , et Monasteria , ac Oratoria , et pia Loca ,
 necnon Confraternitates a parte Imperii existen-
 tes olim praefato Aquilejensi Patriarchatui per
 Nos , ut praefertur , suppresso , et extincto sub-
 jecta , et subjectas , pro eorundem Ecclesiae ,
 et Archiepiscopi Goritien. Provincialibus , pa-
 riter perpetuo concedimus , et assignamus , ac
 deinceps perpetuis futuris temporibus praefatas
 Tridentinam , et Tergestinam , ac Petinensem ,
 necnon Comensem Ecclesias , dictae Ecclesiae
 Goritien. Suffraganeas censendas , ac tam eas ,
 quam illarum Civitates , et Dioeceses respectivè
 universas , sub ipsa Provincia Goritiensi com-
 prehensas , et nullatenus ab ea exemptas , nec
 dictae Sedi Apostolicae immediatè , neque ulli
 alteri , nisi tantum Goritien. Ecclesiae , et illius
 Archiepiscopo praefatis , quoad Archiepiscopalia
 Metropolitana , ac Provincialia Jura , et Juris-
 dictiones , subjectas esse , et fore , dicta aucto-
 ritate declaramus. Pro residentia verò , et ha-
 bitatione Archiepiscopi Goritien. pro tempore
 existentis praefati , in eadem Civitate Goritien.
 Domum conspicuam , et mobilibus decenter
 instructam , cum suis Cappella , necnon viri-
 dario , et vinea propinquis , seu annexis , et ad
 hunc effectum a pia liberalitate quondam tunc
 in humanis agentis Augustini Codelli , dum
 viveret , donatam , et destinatam , concedimus ,
 et assignamus.

Et Archie-
 piscopales
 Edes.

Capitu-
 lum in
 nova Me-
 tropoli-
 tana Di-
 gnitati-
 bus et Ca-
 nonicis
 constitu-
 tum nec-

§. 4. Utque eadem Parochialis Ecclesia Exal-
 tationis Sanctae Crucis ; et Sancti Viti in Ar-
 chiepiscopalem Ecclesiam Goritiensem , ut praefertur , erecta , ex omni parte perfectior reddatur . condignoque Capitulo , et Canonicorum ,
 et Dignitates in ea obtinentium , ac Mansiona-
 riorum numero condecoretur , in ea unam Prae-
 posituram , quae inibi post Pontificalem major ,
 ac de infrascripto Jure nominandi Regio sem-

per existat, pro uno presbytero dictæ Parochialis Ecclesiæ Exaltationis Sanctæ Crucis, et Sancti Viti in Archiepiscopalem Ecclesiam Goritien., ut præfertur, erectæ Præposito, qui illius Capituli, ut infra erigendi, caput existat, et in Choro, Capitulo, Processionibus, cæterisque functionibus, et Actibus Capitularibus publicis, et privatis dictæ Ecclesiæ, præeminentiam, et primum locum habeat; et unum Decanatum, qui secunda, quemque pro tempore obtinens Præpositus ad Sanctum Stephanum denominari debeat, attento quod in Gradiscæ Territorio quædam Ecclesia olim Filialis Ecclesiæ Patriarchalis Aquilejensis per Nos, ut præfertur, suppressæ, et extinctæ, titulo Præposituræ decorata reperitur, pro uno Clerico, seu Presbytero futuro dictæ Ecclesiæ Decano; et unum Primiceriatum, qui Tertia, Dignitates inibi respectivè existant. quemque pro tempore etiam obtinens Abbas Belinge, seu de Belluna, vel Bulegna denominari similiter debeat, attento quod in eodem Gradiscæ Territorio quædam Ecclesia pariter olim Filialis præfatæ Ecclesiæ Aquilejensis Titulo Abbatizæ decorata reperitur, pro uno Clerico, seu Presbytero futuro dictæ Ecclesiæ Primicerio; ac quinque Canonicatus, totidemque Præbendas, pro totidem Clericis, seu Presbyteris futuris in ea Canonicis; ac sex Mansionariatus, pro sex Presbyteris futuris in ea Mansionariis; ac unam et alteram perpetuas sine cura Cappellanas, pro duobus Presbyteris ut infra nominandis, qui tamen in Patriarchali Ecclesia Aquilejensi, per Nos, ut præfertur, suppressa et extincta præfata, pro celebratione infrascriptarum Missarum remanere debeant; cum Capitulo, Stallo, Mensa Capitulari, Arca, Bursa, et Sigillo communibus, ac omnibus et singulis aliis Capitularibus signis et Insigniis, aliis Metropolitanis Ecclesiis, earumque Capitulis de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut aliâ quomolibet, non tamen ex Indulto, seu privilegio

А Я Н О
1752.
non Mansionariæ,
aliique
tituli erigantur.

PONT. (A. XII. Alia designantur Goritienus Provinciae membra.

[The main body of the document contains several paragraphs of text that are almost entirely illegible due to extreme blurring and heavy black redaction marks. Only faint words like "SECRET" and "PROVINCIAE" are visible.]

Et Archiepiscopales Edes.

Capitulum in nova Metropoli

ANNO
1752.

tentatione, ac onerum eis pro tempore respectivè incumbentium supportatione, omnia et singula fructus, redditus, proventus, Jura, obventiones, et emolumenta universa ex infrascriptis Monasterio, ac Parochialibus Ecclesiis, et Beneficiis, ut infra, supprimendis et extinguendis, et foundationibus, seu legatis piis, etiam ut infra, applicandis; ita tamen, ut Archiepiscopo Goritiensi sexmille sexcenti, ac Præposito, præter infrascriptæ Domus habitationis usum, mille, et Decano octingenti, ac Primicerio sexcenti, singulis verò ex quinque Canonicis quâdringenti et quinquaginta, ac singulis ex sex Mansionariis pro tempore existentibus præfatis, biscentum, nec non singulis ex duobus Cappellanis præfatis centum et quinquaginta floreni monetæ currentis in ditionibus Austriacis, annuatim assignentur, eadem Apostolica auctoritate similiter perpetuò applicamus, et appropriamus: Ita quod liceat futuris Archiepiscopo Goritiensi, ac Præposito, et Decano, ac Primicerio, et quinque Canonicis, nec non Mansionariis præfatæ Ecclesiæ in Archiepiscopalem, ut præfertur, erectæ pro tempore existentibus, illarum et illorum omnium fructuum, reddituum, proventuum, Jurium, obventionum, et emolumentorum hujusmodi, veram, realem, et actualem possessionem, per se, vel alium, seu alios, eorum, ac dictarum Mensarum Archiepiscopalis, et respectivè Capitularis nominibus, propria auctoritate liberè apprehendere, et apprehensam perpetuò retinere, fructus quoque, redditus, et proventus, jura, obventiones, et emolumenta quæcumque percipere, exigere, levare, ac in eorum, et Mensarum Archiepiscopalis, et respectivè Capitularis hujusmodi usus et utilitatem convertere, cujusvis desuper minimè requisita.

Præterea Monasterium Abbatiam nunc Commenda
Sancti Petri de Rosacio Ordinis S. Be-
dæ Monasterii Sancti
olim Aquilejon. Diocesis per Nos, ut
tur, suppressæ, et extinctæ, cujus fructus Petri

PONT. particulari, competentibus, quique Præpositus,
A. XII. ac Decanus, et Primicerius, necnon Canonici
 præfati, Capitulum inter se constituent, et tam
 ipsi, quàm Mansionarii præfati apud dictam
 Ecclesiam personaliter residere, ac in ea singu-
 lis diebus, et debitis temporibus Horas Cano-
 nicas, ac Missam Conventualem seu Majorem
 semper pro Benefactoribus applicandam, cæte-
 raque Divina Officia solita et consuetam, cum
 debita mentis attentione, servataque Ecclesia-
 stica disciplina, ac infrascriptis ordine et præ-
 cedentia omnino servatis, videlicet quod Præ-
 positus semper primum, ac Decanus secundum,
 ac Primicerius tertium locos habeant, deinde
 juxta antianitatem quinque Canonici, et suc-
 cessivè etiam juxta antianitatem sex Mansiona-
 rii præfati succedant, qui Mansionarii nun-
 quam de gremio Capituli censi debeant, mi-
 nusque vocem, aut votum in Capitulo, ac
 sessionibus Capitularibus habere valeant, sed
 ultra Ecclesiæ servitium Ferialibus diebus, Ca-
 nonicis, ac dignitates in ea obtinentibus, om-
 nes verò Archiepiscopo Goritiensi pro tempore
 existenti, prout in Cathedralibus, et Metropo-
 litanis Ecclesiis praticari solet, inservire te-
 neantur, psallere, decantare, recitare, et re-
 spectivè celebrare, et aliàs dictæ Ecclesiæ in
 Divinis laudabiliter deservire debeant et tenean-
 tur, dicta Apostolica auctoritate etiam perpetuò
 erigimus, et instituimus. Illisque sic erectis
 et institutis pro Mensarum Archiepiscopalis, et
 respectivè Capitularis præfatæ Parochialis Exal-
 tationis Sanctæ Crucis, et Sancti Viti Ecclesiæ
 in Archiepiscopalem Ecclesiam Goritiensem ut
 præfertur erectæ, nec non Archiepiscopatus,
 et Præposituræ, ac Decanatus, et Primiceria-
 tus, ac quinque Canonicatum, totidemque
 Præbendarum, nec non sex Mansionariatuum,
 ac unius et alterius Cappellaniarum, ut præ-
 fertur, erectorum, et erectarum hujusmodi
 respectivè dote, illumque, ac illos, et illas pro
 tempore respectivè obtinentium congrua sus-

Ordo præ-
 cedendi,
 incumben-
 tia Onera.

Et præ-
 bendales
 redditus
 unicuique
 assignan-
 tur, ac
 definiun-
 tur.

tentatione, ac onerum eis pro tempore respectivè incumbentium supportatione, omnia et singula fructus, redditus, proventus, Jura, obventiones, et emolumenta universa ex infra-scriptis Monasterio, ac Parochialibus Ecclesiis, et Beneficiis, ut infra, supprimendis et extinguendis, et foundationibus, seu legatis piis, etiam ut infra, applicandis; ita tamen, ut Archiepiscopo Goritiensi sexmille sexcenti, ac Præposito, præter infrascriptæ Domus habitationis usum, mille, et Decano octingenti, ac Primicerio sexcenti, singulis verò ex quinque Canonicis quâdringenti et quinquaginta, ac singulis ex sex Mansionariis pro tempore existentibus præfatis, biscentum, nec non singulis ex duobus Cappellanis præfatis centum et quinquaginta floreni monetæ currentis in ditionibus Austriacis, annuatim assignentur, eadem Apostolica auctoritate similiter perpetuò applicamus, et appropriamus: Ita quod liceat futuris Archiepiscopo Goritiensi, ac Præposito, et Decano, ac Primicerio, et quinque Canonicis, nec non Mansionariis præfatæ Ecclesiæ in Archiepiscopalem, ut præfertur, erectæ pro tempore existentibus, illarum et illorum omnium fructuum, reddituum, proventuum, Jurium, obventionum, et emolumentorum hujusmodi, veram, realem, et actualem possessionem, per se, vel alium, seu alios, eorum, ac dictarum Mensarum Archiepiscopalis, et respectivè Capitularis nominibus, propria auctoritate liberè apprehendere, et apprehensam perpetuò retinere, fructus quoque, redditus, et proventus, jura, obventiones, et emolumenta quæcumque percipere, exigere, levare, ac in eorum, et Mensarum Archiepiscopalis, et respectivè Capitularis hujusmodi usus et utilitatem convertere, cujusvis licentiâ desuper minimè requisita.

§. 5. Præterea Monasterium Abbatiam ^{Divisio} nun- ^{Commen-}
cupatum Sancti Petri de Rosacio Ordinis S. Be- ^{dæ Mona-}
nedicti olim Aquilejen. Diœcesis per Nos, ut ^{sterii Sth-}
præfertur, suppressæ, et extinctæ, cujus fru- ^{cti Petri}

PONT. ctus, redditus, et proventus, ad trecentos tri-
 A. XII. gintatres florenos auri, cum uno tertio alterius
 de Rosacio floreni similis in libris Cameræ Apostolicæ; ut
 nuncupat etiam accepimus, taxati reperiuntur, quodque
 in duas Dilectus similiter Filius Noster Angelus Maria
 Commen- præfatæ S. R. E. Cardinalis Quirinus nuncupa-
 das, quæ tus modernus Episcopus Brixiensis in Commen-
 duobus dam ad sui vitam ex concessione, et dispensa-
 Archiepi- tionem Apostolicis ad præsens obtinet, ac in si-
 scopis Go- tionem Apostolicis ad præsens obtinet, ac in si-
 ritien. et milem Commendam ex pari concessione Aposto-
 Utinen., lica ad vitam obtineri consuevit, ex nunc prout
 cum suis ex tunc, et cum primum illud per cessum,
 respective etiam ex causa permutationis, vel decessum,
 fructibus seu privationem, aut quamvis aliam dimissio-
 perpetuò nem, vel amissionem dicti Angeli Mariæ Car-
 conceduntur. dinalis et Episcopi, aut aliàs quovis modo ex
 ejus persona, Commenda præfata cessante, va-
 care contigerit, etiamsi, etc., firmo remanente
 titulo Commendæ hujusmodi, in duas partes,
 seu duas deinceps Commendas per Nos ut infra
 erigendas, quarum una, quæ redditus ex bo-
 nis in Austriaca ditione consistentibus in summa
 florenorum mille et centum monetæ præfatæ,
 ut pariter accepimus, ad præsens habet, Gori-
 tiensis, altera verò, quæ redditus ex bonis in
 Veneto dominio existentibus etiam ad præsens
 habet Utinensis respectivè Diœcesis denominari,
 ac primodicta Goritiensi, secundo dicta verò
 Commendæ ut infra erigendæ, Utinensi Archie-
 piscopis pro tempore existentibus, et non aliis
 personis in Commendam Apostolica auctoritate
 præfata concedi, et assignari debeant, dividi-
 mus, et separamus, et respectivè in unam, et
 alteram Commendas Ordinis, et Denominatio-
 nis, seu Tituli ejusdem Monasterii S. Petri de
 Rosacio, ut præfertur, divisas, et separatas,
 quæ tamen noviter in libri Cameræ Apostolicæ
 præfatæ, habito respectu ad earum respectivè
 fructus, taxentur, eadem Apostolica auctoritate
 similiter perpetuò erigimus, et instituimus.

Utrique §. 6. Declarantes nihilominus unam Abbatiam
 Diœcesei Belinge, seu de Belluna, vel Bulegna, et al-

teram Præposituram Sancti Stephani, respectivè nuncupatas Ecclesias supradictas in præfato territorio Gradiscæ, ut præfertur, existentes sub Diœcesi Goritiensi præfata, versaque vice Monasterium Abbatiam nuncupatum Sancti Galli de Mozio, seu Mosacen. præfati Ordinis Sancti Benedicti, cujus fructus, redditus, et proventus ad trecentos florenos auri similes in libris ejusdem Cameræ Apostolicæ, ut pariter etiam accepimus, taxati reperiuntur, quodque dictus Daniel præfate Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Patriarcha Delfinus nuncupatus, ac Monasterium, Abbatiam etiam nuncupatum, S. Mariæ de Sexto, præfati Ordinis S. Benedicti, ejusdem Aquilejensis respectivè Diœcesis, per Nos, ut præfertur, suppressæ, et extinctæ, ac cujus fructus, redditus, et proventus ad bisennum sexaginta florenos auri pares in eisdem libris præfate Cameræ Apostolicæ, ut similiter accepimus, taxati reperiuntur, et quod Dilectus pariter Filius Noster Hieronymus præfate S. R. E. Cardinalis Columna nuncupatus, in Commendam, ad eorum respectivè vitam, ex concessione, et dispensatione Apostolicis ad præsens respectivè obtinent, quæque in similem Commendam ex pari concessione Apostolica ad vitam obtineri consueverunt, sub Diœcesi Utinensi deinceps respectivè comprehendere debere; quodque futuri Capitulum, et Canonici Ecclesiæ Utinensis per alias Nostras Litteras in Archiepiscopalem, et Metropolitanam Ecclesiam erigendi, imposterùm teneantur, et obligati existant, vice summæ vigintisex Ducatorum auri de Camera cum tribus quartis alterius ductati similis, conficientium scuta quadragintasex et obulos octoginta monetæ Romanæ, singulis quindenniis, Officialibus Cancellariæ Apostolicæ, ratione unionis perpetuæ Parochialis Ecclesiæ S. Pauli de Lovajno olim Aquilejensis Diœcesis, necnon ratione alterius unionis perpetuæ Theaurariæ, præfate Patriarchalis olim Ecclesiæ Aquilejensis Dignitatis, inibi non tamen post-

ANNO
1752.
assignan-
tur Mona-
steria, et
Commenda.

De solu-
tione
quinden-
niorum
opportu-
ne statui-
tur.

PONT.
A. XII.
de Rosacio
nuncupat
in duas
Commenda-
das, qua
duobus
Archiepi-
scopis Go-
ritien. et
Utinen.,
cum suis
respectivè
fructibus
perpetuò
conceduntur.

... eodem Patriar-
... Patriarchali,
... Nos, ut praeferatur,
... aucto-
... soluti-
... auri
... alicuius
... octo
... quina-
... prae-
... quinquennis re-
... hincindas.

... Consuetudines huiusmodi esse, quod
... ecclesia Goritien. ut praeferatur,
... ad eius exordia pro Christo-
... in eam concurrentium communitate aliquis
... missarum celebrandarum numerus re-
... quodque in omni Patriarchali Ecclesia
... per Nos, ut praeferatur, suppressa
... ad exiguum Presbyterorum inde
... numerum, solita anniversaria ce-
... sequunt, decernimus, quod in posterum
... ut prius, an intrascriptis
... et infra nominandis, postquam
... quinquages et sexagesima, videlicet
... vero Anniversarium per eos-
... existentes Capitulum et Ca-
... in Archiepiscopatu
... erectis, quatinus
... celebranda
... praedicta hincinde

ANNO
1752.

etc., illiusque titulum collativum, ac denominationem, naturam, et essentiam Parochialis Ecclesiæ collativæ, ita quod ex nunc collativa esse desinat, et de cætero uti talis in titulum collativum conferri, aut impetrari non possit, et si illam deinceps conferri, aut impetrari, vel aliàs de illa disponi contigerit, collationes, impetrationes, aliæque dispositiones hujusmodi, nullæ et invalidæ, nulliusque roboris vel momenti existant, nullique suffragentur, nec coloratum titulum possidendi cuiquam tribuant, eadem Apostolica auctoritate, de consensu præfatæ Mariæ Theresiæ Reginæ, etiam perpetuò suppressimus, et extinguimus, illamque sic suppressam et extinctam, unà cum omnibus, et singulis secundodictæ Parochiales Ecclesiæ bonis, rebus, et proprietatibus, illorumque fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, et emolumentis universis, cujuscumque nominis, naturæ, speciei, qualitatis, et quantitatis existant, eisdem Mensis Archiepiscopali, et respectivè Capitulari præfatæ Parochialis Ecclesiæ Exaltationis Sanctæ Crucis, et Sancti Viti in Archiepiscopalem Ecclesiam Goritiensem, ut præfertur, erectæ: ita quod liceat futuris Archiepiscopo, ac illius Capitulo, et Canonicis, eorum, ac utriusque Mensæ hujusmodi respectivè nominibus, omnium, et singulorum secundodictæ Parochialis Ecclesiæ, ut præfertur, suppressæ et extinctæ honorum, rerum, proprietatum, fructuum, etc. possessionem etc. apprehendere, et apprehensam perpetuò retinere, dictaque bona, res, proprietates locare, dislocare, arrendare, illorumque fructus etc. percipere, exigere, levare, ac in eorum, et mensæ hujusmodi usus, et utilitate, etc. re, cujusvis licentia de-; supportatis tamen per, ac Capitulum, et Ca-ibus et singulis secundo-lesia ut præfertur, sup-oneribus, dicta Apostolica

Et unà cum omnibus fructibus, et proventibus Archiepiscopali, et Capitulari Mensæ unitur.

PONT.
A. XII.

Pontificalem majoris existentis, eidem Patriarchali Ecclesiæ, seu illius mensæ Patriarchali, aut Capitulari pariter, per Nos, ut præfertur, suppressis, et extinctis aliàs Apostolica auctoritate respectivè factarum, ad alteram, solutiones summæ sexaginta unius ducatorum auri similium, cum tribus quartis alterius ducati parisi, conficientium summam centum et octo scutorum monetæ præfatæ, et obulorum quinque ejusdem monetæ, eisdem Cancellariæ præfatæ Officialibus etiam singulis quindenniis respectivè debitorum, respectivè faciendas.

Onera
Missarum
et Anni-
versaria
in sup-
pressa Pa-
triarchali
relicta,
ubi et
quomodo
adimplen-
da.

§. 7. Considerantes itaque dignum esse, quod in præfata Ecclesia Goritensi, ut præfertur, erecta, usque ab ejus exordio pro Christifidelium ad eam concurrentium commoditate aliquis major Missarum celebrandarum numerus repereretur; quodque in olim Patriarchali Ecclesia Aquilejensi per Nos, ut præfertur, suppressa et extincta, ob exiguum Presbyterorum inibi remanentium numerum, solita anniversaria celebrari nequibunt, decernimus, quod impostèrùm celebrentur, ut priùs, ab infrascriptis Presbyteris, ut infra nominandis, quotannis Missæ privatæ quingentæ et sexaginta, videlicet etc. etc. Sequentia verò Anniversaria per eosdem pro tempore existentes Capitulum et Canonicos præfatæ Ecclesiæ in Archiepiscopalem Goritiensem, ut præfertur, erectæ, quotannis, seu et per præfatos Mansionarios, celebranda, ad eam Apostolica auctoritate præfata transferimus, videlicet etc. etc.

Parochia-
lis patro-
nata Ec-
clesia S.
Mariæ de
Romans
supprimi-
tur.

§. 8. Præterea Parochialem Ecclesiam, Sanctæ Mariæ de Romans nuncupatam, Goritiens., quæ, sicut similiter accepimus, de eodem Jurepatronatus Laicorum Nobilium et Illustrium, videlicet præfatæ Mariæ Theresiæ Reginæ, ex fundatione, vel dotatione existit; quæque per obitum, quondam Joannis Baptistæ Caterini, dum viveret, illius Rectoris, qui extra dictam Curiam diem clausit extremum, ad præsens vacat, sive ut præfertur, sive aliàs quovis modo

ANNO
1752.

etc., illiusque titulum collativum, ac denominationem, naturam, et essentiam Parochialis Ecclesiæ collativæ, ita quod ex nunc collativa esse desinat, et de cætero uti talis in titulum collativum conferri, aut impetrari non possit, et si illam deinceps conferri, aut impetrari, vel aliàs de illa disponi contigerit, collationes, impetrationes, aliæque dispositiones hujusmodi, nullæ et invalidæ, nulliusque roboris vel momenti existant, nullique suffragentur, nec coloratum titulum possidendi cuiquam tribuant, eadem Apostolica auctoritate, de consensu præfatæ Mariæ Theresiæ Reginæ, etiam perpetuò suppressimus, et extinguimus, illamque sic suppressam et extinctam, unà cum omnibus, et singulis secundodictæ Parochiales Ecclesiæ bonis, rebus, et proprietatibus, illorumque fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, et emolumentis universis, cujuscumque nominis, naturæ, speciei, qualitatis, et quantitatis existant, eisdem Mensis Archiepiscopali, et respectivè Capitulari præfatæ Parochialis Ecclesiæ Exaltationis Sanctæ Crucis, et Sancti Viti in Archiepiscopalem Ecclesiam Goritiensem, ut præfertur, erectæ: ita quod liceat futuris Archiepiscopo, ac illius Capitulo, et Canonicis, eorum, ac utriusque Mensæ hujusmodi respectivè nominibus, omnium, et singulorum secundodictæ Parochialis Ecclesiæ, ut præfertur, suppressæ et extinctæ bonorum, rerum, proprietatum, fructuum, etc. possessionem etc. apprehendere, et apprehensam perpetuò retinere, dictaque bona, res, proprietates locare, dislocare, arrendare, illorumque fructus etc. percipere, exigere, levare, ac in eorum, et utriusque mensæ hujusmodi usus, et utilitatem convertere, cujusvis licentia desuper minimè requisita; supportatis tamen per futuros Archiepiscopum, ac Capitulum, et Canonicos præfatos, omnibus et singulis secundodictæ Parochialis Ecclesiæ ut præfertur, suppressæ, et extinctæ oneribus, dicta Apostolica

Et unà
cum om-
nibus fru-
ctibus, et
proventi-
bus Ar-
chiepisco-
pali, et
Capitula-
ri Mensæ
unitor.

PONT. A. XII. auctoritate, de simili consensu præfatæ Mariæ Theresiæ Reginæ modernæ et unicæ secundodictæ Parochialis Ecclesiæ Patronæ præfatæ, pariter perpetuò unimus, annectimus, et incorporamus.

Curæ animarum §. 9. Et insuper, ne cura animarum dilectorum quoque filiorum Parochianorum tam primodictæ Exaltationis Sanctæ Crucis, et Sancti Parochiæ, Viti in Archiepiscopalem Ecclesiam Goritientam suppressæ, ut præfertur, erectæ, quàm secundodictæ, ut præfertur, suppressæ, et extinctæ Parochialium Ecclesiarum hujusmodi, aliquod in ejus exercitio, cæterisque ejusdem muneribus, oneribus, et obligationibus, patiatur detrimentum, unam in primodicta, ac alteram in secundodicta Parochialibus Ecclesiis hujusmodi Vicarias perpetuas, pro uno, et altero Presbyteris sæcularibus, futuris primo et secundodictarum Parochialium Ecclesiarum hujusmodi Vicariis perpetuis, per dictam Mariam Theresiam Reginam, ejusque Filios, et Descendentes nominandis, et ab Ordinario loci ad curam animarum exereendam approbandis, atque in dictis Vicariis ad nominationem hujusmodi per ipsum Ordinarium instituendis, qui Vicarii sic

Constitutionis inibi in illis instituti, apud primo et secundodictas Parochiales Ecclesias hujusmodi personaliter respectivè residere, ac curam animarum Parochianorum præfatorum laudabiliter exercere, cum congrua ad formam Constitutionum Apostolicarum definienda. eisque Ecclesiastica Sacramenta administrare, aliaque onera primo et secundodictis Parochialibus Ecclesiis hujusmodi quomodolibet incumbentia, subire et adimplere, prout Rectores primo et secundodictarum Parochialium Ecclesiarum hujusmodi pro tempore existentes facere debebant, et tenebantur, similiter, et pariformiter, et absque ulla prorsùs differentia, etiam debeant, et teneantur, eadem Apostolica auctoritate similiter perpetuò erigimus et instituimus; illisque sic erectis et institutis, pro illarum respectivè-congrua et competenti dote, illasque pro tempore obtinentium congrua su-

stantatione, et onerum illis incumbentium supportatione, ex fructibus dictarum mensarum Archiepiscopalis et Capitularis respectivè, summam futuris Vicariis præfatis ab eodem Ordinario loci juxta Sacrorum Canonum, et Concilii Tridentini præfati Decretorum, nec non Constitutiones Pii Papæ V. etiam prædecessoris Nostri, super declaratione assignationum Vicariis perpetuis faciendarum editæ dispositionem, quotannis assignandam, et per futuros Archiepiscopum, ac Capitulum, et Canonicos Goritienses præfatos persolvendam, Apostolica auctoritate præfata, etiam perpetuò applicamus, et appropiamus.

§. 10. Et quia, sicut etiam accepimus, aliàs, videlicet de anno ejusdem Domini millesimo sexcentesimo octogesimo sexto, quondam tunc in humanis agens Vitus Gullini Presbyter, in ejus postremo, sub quo ab humanis decessit, elogio, nonnulla ejus bona, quorum redditus ad præsens ad valorem annuum duorum millium florenorum monetæ illarum partium, ut pariter accepimus, ascendunt, intuitu erectionis Cathedralis Ecclesiæ Goritiensis reliquit, et deinde de anno præfati Domini millesimo sexcentesimo nonagesimo quinto, bonæ memoriæ Sebastianus Antonius, dum viveret, præfate Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Tanarius nuncupatus, tunc dictæ Sedis Apostolicæ Nuncius Viennæ commorans, ex bonis a præfato Vito, ut præfertur, relictis, unum simplex, et personalem residentiam non requirens Beneficium Ecclesiasticum in Parochiali, seu alia Ecclesia Civitatis Goritiensis præfate, juxta decretum Congregationis tunc existentium præfate S. R. E. Cardinalium Decretorum dicti Concilii Tridentini Interpretum, erexit et fundavit: Nos provide considerantes, attenta erectione Archiepiscopalis Ecclesiæ Goritiensis hujusmodi per Nos, ut præfertur, facta, piam præfati Viti intentionem, et foundationem suam plenarium effectum jam consequutam esse, Beneficium, ut præ-

Alia Archiepiscopalis, et Capitularis Mensæ accessio ex suppressione Beneficii simplicis.

PONT. fertur, ad tempus destinatum, erectum, et
A. XII. fundatum hujusmodi, non obstante quovis dis-
 sensu, seu obstaculo moderni illius Titularis,
 prævia illius tituli collativi, quatenus opus sit,
 perpetua suppressione et extinctione, unà cum
 omnibus et singulis illius bonis, fructibus,
 redditibus, proventibus, juribus, obventionibus,
 et emolumentis universis, motu, scientia, et
 potestatis plenitudine similibus, Mensis Archie-
 piscopali, et respectivè Capitulari præfatis, sup-
 portatis tamen per futuros Archiepiscopum, et
 Capitulum, et Canonicos Goritienses omnibus
 et singulis dicti Beneficii, ac præsertim unius
 Missæ privatæ, quam per dictos futuros Capi-
 tulum, et Canonicos in suffragium animæ præ-
 fati Viti quotannis celebrari mandamus, oneri-
 bus, pariter perpetuò unimus, annectimus, et
 incorporamus.

Dos Ar- §. II. Insuper ex præfatis dismembrationi-
chiepisco- bus, et suppressionibus, ac respectivè unioni-
palis Ec- bus, et applicationibus, per Nos, ut præfertur,
clesiæ factis, certam, et fixam dotem, tam Archie-
quanta, piscopalis, quàm Capitularis Goritien. Mensa-
et undè riarum hujusmodi destinare intendentes, pro
conficien- tempore existenti Archiepiscopo Goritiensi, in
da. computum præfatorum sex millium sexcentorum
 florenorum annuorum pro ejus manutentione,
 ut præfertur, assignatorum, redditus Patriar-
 chalis Ecclesiæ præfatæ Aquilejensis per Nos,
 ut præfertur, suppressæ et extinctæ, ad qua-
 tuor mille et quadringentos florenos hujusmodi
 annuatim, ut similiter accepimus, ascendentes;
 ac ex nunc prout ex tunc, et e contra, post-
 quam dictum Monasterium Sancti Petri de Ro-
 sacio ex persona præfati Angeli Mariæ Cardina-
 lis, et Episcopi quovis modo, illius Commenda
 præfata, ut præfertur, cessante, vacare conti-
 gerit, ejusdem Monasterii S. Petri de Rosacio
 fructus, redditus, et proventus ex bonis in
 Austriaca Ditione existentibus provenientes, et
 ad summam mille et centum florenorum monetæ

ANNO
1752.

illarum partium etiam annuatim, ut pariter accepimus, ascendentes; ac etiam quibus Patriarchatus Aquilejensis per Nos, ut præfertur, suppressus, et extinctus, illiusque Patriarcha pro tempore existens a parte Imperii fruebatur, in summa quadringentorum sexaginta quatuor florenorum similium annuorum; necnon redditus secundodictæ Parochialis Ecclesiæ S. Mariæ de Romans, ut præfertur, suppressæ et extinctæ, ac etiam, ut præfertur, unitæ, annexæ, et incorporatæ, ad sexcentos florenos similiter annuatim, ut etiam accepimus, ascenden., similiter perpetuò concedimus; et assignamus. Et quamvis ad complendam integram summam dictorum sex millium et sexcentorum florenorum monetæ præfatæ pro Congrua Archiepiscopi Goritiensis pro tempore existentis præfati assignatorum, trigintasex floreni similes annuatim deficient; nihilominus eadem summa, ut præfertur, assignata, tamquam integra computari debet, tum quia bona, ut par est, diligenter, administrata, majores producere poterunt redditus, tum etiam quia pro tempore existens Archiepiscopus Goritiensis præfatus exemptus semper erit a solutione quinquenniorum Sedi Apostolicæ præfatæ a Capitulo, et Canonicis Patriarchalis Ecclesiæ Aquilejensis per Nos, ut præfertur, suppressæ et extinctæ antea solvi solitorum, pro bonis nonnullorum Monasteriorum illius Mensæ Capitulari aliàs unitorum, ad quorum solutionem Capitulum et Canonici Ecclesiæ Goritiensis, ut præfertur, erectæ pro tempore existentes præfati; ex nunc imposterum tenebuntur, et obligati existent. Quibus itidem pro eorum particulari dote, onerumque eis pro tempore incumbentium supportatione, infra scriptos redditus, ad summam octo millium ducentorum et quatuor florenorum dictæ monetæ annuatim, ut pariter accepimus, ascendentes, scilicet florenos mille et quingentos ex præfata Parochiali Ecclesia Exaltationis Sanctæ Crucis, et Sancti Viti, ut præfertur, suppressa

Quanta
itidem
dos Capitu-
laris
Mensæ et
quomodo
inter Di-
gnitates,
et Cano-
nicos, re-

PONT. et extincta, et in Archiepiscopalem Ecclesiam
A. XII. Goritiensem, ut præfertur, erecta; ac florenos
 liquas. bismille ex præfato Beneficio pariter, ut præ-
 que Man- fertur, suppresso, et extincto; ac florenos
 sionarios, quatuormille ex bonis hæreditariis dicti quon-
 et Cappel- dam Augustini Codelli, licet bona hæreditaria
 lauos par- hujusmodi, ex dispositione præfati Augustini,
 tienda. pro erectione Episcopatus, seu Cathedralis Ec-
 clesiæ Goritiensi relicta fuerint, necnon florenos
 similes septingentos quatuor ex communibus
 redditibus Capituli, et Canonicorum olim Ec-
 clesiæ Patriarchalis Aquilejensis, per Nos, ut
 præfertur, suppressæ et extinctæ, annuatim
 respectivè provenien.; et quemcumque alium
 fundum, quatenùs existat, pro dote, et annuò
 adimplemento Missarum, et Anniversariorum
 destinatum, etiam pariter concedimus et assi-
 gnamus. Cum hoc tamen, quod administratione
 omnium bonorum hujusmodi apud Capitulum,
 et Canonicos præfatæ Ecclesiæ Goritiensis pro
 tempore existentes præfatos remanente, tenean-
 tur ipsi Capitulum et Canonici, ex illorum red-
 ditibus subministrare annuatim florenos mille
 Præposito, qui etiam fruatur habitatione domus
 ab eodem quondam Vito Gulini, ut similiter
 accepimus, relictæ, ac octingentos Decano, et
 sexcentos Primicerio, ac quadringentos quin-
 quaginta cuilibet ex quinque Canonicis præfa-
 tis, ac ducentos cuilibet ex sex Mansionariis hu-
 jusmodi, necnon centum quinquaginta florenos
 similes cuilibet ex duobus Presbyteris Cappel-
 lanis nuncupandis, qui præter Sacristam, an-
 nuos redditus trecentorum florenorum similium
 separatim habentem, inservient, et insimul
 Missas celebrabunt in antiqua Patriarchali Ec-
 clesia Aquilejensi per Nos, ut præfertur, sup-
 pressa et extincta, semper tamen Sedi Aposto-
 licæ præfatæ immediatè subjecti, et Delegato
 Apostolico, prout ordinatur in præfatis Nostris
 Litteris Apostolicis incipientibus *□ Injuncta No-*
bis *□* Pridie nonas Julii, Pontificatus Nostri
 anno undecimo, ut præfertur, expeditis.

§. 12. Et quia juxta supradictum computum, ANNO 1752. annuatim superabundare videntur mille sexcentiquatuor Floreni similes, isti erogari debebunt Quæ reliqua est summa, in quos usus eroganda. Quæ re-
 in adimplementum onerum Missarum, et An-
 niversariorum translatorum, et ut superius or-
 dinatorum, inter quas Missas una annuatim
 privatè celebranda erit in suffragium Animæ
 præfati quondam Viti Gulini, necnon in ma-
 nutentionem præfatæ Ecclesiæ Aquilejensis, per
 Nos, ut præfertur, suppressæ, et extinctæ, ac
 novæ Ecclesiæ Archiepiscopalis Goritiensis, pro
 medietate cum Archiepiscopo Goritiense pro
 tempore existente, et pro salariis Ministrorum,
 aut alterius occurrentis solutionis, onerum,
 et similiter pro prompta, et integra satisfactione
 quindenniorum præfatæ Sedi Apostolicæ debito-
 rum pro præfato Monasterio de Belinga, seu
 Belluna, vel Bulegna, ac dicta Præpositura ad
 Sanctum Stephanum, præfati Territorii Gra-
 discæ in Austriaco dominio, mensæ Capitulari
 præfatæ Ecclesiæ Patriarchalis Aquilejensis per
 Nos, ut præfertur, suppressæ, et extinctæ,
 aliàs unitis, videlicet Florenos auri de Camera
 septuagintaduos, et solidos novem pro eodem
 supradicto Monasterio de Belinga, seu Belluna,
 vel Bulegna, eorumdem Fratrum Nostrorum
 præfatæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium
 Collegio, qui ad monetam Romanam reducti
 conficiunt summam centum vigintinovem scu-
 torum dictæ monetæ, et obulorum octoginta
 duorum, singulis quindenniis; et Cancellariæ
 Apostolicæ Officialibus septuagintaquinque Du-
 catorum auri de Camera hujusmodi, qui sunt
 in moneta Romana præfata scuta centum viginti
 septem, et obuli septuaginta quinque; necnon
 Camera Apostolicæ Florenos vigintinovem, qui
 conficiunt summam scutorum quinquaginta-
 duorum dictæ monetæ; ita ut in totum debean-
 tur in decursu annorum quindecim scuta tre-
 centa novem, et obuli septuagintaduo cum di-
 midio alterius obuli paris; et ulterius præfatæ
 Cancellariæ Apostolicæ Officialibus, pro præfata

PONT.
A. XII.

Præpositura ad Sanctum Stephanum Gradiscæ, ut supra, unita, singulis pariter quindenniis, ducatos auri de Camera similes centum et tres, qui conficiunt summam centum octoginta scutorum dietæ monetæ et obulorum vigintiquinque; ita ut ambabus dictis partitis computatis, pro tempore existentes Capitulum, et Canonici præfatæ Archiepiscopalis Ecclesiæ Goritiensis per Nos, ut præfertur, erectæ tenebuntur, et obligati erunt solvere singulis quindenniis scuta quadringenta octoginta novem, et obulos nonaginta septem præfatæ monetæ, quæ singulis annis repartita, quolibet anno constituunt summam scutorum trigintaduorum, et obulorum sexaginta sex cum dimidio alterius obuli similis.

Conceditur facultas Capitulo con-
dendi, re-
formandi,
ac corri-
gendi sta-
tuta pro
œconomi-
ca bono-
rum ad-
ministra-
tione, et
Ecclesiæ
servitio.

§. 13. Præterea eisdem futuris, et pro tempore existentibus Ecclesiæ Goritiensis Archiepiscopo, Capitulo, et Canonicis, et Dignitates præfatas obtinentibus, ut ipsi capitulariter congregati pro dictæ Ecclesiæ Goritiensis, ac illius Mensæ Capitularis, Sacristiæ, et Fabricæ, et rerumque rerum, et honorum tam spiritualium, quam temporalium prospero, felicitique statu regimine, gubernio, et directione, ac onerum eis pro tempore respectivè incumbentium supportatione, Missarum, Horarum Canonicarum diurnarum, et nocturnarum, aliorumque Divinorum Officiorum, Processionum, Funerarium, et Anniversariorum celebratione, ac de Dignitatibus, Canonicatibus, et Præbendis, ac Mansionariis præfatis, aliisque Ministeriis Ecclesiasticis, inibi pro tempore providendorum receptione, et admissione, personali residentia, distributionum etiam quotidianarum, et emolumentorum quorumcumque repartitione, et amissione, poenarum per absentes a Divinis Officiis, et Functionibus, suis loco, temporum non interessentes, seu onera, et ministeria eis respectivè incumbentia subire negligentes incurrendarum impositione, atque incursu, singulorum præsentis, et absentis notandis, Cæremoniiis

remoniiis, et Functionibus in præfata Ecclesia, illiusque Choro, Capitulo, Processionibus, et aliis actibus servandis, necnon præfatae Ecclesiae Ministris deputandis, et amovendis, salariis, et stipendiis, eorum cuilibet assignandis, ac quibusvis aliis rebus, in præmissis, et circa ea quomodolibet necessariis, et opportunis, quæcumque Statuta, Ordinationes, Capitula, et Decreta, licita tamen et honesta, et sacris Canonibus, ac præfati Concilii Tridentini Decretis, et Constitutionibus Apostolicis non contraria, condere, et edere, conditaque, et edita, pro temporum, et rerum varietate et qualitate, mutare, limitare, corrigere, declarare, et interpretari, ac in meliorem formam redigere, seu, alia de novo etiam ex integro condere, et per eos, ad quos pro tempore spectabit, sub pœnis in contrafacientes statuendis, observari facere, liberè et licitè valeant, plenam, liberam, et omnimodam facultatem, potestatem, et auctoritatem, eadem Apostolica auctoritate similiter perpetuò concedimus, et impertimus.

ANNO
1752.

§. 14. Ulteriùs futuris præfatae Ecclesiae in Archiepiscopalem, ut præfertur, erectæ Præposito, et Decano, ac Primicerio, et quinque Canonicis, necnon sex Mansionariis præfatis, eorumque in Præpositura, et Decanatu, et Primiceriatu, ac singulis Canonicatibus, et Præbendis, necnon sex Mansionariatibus hujusmodi successoribus respectivè pro tempore existentibus, ut ipsi Præpositus videlicet, ac Decanus, et Primicerius, ac quinque Canonici præfati, Cappam magnam violacei coloris cum pellibus Armellinis subsutam, et Rocchettum; Mansionarii verò præfati Almutiam, tam in præfata Ecclesia in Archiepiscopalem, ut præfertur, erecta, quàm extra eam, et tam in Processionibus, quàm aliis actibus, et functionibus quibuscumque publicis, et privatis, etiam extra Civitatem Goritiensem præfatam, ac ubique locorum, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Universalibus, Gene-

Ac Dignitatibus et Canonicis Cappæ Magnæ, Mansionariis autem Almutiæ usus.

PONT. A. XII. ralibusque Conciliis, ac etiam in præsentia dictorum Venerabilium Fratrum Nostrorum præfatæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium de Latere Legatorum, Archiepiscoporum, Episcoporum, et Ordinarii etiam proprii, ac aliorum quorumcumque, ac etiam in ipsius Ecclesiæ Choro, et Capitulo. quibusvis anni temporibus, et diebus, deferre et gestare, illisque respectivè uti liberè, et licitè valeant, et possint.

Universa §. 15. Eisdem quoque Præposito, et Decano, denique ac Primicerio, et quinque Canonicis, necnon jura ceteris Capitulis quomodolibet competentia. sex Mansionariis pro tempore existentibus præfatis, ut ipsi eorumque Officiales, ac Ministri, ac res, bona, proprietates, et jura quæcumque, omnibus et singulis tam spiritualibus, quàm temporalibus privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, indultis, favoribus, et gratiis, quibus aliarum similium Archiepiscopalium, et Metropolitanarum Ecclesiarum illarum Partium Capitula, Dignitates, Canonicatus et Præbendas, ac Mansionariatus in eis obtinentes, eorumque Officiales, et Ministri, ac bona, jura, res, et proprietates, de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut aliàs quomodolibet, non tamen titulo oneroso, aut ex Indulto, seu privilegio particulari, utuntur, fruuntur, potiuntur, et gaudent, aut uti, frui, potiri, et gaudere possunt, et poterunt quomodolibet in futurum, similiter, et pariformiter, ac æquè principaliter, et ubique, absque ulla prorsus differentia, dummodo tamen illa sunt in usu, et non revocata, nec sub aliqua revocatione comprehensa, sacrisque Canonibus, et præfati Concilii Tridentini Decretis, ac Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis non repugnent, uti, frui, potiri, et gaudere liberè et licitè etiam possint, et valeant, perinde, ac si eis nominatim, et expressè concessa fuissent, eadem Apostolica auctoritate etiam perpetuò concedimus, et indulgemus.

§. 16. Et insuper, attentis præfatæ Mariæ Theresiæ Reginæ peculiaribus meritis, dum ipsa pro erectione novæ Archiepiscopalis Ecclesiæ Goritien. hujusmodi, consensum præstitit unioni Beneficiorum aliquot Ecclesiasticorum de suo jurepatronatus existentium, ac considerabilibus muneribus, et donativis eidem Archiepiscopali Ecclesiæ Goritienti per eam factis, sperantes etiam quod in posterum, pro ejus singulari liberalitate, alia similia, aut majora facere possit, eidem Mariæ Theresiæ Reginæ, ejusque Filiis, et Descendentibus, Jus nominandi ad præfatam Archiepiscopalem Ecclesiam tam hac prima vice, a primæva illius erectione et institutione per Nos, ut præfertur, factis, Pastoris solatio destitutam, quàm deinceps, quoties eam pro tempore quomodolibet, non tamen per obitum apud Sedem Apostolicam præfatam, etiam Pastoris solatio destitui contigerit, Personam idoneam, per Nos, et Romanum Pontificem pro tempore existentem, ad nominationem hujusmodi eidem Ecclesiæ Goritienti in Archiepiscopum præficiendam, necnon ad Præposituram, et Decanatum, et Primiceriatum, et quinque Canonicatus et Præbendas, ac sex Mansionariatus præfatos, necnon ad unam et alteram perpetuas Cappellanas in præfata Ecclesia Patriarchali Aquilejensi per Nos, ut præfertur suppressa, et extincta, pro celebratione Missarum, et Anniversariorum præfatorum, inibi per unum et alterum Presbyteros, Cappellanos nuncupandos, obtinendas, destinatos, ut præfertur, erectos et erectas hujusmodi, quandocumque, et quotiescumque illos, et illas de cætero, quibusvis modis, et ex quorumcumque personis, etiam Nostris, et Romani Pontificis pro tempore existentis, seu quorumvis præfatæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, etiam tunc viventium, Familiaribus, et continuis Commensalibus, seu præfatæ Romanæ Ecclesiæ et Curie Officialibus, aut aliàs reservationem, et affectionem inducentibus, seu per liberas, etiam

ANNO

1752.

Jus no-

minandi
ad Metro-
politana
Ecclesiam
Dignita-
tes, Ca-
nonicatus
Mansio-
nariatus,
et Cappel-
lanias re-
servatur
favore Re-
ginæ Hun-
garie,
ejusque
Filiorum,
et Descen-
dentium.

POPT.
A. XII.

ex causa permutationis, resignationis de illis in Romana Curia præfata, etiam, in Nostris, et Romani Pontificis pro tempore existentis manibus, vel extra eam quomodolibet, respectivè factas et admissas, aut assequutionem aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum quavis auctoritate collatorum, seu illos, et illas pro tempore respectivè, obtinentium in aliquo ex mensibus Nobis, et Romano Pontifici pro tempore existenti præfato, ac eidem Sedi Apostolicæ reservatis, non tamen per obitum apud Sedem eandem, decessum, vel quamvis aliam dimissionem, amissionem, privationem, Religionis ingressum, et professionis in ea emissionem, Matrimonii contractum, aut aliàs quomodocumque, et qualitercumque vacare contigerit, personas itidem idoneas, in Præpositura per Nos, ut præfertur, erecta præfata, quovis modo, et in quibusvis mensibus pro tempore vacante, per Ordinarium Loci; in Primiceriatu verò, ac singulis quinque Canonicatibus, totidemque Præbendis, ac sex Mansionariatibus, necnon una et altera Cappellaniis per Nos, ut præfertur, erectis hujusmodi, non tamen in infrascriptis sex mensibus pro tempore vacan., neque in dicto Decanatu quovis modo, et in quibusvis mensibus etiam pro tempore vacante, etiam per eundem Ordinarium Loci respectivè instituendas, simili Apostolica auctoritate pariter perpetuò reservamus, concedimus et assignamus; necnon Jus nominandi hujusmodi tam ad dictam Ecclesiam Goritiensem, quàm ad Præpositum, et Decanatum, et Primiceriatum, et quinque Canonicatus, totidemque Præbendas, et sex Mansionariatus, ac unam et alteram Cappellanas, per Nos, ut præfertur, erectas, et erectos hujusmodi, Regium existere, eidemque Mariæ Theresiæ Reginæ, ejusque Filiis, et Descendentibus præfatis, semper et perpetuò competere, illudque vim, effectum, naturam, substantiam, essentiam, qualitatem, validitatem, et roboris firmitatem Juris nominandi Regii

ANNO
1752.

hujusmodi obtinere, ac uti tale sub quacumque derogatione, etiam cum quibusvis prægnantissimis, et efficacissimis clausulis, et decretis, in quacumque dispositione etiam per viam Constitutionis, Legis, Regulæ Cancellariæ Apostolicæ, aut aliàs, quomocumque facta, nullatenus comprehendi, neque illi ullo unquam tempore, et ex quavis causa derogari posse, neque debere, ac collationes, provisiones, et quasvis alias dispositiones de Præpositura, et Decanatu, ac Primiceriatu, et quinque Canonicatibus, totidemque Præbendis, ac sex Mansionariatibus, necnon una et altera Cappellaniis, ut præfertur, erectis hujusmodi, absque ipsius Mariæ Theresiæ Reginæ, ejusque Filiorum, et Descendentium præfatorum consensu, seu nominatione, pro tempore factas, processusque desuper habendos, et inde sequenda quæcumque, nulla et invalida, nulliusque roboris, vel momenti fore et esse, ac pro nullis et infectis haberi, nec jus, aut coloratum titulum possidendi cuique per illa tribui posse decernimus.

§. 17. Cum hoc tamen, quod quoties præfatam Ecclesiam Goritiensem Pastoris solatio destitui, ac Decanatum præfatum quovis modo, et in quibusvis mensibus, præfatum verò Primiceriatum, ac quinque Canonicatus, totidemque Præbendas, et sex Mansionariatus, ac unam et alteram Cappellanas, ut præfertur, erectos et erectas hujusmodi, in sex mensibus, scilicet Januarii, Martii, Maji, Julii, Septembris, et Novembris, Sedi Apostolicæ præfatæ juxta Concordata Germaniæ reservatis, vacare contigerit, ad illam, et illos, ac illas nominatio hujusmodi, Nobis, et Successoribus Nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus tantum fieri debeat, et ad illos, et illas respectivè, ut præfertur pro tempore nominati, Litteras Apostolicas, cum expressione tamen fructuum tam Decanatus, quàm Primiceriatu, ac quinque Canonicatum, totidemque Præbendarum, necnon sex Mansionariatuum, et unius, et alterius

Quando expediente sint Litteræ Apostolicæ, et cum quibus expressionibus

PONT.
A. XII.

Cappellaniarum hujusmodi, in vigintiquatuor ducatis auri de Camera hujusmodi, juxta stylum Germaniæ, expedire teneantur; ad Ecclesiam præfatam verò Goritiensem pro tempore etiam nominati pariter Litteras Apostolicas expedire, ac jura præfatæ Cameræ Apostolicæ, et aliis propterea debita, juxta taxam, quæ ab eorumdem Cardinalium Collegio præfato, habito respectu ad præsentis redditus Mensæ Archiepiscopalis Goritiensis præfatæ, necnon ad aliam taxam correspondentem redditibus a præfato Monasterio Sancti Petri de Rosacio, ut præfertur, dismembratis, et pro tempore existenti Archiepiscopo Goritiensi assignatis, in summa septingentorum florenorum auri hujusmodi, statuta fuit, et quam in eadem summâ in Libris Cameræ Apostolicæ præfatæ describi volumus; et in qua taxa florenorum septingentorum, comprehendi debeat taxa Communis dicti Monasterii Sancti Petri de Rosacio Goritiensis Diœcesis, quæ ab Archiepiscopis Goritiensibus pro tempore, utpote in provisione Ecclesiæ Archiepiscopalis solvenda, in Litteris Apostolicis Commendæ ejusdem Monasterii desuper expeditis persolvi non debeat, persolvere similiter teneantur.

Clausulæ §. 18. Præsentis quoque Litteras semper et pro præmissorum firmitate. perpetuò validas, et efficaces esse et fore, nec ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, seu in jus vel controversiam vocari, aut adversus illas quodcumque juris vel facti, aut gratiæ vel justitiæ remedium impetrari posse, nec illas sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, et Sedem Apostolicam præfatam, sub quibuscumque tenoribus, et formis, et sub quibusvis clausulis, et decretis, etiam motu, scientia, et potestatis plenitudine simi-

ANNO
1752.

libus, etiam consistorialiter, pro tempore factis, et faciendis, comprehendi, vel confundi, sed tanquam ad Fidei Catholicæ exaltationem, Divinique Cultus incrementum, et animarum ædificationem, et solatium, factas, et emanatas, semper ab illis excipi, et quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, et validissimum statum restitutas, repositas, ac plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data, per futuros, et pro tempore existentes Archiepiscopum et Capitulum, ac Canonicos Goritienses præfatos, ac alios, quorum favorem eadem præsentis Litteræ quomodolibet concernunt, quandocumque eligenda, concessas, validasque fore et esse, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere; et sic ab omnibus censeri, et ita per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, et quoslibet alios quavis prærogativa, et privilegio fungentes, ac honore, et præeminentia fulgentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari, et definiri debere, et si seorsum super his a quodam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum et inane Motu pari similiter decernimus etc. etc. etc.

Aliter
judicari
prohibetur.

§. 19. Non obstantibus priori voluntate Nostra præfata, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ Octavi etiam prædecessoris Nostri de una, et Concilii Generalis de duabus Dietis, dummodo ultra tres Dietas aliquis vigore præsentium ad iudicium non trahatur, ac quibusvis aliis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Generalibusque Conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis, necnon Nostris et Cancellariæ Apo-

Derogatio
contrariis

POST. stolicæ præfatæ Regulis, de jure quæsito non
A. XII. tollendo, ac de gratiis adinstar non conceden-
 dis, necnon Lateranensis Concilii novissimè ce-
 lebrati, uniones, et applicationes perpetuas,
 nisi in casibus a jure permissis fieri prohiben-
 tis, ac quatenus opus sit, primodicti Monaste-
 rii, et Ordinis præfati, etiam juramento, con-
 firmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia
 roboratis statutis, privilegiis quoque, indultis,
 et Litteris Apostolicis, quibusvis Superioribus,
 et Personis, sub quibuscumque tenoribus, et
 formis ac cum quibusvis etiam derogatoriarum
 derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissi-
 mis, et insolitis clausulis, irritantibusque, et
 aliis decretis, etiam motu, scientia, et pote-
 statis plenitudine similibus, ac etiam consisto-
 rialiter, aut aliàs quomodolibet, etiam pluries,
 et iteratis vicibus concessis, confirmatis, ap-
 probatis, et innovatis, necnon præfata ultima
 dicti quondam Augustini Codelli voluntate, et
 dispositione. Quibus omnibus et singulis, etiamsi
 pro illorum sufficienti derogatione, aliàs de il-
 lis, eorumque totis tenoribus, specialis, speci-
 fica, et expresso, ac individua, et de verbo
 ad verbum, non autem per clausulas generales
 idem importantes, mentio, seu quævis alia ex-
 pressio habenda, aut aliqua alia etiam exqui-
 sita, et peculiaris forma servanda foret, teno-
 res hujusmodi, ac si de verbo ad verbum,
 nihil penitus omisso, et forma in illis tradita
 observata, inserti forent, præsentibus pro plenè
 et sufficienter expressis, ac insertis habentes,
 illis aliàs in suo robore permansuris, ad præ-
 missorum omnium et singulorum validitatis
 effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et ex-
 pressè, ac latissimè et plenissimè harum quo-
 que serie, motu, scientia, et potestatis pleni-
 tudine paribus derogamus, contrariis quibus-
 cumque etc.

Sanctio §. 20. Nulli ergo omnino hominum liceat
pœnalis. hanc paginam Nostræ absolutionis, perpetuæ

suppressionis, extinctionis, erectionis, concessionis, dismembrationis, separationis, assignationis, unionis declarationis, applicationis, annexionis, incorporationis, facultatum impartitionis, indulti, juris nominandi, reservationis, et extensionis, decreti, mandati, et commissionis, collationis, provisionis, et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, et Beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

ANNO
1752.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Dat. 18.
Incarnationis Dominicæ millesimo septingente-Aprilis
simo quinquagesimo secundo, Quartodecimo 1752.
Kalendas Maji, Pontificatus Nostri Anno XII.

Expedita in Cancellaria Apostolica.

PONT.
A. XIII.

II.

PRIVILEGIA

Et Indulta concessa Confraternitati Sanctæ Mariæ de *Succursu contra Infideles* in Civitate Januæ erectæ ampliantur, et declarantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Pontificis munificentia in Societates divinum cultum, et proximorum utilitatem promoventes. Indultum Confratribus jam concessum vescendi ovis, et lacticiniis certis Quadragesimalibus diebus,

PIAS Christifidelium Societates Omnipotentis Dei cultum per assidua Religionis obsequia, simulque Proximorum utilitatem, per impensa Charitatis officia promoventes, Apostolicæ liberalitatis favoribus, et gratiis libenter cumulamus, ac etiam Indulta, et Privilegia semel ipsis concessa ampliamus, et declaramus, prout in Domino salubriter expedire conspiciamus.

§. I. Cum itaque aliàs a Nobis emanaverint Litteræ in forma Brevis sub Annulo Piscatoris, quarum initium est *Attendentes* favore Confratrum piæ Sodalitatis Beatæ Mariæ Virginis de *Succursu contra Infideles* nuncupatæ in Civitate Januensi canonicè erectæ, in quibus inter alia illius Confratribus tunc et pro tempore existentibus concessa Privilegia, et Indulta, hoc etiam continetur, quod Confratres prædicti in Januensi Ditione, et Dominio commorantes, et eleëmodynas juxta Confraternitatis hujusmodi Statuta promptè contribuentes, seu alia pia opera in Statutis ipsis contenta et expressa adimplentes, Privilegio vescendi ovis, et lacticiniis, diebus Dominicis, et quibuslibet secundis, tertiis, et quintis Feriis cujuslibet

Hebdomadæ Quadragesimæ, exceptis tamen Dominica in Palmis, et Hebdomadæ Majoris respectivè nuncupatis diebus, ac servata lege jejunii, et unica comestione in die, uti possent, et valerent, prout in enunciatis Litteris distinctiùs continetur.

ANNO
1752.

§. 2. Cumque, sicut nuper pro parte Dilectorum Filiorum modernorum dictæ Congregationis Confratrum Nobis expositum fuit, non tam ipsorum majori solatio, quàm ipsius Confraternitatis progressibus magnopere proficuum fore censeatur, si Nos privilegium, seu Indultum hujusmodi, ad alios omnes Quadragesimæ dies ampliare, et extendere dignaremur: Nos qui ejusdem Confraternitatis utilitatem, ac etiam augmentum sinceris desideramus affectibus, illius Confratres prædictos, eorumque singulares personas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum seriè absolventes, et absolutos fore censentes; supplicationibus pro eorum parte Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. ex Apostolicæ potestatis plenitudine, supradictum Privilegium, seu Indultum, Ovis, et Lacticiniis certis Quadragesimæ diebus vescendi, eidem Confraternitati, ejusque Confratribus, ut præfertur, concessum, non solum confirmamus, et approbamus; Verùm etiam ipsis modernis, et pro tempore existentibus ejusdem Confraternitatis Confratribus prædictis, in Reipublicæ Januensis Ditione, et universo Dominio tantum commorantibus, non tamen illis, qui Archiepiscopi, Episcopi, et inferiores Prælati, nec non cujusvis Regularis Ordinis Professores, et quoad Ecclesiasticos sæculares, qui ad Sacrum Presbyteratus Ordinem promoti respectivè sint et fuerint, nisi hujusmodi Archiepiscopi, Episcopi, Prælati, alii

Proten-
ditur ad
omnes
Quadra-
gesimæ
dies, ser-
vata ta-
men lege
jejunii.

PONT. que Ecclesiastici Regulares, et Presbyteri Sæ-
 A. XIII. culares, sexagesimum ætatis annum compleve-
 rint, ut ipsi et eorum singuli, omnibus tam
 Dominicis, quàm ferialibus diebus Quadrage-
 simæ, etiam Dominica in Palmis, et per He-
 bdomadam Majorem nuncupatam, iisdem Ovis,
 et Lacticiniis vesci, servatis tamen in singulis
 Feriis jejunii legibus, et unica tantùm come-
 stione in die, liberè et licitè possint et valeant,
 præsentium tenore etiam perpetuò concedimus,
 et indulgemus.

Privile-
 gium seli-
 gendi Con-
 fessarium
 qui a Re-
 servatis
 S. Sedi ab-
 solvat.

§. 3. Quia verò ad aures Nostras, non sine
 animi nostri molestia, fide dignorum relatione
 delatum fuit, aliud Indultum, seu Privilegium
 in dictis prioribus Litteris Nostris contentum,
 per quod videlicet concessum fuit, ut singuli
 dictæ Confraternitatis Confratres Presbyterum
 quemlibet Confessarium ab Ordinario Loci re-
 spectivè approbatum eligere possint, qui unum-
 quemque eorum a peccatis reservatis etiam Sedi
 Apostolicæ, bis in ipsorum vita, et in eorum-
 dem mortis articulo absolvere valeat, ita ab
 aliquibus intelligi et interpretari, ut singuli
 Confratres prædicti, novam singulis annis ad-
 scriptionem eidem Confraternitati, juxta illius
 Statuta, obtinentes, duabus vicibus inter unam
 et alteram adscriptiones hujusmodi, hoc est
 duabus vicibus in singulos annos, absolutio-
 nem a casibus reservatis, et quidem non so-
 lum Sedi Apostolicæ prædictæ, sed etiam Or-
 dinariis Locorum respectivè reservatis, sine eo-
 rundem Ordinariorum licentia, solo dictarum
 Litterarum Nostrarum vigore, recipere pos-
 sint: Nos interpretationes hujusmodi, tam re-
 ctæ disciplinæ perniciosas, quàm etiam Nostræ
 menti, ac voluntati contrarias, de medio tol-
 lere volentes; Motu proprio, ac certâ scientiâ,
 earundem præsentium tenore edicimus et de-
 claramus, Nostræ mentis, ac voluntatis nun-
 quam fuisse, nec esse, ut prædictæ Confrater-
 nitatis Confratres, vigore dictarum Litterarum
 Nostrarum, extra mortis articulum, plusquam

Bis tan-
 tum in vi-

duabus vicibus in toto ipsorum vitæ decursu, quantumvis pluries eidem Confraternitati se adscripserint, Privilegio prædicto sibi concessa, eligendi videlicet Confessarium, qui eos a casibus reservatis absolvat, uti, aut gaudere; nec etiam, ut Confessarii ab iisdem Confratribus sic electi, earundem Litterarum Nostrarum vigore, ipsos a casibus Ordinariis Locorum respectivè reservatis, sine eorundem Ordinariorum licentia, absolvere possint, et valeant; nec unquam hujusmodi eligendi, et respectivè absolvendi facultatem, ultra duas vices in toto cujuslibet Confratris vitæ cursu, extra ipsorum mortis articulum, et præterquam in casibus Nobis, et Sedi Apostolicæ dumtaxat, non verò etiam Ordinariis Locorum reservatis, nisi eorundem Ordinariorum licentia respectivè accedat, per Nos in præcitis Nostris Litteris concessam fuisse; et consequenter absolutiones, in vim earundem Litterarum, contra præsentis declarationis Nostræ tenorem, forsan de præterito impertitas, aut in posterum impertiendas, nemini suffragari potuisse, sive posse, decernimus et declaramus; et ita censi volumus, atque præcipimus; rejectis interpretationibus superiùs enunciatis, quas Nos earundem præsentium tenore, et Apostolica auctoritate, reprobamus, et a quolibet cujusvis status, gradus, conditionis, et Ordinis, etiam necessario forsan exprimendi, teneri, tradi, defendi, aut in praxim deduci prohibemus, et interdiciamus; in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

§. 4. Ut autem præsentis declarationis Nostræ, nec non reprobationis, et prohibitionis hujusmodi tenor, ad eorundem Confratrum, et quorumcumque Confessoriorum ab ipsis forsan eligendorum, aliorumque in præmissis interesse habentium, notitiam certiùs perducat: Nos earundem præsentium serie, et auctoritate prædicta, Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, et Episcopis, ac Dilectis etiam Fi-

ANNO
1752.
ta eo uti
possunt
Confratres, non
obstantibus ita-
tis adscrip-
tionibus
Confrater-
nitati.

Nec eo
contine-
tur facul-
tas absol-
vendi a re-
servatis
Ordinario

Ordina-
riis loco-
rum com-
mittitur
hujusce
declara-
tionis pu-
blicatio,
et execu-
tio.

PONT. A. XIII. liis Prælatiſ inferioribus, Locorum Ordinariis, in prædicta Ditione, et univerſo Dominio Rei-publicæ Januensis conſtitutiſ, committimus et demandamus, ut de vero ſenſu dictarum priorum Litterarum Noſtrarum, et de præſenti voluntate Noſtra, prædictoſ omneſ, in ſuiſ quique Civitatibuſ, Diœceſibuſ, et Territoriis, inſtructoſ reddant, aliisque opportuniſ rationibuſ animarum ſecuritati, et Apoſtolicorum Decretorum obſervantiæ proſpiciant. Quocirca volumuſ, ut præſentium Litterarum tranſumptiſ, etiam impreſſiſ, manu Notarii publici ſubſcriptiſ, et ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitiſ, eadem ubique fideſ habeatur, quæ ipſiſ originalibuſ haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſenſæ.

Fideſ
aſſeritur
tranſum-
ptiſ.

Sancti. §. 5. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Noſtrarum confirmationiſ, ampliatiſ, conſeſſionis, Indulti, declarationiſ, prohibitioniſ, mandati, commiſſionis, et voluntatiſ infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quiſ autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, et Beatorum Petri et Pauli Apoſtolorum ejuſ ſe noverit incurſurum.

Dat. 21. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorẽ Anno Incarnationiſ Dominicæ milleſimo
Auguſti 1752. ſeptingenteſimo quinquageſimo ſecundo, duodecimo Kalendâſ Septembris, Pontificatuſ Noſtri Anno XIII.

D. Card. Paſſioneuſ.

J. Daſariuſ.

VISA DE CURIA.

J. C. Boſchi.

Loco ✕ Plumbi.

J. B. Eugeniſ.

Registrata in Secretaria Brevium.

CONFIRMATIO

III.

Concordiæ inter Episcopum Herbipolensem ,
et Abbatem Monasterii Abbatiae nuncupati
Fulden. Ordinis S. Benedicti, Nullius Diœ-
cesis Provinciæ Moguntin. super Jurisdictione
quasi Episcopali in Clerum, et Populum
Ditionis præfati Monasterii.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

INEFFABILI Dei bonitate in supremo Apostola-
tus Solio præsidentes, inter Pastoralis Officii Uberes
Nostri curas, nil magis cordi Nobis est, nil fructus in
que ferventiùs exoptamus, quàm pacem inter anima-
Catholicarum Ecclesiarum, præsertim inter se rum salu-
vicinos, Antistites fovere, augere, illamque tem ex
perpetuò conservare, ad hoc ut ipsi Antistites, concordia
semotis a se quibuscumque animi molestiis, inter Præ-
possint quieta mente, et tranquillo corde, non sules pro-
solum doctrina verbi, sed etiam exemplo boni manant
operis, suæ curæ Pastoralis commissas oves ad
Cœlestia Regna perducere : Quamobrem ea li-
benter concedimus, quæ ad pacem ipsam in-
ter eos conservandam magis apta esse digno-
scuntur, prout conspiciamus in Domino salubri-
ter expedire.

§. 1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte Ad evel-
Venerabilis Fratris Nostri Caroli Philippi mo- lendas li-
dèrni Episcopi Herbipolen. et Dilecti Filii Amandi tes sæpe
moderni Abbatis Monasterii Abbatiae nuncupati enascen-
Fulden. Ordinis Sancti Benedicti Nullius Diœ- tes plures
cesis Provinciæ Moguntin. ac respectivè Sacri inter Epi-
scopos, et

PONT. A. XIII. liis Prælatiſ inferioribus, Locorum Ordinariis, in prædicta Ditione, et universo Dominio Reipublicæ Januensis conſtitutiſ, committimus et demandamus, ut de vero ſenſu dictarum priorum Litterarum Noſtrarum, et de præſenti voluntate Noſtra, prædictoſ omneſ, in ſuiſ quique Civitatibuſ, Diœceſibuſ, et Territoriis, inſtructoſ reddant, aliſque opportuniſ rationibuſ animarum ſecuritati, et Apoſtolicorum Decretorum obſervantiæ proſpiciant. Quocirca volumuſ, ut præſentium Litterarum tranſumptiſ, etiam impreſſiſ, manu Notarii publici ſubſcriptiſ, et ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitiſ, eadem ubique fideſ habeatur, quæ ipſiſ originalibuſ haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fideſ
aſſeritur
tranſum-
ptiſ.

Sancti. §. 5. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Noſtrarum confirmationiſ, ampliatiſ, conſeſſionis, Indulti, declarationiſ, prohibitioniſ, mandati, commiſſionis, et voluntatiſ infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quiſ autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, et Beatorum Petri et Pauli Apoſtolorum ejuſ ſe noverit incurſurum.

Dat. 21. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorẽ Anno Incarnationiſ Dominicæ milleſimo
Auguſti 1752. ſeptingenteſimo quinquageſimo ſecundo, duodecimo Kalendâſ Septembris, Pontificatuſ Noſtri Anno XIII.

D. Card. Paſſioneuſ.

J. Daſarius.

VISA DE CURIA.

J. C. Boſchi.

Loco ✕ Plumbi.

J. B. Eugeniſ.

Registrata in Secretaria Brevium.

CONFIRMATIO

III.

Concordiæ inter Episcopum Herbipolensem ,
et Abbatem Monasterii Abbatiae nuncupati
Fulden. Ordinis S. Benedicti , Nullius Dice-
cesis Provinciæ Moguntin. super Jurisdictione
quasi Episcopali in Clerum , et Populum
Ditionis præfati Monasterii.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

INEFFABILI Dei bonitate in supremo Apostola- Uberes
tus Solio præsidentes, inter Pastoralis Officii fructus in
Nostri curas, nil magis cordi Nobis est, nil anima-
que ferventiùs exoptamus, quàm pacem inter rum salu-
Catholicarum Ecclesiarum, præsertim inter se tem ex
vicinos, Antistites fovere, augere, illamque concordia
perpetuò conservare, ad hoc ut ipsi Antistites, inter Præ-
semotis a se quibuscumque animi molestiis, sules pro-
possint quieta mente, et tranquillo corde, non mauant
solùm doctrina verbi, sed etiam exemplo boni
operis, suæ curæ Pastoralis commissas oves ad
Cœlestia Regna perducere: Quamobrem ea li-
benter concedimus, quæ ad pacem ipsam in-
ter eos conservandam magis apta esse digno-
suntur, prout conspicimus in Domino salubri-
ter expedire.

§. 1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte Ad evel-
Venerabilis Fratris Nostri Caroli Philippi mo- lendas li-
dèrni Episcopi Herbipolen. et Dilecti Filii Amandi tes sæpe
modèrni Abbatis Monasterii Abbatiae nuncupati enascen-
Fulden. Ordinis Sancti Benedicti Nullius Dice- tes plures
cesis Provinciæ Moguntin. ac respectivè Sacri inter Epi-
scopos, et

P O N T. Romani Imperii Principum, petitio continebat,
A. XIII. quod cum aliàs non exigui momenti lites et
 Abbates controversiæ, inter tunc existentes Episcopum
 initæ fue- Herbipolen. et Abbatem præfati Monasterii, ex
 runt trans una, et altera Partibus, præsertim super Ju-
 actiones. risdictione quasi Episcopali in Clerum, et Po-
 pulum Ditionis præfati Monasterii; exortæ vi-
 guissent: Demum de Anno Domini millesimo
 septingentesimo vigesimo secundo, ad conci-
 liandam inter eos, uti vicinos Principes, ea-
 rumque vicinos Principatus, firmam pacem et
 sinceram amicitiam, de consensu tam Ecclesiæ
 Herbipolen. Capituli et Canonorum, quàm
 præfati Monasterii Conventus et Monachorum
 tunc existentium, quasdam litium præfatarum
 per tot longum tempus agitatarum via amica-
 bili extinctivas conventiones ediderunt. Cu-
 pientes modo tam Carolus Philippus Episcopus,
 quàm Amandus modernus Abbas præfatus, in-
 ter eos, uti vicinos Principes, perfectam con-
 stantemque pacem, et amicabilem tranquillita-
 tem, novis veteri transactioni superadditis sti-
 pulationibus, ac respectivè modificationibus,
 novam cum totius et integri præteritarum su-
 prædictarum Conventionum tenoris insertione,
 ac modernorum Capituli, et Canonorum dictæ
 Ecclesiæ Herbipolen. ac Conventus et Mona-
 chorum præfati Monasterii respectivè consensu,
 ac instituto, et celebrato tam per præfati Ca-
 roli Philippi Episcopi, quàm per Amandi Ab-
 batis præfati, respectivè Deputatos, Legatos, et
 Consiliarios, Conventu, habitaque matura de-
 liberatione, Concordiæ Instrumentum in quin-
 que Capitibus seu Paragraphis consistens con-
 fecerunt, cujus Instrumenti tenor est, qui se-
 quitur.

Tenor
 instru-
 menti re-
 centioris
 transacti-
 onis quin-
 que capi-
 tibus di-
 stinctæ.

§. 2. Nos Dei et Apostolicæ Sedis gratiâ Ca-
 rolus Philippus Episcopus Herbipolensis Sacri Ro-
 mani Imperii Princeps Franciæ Orientalis Dux
 etc. Et Nos gratia eadem Amandus Sacri Ro-
 mani Imperii Princeps et Abbas Fuldensis Au-
 gustissimæ Romanorum Imperatricis Archican-

ANNO
1752.

cellarius per Germaniam et Galliam Primas etc. — Notum facimus per præsentés, earumque tenore declaramus, pro Nobis, nostrisque Ecclesiis, et Successoribus, quod cum usque ab anno millesimo septingentesimo vigesimo secundo, inter bonæ memoriæ Joannem Philippum Franciscum Episcopum Herbipolensem, et bonæ memoriæ Constantinum Abbatem, ac Principem Fuldensem, Prædecessores nostros, de consilio, et consensu utriusque Capituli, inita, atque erecta fuerit quædam concordia extinctiva litium a pluribus retro annis inter utramque Ecclesiam super jurisdictione diocesana vigentium, reservato quidem, et variis interjectis impedimentis non secuto usque in præsens, Apostolicæ Sedis beneplacito; Nos Antecessorum nostrorum vestigia sectantes, ac probè perpendedentes, quantum rei Catholicæ, hac præsertim difficili et periculosa temporum conditione, intersit, ut pax et sincera amicitia foveatur et jugiter conservetur inter Principes Ecclesiasticos Imperii Germanici, Territoria contermina habentes, maximè verò etiam excitati paternis, iisdemque geminatis adhortationibus Sanctissimi Dom. Nostri BENEDICTI PAPÆ XIV. felicissimè et gloriosissimè regnantis, qui sanè, pro ea, qua eminet, summa et admirabili sapientia, quid singulis per orbem Diœcesibus, Fideique, ac Religionis bono magis sit opportunum, et quid promovendæ animarum saluti potissimùm conducatur, unus omnium optimè perspicit; in id curam, animosque nostros convertimus, ut dudum agitata inter prædecessores nostros, subinde verò intermissa pacis, et concordiæ studia, resumeremus, novisque veteri transactioni superadditis stipulationibus, et respectivè modificationibus, ad perfectam Ecclesiarum nostrarum pacem et tranquillitatem, necnon ad conciliandum inter vicinos Principatus nostros arctioris conjunctionis, necessitudinis, officiorumque vinculum, in eum, qui sequitur, modum conveniremus. Placuit itaque ante omnia supra-

P. O N T.
A. XIII. dictam Concordiam anno millesimo septingentesimo vigesimo secundo Carolostadii inter præfatos prædecessores nostros initam, ejusdemque singula capita, nisi in quantum illis per infrascriptas novas conventiones derogatum fuerit, in toto suo robore permanere; ac proinde totum, atque integrum ejus tenorem hoc loco repetere et inserere, qui talis est: ¶

Vetus
transactio
stipulata
anno, 1722

§. 3. « Nōs Dei, et Apostolicæ Sedis gratia
» Joannes Philippus Franciscus Episcopus Her-
» bipol. Franciæ Orientalis Dux, Sac. Rom. Im-
» perii Princeps Ecclesiæ Metropolitanæ Mogun-
» tinæ Præpositus etc. ¶ Et nos gratia eadem
» Constantinus Sac. Rom. Imperii Princeps, et
» Abbas Ecclesiæ Fuldensis, Divæ Augustæ Archi-
» Cancellarius, per Germaniam, et Galliam
» Primas etc. ¶ Notum facimus, et tenore præ-
» sentium declaramus, pro nobis, nostrisque
» Ecclesiis, et Successoribus, qualiter cum jam
» de anno millesimo sexcentesimo sexagesimo
» secundo a Venerabilibus piissimæ memoriæ
» Dominis Prædecessoribus nostris, super præ-
» tensa ab Ecclesia Herbipolensi in certa Loca,
» ac Ditionis Fuldensis Parochias, spirituali ju-
» risdictione, Concordia quædam inita, in Cu-
» ria autem Romana variis ex causis rescissa,
» onerosæ deinde, ac diuturnæ litis reassu-
» mendæ occasio fuerit; insuper non sine fun-
» damento timendum sit, ne idem Processus
» omni adhibita industria adhuc annis quam-
» plurimis perseverare, et inter utramque Ec-
» clesiam perpetuos discordiarum fomites alere
» valeat; unde nos, difficillimorum temporum
» pericula, et eventus præ oculis habentes, iis-
» que matura utrinque deliberatione perpensis,
» judicavimus nobis, nostris Successoribus, Ec-
» clesiis, et subditis, tam in spiritualibus, quàm
» temporalibus, consultum magis ac prospectum
» fore, si per novam a Sancta Sede Apostolica
» confirmandam Concordiam, liti huic modus,
» ac finis imponeretur. Eapropter, tractatibus
» præviis per Plenipotentiariorum nostros Carolo-

» stadii de præterito mense Majo Anni curren- ANNO
 » tis desuper habitis, specialiter verò de scitu, 1752.
 » et consensu plurimum Reverendorum, Peril-
 » lustrum, ac nobis Episcopo, et Principi Her-
 » bipolensi Dilectorum et Devotorum, Præpo-
 » siti, Decani, et Capituli Ecclesiæ nostræ Ca-
 » thedralis Herbipolensis, tum etiam plurimum
 » Reverendorum, Perillustrum, ac nobis Ab-
 » bati, et Principi Fuldensi Dilectorum, et De-
 » votorum, Decani, Præpositorum, et Capituli
 » Ecclesiæ Fuldensis, ad stabiliendam veram
 » amicitiam, et sinceram vicinitatem, illa, quæ,
 » hic subnectuntur, transegimus, ac ea, qua
 » sequitur, forma concordavimus.

§. 4. « Nos Episcopus Herbipolensis Dilectioni Territo-
 » suæ Fuldensi, ejusque Successoribus, ratione rium se-
 » spiritualis hactenùs controversæ jurisdictionis, paratum
 » nullam ampliùs in futurum litem movebimus, cum am-
 » sed illam ex nunc, et in perpetuum, eidem, plissimo
 » ejusque Successoribus, ac Ecclesiæ Fuldensi Clerum,
 » liberè taliter cedimus, seu relinquimus, ut et Popo-
 » Ecclesia, et Diœcesis Fuldensis, sit maneat- rum asse-
 » que *Nullius*, habeatque ejusdem Antistes in ritur Ab-
 » Clerum, et Populum jurisdictionem ordina- bati.
 » riam *privativè*, qualis de facto Reverendis-
 » simo Fuldensi, sive de jure, sive ex privile-
 » gio, sive ex præscriptione, aut consuetudinæ
 » competit; hancque jurisdictionem exerceat,
 » ut hactenùs exercita est, tam in Civilibus,
 » et Matrimonialibus Laicorum, quàm in Be-
 » neficialibus, et Criminalibus Clericorum, aliis-
 » que Ecclesiasticis causis, et ordinationibus
 » quibuscumque, sive per se, sive per Vica-
 » rium, aut Commissarium suum, quos con-
 » stituere, aut destituere; sicut et Clerum in
 » omnibus tam Curatis, quàm non Curatis Be-
 » neficiis instituere, aut destituere, visitare,
 » Synodum congregare; et alia omnia facere,
 » quæ a jurisdictione quasi Episcopali depen-
 » dent, ipsi semper integrum et liberum sit,
 » sine ullo ad nos Episcopum Herbipolensem

PONT. » appellandi jure ; et salva libertate , pro iis ,
 A. XIII. » quæ sunt Ordinis , quæque , ex defectu Gra-
 » dus , Reverendissimo Fuldensi haud compe-
 » tunt , non tantùm Regulares , sed et Clericos
 » sæculares sui Territorii , pro Ordinibus sacris
 » suscipiendis , mittendi ad quemcumque An-
 » tistitem , gratiam , et communionem Sanctæ
 » Sedis Apostolicæ habentem ; salva item liber-
 » tate quemcumque accersendi Catholicum An-
 » tistitem pro Sacramento Confirmationis , con-
 » secrandis Ecclesiis , Altaribus etc. ☐ E con-
 » tra nos Abbas , et Princeps Fuldensis hanc
 » a Dilectione sua Herbipolensi voluntariè nobis
 » declaratam desistentiam , et cessionem , sive
 » relictionem , perpetua gratitudine recogno-
 » scentes , concessimus et rati habuimus , ut
 » eadem non vigeat , vel duret diutiùs , quàm
 » quousque Ecclesia , et Principatus Fuldensis ,
 » juxta Fundatorum mentem , sub Catholico-
 » rum manibus perstiterit , si verò per vim ma-
 » jorem , seu aliam quamcumque viam (quod
 » Deus avertat) contigerit Ecclesiam Fuldensem
 » in Laicales Catholicorum , aut Aatholicorum
 » manus incidere , tunc Ecclesia Herbipolensis
 » prætersum jus suum Episcopale hoc in casu
 » liberè exerceat , et tandiu manuteneat , donec
 » Ecclesia Fuldensis in statum pristinum fuerit
 » redintegrata , ac restituta ☐ Ut tamen tristes
 » hujusmodi eventus melius arceantur , nos Epi-
 » scopus Herbipolensis Ecclesiæ Fuldensi adver-
 » sùs omnes , et singulas hostium infestationes ,
 » atque violentas incursiones , omnem , quam
 » fida ac sincera vicinitas exigit , operam , et
 » assistentiam toties præstare appromittimus ,
 » quoties requisiti desuper fuerimus , et tem-
 » porum circumstantiæ idem postulaverint ☐
 » Ut verò amica hæc concordia , et mutua par-
 » tium conventio , eò firmiùs in suo vigore con-
 » servetur , quivis Abbas et Princeps Fuldensis ,
 » ad ingressum regiminis sui , Epistolam , et
 » quivis Episcopus Herbipolensis responsionem
 » transmittere teneantur , tenore sequenti. ☐

§. 5. *Amica officiorum nostrorum oblatione prævia et quid aliàs boni ac grati præstare possumus, Reverendissime Princeps, Domine, Amice, et Vicine in primis Dilecte = Dilectionem vestram pro constanti propensæ vicinitatis confidentia latere nolumus, quod nos, post obitum Domini nostri Antecessoris N. Piusimæ memoriæ, unanimi perillustris Capituli nostri suffragio, in Abbatem et Principem Fuldensem non ita pridem, et quidem die N., canonicè electi fuerimus de facto quoque in actuali, et quieta Abbatiae, et Principatus nostri possessione constituti simus. Cum autem probè recordemur Concordiæ inter Dilectionem vestram, (aut vestræ Dilectionis Dominum Prædecessorem Joannem Philippum Franciscum,) ac inter Dominum nostrum Antecessorem Constantium, anno millesimo septingentesimo vigesimo secundo, super prætensa, ac in modo dicto anno nobis in perpetuum cessa, sive relicta Jurisdictione Ecclesiastica in aliquibus locis nostri territorii, in itæ, ac conventionis ibidem adjectæ, quatenus pro jugi renovatione perennis amicitiae per hujusmodi concordiam stabilitæ, mox ab electione confirmatio supradictæ concordiae, sub assecuratione nobis, et nostræ Ecclesiæ contra quoscumque pro viribus præstandæ ad requisitionem assistentiæ, singulis vicibus per litteras petatur, et vicissim a Dilectione vestra nobis per litteras responsorias sine ulla recusatione concedatur: Hinc Dilectionem vestram hisce amice requirimus, ut ad has nostras Concordiæ sæpedictæ conformes notificationis, et requisitionis Litteras, eo se vicissim modo erga nos declaret, prout in eadem Concordia continetur, et de eadem amice confidimus; hoc annexo, quod præmoratæ Concordiæ nullatenus contraventuri, nec ad perpetuò conservandam veram amicitiam eo tempore stabilitam ullam unquam occasionem simus prætermisuri: qui proinde ad exhibenda grata officia semper prompti permanemus, Datum etc. = Nos Dei et Apostolicæ Sedis gratia etc. = Dilectionis vestræ*

ANNO

1752.

Formula
epistolæ,
qua Abbas
sua electionem
nunciat
Episcopo.

PONT.
A. XIII.

44

BENEDICTI XIV.

» appellandi jure; et salva libertate, pro
» quæ sunt Ordinibus, quæque, ex defectu Gra-
» dus, Reverendissimo Fuldensi, sed et Clericos compe-
» tunt, non tantum Regulares, sed et Clericos sacris
» sæculares sui Territorii, pro Ordinibus Sanctæ
» suscipiendis, mittendi ad quemcumque An-
» tistitem, gratiam, et communionem Sanctæ
» Sedis Apostolicæ habentem; salva item liber-
» tate quemcumque accessendi Catholice E. Co.
» tistitem pro Sacramento Confirmationis, con-
» secrandis Ecclesiis, et Principibus Fuldensibus, con-
» tra nos Abbas, et Herbipolensibus, et cessionem
» a Dilectione sua Herbipolensibus, et cessionem
» declaratam desistentiam, et gratiam
» relictionem, perpetua gratiam
» scentes, concessimus, et ratum
» eadem non vigeat, vel doretur
» quousque Ecclesia, et Principibus
» juxta Fundatorum mentem
» rum manibus perstruerentur
» jorem, seu aliam quam
» Deus avertat) contigerit
» in Laicales Catholicorum
» prætersum jus suum
» liberè exerceat, et
» Ecclesia Fulden-
» redintegrata,
» hujusmodi ev-
» scopus Herbi-
» sùs omnes
» atque violentas
» fida ac sinceram
» assistentiam
» quoties
» porum
» Ut
» tium
» ser-
» a

§. 5. *Amica officiorum nostrorum oblatione*
prævia et quid aliàs boni ac grati præstare pos-
sumus, Reverendissime Princeps, Domine, Ami-
ce, et Vicine in primis Dilecte = Dilectionem
vestram pro constanti propensæ vicinitalis con-
fidencia latere nobis, quod nos, post obitum
Domini nostri Antecessoris N. Püssimæ memo-
ria, unanimi perillustri Capituli nostri suffra-
gio, in Abbatem et Principem Fuldensem non
ita pridem, et quidem die N., canonicè electi
fuerimus de facto quoque in actuali, et quieta
Abbatia, et Principatus nostri possessione con-
stituti simus. Cum autem probè recordemur Con-
cordiæ inter Dilectionem vestram, (aut vestre
Dilectionis Dominum Prædecessorem Joannem
Philippum Franciscum,) ac inter Dominum no-
strum Antecessorem Constantium, anno millesi-
mo septingentesimo vigesimo secundo, super præ-
tensa, ac in modo dicto anno nobis in perpetuum
cessa, sive relicta Jurisdictione Ecclesia-
stica in aliquibus locis nostri territorii, inita, ac
conventionis ibidem adjectæ, quatenus pro jugi
renovatione perennis amicitia per hujusmodi con-
cordiam stabilitæ, mox ab electione confirmatio
supradictæ concordia, sub assecuratione nobis,
et nostræ Ecclesiæ contra quoscumque pro viri-
bus præstandæ ad requisitionem assistentiæ, sin-
gulis vicibus per litteras petatur, et vicissim a
Dilectione vestra nobis per litteras responsorias
sine ulla recusatione concedatur: Hinc Dile-
ctionem vestram hisce amice requirimus, ut ad
has nostras Concordiæ sæpèdictæ conformes no-
tificationis, et requisitionis litteras, eo se vicis-
sim modo erga nos declaratas, in eadem Con-
cordia continetur, et de eadem amice confidimus;
quod pro concordia nullatenus consensuri,
amicitia stabiliter, et prætermittimus;
ad officium nostrum, et ad officium vestrum,
et ad officium vestrum, et ad officium vestrum,
S.

ANNO

1752.

Formula

epistolæ,

quæ abbas

suum elec-

tionem

nunciat

Episcopo.

PONT. A. XIII. \square *Officiosissimus et Fidelis Amicus, ac Vicinus N. N.*

Respon- §. 5. Responsio \square *Officiorum nostrorum amica*
sionis nor *oblatione prævia, et quidquid aliàs boni, ac grati*
ma. *præstare possumus, Reverendissime Princeps,*
Domine, Amice et Vicine in primis Dilecte \square
Litteræ Dilectionis vestræ, sub N. ad nos direc-
ctæ de ejusdem electione in Abbatem et Princi-
pem Fuldensem fusiùs nobis retulerunt, ex qui-
bus insimul cognovimus id, quod Dilectio vestra
in vim Concordiæ de anno millesimo septingen-
tesimo vigesimo secundo a nobis amice requisi-
vit; quemadmodum igitur Dilectioni vestræ ad
hujusmodi adeptam Dignitatem principalem a
Deo omnem gratiam, et benedictionem ex corde
apprecamur, ita pariter, secundùm tenorem di-
ctarum litterarum, cessionem, seu relictionem
Ecclesiasticæ jurisdictionis, dictæ Concordiæ con-
formem, non solùm harum vigore confirmamus,
sed insuper promittimus, quod ubi Dilectionem
vestram, ejusdem Successores, et Ecclesiam,
contra spem, a quocumque, præsertim Acat-
holicis, vel Heterodoxis, vicinis, vel exteris, in
mentionata Jurisdictione Ecclesiastica, vel aliis
suis Juribus præjudicium, aut turbationem pati
contigerit, fida tunc assistentia, pro modo no-
strarum virium, non simus defecturi, pro ut
etiam in omnibus aliis occurrentiùs Dilectioni ve-
stræ etc. etc. \square Nos Dei, et Apostolicæ Sedis
Gratia etc. \square Dilectionis vestræ \square Officiosissi-
mus et Fidelis Amicus ac Vicinus, N. N. \square

Permu- §. 7. « Porro cum ratione Parochiæ in Schon-
tatio qua- » dra, ubi temporale dominium Fuldensi Prin-
rumdam » cipatui competit, inter Ecclesias Herbipolen-
Ecclesia- » sem, et Fuldensem super spirituali jurisdic-
rum. » ctione nonnullæ differentiæ exortæ fuerint \square
» Nos Episcopus Herbipolensis, et Nos Abbas
» Fuldensis, ad tollendum omnem offensionis
» lapidem; ac pro majori utriusque Ecclesiæ
» utilitate, et Fidelium salute, necessarium et
» opportunum esse censuimus, ut ab Episcopo
» Herbipolensi præfata Parochia in Schondra,

ANNO
1752.

» aliaque Filiales Ecclesiæ, cum alia Parochia,
 » aliisque juribus spiritualibus ad Ecclesiam
 » Fuldensem pertinentibus, utrinque commu-
 » tentur; unde prævio pariter maturo causæ
 » examine, taliter rem concordavimus, ut Pa-
 » rochia prædicta, cum Jure patronatus in
 » Schondra, omnesque ejusdem filiales (excepta
 » illa parte loci Riedenberg, cujus jurisdictio
 » temporalis ad Ecclesiam Herbipolensem spe-
 » ctat) nec non sex filiales Parochiarum, in
 » Hilters, et Wiissensachsen, scilicet Batten,
 » Deuten, Seutfers, Findlas, Branda, et Mol-
 » bers, cum omnibus juribus, et appertinen-
 » tiis, uti et cum oneribus consuetis, ad libe-
 » ram Ecclesiæ Fuldensis provisionem ac dispo-
 » sitionem imposterum in perpetuum pertineant
 » ¶ E contra Ecclesia Herbipolensis, in æquam
 » dictorum jurium compensationem, Parochiam
 » in Eckweisbach, et Kleinsassen, prout hucus-
 » que constituta fuit, cum omnibus filialibus,
 » appertinentiis, et juribus (excepto jure patro-
 » natus ad Familiam Nobilium de Rosenbach
 » pertinente) prout etiam locum Morlesau fi-
 » lialem Parochiæ in Dippach prope Hammel-
 » burg, necnon jus, quod hactenus Abbatia
 » Fuldensi sine contradictione compete-
 » bat, nominandi ad Canonicatum quemdam, et Præ-
 » bendam in Ecclesia Collegiata Sanctorum
 » Petri, et Marcellini in Aschaffenburg Dicece-
 » sis Moguntinæ, toties quoties dictum Canoni-
 » catum vacare contigerit, vicissim in perpe-
 » tuum recipiat ¶

§. 8. « His ergo videlicet concordatis, Nos
 » supradicti Joannes Philippus Franciscus Epi-
 » scopus, et Dux Herbipolensis etc. etc. ¶ Et
 » Nos Constantinus Abbas, et Princeps Ful-
 » densis etc. etc. ¶ pro Nobis, et nostris utrin-
 » que Successoribus, sincerè promittimus, et
 » data nostra fide, verboque Principis inter-
 » posito, pollicemur, quod omnes, et singulos
 » Articulos in præsentī Concordia contentos,
 » simul, et quemlibet separatim, firmiter et

Religiosa
 promitti-
 tur trans-
 actionis
 observan-
 tia.

PONT. » irrefragabiliter observare, nec contra eos
 A. XIII. » quidquam in perpetuum attentare, aut per-
 » mittere velimus, ut contra eosdem, ulla via;
 » aut medio quocumque excogitabili, aliquid
 » per nostros unquam attentetur; quemadmo-
 » dum etiam per hæc supra explicata Concor-
 » diæ capita, omnes et singulos præteritos tra-
 » ctatus, vigore harum, cassamus, annulla-
 » mus, et pro irritis declaramus, iisdem, non
 » minus ac liti in Curia Romana hactenùs de-
 » super agitatæ, per expressum in perpetuum
 » renuntiantes. Hanc præterea conventionem a
 » summo Pontifice confirmari procurabimus;
 » interim omnia superiùs conventa, et stipu-
 » lata, suum robur utrinque inconcussè, et ir-
 » revocabiliter obtineant. Si verò, citra spem,
 » ante obtentam a Sanctissimo confirmationem,
 » nova desuper orientur dissidia, concordia
 » hæc in nullius partis præjudicium, queat al-
 » legari. In quorum fidem nos principaliter
 » contrahentes, nomine nostro, et Successorum
 » nostrorum, manu propria has Concordiæ pa-
 » ginas signavimus, et nostris communiri sigil-
 » lis mandavimus. Herbipoli die vigesima se-
 » cunda Mensis Decembris Anno eodem ꝛ Joannes Philippus Franciscus Episcopus Herbipo-
 » lensis, Franciæ Orientalis Dux ꝛ Constantinus ꝛ Similiter Nos, Præpositus, Decanus, et
 » reliqui Ecclesiæ Cathedralis Herbipolensis Ca-
 » pitulares; nec non Nos Decanus, ac totum
 » Capitulum Fuldense, pro Nobis, ac nostris
 » utrinque Successoribus, palam profitemur,
 » quod hæc Concordia cum consilio, scitu, ac
 » consensu nostro fuerit erecta, prout etiam in
 » eadem hisce omni meliori modo consenti-
 » mus. In quorum fidem nostra sigilla Capitu-
 » laria scienter appendi jussimus. Actum ut
 » supra. ꝛ

Primum
 recentio-
 ris trans-
 actionis
 caput,

§. 9. Quæ verò ad stabiliendam hanc novam
 Concordiam conducere posse videbantur, præ-
 viè instituto Hammelburgi, et celebrato per
 Deputatos Legatos, et Consiliarios utrinque po-
 stros

stros Conventu, habitaque inter se matura de- liberatione, præ primis verò ex consilio, et consensu utriusque Capituli Ecclesiarum nostrarum, ita porrò transegimus, et concordavimus = *Primò* = Ecclesiæ Herbipolensi competat Jus Diœcesanum cum omnibus suis effectibus in Præposituram Holtzkircken, salva tamen et reservata Præposito, aliisque Ecclesiæ Fuldensis Conventualibus ibidem pro tempore commorantibus, exemptione personali, quoad interna, et Regularia, quousque nimirum in eo loco, ad normam Apostolicarum Constitutionum, erectus non fuerit verus, et formalis Conventus Regularis; cui quidem, dum aliquando fuerit erectus, plenaria conceditur exemptio passiva, quin tamen vel ipsa Fuldensis Ecclesia, vel præfata Præpositura in Holtzkircken ullum territorium separatum, ullumve jus diœcesanum cum qualitate Nullius, aut aliam quamcumque jurisdictionem in Clerum, et Populum, sibi arrogare, aut vendicare valeant, sed hoc jus diœcesanum, et jurisdictio, sit, maneatque per omnia penès Ecclesiam Herbipolensem. Quapropter donec institutus fuerit verus Conventus Regularis, Parochus loci de Holtzkircken pro tempore existens, jus Parochiale, et quæ huic juri annexa sunt, tam in Personas Ecclesiasticas et Regulares ejus Præposituræ, quàm in Officiales, Famulos, aliosque Domesticos Præposituram inhabitantes, nec non, et quidem pro quocumque tempore, in Conductorem, seu Possessorem Molendini spectantis ad Præposituram, non secùs atque in alios suos Parochianos, exerceat.

§. 10. *Secundò* = Firmas etiam consistere volumus transactiones alias inter Ecclesiam Herbipolensem, et Fuldensem circa Præposituram in Zell prope Fischberg a nostris pariter Prædecessoribus Anno millesimo sexcentesimo octogesimo tertio initas, quibus per hanc novam Concordiam nec quidquam sit derogatum; unde eas hoc etiam loco verbo tenus inserendas duximus, sequentis videlicet tenoris = Cum circa

ANNO
1752.
quo d. fi-
nitur jus
Episcopi
in Præpo-
situram
Holtz-
kircken.

Secundo
capite con-
firmatur
vetus con-
cordia su-
per Præ-
positura
in Zell.

PONT. » irrefragabiliter observare, nec contra eos
 A. XIII. » quidquam in perpetuum attentare, aut per-
 » mittere velimus, ut contra eosdem, ulla via;
 » aut medio quocumque excogitabili, aliquid
 » per nostros unquam attentetur; quemadmo-
 » dum etiam per hæc supra explicata Concor-
 » diæ capita, omnes et singulos præteritos tra-
 » ctatus, vigore harum, cassamus, annulla-
 » mus, et pro irritis declaramus, iisdem, non
 » minus ac liti in Curia Romana hactenùs de-
 » super agitatæ, per expressum in perpetuum
 » renuntiantes. Hanc præterea conventionem a
 » summo Pontifice confirmari procurabimus;
 » interim omnia superiùs conventa, et stipu-
 » lata, suum robur utrinque inconcussè, et ir-
 » revocabiliter obtineant. Si verò, citra spem,
 » ante obtentam a Sanctissimo confirmationem,
 » nova desuper orientur dissidia, concordia
 » hæc in nullius partis præjudicium, queat al-
 » legari. In quorum fidem nos principaliter
 » contrahentes, nomine nostro, et Successorum
 » nostrorum, manu propria has Concordiæ pa-
 » ginas signavimus, et nostris communiri sigil-
 » lis mandavimus. Herbipoli die vigesima se-
 » cunda Mensis Decembris Anno eodem. ¶ Jo-
 » nes Philippus Franciscus Episcopus Herbipo-
 » lensis, Franciæ Orientalis Dux ¶ Constanti-
 » nus ¶ Similiter Nos, Præpositus, Decanus, et
 » reliqui Ecclesiæ Cathedralis Herbipolensis Ca-
 » pitulares; nec non Nos Decanus, ac totum
 » Capitulum Fuldense, pro Nobis, ac nostris
 » utrinque Successoribus, palam profitemur,
 » quod hæc Concordia cum consilio, scitu, ac
 » consensu nostro fuerit erecta, prout etiam in
 » eadem hisce omni meliori modo consenti-
 » mus. In quorum fidem nostra sigilla Capitu-
 » laria scienter appendi jussimus. Actum ut
 » supra. ¶

Primum
 recentio-
 ris trans-
 actionis
 caput,

§. 9. Quæ verò ad stabiliendam hanc novam
 Concordiam conducere posse videbantur, præ-
 viè instituto Hammelburgi, et celebrato per
 Deputatos Legatos, et Consiliarios utrinque po-
 stros

stros Conventu, habitaque inter se matura de liberatione, præ primis verò ex consilio, et consensu utriusque Capituli Ecclesiarum nostrarum, ita porrò transegimus, et concordavimus

— *Primò* — Ecclesiæ Herbipolensi competat Jus Diœcesanum cum omnibus suis effectibus in Præposituram Holtzkirchen, salva tamen et reservata Præposito, aliisque Ecclesiæ Fuldensis Conventualibus ibidem pro tempore commorantibus, exemptione personali, quoad interna, et Regularia, quousque nimirum in eo loco, ad normam Apostolicarum Constitutionum, erectus non fuerit verus, et formalis Conventus Regularis; cui quidem, dum aliquando fuerit erectus, plenaria conceditur exemptio passiva, quin tamen vel ipsa Fuldensis Ecclesia, vel præfata Præpositura in Holtzkirchen ullum territorium separatum, ullumve jus diœcesanum cum qualitate Nullius, aut aliam quamcumque jurisdictionem in Clerum, et Populum, sibi arrogare, aut vendicare valeant, sed hoc jus diœcesanum, et jurisdictionis, sit, maneatque per omnia penès Ecclesiam Herbipolensem. Quapropter donec institutus fuerit verus Conventus Regularis, Parochus loci de Holtzkirchen pro tempore existens, jus Parochiale, et quæ huic juri annexa sunt, tam in Personas Ecclesiasticas et Regulares ejus Præposituræ, quàm in Officiales, Famulos, aliosque Domesticos Præposituram inhabitantes, nec non, et quidem pro quocumque tempore, in Conductorem, seu Possessorem Molendini spectantis ad Præposituram, non secùs atque in alios suos Parochianos, exerceat.

§. 10. *Secundò* — Firmas etiam consistere volumus transactiones alias inter Ecclesiam Herbipolensem, et Fuldensem circa Præposituram in Zell prope Fischberg a nostris pariter Prædecessoribus Anno millesimo sexcentesimo octogesimo tertio initas, quibus per hanc novam Concordiam nec quidquam sit derogatum; unde eas hoc etiam loco verbo tenus inserendas duximus, sequentis videlicet tenoris — Cum circa

ANNO
1752.
quo d. fi-
nitur jus
Episcopi
in Præpo-
situram
Holtz-
kirchen.

Secundo
capite con-
firmatur
vetus con-
cordia su-
per Præ-
positura
in Zell.

PONT. » Præposituram in Zella sitam prope Fischberg,
 A. XIII. » ratione confirmationis, ac visitationis Præpo-
 » siti Fuldensis ibidem existentis, certas quas-
 » dam differentias, ac contentiones emersisse
 » compertum fuerit, placuit eas sequentem in
 » modum componere, et abolere: videlicet, quod
 » ipsa quidem hæcenus consueta confirmatio
 » Præpositi ab Ecclesia Fuldensi pro tempore
 » præsentandi, ac nominandi, intra terminum
 » juris, et per litteras præsentationis ritè
 » conceptas, ab Ecclesia Herbipolensi, ejusdem-
 » que Episcopo pro tempore existente, petenda
 » sit per Abbatem, et Principem Fuldensem
 » pariter pro tempore existentem: Fidei tamen
 » Professio non nisi per Consiliarium Ecclesia-
 » sticum Fulden. sufficienti mandato, instru-
 » ctum, coram Episcopo emittenda, et jura-
 » mentum ad tramitem Processus Canonici in
 » Neo-præsentati animam præstandum, ac pro-
 » inde eidem Præposito nuda, et sola Episco-
 » palis confirmatio impertienda sit, juxta for-
 » mam invariabilem sequentis tenoris.

Litteræ §. 17. Nos N, N. Episcopus Herbipolensis,
 Confirmat. Sacri Romani Imperii Princeps, Franciæ Ori-
 tionis Præ talis Dux etc. = Universis hæc litteras inspectu-
 positi in ris, lecturis, seu legi auditoris, salutem in Domino.
 Zell ab Vacante jam Præpositura Monasterii in Zella
 Episcopo propè Fischberg, et nominato, et præsentato No-
 Herbipo- bis per Reverendissimum Principem, ac Dominum
 len. obti- Charissimum Amicum Nostrum N, N, Abbatem
 nendæ. Fuldensem Sacri Romani Imperii Principem Divæ
 Augustæ Archi-Cancellarium per Germaniam,
 et Galliam Primatem etc. in Præpositum Devoto
 Nobis Dilecto N. N, necessarium videbatur pro
 legitime impertienda Confirmatione, citationem
 proclamatoriam contra omnes et singulos in hoc
 negotio interesse habere putantes, et valentes,
 decernere: decreta istiusmodi citatione, eademque
 affixa in portis majoris nostræ Ecclesiæ Herbi-
 polensis, et debite exequuta, et in termino præ-
 fixo reproducta, et nemine comparente, qui no-
 minationem seu præsentationem hanc contradice-

ret, seu quidquam contra nominati personam, vel nominationem, et præsentationem exciperet; Nos nominationem, seu præsentationem de persona N. N. factam, ratam, et gratam habuimus, ipsumque auctoritate nostra, per Procuratorem, ejus N. N. Consiliarium Ecclesiasticum Fuldensem, in Præpositum Monasterii in Zella prope Fischberg præfecimus, eidemque de eadem per præsentem providimus, prout confirmamus, præficimus, et instituimus; curam, ac regimen ejusdem Præposituræ in animam suam committentes, in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, Amen. Præmissa tamen prius per dictum Procuratorem, nomine sui Principalis, professione Fidei, et corporali Juramento, subsequenti verborum forma.

ANNO
1752.

§. 12. Ego N. N. Consiliarius Ecclesiasticus Fuldensis constitutus Procurator admodum Reverendi, et Præ-Nobilis Domini N. N. nominati, et præsentati in Præpositum Monasterii in Zella prope Fischberg, bona fide promitto, et juro in animam, et nomine mei Principalis, ex nunc in antea, quandiu Præposituram administravero, submissionem, et reverentiam S. Sedi Apostolicæ, Celsissimo et reverendissimo Principi, ac Domino Domino N. N. Episcopo Herbipolensi Franciæ Orientalis Duci etc. Domino meo Clementissimo, et suis Successoribus legitimè, et Canonicè intrantibus, me exhibiturum; nec ero in consilio, nec in facto, ut vitam sive membrum perdant, vel capiantur mala captione, et consilium, quod mihi crediderint, per se, Nuntios, vel litteras, ad eorum damnum me sciente nemini pandam; adjutor quoque ero, pro posse, et nosse, ad defendendam, et retinendam Ecclesiam Herbipolensem in bonis, et juribus suis, Præpositura mihi commissa salva; possessiones verò, et bona, maximè immobilia, et allodia, ad dictam Præposituram spectantes, et spectantia, non vendam, non donabo, non impignorabo, neque de novo infeudabo, nec alio modo alienabo, absque Decreto Celsissimi Herbipolensis. Bona au-

Juramentum procuratorio nomine Præpositi Præstantum a Consiliario Ecclesiastico Fuldensi.

PONT. *tem dictæ Præposituræ inutiliter dispersa, pro*
 A. XIII. *viribus recuperabo, et recuperata conservabo; et*
aliàs in omnibus, et per omnia præfatæ Præ-
posituræ administrationem fideliter geram, et exer-
cebo, uti salubriùs, et ferventiùs potero; salvo
tamen Regulari, et consueto Juramento Capitu-
lari, Celsissimo et Reverendissimo Principi ac
Domino Domino Abbati meo Fuldensi N. N.
Domino meo Clementissimo præstito; sic me Deus
adjuvet, et hæc Sancta Dei Evangelia, quæ his
manibus propriis tango. In quorum omnium Fi-
dem, et Testimonium præsentis litteras fieri, Si-
gillique Officii nostri Vicariatus, quo ad præsens
utimur, jussimus appensione communiri. Datum
et actum in Arce dicta Marienberg prope Herbi-
polim Die et Anno etc.

§. 13. » Et quod Præpositus, ubi fortè ex
 » redditibus, ac proventibus Præposituræ Zel-
 » lensis, cum ejus notabili detrimento et damno,
 » quidquam auferri contigerit, teneatur id ipsum,
 » ad vindicationem, et manutentionem com-
 » muni ope præstandam, et exhibendam, utri-
 » que Ecclesiæ, Herbipolensi nimirum, ac Ful-
 » densi, ad tenorem Juramenti religiosè de-
 » nuntiare. E contra verò Ecclesia, Herbipo-
 » lensis in hoc solo, et simplici jure confirmandi
 » conquiescat, et a visitatione ejus Præpositu-
 » ræ, necnon Parochi, ac loci de Zell, anno
 » superiori instituta, penitùs desistat, neque
 » Ecclesiæ Fuldensi in Visitatione ejusmodi,
 » aut aliis Juribus in sequelam Visitationis
 » competentibus, Institutione Parochi, et in Eccle-
 » siastica, ac temporali ejus Loci jurisdictione,
 » ullum injiciat impedimentum, aut præjudi-
 » cium aliquod inferat; sed liberum sit præfato
 » Principi Fuldensi, prout visum fuerit, Præ-
 » positum visitare, et in prædictum Locum, ac
 » Parochiam, Ecclesiastica ac temporalia quæ-
 » cumque Jura, absque ulla Ecclesiæ Herbi-
 » polensis turbatione, exercere.

Limites §. 14. Quo verò magis præcaveantur quæ-
 præfinium cumque dissidia, quæ nasci possunt in futu-

rum circa limites Jurisdictionis utriusque Ecclesie, et ut appareat, quousque Jus Diocesenum Ecclesie Fuldensis, vigore novæ hujus Concordie extendatur, atque exerceri possit, et debeat, ex ea parte, qua maximè terminum habet Episcopatum Herbipolensem, placuit = *Tertiò* = Sequentes Parochiales Ecclesias, unà cum Filialibus ad eas pro nunc spectantibus, necnon Præfecturas in extremis Abbatie finibus partis cis-amnensis recensere, et pro terminis, ac finibus Diocesis Fuldensis constituere: sunt autem eæ, quæ sequuntur, Parochiæ, Warmannsrod, Dippach, Hundsfeld, Hammelburg, Thulba, Gerod, Psrückenau, cum parvo Pago Eckards, Motten, Hettenhausen, Schmulnau, Dittershausen, Poppenhausen, Batten, Schwarzbach, Geusmar, Schleida, Cranlueken, Præfecturæ Fischberg, et Saltzungen, cum suis Paræciis, sitis intra earundem Territorium; porrò Parochiæ Weiler, Lengsfeld, Satrapia Vacha, cum suis itidem Paræciis, inque ejus Territorio sitis; præterea Parochiæ Mansbach, Oberuffhausen, Eiterfeld, Buchenau, Neukirchen, Werda, Rothenkirchen, Langensch-Wartz.

§. 15. *Quartò* = Præfecturæ verò Lichtenberg, et Sondheim, quæ sunt de proprietate Ecclesie Fuldensis, hodieum verò, pignoris loco, a Saxonie Principibus detinentur, necnon quæcumque alia Feuda Fuldensia in Territorio Herbipolensi de facto existentia, et Augustanæ Confessioni pro nunc addicta, quotiescumque ea, seu illas, eveniente casu vel relictionis, vel consolidationis cum Dominio directo Fuldensi, ad Fidem Catholicam reverti contigerit, Jurisdictioni Diocesanae Herbipolensis Ecclesie perpetuò adscripta sint; salvo tamen in præfatis locis, ac Præfecturis sublimi Territoriali, ac Patronatus Jure. Eadem Jurisdictio, seu Jus Diocesenum, pro casu reversionis ad Fidem Catholicam, sit penès Ecclesiam Herbipolensem in Parochia, et Filialibus, totoque districtu

ANNO
1752.tur juris-
dictioni
Abbatiali.Itidem et
Episcopa-
li.

PONT. A. XIII. Nobilium de Thann quomòdolibet ad eos spectantibus, aut ab ipsis hucusque possessis; similiter in districtu Nobilium de Weyhers, qui passim sub nomine Parochiæ Gersfeldensis venire solet; cum expressa tamen reservatione Jurium temporalium in duobus hisce locis Fuldensi Ecclesiæ competentium. Porrò in Præfectura Schwarzenfels Domini Hasso-Casselani, quoad Parochias intra eandem sitas, item in Schlüchtern, necnon in his locis, Windheim, Ochsental, Heckmühl, Volckersleyer, Platz, Wolffsmunster, et in Zeitlorff, denique in omnibus et singulis locis, ac Paræciis Augustanæ Confessioni pro nunc addictis, et Territorio Fuldensi partis cis-amnensis circumquaque non inclusis, sed in confiniis utriusque Principatus existentibus, quæque ante dissidia Religionis, ad Diocesim Herbipolensem spectasse asseruntur, etiamsi sint Feuda Fuldensia, reversionis ad Fidem Catholicam existente casu, idem Jus Diöcesanum Herbipolensi competat Ecclesiæ: iis solum locis exceptis, quæ supra in tertia stipulatione, intra limites Diöcesis Fuldensis nomine tenus posita, et recensita fuerunt.

Quintum
hoc Caput
inferius
reprobatur.

§. 16. *Quintò* = Ab undecim Parochiis, ad Capitulum Rurale Carolostadianum, prout assertum est, majori ex parte spectantibus, earumque Fihalibus in Territorio Fuldensi existentibus, tam quoad Personas Ecclesiasticas, quàm Laicales. videlicet a Parochiis Hundsfeld, Eschenbach, Hammelburg, Dippach, Unter-Ertthal, Scondra, Leuchtersbach, Bruckenau, Weyhers, Dittershausen, et Poppenhausen; Episcopus Herbipolensis Jure perpetuo ab Apostolica Sede sibi delegato, et non aliter, facultatem habeat recipiendi appellationes in casibus de Jure permissis, et a sententiis in quibuscumque causis ad Forum Ecclesiasticum pertinentibus, in Consistorio, vel alio quocumque Judicio Ecclesiastico Fuldensi, superiori, videlicet, non subalterno, prolatis: Sic tamen, ut omnino liberum sit prædictarum Parochialium

incolis omnibus et singulis, appellare, vel ad Curiam Ecclesiasticam Herbipolensem, ut præfertur, vel ad Nuntiaturam Coloniensem, vel, si libuerit, nullo interposito medio, ad ipsam Sedem Apostolicam: Neque fas sit earundem Parochiarum Incolas ullatenus impedire, directè, vel indirectè, quominus ad Herbipolensem Curiam appellationes interponant. Cæterum per ea, quæ siye de Juribus Patronatibus, siye Territorialibus, et aliis quibuscumque temporalibus, in præmissis, ex una alterave parte adducta fuerunt, cum ad præsentem concordiam per se minimè pertineant, nemini quidquam novi concessum sit, neque ademptum.

§. 17. Nos itaque Carolus Philippus Episcopus Herbipolensis, etc. etc. ☞ Et Nos Amandus Abbas, et Princeps Fuldensis etc. etc. ☞ Quæ in præmissis utraque ex parte maturo consilio, et plena deliberatione, pro publica Ecclesiarum Nostrarum utilitate, tranquillitate, et animarum salute, inter Nos conventa, et stipulata fuerunt, pro Nobis, et Successoribus Nostris, integerrima fide, verboque Principis interposito, quoad omnes et singulos articulos, firmiter et religiosissimè servare promittimus, et pollicemur, neque ut iis quacumque via, aut medio per Nostros quoquomodo contraveniatur, aut contra ea aliquid unquam attentetur, ulla ratione permittemus. Ipsam verò præsentem Concordiam, ut ei debitum robur accedat, etiam a Summo Pontifice confirmari omni, et indilato studio procurabimus. Si verò, citra spem, ante obtentam a Sanctissimo confirmationem, nova super his dissidia orientur, Concordia hæc in nullius Partis præjudicium in iudicio queat allegari ☞ In quorum fidem Nos principaliter contrahentes, nomine Nostro, et Successorum Nostrorum, manu propria has Concordiæ paginas signavimus, et nostris communiri sigillis mandavimus. ☞ Herbipoli die vigesimo quarto mensis Julii millesimo septingentesimo quinquagesimo primo ☞ Fulde die vigesimo septimo

ANNO
1752.

Reservatur
Beneficium
Apostolicum.

incolis omnibus et singulis, appensare, vel ad Curiam Ecclesiasticam Herbipolensem, ut praeferatur, vel ad Nuntiaturam Coloniensem, vel, si libuerit, nullo interposito medio, ad ipsam Sedem Apostolicam: Neque fas sit earundem Parochiarum Incolas ullatenus impedire, directè, vel indirectè, quominus ad Herbipolensem Curiam appellationes interponant. Ceterùm per ea, quae sive de Juribus Patronatibus, sive Territorialibus, et aliis quibuscumque temporalibus, in praemissis, ex una alterave parte adducta fuerunt, cum ad praesentem concordiam per se minimè pertineant, nemini quidquam novi concessum sit, neque ademptum.

§. 17. Nos itaque Carolus Philippus Episcopus Herbipolensis, etc. etc. — Et Nos Amandus Abbas, et Princeps Fuldensis etc. etc. — Quae in praemissis utraque ex parte maturo consilio, et plena deliberatione, pro publica Ecclesiarum Nostrarum utilitate, tranquillitate, et animarum salute, inter Nos conventa, et stipulata fuerunt, pro Nobis, et Successoribus Nostris, integerrima fide, verboque Principis interposito, quoad omnes et singulos articulos, firmiter et religiosissimè servare promittimus, et pollicemur, neque ut iis quacumque via, aut medio per Nostros quoquomodo contraveniatur, aut contra ea aliquid unquam attentetur, ulla ratione permittemus. Ipsam verò praesentem Concordiam, ut ei debitum robur accedat, etiam a Summo Pontifice confirmari omni, et indilato studio procurabimus. Si verò, citra spem, ante obtentam a Sanctissimo confirmationem, nova super his dissidia oriantur, concordia haec im-

Reserva-
tur Bene-
placitum
Apostoli-
cum.

Partis praedictae
in quorum f
nomine
manu p
nis,
us.
mill
no

cordia haec im
iudicio quaeit
principiter
Successorum
accidit as
munt sigil
scin quarto
inquinqua-
suis optimo

PONT. mensis Julii anno eodem = Carolus Philippus
 A. XIII. Episcopus Herbipolensis Franciæ Orientalis Dux
 = Amandus Abbas, et Princeps Fuldensis =
 Loco ✕ sigilli Episcopi Herbipolensis, = Loco
 ✕ sigilli Abbatis Fuldensis = Similiter Nos
 Præpositus, Decanus, et reliqui Ecclesiæ Ca-
 thedralis Herbipolensis, necnon Nos Decanus,
 ac totum Capitulum Fuldense, pro Nobis, ac
 Nostris utrinque Successoribus, palam confi-
 temur, quod hæc Concordia cum consilio, scitu,
 ac consensu nostro fuerit erecta, prout etiam
 in eadem, hisce omni meliori modo consen-
 tinus. In quorum fidem nostra sigilla Capitu-
 laria scienter apprimi jussimus. Actum ut supra
 = Loco ✕ sigilli Capituli Herbipolensis = Loco
 ✕ sigilli Capituli Fuldensis.

Pacta
 omnia
 Auctori-
 tate Apo-
 stolica fir-
 mantur,
 exceptis
 quæ quin-
 to Capite
 continen-
 tur.

§. 18. Cùm autem, sicut eadem petitio sub-
 jungebat, ea, quæ a Sede Apostolica appro-
 bantur, et confirmantur, firmiter subsistere
 soleant; quapropter Carolus Philippus Episco-
 pus, ac Amandus modernus Abbas præfati
 plurimum cupiant Concordiam hujusmodi, et
 in eis contenta quæcumque, ad hoc ut illa ser-
 ventur exactius, per Nos et Sedem Apostoli-
 cam, ut infra, approbari, et confirmari; quare
 pro parte dicti Caroli Philippi Episcopi, et
 Amandi Abbatis præfati, Nobis fuit humiliter
 supplicatum, quatenus eorum, ac Episcopi
 Herbipolen. necnon Abbatis præfati Monasterii
 pro tempore respectivè existentium, quieti et
 tranquillitati in præmissis opportunè providere,
 ipsosque specialis gratiæ favore prosequi de
 benignitate Apostolica dignaremur; Nos igitur,
 qui, quantum cum Domino possumus, litibus
 obviare, ac diuturnam pacem, mutuamque
 amicitiam inter Ecclesiasticas Personas, præ-
 sertim Pontificali Dignitate insignitas, non
 tantum promovere, sed et stabilire, sinceris
 desideramus affectibus, Carolo Philippo Episcopo,
 ac Amando Abbati præfatis specialem gratiam
 facere volentes, eosque, et eorum singulares
 Personas a quibusvis suspensionis, et interdicti,

aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, et absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Concordiam præfatam, et in ea contenta quæcumque, ac prout illam concernit, desuper confectum Instrumentum publicum, non tamen illius Quintum Caput, seu Quintum Paragraphum in præfato Instrumento exaratum, quod Nos nullo modo approbare intendimus, immo ipsum Caput Quintum, seu Paragraphum Quintum, præsentium tenore omnino cassamus, et abolemus; perinde ac si nunquam tractatum, nec stabilitum, neque in Instrumento præfato conscriptum fuisset; Apostolica auctoritate, earumdem tenore præsentium perpetuò approbamus, et confirmamus, illique perpetuæ, et inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, vim, et efficaciam adjicimus, omnesque et singulos tam juris, quàm facti, et solemnitatum, aliosve quantumvis substantialia defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint in eisdem, supplemus; ac Concordiam hujusmodi ab ipsis modernis et pro tempore existentibus Episcopo Herbipolen. ac Abbate præfati Monasterii, perpetuò observari, nec illam ullo unquam tempore a quoquam quavis auctoritate fungente, ac honore, et præeminentia fulgente immutari, innovari, aut reformari posse vel debere.

§. 19. Præsentes quoque semper, et perpetuò validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, et sic ab omnibus censeri: Et ita per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuntios, et alios quoslibet, quavis prærogativa, et privilegio fun-

Decreta.

PONT. A. XIII. gentes, judicari, et definiri debere; et quid-
quid secus super his a quoquam quavis aucto-
ritate scienter, vel ignoranter contigerit atten-
tari, irritum et inane decernimus.

Derogatio contrariis §. 20. Non obstantibus quibusvis etiam in Sy-
nodalibus, provincialibus, universalibusque Con-
ciliis editis vel edendis, specialibus, vel Gene-
ralibus Constitutionibus, et Ordinationibus Apo-
stolicis, ac dictæ Ecclesiæ Herbipolensis, ac
Monasterii, et Ordinis præfatorum, etiam Ju-
ramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis
firmitate alia roboratis statutis, et consuetu-
dinibus; Privilegiis quoque, Indultis, et Litte-
ris Apostolicis, in contrarium præmissorum for-
san quomodolibet concessis, approbatis, et in-
novatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi
de illis, eorumque totis tenoribus, specialis,
specifica, expressa, et individua mentio ha-
benda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc
servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo
ad verbum, nihil penitus omisso, et forma in
illis tradita observata, inserti forent, eisdem
præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs
in suo robore permansuris, latissimè, et ple-
nissimè, ac specialiter, et expressè hac vice
dumtaxat harum serie derogamus, cæterisque
contrariis quibuscumque. Volumus autem quod
præfatum Quintum Caput, seu præfatus Quintus
Paragraphus, ejusdem Concordiæ, non so-
lùm minimè approbatum seu minimè approba-
tus, sed omnino cassatum, sive cassatus rema-
neat, et pro non scripto habeatur.

Sanctio. §. 21. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc
paginam nostræ absolutionis, intentionis, cas-
sationis, abolitionis, approbationis, confirma-
tionis, roboris adjectionis, defectuum supple-
tionis, decreti, derogationis, et voluntatis in-
fringere, vel ei ausu temerario contraire. Si
quis autem hoc attentare præsumperit, indi-
gnationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Pe-
tri, et Pauli Apostolorum ejus se noverit in-
cursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo quinquagesimo secundo, Kalendaris Octobris, Pontificatus Nostri Anno Tertio decimo.

ANNO
1752.
Dat. 1.
Octobris
1752.

Expedita in Cancellaria Apostolica.

ABBATIA FULDENSIS

IV.

In Episcopatum erigitur, cum omnibus juri-
bus, et prærogativis, præservato tamen
statu Regulari; ita ut idem Episcopus, et
Abbas Fuldensis sit, et nuncupetur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Apostolicæ Dignitatis apice, Divina sic dis-
ponente voluntate, cui obediunt omnia, me-
ritis licet imparibus, constituti, omnes Dominicæ
Agri partes, quasi de montis vertice, inspici-
mus, ac speculamur; ut quid Ecclesiarum om-
nium conditioni, decori, et firmamento con-
veniat, dijudicemus: Eaque propter, Decesso-
rum Nostrorum vestigiis inhærentes, novas
quandoque plantare, atque erigere Episcopales
Sedes, quandoque verò Monasteria insignia,
servata tamen in eis Regulari observantia, Epi-
scopali dignitate et honore condecorare oppor-
tunum ducimus, ut uberius inde Dominicæ Agri
cultus et messis existat, ac Monasticus Ordo
clariùs florescat, pax ac concordia cum finiti-
mis servetur, et quod potissimum est, Catho-
licæ Fidei nomen in Civitatibus, in quibus il-
lustres Personæ resident, splendidiùs appareat,

Summi
Pontificis
est Sedes
Episcopa-
les erigere
cum Ec-
clesiæ di-
gnitas, et
divini
cultus ra-
tio id po-
stulant.

PONT. illarumque Præsules dignioribus titulis illustren-
A. XIII. tur, et condignis favoribus attollantur.

Recen- §. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, Insigne
sentur in- Monasterium, Abbatia nuncupatum Fulden.
signes præ Ordinis Sancti Benedicti, a Sancto Bonifacio in
rogativæ Buconia fundatum, Sedi Apostolicæ immediatè
Abbatie subjectum, quod suam Civitatem, cum Semi-
Fuldensis nario Alumnorum, ac Academia Studii Gene-
ralis inibi existentibus, ac Territorium separa-
tum, quamplurima Loca, Præposituras, et Op-
pida, cum nonnullis Sæcularibus, et Collegia-
tis Ecclesiis, ac non exiguo Parochialium Ec-
clesiarum circumquaque positarum numero, sub
se continens, habet, et in quo abundantissi-
mus Monachorum, sub una eademque Disci-
plina, et Regulari Observantia alitur numerus,
ex quibus terdeni ad minimum quotidiana Di-
vina officia, tam in Choro, quàm intra Eccle-
siam sacra peragendo, laudesque Deo persol-
vendo, peculiari frequentia peragunt, ac de-
core, et cujus Monasterii fructus, redditus, et
proventus ad tercentum viginti florenos in Li-
bris Cameræ Apostolicæ taxati reperiuntur;
ejusdemque Monasterii Abbatis (qui etiam, si-
cut pariter accepimus, Sacri Romani Imperii
Princeps, ac Charissimæ in Christo Filiae No-
stræ Mariæ Theresiæ, Hungariæ, et Bohemiæ
Reginæ Illustris, Charissimi in Christo Filii
Nostri Francisci Romanorum Regis in Imperato-
rem electi uxoris, ac etiam pro tempore exi-
stentis Romanorum Imperatricis Archicancella-
rius, ac per Germaniam, et Galliam Primas
existit, quique jurisdictionem quasi Episcopa-
lem, tam in Civitate præfata, quàm toto Ter-
ritorio, aliisque sibi subjectis Locis, Præposi-
turis, et Oppidis præfatis, non tamen in eis,
quæ sunt Ordinis, exercet) electio ad pro tem-
pore existentes quatuordecim ejusdem Ordinis
expressè professos Monachos Capitulares tan-
tum, videlicet Decanum, qui etiam Præpositus
S. Andreæ in Monte novo nuncupatus prope
Fuldam, ac prima post Abbatialem Dignitas

ANNO
1752.

existit, et continò in Præpositura ejusdem Sancti Andreæ dicti Ordinis eidem Monasterio contigua residet, ac octo Præpositos in aliis octo Monasteriis, seu Præposituris ejusdem Ordinis, a primodicto tamen Monasterio dependentibus, in locis dissitis extra primodictum principale Monasterium degentes, eisque præsidentes, atque in contubernio sociorum Regularium, præter spiritualia Officia, annexam jurisdictionem, nomine atque auctoritate Abbatis Fuldensis, administrantes, necnon alios quinque præfati Ordinis respectivè Monachos Capitulares, non tamen Præpositos, quorum ex eis unum Regularis Disciplinæ, ac Chori in Monasterio primodicto Præsidentem Capitularem, ac semper apud præfatum Decanum, reliquos verò quatuor Monachos Capitulares, et non Præpositos, continò unà cum ipsis Præpositis, tanquam eorum socios et commensales, cum debita tamen erga eos reverentia et subjectione, respectivè commorantes, et permanentes, Concordatis Germaniæ inibi vigentibus, spectat et pertinet, quamplurimis propterea eximiis gaudebat prærogativis.

§. 2. Nos igitur attentis tot tantisque, quibus **Propter** Monasterium primodictum eminent meritis, illius **Abbatialem Ecclesiam in Cathedralem, et Episcopalem, ut infra, erigere cupientes, Motu proprio, non ad alicujus super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Ecclesiam Abbatialem præfatam, firmis tamen semper in ea remanentibus, inibique semper vigentibus omni statu, qualitate, denominatione, et omnimoda essentia Regularibus; ita ut in posterum ut prius Regularis nunquam esse desinat, in Cathedralem, et Episcopalem, quæ ut antea Sedi Apostolicæ immediatè subjecta, ac Regularis existat, Ecclesiam, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuò erigimus et instituimus, ac nomine, titulo, et honore Episcopali decora-**

Episcopatum erigitur, integro tamen manente Regulari statu.

PONT. mus, ac pro tempore existentes primodicti Mo-
A. XIII. nasterii Abbates, in veros Præsules, et Episco-
 pos Fulden. declaramus; nec non quod pro tem-
 pore existens ejusdem Ecclesiæ per Nos, ut præ-
 fertur, in Episcopalem erectæ Episcopus, sem-
 per imposterum non tantum Episcopus, et Ab-
 bas Fuldensis denominari, sed etiam, verus
 ejusdem Ecclesiæ Episcopus cum omnibus insi-
 gniis Episcopalibus, privilegiis, honoribus, et
 prærogativis Episcopis debitis, et concessis, ac
 juribus, et jurisdictionibus in Clerum Sæcula-
 rem, et Regularem, ac Populum tam Civitatis
 præfatæ, quam totius Territorii, ac Ditionis, et
 Diocesis Fulden. et facultatibus, præeminen-
 tiis, gratiis, favoribus, et Indultis realibus,
 et personalibus, ac mixtis, quibus aliæ Ecclesiæ
 Episcopales, eorumque Præsules quomodolibet,
 non tamen titulo oneroso, seu ex indulto, aut
 privilegio particulari, utuntur, fruuntur, po-
 tiuntur, et gaudent, ac uti, frui, potiri, et
 gaudere possunt, et poterunt, verusque insi-
 mul Abbas Regularis Fuldensis, cum omnibus
 suis Abbatialibus juribus, honoribus, præmi-
 nentiis, prælationibus, et prærogativis univer-
 sis, quibus de præsentibus gaudet, verè, realitèr,
 et cum effectu existere, ipseque in Litteris
 Apostolicis tam gratiam, quam justitiam, se-
 paratim, seu utramque mixtim concernendis,
 imposterum expediendis, Episcopi insimul et
 Abbatis Fuldensis titulo, ac nomine decorari,
 ac vocari, sicque idem inscribi, quodque oc-
 currente ejusdem Ecclesiæ in Episcopalem, per
 Nos, ut præfertur, erectæ, ac Monasterii pri-
 modicti vacatione, futurus illius Episcopus, et
 Abbas, nullo in ejus electione innovato or-
 dine, eodem modo et forma, ut prius, per
 dictos Decanum, et alios tredecim Monachos
 Capitulares præfatos, qui tantummodo vocem
 activam, et passivam in electione præfata, ut
 prius, habere possint, eligi :

Adeo ut §. 3. Ita tamen, ut sequuta, ut præfertur,
uno ele- ejus in primodicti Monasterii Abbatem Cano-

Nec non
 eligen-
 tium jure,
 ac electio-
 nis forma

nica Electione, etiam Episcopus Fuldensis electus remaneat, ac propterea Confirmationem electionis præfatæ, ut priùs, unà cum provisione Ecclesiæ Episcopalis per Nos, ut præfertur, erectæ, ac Monasterii Fuldensis, a Sede Apostolica petere, et obtinere respectivè debeat, et teneatur: Cum hoc etiam, quod uti Episcopus et Abbas Fuldensis, jurisdictionem suam Episcopalem insimul et Abbatialem Diocesanam in eisdem Locis, Ecclesiis, et Personis, ac præfato Clero tam Seculari, quàm Regulari, ad præsens Territorio Fuldensi subjectis, et juxta Concordiam inter Venerabilem Fratrem Nostrum Carolum Philippum modernum Episcopum Herbipolensem, ac Dilectos Filios Capitulum, et Canonicos Ecclesiæ Herbipolensis ex una, et Venerabilem etiam Fratrem Nostrum Amandum Episcopum Themiscirensem in partibus Infidelium, et modernum primodicti Monasterii Abbatem, quem prope diem ad præfatam Ecclesiam Fuldensem per Nos in Episcopalem, ut præfertur, erectam transferre intendimus, ac Dilectos quoque Filios Capitulum Regulare primodicti Monasterii ex altera partibus initam, et nuper per Nos Apostolica auctoritate præfata approbatam, et confirmatam, salva tamen et illæsa semper remanente præcedentia, favore præfati moderni, et pro tempore existentis Episcopi Herbipolensis, illiusque Sedis Episcopalis, eis, uti antiquioribus, debita, exercere valeat, ac firma etiam permanente præfata taxa florenorum tercentum viginti in Libris Cameræ Apostolicæ, ut præfertur, descripta, quam unicam tantùm in Litterarum Apostolicarum Episcopalis, et Abbatialis Ecclesiæ hujusmodi provisionis, et confirmationis electionis, desuper conficienda expeditione, imposterum persolvi, illamque nunquam ratione præfatæ erectionis ejusdem Ecclesiæ in Episcopalem per Nos, ut præfertur, factæ augeri posse volumus, Motu pari, dicta Apostolica auctoritate, earundem tenore præsentium decernimus.

ANNO
1752.

ctionis
acto Ful-
densis E-
piscopus
et Fulden-
sis Abbas
eligatur.

PONT. §. 4. Quodque Episcopium, pro Episcopi, et
 A. XIII. Abbatis Fuldensis pro tempore existentis resi-
 dentia, et habitatione, idem existat Monaste-
 rium, aut Palatium, quod usque num ab Ab-
 bate Fuldensi habitum fuit, et ad præsens in-
 habitatur, et inhabitari solet, Motu simili etiam
 declaramus. Pro Cathedrali verò Ecclesia, ut
 eadem Principalis primodicti Monasterii, sub
 antiqua SS. Salvatoris Invocatione, Ecclesia ha-
 beatur, et in ea Capitulum, nec in minimo im-
 mutata ejus Regularitate, et denominatione Ca-
 pituli Regularis, solum ex præfatis quatuorde-
 cim, vel quindecim, quatenus alium Monachum
 ejusdem Ordinis eidem numero, ut infra, au-
 geri contigerit, Capitularibus, non autem aliis
 non Capitularibus, et extra præfatum numerum
 ejusdem Ordinis respectivè Monachis, videlicet
 Decano, cujus Decanatus prima et unica in
 præfata Ecclesia Dignitas Regularis existat, ac
 cujus, dum illa pro tempore vacat, electio ad
 prædictum Abbatem, et reliquos Capitulares
 tantum Monachos præfatos, ut prius, spectare
 debeat, ac eisdem octo Præpositis, necnon quin-
 que, aut sex, si alium Monachum non Capi-
 tularium dicti Ordinis expressè professum per
 pro tempore existentem Episcopum, et Abba-
 tem Fuldensem (ad quem semper, ut antea,
 spectet electio tam præfatorum octo Præposi-
 torum, quam aliorum quinque, vel sex Capi-
 tularium Monachorum præfatorum) eidem nu-
 mero Capitulari augeri contigerit; cum hoc ta-
 men, quod tam præfati Decani, quam præ-
 fatorum Monachorum Capitularium vestes Re-
 gularès, et Monasticæ existant, illasque Deca-
 nus, et alii Monachi Capitulares præfati, juxta
 earum Regularem professionem, gestare tenean-
 tur, componi tantummodo debeat; Quodque
 Capitulum præfatum, tempore Sedis Episcopa-
 lis, et Abbatialis vacantis, usque dum ad ele-
 ctionem novi Episcopi et Abbatis deventum
 fuerit, non tantum de Monasterio, sed de tota
 Civitate, et Diocesi Fuldensi Gubernium su-
 mat, Motu pari etiam decernimus.

Episco-
 pium Ca-
 thedralis,
 et Capitu-
 lum Re-
 gulare de-
 signatur.

§. 5. Ad hoc autem ut ipsi Ecclesiæ per Nos in Episcopalem, ut præfertur, erectæ splendidiore decore inserviat, ipsarum tenore præsentium mandamus, quod ultra Monachos continuò in primodicto Monasterio, juxta ejusdem primodicti Monasterii regulas, et præcepta, ut priùs, recipiendos, inibique habitantes, et residentes, qui, ut priùs, quotidie ejusdem Ecclesiæ Chori servitio, aliisque arbitrio Episcopi et Abbatis Fuldensis pro tempore existentis præfati functionibus sacris peragendis obligati existant; Decanus pro tempore existens præfatus, unà cum uno ex dictis quinque, aut sex Capitularibus, non tamen Præpositis Monachis, ut antea, continuò apud eandem Præposituram S. Andreæ residere, octo verò Præpositi pro tempore existentes præfati, ultra residentiam in præfata Ecclesia in quatuor, et forsàn ultra, anni diebus, per eos, ut prius, fieri solitam; quinque ex eisdem octo Præpositis præfatis alternatim per integrum mensem quolibet anno, reliqui autem quatuor, vel quinque Monachi Capitulares pro tempore existentes hujusmodi, etiam alternatim per integros sex menses (nisi aliter tam quoad octo Præpositos, quàm alios Capitulares non Præpositos Monachos præfatos, super residentia hujusmodi, ab Apostolica Sede dispositum fuerit) eorum respectivè residentiam apud eandem Ecclesiam adimplere respectivè teneantur.

§. 6. Pro Pœnitentiarii verò et Theologi respectivè munere, ad formam Concilii Tridentini, in præfata Ecclesia explendo, ex eo quod nullus ex præfatis octo Præpositis, ac reliquis Capitularibus Monachis præfatis, attentà eorum in Præposituris præfatis permanentia, munus præfatum adimplere potest, ipsarum tenore præsentium volumus, quod pro tempore existens Episcopus et Abbas Fuldensis, duos, non tamen Capitulares, præfati tamen Ordinis expressè professos, in primodicto Monasterio, ac apud eandem Ecclesiam continuò degentes, et resi-

ANNO
1752.

Residentia per Capitulares quomodo præstanda.

Pœnitentiarii et Theologi munus quibusdam demandandum.

PONT. dentes Presbyteros Monachos idoneos, quorum
A. XIII. unus Pœnitentiarii, alter verò Theologi respec-
 tivè munus præfatum, ad formam præfati
 Concilii, exercent, designare debeant.

Decano, §. 7. Ulterius, modernis, ac pro tempore exi-
 et Præpo- stentibus Decano, et octo Præpositis tantum
 -sitis con- (qui unà cum aliis præfatis Capitularibus Mo-
 -ceditur narchis peculiari Insigni Auræ Crucis e collo
 usus Mi- gestandæ, ex concessione felicis recordationis
 træ, et Clementis Papæ XII. Prædecessoris Nostri, gau-
 Annuli dent) ut ipsi Decanus, ac octo Præpositi tan-
 dum Epi- tum, Mitra, et Annulo, toties quoties pro tem-
 -po Ab- pore existenti Episcopo, et Abbati Fuldensi
 -bati Pon- præfato Pontificalia exercenti assistentiam præ-
 tificalia stabunt, uti, frui, potiri, et gaudere libere,
 exercenti et licitè possint, et valeant, eadem Apostolica
 assistunt. auctoritate, earundem tenore præsentium, etiam
 perpetuò concedimus et indulgemus.

**Clausulæ
 et Decreta**

§. 8. Præsentes quoque Litteras semper et
 perpetuò validas et efficaces esse et fore, nec
 ullo unquam tempore de subreptionis, vel ob-
 reptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio,
 vel intentionis Nostræ, aut alio quovis defectu,
 notari, impugnari, invalidari, seu in Jus vel
 controversiam vocari, aut adversus illas quod-
 cumque Juris, vel facti, aut gratiæ, vel justi-
 tiæ remedium impetrari posse, nec illas sub
 quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum
 revocationibus, suspensionibus, limitationibus,
 derogationibus, aut aliis contrariis dispositio-
 nibus, etiam per Nos, et Sedem Apostolicam
 præfatum, sub quibuscumque tenoribus et for-
 mis, ac cum quibusvis clausulis, et decretis,
 etiam Motu simili, etiam consistorialiter, pro
 tempore factis, vel faciendis, comprehendi, vel
 confundi, sed semper ab illis excipi, et quoties
 illæ emanabunt, toties in pristinum, et vali-
 dissimum statum restitutas, repositas, et ple-
 nariè reintegratas, ac de novo etiam sub qua-
 cumque posteriori data, quancumque eligen-
 da, concessas, validasque fore et esse, suosque
 plenarios et integros effectus sortiri, et obti-

A N N O
1752.

nere; et sic ab omnibus censerī, et ita per quoscumque Judices, Ordinarios, vel Delegates, etiam Causarum Palatii Nostri Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, et quoslibet alios quavis prærogativa, et privilegio fungentes, ac honore, et præeminentia fulgentes, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari, et definiri debere, et quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum et inane Motu pari similiter decernimus.

§. 9. Non obstantibus quibusvis etiam in Synodalibus, Provincialibus, Generalibusque Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis, ac primodicti Monasterii, et Ordinis præfati, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, et consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, et Litteris Apostolicis, quibusvis Superioribus, et personis, sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam Derogatoriarum Derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, et insolitis Clausulis, irritantibusque, et aliis Decretis, etiam Motu simili, ac etiam consistorialiter, ac aliàs etiam quomodolibet, etiam pluries concessis, confirmatis, approbatis, et innovatis; Quibus omnibus et singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, et individua mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et forma in illis tradita observata, inserti forent eisdem præsentibus, pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium, et singulorum validitatis effectum, hac vice dumtaxat specialiter, et ex-

Deroga-
tur con-
trariis.

PONT. pressè, ac latissimè, et plenissimè, Motù pari
A. XIII. derogamus, cæterisque contrariis quibuscum-
que.

Sanctio
pœnalis.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat
hanc paginam Nostrarum erectionis, institu-
tionis, declarationis, decreti, concessionis,
mandati, voluntatis, ac indulti, et derogatio-
nis infringere, vel ei ausu temerario contraire.
Si quis autem hoc attentare præsumserit,
indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri
et Pauli Apostolorum ejus, se noverit incur-
surum.

Dat. 5.
Octobris
1752.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem
Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septin-
gesimo quinquagesimo secundo, tertio Nonas
Octobris, Pontificatus Nostri Anno XIII.

Expedita in Cancellaria Apostolica.

HERBIPOLENSIS

V.

Episcopus honorificis prægestandæ sibi Crucis, ususque Pallii prærogativis honestatur, sub certis modis, ac conditionibus.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam.

ROMANA Ecclesia, omnium Ecclesiarum Mater et Magistra, concessum sibi a cœlesti sponso Jesu Christo supremum auctoritatis et dignitatis præcipuum, ita semper in omnes Catholici Orbis Ecclesias obtinuit, ut tamen pro locorum, ac temporum, personarumque conditionibus, egregiis earum Pastoribus, nunc amplioris jurisdictionis suæ partem aliquam sustinendam, exercendamque communicaverit, nunc autem eximias honoris prærogativas indulserit, prout ad Dei gloriam, et fidelium populorum utilitatem promovendam, et ad Catholicæ Religionis integritatem, majestatemque tuendam, Romanis Pontificibus ejusdem Jesu Christi Vicariis, et Beati Petri Apostolorum Principis Successoribus, visum est in Domino salubriter expedire.

§. I. Porrò inter præcipua Sacerdotalis honoris insignia, quibus diversæ per Orbem Ecclesiæ earumque Antistites, ab Apostolica Sede decorari meruerunt, et Sacri Pallii usus, et jus præferendi Sanctissimæ Crucis signi merito numerantur. Illud siquidem a Romano Pontifice, vel ex ejus auctoritate dumtaxat, solemniter benedictum, et propè Corpus Beatissimi

Procc-
mium.
Provida
S. Sedis
in Jurisdi-
ctione,
et hono-
ribus dis-
tribuen-
dis admi-
nistratio.

Jus præ-
ferendæ
Crucis,
et Pallii
usus, præ-
cipua hon-
oris Pon-
tificialis
insignia.

PONT. A. Apostolorum Principis religiosa cura adservatum, indeque ad enixas postulantium Antistitum preces desumptum, si cui utendum, induendumque conceditur, peculiare quoddam sacri foederis vinculum inter ipsum, et Romanum Pontificem, ejusdem Beati Petri Successorem, specialis sacramenti interpositione firmatum significat: Cùmque ipsum Pallium ex ovium velleribus contextum, sacri Pastoris humeris gestetur, ovis illius speciem repræsentat, quam Dominus aberrantem requisivit, inventamque humeris suis sustulit; ut Episcopus, qui Christi typum gerit, ejusque munere fungitur, ipso etiam habitu illius boni Pastoris imitatore se exhibeat, qui ovium suarum infirmitates, admirando pietatis, et misericordiæ excessu, portavit. Crucis autem erectæ delatio, non solum Pastoralis Officii vim auctoritatemque ostendit, ex illius potestate derivatam, qui *crucifixus ex infirmitate, sed vivens ex virtute Dei*, Ministros suos contra omnes adversarias potestates invictæ Crucis signo armavit; verum etiam ipso sui conspectui Episcopalis prædicationis summam fidelibus populis ob oculos ponit, sublatoque ad eorum solamen Fidei nostræ vexillo, æternæ salutis spem credentibus ingerit.

Herbipolensis Ecclesie amplitudo, ejusdem Antistitum, Capituli, et Cleri decora.

§. 2. Cùm itaque Herbipolensis Ecclesia Provincia Moguntinæ in Superioris Germaniæ partibus constituta, jam usque ab octavo Ecclesie sæculo per Sanctum Buchardum Episcopum ex auctoritate Apostolicæ Sedis fundata et erecta, singularibus prærogativis ditata, amplissimæque Dioecesi jura dans, plurium egregiorum Antistitum, aliorumque, ex conspicuo, ac numeroso Capitulo, et Clero, insignium Virorum virtute, admodum illustrata fuisse dignoscatur; nunc autem existens Venerabilis Frater Carolus Philippus Herbipolensis Episcopus suorum illam ornare pergat præstantia meritorum, pluribusque editis erga Nos, et Apostolicam Sedem, fidei et observantiæ argumentis, amplioribus

Pontificiæ liberalitatis favoribus se dignum exhibeat : Nos , attentis præmissis , et præsertim quod ipse Carolus Philippus Episcopus , Ecclesiasticæ pacis studio , plurimum contulit ad extinctionem veterum litium , et controversiarum ; quæ jampridem inter ipsam Herbipolensem Ecclesiam , et Curiam , ac pro tempore existentes Episcopos Herbipolenses , ex una , et Fuldense Monasterium , Abbatiam aliàs nuncupatum , in quo Nos hodie Episcopalem Dignitatem et Cathedram ereximus et instituimus , ejusque Abbates etiam pro tempore existentes , ex altera , partibus , agitatae fuerunt , honesta inter ipsum , et dicti Monasterii Abbatem Concordia inita , quam Nos per alias Nostras Litteras , cum quibusdam restrictionibus , et moderationibus , approbavimus et confirmavimus : Cumque hujusmodi restrictiones et moderationes , eidem Concordiæ per Nos , justis de causis , appositæ , circa quædam potissimum capita versentur , quæ idem Episcopus in favorem Ecclesiæ et Curix suæ admitti , ac respectivè concedi et firmari exoptaverat , ideoque æquum sit illas alicujus indulti , et beneficii concessione pensari : Motu proprio , et certâ scientiâ , eundem Carolum Philippum Episcopum a quibusvis suspensionis , et interdicti , aliisque Ecclesiasticis sententiis , censuris , et pœnis , a jure , vel ab homine quavis occasione , vel causâ latis , si quibus quomodolibet innodatus existit , ad effectum præsentium tantum consequendum , harum serie absolventes , et absolutum fore censentes ; eidem Carolo Philippo Episcopo , ut Ipse , et ejus Successores Ecclesiæ Herbipolensis Præsules pro tempore existentes , de cætero perpetuis futuris temporibus sacrum Pallium in solemnitatibus et functionibus in Pontificali Romano descriptis induere , et gestare , ac etiam Crucem , ad instar Archiepiscoporum , ante se elevari et gestari facere , in dicta Herbipolensi Civitate et Diœcesi dumtaxat , et non alibi omnino , sive in alienis Diœ-

ANNO
1752.

Speciale
Episcopi
nunc existi-
stentis
meritum
in concordia cum
Abbate
Fuldensi
inita.

Hujus
capita
quædam
Herbip.
juribus
favorabilia , mi-
nimè confirmantur

Episcopus
ipse ejus-
que Succes-
sores
usu Pallii,
et jure
præferen-
diæ Crucis
donantur,
sub certis
conditio-
nibus , et
reserva-
tionibus.

PONT. A. XIII. cesibus, sive in Sacri Romani Imperii Comitibus, sive in quibusvis aliis locis Episcopo præfato non subjectis, etiamsi Ordinariorum Locorum licentia ad id accederet, nec etiam in dicta Civitate et Diœcesi Herbipolensi, in præsentia alicujus ex S. R. E. Cardinalibus, vel Nostri et ejusdem Sedis Apostolicæ ordinarii aut extraordinarii Legati, seu Nuncii, vel Archiepiscopi Moguntini, nisi de eorum respectivè consensu, sub gratiæ et concessionis hujusmodi nullitate; et dummodo, quoad Pallium prædictum, tam ipse Carolus Philippus, quàm illius Successores Herbipolenses Episcopi pro tempore eligendi, illud ab eadem Apostolica Sede, servatis de jure, vel consuetudine servandis, postulare, et consueto fidelitatis debitæ sacramento edito, accipere, aliaque in similibus observari solita adimplere teneantur; ac denique, salvo in omnibus jure Metropolitico Ecclesiæ Moguntinæ, illiusque Archiepiscopi pro tempore existentis: et nihil immutato præcedentiæ ordine inter ipsos Episcopos Herbipolenses, aliosque Episcopos, sive ejusdem, sive alterius Provinciæ, hactenùs de jure, usu, aut consuetudine, in quibusvis functionibus, consessibus, aut Comitibus servari solito; hujusmodi Pontificalis honoris Insigniis uti, liberè et licitè possint et valeant, de Apostolicæ auctoritatis plenitudine, tenore præsentium, concedimus et indulgemus.

Præmissorum firmitas. §. 3. Decernentes easdem præsentis Litteras semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, nec unquam sub quibusvis generalibus similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehensas, sed tanquam in præmissarum moderationum compensationem, ut supra, concessas, semper ab illis exceptas esse, et fore, ac censi, ac dicto Carolo Philippo Episcopo, ejusque Successoribus dictæ Herbipolensis Ecclesiæ Præsulibus pro tempore existentibus, perpetuò

perpetuò suffragari nec non ab ipsis respectivè in omnibus et per omnia observari, sicque, et non aliàs, per quoscumque Judices, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari et definiri debere; ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter judicari, aut respectivè attentari contigerit. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibus, et Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, et ordinationibus, seu dictæ Herbipolensis, aut alterius cujuscumque Ecclesiæ etiam jramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio
contrariis

§. 4. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ absolutionis, concessionis, indulti, decreti, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, et Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Sanctio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quinquagesimo secundo, tertio Nonas Octobris, Pontificatus Nostri Anno XIII.

Dat. Pont.
anno 13.
die 5. Oct.
1752.*D. Card. Passioneus,**J. Datarius.*

VISA DE CURIA,

J. C. Boschi.

J. B. Eugenius.

Loco ✕ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Tom. X.

D

PONT. A. XIII. cesibus, sive in Sacri Romani Imperii Comitibus, sive in quibusvis aliis locis Episcopo præfato non subjectis, etiamsi Ordinariorum Locorum licentia ad id accederet, nec etiam in dicta Civitate et Diocesi Herbipolensi, in præsentia alicujus ex S. R. E. Cardinalibus, vel Nostri et ejusdem Sedis Apostolicæ ordinarii aut extraordinarii Legati, seu Nuncii, vel Archiepiscopi Moguntini, nisi de eorum respectivè consensu, sub gratiæ et concessionis hujusmodi nullitate; et dummodo, quoad Pallium prædictum, tam ipse Carolus Philippus, quam illius Successores Herbipolenses Episcopi pro tempore eligendi, illud ab eadem Apostolica Sede, servatis de jure, vel consuetudine servandis, postulare, et consueto fidelitatis debitæ sacramento edito, accipere, aliaque in similibus observari solita adimplere teneantur; ac denique, salvo in omnibus jure Metropolitico Ecclesiæ Moguntinæ, illiusque Archiepiscopi pro tempore existentis: et nihil immutato præcedentiæ ordine inter ipsos Episcopos Herbipolenses, aliosque Episcopos, sive ejusdem, sive alterius Provinciæ, hactenus de jure, usu, aut consuetudine, in quibusvis functionibus, consessibus, aut Comitibus servari solito, hujusmodi Pontificalis honoris Insigniis uti libere et licitè possint et valeant, de Apostolicæ auctoritatis plenitudine, tenore præsentium, concedimus et indulgemus.

Præmissorum firmitas. §. 3. Decernentes easdem præsentibus Litteris semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, nec unquam sub quibusvis generalibus, similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehensas, sed tanquam in præmissis moderationum compensationem, ut supra, expressas, ac confirmatas, et in omnibus suis effectibus ejusdem tenore, et in omnibus suis effectibus confirmatas, et in omnibus suis effectibus

in omnibus e. per omnia observari. sed in
 non alias. de possessione iudicis. et
 causam. Hanc possessionem. auctoritate
 Cardinales. etiam e. ~~legati~~ ~~legati~~
 Legatis. dicitur. de re iudicata. et
 definiti. etiam e. ~~legati~~ ~~legati~~
 cis super. de re iudicata. etiam e. ~~legati~~
 scienter. et iudicialiter. et
 clare attestant. contra. ad observandum
 stolicis. et in Universitatibus. ~~etiam~~
 et ~~Universitatibus~~ ~~Universitatibus~~
 specialiter. ~~Universitatibus~~ ~~Universitatibus~~
 seu dicitur Ferrucolensis. ad hunc
 omnia accessit. etiam iudicio. contra
 dicitur. et tunc iudicio. ad
 hunc accessit. et ~~Universitatibus~~
 que ~~Universitatibus~~ ~~Universitatibus~~

§. I. Nihil ergo omnino hominum licet sane
 papam. ~~Universitatibus~~ ~~Universitatibus~~ ~~Universitatibus~~
 concessione. concessione. no
 dicitur. ~~Universitatibus~~ ~~Universitatibus~~ ~~Universitatibus~~
 et ~~Universitatibus~~ ~~Universitatibus~~ ~~Universitatibus~~
 non ~~Universitatibus~~ ~~Universitatibus~~ ~~Universitatibus~~
 obviare. ~~Universitatibus~~ ~~Universitatibus~~ ~~Universitatibus~~
 potentis. ~~Universitatibus~~ ~~Universitatibus~~ ~~Universitatibus~~
 rum. que ~~Universitatibus~~ ~~Universitatibus~~ ~~Universitatibus~~

Batum Romae apud Sanctam Mariam Maiorem
 Anno Incarnationis Dominice millesimo septu-
 centesimo octavesimo secundo. tertio Nonas
 Octobris. Pontificatus Nostri Anno XIII.

D. Card. Passionensis.
J. Datarius.

VIA DE CURIA.

J. C. Buschi.

Dat. Pont.
 Anno d.
 die 3. Oct.
 1752.

Et Cle-
 mens VIII

PONT.
A. XIII.

VI.

DAMNANTUR,

Et prohibentur quinque propositiones Duellorum abusu faventes, veteresque leges adversus Duellantes editæ innovantur; ac novis superadditis pœnalibus Sanctionibus confirmantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

DETESTABLEM, ac Divina naturalique Lege damnatum, Duellorum abusum, a barbaris gentibus, atque superstitiosis, non sine ingenti corporum, animarumque clade, in Christianam Rempublicam auctore Diabolo invectum, cum semper execrata sit, atque improbarit Ecclesia, tum præcipuo in eam curam studio, vigilantia, ac zelo incubuerunt Romani Pontifices, ut a Fidelium cœtu longissimè arceretur. Nam, ut antiquiora mittamus Prædecessorum Nostrorum Nicolai I. (a), Cœlestini III., Innocentii II., Eugenii III., Alexandri III. (b), Innocentii IV. (c) adversus singulares pugnas decreta, extant recentiores Apostolicæ Sedis Constitutiones, quibus Romani Pontifices Julius

Assiduam Romanorum Pontificum studium in eliminando duellorum abusu.

(a) *Epist. L. ad Carolum Calvum.*

(b) *In Concil. Lateranensi Cap. 1. et 2. de Torneamentis, ubi trium Prædecessorum Decreta citantur.*

(c) *In Epist. ad Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Ecclesiasticos Regni Franciæ, apud Raynal. ad ann. 1251. num. 31.*

II. (d), Leo X. (e), Clemens VII. (f), ac de-
 mum Pius IV. (g), gravissimas pœnas antea
 statutas confirmarunt, aliasque de novo addi-
 derunt, contra duellantes ex quacumque causa,
 etiam per Sæculares Regionum aut Locorum
 Leges forsàn permissa, adjecta infamia, bono-
 rumque proscriptione, etiam adversùs compli-
 ces ac participes, et qualemcumque operam iis
 dem præbentes.

ANNO
 1752.

§. 1. Tridentina verò Synodus (h) latam in
 eos excommunicationem extendit ad Imperato-
 res, et Reges, Duces, ac Principes, cæteros-
 que Dominos temporales, si locum ad Mono-
 machiam in terris suis concesserint. ac juris-
 dictione et dominio loci, in quo duellum fieri
 permiserint, quem ab Ecclesia obtineant, eo
 ipso privatos declaravit. Committentes verò
 pugnam, eorumque Patrinos, excommunicatio-
 nis, ac omnium bonorum proscriptionis, nec
 non perpetuæ infamiae pœnam incurrere statu-
 it; et si in ipso conflictu decesserint, Eccle-
 siastica sepultura perpetuò carituros decrevit.

Pœnæ per
 Tridenti-
 num indi-
 ctæ in ex-
 hibentes
 locum ad
 Monoma-
 chiam,
 Patrinos,
 et pugnan-
 tes.

§. 2. Cùm verò præfatis saluberrimis Legibus
 judicialia dumtaxat, ac solemnia duella com-
 prehensa, ac proscripta viderentur, piæ me-
 moriæ Prædecessor noster Gregorius Papa XIII.
 (i) hujusmodi pœnas adversùs eos omnes ex-
 tendit, qui nedum publicè, sed etiam priva-
 tim ex conducto, statuto tempore, et loco,
 Monomachiam commiserint, etiamsi nulli Pa-
 trini, sociiive ad id vocati fuerint, nec loci
 securitas habita, nullave provocatoriæ Litteræ,
 aut denunciationis Chartulæ præcesserint.

Gregor.
 XIII. pœ-
 nales om-
 nes San-
 ctiones a
 solemnibus
 ad pri-
 vata duel-
 la proten-
 dit.

§. 3. Denique felicitis recordationis Clemens Et Cle-
 Papa VIII. etiam Prædecessor Noster, Aposto- mens VIII

(d) *Constit. incip. Regis pacifici.*

(e) *Constit. Quam Deo et Hominibus.*

(f) *Constit. Consuevit Romanus Pontifex.*

(g) *Constit. Ea, quæ a Prædecessoribus.*

(h) *Sess. 25. cap. 19. de Reform.*

(i) *Constit. Ad tollendum.*

PONT. licas Romanorum ante se Pontificum Leges
 A. XIII. omnes, et pœnas in eis statutas, sua Consti-
 iisdem ob- tutione, quæ incipit *Illius vices* data XVI. Kal.
 noxios ef- Septembris Anno MDXCII. disertè complexus,
 fecit om- easdem extendit ad omnes non solum duello
 nes consi- certantes, sed etiam provocantes, suadentes,
 lium, o- equos, arma, commeatus præbentes, comi-
 peram, et tantes; Chartulas, Libellos, Manifesta mittent-
 indemni- tes, scribentes, vel divulgantes, aut quomo-
 tatem præ dolibet circa ista coöperantes; Socios, Patrinos,
 stantes, de industria spectatores, fautores, criminis de-
 etiam pu- mùm participes, illudque permittentes, vel,
 gua non secuta. quantum in ipsis est, non prohibentes, ac de-
 linquentibus veniam et impunitatem conceden-
 tes, quique se prædictis quoquo modo immiscue-
 rint; etiamsi neque pugnæ effectus, neque ac-
 cessus ad locum sit subsequutus.

Asser- §. 4. His tam sapienter, tam apertè, atque
 tiones ab perspicuè ab Ecclesia, et ab Apostolica Sede
 Alexan- constitutis, dubitari jam nullo modo posse vi-
 dro VII. debatur, quin duella omnia tam publica, quàm
 et Inno- privata, et naturali, et Divino, et Ecclesiastico
 centio XI. jure, prorsus illicita, vetita, atque damnata
 damnata. censi deberent. Sed nonnulli earum Legum
 interpretes, per benignitatis speciem humanis
 pravisque cupiditatibus plus æquo faventes,
 Apostolicas Sanctiones ad corrupta hominum
 judicia inflectentes, ac temperantes, *licere*, do-
 cuerunt, (k) *Viro Equestri duellum acceptare*,
ne timiditatis notam apud alios incurrat: (l) *Fas*
esse defensione occisiva, vel ipsis Clericis, ac
Religiosis, tueri honorem, dum alia declinandæ
calumnice via non suppetat, (m) *propulsare dam-*
na, quæ ex iniqua Judicis sententia certò im-
minent; (n) *defendere non solum quæ posside-*
mus, sed etiam ea, ad quæ jus inchoatum ha-
bemus, dum alia via id assequi noni valeamus:

(k) 2. Prop. damnata ab Alexandro VIII.

(l) 17. Prop. ex damnatis ab eodem.

(m) 18. Prop. ab eodem damnata.

(n) 32. Prop. ex damnatis ab Innocentio XI.

Quas quidem assertiones duellis faventes Apostolica Sedes censura notavit, rejecit, proscripsit. ANNO 1752.

§. 5. Et nihilominus extiterunt quàm proximè recentiores alii, qui etsi duella, vel odii, vel vindictæ, vel honoris tuendi causâ, vel levioris momenti res fortunasque servandi, faventur illicita; aliis tamen in circumstantiis, et casibus, vel amittendi Officii, et sustentationis, vel denegatæ sibi a Magistratu justitiæ, defensionis innoxie titulo, ea licere pronunciant. Instauratæ laxiores opinioniones foventes duellorum abusum. Laxas, et periculi plenas opiniones hujusmodi, ex vulgatis eorum Libris, ad Nos delatas, ubi primum accepimus, earum examen nonnullis ex Venerabilibus Fratribus Nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, et quibusdam Dilectis Filiis Sacræ Theologiæ Magistris specialiter ad id per Nos deputatis, commisimus: qui re maturè discussa, latis coram Nobis tum voce, tum scripto suffragiis, infrascriptas Propositiones censura, et proscriptione dignas existimarunt.

PRIMA PROPOSITIO.

Vir Militaris, qui nisi offerat, vel acceptet duellum, tamquam formidolosus, timidus, abjectus, et ad Officia Militaria ineptus haberetur, indeque officio, quo se suosque sustentat, privaretur, vel promotionis, aliàs sibi debitæ ac promeritæ, spe perpetuò carere deberet, culpa et pœna vacaret, sive offerat, sive acceptet Duellum.

II.

Excusari possunt etiam, honoris tuendi, vel humanæ vilipensionis vitandæ gratiâ, Duellum acceptantes, vel ad illud provocantes, quando certò sciunt pugnam non esse secuturam, utpotè ab aliis impediendam.

POPT.
A. XHI.

III.

Non incurrit Ecclesiasticas pœnas ab Ecclesia contra duellantes latus, Dux, vel Officialis Militiæ, acceptans duellum, ex gravi metu amissionis famæ, et officii.

IV.

Licitum est, in statu hominis naturali, acceptare, et offerre duellum, ad servandas cum honore fortunas, quando alio remedio eorum jactura propulsari nequit.

V.

Asserta licentia pro statu naturali, applicari etiam potest statui Civitatis malè ordinatæ, in qua nimirum, vel negligentia vel malitia Magistratus, justitia apertè denegatur.

Damnan-
tur, et
sub cen-
suris de-
fendi pro-
hibentur.

§. 6. Auditis itaque, super unaquaque earum Propositionum, dictorum Cardinalium et Consultorum judiciis, atque omnibus ritè et maturè consideratis, Nos ipsas, præsentium Litterarum tenore, et Apostolica Auctoritate, tanquam falsas, scandalosas, ac perniciosas rejicimus, damnamus, ac prohibemus, ita ut quicumque illas aut conjunctim, aut divisim docuerit, defenderit, ediderit, aut de iis, etiam disputandi gratiâ, publicè, aut privatim tractaverit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, a qua non possit (præterquam in mortis articulo) ab alio, quacumque etiam dignitate fulgente, nisi ab existente pro tempore Romano Pontifice absolvi.

Necnon
in praxim
induci.

§. 7. Insuper strictè, in virtute sanctæ obedientiæ, et sub interminatione Divini Judicii, prohibemus omnibus Christifidelibus cujuscumque conditionis, dignitatis, et status, etiam

speciali et specialissima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum, ad praxim deducant.

§. 8. Jam verò ut exitiosam Duellorum licentiam, in Christiana, ac præsertim Militari Republica, non obstantibus providis Legibus a plerisque etiam Sæcularibus Principibus et Potestatibus ad eandem extirpandam laudabiliter editis, adhuc gliscentem, validiore manu coercemus, gravissimumque scelus Apostolicæ distinctionis gladio magis magisque insequamur, omnes, et singulas dictorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones superius enunciatas, quarum tenores, ac si præsentibus de verbo ad verbum insertæ forent, pro sufficienter expressis haberi volumus, Apostolica auctoritate confirmantes et innovantes, ad hoc ut pœnarum gravitas et severitas majorem perditis hominibus ingerat peccandi metum, Nostro Motu proprio, ac de Apostolicæ auctoritatis plenitudine, earundem præseptium Litterarum serie, statuimus atque decernimus, ut si quis in duello, sive publicè, sive privatim indicto, hominem occiderit, sive hic mortuus fuerit in loco conflictus, sive extra illum ex vulnere in duello accepto, hujusmodi homicida, tamquam interficiens proximum suum animo præmeditato ac deliberato, ad formam Constitutionis felicis recordationis Prædecessoris Nostri Benedicti Papæ XIII., quæ incipit *Ex quo Divina*, data vi. Idus Junii anno Domini MDCCXXV., ab Ecclesiasticæ Immunitatis beneficio exclusus et repulsus omnino censeatur; ita ut a cujuscumque Sacri aut Religiosi loci asylo, ad quod confugerit, servatis tamen de jure servandis, extrahi, et Judicis competentis Curiæ pro merito puniendus, tradi possit et debeat; super quo Nos Episcopis, aliisque Superioribus Antistitibus, ad quos respectivè pertinet, et pertinebit inposterum, necessarias, et opportunas facultates præsentium quoque tenore impertimur. Quin etiam, vi-

Constitutiones Prædecessorum Pontificum de duellis confirmantur.

Insuper publico vel privato duello interficiens alterum asyli jure privatur.

Vivente

По н т. vente adhuc altero in singulari certamine gra-
 A. XIII. viter vulnerato, si percussor in locum immu-
 adhuc san- nem se receperit, ex quo, eveniente illius morte,
 cio, quan- fugam arripere, et legum severitatem evadere
 do, et qua- posse prospiciatur; Volumus, et respectivè per-
 forma per- mittimus, ut, quatenus Periti ad inspiciendum
 cussor e- vulnus acciti, *grave vitæ periculum* adesse re-
 loco im- tulerint, percussor ipse, prævio semper De-
 muni ex- creto Episcopi, et cum assistentia personæ Ec-
 trahi de- clesiasticæ ab eodem Episcopo deputatæ, ab
 beat. hujusmodi loco immuni extractus, sine mora
 carceribus mancipetur; ea tamen lege Judici-
 bus indicta, ut illum Ecclesiæ restituere de-
 beant, si vulneratus superstes vivat ultra tem-
 pus a legibus, quæ de homicidio sunt, consti-
 tutum; alioquin in easdem pœnas incidant,
 quæ in memoratis Benedicti XIII. Litteris con-
 stitutæ sunt adversus illos, qui delinquentem
 in aliquo ex casibus ibidem expressis, ex iu-
 diciis ad id sufficientibus sibi traditum, resti-
 tuere recusent, postquam is in suis defensionibus
 hujusmodi indicia diluerit.

Interfe- §. 9. Præterea, simili motu et auctoritate
 cto autem decernimus ac declaramus, Sepulturæ sacræ
 sepultura privationem a sacrosancta Tridentina Synodo
 sacra de- inflictam morientibus in loco duelli et confli-
 negatur, ctus, incurrendam perpetuò fore, etiam ante
 licet ex- Sententiam Judicis, a decedente quoque extra
 tra locum locum conflictus ex vulnere ibidem accepto,
 pugnae, et locum conflictus ex vulnere ibidem accepto,
 præobten- sive duellum publicè, sive privatim indictum
 ta absolu- fuerit, ac etiamsi vulneratus ante mortem non
 tione obie- incerta Pœnitentiæ signa dederit, atque a pec-
 rit. catis et censuris absolutionem obtinuerit; sub-
 lata Episcopis, et Ordinariis Locorum super hac
 pœna interpretandi ac dispensandi facultate,
 quo cæteris documentum præbeatur fugiendi
 sceleris, ac debitam Ecclesiæ Legibus obedien-
 tiam præstandi.

Hortatio §. 10. In hujus denùm sollicitudinis nostræ
 ad Princi- societatem vocantes Carissimos in Christo Fi-
 pes, ut in- lios Nostros, Imperatorem electum, cunctosque
 Monoma- Catholicos Reges, nec non Principes, Magistra-

ANNO
1752.chiam era
dicendam
efficaciter
incum-
bant.

tus, Militiæ Duces, atque Præfectos, eos omnes et singulos, pro sua in Deum Religione, ac pietate, enixè obtestamur in Domino, ut conjunctis studiis, et animis, exitiosæ duellorum licentiæ, qua Regnorum tranquillitas, populorum securitas atque incolumitas, neque corporum solùm, sed, quæ nullo pretio æstimari potest, æterna animarum vita certò periclitatur, omni nisu et constantia vehementer obsistant. Neque sibi, suæque in Deum fidei, munerisque rationi fecisse satis intelligant, quod optimè constitutis Legibus, indictisque gravissimis pœnis, horrendum scelus proscriptum sit; nisi accuratam ipsarum Legum, pœnarumque executionem naviter urgeant, ac promoveant, seque inexorabiles Dei vindices in eos, qui talia agunt, diligenter exhibeant. Nam si delinquentes aut oscitanter ferant, aut molliter puniant, alièno sese crimine polluent, omnisque illius sanguinis reos se constituent, quem ita crudeliter inultum effundi permiserint. Vani enim falsique honoris Idolo humanas litari victimas non impunè feret supremus omnium Judex Deus; rationem ab iis aliquando exacturus, quorum est Divina, et humana jura tueri, sibique creditorum hominum vitam servare, pro quibus sanguinem ipse suum Jesus Christus effudit.

§. 11. Volumus autem ut præsentium Litterarum Transumptis etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, et Sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem ubique, etiam in judicio, fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si originaliter forent exhibitæ vel ostensæ: Utque eadem præsentibus in consuetis locis publicis hujus Almæ Urbis per Cursores nostros, ut moris est, publicatæ et affixæ, omnes et singulos, quos concernunt, seu concernent in futurum, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ et notificatæ fuissent.

Exem-
plorum
auctoritas

PONT. §. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat pa-
 A. XIII. ginam hanc nostrarum prohibitionis, damna-
 Sanctio: tionis, præcepti, statuti, declarationis, facul-
 tatum impertitionis, obtestationis, decreti, et
 voluntatis infringere, vel ei ausu temerario
 contraire. Si quis autem hoc attentare præsum-
 pserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac
 Beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus se
 noverit incursum.

Dat. 10. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majo-
 Nov. 1752 rem Anno Incarnationis Dominicæ MDCCLII.,
 quarto Idus Novembris, Pontificatus Nostri
 Anno Tertiodecimo.

D. Card. Passioneus.

J. Datarus.

VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

Loco ✕ Plumbi.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicata die 24. mensis Novembris 1752.

ANNO
1752.

DAMNATIO

VII.

Et Prohibitio Libri duobus tomis constantis, Gallico idiomate, absque Auctoris nomine, et impressionis loco, in lucem editi, cui Titulus : *Apologie de tous les jugemens rendus par les Tribunaux séculiers en France, contre le schisme : dans laquelle on établit : 1. L'injustice, et l'irrégularité des refus de Sacremens, de Sépulture, et des autres peines, qu'on prononce contre ceux, qui ne sont pas soumis à la Constitution Unigenitus. 2. La compétence des Juges laïcs pour s'opposer à tous ces actes de schisme, Tom. I. et II. En France MDCCLII.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

MILITANTIS Ecclesiæ regimini superna dispositione præsidentes, Dominici Gregis custodiæ jugiter invigilare, ac Oves Æterni Pastoris sanguine redemptas a perniciosarum doctrinâ venenis, quantum Nobis ex alto conceditur, præservare tenemur. Quapropter eùm, sicut Nobis innotuit, in lucem prodierit quidam perniciosus Liber duobus tomis constans Gallico idiomate absque auctoris nomine, et impressionis loco, cui Titulus = *Apologie de tous les jugemens rendus par les Tribunaux séculiers en France, contre le schisme, dans laquelle on établit : 1. L'injustice, et l'irrégularité des refus de Sacremens, de Sépulture, et des autres peines, qu'on prononce contre ceux, qui ne sont*

PONT. pas soumis à la Constitution Unigenitus. 2. La
 A. XIII. *Compétence des Juges laïcs, pour s'opposer à
 tous ces actes de schisme. Tom. I. et II. En
 France MDCCLII.* Nos, auditis desuper plu-

Censura
 et damna-
 tio libri.

rium S. R. E. Cardinalium, aliorumque sacræ
 Theologiæ Magistrorum, quos ad prædicti Li-
 bri examen delegimus, suffragiis, iisque plene
 ac maturè discussis, de memoratorum Cardi-
 nalium consilio, utrumque supra relati Libri
 tomum, tanquam continentem assertiones fal-
 sas, temerarias, scandalosas, piarum aurium
 offensivas, in Romanos Pontifices, Apostolicam
 hanc Sanctam Sedem, et Episcopos injurias,
 Ecclesiasticæ jurisdictioni derogantes, obedi-
 tiæ Constitutioni *Unigenitus* ab omnibus sin-
 cerè debitæ eversivas, schismati faventes, schis-
 maticas, in errorem inducentes, ac erroneas
 respectivè, auctoritate Apostolica, tenore præ-
 sentium damnamus, reprobamus, prohibemus,

Impri-
 mentes,
 tenentes,
 legentes
 hujusmo-
 di librum
 excom-
 munican-
 tur.

ipsiusque Libri impressionem, descriptionem,
 lectionem, retentionem, et usum, omnibus et
 singulis Christifidelibus, etiam specifica et indi-
 vidua mentione, et expressione dignis, sub
 poena excommunicationis per contrafacientes
 ipso facto absque alia declaratione incurrenda,
 a qua nemo a quoquam, præterquam a No-
 bis, seu Romano Pontifice pro tempore exi-
 stente nisi in mortis articulo constitutus, ab-
 solutionis beneficium valeat obtinere omnino
 interdiciamus. Volentes, et auctoritate Aposto-
 lica mandantes, ut quicumque Librum præfa-
 tum, seu aliquam illius partem, sive Typis im-
 pressam, sive manu scriptam penès se habue-
 rint, vel in futurum quandocumque habebunt
 illum, et illam, statim atque præsentem Literæ
 eis innotuerint, Locorum Ordinariis, vel hæ-
 reticæ pravitatis Inquisitoribus tradere, atque
 consignare teneantur; hi verò exemplaria sibi
 sic tradita illico flammis aboleri curent. In
 contrarium facientibus non obstantibus quibus-

Publica-
 tionis præ omnibus facilius innotescant, nec quisquam

illarum ignorantiam allegare possit, volumus, **ANNO**
 et auctoritate prædicta decernimus, illas ad **1752.**
 valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Can- **ceptum,**
 cellariæ Apostolicæ, nec non Curix Generalis **ejusque**
 in Monte Citatorio, ac in acie Campi Floræ **effectus.**
 de Urbe, per aliquem ex Cursoribus nostris,
 ut moris est, publicari, illarumque exempla
 ibidem affixa relinqui; ita ut sic publicatæ om-
 nes, et singulos, quos concernunt, perinde af-
 ficiant, ac si unicuique illorum personaliter
 notificatæ, et intimatæ fuissent: Ipsarum autem
 Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam
 impressis, manu alicujus Notarii publici sub-
 scriptis, et sigillo personæ in Ecclesiastica di-
 gnitate constitutæ munitis, eandem prorsus
 fidem tam in iudicio, quàm extra illud ubi-
 que locorum haberi, quæ haberetur ipsis præ-
 sentibus, si exhibitæ forent, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Major- **Dat. 20.**
 rem sub Annulo Piscatoris die xx. Novembris **Novemb.**
 MDCCLII. Pontificatus Nostri Anno Decimo- **1752.**
 tertio.

• *D. Card. Passioneus.*

Publicat. eodem die, mense, et anno.

PONT.
A. XIII.

VIII.

CONFIRMANTUR

Et declarantur Constitutiones Prædecessorum Romanorum Pontificum super vetita armorum delatione, retentione, et venditione.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Certi generis armorum in publica securitatis exitium comparata. **S**ECURITATEM, atque tranquillitatem Populorum et Personarum Apostolicæ Sedi in temporalibus subjectarum tueri et asserere volentes Prædecessores Nostri Romani Pontifices, non modo severissimas leges adversus homicidia, et cujuscumque generis vim ediderunt, verum etiam ad ea submovenda, quæ hujusmodi delictis facillè perpetrandis occasionem et commoditatem præbere possent, omnium armorum ad necem clam et dolosè inferendam aptorum delationem, retentionem, et venditionem, gravissimarum pœnarum interminatione vetuerunt; quemadmodum ex providis felicis recordationis

Proscri-
pta sunt a
Prædeces-
soribus
Pontifici-
bus, et
præsertim
Pio IV. et
S. Pio V. Papa VIII. per suam Anno Incarnationis Do-
minicæ millesimo quingentesimo sexagesimo primo, nonis Martii, et Sancti Pii V. pridie Idus Februarii illius Pontificatus Anno septimo, editis Constitutionibus, patet.

§. 1. Quorum vestigiis inhærens recolendæ memoriæ Prædecessor quoque Noster Alexander S. Pio V. Papa VIII. per suam Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo,

Idibus Augusti, editam Constitutionem, quæ ANNO incipit *Etsi cuncta*, prædictorum antè se Pontificum Leges atque Sanctiones confirmans et SANCTIO-
 innovans, decrevit et sanxit, nemini cujuscum- nes inno-
 que dignitatis, statûs, gradus, ordinis, con- vavit A-
 ditionis, et præeminentiæ, etiam specialis men- lexander
 tionis seu nota digno, licere in Alma Urbe, VIII. et
 ejusque Districtu, et in toto Statu Ecclesiastico veterum
 tunc sibi et dictæ Sedi tam immediatè, quàm armorum
 mediatè subjecto, comprehensis etiam quatuor genera
 Legationibus, ac Civitatibus Bononiensi, Fer- exactè di-
 rariensi, Beneventana, aliisque Civitatibus, stinxit.
 Terris et Locis, etiam specialem et individua-
 expressionem, et nominationem requirentibus,
 ejusmodi arma in præmissis Constitutionibus
 expressè vetita, et alia quæcumque brevioris
 mensuræ trium Palmorum, illius mensuræ, quæ
 vulgariter denominatur *Canna Romana* ad usum
 Mercatoris, sub poenis læsæ Majestatis, et re-
 bellionis irremisibiliter exequendis, (exceptis
 dumtaxat cultellis aptis ad incidendum panem
 qui tamen majoris longitudinis unius palmi
 esse non possent, ac sine cuspidè, et ut vulgò
 dicitur, *spuntati* esse deberent; nec non aliis
 instrumentis ad usum propriæ artis, quam quis-
 que exercet, necessariis et in actu exercitii
 ejusdem artis, et non aliàs) deferre, seu do-
 mi, aut in Apothecis, vel alibi retinere, sive
 in ipsum Statum Ecclesiasticum introducere,
 fabricare, vendere, permutare, aut aliud con-
 tractus genus super ipsis inire.

§. 2. Cùmque sub suæ hujusmodi, ac præ Ecclesia-
 cedentium Constitutionum censura, tam Cle- sticos om-
 ricanos, quàm alias omnes et singulas personas nes, alios-
 Ecclesiasticas etiam quomodolibet exemptas, que exem-
 Sæculares, et cujusvis Ordinis, Congregationis, ptos, iis-
 Societatis, et Instituti, etiam de necessitate dem legi-
 specialiter exprimendi, nec non Militiarum bus teneri
 quarumcumque, etiam Hospitalis Sancti Joan- declaravit
 nis Jerosolymitani, Regulares, vel aliàs immu-
 nitate personali quomodolibet gaudentes, com-

PONT.
A. XIII.

VIII.

CONFIRMANTUR

Et declarantur Constitutiones Prædecessorum Romanorum Pontificum super vetita armorum delatione, retentione, et venditione.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM

Ad perpetuam rei me

Certi-
ge-
neis ar-
ma in pu-
blice se-
curitatis
exitium
compara-
ta.
SECURITATEM, atque tran-
quillitatem et Personarum Aposto-
ralibus subjectarum tueri
Prædecessores Nostri Rom-
modo severissimas leges ac
cujuscumque generis vi-
etiam ad ea submovend-
licitis facile perpetrand-
moditatem præbere
ad necem clam et
delationem, retentio-
vissimarum poenaru-
quemadmodum ex
Pii Papæ IV. Anno
lesimo quingent-
Martii
illius

Proscri-
pta sunt a
Prædes-
soribus
Pontifici-
bus,
præse-
ntis
Pio
S.

**Sublata
Judicibus
facultate
moderan-
di pœnas,
seu com-
ponendi.**

positionem
om hujus-

Et reser-
vata Pon-
tifici cu-
juslibet
gratiæ
concessio-
ne.

andoque facti personarum, moderati-
onte, prudenter
Judices, ad con-
nem, aut modera-
e, nisi prævia sua,
tempore existentis
nullitatis gestorum,
rum, et quoad Judices
is, aliisque etiam corpo-
em Pontificis arbitrio in-
consequenter quibuslibet
legationibus, ac Cardinalibus
legatis, quamcumque facul-
de jure, usu, vel consuetu-
quomodolibet competere posset;

PONT. A. XIII. prehendi voluisset, et contra transgressores, si qui etiam ex his reperti fuissent, per Ordinarios Locorum, aliosque competentes Judices, ad majorem pœnam, quam Tribunal Ecclesiasticum pro quocumque graviore, et atroci delicto imponere soleat et valeat, irremisibiliter procedi mandasset :

Statutas §. 3. Hoc insuper decrevit, et declaravit, ut pœnas in ad eximendos transgressores a pœnis præfatis curri de minimè suffragaretur allegare, quod non concreevit, li- staret de dolo, vel mala eorundem contrave- cet dolus, et mala nientium qualitate; nec etiam ad hujusmodi ef- et mala fectum ullæ Familiaritates, Litteræ patentes, qualitas et Licentiæ, concessæ, aut concedendæ, seu abesse di- et Licentiæ, concessæ, aut concedendæ, seu cerentur. Privilegia cujuslibet Congregationis, Tribuna- Nec suffra lis, aut Militiæ, seu Judicium, Officialium Mi- gari pa- litarium, et Ministrorum, etiam Justitiæ, aut tentes lit- Ministerii Cameralis, Almæ Domus Lauretanæ, teras aut et cujusvis Ordinis etiam Militaris, Congrega- privilegia tionis, Societatis, et Instituti, aut quarumvis quæcum- Personarum quacumque Ecclesiastica, seu mun- que. dana dignitate fulgentium quidquam prodessent, aut relevarent; prout latius atque distinctius in præcitis ejusdem Alexandri Prædecessoris Litteris continetur.

Præfatorum Pontificum leges instaurationis Clemens XII. §. 4. Pari justitiæ zelo, et publicæ quietis studio incensus sanctæ memoriæ immediatus Prædecessor Noster Clemens Papa XII. per suam anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo quarto, Kalendis Februarii, Pontificatus sui Anno quinto, editam Constitutionem, cujus initium est *In Supremo justitiæ Solio*, inter alia, quæ pro recta Justitiæ administratione, ac delictorum coercitione providè constituit, prædictas Pii IV. Pii V., et Alexandri VIII. aliorumque Antecessorum Litteras et Ordinationes, nec non Edictum Kal. Januarii Anni Domini millesimi septingentesimi octavi, de mandato piæ memoriæ Clementis Papæ XI. promulgatum, cæteraque Bannimenta

ANNUS
1753.

eousque publicata, quibus, eorumdem, seu aliorum armorum in Urbe, et Ditione Ecclesiastica præfatis delatio, retentio, introductio, aut venditio, sub diversis etiam capitalibus pœnis prohibentur, omniaque, et singula in eis contenta, similiter approbavit et innovavit; Et ne pœnarum in ipsis adversus transgressores statutarum executionem ullo modo impediri contingeret, quibuscumque Tribunalibus, Magistratibus, et Judicibus, tam Urbis præfatæ, quàm aliarum Civitatum, Terrarum, et Locorum eidem Apostolicæ Sedi immediatè, ac etiam mediatè subjectorum, nec non quibusvis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus etiam de Latere Legatis, districtè prohibuit et interdixit, ne in causis delationis, ac retentionis hujusmodi armorum, ulli delinquenti, pœnas, quas quomodolibet incurrissent, gratiosè remitterent, aut componerent, vel in minima etiam parte moderarentur, sed ea dumtaxat, quæ stricti juris essent, juxta præcisam formam et dispositionem Litterarum, Edicti, et Bannimentorum hujusmodi decernerent et exequerentur.

Sublata
Judicibus
facultate
moderandi
pœnas,
seu componendi.

§. 5. Quod si ex peculiaribus, quandoque facti circumstantiis, vel ex qualitate personarum, gratiæ, compositioni, aut pœnæ moderationi locum esse, æquitate ita suadente, prudenter existimarent; voluit nihilominus, neque tunc per eosdem Magistratus, et Judices, ad concessionem gratiæ, compositionem, aut moderationem pœnæ deveniri posse, nisi prævia sua, ac Romani Pontificis, pro tempore existentis expressa approbatione; sub nullitatis gestorum, ac omnium inde sequutorum, et quoad Judices præfatos, sub pecuniariis, aliisque etiam corporalibus, suo, et ejusdem Pontificis arbitrio infligendis, pœnis; et consequenter quibuslibet Cardinalium Congregationibus, ac Cardinalibus etiam de Latere Legatis, quamcumque facultatem, quæ ipsis de jure, usu, vel consuetudine, seu aliàs quomodolibet competere posset,

Et reservata Pontifici facultate concessione.

PONT. A. XIII. arbitrandi, gratiam impertiendi, et componendi, ac moderandi pœnas hujusmodi, in dictis causis delationis, aut retentionis armorum, abrogavit, et revocavit.

Innovatur provi-
dæ hujus-
modi San-
ctiones.

§. 6. Et Nos igitur dictorum Prædecessorum consilium ac prudentiam magnopere commendantes, ejusque necessitatem pro felici Populorum regimine in dies magis magisque agnoscentes, præcitas eorum Constitutiones, quarum totos, et integros tenores præsentibus pro insertis de verbo ad verbum haberi volumus, atque omnes et singulas dispositiones, prohibitiones, declarationes, et extensiones in eis contentas, Nostris Motu proprio, ac certa scientia, per hanc Nostram perpetuò valituram Constitutionem, Apostolica auctoritate approbamus, confirmamus, et innovamus, et secundum eas per quoscumque Judices, ac in omnibus, et singulis earumdem Urbis, ac Ditionis Tribunalibus, et Curiis, omnino, procedi volumus et mandamus.

Controversia excitatur super onere probandi bonam, aut malam qualitatem reorum.

§. 7. Verùm, quia in hujusmodi causarum tractationibus sæpe contingit, ut pro parte reorum, ab ipsis, aut ab eorum Advocatis et Defensoribus, allegetur, eorum pravam intentionem, seu dolum, in delatione aut retentione armorum hujusmodi, et personarum malam qualitatem, a Fisco minimè probari; ac, deficientibus horum probationibus, contendatur, justam et fundatam præsumptionem bonæ qualitatis eisdem Reis semper assistere; ideoque locum esse æquitati, quam præcitata Clementis XII. Constitutio insinuare videtur, ut scilicet Supremo Principi consilium detur pro gratia, aut compositione, seu moderatione pœnæ in præmissis Constitutionibus, Edictis, et Bannimentis respectivè statutæ; Nos hujusmodi ratiocinationes, non modo ad reos a promeritis pœnis eximendos, cum præmissarum Legum eversione, et publicæ quietis detrimento, ten-

ANNO
1753.

dentes. verùm etiam earundem Alexandri, et
 Clementis Constitutionum litteræ, et spiritui
 adversantes, de medio tollere, ac debitam ea-
 rundem Constitutionum observantiam, et exe-
 cutionem asserere volentes; simili motu, scien-
 tia, et auctoritate, ac earundem præsentium
 tenore. decernimus, et declaramus, nil aliud
 oneris Fisco incumbere ad fundandam actio-
 nem suam, pro urgenda, obtinendaque con-
 demnatione reorum ad formam dictarum Con-
 stitutionum, quam ut ipsum contraventionis
 delictum, videlicet delationem, vel retentionem
 seu respectivè introductionem, fabricationem,
 aut venditionem armorum, in supradictis Pii
 IV., Pii V., Alexandri VIII. et Clementis XII.
 Constitutionibus, aliisque edictis, et Bannimen-
 tis per eosdem Prædecessores confirmatis et in-
 povatis, vetitorum et proscriptorum, plena et
 valida probatione constare faciat. Quod si ex-
 cipiendo contendatur, eam esse delinquentis,
 qualitatem, vel tales in peculiari facto circum-
 stantias concurrere, quæ consulendum Nobis,
 et Romano Pontifici pro tempore existenti pro
 gratia, aut compositione, vel moderatione pœ-
 næ, meritò suadeant; onus erit ipsius Rei, seu
 illius defensorum, hujusmodi exceptionis sub-
 sistentiam, concludentibus, et juridicis proba-
 tionibus demonstrare, quemadmodum ipsa Cle-
 mentis XII. Constitutio, cum præcedenti Ale-
 xandri VIII. Lege collata, satis apertè indicat;
 et ne super hoc in posterum hæsitari contingat,
 Nos earundem tenore præsentium, ejusmodi
 probationum adstruendarum onus in ipsos reos,
 eorumque defensores, expressè refundimus; eo-
 que non adimpleto, memoratas exceptiones de-
 linquentibus nullatenus suffragari volumus, quo-
 minus omnibus, et singulis pœnis, etiam læsæ
 Majestatis, et rebellionis, in præfatis prædeces-
 sorum Sanctionibus constitutis, subjiciantur, et
 cum effectu plectantur et puniantur.

Fisco nil
 aliud in-
 cumbit,
 quam pro-
 bare trans-
 gressio-
 nem dd.
 Constituta-
 tionum,

Reus al-
 legans bo-
 nam qua-
 litatem,
 hanc con-
 cludenter
 probare
 tenetur.

Aliter
 judicari
 prohibe-
 tur.

§. 8. Sicque, et non aliter in hujusmodi cau-
 sis censi, atque ita per quoscumque Judices,

PONT. Ordinarios et delegatos, tam in Urbe, quam
A: XIII. in universo Statu Ecclesiastico, etiam Sanctæ
 Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere
 Legatos, aliosque quoslibet, quacumque præe-
 minentia, et potestate fungentes et functuros,
 sublata eis, et eorum cuilibet aliter iudicandi
 et interpretandi facultate, adversus quoscum-
 que in præmissis delinquentes, etiam speciali
 nota et expressione dignos, prout in præcitis
 Prædecessorum Nostrorum Constitutionibus ex-
 primuntur et nominantur, iudicari et definiri
 debere decernimus et mandamus.

**Derogatio
 contrariis** §. 9. Non obstantibus contrariis quorumcum-
 que Tribunalium et Judicum resolutionibus et
 definitionibus, aut Curiarum usibus, stylis et
 consuetudinibus, seu inveteratis Doctorum opi-
 nionibus et Sententiis, nec non Urbis præfatæ,
 aliarumve Civitatum, et Terrarum, atque Lo-
 corum Statutis, seu eorundem, et quarum-
 cumque Personarum; et Universitatum Privi-
 legiis, Exemptionibus; et Indultis, cæterisque
 omnibus, quæ uterque Pius, Alexander, et
 Clemens Prædecessores prædicti suarum Con-
 stitutionum observantiæ, et executioni decre-
 verunt non obstare.

**Fides
 habenda
 transum-
 ptis.**

§. 10. Volumus autem, ut præsentium Litterarum exemplis, etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, et Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ Sigillo munitis, eadem fides in iudicio, et extra, ubicumque opus fuerit, habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si originaliter exhiberentur, seu ostenderentur.

Sanctio §. 11. Nulli ergo omnino Hominum liceat paginam hanc Nostrarum approbationis, confirmationis, innovationis, Decreti, declarationis, mandati, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, et Beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quinquagesimo tertio, decimo octavo Kalendas Februarii, Pontificatus Nostri Anno XIII.

ANNO 1753.
Dat. 15. Januarii 1753.

D, Card, Passioneus.

J. Datarius.

VISA DE CURIA,

J. C. Boschi,

Loco ✕ Plumbi,

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium,

Publicat, die 3. Februarii 1753.

POST.
A. XIII.

IX.

IN UTINENSI CIVITATE

Collegiata Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatæ in Archiepiscopalem Ecclesiam cum omnibus juribus, præeminentiis, ac privilegiis erigitur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procc.
miam.

Præcipuæ
enume-
rantur
conditio-
nes ut lo-
cus ali-
quis Pon-
tificalis
Sedis ho-
nore do-
netur.

SUPREMA dispositione, cujus inscrutabili Providentia ordinationem suscipiunt universa, in supereminenti Apostolicæ Dignitatis specula, meritis licet imparibus, constituti, illiusque vices in Terris gerentes, qui gloriosus regnat in Cœlis, inter cæteras curas humeris nostris incumbentes, illam libenter amplectimur, per quam Nostræ Provisionis ope insignes Collegiata Ecclesiæ, præsertim in Civitatibus Nobilibus, Populique frequentia conspicuis, dignioribus titulis, scilicet Metropolitanarum Ecclesiarum, illustrentur, et condignis favoribus attollantur, cumque id statui, et decori Ecclesiarum ipsarum maximè congruat, et Nos pro Divini cultus augmento, et speciali Christifidelium consolatione, convenire conspiciamus, in his sollicitudinis Nostræ partes favorabiliter interponimus, ac opem, et operam Nostras impendimus efficaces, ut illæ per Nostræ vigilantiae ministerium, votivis gratulentur eventibus, et felicia in spiritualibus suscipiant incrementa. *Sequitur narratio suppressionis Patriarchatus Aquilejen., et statutæ erectionis duorum Archiepiscopatum, de quibus vid. Vol. IX. Constit. L. pag. 41.*

ac aliàs, prout in supradictis litteris Nostris Apostolicis sub Datum pridie Nonas Julii Pontificatus Nostri Anno undecimo desuper expeditis, plenius et uberius continetur.

ANNO
1753.

§. 1. Nos propterea erectioni Archiepiscopatus Utinen. hujusmodi modum et formam imponere, eandemque erectionem per Nos factam Apostolica auctoritate confirmare cupientes, motu, scientia, et potestatis plenitudine similibus, in Civitate Utinensi valde conspicua, ambitus quinque Milliarium circiter, duplici muro circumdata, ac pluribus ædificiis tam publicis, quàm privatis eximiè ornata, populique frequentia celebri, utpote viginti millium circiter habitatorum numero referta, inter quos plurimæ Nobiles Familiæ, ex quibus plures quovis tempore tam antiquæ Militiæ, quàm insignioribus Equestribus Ordinibus adscripti fuerunt, et in qua, uti Gubernator etiam per totam Provinciam, præsidet unus Venetus Patritius, qui unà cum duobus Judicibus Prætoriam Curiam efformat; novem itidem inibi, præter infrascriptam Collegiatam, reperiuntur Parochiales, et aliæ intra muros Sæculares Ecclesiæ, seu Cappellæ, ac decem virorum, inter quæ Domus Presbyterorum Missionis a prædicto Danièle Cardinale, et Patriarcha propriis expensis erecta, et fundata, ac duodecim Mulierum Cœnobium, quorum unum, illud videlicet Sanctæ Catharinæ Senensis nuncupatæ, per eundem Danièlem Cardinalem et Patriarcham a fundamentis extractum; et Conservatoria, aliaque Loca Pia, Hospitalia; et Confraternitatum Oratoria, cum Monte Pietatis, et Seminariò: Et in eadem Civitate Utinensi, in qua Tribunal Inquisitionis contra Hæreticam pravitatem, et Magistratus particulares reperiuntur, convocari solent generalia Provinciæ Comitata, ideoque digna, ut jure merito Archiepiscopalis Civitatis nomine nuncupari valeat; Sæcularem et Collegiatam Ecclesiam Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatæ, unà cum illius Canonicatibus et Præ-

Insigniores Civitatis Utinen. prærogativæ.

Nec non Sæcularis

PONT. bendis, Apostolica auctoritate perpetuò sup-
A. XIII. primimus, et extinguiamus, illisque sic suppress-
 Collegiata sis, et extinctis, prædictam Collegiatam Eccle-
 Ecclesia siam, in sui structura valde magnificam, ac
 S. Mariæ undecim nobilissimis Altaribus efformatam, ac
 Majoris. sacris paramētis, et utensilibus, ad diuinum
 cultum necessariis, et ad Pontificalia exercenda
 sufficienter instructam, dignam propterea, ut
 titulo et honore Archiepiscopalis Ecclesiæ de-
 coretur, ad laudem et honorem Omnipotentis
 Dei, ac Beatæ Virginis Mariæ, et Sanctorum
 Apostolorum Petri et Pauli, necnon Fidei Catho-
 licæ exaltationem, et totius Militantis Ec-
 clesiæ gloriam, in Archiepiscopalem et Metro-
 politanam Ecclesiam Utinensem nuncupandam,
 sub titulo Annunciationis ejusdem B. M. V. et
 in ea Archiepiscopalis, et Metropolitanæ Præ-
 latis Utinensis Sedem, et Provinciæ caput, pro
 uno deinceps Archiepiscopo Utinensi nuncu-
 pandam, qui Pallii, et Crucis usum, aliorum
 Archiepiscoporum more, necnon ex voluntate,
 seu permissione Ducis, et Reipublicæ prædi-
 ctorum benignè decreta, locum, et vocem in
 Parlamento Generali Forijulii, in prima sede,
 seu sessione inter Prælatos, habeat, cum suis
 Capitulo, Sigillo, Arca, Mensa Archiepiscopali,
 omnibusque aliis insigniis Archiepiscopalibus,
 necnon privilegiis, honoribus, et prærogativis,
 aliis Archiepiscopis debitis, et concessis, ac ju-
 ribus, jurisdictionibus, facultatibus, præemi-
 nentiis, gratiis, favoribus, et Indultis realibus,
 et personalibus, ac mixtis, quibus aliæ Metro-
 politanæ Ecclesiæ, earumque Præsules quomo-
 dolibet, non tamen titulo oneroso, seu ex
 indulto, aut privilegio particulari, utuntur,
 fruuntur, potiuntur, et gaudent, aut uti, frui,
 potiri, et gaudere possunt, similiter perpetuò
 erigimus, et instituimus, ac nomine, titulo, et
 honore Archiepiscopali et Metropolitanæ de-
 coramus, necnon pro tempore existentem Ec-
 clesiæ prædictæ Utinensis Præsulem, in Archie-
 piscopum declaramus; eique, ut ipse cætera
 singula

[Quapro-
 pter Pont.
 Archie-
 piscopa-
 lem Sedem
 et Eccle-
 siam ibi
 erigit cum
 omnibus
 juribus,
 et præro-
 gativis.]

ANNO
1753.

singula, prout Metropolitanis in eorum Civitatibus, Diocesisibus, et Provinciis, a jure indultum existit, facere, exercere, administrare, et exequi possit, eadem auctoritate concedimus, et indulgemus.

Erectæ
Metropoli
Suffraganeæ Eccle-
siæ assi-
gnantur.

§. 2. Præterea eidem Ecclesiæ Utinensi, Episcopales Paduanam, et Vicentinam, ac Veronensem, et Tarvisinensem, ac Cenetensem, et Bellunensem, ac Feltrensem, et Concordiensem, ac Justinopolitanam, et Æmoniensem, seu Civitatis novæ, ac Parentinam, necnon Polensem Ecclesias, Patriarchatus olim Aquilejensis per Nos, ut præfertur, suppressi et extincti Suffraganeas, ac Venerabiles Fratres Nostros modernos, ac pro tempore existentes earum respectivè Episcopos, pro Archiepiscopo Utinensi pro tempore existente Suffraganeis, qui tamquam membra capiti eidem Archiepiscopo Utinensi jure Metropolitico subsint, ita quod Archiepiscopus Utinensis, pro tempore existens prædictus in Paduana, Vicentina, et Veronensi, ac Tarvisina, et Cenetensi, ac Bellunensi, et Feltrensi, ac Concordiensi, et Justinopolitana, et Æmoniensi, seu Civitatis novæ, et Parentina, necnon Polensi Civitatibus, et Diocesisibus, jus Metropolitico sibi vindicet, necnon Paduana, ac Vicentina, et Veronensis, ac Tarvisina, et Cenetensis, ac Bellunensis, et Feltrensis, ac Concordiensis, et Justinopolitana, ac Æmoniensis, seu Civitatis novæ, et Parentina, necnon Polensis Ecclesiæ prædictæ, eidem Archiepiscopo et Metropolitano Utinensi ad omnia et singula teneantur, et sint adstrictæ, ad quæ Suffraganei suis Metropolitico Ecclesiis, et Metropolitanis tenentur, et obligati sunt, et iudicentur secundum Canonicas Sanctiones, dicta Apostolica auctoritate etiam concedimus, et assignamus; ac eidem Archiepiscopo Utinensi prædictos suos Suffraganeos consecrandi, ad Provinciales Synodos evocandi, ac cum eis etiam publica negotia terminandi; et causas quarumcumque appellationum, sive querelas, aliàs ad ea jura.

Omnia-
que Me-
tropolitici
ca jura.

PONT. eum tamquam Metropolitanum, juxta Decretum
 A. XIII. Concilii Tridentini devolutas, ac aliàs juxta
 Sacrorum Canonum statuta spectantes, cognos-
 cendi, omniaque alia et singula, quæ de jure
 vel consuetudine, aut aliàs quoquomodo ad
 Archiepiscopos, et Archiepiscopale munus spe-
 ctare et pertinere solent, et debent gerendi,
 faciendi, et exercendi, plenam, liberam, ac
 omnimodam auctoritatem concedimus et fa-
 cultatem: Provinciæ quoque Utinensi Clerum,
 et Populum universum, ac omnia Loca, Eccle-
 sias, et Monasteria, ac Oratoria, et Pia Loca,
 necnon Confraternitates, in dominio Veneto
 existen., olim prædicto Aquilejensi Patriar-
 chatui per Nos, ut præfertur, suppresso et ex-
 tincto, subjecta et subjectas, pro eorundem
 Ecclesiæ, et Archiepiscopi Utinensis provin-
 cialibus, pariter perpetuò concedimus et as-
 signamus; ac deinceps perpetuis futuris tempo-
 ribus prædictas Paduanam, ac Vicentinam, et
 Veronensem, ac Tarvisinam, et Cenetensem, ac
 Bellunensem, et Feltrensem, ac Concordiensem,
 et Justinopolitanam, et Æmoniensem, seu Ci-
 vilitatis novæ, ac Parentinam, necnon Polensem
 Ecclesias dictæ Ecclesiæ Utinensis Suffraganeas,
 ac tam eas, quàm illarum Civitates, et Diœ-
 ceses respectivè universas, sub ipsa Provincia
 Utinensi comprehensas, et nullatenùs ab ea
 exemptas, nec dictæ Sedi Apostolicæ immediatè,
 neque ulli alteri, nisi tantùm Utinensi Eccle-
 siæ, et illius Archiepiscopo prædictis, quoad
 Archiepiscopalia, Metropolitana, ac Provincialia
 jura, ac jurisdictiones, subjectas esse, et fore,
 dicta auctoritate declaramus. Pro Residentia
 verò, et habitatione Archiepiscopi Utinensis
 pro tempore existentis prædicti, in eadem Ci-
 vilitate Utinensi, Palatium cum ei annexis, in
 quo prædictus Daniel Cardinalis Patriarcha ad
 præsens commoratur, et ab ipso multis ædifi-
 ciis auctum, concedimus, et assignamus.

Archie-
 piscopales
 Ædes.

Capitu-
 lum in

§. 3. Utque eadem Collegiata Ecclesia San-
 ctæ Mariæ Majoris nuncupatæ in Archiepisco-

palem Ecclesiam Utinensem, ut præfertur, erecta, ex omni parte perfectior reddatur, condignoque Capitulo, ac Canonicorum, et Dignitates in ea obtinentium, ac Mansionariorum, et Cappellanorum numero condecoretur; in ea unam Præposituram, quæ inibi post Pontificalem major existat, pro uno Presbytero in Theologia Magistro, vél Decretorum Doctore, aut in eis Licentiato, futuro dictæ Collegiæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatæ in Archiepiscopalem Ecclesiam Utinensem, ut præfertur, erectæ Præposito, qui illius Capituli Caput existat, et in Choro, Capitulo, Processionibus, cæterisque functionibus, et actibus Capitularibus publicis et privatis, dictæ Collegiæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatæ in Archiepiscopalem Ecclesiam Utinensem, ut præfertur, erectæ præminentiam, et primum locum habeat; ac unum Decanatum, qui secunda, pro uno Clerico, seu Presbytero futuro dictæ Ecclesiæ Decano, et unum Primiceriatum, qui tertia, Dignitates inibi respectivè existant, pro uno Clerico, seu Presbytero futuro dictæ Ecclesiæ Primicerio, ac viginti quatuor Canonicatus, totidemque Præbendas pro totidem Clericis, seu Presbyteris futuris in ea Canonicis, ac duodecim Mansionariatus, pro totidem Presbyteris futuris in ea Mansionariis, necnon octo sine cura, personalem tamen residentiam requirentes, Cappellanas, pro totidem Presbyteris futuris in ea Cappellanis, ut infra, nominandis; cum Capitulo, Stallo, Mensa Capitulari, Arca, Bursa, et Sigillo communibus, ac omnibus et singulis aliis Capitularibus signis, et insigniis, aliis Metropolitanis Ecclesiis, earumque Capitulis de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut aliàs quomodolibet, non tamen ex indulto, seu privilegio particulari, competentibus; quique Præpositus, ac Decanus, et Primicerius, necnon Canonici prædicti Capitulum inter se constituent; ac tam ipsi, quàm Mansionarii, et Cappellani

A N N O
1753.
nova Me-
tropolita-
na statui-
tur, cer-
tusque
Mansio-
nariorum,
et Cappel-
lanorum
numerus.

PONT. hujusmodi apud dictam Ecclesiam personaliter
A. XIII. residere, et in ea singulis diebus, ac debitis temporibus, horas Canonicas, ac Majorem, seu Conventualem, et alias Missas, cæteraque Divina Officia solita et consueta, cum debita mentis attentione, servataque Ecclesiastica disciplina; ac infrascriptis ordine et præcedentia omnino servatis, videlicet quod Præpositus semper primum, Decanus secundum, et Primicerius tertium, locos habeant; deinde juxta antiquitatem majorem, seu priorem electionem, aut nominationem in Canonicos, Mansionarios, et Cappellanos hujusmodi, viginti quatuor Canonici, et successivè duodecim Mansionarii, et octo Cappellani prædicti succedant; qui Mansionarii, et Cappellani nunquam de Gremio Capituli censi debeant, minusque vocem, aut votum in Capitulo, ac Sessionibus Capitularibus habere valeant; omnes verò Archiepiscopo Utinensi pro tempore existenti, prout in aliis Cathedralibus et Metropolitanis Ecclesiis praticari solet, inservire teneantur, psallere, decantare, recitare, et respectivè celebrare, et aliàs dictæ Ecclesiæ in Divinis laudabiliter deservire debeant, et teneantur, dicta Apostolica auctoritate, etiam perpetuò erigimus, et instituimus.

Archiepiscopali
 Mensæ reditus assignantur.

§. 4. Illis autem sic erectis, et institutis, pro mensarum Archiepiscopalis et respectivè Capitularis prædictæ Ecclesiæ, necnon Archiepiscopatus Utinensis hujusmodi, videlicet infrascriptam summam octo millium trecentorum, et sexdecim Ducatorum monetæ Venetæ, ei ut infra assignandam, et Præposituræ, ac Decanatus, et Primiceriatus, ac viginti quatuor Canonicatum, totidemque Præbendarum, et duodecim Mansionariatuum, necnon octo Cappellaniarum, ut præfertur, erectorum, et erectarum, hujusmodi respectivè dote, illumque, ac illos, et illas pro tempore respectivè obtinentium congrua sustentatione, ac onerum eis pro tempore respectivè incumbentium suppor-

ANNO
1753.

tatione, omnia et singula fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, et emolumenta, universa, tam ad prædictam olim Patriarchalem Aquilejensem Ecclesiam per Nos, ut præfertur, suppressam, et extinctam, in Dominio Veneto existentia, quàm ad prædictam Collegiatam Ecclesiam Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatæ in Archiepiscopalem Ecclesiam Utinensem, ut præfertur, erectam quomodolibet spectantia, et pertinentia, ita tamen ut Mensæ Archiepiscopalis Utinensis redditus annuï sint in octo mille tercentum et sexdecim Ducatis monetæ Venetæ prædictæ, ad rationem Librarum sex, et solidorum quatuor pro quolibet Ducato hujusmodi, licet redditus Mensæ Patriarchalis Ecclesiæ Aquilejensis prædictæ in solis septem millibus quingentis nonaginta septem Ducatis similibus consistere, attento quod prædicti Dux et Respublica Venetiarum, ad faciendam Nobis rem gratam, auxerunt redditus prædictæ Mensæ Archiepiscopalis Utinensis in ducatis septingentis novendecim similibus, quo intuitu etiam Dux, et Respublica prædicti continuabunt favore Sacristiæ prædictæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatæ annuam præstationem trecentorum et sexdecim Ducatorum similibus, quæ priùs præstabatur Sacristiæ Prædictæ Patriarchalis Ecclesiæ Aquilejensis.

§. 5. Præposito verò septingenti sexaginta, et Decano sexcenti quinquaginta, ac Primicerio quingenti septuaginta, singulis verò ex viginti quatuor Canonicatibus trecenti quinquaginta quinque, ac singulis ex duodecim Mansionariis centum octoginta septem ducati monetæ Venetæ prædictæ, cum dimidio alterius ducati paris, necnon singulis ex octo Cappellanis pro tempore existentibus prædictis octoginta octo ducati similes cum tribus quartis alterius ducati paris annuatim assignentur, eadem Apostolica auctoritate similiter perpetuò applicamus, et appropriamus; ita quod liceat futuris Archiepiscopo Utinensi, ac Præposito, et De-

Item cui-
libet Præ-
bendæ,
Officio ac
Beneficio
in Archi-
episcopali
Ecclesia
erectis.

PONT. cano, ac Primicerio, et viginti quatuor Cāno-
A. XIII. nicis, ac duodecim Mansionariis, et octo Cap-
 pellanis prædictæ Ecclesiæ pro tempore existen-
 tibus, illorum omnium fructuum, reddituum,
 jurium, obventionum, et emolumentorum ve-
 ram, realem, et actualement possessionem per
 se, vel alium, seu alios, eorum, ac dietarum
 Mensarum Archiepiscopalis, et respectivè Ca-
 pitularis nominibus, propria auctoritate, li-
 berè apprehendere, et apprehensam perpetuò
 retinere, fructus quoque, redditus, et proven-
 tus hujusmodi, jura, obventiones, et emolu-
 menta quæcumque percipere, exigere, levare,
 ac in eorum, et Mensarum Archiepiscopalis,
 et respectivè Capitularis hujusmodi usus, et
 utilitatem convertere, cujusvis licentia desuper
 minimè requisita.

Portio
 redditus
 Mensæ
 Archiepi-
 scopalis
 percipien-
 da ex per-
 petua
 Commen-
 da Mona-
 sterii S.
 Petri de
 Rosacio.

§. 6. Præterea, attenta dismembratione, ac
 separatione fructuum ex Bonis in Veneto Do-
 minio existentibus ad Monasterium Abbatiam
 nuncupatum Sancti Petri de Rosacio Ordinis
 Sancti Benedicti olim Aquilejensis Diocesis per
 Nos, ut præfertur, suppressæ et extinctæ, quod
 Dilectus similiter Filius noster Angelus Maria
 prædictæ S. R. E. Cardinalis Quirini nuncupa-
 tus, modernus Episcopus Brixienis, in Com-
 mendam ad sui vitam ex concessione et dis-
 pensatione Apostolicis ad præsens obtinet,
 quodque in similem Commendam ex pari con-
 cessione Apostolica ad vitam obtineri consue-
 vit, spectantium, et pertinentium, in actu
 erectionis Ecclesiæ Archiepiscopalis Goritiensis
 per Nos, ut præfertur, factis, ex tunc, et
 cum primum illud per cessum, etiam ex causa
 permutationis, vel decessum, seu privationem,
 aut quamvis aliam dimissionem, vel amissionem
 dicti Angeli Mariæ Cardinalis et Episcopi, aut
 alio quovis modo ex ejus persona, Commenda
 prædicta cessante, vacare contigisset, firmo,
 remanente Titulo Commendæ; cujus Monaste-
 rii taxa in libris Camera Apostolicæ descripta
 ad centum octoginta tres Florenos auri, cum

ANNO
1753.

Vino tertio alterius Floreni similis, pro parte ad Mensam Archiepiscopalem Utinen. prædictam spectante, quæ ab Archiepiscopo Utinensi pro tempore existente, utpotè in provisione Ecclesiæ Archiepiscopalis solvenda, in litteris Apostolicis Commendæ ejusdem Monasterii desuper expediendis persolvi non debebit, attento quod taxa Ecclesiæ Utinensis ad mille Florenos auri, comprehensis dictis centum octoginta tribus Florenis hujusmodi cum uno tertio alterius Floreni paris, in prædictis libris, ut accepimus, descripta reperitur; quodque Monasterium, quia redditus ex Bonis in Veneto Dominio existentibus habet, Utinensis Diocesis denominari, ac Archiepiscopis Utinensibus pro tempore existentibus, et non aliis personis, in Commendam, Apostolica auctoritate concedi, et assignari debeat, cum denominatione, seu titulo ejusdem S. Petri de Rosacio, ut præfertur, etiam factis, quas dicta Apostolica auctoritate confirmamus, eosdem fructus sic dismembratos, et separatos; et ad summam duorum millium ducatorum similium annuatim ascendentes, eidem Mensæ Archiepisc. Utinensi, ejus favore annuatim solventur, ut adimpleatur summa octo millium trecentorum, et sexdecim ducatorum hujusmodi quotannis Archiepiscopo Utinensi pro tempore existenti a publica Capsa Utinensi, seu alia Reipublicæ prædictæ, donec et quousque tradantur fundi et stabilia, quæ sint dicti annui redditus, nitidi, et liberi ab omnibus expensis; et quatenus prædictus Daniel Cardinalis et Patriarcha eidem Angelo Mariæ Cardinali et Episcopo præmoriatur, tunc Dux, et Respublica prædicti subministrabunt bis mille Ducatos annuos similes Archiepiscopo Utinensi pro tempore existenti, donec tamen et quousque prædictum Monasterium per dicti Angeli Mariæ Cardinalis et Episcopi cessum, vel decessum, aut alio quovis modo, ex ejus persona, Commenda prædicta cessante, vacare contigerit.

PONT. cano. ac Primicerio, et viginti quatuor Cāno-
A. XIII. nicis, ac duodecim Mansionariis, et octo Cap-
 pellanis prædictæ Ecclesiæ pro tempore existen-
 tibus, illorum omnium fructuum, reddituum,
 jurium, obventionum, et emolumentorum ve-
 ram, realem, et actuaalem possessionem per
 se, vel alium, seu alios, eorum, ac dictarum
 Mensarum Archiepiscopalis, et respectivè Ca-
 pitularis nominibus, propria auctoritate, li-
 berè apprehendere, et apprehensam perpetuò
 retinere, fructus quoque, redditus, et proven-
 tus hujusmodi, jura, obventiones, et emolu-
 menta quæcumque percipere, exigere, levare,
 ac in eorum, et Mensarum Archiepiscopalis,
 et respectivè Capitularis hujusmodi usus, et
 utilitatem convertere, cujusvis licentia desuper
 minimè requisita.

Portio
 redditus
 Mensæ
 Archiepi-
 scopalis
 percipien-
 da ex per-
 petua
 Commen-
 da Mona-
 sterii S.
 Petri de
 Rosacio.

§. 6. Præterea, attenta dismembratione, ac
 separatione fructuum ex Bonis in Veneto Do-
 minio existentibus ad Monasterium Abbatiam
 nuncupatum Sancti Petri de Rosacio Ordinis
 Sancti Benedicti olim Aquilejensis Diocesis per
 Nos, ut præfertur, suppressæ et extinctæ, quod
 Dilectus similiter Filius noster Angelus Maria
 prædictæ S. R. E. Cardinalis Quirini nuncupa-
 tus, modernus Episcopus Brixienensis, in Com-
 mendam ad sui vitam ex concessione et dis-
 pensatione Apostolicis ad præsens obtinet,
 quodque in similem Commendam ex pari con-
 cessione Apostolica ad vitam obtineri consue-
 vit, spectantium, et pertinentium, in actu
 erectionis Ecclesiæ Archiepiscopalis Goritiensis
 per Nos, ut præfertur, factis, ex tunc, et
 cum primum illud per cessum, etiam ex causa
 permutationis, cessum, etiam ex causa
 aut quamvis permutationem,
 dicti Angelus, etiam ex causa
 alio quovis modo, etiam ex causa
 prædicta, etiam ex causa
 remaneat, etiam ex causa
 rii tamen, etiam ex causa
 ad eam, etiam ex causa

uno tertio alterius Floreni similis, pro parte
 ad Mensam Archiepiscopalem Utinen. prædi-
 ctam spectante, quæ ab Archiepiscopo Utinensi
 pro tempore existente, utpotè in provisione
 Ecclesie Archiepiscopalis solvenda, in litteris
 Apostolicis Commendæ ejusdem Monasterii de-
 super expediendis persolvi non debebit, attento
 quod taxa Ecclesie Utinensis ad mille Floren-
 nos auri, comprehensis dictis centum octoginta
 tribus Florenis hujusmodi cum uno tertio al-
 terius Floreni paris, in prædictis libris, ut
 accepimus, descripta reperitur; quodque Mo-
 nasterium, quia redditus ex Bonis in Veneto
 Dominio existentibus habet, Utinensis Diocesi-
 sis denominari, ac Archiepiscopis Utinensibus
 pro tempore existentibus, et non aliis personis,
 in Commendam, Apostolica auctoritate con-
 cedi, et assignari debeat, cum denominatione,
 seu titulo ejusdem S. Petri de Rosacio, ut præ-
 fertur, etiam factis, quas dicta Apostolica au-
 thoritate confirmamus, eosdem fructus sic dis-
 membratos, et separatos, et ad summam
 duorum millium ducatorum similium annuatim
 ascendentes, eidem Mensæ Archiepisc. Utinensi,
 ejus favore annuatim solventur, ut adimplea-
 tur summa octo millium trecentorum, et sex-
 decim ducatorum hujusmodi quotannis Archie-
 piscopo Utinensi pro tempore existenti a pu-
 blica Capsa Utinensi, seu alia Reipublicæ præ-
 dictæ, donec et quousque tradantur fundi et
 stabilia, quæ sint dicti annui redditus, nitidi,
 et liberi ab omnibus expensis; et quatenus præ-
 dictus Daniel Cardinalis et Archiepiscopus archidia-
 Angelo Mariæ Cardinali et Archiepiscopo præmoriam
 Dux, et Respublica Venetorum prædicti sub-
 bis mille ducatorum annuatim nos similes
 Utinensi pro tempore existenti,
 quousque in Monaste-
 Angelo Mariæ Cardinali et Episcopo
 vel alio quovis
 us per
 care prædicta

PONT. cano. ac Primicerio, et viginti quatuor Cano-
 A. XIII. nicis, ac duodecim Mansionariis, et octo Cap-
 pellanis prædictæ Ecclesiæ pro tempore existen-
 tibus, illorum omnium fructuum, reddituum,
 jurium, obventionum, et emolumentorum ve-
 ram, realem, et actualem possessionem per
 se, vel alium, seu alios, eorum, ac dictarum
 Mensarum Archiepiscopalis, et respectivè Ca-
 pitularis nominibus, propria auctoritate, li-
 berè apprehendere, et apprehensam perpetuò
 retinere, fructus quoque, redditus, et proven-
 tus hujusmodi, jura, obventiones, et emolu-
 menta quæcumque percipere, exigere, levare,
 ac in eorum, et Mensarum Archiepiscopalis,
 et respectivè Capitularis hujusmodi usus, et
 utilitatem convertere, cujusvis licentia desuper
 minimè requisita.

Portio
 redditus
 Mensæ
 Archiepi-
 scopalis
 percipien-
 da ex per-
 petua
 Commen-
 da Mona-
 sterii S.
 Petri de
 Rosacio.

§. 6. Præterea, attenta dismembratio, ac
 separatione fructuum ex Bonis in Veneto Do-
 minio existentibus ad Monasterium Abbatiæ
 nuncupatum Sancti Petri de Rosacio Ordinis
 Sancti Benedicti olim Aquilejensis Diocesis per
 Nos, ut præfertur, suppressæ et extinctæ, quod
 Dilectus similiter Filius noster Angelus Maria
 prædictæ S. R. E. Cardinalis Quirini nuncupa-
 tus, modernus Episcopus Brixien-
 sis, in Com-
 pensatione Apostolicis ad præsens obtinet,
 quodque in similem Commendam ex pari con-
 cessione Apostolica ad vitam obtineri consu-
 vit, spectantium, et pertinentium, in actu
 erectionis Ecclesiæ Archiepiscopalis Goritiensis
 per Nos, ut præfertur, factis, ex tunc, et
 cum primum illud per cessum, etiam ex causa
 permutationis, vel decessum, seu privationem,
 aut quamvis aliam dimissionem, vel amissionem
 dicti Angeli Mariæ Cardinalis, vel alio quovis modo
 prædicta cessant,
 remanente Titu-
 rii taxa in li-
 ad centum

quo tertio alterius Floreni similis, pro parte
 ad Mensam Archiepiscopalem Utinen. prædic-
 ctam spectante, quæ ab Archiepiscopo Utinensi
 pro tempore existente, utpotè in provisione
 Ecclesiæ Archiepiscopalis solvenda, in litteris
 Apostolicis Commendæ ejusdem Monasterii de-
 super expediendis persolvi non debebit, attento
 quod taxa Ecclesiæ Utinensis ad mille Florenos auri, comprehensis dictis centum octoginta
 tribus Florenis hujusmodi cum uno tertio al-
 terius Floreni paris, in prædictis libris, ut
 accepimus, descripta reperitur; quodque Mo-
 nasterium, quia redditus ex Bonis in Veneto
 Dominio existentibus habet, Utinensis Diocesis
 denominari, ac Archiepiscopis Utinensibus
 pro tempore existentibus, et non aliis personis,
 in Commendam, Apostolica auctoritate con-
 cedi, et assignari debeat, cum denominatione,
 seu titulo ejusdem S. Petri de Rosacio, ut præ-
 fertur, etiam factis, quas dicta Apostolica au-
 ctoritate confirmamus, eosdem fructus sic dis-
 membratos, et separatos, et ad summam
 duorum millium ducatorum similium annuatim
 ascendentes, eidem Mensæ Archiepisc. Utinensi,
 ejus favore annuatim solventur, ut adimplea-
 tur summa octo millium trecentorum, et sex-
 decim ducatorum hujusmodi quotannis Archie-
 piscopo Utinensi pro tempore existenti a pu-
 blica Capsa Utinensi, seu alia Reipublicæ præ-
 dictæ, donec et quousque tradantur fundi et
 stabilia, quæ sint dicti annui redditus, nitidi,
 et liberi ab omnibus expensis; et tenens præ-
 dictus Daniel Cardinalis et Episcopus eidem
 Angelo Mariæ Cardinali et Episcopo memoria-
 tur, tunc Dux, et Respublica prædicti sub-
 ministrabunt bis mille Ducatos annuatim similes
 Archiepiscopo Utinensi pro tempore existenti,
 donec quousque tradantur Monasterio et Epi-
 scopo quovis prædicta

PONT. §. 7. Pro Capitulo verò, et omnibus Capitularibus prædictæ Ecclesiæ in Archiepiscopalem, ut præfertur, erectæ, omnes et singulos redditus cujuscumque generis, et speciei, cum omnibus juribus, et actionibus, ac unionibus Beneficiorum Ecclesiasticorum, tam Capituli olim Patriarchalis Ecclesiæ Aquilejensis per Nos, ut præfertur, suppressæ et extinctæ, quàm prædictæ Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ Majoris in Archiepiscopalem, ut præfertur, erectæ, ad tredecim mille et quadringentos ducatos similes in totum annuatim ascendentes, non deductis oneribus, ita ut, facta distributione inter singulos, ut supra, superesse debeant annuatim sexaginta ducati pares in salarium Acolytorum, qui prædictæ Ecclesiæ inservient, erogandi, Apostolica auctoritate prædicta similiter perpetuò applicamus et appropriamus: ad prædictam itidem Ecclesiam in Archiepiscopalem, ut præfertur, erectam, omnia et singula Anniversaria, et opera Missarum, ac Officia, habentia fundos, et redditus in ditione Veneta, similiter perpetuò transferimus, in eaque celebrari mandamus.

Provisionalia quædam de Ecclesia Utinensi, Archiepiscopo, ejusque Coadjutore.

§. 8. Insuper quod semper, et quandocumque Archiepiscopalis Ecclesia Utinensis per nos, ut præfertur, erecta, Pastoris solatio destituta fuerit, ad illam Archiepiscopus Utinensis pro tempore, ut infra, nominandus teneatur ad solutionem taxæ a Collegio Venerabilium Fratrum Nostrorum prædictæ S. R. E. Cardinalium statutam, tam ratione prædictæ Ecclesiæ Utinensis, quàm ratione prædictæ Monasterii Sancti Petri de Rosacio, in parte, ut supra, Mensæ Archiepiscopali Utinensi prædictæ assignata, quin teneatur ad utriusque taxæ solutionem prædictus Daniel Cardinalis et Patriarcha, quem Nos, absque alia de ejus persona Ecclesiæ Utinensi prædictæ de novo facienda provisione, et præfectione, in Archiepiscopum Utinensem declaramus; ipsumque eidem Ecclesiæ Utinensi præfectum fuisse et esse volumus; et cum in

ANNO
1753.

Archiepiscopum Utinensem prædictum successerit Venerabilis Frater Noster Bartholomæus Gradenigo modernus Episcopus Thiatirensis in partibus Infidelium, ex nunc pro tunc a Duce et Republica prædictis ad illam nominatus, quatenus tamen in actu, quo ipse aliàs prædicto Danieli Cardinali et Patriarchæ Coadjutor perpetuus, et irrevocabilis in regimine et administratione dictæ olim Patriarchalis Ecclesiæ Aquilejensis per Nos, ut præfertur, suppressæ et extinctæ, cum futura in illa successione, Apostolica auctoritate prædicta constitutus et deputatus fuit, jura et emolumenta eisdem Collegio, et Cameræ Apostolicæ debita persolverit, et non aliàs, quod in actu expeditionis suarum novarum Litterarum Apostolicarum Coadjutoris, teneatur tantum ad solutionem taxæ prædicti Monasterii S. Petri de Rosacio, pro qua taxa præstare debeat prædicto Collegio, et Cancellariæ Apostolicæ idoneam cautionem, eadem Apostolica auctoritate declaramus.

§. 9. Præterea eisdem futuris, et pro tempore existentibus Ecclesiæ Utinensis Archiepiscopo, Capitulo. et Canonicis, et Dignitates prædictas obtinentibus, ut ipsi capitulariter congregati, pro dictæ Ecclesiæ Utinensis, ac illius Mensæ Capitularis, Sacristiæ, et Fabricæ; earumque rerum, et honorum, tam spiritualium, quam temporalium prospero, felicique statu, regimine, gubernio, et directione, ac onerum eis pro tempore respectivè incumbentium supportatione, Missarum, Horarum Canonicarum diurnarum, et nocturnarum, aliorumque Divinorum Officiorum, Processionum, Funeralium, et Anniversariorum celebratione, ac de Dignitatibus, Canonicatibus, et Præbendis, ac Mansionariis, et Cappellaniis prædictis, aliisque Ministeriis Ecclesiasticis inibi pro tempore providendorum receptione, et admissione, personali residentia, distributionum etiam quotidianarum, et emolumentorum quorumcumque repartitione, et administratione, pœnarum per

Capituli
Utinensis
facultas
condendi
statuta,
eaque re-
formandi,
ac revo-
candi.

PONT. absentes, ac Divinis Officiis, et functionibus
 A. XIII. suis loco et tempore non interessentes, seu
 onera, et ministeria eis respectivè incumbentia
 subire negligentes, incurrendarum impositionem,
 atque incursum, singulorum præsentis et ab-
 sentis notandis, cæremoniis, et ritibus in præ-
 dicta Ecclesia, illiusque Choro, Capitulo, Pro-
 cessionibus, et aliis actibus servandis, necnon
 illius Ministris deputandis et amovendis, sala-
 riis, et stipendiis eorum cuilibet assignandis, et
 quibusvis aliis rebus, in præmissis, et circa
 ea quomodolibet necessariis et opportunis, quæ-
 cumque Statuta, Ordinationes, Capitula, et
 Decreta, licita tamen, et honesta, ac sacris
 Canonibus, et Concilii Tridentini Decretis, et
 Constitutionibus Apostolicis non contraria, con-
 dere et edere, conditaque et edita, pro tem-
 porum et rerum variatione, et qualitate, mu-
 tare, limitare, corrigere, declarare, et inter-
 pretari, ac in meliorem formam redigere, seu
 alia de novo etiam ex integro, de consensu ta-
 men semper Archiepiscopi Utinensis pro tem-
 pore existentis, condere, et per eos, ad quos
 pro tempore spectabit, sub pœnis in contrafa-
 cientes statuendis, observari facere liberè et
 licitè valeant, plenam, liberam, et omnimo-
 dam facultatem, et potestatem, et auctorida-
 tem, eadem Apostolica auctoritate similiter
 perpetuò concedimus, et impertimur.

Dignita-
 tes, Ca-
 nonici, et
 Mansio-
 narii pe-
 culiaribus
 insigni-
 bus, et
 consuetis
 juribus,
 ac privile-
 giis dec-
 rantur.

§. 10. Ulteriùs futuris prædictæ Ecclesiæ Præ-
 posito, et Decano, ac Primicerio, et viginti-
 quatuor Canonicis, necnon duodecim Mansio-
 nariis prædictis, eorumque in Præpositura, ac
 Decanatu, et Primiceriatu, et singulis Cano-
 nicatibus, et Præbendis, necnon Mansionaria-
 tibus hujusmodi successoribus respectivè pro
 tempore existentibus, ut ipsi, Præpositus vi-
 delicet, ac Decanus, et Primicerius, ac vi-
 ginti quatuor Canonici prædicti, Cappam ma-
 gnam violacei coloris, pellibus armellinis sub-
 sutam, et Rocchettum; Mansionarii verò præ-
 dicti Almutiam, tam in prædicta Ecclesia, quàm
 extra eam, et tam in Processionibus, quàm

aliis actibus, et functionibus quibuscumque publicis, et privatis, etiam extra Civitatem Utinensem prædictam, ac ubique locorum, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Universalibus, Generalibusque Conciliis, ac etiam in præsentia dictorum Venerabilium Fratrum Nostrorum prædictæ S. R. E. Cardinalium, etiam de Latere Legatorum, Archiepiscoporum, Episcoporum, et Ordinarii etiam proprii, ac aliorum quorumcumque, ac etiam in ipsius Ecclesiæ Choro, et Capitulo, quibusvis anni temporibus, et diebus, deferre et gestare, illisque respectivè uti, liberè, et licitè possint, et valeant; eisdem quoque Præposito, et Decano, et Primicerio, et vigintiquatuor Canonicis, necnon duodecim Mansionariis pro tempore existentibus prædictis, ut ipsi, eorumque Officiales, et Ministri, ac respectivè bona, proprietates, et jura quæcumque, omnibus et singulis, tam spiritualibus, quàm temporalibus privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, indultis, favoribus, et gratiis, quibus aliarum similium Archiepiscopalium, et Metropolitanarum Ecclesiarum illarum partium, Capitula, Dignitates, Canonicatus et Præbendas, ac Mansionariatus in eis obtinentes, eorumque Officiales, et Ministri, ac bona, jura, res, et proprietates, de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut aliàs quomodolibet, non tamen titulo oneroso, aut ex indulto, seu privilegio particulari, utuntur, fruuntur, potiuntur, et gaudent, ac uti, frui, potiri, et gaudere possunt, et poterunt quomodolibet in futurum, similiter et pariformiter, ac æquè principaliter et absque ulla prorsùs differentia, dummodo tamen illa sint in usu, et non revocata, nec sub aliqua revocatione comprehensa, sacrisque Canonibus, prædicti Concilii Tridentini Decretis, ac Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis prædictis non repugnent, uti, frui, potiri, et gaudere liberè et licitè etiam pos-

PONT. sint, et valeant, perinde ac si eis nominatim
 A. XIII. et expressè concessa fuissent, eadem Apostolica
 auctoritate etiam perpetuò concedimus, et in-
 dulgemus.

Jus no- §. II. Et insuper, attentis Ducis et Reipu-
 minandi blicæ prædictorum erga Sanctam Sedem parti-
 Archiepi- cularibus meritis, eisdem Duci et Reipublicæ
 scopum, jus nominandi ad prædictam Archiepiscopalem
 Decanum Ecclesiam Utinensem, quoties eam pro tem-
 Primice- pore quomodolibet, non tamen per obitum
 rium, et apud Sedem Apostolicam prædictam, Pastoris
 duodecim solatio destitui contigerit, Personam idoneam,
 Canoni- per Nos et Romanum Pontificem pro tempore
 cos, reser- existentem, ad nominationem hujusmodi, ei-
 vatur Ve- dem Ecclesiæ Utinensi in Archiepiscopum præ-
 netæ Rei- sciendam; necnon ad Decanatum, et Primice-
 publicæ. riatum, et duodecim ex dictis vigintiquatuor
 Canonicatibus et Præbendis, per Nos, ut præ-
 fertur, erectis hujusmodi, certis Sanctorum
 nominibus, ut infra, designandos, quandocum-
 que et quotiescumque illos et illas de cætero,
 quibusvis modis, et ex quorumcumque perso-
 nis, etiam Nostris, et Romani Pontificis pro
 tempore existentis, seu quorumvis prædictæ
 S. R. E. Cardinalium etiam tunc viventium
 familiaribus, et continuis Commensalibus, seu
 Romanæ Curie Officialibus, aut aliàs reser-
 vationem et affectionem inducentibus, seu per
 liberas, etiam ex causa permutationis, respec-
 tivè resignationes de illis in Romana Curia
 prædicta etiam in Nostris, et Romani Pontificis
 pro tempore existentis manibus, vel extra eam
 quomodolibet respectivè factas et admissas, aut
 assequutionem aliorum Beneficiorum Ecclesia-
 sticorum quavis auctoritate collatorum, seu il-
 los et illas pro tempore respectivè obtinentium
 in aliquo ex Mensibus Nobis et Romano Pon-
 tifici pro tempore existenti, ac eidem Sedi Apo-
 stolicæ, reservatis, decessum, aut quamvis
 aliam dimissionem, amissionem, privationem,
 Religionis ingressum, et Professionis in ea emis-
 sionem, Matrimonii contractum, aut aliàs quo-

ANNO
1753.

modocumque, et qualitercumque, non tamen per obitum apud Sedem Apostolicam prædictam, vacare contigerit, Personas idoneas, in Decanatu, ac Primiceriatu, ac duodecim ex dictis viginti quatuor Canonicatibus et Præbendis per Nos, ut præfertur, erectis hujusmodi, per Ordinarium Loci respectivè instituendas, simili Apostolica auctoritate perpetuò reservamus, concedimus, et assignamus. Necnon Jus nominandi hujusmodi, tam ad dictam Ecclesiam Utinensem, quàm ad Decanatum, et Primiceriatum, ac duodecim ex dictis viginti quatuor Canonicatibus et Præbendis, ut præfertur, erectis hujusmodi, Regium existere, eisdemque Duci et Reipublicæ semper et perpetuò competere, illudque vim, effectum, naturam, substantiam, essentiam, qualitatem, validitatem, et roboris firmitatem Juris nominandi Regii hujusmodi, obtinere, ac, uti tale, sub quacumque derogatione, etiam cum quibusvis prægnantissimis et efficacissimis clausulis, et decretis, in quacumque dispositione, etiam per viam Constitutionis, Legis, Regulæ Cancellariæ Apostolicæ, aut aliàs quomodocumque facta, nullatenus comprehendi, neque illi ullo unquam tempore, et ex quavis causa, derogari posse, neque debere, ac Collationes, provisiones, et quasvis alias dispositiones de Decanatu et Primiceriatu, ac duodecim ex viginti quatuor Canonicatibus et Præbendis, ut præfertur, erectis hujusmodi, absque Ducis et Reipublicæ prædictorum consensu, seu nominatione, pro tempore factas, processusque desuper habendos, et inde sequenda quæcumque, nulla, et invalida, nulliusque roboris vel momenti fore et esse, ac pro nullis et infectis haberi, nec jus aut coloratum titulum possidendi cuiquam per illa tribui posse, decernimus.

§. 12. Capitulo verò et Canonicis prædictæ Collegiæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatæ in Archiepiscopalem Ecclesiam Utinensem Aliud jus nominandi ad cer-

PONT. A. XIII. sem, ut præfertur, erectæ, Jus nominandi ad Canonatum, et *Masolini* nuncupatam Præbendam, ex dictis viginti quatuor Canonicatibus et Præbendis per Nos, ut præfertur, erectis, utpotè semper considerandos ex fundatione, vel dotatione, de Jurepatronatus Laicorum, quoties illos quovis modo, et ex cuiusvis persona, non tamen per obitum apud Sedem prædictam, vacare contigerit, personam idoneam ab eisdem Capitulo et Canonicis in illis instituendam, similiter perpetuò reservamus, concedimus, et assignamus.

Provisio seu respectivè In- §. 13. Sed ne ex prædicta reservatione Juris nominandi Duci et Reipublicæ prædictis, ut præfertur, concessa, tantum oriatur præjudicium prædictæ Cancellariæ Apostolicæ; decernimus et declaramus, quod tam Decanatus, quàm Primiceriatus, et duodecim ex viginti quatuor Canonicatibus et Præbendis, ut præfertur, erectis hujusmodi, vacationibus extra prædictam Curiam in Januarii, Martii, Maji, Julii, Septembris, et Novembris mensibus quovis modo pro tempore occurrentibus; ad illos et illas a Duce et Republica præfatis nominati, exhibere debeant eorum nominationem in Dataria Apostolica, et subinde Apostolicas Litteras, cum expressione fructuum in viginti quatuor Ducatis auri de Camera, in Cancellaria Apostolica expedire teneantur. Vacationibus autem præfatis in aliis sex, Februarii, Martii, Aprilis, et Junii, ac Augusti, et Octobris, nec non Decembris mensibus occurrentibus, ad illos et illas nominati, Patentales litteras eorum institutionis ab Archiepiscopo Utinensi pro tempore existente reportare debeant. Litteræ autem Apostolicæ collationis prædictæ Præposituræ, quæ, utpote Dignitatis post Pontificalem majoris existentis, semper ad Sedem Apostolicam prædictam pertinebit, cum expressione pariter illius fructuum in viginti quatuor ducatis auri de Camera expediantur.

§. 14. Idemque servabitur in litteris Apostolicis collationis aliorum undecim Canonicatum totidemque Præbendarum, ut præfertur, erectorum et erectarum hujusmodi, quorum, tamquam liberæ collationis existentium, collatio facienda erit a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, vel ab Archiepiscopo Utinensi pro tempore existente, ad formam Regularum ejusdem Cancellariæ Apostolicæ. Et quoad duodecim Mansionariatus, ac octo Cappellanas, ut præfertur, erectos et erectas hujusmodi, utpote de sui natura ad nutum amovibiles, prædictis Capitulo et Canonicis dictæ Ecclesiæ Jus eligendi liberè Mansionarios et Cappellanos, quo priùs potiebantur Capitulum et Canonici præfatæ Patriarchalis Ecclesiæ Aquilejensis per Nos, ut præfertur, suppressæ et extinctæ, necnon ejusdem Collegiæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatæ in Archiepiscopalem Ecclesiam Utinensem, ut præfertur, erectæ juxta antiquam consuetudinem; quodque cura animarum dilectorum Filiorum Parochianorum ejusdem Ecclesiæ Utinensis penes Capitulum et Canonicos præfatæ Ecclesiæ Utinensis remaneat, exercenda tamen per unum et alterum Vicarios ab eisdem Capitulo et Canonicis nominandos, et ad eorum nutum amovibiles, similiter reservamus, concedimus, ac respectivè declaramus.

§. 15. Denique, quod prædictus Daniël Cardinalis et Patriarcha, necnon pro tempore existens Archiepiscopus Utinensis, de Concilio Capituli, et Canonicorum prædictæ Ecclesiæ Utinensis, distinguere, seu declarare debeat Præbendas Canonicales hujusmodi Presbyterales, Diaconales, et Subdiaconales, necnon, ad præscriptum Concilii Tridentini prædicti, etiam Theologalem, et Pœnitentiarum Præbendas ejusdem Ecclesiæ Utinensis, ut præfertur, erectæ, prævio concursu conferendas: Quodque cum justum non sit, quod remaneant totaliter expoliati nonnulli ex antiquis Canonicis, Mansio-

ANNO
1753.

Quid de
Canonica-
tibus libe-
ræ colla-
tionis.

Deque
Mansio-
nariis, et
Cappella-
nis.

Cura ani-
marum
actualis,
et habi-
tualis pe-
nes quos?

Archie-
piscopo,
cum con-
sensu Ca-
pituli, re-
servatur
distinctio
Præben-
darum in
Presbyte-
rales,
Diacon-
ales, et
Subdiaco-
nales ac
designa-

PONT. A. XIII. sem, ut præfertur, erectæ, Jus nominandi ad Canonicatum, et *Masolini* nuncupatam Præbendam, ex dictis viginti quatuor Canonicatibus et Præbendis per Nos, ut præfertur, erectis, utpotè semper considerandos ex fundatione, vel dotatione, de Jurepatronatus Laicorum, quoties illos quovis modo, et ex cuiusvis persona, non tamen per obitum apud Sedem prædictam, vacare contigerit, personam idoneam ab eisdem Capitulo et Canonicis illis instituendam, similiter perpetuò reservamus, concedimus, et assignamus.

Provisio seu respectivè Institutio in præfatis Dignitatibus, et Canonicatibus Jurispatronatus Rei publicæ, quomodo moderanda.

§. 13. Sed ne ex prædicta reservatione nominandi Duci et Reipublicæ prædictæ præfertur, concessa, tantum oriatur prædictæ Cancellariæ Apostolicæ præjudicium et declaramus, quod tamquam Primiceriatus, et duodecim quatuor Canonicatibus et Præbendis, ut præfertur, erectis hujusmodi, vacationibus extra prædictam Curiam in Januarii, Martii, Maji, Julii, Septembris, et Novembris mensibus quovis modo pro tempore occurrentibus; ad illos et illas a Duce et Republica præfatis nominati, exhibere debeant eorum nominationem in Dataria Apostolica, et subinde Apostolicas Litteras, cum expressione fructuum in viginti quatuor Ducatis auri de Camera, in Cancellaria Apostolica expedire teneantur. Vacationibus autem præfatis in aliis sex, Februarii videlicet, ac Aprilis, et Junii, ac Augusti, et Octobris, nec non Decembris mensibus occurrentibus, ad illos et illas nominati, Patentales litteras eorum institutionis ab Archiepiscopo Utinensi reportare debeant, et collationis Dignitatis

PONT. nariis, et Cappellanis tam præfatæ Patriarcha-
A. XIII. lis Ecclesiæ Aquilejensis per Nos, ut præfer-
 tio Theo- tur, suppressæ et extinctæ, quàm ejusdem Col-
 logicalis, et legiatæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Majoris nuncu-
 Pœnitent- patæ in Archiepiscopalem Ecclesiam Utinensem,
 tiariæ. ut præfertur, erectæ, quibus locus esse non
 Indem- potest, attento determinato numero Præben-
 nitati- darum in prædicta Archiepiscopali Ecclesia;
 consuli- tur onus esse debeat ejusdem Ecclesiæ Utinensis
 tur non- nullo
 nullo- Capitulo et Canonicorum, dictis Presbyteris Con-
 Canoni- gruum præbere, vita eorum naturali durante,
 corum, et vel donec ipsi aliter provideantur, qua sese
 Presbyte- rorum ex- sustentare valeant, et quatenus aliqua emer-
 rorum ex- tiuctæ Pa- geret difficultas super assignatione præfatæ Con-
 triarcha- grue per Capitulum et Canonicos prædictos,
 lis, et ut præfertur, præstandæ, quod idem Daniël
 Collegia- Cardinalis et Patriarcha illam pro suo arbitrio
 tæ in Me- prudenter componere, et concordare; prout
 tropolita- etiam decernere quantitatem distributionum a
 nam ere- solis interessentibus Choro personaliter lucran-
 ctæ. darum, valeat; quodque, quoad eam Diœcesis
 Aquilejensis partem in Civitate, et Diœcesi Ve-
 ronensi existentem, hæc, ut prius, remanere
 debeat subjecta præfato Daniëli Cardinali Pa-
 triarchæ, vita ejus naturali durante, neque
 hoc intermedio tempore omitemus omnem op-
 portunam capere providentiam in eo quod re-
 spiciet futurum tempus; et si dictus Daniel
 Cardinalis et Patriarcha e vivis decederet, quod
 Deus avertat, antequam capta fuisset dicta pro-
 videntia, exequenda, ut supra, post obitum
 præfati Daniëlis Cardinalis et Patriarchæ, ne
 Capitulum Veronense, ac Monasterium Sanctæ
 Mariæ in Organo nuncupatæ Sancti Benedicti,
 seu alterius Ordinis, et aliæ Ecclesiæ in Civi-
 tate, et Suburbis Veronensibus positæ, olim
 Patriarchatui Aquilejensi per Nos, ut præfer-
 tur, suppresso et extincto subjectæ, ullo un-
 quam tempore sint sine capite, et ne viâ aperiatur
 inconvenientibus ex causa prætensionum
 bene notarum Capituli et Canonicorum Eccle-
 siæ Veronensis super aliquibus Ecclesiis, et Mo-

Peculiaris dispositio de parte Aquilejensis Diœcesis, sita in Veronensi Civitate et Diœcesi.

ANNO
1753.

naſteriiſ; ex nunc pro tunc decernimus, Venerabilem Fratrem Noſtrum Episcopum Veronensem, uti Apostolicum Delegatum, exercere debere super Capitulo et Canonicis Ecclesie Veronensis prædictæ, et Monasterio præfato, aliisque Ecclesiis prædictis omnem eam jurisdictionem, si, et quam hactenùs exercuerunt Patriarchæ Aquilejenses, usque dum fuerit examinatum a Sancta Sede totum id, quod opus est examinari, ut rectum iudicium dari possit super præſtentionibus, ne dum Episcopi, verùm etiam Capituli, et Canonorum Ecclesie Veronensis prædictorum, similiter declaramus.

§. 16. Præſentes quoque litteras semper et perpetuò validas et efficaces esse, et fore, suosque plenarios et integros effectus sorti- et Decreta que pro præ-
re, nec ullo unquam tempore de subre- missorum
ptionis, vel obreptionis, aut nullitatis seu in- firmitate.
validitatis vitio, vel intentionis Nostræ, aut alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, in jus, vel controversiam vocari, aut adversus illas quòdcumque juris, vel facti, aut gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari posse; nec illas sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus etiam per Nos, et Sedem Apostolicam prædictam, sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis clausulis, et decretis, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter pro tempore factis, et faciendis, comprehendendi, vel confundi; sed tamquam ad Fidei Catholicæ exaltationem, Divinique cultus incrementum, et animarum ædificationem et solatium, factas et emanatas, semper ab illis excipi, et quoties illæ emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas, repositas, et plenariè reintegratas, ac de novo, etiam sub quacumque posteriori data, per futuros, et pro tempore existentes Archiepiscopum, et Capitulum, et Canonicos Utinenses prædictos, ac alios, quorum favorem eadem

PONT. præsentēs litteræ quomodolibet cōcernunt ;
A. XIII. quādocumque eligēda, concessas, validasque fore et esse, suosque plenarios et integros effectūs sortiri et obtinere; et sic ab omnibus cēseri; et ita per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiā Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiā de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, et quoslibet alios quavis prærogativa et privilegio fungentes, ac honore et præeminentia fulgentes, sublata eis, ac eorum cuilibet quavis aliter judicandi et interpretandi facultate, et auctoritate, in quavis causa et instantia judicari et definiti debere, et si secūs super his a quoquam etc. irritum et inane motu pari similiter decernimus.

Aliter
 judicari
 prohibetur.

Amplissima derogatio contrariis quibuscumque. §. 17. Non obstantibus etc. quibusvis etiā in Synodalibus, Provincialibus, Universalibus, et Generalibus Conciliis editis vel edendis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis, necnon Nostris, et Cancellariæ prædictæ Regulis, de jure quæsito non tollendo, ac de gratis adinstar non concedendis, et de exprimendo vero annuo valore, nec non Lateranensis Concilii novissimè celebrati, uniones, et applicationes perpetuas, nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, et quatenus opus sit, præfatæ Collegiatae Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatæ in Archiepiscopalem Ecclesiam Utinensem, ut præfertur, erectæ, etiā juramento etc. roboratis statutis, et consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, et Litteris Apostolicis, quibusvis Superioribus et Personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiā derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis Decretis, etiā motu, scientia, et potestatis plenitudine similibus, ac etiā consistorialiter, aut aliàs quomodolibet

ANNO
1753.

etiam pluries ac iteratis vicibus concessis, confirmatis, approbatis, et innovatis: Quibus omnibus et singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, aliàs de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia etiam exquisita et peculiaris forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro plenè et sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium et singulorum validitatis effectum, hac vice dumtaxat specialiter et expressè, ac latissimè et plenissimè, harum quoque serie, motu, scientia, et potestatis plenitudine partibus, derogamus, contrariis quibuscumque. *Et post alia.*

§. 18. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc **Sanctio**
 paginam Nostrarum absolutionis, suppressionis, **penalis.**
 extinctionis, erectionis, institutionis, concessionis, dismembrationis, separationis, assignationis, unionum, confirmationis, declarationis, applicationis, annexionis, incorporationis, facultatum impertitionis, Indulti Juris nominandi, reservationis, extensionis, Decreti, mandati etc. et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumperit, etc. incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem **Dat. 19.**
 Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septin- **Januarii**
 gentesimo quinquagesimo tertio, quartodeci- **1753.**
 mo Kalendis Februarii Pontificatus Nostri An- **Pont. 13.**
 no XIII.

Expedita in Cancellaria Apostolica.

PONT.
A. XIII.

X.

INDIARUM ORIENTALIUM

Vicariis Apostolicis Episcopis, non habentibus Episcopum Coadjutorem cum futura Successione, nec Vicarium Generalem, injungitur, ut sibi constituent Vicarium Generalem, cui Amplissimæ facultates in casu obitus Vicarii Apostolici, a Pontifice conceduntur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

*Venerabiles Fratres, salutem, et Apostolicam:
Benedictionem.*

Pontificis
sollicitudo in omnes etiam longè dissitas Ecclesias.

EX sublimi hac Sacrosancti Apostolatus specula, in qua per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam planè immerentes præsidemus, impositam imbecillitati nostræ omnium Ecclesiarum sollicitudinem, et omnium animarum JESU CHRISTI Sanguine redemptarum procuracionem assiduè cogitantes, advigilare, ac providere adnitimur, ut opportunas Apostolicæ charitatis potestatisque nostræ partes, in Regionibus præsertim, et Provinciis ab Europa tam longè dissitis, quoad Nobis integrum est, desiderari minimè patiamur.

§. 1. Quoniam autem non sine gravissima Pontificii animi nostri molestia accepimus, sæpe accidisse, aliquem scilicet ex Vobis, Venerabiles Fratres, istarum Indiarum Orientalium Apostolicis Vicariis, Episcopali titulo, et caractere insignitum, sed sine Coadjutore cum futura successione, viam universæ carnis ingressum, ad repositam in Cælis coronam Apostolicis laboribus paratam evolasse, ac neminem, qui Ordinariam pro defuncto Vicario Apostolico jurisdictionem exerceret, repertum, aut depu-

tatum fuisse : Hinc est, quod omnibus, et singulis Vicariis Apostolicis hujusmodi injungimus, et mandamus, ut qui neque Episcopum Coadjutorem cum futura successione, neque Vicarium, ex Clero sive sæculari, sive regulari, Generalem habent, statim atque ad unumquemque eorum præsentium nostrarum litterarum certa notitia pervenerit, deputent Vicarium ex Clero sive sæculari, sive regulari Generalem, habilem tamen, atque idoneum, qui eveniente cujusvis Apostolici Vicarii sine Coadjutore cum futura successione obitu, tanquam Apostolicæ hujus Sanctæ Sedis Delegatus, teneatur assumere, et obire regimen, et gubernium Apostolici Vicariatus, usque ad captam ejusdem Vicariatus Apostolici hujusmodi possessionem a novo Vicario Apostolico, quem eadem hæc Sancta Sedes constituerit, aut usque ad quamcumque aliam ab ipsa Sancta Sede in eundam ordinationem.

A 776
1753.
Vicarii
Apostolici
Episcopum
Coadjutorem
non habentes
jubentur
assumere
Vicarium
Generalem.

Qui ipsis ob euntibus Vicariatus regimen assumat.

§. 2. Porrò Vicario Generali hujusmodi per Apostolicum quemque Vicarium sibi, ut præmittitur, deputando, Nos earundem præsentium tenore, nunc pro tunc, Apostolica auctoritate nostra concedimus, et tribuimus omnes, et singulas facultates perpetuis futuris temporibus valituras, quæ Vicariis Capitularibus cujusvis Cathedralis Ecclesiæ, Sede vacante, inesse, et de jure competere dignoscuntur. Præterea eidem Vicario Generali, post tamen Apostolici Vicarii obitum, concedimus, pariterque impertimur usum, et exercitium earum facultatum, quibus utebatur, et gaudebat, dum viveret, defunctus Apostolicus Vicarius Episcopus; iis dumtaxat exceptis, quæ requirunt Ordinem, et Characterem Episcopalem, vel non sine Sacrorum Oleorum usu exercentur. Quandocumque verò necessitas urgeat, sæpedito Vicario Generali potestatem etiam indulgemus et damus, consecrandi Calices, Patenas, et Altaria portatilia, cum Sacris Oleis omnino ab Episcopo benedictis.

Amplissimè designato
Vicario
facultates
tribuuntur.

PONT. A. XIII. §. 3. Itaque, Venerabiles Fratres, ex Apostolica providentiæ auctoritatisque nostræ ratione, maximè ad procurandam salutem animarum consentanea, a Nobis suscepta, atque unicuique Vestrum præcepta, animadvertite, quanta sit Apostolici muneris unicuique Vestrum injuncta cura : Atque eapropter satagite, ut per assiduos labores, vigilantiam pastorem, sollicitudinemque contendatis, ne quispiam Christianifidelium Vobis commissorum, et de quibus ratio Supremo Pastorum Principi Æterno Judici reddenda est, pereat ; Sed potius, ut omnes æternam salutem consequantur, ut Vobis merces vestris meritis debita a justo Remuneratore Deo tribuatur. Nos interim cœlestis præsidii auspiciem Apostolicam Benedictionem, in Populos etiam vestrarum Diocesum et Provinciarum redundaturam, Fraternalitatibus Vestris peramanter impertimur.

Exemplorum fides. §. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, et a Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei Præpositorum Præfecto, et Secretario pro tempore existentibus subscriptis, et Sigillo ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 26. Januarii 1753. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxvi. Januarii MDCCLIII. Pontificatus Nostri Anno XIII.

Cajetanus Amatus,

PONT.

A. XIII.

XI.

CARDINALES

Episcopus Suburbicarios, in propria Cappella sui Palatii Romæ existentis, non posse suis Subditis, præter primam Tonsuram, conferre Majores, vel Minores Ordines. nisi requisito et præobtento Cardinalis Urbis Vicarii consensu.

Venerabili Fratri Nostro, Fr. Joanni Antonio Episcopo Tusculano S. R. E. Cardinali Guadagni nuncupato, Nostro in Urbe ejusque districtu Vicario Generali.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater Noster, salutem, et Apostolicam Benedictionem.

Quænam fuerit Epistolæ conscribendæ occasio. AD audientiam Nostram nuper admissa Fraternitas Tua nobis detulit, in hac ipsa Urbe, superiore anno 1752. impressum Typis fuisse exiguum Tractatum de *Episcopis Cardinalibus Suburbicariis*, auctore Religioso Viro æquè pio, ac in Theologia Morali, et Canonica facultate versato; eoque in Opusculo fuisse affirmatum, licere Episcopis Suburbicariis in Sacellis suorum Ædium, quas Romæ incolunt, subditos suos Clericali Tonsura, et Minoribus Ordinibus initiare, non requisito, aut obtento Fraternalitatis Tuæ opportuno assensu, seu necessaria licentia: Id autem tibi visum esse Officii tui juribus detrahere. Quod quum Nobis etiam tunc visum fuerit, multò magis in sententia persistendum duximus, postquam perlecto memorati Opusculi cap. 3. *quæst.* 12., ubi auctor

CHE

CHE AI CARDINALI

XI.

Vescovi Suburbicarij non sia lecito il conferire oltre la Tonsura anche gli Ordini Minori , o Sacri a' loro Sudditi nella Cappella, del proprio Palazzo di Roma, senza aver chiesta, ed ottenuta licenza dal Cardinal Vicario di Roma.

Venerabili Fratri Nostro, Fr. Joanni Antonio Episcopo Tuscolano S. R. E. Cardinali Guadagni nuncupato, Nostro in Urbe ejusque districtu Vicario Generali.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater Noster, Salutem, et Apostolicam Benedictionem.

NELL' ultima udienza, che le dammo, Ella Qual fosse ci rappresentò, essere stato stampato in Roma il motivo nell' anno passato 1752. un piccolo Trattato di scrivere *de Episcopis Cardinalibus Suburbicariis* da un Religioso pio, e versato nelle materie Morali; e Canoniche; ed essersi in esso asserito, potere la presente lettera. i Vescovi Suburbicarij nelle Cappelle de suoi Palazzi, ne' quali abitano in Roma, conferire alli loro Sudditi la Tonsura, e gli Ordini Minori, senza aver chiesto, ed ottenuto da Lei il necessario assenso, o sia la necessaria licenza; e creder Ella ciò pregiudiziale al suo diritto. Ciò parve ancora a Noi, ed in questo nostro sentimento ci siamo confermati, dopo aver letto l' indicato Autore *al cap. 3. qu. 12.*, ove tratta la controversia, e dopo avere anche considerata, ed esaminata la materia.

P O R T.

A. XIII.

XI.

CARDINALES

Episcopus Suburbicarios, in propria Cappella sui Palatii Romæ existentis, non posse suis Subditis, præter primam Tonsuram, conferre Majores, vel Minores Ordines. nisi requisito et præobtentò Cardinalis Urbis Vicarii consensu.

Venerabili Fratri Nostro, Fr. Joanni Antonio Episcopo Tusculano S. R. E. Cardinali Guadagni nuncupato, Nostro in Urbe ejusque districtu Vicario Generali.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater Noster, salutem, et Apostolicam Benedictionem.

Quænam fuerit Epistolæ conscribendæ occasio.

AD audientiam Nostram nuper admissa Fraternitas Tua nobis detulit, in hac ipsa Urbe, superiore anno 1752. impressum Typis fuisse exiguum Tractatum de *Episcopis Cardinalibus Suburbicariis*, auctore Religioso Viro æquè pio, ac in Theologia Morali, et Canonica facultate versato; eoque in Opusculo fuisse affirmatum, licere Episcopis Suburbicariis in Sacellis suorum Ædium, quas Romæ incolunt, subditos suos Clericali Tonsura, et Minoribus Ordinibus initiare, non requisito, aut obtento Fraternitatis Tuæ opportuno assensu, seu necessaria licentia: Id autem tibi visum esse Officii tui juribus detrahere. Quod quum Nobis etiam tunc visum fuerit, multò magis in sententia persistendum duximus, postquam perlecto memorati Opusculi cap. 3. *quæst.* 12., ubi auctor

CHE

CHE AI CARDINALI

XI.

Vescovi Suburbicarj non sia lecito il conferire oltre la Tonsura anche gli Ordini Minori, o Sacri a' loro Sudditi nella Cappella, del proprio Palazzo di Roma, senza aver chiesta, ed ottenuta licenza dal Cardinal Vicario di Roma.

Venerabili Fratri Nostro, Fr. Joanni Antonio Episcopo Tusculano S. R. E. Cardinali Guadagni nuncupato, Nostro in Urbe ejusque districtu Vicario Generali.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater Noster, Salutem, et Apostolicam Benedictionem.

NELL' ultima udienza, che le dammo, Ella Qual fosse ci rappresentò, essere stato stampato in Roma il motivo nell' anno passato 1752. un piccolo Trattato di scrivere de *Episcopis Cardinalibus Suburbicariis* da un presente lettera. Religioso pio, e versato nelle materie Morali, e Canoniche; ed essersi in esso asserito, potere i Vescovi Suburbicarj nelle Cappelle de suoi Palazzi, ne' quali abitano in Roma, conferire alli loro Sudditi la Tonsura, e gli Ordini Minori, senza aver chiesto, ed ottenuto da Lei il necessario assenso, o sia la necessaria licenza; e creder Ella ciò pregiudiziale al suo diritto. Ciò parve ancora a Noi, ed in questo nostro sentimento ci siamo confermati, dopo aver letto l' indicato Autore *al cap. 3. qu. 12.*, ove tratta la controversia, e dopo avere anche considerata, ed esaminata la materia.

ANNO
1753.

§. 1. Per istabilire quest' assunto , basterebbe Di quanta il dire, che , per quanto si ricava dalla di Lei forza sia Segreteria, ogni volta , che i Cardinali Suburbicarij hanno voluto dare la Tonsura ed i Minori l' Osservanza nella presente materia a qualche loro Suddito nelle Cappelle de' loro Palazzi, hanno chiesta dai Cardinali Vicarij di Roma *pro tempore* , ed ottenuta da essi l' opportuna licenza , valendo molto in tutte le materie l' osservanza , ed avendo torto per lo più chi innova , o consiglia ad innovare.

§. 2. Ma , entrando , come suol dirsi , nelle viscere dell' affare , chiara è la disposizione del Decreto del Concilio di Trento alla *sess. 6. cap. 5. de Reform.* , liò di *Nulli Episcopo liceat cujusvis privilegii pretextu Pontificalia in alterius Diocesi exercere , nisi de Ordinarii loci expressa licentia , et in personas eidem Ordinario subjectas tantum ;* intorno all' esercizio de' Pontificali imponendo *ipso jure* al Vescovo contraveniente li. la Sospensione dall' esercizio de' Pontificali , ed all' Ordinato quella dall' esecuzione degli Ordini.

§. 3. Notabile (e ciò s' intenda detto *per transennam*) è il rigore del Sacro Concilio ; Senso letterale del Decreto. mentre ad effetto , che il Vescovo , che è nella Diocesi di un' altro possa esercitare i Pontificali , non solo richiede l' espressa licenza dell' Ordinario del luogo , ma di più non vuole , che possa esercitare i Pontificali , se non sopra le persone suddite dello stesso Ordinario del luogo : *et in personas eidem Ordinario subjectas tantum.*

§. 4. In tal maniera che , stando strettamente alla lettera , e ritrovandosi per esempio in Bologna il Vescovo di Piacenza , potrebbe bensì questi esercitare i Pontificali sopra i Bolognesi , essendovi l' espressa licenza dell' Arcivescovo di Bologna ; ma non potrebbe , anche colla licenza

Si spiega con un esempio.

P q r t. quæstionem hanc discutit, rem ipsam nobiscum
A. XIII. consideravimus, atque perpendimus.

Consue- § 1. Porrò ad sententiam nostram inconcussa
tudo hac stabilitate firmandam sufficeret id, quod ex Ta-
in re ha- bularii tui monumentis eruitur, nimirum Car-
ctenùs servata, dinales Suburbicarios, quoties in Sacellis sua-
ejusque rum Ædium cuiquam ex propriis subditis pri-
efficacia. mam Clericalem Tonsuram Minoresque Ordines
conferre voluerunt, toties opportunam ad id
licentiam a Cardinalibus Urbis Vicariis pro
tempore existentibus quæsisse et obtinuisse. Est
enim in rebus omnibus magna consuetudinis
auctoritas; nec jure et rectè plerumque agit,
qui novitates inducit, aut inducendas suadet.

Triden- § 2. Verùm rem ipsam penitùs investigan-
tini San- tibus, occurrit perspicuum Concilii Tridentini
ctio quoad decretum *sess. 6. cap. 5. de Reform.*, ubi hæc
Pontifica- leguntur: *Nulli Episcopo liceat cujusvis privile-*
lia in alie- *gii prætextu Pontificalia in alterius Diœcesi exer-*
na Diœ- *cere, nisi de Ordinarii loci expressa licentia, et*
cesi exer- *in personas eidem Ordinario subjectas tantùm:*
cenda. *indicta in Episcopum huic legi contrafacientem*
pœna Suspensionis ab exercitio Pontificalium;
in Ordinatam verò Suspensionis ab Ordinum
susceptorum exercitio, ipso jure incurrenda.

Traditur § 3. In quo animadvertenda est (quod per
geniuus transennam dictum intelligatur) Sacri Concilii
ejusdem severitas; dum, ut Episcopo in aliena Diœcesi
sensus. commoranti liceat Pontificalia exercere, non
solùm expressam Ordinarii Loci licentiam ob-
tinendam decernit, sed insuper vetat, ne is
Episcopus Pontificalia exerceat, præter quam in
subditos ejusdem loci Ordinarii: *et in personas*
eidem Ordinario subjectas tantùm.

Exem- § 4. Quare si Decreti Litteræ strictiùs in-
plisque hæreas, ac proponatur exempli causa Episco-
illustra- pus Placentinus Bononiæ existens, posset hic
tur. quidem, accedente expressa licentia Archie-
piscopi Bononiensis, Pontificalia exercere in
Diœcesanos Bononienses; sed minimè ipsi li-

ANNO
1753.

§. 1. Per istabilire quest' assunto , basterebbe Di quanta il dire, che , per quanto si ricava dalla di Lei forza sia Segreteria , ogni volta , che i Cardinali Suburbicarij hanno voluto dare la Tonsura ed i Minori l' Osservanza nella presente materia a qualche loro Suddito nelle Cappelle de' loro Palazzi , hanno chiesta dai Cardinali Vicarij di Roma *pro tempore* , ed ottenuta da essi l' opportuna licenza , valendo molto in tutte le materie l' osservanza , ed avendo torto per lo più chi innova , o consiglia ad innovare.

§. 2. Ma , entrando , come suol dirsi , nelle viscere dell' affare , chiara è la disposizione del Decreto del Concilio di Trento alla *sess. 6. cap. 5. de Reform.* , dove così si legge. *Nulli Episcopo liceat cujusvis privilegii pretextu Pontificalia in alterius Diocesi exercere , nisi de Ordinarii loci expressa licentia , et in personas eidem Ordinario subjectas tantum ;* imponendo *ipso jure* al Vescovo contraveniente la Sospensione dall' esercizio de' Pontificali , ed all' Ordinato quella dall' esecuzione degli Ordini.

§. 3. Notabile (e ciò s' intenda detto per *transennam*) è il rigore del Sacro Concilio ; mentre ad effetto , che il Vescovo , che è nella Diocesi di un' altro possa esercitare i Pontificali , non solo richiede l' espressa licenza dell' Ordinario del luogo , ma di più non vuole , che possa esercitare i Pontificali , se non sopra le persone suddite dello stesso Ordinario del luogo : *et in personas eidem Ordinario subjectas tantum.*

§. 4. In tal maniera che , stando strettamente alla lettera , e ritrovandosi per esempio in Bologna il Vescovo di Piacenza , potrebbe bensì questi esercitare i Pontificali sopra i Bolognesi , essendovi l' espressa licenza dell' Arcivescovo di Bologna ; ma non potrebbe , anche colla licenza

Si spiega
con un
esempio.

PONT. ceret, quantumvis eodem assentiente Archiep̄-
A. XIII. scopo, Pontificalia exercere in Mutinensem
quempiam, qui Episcopi sui Dimissorialibus
Litteris munitus, Bononiam accessisset.

Mitior §. 5. Hoc autem procedere dictum est, si
interpre- strictè sumantur relata superiùs Concilii verba :
tatioCon- *et in personas eidem Ordinario subjectas tantùm.*
gregatio- Non tamen ignoramus, Congregationem Cardi-
nis Conci- nalium ejusdem Concilii interpretum censuisse,
lii. ac statuïsse, Episcopum in aliena Diœcesi com-
morantem posse non solùm, cum Ordinarii lo-
calis licentia, in ipsius Ordinarii subditos Pon-
tificalia exercere, sed etiam, eadem accedente
licentia, in subditos aliorum Episcoporum, Di-
missoriales Litteras sui Ordinarii afferentes.

Ejusdem §. 6. Extat Resolutio Congregationis anno
Decretum 1573. edita, *lib. 1. Decretor. pag. 85. a tergo*,
tenoris sequentis : *Prosper Vitalinus Episcopus
Bisianensis, requisitus ab Archiepiscopo Neapo-
litano, ut ejus nomine in illa Civitate Ordinatio-
nes habeat, et non solùm eidem subditos, sed
aliarum quoque Diœcesum, si qui fortè advene-
rint, de licentia sui Ordinarii exostulantes, Cle-
ricali caractere insignire velit; ipse quidem cu-
pit illius morem gerere voluntati, sed aliquan-
tulum veretur, an id sibi tutò facere liceat, ex
Capite ultimo Sessionis sextæ de Reformatione.
Sæcra etc. censuit, licere, si illi, qui aliarum
Diœcesum erunt, habuerint Litteras Dimissorias
a suis Ordinariis. Idque confirmatum invenitur
altera resolutione edita die 25. Junii 1599. l. 9.
Decret. pag. 73. a tergo.*

Perstat §. 7. Verùm hujusmodi Tridentinæ legis ri-
tamen, gor, licet adductis Congregationis resolutioni-
sine licen- bus, et successivi temporis usu nonnihil mol-
tia Ordini- litus et temperatus, satis indicat, quænam
narii loci Episcopo in aliena Diœcesi existenti præscripta
non posse sit recta agendi ratio; ne scilicet inibi unquam
ab alieno Pontificaliâ exercere valeat, absque Ordinarii
Pontifica- Loci expressa licentia: et consequenter apertè
lia exer- demonstrat, non posse Cardinalem Episcopum
ceri. Suburbicarium, quum in Urbe est, in proprio

dello stesso Arcivescovo, esercitare i Pontificali sopra un Modenese venuto a Bologna colle Dimissorie del proprio Vescovo. ANNO 1753.

§. 5. Si è detto, che così dovrebbe essere, stando alla lettera del Concilio : *et in personas eidem Ordinario subjectas tantum*. Sapendo però ancor Noi, aver creduto, e stabilito la Congregazione del Concilio, interprete dello stesso, potere il Vescovo, che è nella Diocesi di un altro, colla di lui espressa licenza, non solo esercitare i Pontificali sopra i Sudditi del detto Vescovo, ma anche, colla stessa licenza, sopra i Sudditi degli altri Vescovi, venuti colle Lettere Dimissorie de' loro Ordinarij.

§. 6. Ecco la risoluzione del 1573. nel lib. 1. de' Decreti pag. 85. a tergo : *Prosper Vitalinus Episcopus Bisianensis, requisitus ab Archiepiscopo Neapolitano, ut ejus nomine in illa Civitate Ordinationes habeat, et non solum eidem Subditos, sed aliarum quoque Diocesum, si qui forte advenerint, de licentia sui Ordinarii expostulantes, Clericali characterè insignire velit; ipse quidem cupit illius morem gerere voluntati, sed aliquantulum veretur, an id sibi tutò facere liceat, ex Capite ultimo Sessionis sextæ de Reformatione. Sacra etc. censuit, licere, si illi, qui aliarum Diocesum erunt, habuerint Litteras Dimissorias a suis Ordinariis* : il che anche ritroviamo confermato in una risoluzione de 25. di Giugno 1599. lib. 9. Decretor. pag. 73. a tergo.

§. 7. Il rigore poc' anzi riferito del Concilio di Trento, ancorchè ammollito, e modificato dalle risoluzioni della Congregazione, e dalla pratica susseguente, dimostra il savio contegno prescritto al Vescovo, che è nella Diocesi di un altro, di non poter mai in essa esercitare i Pontificali senza l'espressa licenza dell' Ordinario del luogo, e per conseguenza ad evidenza comprova, non potere il Cardinal Vescovo Suburbicario, quando è in Roma, conferire la Ton-

Viene più benignamente interpretata dalla Congregazione del Concilio.

Risoluzione della stessa.

Resta però fermo, che nell' altrui Diocesi non possono esercitarsi i Pontificali senza l'espressa licenza dell' Ordinario de' luogo

PONT. Sacello Tonsuram, et Minores Ordines alicui
A. XIII. impertiri, non obtenta ad id Cardinalis ejusdem
Urbis Vicarii licentia.

Tria ac-
sumptio-
nis fir-
missima
funda-
menta.

§. 8. Quod ut firmiter statuatur, tria de-
monstrari oportet. Primum nempe, Cardina-
lem Episcopum Suburbicarium, dum in urbe
moratur, in sua Diœcesi non esse; quod satis
perspicuum videtur, quum Romana, Urbs ad
Episcopi Romani Diœcesim pertineat, nec unam
Diœcesim cum alia confundi oporteat, veluti
apertè evincitur ex nostra Constitutione 115.

(†) *Hujus*
Edit. vol.
3. p. 47.

§. 21. *Bullarii nostri Tom. I.* (†) Alterum verò,
Cardinalem Vicarium Romæ Ordinarium esse;
idque extra controversiam omnino est, quum
ipse personam repræsentet Pontificis, non qua
Pontifex est, sed qua Episcopus Urbis Romæ:
juxta id, quod a Nobis demonstratum fuit, in
nostro Tractatu *de Synodo Diœcesana lib. 2.*
cap. 3. num. 1. et 2. et latius fortasse expla-
nabitur in nova ejusdem Operis editione, quam,
Deo vitam et valetudinem Nobis largiente, plu-
ribus atque proficuis additamentis auctam ador-
nare constituimus. Tertium denique, in colla-
tione Tonsuræ et Ordinum Minorum, Pontifi-
calia exerceri; id quod inficiari nemo potest
quemadmodum diligenter advertit Thesaurus
in suo Tractatu *de Pœnis Ecclesiasticis part. 2.*
verbo Episcopus, cap. 4. num. 3., ubi rectè
observat, Pontificalium nomine, ad effectum,
de quo nunc agimus, venire non modo quo-
rumvis Ordinum, etiam Minorum collationem,
sed etiam consecrationem Vasorum Ecclesiæ, ac
Virginum, et Chrismatis, necnon Sacramenti
Confirmationis ministracionem, ac indumen-
torum, et Corporalium benedictionem: hoc
uno interjecto discrimine inter collationem
Ordinum, et reliquos præmemoratos actus, quod
Episcopus Ordines conferens extra propriam
Diœcesim absque Ordinarii Loci licentia, sus-
pensionis pœnam, ut supra dictum est, ipso
jure incurrit; at reliquos recensitos actus ex-
ercendo, eidem pœnæ nequaquam subjicitur,

sura e gli Ordini Minori nella propria Cappella, senza licenza del Cardinale Vicario di Roma. ANNO
1753.

§. 8. Tre cose sono necessarie per bene stabilire l' assunto. La prima, che il Cardinale Vescovo Suburbicario, stando in Roma, non sta nella sua Diocesi; e ciò sembra chiaro, essendo Roma nella Diocesi del Vescovo di Roma, e non avendo che fare una Diocesi coll' altra, come chiaramente si deduce dalla nostra Costituzione 115. §. 21. *nel nostro Bollario al Tbm. primo*. La seconda, che il Cardinale Vicario sia l' Ordinario di Roma; nè di ciò può muoversi controversia, rappresentando la persona del Papa, non come Papa, ma come Vescovo di Roma, giusta ciò, che da Noi si è dimostrato nel nostro Trattato *de Synodo Diocesana lib. 2. cap. 3. n. 1. et 2.*, e sarà forse ancora più ampiamente posto in chiaro nella ristampa, che, se Iddio ci darà vita e sanità, intendiamo di fare della predetta nostra Opera, con molte rilevanti aggiunte. La terza, che, conferendosi la Tonsura, e gli Ordini Minori, si esercitano i Pontificali; il che è innegabile, come molto bene avverte il Thesaurus nel suo Trattato *de Pœnis Ecclesiasticis part. 2. alla parola Episcopus cap. 4. num. 3.*, ove anche saggiamente riflette, venire, per l' effetto di cui si tratta, sotto il nome di Pontificali, oltre la collazione degli Ordini benchè Minori, anche la consecrazione de' Vasi delle Chiese, delle Vergini, del Crisma, l' amministrazione del Sacramento della Cresima, la benedizione delle Vesti, e de' Corporali; colla sola differenza fra la collazione degli Ordini, e gli altri atti sopradetti, che conferendosi dal Vescovo fuori della sua Diocesi gli Ordini senza la licenza dell' Ordinario del luogo, incorre, come si è detto, *ipso jure* la pena della sospensione, che non incorre esercitando gli altri atti sopradetti, non essendovi legge, che l' imponga; ancorchè, così facendo, commetta peccato.

Tre motivi fondamentali dell' assunto.

PONT. A. XIII. quum lex non adsit, quæ eam ferat; quamvis cæteroquin præmissa agens, peccati reus fiat. **Paulus IV** Vicaria- tum Urbis Cardinalium Collegio adnectit.

§. 9. Ex Actis Consistorialibus anni 1558. comperimus, Prædecessorem nostrum Paulum IV. in Consistorio habito die 18. Novembris, Officium Vicarii Urbis S. R. E. Cardinalium Collegio adnexum perpetuò decrevisse; qua ex re quum magna honoris accessio hujusmodi Officio facta fuerit, minimè mirum videri debet, si idem munus subinde singularibus quibusdam, et insignioribus prærogativis decoratum fuit. Eas omnes hic recensere minimè nobis propositum est; sed satis erit de iis sermonem habere, quæ pertinent ad Ordinum collationem, specialiter verò quoad subditos Episcoporum Cardinalium, qui Suburbicarii appellantur.

Decretum Clementis VIII. de Exteris Ordinibus quoscunque promovendis a Vicario Urbis.

§. 10. Quod spectat ad Ordinum collationem in genere, Clemens VIII., Pont. Max. Decretum edidit, quo statuit, omnes externos in Urbe degentes, qui ad Sacros Ordines, sive Minores, sive Majores, promoveri cupiunt, etiamsi dimissorias Litteras a suis Ordinariis obtinuerint, quarum vigore a quocumque Episcopo ordinari possent, nihilominus neque his uti, neque Sacros Ordines extra Urbem suscipere posse, nisi antea examinati et approbati fuerint ab Examinatoribus Cardinalis Urbis Vicarii, hujusque licentiam obtinuerint; idque sub pœna Suspensionis, quam porrò sequitur Irregularitas, si Ordinatus contra formam Decreti, in susceptis Ordinibus ministrare præsumpserit. Clementis Decretum editum fuit die 24. Novembris anni 1603. deindeque instauratum ab Alexandro VII. sub die 15. Maji 1664. Quum verò postmodum nonnullæ obortæ fuerint quæstiones super Decreti interpretatione, ac præcipuè, quinam censeri deberent Clerici exteri in Urbe commorantes sub ipsius Decreti censura comprehensi, et utrum eidem Decreto obnoxii dicendi essent ii, qui postquam in Urbe per aliquod temporis spatium morati fuerint, non examinati a Cardinalis Vicarii Examinatoribus, abscedunt, ut

Confirmatum fuit ab Alex. VII. Exortas. de controversias de finivit particularis Congregatio anno 1668

ANNO
1753.

§. 9. Fra gli Atti Consistoriali del 1558. Noi ritroviamo, che nel Consistoro tenuto *il giorno 18. di Novembre* il Pontefice Paolo IV. unì al Sacro Collegio de' Cardinali l' Uffizio di Vicario di Roma; ed essendo reso più illustre il detto Uffizio per l'annessione predetta, non è maraviglia, se l'Uffizio sia di poi stato decorato con alcune particolari, ed illustri prerogative. Noi quì non intendiamo di riferirle tutte, dovendo bastare il fare parola di ciò, che riguarda la collazione degli Ordini, e specialmente in ordine ai Sudditi de' Vescovi Suburbicarij.

§. 10. Parlando della collazione degli Ordini in generale, il Pontefice Clemente VIII. pubblicò un Decreto, in cui stabilì, che i Forestieri, che abitavano in Roma, volendo ricevere gli Ordini, o Minori, o Sacri, ancorchè avessero avute le Dimissorie da' suoi Ordinarij per potere essere ordinati da qualsivoglia Vescovo, non se ne possano prevalere, nè ricevere gli Ordini fuori di Roma, se non sono prima stati esaminati, ed approvati dagli Esaminatori del Cardinale Vicario, ed abbiano ottenuta la licenza del detto Cardinale; e ciò sotto pena di Sospensione, a cui è annessa l'Irregolarità, se gli Ordinati contro la forma del Decreto, avessero l'ardire di esercitare gli Ordini ricevuti. Il Decreto del detto Pontefice fu fatto *alli 24. di Novembre 1603.*, e fu rinnovato dal Pontefice Alessandro VII. *ai 15. di Maggio 1664.* Ed essendosi poi eccitate alcune controversie sopra l'intelligenza del predetto Decreto, e specialmente, quali fossero i Chierici forestieri, che potevano dirsi commoranti in Roma, per esser compresi sotto l'Editto; e se sotto lo stesso Editto si dovessero intendere compresi quelli, che essendo stati qualche tempo in Roma, ne partono senza essere stati esaminati dagli Esaminatori dal Car-

Decreto di Clemente VIII. intorno all' Ordina- zione de' Forestieri

Vien confermato da Aless. VII. ed interpretato da una Congregazione particolare l' an. 1668.

PONT. SACROS ORDINES suscipiant a proprio Ordinario; A. XIII. quem scilicet proprium agnoscunt, siue ratione originis, siue domicilii, aut Beneficii, aut denique triennalis seruitii: Hæc omnia opportunis Decretis definita fuerunt in Congregatione particulari habita anno 1668. cujus Resolutiones videri possunt relatæ per accuratissimum Rigantium *Tom. II. ad Regulas Cancellariæ Reg.* 24. §. 3. a num. 177. ad 185.

Episcopi Suburbicarii Suffraganeum non habentes, ad solum Urbis Vicarium Subditos suos Ordinandos dirigere possunt, ex Const. Alex. VII. 126. §. 11. Speciale hoc jus Cardinalis Urbis Vicarii circa exteros in Urbe degentes, indeque abscedentes, ut alibi ad Ordines promoveantur vigore Litterarum Dimissorialium a propriis Ordinariis obtentorum, alterum subsequitur jus circa subditos Episcoporum, qui Suburbicarii vocantur. Nonnulli ex his Suburbicariis Episcopis Suffraganeum habent, alii non item. Porrò, iuxta regulas generales, qui Suffraganeum non habent, possent suis subditis Dimissorias Litteras dare, ut a quocumque Antistite ad Ordines promoverentur. Verùm laudatus Prædecessor Alexander VII. in sua Constitutione, quæ incipit: *Apostolica sollicitudo*, et impressa est *Bullarii Tom. VI. num. 126.*, decrevit, ne a Cardinalibus Episcopis Suburbicariis concederentur suis subditis Litteræ Dimissoriæ ad Ordines siue Minores, siue Majores suscipiendos, alteri cuiquam directæ, præterquam Cardinali Urbis Vicario; volens nimirum, ut in Urbe omnino ordinentur, præmissis in religiosa domo ad id designata, ante cujuslibet Sacri Ordinis susceptionem, spiritualibus decem dierum Exercitiis. Quo verò ad illos ex Episcopis Suburbicariis, qui Suffraganeum habent, idem Alexander in citata Constitutione decrevit, canonicis quibusdam indictis pœnis in eos, qui contra fecissent, neminem ex iis Diocœsibus posse per hujusmodi Suffraganeos ad Majorem quemcumque Ordinem promoveri, nisi peractis antea in Urbe, et in præfata domo, Exercitiis spiritualibus per decem dies ad unumquemque ex iisdem Majoribus Ordinibus.

dinale Vicario, e vanno a ricevere gli Ordini dal proprio Ordinario, o proprio per origine, o per domicilio, o per beneficio, o per servizio triennale: fu il tutto risoluto in una particolare Congregazione tenuta l'anno 1668., e le risoluzioni si possono vedere registrate nel Tom. 2. del diligentissimo Rigante sopra la Regola 24. di Cancellaria §. 3. a num. 177. ad 185.

ANN
1753.

§. 11. Alla prerogativa poc' anzi accennata del Cardinale Vicario rispetto ai Forestieri abitanti in Roma, e che ne partono per farsi ordinare fuori di Roma in sequela delle Lettere Dimissorie ricevute dai proprj Ordinarij, succede l'altra, che riguarda i sudditi de' Vescovi Suburbicarj. Alcuni di questi Vescovi Suburbicarj hanno il Suffraganeo, ed altri non l'hanno. Secondo le regole generali, quelli, che non hanno il Suffraganeo, potrebbero dare ai loro Sudditi le Dimissorie per ricevere gli Ordini da qualsivoglia Vescovo. Ma il citato Pontefice Alessandro VII. nella sua Costituzione, che incomincia: *Apostolica sollicitudo*, e che è la 126. nel *Bollario al Tom. VI.* determinò, che dai Cardinali Vescovi Suburbicarj non si dassero le Dimissorie ai loro Sudditi per ricevere gli Ordini o Minori, o Maggiori, se non dirette al Cardinale Vicario di Roma; volendo, che siano ordinati in Roma dopo aver fatti gli Esercizj spirituali nella casa a ciò destinata lo spazio di dieci giorni per ciaschedun' Ordine Maggiore. E rispetto ai Vescovi Suburbicarj, che hanno i Suffraganei, lo stesso Pontefice nella stessa Costituzione, sotto alcune pene canoniche, imposte ai contravenienti, stabilì, che dai predetti Suffraganei non si potesse ordinare verun loro suddito a verun' Ordine Maggiore, se prima non avesse fatti in Roma nella Casa sopraccennata dieci giorni d' Esercizj spirituali per ciaschedun Ordine Maggiore.

I Cardinali Vescovi Suburbicarii devono dare le Dimissorie a loro Sudditi dirette al Cardinal Vicario, quando non hanno Suffraganeo.

PONT. §. 12. Alexandrinæ Constitutionis Littera sa-
A. XIII. tis perspicua est. Nam quoad Suburbicarios Epi-

In pro- scopos, qui Suffraganeum non habent, statuit,
priis ta- ut ipsorum subditi ad *Minores, vel Sacros Or-*
men Dic- *dines promovendi, cum Litteris Dimissorius sui*
cesibus *Ordinarii, ad memoratum Vicarium, et non ad*
manentes *alium Antistitem, directis, ad Urbem accedant,*
non pro- *ibique, et non alibi, ordinentur.* Quo verò ad
hibentur *per se, eos, qui Suffraganeos habent, edicit, ne quis*
per se, *ex eorum subditis ad Majores Ordines promo-*
vel per *veatur, nisi prius etc. ad minus per decem dies*
alium Or- *a dictis Sacerdotibus in Urbe deputatis, in eo-*
dinatio- *rum cœdibus inclusus, ut supra, fuerit eruditus,*
nes habere *ac litteras testimoniales eorundem Superiorum*
ad ipsum Suffraganeum detulerit. Quum autem
post Constitutionem Alexandrinam. proposita
fuerit quæstio, an liceat Cardinali Episcopò
Suburbicario, ex his, qui Suffraganeum non
habent, quum ad suam Diœcesim se confert,
Clericorum Ordinationem inibi habere, vel
etiam, dum ipse in suo Episcopatu se conti-
net, alium Episcopum advocare, qui Ordinationem
hujusmodi de ipsius Cardinalis licentia per-
ficiat, affirmativum prodiit responsum, ut vi-
dere est apud Rigantium *loc. cit. num. 175.* et
apud bon. mem. Card. Petra *1bm. V. pag. 276.*
num. 79. et pag. 371. num. 98., ac denique pe-

Suffra- ganeo au- tem exi- stente qui dem, sed
ganeo au- Administris Secretariæ Cardinalis Vicarii *in sua*
tem exi- *Praxi cap. 6. pag. 184. et seqq.*
stente qui dem, sed

Ordina- tionem non ha- bente ni- hilomi- nus ad Urbis Vi- carium Litteræ Dimisso- riæ diri- gantur.
§. 13. Sanè Religiosus vir, qui edito Tractatu
de Episcopis Cardinalibus Suburbicariis, occa-
sionem Nobis præbuit hujus epistolæ ad Fra-
ternitatem Tuam conscribendæ, omnibus, quæ
supra dicta sunt, assentitur; eaque etiam, ut
solet, optimè firmat; quemadmodum videre est
in cap. 3. quæst. 10. Quin immo, quum in præ-
cedenti *quæstione 8.* dubium illud scite propo-
suerit, an scilicet Cardinales Episc. Suburbic.
qui Suffraganeum habent, si ab hujusmodi Suf-
fraganeo non habeatur Ordinatio, teneantur
Litteras Dimissorias ad Cardin. Urbis Vic. di-

§. 12. La Costituzione Alessandrina è letterale : mentre rispetto ai Vescovi Suburbicarij, che non hanno Suffraganei, dice, che i loro Sudditi *ad Minores, vel Sacros Ordines promovendi, cum Litteris Dimissoriis sui Ordinarii, ad memoratum Vicarium, et non ad alium Antistitem, directis, ad Urbem accedant, ibique, et non alibi, ordinentur* : e rispetto ai Vescovi Suburbicarij, che hanno Suffraganei prescrive, che nessun loro Suddito si ordini agli Ordini Maggiori, *nisi prius etc. et ad minus per decem dies a dictis Sacerdotibus in Urbe deputatis, in eorum aedibus inclusus, ut supra, fuerit eruditus, ac litteras testimoniales eorumdem Superiorum ad ipsum Suffraganeum detulerit*. Ed essendosi dopo la Costituzione Alessandrina eccitato il dubbio, se il Cardinale Vescovo Suburbicario, che non ha Suffraganeo, andando al suo Vescovado, possa esso ivi fare l'Ordinazione, ed anche, stando nel Vescovado, prevalersi di un' Vescovo, che colla sua licenza la faccia ; la risoluzione è stata affermativa, come può vedersi nel Rigante *al luogo citato num. 175., nel Tom. V. della fel. mem. del Card. Petra pag. 276. num. 79. e pag. 371. num. 98., e nell' Honorante, Ministro attuale della Segreteria del Cardinale Vicario, nella sua Pratica al cap. 6. pag. 184., e seguenti.*

Se poi il Suffraganeo v'è bensì, ma non tiene Ordine, e secondo il suo solito, molto bene lo stabilisce, come può vedersi *nel cap. 3. alla quest. 10.* Anzi avendo con molta accuratezza dubitato, se i Cardinali Vescovi Suburbicarij, che hanno i Suffraganei, sieno obbligati a dirigere la Dimissorie, non facendosi dal Suffraganeo l'Ordinazione, al Cardinale Vicario di Roma, o Vicario.

ANNO
1753.
Stando
in Diocesi
però pos-
sono per
se stessi,
o per mez-
zo d'un
Vescovo,
ordinare
i loro Sud-
diti.

Se poi
il Suffra-
ganeo v'è
bensì,
ma non
tiene Or-
dine, e
secondo il
suo solito,
molto bene
lo stabilisce,
come può
vedersi
*nel cap. 3.
alla quest.
10.* Anzi
avendo con
molta accu-
ratezza
dubitato,
se i Cardi-
nali Vescovi
Suburbicarij,
che hanno
i Suffraganei,
sieno obbli-
gati a diri-
gere la Di-
missorie,
non facen-
dosi dal
Suffraganeo
l'Ordinazione,
al Cardinale
Vicario di
Roma, o
Vicario.

PONT. rigere, an potius valeant easdem cuilibet Ca-
A. XIII. tholico Antistiti directas, concedere; quando-
 quidem Alexandrina Constitutio, quoad pro-
 movendos subjectos Episc. Suburbicariis, qui
 Suffraganeum habent, nil aliud expressè jubet,
 quam ut ante cujuslibet Sacri Ordinis susce-
 ptionem spiritualibus exercitiis per decennium
 in Urbe vacent: pro assueta sibi ingenuitate,
 admittit, atque fatetur, Cardinales Episcopos
 Suburbicarios, quoties ipsorum Suffraganei Or-
 dinationes non celebrant, teneri Litteras Di-
 missoriales ad Cardinalem Vicarium Urbis tan-
 tummodo dirigere; tum quia Alexander Ponti-
 fex ideo de hac facti specie in sua Constitutione
 mentionem non fecit, quia Ordinationes a Suf-
 fraganeis habendas fore pro certo habuit; tum
 quia compertum habens, hoc semper Episcopis
 Suburbicariis Suffraganeum habentibus, post
 Alexandrinam Constitutionem, in more posi-
 tum fuisse, ut eorum Suffraganeis a Clerico-
 rum Ordinatione cessantibus, Dimissorias Lit-
 teras ad Cardinalem Vicarium Urbis dirigerent,
 constantem hanc observantiam et consuetudi-
 nem magni æstimandam, et tamquam fidissi-
 mam Alexandrinæ Constitutionis interpretem
 habendam censuit.

Recen- §. 14. Quod si nihil præterea affirmatum fuis-
 tioris Au- set in prælaudato Tractatu *de Episcopus Car-*
 ctoris hac *dinalibus Suburbicariis*, nulla causa esset, cur
 de re opi- in aliquo recederetur ab iis, quæ Auctor ibi-
 nio, ejus- dem doctè admodum scripsit. Verùm quum idem
 que fun- *in quæst. 12. cap. 3.* dubium hoc proposuerit
 damenta. *¶ An idem Episcopi, nempe Suburbicarii, pos-*
sint, immediatè per se ipsos Ordines Minores
conferre suis subditis in proprio Palatio Romæ
existente; et affirmativè respondendum censue-
rit ¶ Censeo, hos sex Cardinales Episcopos posse
in propria Cappella intra fines sui Palatii Romæ
existentis, et non extra, conferre suis Subditis
primam Tonsuram, et Ordines Minores ¶ hac
 scilicet allata assertionis ratione, quod Ædes,
 quas Romæ inhabitant Cardinales Episcopi Sub-

ANNO.
1753.

pure le possano indirizzare a qualunque Vescovo Cattolico, giacchè la Costituzione Alessandrina non prescrive, rispetto agli Ordinandi Sudditi de' Vescovi Suburbicarij, quali hanno i Suffraganei, che il fare in Roma gli Esercicj Spirituali per dieci giorni prima di ricevere qualsivoglia Ordine Sacro; colla sua solita ingenuità ammette, e confessa, dovere i Cardinali Vescovi Suburbicarij indirizzare al solo Cardinale Vicario di Roma le Lettere Dimissoriali, quando i loro Suffraganei non tengono Ordinazione; sì perchè il Pontefice Alessandro di ciò non parlò nella sua Costituzione, supponendo, che l'Ordinazione si tenesse da i Suffraganei, sì perchè, avendo sempre i Vescovi Suburbicarij; che hanno i Suffraganei, indirizzate le Littere Dimissorie dopo la Costituzione Alessandrina al Cardinale vicario di Roma, ogni volta che i loro Suffraganei non hanno tenuta Ordinazione, viene questa uniforme osservanza da esse rispettata, e qualificata per interprete della Costituzione Alessandrina.

§. 14. Se di più non si fosse asserito nel citato Trattato *de Episcopis Cardinalibus Suburbicariis*, non vi sarebbe veruna occasione di recedere da quanto saviamente l'Autore ha in esso scritto: ma avendo nella *quest. 12. del cap. 3.* proposto il seguente quesito: *¶ An iisdem Episcopis, cioè Suburbicarij, possint immediate per se ipsos Ordines Minores conferre suis Subditis in proprio Palatio Romæ existente, ed avendo risposto di sì: ¶ Censeo, hos sex Cardinales Episcopos posse in propria Cappella intra fines sui Palatii Romæ existentis, et non extra, conferre suis subditis primam Tonsuram, et Ordines Minores* ¶ Assegnando la ragione, che è la seguente, che per *fictionem juris* i Palazzi, ne' quali i Cardinali Suburbicarij abitano

Opinione
dell' Au-
tore, e
suoi fon-
damenti.

PONT. urbicarii, quamvis ad eorum Episcopatum non
A. XIII. spectent, nihilominus *per fictionem juris* perinde
 haberi debeant, ac si Episcopatui adhærerent,
 et Cappella in hujusmodi ædibus erecta cen-
 senda sit tanquam Ecclesia ipsorum Titulo sub-
 jecta ꝛ *Palatium Romæ existens talium sex*
Episcoporum, qui Romæ residentiam habent,
per fictionem juris censetur adhærere suo Titulo,
nempe suo Episcopatui, qui est eorum Titulus,
et Cappella ibidem existens intra fines talis Pa-
latii, est veluti Ecclesia subjecta tali Titulo ꝛ
 adjectisque exemplis tum Cardinalium, qui Ro-
 mæ in suis Titulis Tonsuram, et Minores Or-
 dines conferunt; tum Abbatum Regularium,
 qui erga suos subditos Regulares idipsum præ-
 stant: Hæc sunt, quæ Nos nequaquam suffi-
 cere judicamus, ut pro hujusmodi jure Epi-
 scopis Cardinalibus adstruendo, a Tridentini
 Concilii sanctionibus, et ab Alexandria Con-
 stitutione sit recedendum; quum magnæ Nobis
 difficultates se offerant adversùs unamquam-
 que ejusmodi assumpti partem.

Diluitur §. 15. Nam primò difficultatem offendimus
 primum, in *fictione juris*: Tum quia, fictionem juris in-
 nimirum, ducere, indeque aliquod veluti consequens eli-
 excogitata cere, privati cujusque auctoris atque doctoris
 fictio ju- potestatem excedit, et in eo dumtaxat admit-
 ris, Ro- titur, qui condendarum legum auctoritate pol-
 manas let; unde vulgatum illud axioma: *Fictio legis*
 EdesCar- non habet locum, nisi in casibus a jure expres-
 dinalis sis; ut rectè advertit Fagnanus in *Cap. In præ-*
 Diœcesi sentia, num. 23. de Probationibus. Tum quia
 Suburbi- excogitata juris fictio in proposita facti specie
 cariz at- locum aliter habere nequit, quam si Cardina-
 tribuens. lis Episcopus Suburbicarius, dum in Urbe et
 in suis ædibus commoratur, in propria Cappella
 residens, animo sibi repræsentet, se in sua
 Diœcesi existere, quia Palatium Episcopatui ad-
 hærens, et Cappella veluti Episcopatus hujus-
 modi Ecclesia, censi debeant. Hæc autem
 opinio in Cardinale Episcopo Suburbicario ni-
 mis improbabilis videtur; quum non ignoret,

in Roma, benchè non sieno del Vescovado, debbano aversi per aderenti al Vescovado, e la Cappella in essi esistente dee considerarsi come Chiesa soggetta al loro Titolo = *Palatium Romæ existens talium sex Episcoporum, qui Romæ residentiam habent, per fictionem juris censetur adherere suo Titulo, nempe suo Episcopatus, qui est eorum Titulus, et Cappella ibidem existens intra fines talis Palatii, est veluti Ecclesia subjecta tali Titulo* = e portando gli esempi de' Cardinali, che in Roma ne' loro Titoli conferiscono la prima Tonsura, e gli Ordini Minori, e degli Abbati Regolari, che fanno lo stesso coi loro Sudditi Regolari; Ciò e quello, che non crediamo bastare per recedere a pro de' Cardinali Suburbicarij dalla disposizione del Concilio di Trento, e dalla Bolla Alessandrina, incontrando Noi difficoltà in ogni parte dell' esposto assunto.

§. 15. Incontriamo difficoltà *in fictione juris*; Rigettasi Si perchè, l'indurre *fictionem juris*, e ricavare il primo da essa una conseguenza, sorpassa l'autorità dedotto di qualsivoglia Autore, e Dottore privato: essendo ciò riservato all'autorità di chi può far legge; perlochè comune è l'assioma, che *fictione legis non habet locum, nisi in casibus a jure expressis*, come ben osserva il Fagnano nel *Cap. In præsentia, num. 23. de probationibus*; Si perchè, non potendo avere luogo l'ideata finzione di ragione nel caso nostro, se non col supposto, che il Cardinale Suburbicario, che abita in Roma nel suo Palazzo, e stà nella sua Cappella, si figuri di essere nella sua Diocesi, giacchè il Palazzo è appendice del suo Vescovado, e la Cappella è una Chiesa dello stesso; sembra improbabile una simile figurazione nel Cardinale Suburbicario, quale sà, che stando in Roma, stà fuori di residenza; ed è persuaso di non peccare, non risedendo, o perchè il

PONT. se Romæ commorantem, in sua Diœcesi minimè
A. XIII. residere; et quidem persuasum habeat, se ideo
 desertæ residentia reatum non incurrere, vel
 quia Pontifex id sciens et patiens, ipsumque
 præterea videns, non obstantibus muneribus,
 quibus pro Apostolicæ Sedis utilitate occupa-
 tur, Suburbicariæ Diœcesis regimen rectè ge-
 rere posse, tacitè cum eo dispensat; vel quia
 ob easdem rerum circumstantias, declarat,
 præceptum Divinum de residentia non com-
 prehendere casum illius, qui certis muneribus
 in Urbe addictus, si non materialem residen-
 tiam in Diœcesi præsens adimplet, formali
 certè satisfacit, non solùm adhibita in id Mi-
 nistrorum opera, sed propria etiam adjuncta
 præsentia, dum ad ipsam Diœcesim identidem
 visitandam percommodè se confert; juxta ea,
 quæ fusè discutit Cardinalis Brancaccius in sua
 Dissertatione *De Optione sex Episcopatum*,
 quæque rectè comprobat auctor ipse Tracta-
 tus *De Episcopis Cardinalibus Suburbicariis*
 Cap. 4.

Diluitur
 alterum
 deump-
 tum ab
 exemplo
 Cardina-
 lium et
 Abbat. in
 suis Titu-
 lis, vel
 Ecclesiis,
 Minores
 Ordines
 conferen-
 tium.

§. 16. Præterea difficultas nobis occurrit in
 allatis exemplis, ex quibus nullum omnino est,
 in quo non statim se offerat Apostolicum Pri-
 vilegium, quod et facultatem tribuat pro col-
 latione Tonsuræ, Minorumque Ordinum, et lo-
 cum simul, atque personas definiat, quo in loco
 et quas in personas Privilegiatus hujusmodi con-
 cessum sibi Privilegium valeat exercere. Nam
 si de Cardinalibus sermo sit, qui Tonsuram et
 Minores Ordines conferunt in suis Titulis, eo-
 rum jus deducitur ex Decretali in Cap. *His quæ*,
de Majorit. et obed., de qua disserit Episcopus
 Fonseca in suo Opere *de Basilica Sancti Lau-
 rentii in Damaso lib. 2. cap. 9.*, cujus Decretalis
 auctoritate, si Sacerdotali caractere sint in-
 signiti, putant se posse in sua Titulari Eccle-
 sia Tonsuram et Ordines Minores personis ejus-
 dem Ecclesiæ servitio addictis conferre; quem-
 admodum videre est in Disceptatione Cardinalis

Papa sapendo, e tollerando, e vedendo, che non ostante l'impiego appresso la Santa Sede, può ben governare la Diocesi Suburbicaria, tacitamente lo dispensa; o perchè, attese l'esposte circostanze, dichiara, non comprendere il precetto Divino di risedere il caso di chi, impiegato in Roma, se non adempie la residenza materiale nella sua Diocesi, adempie però la residenza formale nella stessa, non meno per mezzo de suoi Ministri, che della propria persona, che a tratto a tratto v'è comodamente a visitarla; giusta ciò, che ampiamente discorre il Cardinale Brancacci nella sua Dissertazione *De Optione sex Episcopatum*, ed anche molto bene ammette l'Autore de *Episcopis Cardinalibus Suburbicariis*, nel cap. 4. del suo Trattato.

§ 16. Incontriamo difficoltà negli Esemplj al- Indi il
legati; non essendovene uno, in cui non vi sia secondo
un' espresso Apostolico privilegio, che autoriza preso
la collazione della Tonsura, ed Ordini Minori, dall'esem-
e prefigge il luogo, e le persone, in cui, ed pio de'
a cui il privilegiato, esercita il privilegio di Cardinali,
conferire la prima Tonsura, e gli Ordini Mi ed Abbati
nori. Parlando de' Cardinali ne' loro Titoli, iquali per
deriva la loro giurisdizione dalla Decretale nel privilegio
Cap. His quæ, de majorit. et obed., di cui di ne' loro
scorre Monsignor Fonseca nel suo Trattato de Titoli, e
Basilica Sancti Laurentii in Damaso lib. 2. cap. Chiese
9. in vigore della quale, essendo Sacerdoti, conferis-
prætendono di potere conferire nella loro Chiesa cono la
Titolare la Tonsura, ed i Minori agli addetti Tonsura
al servizio di essa, come può vedersi nella e gli Or-
discettazione del Cardinale Albizi sopra la giuris- dini.
dizione de' Cardinali ne' loro Titoli n. 71. e seg.
Parlando degli Abbati Regolari, il loro privi-

PONT. A. XIII. Albitii *De jurisdictione Cardinalium in suis Titulis num. 71. et seqq.* Si autem de Abbatibus Regularibus agatur, eorum privilegium conferendi Tonsuram, et Minores Ordines suis subditis Regularibus in propriis Ecclesiis, desumitur ex *Can. Quoniam, dist. 69. ex Cap. Cum contingat, de cetate et qualit. et Cap. Statuimus, de supplen. neglig. et ex Cap. Abbates, de privilegiis in 6.*, dummodo sint Sacerdotes, et Benedictionis munus ab Episcopo acceperint; vel saltem Apostolico Privilegio muniti sint, ad hoc, ut quamvis non benedicti, omnia præstare valeant, quæ fieri possunt ab Abbatibus ritè benedictis; ut olim Nos ipsi ostendimus in quibusdam adnotationibus per nos exaratis, dum in minoribus existentes munus Secretarii Congregationis Concilii gerebamus, quæ impressæ habentur in *Tom. III. Thesauri Resolutionum pag. 23. et seq.* Præclarum quoque suppetit exemplum Cardinalis Archipresbyteri Basilicæ S. Petri in Vaticano, qui, si Episcopali caractere præditus sit, per se ipse, in dicta Basilica, Minores, Majoresque Ordines confert Canonicis, Beneficiatis, aliisque ejusdem Basilicæ servitio addictis, prædicto autem caractere si careat, alium aliquem Episcopum advocat, qui præfatos Ordines in ipsa Basilica conferat; idque in vim Apostolicorum Privilegiorum, quæ legi possunt *Tom. III. Bullarii ejusdem Basilicæ nuper impressi pag. 340.* Non sunt hæ fictiones juris, sed Privilegia, certis, atque stabilibus fundamentis innixa. Quare si a collatione Ordinum Minorum, quam Cardinales in suis Titulis, Abbates, aliique peragunt, argumentum duci velit ad assertum jus adstruendum Cardinalibus Episcopis Suburbicariis, necesse est aut Privilegium ostendere, quo id ipsum Episcopis Suburbicariis indulgeatur, aut titulum saltem Privilegio æquipollentem proferre. Quum autem alia non extet Apostolica Constitutio circa Cardinales Episcopos Suburbicarios, præter sæpèdictam Alexandri VII. quæ

legio di conferire la Tonsura, e gli Ordini Minori a i loro sudditi Regolati nelle proprie Chiese, deriva dal *Can. Quoniam dist. 69. dal Cap. Cum contingat, de cetate et qualitate, dal Cap. Statuimus, de supplenda negligentia, dal cap. Abbates, de privilegiis in 6.* purchè sieno Sacerdoti, e sieno stati benedetti dal Vescovo, o abbiano almeno il privilegio Apostolico di potere, benchè non benedetti, fare tutto ciò, che possano fare gli Abbati benedetti; come da Noi fu dimostrato in alcune nostre Annotazioni fatte, quando in *minoribus* eravamo Segretario della Congregazione del Concilio, e che sono stampate nel *tom. 3. del Tesoro delle risoluzioni p. 23. e seg.* Illustre pure è l'esempio del Cardinale Arciprete della Basilica Vaticana, che avendo il Carattere Episcopale, a dirittura conferisce gli Ordini Minori, e Maggiori, nella Basilica, a i Canonici, Beneficiati, ed altri addetti al servizio d'essa, e non avendo il Carattere Vescovile, chiama chi l'hà, a fare la collazione degli Ordini predetti nella Basilica, è ciò in sequela degli Apostolici Privilegj, che possono vedersi nel *tom. 3. nel nuovo Bollario della detta Basilica alla pag. 340.* Non sono questi monumenti *fictiones juris*; ma sono fondamenti reali, e sussistenti: e se, per istabilire l'asserto diritto de' Cardinali Vescovi Suburbicarj, si vuole ricavare conseguenza dalla collazione degli Ordini Minori, che si fa dai Cardinali ne' loro Titoli, dagli Abbati, o da altri, è d'uopo, che o si esibisca il privilegio, che conceda a i Vescovi Suburbicarj lo stesso, o almeno si produca qualche titolo equipollente, e non essendovi altra Apostolica Costituzione risguardante i Cardinali Vescovi Suburbicarj, che la più volte nominata di Alessandro VII., che riserva al Cardinale Vicario di Roma la collazione degli Ordini Minori, e Maggiori, da farsi ai Sudditi dei predetti, e non avendo insino ad ora essi fatta la collazione anche de' Minori senza l'espressa licenza del Cardinale

PONT. Cardinali Urbis Vicario reservat jus conferendi
 A. XIII. Minores Majoresque Ordines eorum subditis :
 cùmque hactenùs iidem Cardinales Episcopi ne-
 minem ad Ordines etiam Minores in Urbe pro-
 movere consueverint, absque expressa Cardinalis
 Vicarii licentia ; nihil præterea desiderandum
 videtur, ad hoc ut auctoris assumptum omni
 fundamento destitutum dicatur.

Recen- §. 17. Et quidem ne illius sententiæ quis-
 sentur ab- quam adhæreat, multoque magis ne quis eam-
 surda ex dem in praxim deducat, satis esse deberet il-
 nova opi- lius insubsistentiam ostendisse : verùm nec illa
 nione fa- quoque spernenda est ratio, quod scilicet, ad-
 cile pro- missa etiam speculativè contra rei veritatem
 fluentia. illius subsistentia, nihilominus in illius praxi
 plurimùm inesset periculi. Quamvis enim au-
 ctor Tonsuram tantummodo, Minoresque Or-
 dines, sententia sua complectatur, perfacilis
 tamen apertusque ab his ad Majores Ordines
 transitus esset. Nec præterfugit accurati Au-
 ctoris prudentiam futurum hujusmodi absur-
 dum ; sed satis eidem occurrere se reputavit,
 dum ait, posse quidem ab Episcopo Suburbi-
 cario in privato Sacello conferri primam Ton-
 suram, et Minores Ordines ; nequaquam verò
 Majores ; propterea quod Tridentinum Conci-
 lium *sess. 23. cap. 8. de reformat.* decreverit,
 ut Ordinationes ad Majores Ordines, si quidem
 in Civitate fiant, in Cathedrali Ecclesia, assi-
 stentibus Canonicis, celebrentur ; si autem illas
 in Diœcesi haberi contingat, insignior Ecclesia
 seligatur in qua præsentè Clero loci, pera-
 gantur.

Iisdem §. 18. Et hæc quidem rectè : At si Sancta
 satis non Synodus de Ordinationibus Generalibus loqui-
 occurri- tur, uti expendunt Fagnanus *in Cap. In Ordi-*
 tur per *nando, num. 45. de Simonia*, Monacellus *in*
 Auctorem *Formulario Tom. 1. tit. 3. formul. 1. num. 3.* Si
 præterea, ex mitiori interpretatione apud om-
 nes recepta, non prohibetur Episcopus, quin

Vicario, nulla di più vi vuole per qualificare l' assunto per insussistente.

ANNO
1753.

§. 17. Per non abbracciare, e molto più per non eseguire il parere del nostro Autore, dovrebbe bastare l' aver detto, che non ha sussistenza; ma non è dispregievole anche il motivo, che quando per impossibile l' opinione fosse speculativamente sussistente, in pratica sarebbe sempre pericolosa. L' Autore la restringe alla sola Tonsura, ed Ordini Minori; ma dagli Ordini Minori sarebbe assai facile, ed aperto l' adito agli Ordini Maggiori. L' accurato Autore non ha mancato di prevedere l' inconveniente, ed ha preteso di scansarlo, col dire; potersi bensì nella Cappella privata conferire dal Vescovo Suburbicario la prima Tonsura, e gli Ordini Minori, ma non mai i Maggiori, avendo il Sac. Concilio di Trento alla *sess. 23. cap. 8. de reformat.* stabilito, che le Ordinazioni agli Ordini Maggiori, facendosi nella Città, si facciano nella Cattedrale, assistendovi i Canonici, e facendosi nella Diocesi, si facciano nella Chiesa più insigne, alla presenza del Clero.

Assurdi, che proverebbero dalla pratica della nuova opinione.

§. 18. Tutto va bene: Ma, se il Sacro Concilio parla delle Ordinazioni generali, come molto bene riflettono il *Fagnano nel cap. In Ordinando n. 45. de Simonia, il Monacello in Formulario tom. 1. tit. 3. formula 1. num. 3.* se poi per un' epicheja universalmente ricevuta non è proibito al Vescovo, concorrendovi una

Si provano inefficaci le cautele proposte dall' Autore.

PONT. A. XIII. **justa aliqua suadente causa, possit aliquos privatim in Episcopii Sacello Majoribus Ordinibus initiare; quis poterit Cardinali Episcopo Suburbicario, post assertam ipsi facultatem conferendi suis subditis Tonsuram, atque Minores Ordines in Ædium suarum Cappella, inconsulto Cardinali Urbis Vicario, alterum illud jus denegare, celebrandi nimirum in eadem Cappella particularem aliquam Ordinationem ad Ordines Sacros; quum præsertim Cardinalium Cappellæ iisdem, ut minimum, prærogativis gaudeant, quibus fruuntur domestica Episcoporum Sacella; uti latè demonstravit Cardinalis Brancaccius in altera ex suis Dissertationibus de Cappellis Cardinalitiis.**

Immo fatetur vel **§. 19. Argumenti vim agnoscit Auctor cit. quest. 12. pag. 50. aperteque fatetur, quibus Majores in casibus Episcopo licet in sui Episcopii Cappella Majores Ordines alicui conferre, licitum in Urbanæ similiter fore Cardinali Episcopo Suburbicario Ædis Sacello ipsium in sua Cappella peragere; etiam hi se a Cardinali Suburbicario possent.**

§. 20. Id autem, ut verè loquamur, nimis ultra recti fines progreditur. Quum enim in ferri. Episcopatus Suburbicariis haud ita magnus sit numerus promovendorum ad Ordines Majores, possent singuli, qui his initiandi sunt, identidem se ad Urbem conferre; atque ita, per hujusmodi particulares paucorum Ordinationes, auctoritas ordinaria Cardinalis Urbis Vicarii penitus concuteretur. Neque proderit replicando subjungere, quod ut liceat Ordinationem etiam particularem ad Ordines Majores extra publicam Ecclesiam in privato Sacello peragere, necesse est, justam et legitimam causam adesse: huc enim redacta negotii difficultate, conclamatum de eo dici potest. Neque enim deerit, qui continuè suadeat, satis justam adesse causam, ne is, qui plurimum milliarium iter, et quidem pedibus fortasse confecit, ut
causa

causa legittima, di poter fare qualche Ordina-
 zione particolare agli Ordini Maggiori nella
 sua Cappella privata dell' Episcopio; e chi sarà,
 che possa negare al Cardinale Vescovo Subur-
 bicario, ammesso a conferire la Tonsura, ed i
 Minori al suo Suddito, senza la previa licenza
 del Cardinal Vicario di Roma, nella Cappella
 del suo Palazzo, il fare nella stessa Cappella
 qualche Ordinazione particolare agli Ordini
 Maggiori; godendo le Cappelle de' Cardinali
 quelle stesse per lo meno prerogative, che go-
 dono quelle de' Vescovi, come molto bene hà
 dimostrato il *Cardinal Brancacci* nell' altra sua
 Dissertazione *de Cappellis Cardinalitiis*.

ANNO
 1753.

§. 19. Ammette l'Autore nella citata *quæ-* Anzi con-
sione 12. alla pag. 50. la forza dell' argomento fessa an-
 confessando liberamente, che in quei casi, ne' che egli
 quali può il Vescovo dar gli Ordini Maggiori potersi da
 nella Cappella dell' Episcopio, li potrà dare Cardinali
 ancora il Cardinal Vescovo Suburbicario nella Vescovi
 sua Cappella: *etiam hi Cardinales idem possent,* darsi gli
 Ordini
 maggiori

§. 20. Ma questo, per vero dire, è un poco nella det-
 troppo; perchè non essendo grande il numero ta Cappel-
 de' Promovendi agli Ordini Maggiori ne' Vesco- la privata
 vadi Suburbicarij, gli Ordinandi agli Ordini Mag- Dalla
 giori potrebbero, a poco a poco, ed uno per volta, quale opi-
 venire a Roma; ed in questo caso l'Ordina- nione ne
 zione, benchè particolare, e ristretta, darebbe nascereb-
 un tracollo all' autorità Ordinaria del Cardi- bero gravi
 nale Vicario di Roma; Nulla giovando il re- inconve-
 plicare, che per fare l' Ordinazione anche par- nienti.
 ticolare agli Ordini Maggiori nella Cappella, e non nella Chiesa, è d' uopo, che vi concorra
 una legittima causa; imperocchè, ridotto l' af-
 fare a questo punto, l' affare si può dire per-
 duto, non essendo per mancare, chi sempre
 suggerirà, esser causa legittima il non rimandar'
 indietro chi hà fatto un viaggio di molte mi-
 glia, e forse anche a piedi, per esser ordinato

PONT. A. XIII. Ordinationis munus a proprio Episcopo susciperet, sua spe frustratus, nulla sua culpa aut demerito, ad propria reverti cogatur. *Nos, qui in Foro libibusque trivimus ætatem, multum malitiæ, quamvis noluerimus, didicimus.* Hæc Nos verba apud Plinium multis abhinc annis legisse meminimus.

Conclusio §. 21. Atque hæc sunt, Venerabilis Frater **Epistolæ.** Noster, quæ inter plurimas, quibus obruimur, curas, colligere potuimus; non quidem ex ingenii libidine, ut auctorem oppugnaremus magnæ existimationis, atque doctrinæ, et adeo utiliter, in tradenda rerum Ecclesiasticarum praxi a pluribus annis adlaborantem; sed ne ejusdem auctoritate suffulta invalesceret opinio, quæ ad severiorem trutinam revocata, contraria invenitur Concilio Tridentino, Constitutioni Alexandrinæ, et consuetudini ad hunc diem retentæ; quæque Ordinariam labefactaret auctoritatem tuam, quam Nos propugnare, ac tueri debemus. Hanc itaque Epistolam nostram a Fraternitate Tua in Tribunalis istius Tabularium illatam servari volumus, ut tibi, tuisque successoribus in promptu sit agendi normam ex ea desumere.

Epistola
n futuro-
rum even-
tuum nor-
mam pe-
nes acta
custodiri
jubetur.

**Subur-
bicio-
rum Epi-
scoporum
facultas
quoad col-
lationem
Primæ
Tonsuræ
tantum
agnosci-
tur.**

§. 22. Eidem verò Epistolæ jam fortè nimis in longum protractæ finem imponentes, monendum te censemus, quæ hactenùs dicta sunt, locum sibi vindicare, quum agitur de Ordinibus Minoribus atque Majoribus; secùs verò, ubi res esset de sola Clericali Tonsura: quo casu iidem ipsi auctores nostri superiùs citati, Rigantius, Cardinalis Petra, et Honorantes, allegatis etiam nonnullis Resolutionibus Congregationis Concilii, in eo consentiunt, ut liceat Cardinalibus Episcopis Suburbicariis per se ipsos eam solam suis subditis in proprii Palatii Cappella conferre; ex ea nimirum ratione, quod Alexandrina Constitutio de Ordinibus Minoribus, atque Majoribus disertè caveat;

dal proprio Vescovo, senz' aver potuto adempire il suo disegno, e ciò senza sua colpa, e demerito. *Nos qui in Foro, litibusque trivimus aetatem, multum malitiae, quamvis noluerimus, didicimus.* Ci sovviene d'aver, tant' anni sono, lette queste parole in *Plinio*.

ANNO
1753.

§. 21. Ed ecco, o Venerabile Nostro Fratello, quanto fra le molte occupazioni, che i opprimono, abbiamo potuto raccorre, non già pel cacoete d'impugnare un Autore di molto merito, e di molto sapere, e che tanto utilmente ha faticato, e fatica nelle materie pratiche, ed Ecclesiastiche; ma acciò, col suo credito, non prendesse piede un' opinione, rigorosamente contraria al Concilio di Trento, alla Costituzione Alessandrina, all' osservanza sinora usata, e che recherebbe pregiudizio alla vostra autorità Ordinaria, che da Noi deve esser impugnata, e difesa. Conservi Ella dunque, come le ordiniamo, questa Nostra Lettera negli Atti della sua Segreteria, acciò serva di regola a Lei, ed a' suoi Successori.

Conclu-
sione del-
la Lettera
Si ordina,
chesia cu-
stodita,
come si-
cura nor-
ma per re-
golarsi in
appresso.

§. 22. Terminiamo questa Nostra Lettera ormai troppo lunga, con avvertirla, che il detto in essa ha luogo rispetto agli Ordini Minori, e Maggiori; ma non quando si trattasse della sola, e semplice Tonsura: nel qual caso i Nostri stessi Autori di sopra citati, il *Rigante*, il *Cardinal Petra*, l'*Honorante*, concordano, in sequela anche di alcune Risoluzioni della Congregazione del Concilio, potersi essa sola conferire a dirittura dai Cardinali Vescovi Suburbicarij ai loro sudditi nella Cappella del loro Palazzo; per la ragione, che la Costituzione Alessandrina parla degli Ordini Minori, e Maggiori; ed è anche vigente la controversia, se la prima Tonsura sia, o non sia Ordine. E con

Si am-
mette ne'
Cardinali
suddetti
la facoltà
di dare la
prima
Tonsura
solamen-
te.

PONT. quæstio autem est non adhuc definita, utrum
A. XIII. prima Clericalis Tonsura sit Ordo, nec ne.
Denique Fraternitati Tuæ, quam pleno cordis
affectu complectimus, Apostolicam Benedictionem
impertimur.

Dat. 15. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem
Februarii die xv. Februarii 1753. Pontificatus Nostri Anno
1753. decimotertio.

pienezza di cuore abbracciandola , le diamo l'Apostolica Benedizione.

ANNO
1753.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die xv. Februarii 1753. Pontificatus Nostri Anno decimotertio.

Data
della Let-
tera 15. di
Febbraio
1753.

PONT.

A. XIII.

XII.

BEATIFICATIO

Ven. Servi Dei JOSEPHI A CUPERTINO
Sacerdotis Professi Ordinis Fratrum Mino-
rum Conventualium S. Francisci.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procc-
mium.

ÆTERNUS DEI FILIUS, etsi ante Mundi originem, Patri coæqualis, æque semper regnaverit, in plenitudine tamen temporum ideo apparuit patefactus in carne, ut juxta Prophetarum vaticinia, collapsa reædificando, et diruta instaurando, Regnum suum in ultimos usque Terræ fines contra antiqui hostis tyrannidem erigeret, et stabiliret. Quicumque igitur in hoc Regno, quod ex omnibus Linguis, et Populis colligendum erat, tamquam Cives adscribi satagunt, illud violenter expugnare, et assequi debent; cum hoc perpetuum edictum, et in omnem vitam ipsis promulgatum voluerit Christus Dominus, quod ignem venerit mittere in Terram, et quod nihil aliud peteret, nisi ut accenderetur, et arderet. Hoc solo Cælesti igne mentes hominum undequaque instaurantur, cum ardore Spiritus Sancti afflatæ et succensæ, terrenis cupiditatibus compressis atque devictis, in Dei amorem rapiuntur, atque in similitudinem, imaginemque ejus conformantur.

Comme-
morantur
virtutes
Beati Viri.

§. 1. Divinæ hujus potentiae locupletissimum Testem habemus in Venerabili Servo Dei JOSEPHO A CUPERTINO Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nun-

cupatorum Sacerdote professo, qui, cum in hoc Christi Regno ejus servituti se devoverit, veterem exiit hominem, et novum induit, et Ducem, et Antesignanum Franciscum, per altissimam paupertatem, per omnimodam sui abnegationem, per orationis instantiam, per Crucis meditationem, per arcta silentia, et per longas inedia imitari contendit. Verùm cum penitus intellexisset, quod etiamsi tradidisset corpus suum, ita ut arderet, nihil illi prodesset, nisi charitatem habuisset; hinc factum est, ut in hoc primo, et maximo Deum diligendi mandato, cogitationes omnes, omnesque vires enixè conferret. Ex hac intima cum Deo unione adeo cor ejus Divinæ charitatis igne corripiebatur, et incredibili internæ dulcedinis amore totum deflagrabat, ut in extases, et raptus aliquando erumperet; et cum Incola teneretur in Terra, præ vehementissimo Dei sui desiderio, tamquam domesticus haberetur in Cælis. Quapropter ejus nomen omnium sermone celebrari cœpit, quod nec inaccessa loca, nec secretiora cubicula, in quibus quandoque moram obediendo traduxit, continere potuerunt; donec relictis Auximi in Piceno die decimanona Septembris anno millesimo sexcentesimo sexagesimo tertio inter sodales suos mortalitatis exuviis. ad æterna præmia vocatus, ad celestem Patriam commigravit.

ANNO
1753.

Et præsertim ardens in Deum charitas.

§. 2. Percrescente itaque in dies ejus sanctimonie clarissima fama, ad Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Causa deducta est; ubi cum de Virtutibus æstimandis, juxta Canonicas sanctiones, quæstio de more haberetur, fel. rec. Clemens. PP. XII. Prædecessor Noster decimo octavo Kalendas Septembris anni MDCCXXXV. in gradu heroico constitutas eas esse pronunciavit. Porrò coram Nobis ad universalis Ecclesiæ regimen Divina miseratione vocatis, cum de Miraculis

Approbatum in gradu heroico.

PONT. disceptaretur, non absque supremo consilio
 A. XIII. factum esse censemus, ut ea ipsa die, videlicet die decima nona elapsi Septembris, Generalis Congregatio super hac re coram Nobis cogeretur, qua Venerabilis Dei Servus sexagenario major, meritis cumulatus, mortalitatem explevit in Terris, et immortalitatem inchoavit in Cœlis. Duo ex Miraculis, quæ discutienda proponebantur, Consultorum suffragiis, et
 Item Mi- Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. præ-
 raculo- fatæ Cardinalium sententiis consentientibus,
 rum. probanda esse censuimus; et Decretum super eisdem Nostrum proferre, et promulgare volumus die Sancto Francisco de Assisio sacra, postquam ad ejus Aram provoluti in Basilica SS. XII. Apostolorum de Urbe, Omnipotentis Deo Hostiam placationis obtulimus; quam diem eum in finem delegimus, ut Sanctitatem in hac Franciscana Familia a Seraphico Parente suo invectam, uberrimo Ecclesiæ proventu, in ejus Alumnis in dies adolescere, novis atque mirificis argumentis constaret.

Beati no-
 men, cul-
 tus et ho-
 nores eid.
 decernun-
 tur.

§. 3. Quapropter precibus tandem Regum, Episcoporum, aliorumque Principum, necnon dilectorum Filiorum Fratrum Minorum Conventualium Paterna clementia annuentes, de ejusdem Cardinalium Congregationis consilio, et assensu, auctoritate Apostolica, tenore præsentium indulgemus, ut idem Dei Servus JOSEPHUS A CUPERTINO in posterum BEATI nomine nuncupetur: ejusdem Corpus, et Reliquiæ Venerationi Fidelium (non tamen in Processionibus circumferendæ) exponantur; Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur; ac de eo quotannis die decima octava Septembris, quam die pro ejus Festivitate celebranda præscribimus, sub ritu duplici minori, recitetur Officium, et Missa de Communi Confessoris non Pontificis, cum Oratione a Nobis approbata, juxta Rubricas Breviarii, et Missalis Romani: Recitationem autem Officii, et Missæ

celebrationem hujusmodi fieri concedimus tum in proprio Minorum S. Francisci Conventualium Ordine, in quo solemnem emissam Professionem usque ad obitum permansit; tum in Ordine Fratrum Minorum ejusdem Sancti Francisci Cappuccinorum (inter quos per aliquot annos commoratus est); ac de Observantia, Reformatorum, Recollectorum, et Excalceatorum, ac Tertii Ordinis nuncupatorum; tum in Oppido Cupertini, in quo Vir Dei in lucem prodivit, ac in tota Diocesi Neritonensi: in Nostris etiam Civitatibus Assisii, illiusque Diocesi; terra de Petra Rubra Diocesis Feretranae; Forosempronii, et illius Diocesi, quae loca suo incolatu, ac virtutibus illustravit; tum denique in tota Diocesi, et Civitate Auximana, in qua ipse obdormivit in Domino; tum apud Archiconfraternitatem sub invocatione S. Antonii Patavini in eadem Basilica SS. XII. Apostolorum de Urbe, et Confraternitatem S. Stephani in Civitate Assisiensi canonicè erectas, in quas cooptatus fuit; ab universis Christifidelibus tam Regularibus, quam Sæcularibus, qui ad Horas Canonicas tenentur, et quoad Missam attinet, etiam ab omnibus Sacerdotibus in Ecclesias, in quibus Festum peragitur, confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce Litteris, in Ecclesiis Fratrum Minorum Conventualium, cæterarumque Franciscanarum Familiarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, et Diocesum, Archiconfraternitatis, et Confraternitatis hujusmodi, solemnem Beatificationis ipsius Servi Dei cum Officio sub ritu duplici majori, et Missa, die ab Ordinariis respective constituta, postquam in Basilica Nostra S. Petri in Vaticano peracta fuerint Solemnia, nempe die vigesima quarta currentis Mensis, celebrandi facimus potestatem.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, et Clausulae. Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de non cultu etc. editis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut eandem præ-

PONT. sentium Litterarum transumptis, seu exemplis,
 A. XIII. etiam impressis, manu Secretarii dictæ Con-
 gregationis Cardinalium subscriptis et sigillo
 Præfecti ejusdem Congregationis munitis, ea-
 dem prorsus fides ab omnibus, et ubique lo-
 corum, tam in judicio, quam extra illud ha-
 beatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si
 forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 20. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem
 Februarii sub Annulo Piscatoris die xx. Febr. MDCCLIII.
 1753. Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

D. Card. Passioneus.

CONFIRMATIO

XIII.

Et innovatio Privilegiorum, Gratiarum, et Jurium, Militaris et Hospitalis Ordinis SANCTI JOANNIS JEROSOLYMITANI: Cum aliquibus declarationibus, et ampliationibus.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

INTER illustria Religiosæ Professionis Instituta, quorum concordia varietate circumdata nitet Ecclesia Christi, decet Nos Hospitalem Militiam Sancti Joannis Jerosolymitani specialis benevolentia affectu complecti, quæ in charitate fundata, virtute roborata, sub Omnipotentis Dei protectione, adjuvantibus Prædecessoribus Nostris Romanis Pontificibus, ac Religiosissimis Principibus, cunctisque Populis Christianis omni ope adnitentibus, ad summum splendoris et gloriæ fastigium pervenit; dum generosi illius Fratres, ac Milites, animo ad pietatis officia demisso, ad belli munera invicto, Christifidelibus humile hospitalitatis ministerium, ac strenuum defensionis præsidium pari studio præstantes, novo et inaudito exemplo, miram declarant vim Religionis Christianæ; quæ pietatem armis sociat, bellum cum charitate conjungit, ac viros exhibet castra sequentes, Evangelicæ perfectionis disciplinam, pro militari Sacramento, solemniter ritu profitentes. Horum operam universæ Christianorum Reipublicæ,

Proc-
miam.Ordinis
Joannis
Jerosoly-
mitani
laudes re-
censentur

PONT. et Apostolicæ Sedi apprime utilem cum sæpe
A. XIII. iidem Prædecessores Nostri agnoverunt, tum
 etiam Nos ipsi non una in re experti sumus;
 adjectis insuper ex parte Dilectorum Filiorum
 ejusdem Militiæ Magni Magistri, et Conventus,
 perspicuis in nos obsequii et observantiæ ar-

Preces
dicti Or-
dinis pro
generali
confirma-
tione pri-
vilégio-
rum et ju-
rium ei
compe-
tentium.

Pontifex
præmisso
omnium
examine
voctis dicti
Ordinis
annuit.

amoris Nostri officiis et significationibus. Cùm
 autem ipsi de perpetua firmitate Privilegiorum
 et Indultorum jam pridem ab hac eadem Apo-
 stolica Sede, ac etiam recenter a Nobis ipsis,
 eidem Militiæ concessorum, tam pro eorum Or-
 dinis dignitate et utilitate, quàm pro felici et
 libero injunctorum sibi munerum exercitio, in
 commune Christianæ Rei bonum, meritò sol-
 liciti, plurimum optaverint, eadem per Nos
 recognita et recensita, novo confirmationis No-
 stræ munimine roborari, ac sicubi opus fuerit,
 declarari et ampliari; Nos eorundem supplica-
 tionibus inclinati, plerasque Prædecessorum No-
 strorum Litteras et Concessionones, favore Ho-
 spitalis ejusdem Sancti Joannis Jerosolymitani,
 atque illius Militiæ et Personarum, diversis tem-
 poribus emanatas, Nobis representari jussimus;
 ac diligenti præmisso examine, easdem partim
 in genere, partim distinctè et expressè, sub
 ea forma, quam præsentì temporum conditioni
 et ejusdem Ordinis ac Militiæ statui, magis
 aptam judicavimus, confirmare, innovare, seu
 respectivè declarare, et ampliare, ac etiam ex
 integro, ut infra, statuere et indulgere decre-
 vimus.

§. 1. Itaque de Apostolicæ auctoritatis ple-
 nitudine, et ex Nostra certa scientia, eosdem
 Dilectos Filios prædictæ Hospitalis Militiæ Ma-
 guum Magistrum, nec non Bajulivos, Priores,
 Castellanos, Empostæ, Præceptores, Milites,
 Fratres, Cappellanos, Donatos, et Servitores,
 omnesque et singulas dicti Hospitalis et Militiæ
 personas, a quibusvis Excommunicationis, Sus-
 pensionis, et Interdicti, aliisque Ecclesiasticis
 sententiis, censuris, et pœnis, a jure, vel ab

homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, et absolutos fore censentes; nec non omnium Litterarum, Concessionum, atque Declarationum per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, et Sedem Apostolicam, seu alia quacumque auctoritate, favore ejusdem Hospitalis, ac Militiæ, eorumque Magni Magistri, et Conventus, ac personarum hujusmodi, nec non Locorum, bonorum, ac rerum, sub quacumque forma editarum, tenores et datas præsentibus pro sufficienter expressis, ac etiam insertis habentes; Omnia et singula Privilegia, Immunitates, Exemptiones, Prærogativas, et alias quascumque gratias, concessionem, facultates, libertates, favores, et indulta, terram, mareque concernentia, eidem Hospitali, et illius Militiæ, Prioratibus, Castellaniæ Empostæ, Bajuliviis, Præceptorii, Domibus, Hospitalibus, Administrationibus, Officiis, Ecclesiis, Cappellis, Oratoriis, Locis, et Membris quibuslibet, ac pro tempore existentibus Magno Magistro, et Conventui, dictæque Militiæ Fratibus Militibus, Professis, atque Novitiis, nec non Priori Ecclesiæ, Cappellanis, Donatis, Servitoribus, Vassallis, atque Colonis, ac dictos Prioratus, Castellaniam, Bajulivias, Præceptorias, Domos, Administrationes, Officia, Ecclesias, Cappellas, et Membra præfata obtinentibus, per eosdem Prædecessores Nostros Romanos Pontifices, ac dictam Sedem, seu per Nos ipsos, usque in præsentem diem, in genere, vel in specie concessa et elargita, seu per eosdem a pro tempore existentibus Imperatore, Regibus, et Principibus, aliisque Christifidelibus obtenta, quatenus sint in usu, nec sint expressè revocata, aut Concilii Tridentini Decretis, et dictæ Sedis Apostolicæ Constitutionibus, nec non aliis Ordinationibus, in quibus de eadem Militia Hospitali expressa mentio fiat, seu præsentium Lit-

Confir-
matio ge-
neralis
omnium
Privile-
giorum
etc.

PONT. terarum Nostrarum tenori, adversantia : In-
A. XIII. indulgentias quoque, et peccatorum remissiones
 Item In-aliasque spirituales gratias, hactenùs eis per
 dulgentia-dictos Prædecessores Nostros, seu per Nos ip-
 rum, sos, concessas; præsertim Plenariam semel in
 vita, et in mortis articulo, pro eis eorumque
 Servitoribus, et Ministris, contra infideles et
 Christianæ Reipublicæ hostes pugnantibus, a
 fel. rec. Prædecessore Nostro Sixto Papa IV.
 aliasque Indulgentias pro visitantibus Domos,
 Ecclesias, seu Cappellas ipsius Hospitalis, ab
 eadem Sede Apostolica diversis temporibus elar-
 gitas, servatis tamen earumdem concessionum
 temporibus, conditionibus, et formis, ac dum-
 modo non sint revocatæ, seu sub aliqua gene-
 rali revocatione comprehensæ : Præterea fun-
 dos, agros, possessiones, dominia, prædia,
 jura, decimas, fructus, redditus, proventus, alia-
 que mobilia, et immobilia bona, sive in terra, sive
 in mari existentia, et ad Hospitale, Prioratus,
 Castellaniam, Bajulivias, Præceptorias, aliaque
 membra hujusmodi, in genere, vel in specie
 spectantia; Jurisdictiones quoque, etiam spi-
 ritualem Ordinariam et quasi Episcopalem in
 Clerum et Populum, si quibus in Terris, Lo-
 cis, atque Districtibus eadem ipsis competere
 dignoscitur : Insuper omnia et singula lauda-
 bilia stabilimenta, ordinationes, et decreta,
 in Capitulis Generalibus ejusdem Militiæ, tam
 ante annum Domini MDLVIII. quàm post di-
 ctum annum usque in præsens celebratis, con-
 dita et edita, quæ scilicet in usu esse digno-
 scuntur, ac in iis tantum partibus, in quibus
 prædicti Concilii Tridentini, ejusdemque Sedis
 Constitutionibus, et Ordinationibus, et præ-
 sentium Litterarum tenori, contraria non sint,
 illorum omnium tenores præsentibus pariter pro
 expressis, ac de verbo ad verbum insertis ha-
 bentes; nec non sententias, censuras, et pœ-
 nas in ipsis adversùs contrafacientes indictas;
 Earumdem præsentium serie approbamus, lau-
 damus, ratificamus, confirmamus, ac etiam de

Ac bono-
 rum et
 rerum ad
 dictum
 Ordinem
 pertinen-
 tium; ac
 etiam ju-
 risdictio-
 num.

Stabili-
 mento-
 rum quo-
 que Ordi-
 nis tam
 ante an-
 num 1558
 quàm post
 dictum
 annum
 usque ad
 præsens
 editorum.

novo concedimus, ac respectivè statuimus; omnesque et singulos defectus, si qui forte in eis intervenerint, dictæ auctoritatis Nostræ plenitudine supplentes, prædicta omnia et singula valida et efficacia existere et fore, perpetuamque roboris firmitatem obtinere, suosque debitos effectus sortiri, ac pro tempore existentibus Magno Magistro, Bajulivis, Prioribus, Castellano, Præceptoribus, Commendatariis, Militibus, Priori, Cappellanis, Donatis, Servitoribus, Vassallis, atque Colonis prædictis plenissimè suffragari; eosdemque illis liberè perpetuò uti posse: Ac omnia et singula Privilegia, et indulta hujusmodi ab universis Christianifidelibus, tam Clericalis Ordinis, quàm temporalis potestatis Sæcularibus, ac etiam aliis cujuscumque Ordinis, et Instituti, personis Regularibus; prædicta verò stabilimenta, ordinationes, et decreta, ab omnibus et singulis dictæ Militiæ Fratribus, quacumque dignitate, ac præeminentia fulgentibus, Militibus, Cappellanis, Donatis, Servitoribus, aliisque personis ipsius Hospitalis subditis, sub sententiis, censuris, et pœnis in iis contentis, perpetuò inviolabiliter observari, et secundum eadem stabilimenta et decreta, in causis ipsius Militiæ, et Personarum ei adscriptarum, et subjectarum, omnino judicari et censi debere, volumus, mandamus, et respectivè decernimus.

§. 2. Ipsumque Hospitale, ac illius Prioratus, Castellaniam Empostæ, Bajulivias, Præceptorias, Domos, Hospitalia, Ecclesias, Cappellas, Oratoria, ac Loca et Membra quæcumque, nec non Magistrum, Bajulivos, Priores, Castellaniæ Empostæ, Præceptores, Milites, Cappellanos, Donatos, et Servitores, nunc et pro tempore existentes, etiam Sæculares Clericos, et Presbyteros, juxta præscriptum dicti Concilii Tridentini, eorum Ecclesiis, Cappellis, et Oratoriis quoquomodo deservientes, quamdiu in eorum obsequiis erunt, et in ipsorum Domibus residentes, sub eorumdem obedientia

Nova susceptio Ordinis, et illius Personarum ac rerum, sub immediata Apostolicæ Sedis protectione.

PONT. vivent; ac illorum res, animalia, prædia, do-
A. XIII. mos, et bona quæcumque, quæ obtinent et
 possident, ac in futurum canonicè obtinebunt,
 ac possidebunt, sub Beati Petri, et dictæ Se-
 dis, ac Nostra immediata protectione confir-
 mamus, ac de novo suscipimus; nec non ab

**Exem-
 ptio Or-
 dinis a cu-
 jusvis ju-
 risdictio-
 ne.**

omni jurisdictione, correctione, onere, statu-
 tis, bannis, dominio, superioritate, et pote-
 state quorumcumque Patriarcharum, Archie-
 piscoporum, Episcoporum, et Prælatorum, præ-
 terquam in casibus in Apostolicis Constitutio-
 nibus, et dicti Concilii Tridentini Decretis lit-
 teraliter, aut in specie declaratis, nec non
 quorumcumque temporalium Dominorum qua-
 vis potestate, etiam Imperiali, Regali, et Du-
 cali fulgentium, ac Universitatum, et illarum
 Regentium, aliorumque, præterquam dicti Ho-
 spitalis, Superiorum Ordinariorum, tam spi-
 ritualium, quàm temporalium, ubicumque,
 tam citra, quàm ultra Montes, et Mare con-
 stitutorum, cujuscumque Dignitatis, status,
 gradus, ordinis, et conditionis existant, illo-
 rumque Vicariorum, et Officialium, Locate-
 nentium, et Judicum nunc et pro tempore exi-
 stentium quorumlibet, eximimus et liberamus.

**Inhibitio
 specialis
 contra
 quoscum-
 que exem-
 ptionem
 hujusmo-
 di pertur-
 bantes.**

§. 3. Ita ut Patriarchæ, Archiepiscopi, Epi-
 scopi, Prælati, Ordinarii, Vicarii, Officiales,
 Locatenentes, et Judices præfati, nullam in
 eos, vel ea, jurisdictionem, correctionem, vi-
 sitationem, superioritatem, dominium, seu po-
 testatem, præterquam in his, quæ ad anima-
 rum curam, et Sacramentorum administratio-
 nem pertinent, aliisque in casibus per dictum
 Concilium, seu per Apostolicas Constitutiones
 aliasque Ordinationes præfatas expressis et de-
 claratis, exercere, aut excommunicationis, aliasve
 sententias, censuras, et pœnas promulgare,
 (etiamsi forsan hactenùs per abusum, seu al-
 terius Privilegium, aut negligentiam, etiam
 per longum tempus, taliter observatum non
 fuisset, seu dicti Hospitalis, ejusque membro-
 rum Ecclesiæ non Parochiales, in quibus Sa-

ANNO
1753.

cramenta Fidelibus non administrantur, pluries fuissent a Prædecessoribus Episcopis visitatæ), nullatenus possint, aut valeant, ipsique Magister et Conventus, nec non Prior Ecclesiæ, aliique Priores, Bajulivi, et Præceptores, intra limites suarum jurisdictionum et administrationum, etiamsi nulla forsitan in Clerum, et Populum jurisdictione ibidem potiantur, quoad personas tamen eisdem verè subditas, et sub eorundem obedientia in ipsorum Domibus viventes, Ordinarii Superiores, seu Prælati, juxta formam Privilegiorum, et stabilimentorum prædictorum, existant et esse ceaseantur; neque alii quicumque, cujusvis Ecclesiasticæ, vel mundanæ Dignitatis, aut præminentiae, status, vel conditionis existant, sub excommunicationis latæ sententiæ pœna per contrafacientes eo ipso incurrenda, eos in judicio, vel extra, super præmissæ exemptionis usu, seu possessione, vel quasi, quacumque etiam longi temporis contraria præscriptione nihil obstante; neque demùm aliqui Magistratus, Rectores, Governatores, Præsidentes, Vice-Legati, ac etiam S. R. E. Cardinales de Latere Legati, per Loca, Civitates, atque Provincias Ditionis Nostræ Ecclesiasticæ constituti, eosdem Fratres Milites super delatione armorum quorumcumque, pro sui defensione, et Hostium Sedis Apostolicæ offensione, in quibuscumque locis Nobis et eidem Apostolicæ Sedi mediatè vel immediatè subjectis, ad formam tamen providæ Constitutionis per fel. rec. Prædecessorem Nostrum Alexandrum VIII. Anno Incarn. Dom. MDCXC. Idibus Augusti editæ, quæ incipit *Et si cuncta* nullo unquam tempore, directè vel indirectè molestare, impedire, vexare, aut aliàs quomodolibet impetere præsumant, debeant, seu possint, aut valeant.

Privilegium deferendi Arma.

§. 4. Utque etiam in posterum quibusvis Christianifidelibus in quibuscumque Civitatibus, Locis et Diocesisibus, liceat Præceptorias, Domos, et Hospitalia, sub dependentia et subjectione dicti

Facultas erigendi novas Domos et

ona quæcumque, quæ
ac in futurum canoni
unt, sub Beati Petri
stra immediata pro
de novo suscipimus
ictione, correctione
, dominio, superi
ancumque Patriar
, Episcoporum, et
casibus in Aposto
dicti Concilii Triden
aut in specie dec
que temporalium
e, etiam Imperial
ium, ac Universi
aliorumque, præ
teriorum Ordina
quàm temporali
quàm ultra Mon
cujuscumque I
dinis, et conditi
riorum, et Of
t Judicum nunc
orumlibet, exim
ut Patriarchæ, A
ati, Ordinarii,
s, et Judices p
jurisdictionem
superioritatem,
præterquam in hi
, et Sacramentor
nt, aliisque in
seu per Apostol
dinationes præfat
cere, aut excomm
censuras, et po
an hactenùs per
legium, aut ne
tempus, taliter
dicti Hospitalis,
e non Parochiale

...i; et Pr
risdictionum
illa forsan in
ie ibidem in
sistem verb
ntia in ipsoru
Superiores
ilegiorum;
existant; et
cunque; eju
e Dignitatib; au
nditionis existat
sententia; potest
ncurrere; eos
præmissa; eos
vel quasi; excep
ontraria; quacum
emiam; prescrip
res; Præsidentes;
E. Cardinales de La
tates; atque Provin
astice; constituti;
per delatione; arm
defensione; et Hosti
ione; in quibuscumq
postolice; Sedi; medi
; ad formam tamen; præ
VIII. Anno Incarn. Dom
isti editæ; que incipit;
unquam tempore; direct
e; impedire; vetare; au
mpetere; præsumant; de
aut valeant;
i posterum; quibusvis Chri
scumque Civitatibus; Locis
it Præceptorias; Demos; et
endentia et subiectione dati

CM

10

9

8

7

6

5

4

3

2

1

3

2

1

PONT. Hospitalis, per illius Fratres obtinenda, quæ
A. XIII. eisdem exemptionibus, privilegiis, libertatibus
 Præcepto. prærogativis, immunitatibus, indulgentiis, con-
 rias Ord. cessionibus, et indultis, quibus aliæ dicti Ho-
 nis, alia- spitalis Præceptoris, Domus, et Hospitalia utun-
 que loca- tur, potiuntur, et gaudent, uti, potiri, et
 cum iis- gaudere debeant, assignata illis congrua dote,
 dem præ- Ordinariorum Locorum, et quorumvis aliorum
 rogativis. licentia minimè requisita, et nulla præterea
 iisdem Ordinariis jurisdictione in illis, aut oneris
 imponendi facultate reservata, fundare, erigere, et
 construi facere; dictique Magister, et Conventus, huiusmodi
 fundationes et erectiones, alterius cuiusvis licentia aut
 consensu minimè requisitis, approbare et acceptare, possint
 et valeant, plenam et liberam iisdem facultatem et auctoritatem
 concedimus, et impartimur.

Deman- §. 5. Presbyteri verò tam sæculares, quàm
datur in- ejusdem Hospitalis Militiæ Cappellani, et in ea
stitutio expressè Professi, qui per Priores, Castella-
Presbyte- num, Bajulivos, Præceptores, aliosque Milites
rorum, Commendatarios, juxta eorum facultates infe-
qui per riùs declarandas, ad deservendum Parochiali-
Commen- bus, et aliis Ecclesiis, Cappellis, et Oratoriis
datarior Hospitalis huiusmodi, ac membrorum ejus, tam
Ordinis nunc existentium, quàm in posterum erigen-
ad Bene- dorum, pro tempore deputabuntur, per Lo-
ficia erunt corum Ordinarios, ad nominationem seu præ-
nominati, sentationem dictorum Priorum, Castellani, Ba-
sine ulla julivorum, Præceptorum, aliorumque Commendatari-
exactione orum, præmisso dumtaxat examine quoad
etc. idoneitatem ad ea, quæ pertinent ad anima-
 rum curam, et Sacramentorum administratio-
 nem, ad formam Decretorum Concilii Tridentini,
 et Constitutionum Apostolicarum per Prædecessores
 Nostros Romanos Pontifices, ac per Nos ipsos
 desuper editarum, absque aliqua exactione, et
 oneris impositione, institui, ac recipi, et
 admitti volumus, et mandamus.

Facultas §. 6. Ac insuper eisdem Fratribus Cappel-
Fratribus lanis in eadem Militia expressè Professis, ut

omnes etiam Sacros, et Presbyteratus Ordines a quocumque maluerint Catholico Antistite gratiam et communionem Sedis Apostolicæ habente, et in propria Diœcesi residente, vel in aliena de Diœcesani Loci consensu Pontificalia exercente, etiam extra tempora a jure statuta, annique curriculo minimè expectato, et tribus diebus Festivis, aliquo temporis spatio, arbitrio dicti Antistitis definiendo, interpolatis, servato tamen fel. rec. Clementis VIII. Prædecessoris Nostri Decreto die xv. Martii An. MDXCVI. edito, Nostraque super his edita Constitutione, quæ incipit *Impositi Nobis* data Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXLVI. tertio Kalendarum Martii, Pontificatus Nostri Anno VII. aliisque de jure servandis, recipere possint et valeant, earundem præsentium serie concedimus et indulgemus.

§. 7. Præterea nullus omnino ex prædicti Hospitalis Fratribus, Militibus, seu Cappellanis, aliisque personis ipsius Hospitalis subditis, in Prioratibus, Castellania Empostæ, Bajuliviis, Præceptoris, Dominibus, Membris, Beneficiis, Prædiis, sive Granciis quomodocumque a dicto Hospitali dependentibus, ubicumque, et infra limites jurisdictionis quorumcumque Patriarcharum, Episcoporum, aliorumque Ordinariorum Præsulum, sive Universitatum, Hospitalium, aut Rectorum Ecclesiarum constitutis, quascumque Decimas, taxas, et jura, etiam Synodalia, seu Canonice portiones, aut quartas nuncupatas, Procurationes, subsidia etiam charitativa, seu alias quascumque collectas et contributiones, etiam ratione jucundi adventus nuncupati, aliudve onus personale, seu mixtum, ab Ordinariis ubicumque, et ex quacumque causa impositum, vel imponendum, tam ex antiquis eorum culturis, quàm recentior cultis novalibus, aliisque terris, fundis, possessionibus, et animalibus, etiamsi terræ et possessiones hujusmodi ad quantumcumque longum tempus, non tamen in perpetuum feu-

ANNO
1753.

Cappellanus professus suscipiendi Ordines extra tempora ordinationum

Exemptio generalis Bonorum Ordinis a quibusvis Decimis et impositionibus Ecclesiasticis.

PONT. dum, aut Emphyteusim, concessæ fuerint; sive
A. XIII. ex propriis patrimonialibus bonis eorundem Magni Magistri, Priorum, Castellani Empostæ, Bajulivorum, Præceptorum, aliorumque Fratrum Militum et Cappellanorum, tam acquisitis, quàm in posterum acquirendis, aut ad eos quovis modo, etiam ex concessione Apostolica, vel Magistrali, pertinentibus, alicui quovis modo solvere teneantur: A quibus omnibus exactionibus, collectis, contributionibus, oneribus, et impositionibus quomodocumque nuncupatis, omnia et singula dicti Hospitalis loca ac bona, ut præfertur, nec non Ecclesiarum ab ipso Hospitali quomodolibet dependentium fabricas, semper et perpetuò; prædictorum autem patrimonialia bona, a die emissæ per supradictorum singulos Professionis: libera, immunia, et exempta, sicut per Prædecessores Nostros Rom. Pontifices fuisse, ita modo esse, et in posterum fore declaramus et volumus.

Item ab
 oneribus
 Laicalibus.

§. 8. Eademque ipsius Militiæ Hospitalis loca, prædia, possessiones, et bona, ubicumque, etiam sub nostrâ, et Apostolicæ Sedis, sive aliorum quorumcumque Supremorum Principum, Rerumpublicarum, et Universitatum Ditione, et jurisdictione consistentia, ab omnibus et singulis oneribus, impositionibus, et gravaminibus ordinariis et extraordinariis, tam Fiscalibus, seu Cameralibus, quàm etiam Communitativis, seu pro Communitatum et Universitatum Laicalium ordinariis aut extraordinariis usibus, et indigentibus hactenus impositis, et imponendis, nisi forsitan auctoritate Apostolica cum eorundem bonorum Hospitalis prædicti expressa comprehensione, imposita fuerint, aut imponantur in posterum, seu eadem bona illorum solutioni et supportationi subjecta esse aut fore, etiam expressè per dictam Sedem declaratum fuerit; Prædictorum autem Magni Magistri, aliorumque Militum Professorum patrimonialia bona, donec in eorundem peculiari humi Mi-

Et Bonorum patrimonialium Mi-

proprietatem Hospitalis prædicti re ipsa translata fuerint, a Communitativis dumtaxat oneribus et collectis, quæ scilicet pro earumdem Communitatum et Universitatum Laicalium usibus et indigentis primitus imposita, nequaquam deinde Fisci et Cameræ juribus applicata fuerint, plenariè similiter exempta, libera, et immunia esse et fore, statuimus, atque decernimus.

§. 9. Et quoniam præmissæ exemptiones non alia de causa a Prædecessoribus Nostris Romanis Pontificibus Hospitali prædicto, ejusque Personis, ac rebus concessæ, ac pluries confirmatæ, et a Nobis ipsis, ut præfertur, innovatæ fuerunt, quam ut ejusdem Militiæ status et ordo sub ipsius Magni Magistri, ac Prælatorum regimine, in publicum Christianæ Republicæ bonum feliciter procedat, simulque illius bona, ad communes impensas pro Fidei defensione, et Religionis præsidio sustinendas sufficiant; Ideo Nos eorumdem Prædecessorum vestigiis inhærentes, omnes et singulas exemptiones Priorum, Bajulivorum, aliorumque Fratrum Militum, seu Cappellanorum, aliarumque Personarum dicti Hospitalis subditarum, ubicumque, tam citra, quam ultra Montes et Mare, nunc pro tempore constitutorum, et commorantium, a superioritate, jurisdictione, obedientia, et correctione Magni Magistri et Conventus prædictorum, ac aliorum Prælatorum ipsius Hospitalis, etiam cum eorum receptione in protectionem dictæ Sedis, ita ut illi solummodo sint subjecti, quodque Magno Magistro, et Conventui, et Prælati præfatis parere, et ad Hospitale prædictum accedere non teneantur; quacumque ratione vel causa, etiam obsequiorum per eos Fidei, ac Sedi, et Hospitali prædictis impensorum, aut alia consideratione, etiam cum quibusvis clausulis, et derogatoriis derogatoriis, hactenùs forsitan concessas; quarum quidem exemptionum Indulta, utpote in Regularis disciplinæ et status

ANNO
1753;

litum professorum ab oneribus Communitativis Cameræ non applicatis

Revocatio amplissima quorumvis Indultorum exemptionis a subjectio- ne Magni Magistri et Superiorum Ordinis.

PONT. A. XIII. prædictæ Militiæ eversionem, ac etiam fortè in damnum et detrimentum totius Christianæ Reipublicæ tendentia, nunquam in posterum a Successoribus Nostris concedenda fore pro certo confidimus; prædicta auctoritatis plenitudine, et earundem præsentium serie, revocamus, cassamus, abolemus, et annullamus, ac pro infectis et nullis haberi volumus; atque illis, quibus concessa fuerint, minimè suffragari, quominus, iisdem non obstantibus, prædicto Magno Magistro, ac Conventui, et Prælati præfatis quodcumque liceat plenariam et omnimodam in eos jurisdictionem et superioritatem, in stabilimentis Ordinis eisdem attributam, exercere; seu quominus omnes, et singuli prædicti iisdem Magno Magistro, conventui, et Prælati, tam personaliter, quàm realiter, omni exceptione cessante, perinde ac si Indulta exemptionum hujusmodi nunquam concessa fuissent, firmiter parere et obedire teneantur; iisdemque Magno Magistro, Conventui, ac Prælati prædictis, contra Rebelles, ac etiam sub hujusmodi Indultorum obtentu, mandatis suis non obediens, servatis consuetis terminis ad docendum se paruisse et satisfecisse in loco Conventus Hospitalis hujusmodi, aliisque de jure, et juxta stabilimenta prædicta servandis, ad multas et poenas in eisdem stabilimentis præscriptas procedendi, easque re ipsa exequendi, plenam et liberam facultatem et auctoritatem tribuimus et impertimur.

Facultas extrahendi subditos delinquentes e Locis immunibus. §. 10. Pro quorum omnium, aliorumque sub temporalis eorumdem Magni Magistri et Conventus jurisdictione in Insulis Melitæ et Gaudi existentium debita coërcitione, et expedito justitiæ cursu, Nos earundem præsentium Litterarum tenore, et auctoritate prædicta, Apostolicas Constitutiones tam Prædecessorum Nostrorum Benedicti Papæ XIII. quæ incipit *Ex quo Divina* datam Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXV. sexto Idus Junii, et Clem. Papa XII. cujus initium est *In supremo ju-*

stitiæ solio ☐, datam ejusdem Dominicæ Incarnationis Anno MDCCXXXIV. Kalendis Januarii, pro eo quod pertinet ad immunitatem localem et personalem; quàm etiam Nostram Anno similiter Incarnationis Dominicæ MDCCXLIX. Idibus Martii, Pontificatus Nostri Anno X. editam, quæ incipit ☐ *Officii Nostri ratio* ☐, cum omnibus Decretis, Clausulis, et Derogationibus in eis contentis, quatenus opus sit, ad ipsam Hospitalem Militiam, ejusque Personas ubique constitutas, necnon ad dictas Insulas Melitæ et Gauli, expressè extendimus et ampliamus.

§. 11. Ac insuper ejusdem Militiæ laudabilia statuta adversùs Duellorum abusum edita ma-
 gnopere comprobantes, novissimam quoque Constitutionem Nostram, quæ incipit ☐ *Detestabilem* ☐, datam quarto Idus Novembris proximè elapsi, ipsius quoque Fratres Milites, et Subditos quoscumque arctare et afficere, statuimus et declaramus.

§. 12. Ad asserenda verò communis Ærarii, Thesauri nuncupati, Hospitalis prædicti jura, quum aliàs ejusdem Militiæ stabilimentis et usus, seu Privilegiis, Indultis, et Litteris Apostolicis, eidem Hospitali, ejusque Magno Magistro, et Conventui concessis, expressè cautum fuerit, quod provisi, ac provisiones, commendas, seu alias dispositiones de Præceptorii, aliisque Beneficiis dicti Hospitalis sibi pro tempore factas prosequentes, certa jura vacantia, seu mortuaria, aut aliàs nuncupata, forsàn duplicata, communi Ærario hujusmodi persolvere, ac quædam alia ibidem expressa onera subire tenerentur, quodque de redditibus, fructibus, et proventibus hujusmodi Præceptoriarum, primo et secundo, et forsàn aliis annis provenientibus disponere, seu illos percipere minimè possent, sed illi dicto Ærario, ac aliàs in usum et utilitatem Hospitalis, ac illius Militum, seu Mensæ applicari, pro illius necessitatibus sublevandis, ac tuitione Fidei adversùs Christianæ Reipublicæ Hostes, aliis-

ANNO
1753.

Extensio
Constitu-
tionis su-
per Duel-
lorum
abuso ad
Milites
ejusdem
Ordinis.

Jura et
proventus
communis
Ærarii as-
scruntur.

PONT. que oneribus Hospitali prædicto incumbentibus,
A. XIII. impendi deberent; ac insuper Prioratus, Castellaniam Empostæ, Bajulivias, Præceptorias, et alia illius Beneficia quæcumque, pro tempore qualitercumque obtinentes, certas responsiones, ac ordinarias, et extraordinarias impositiones eidem communi Ærario annis singulis solvere tenerentur: ipsisque Prioratibus, Castellania, Bajuliviis, Præceptoriiis, aliisque Beneficiis hujusmodi per obitum seu aliàs quomodocumque vacantibus, illorum fructus, redditus, et proventus, prout in uno, vel altero anni tempore vacaverint, usque ad certam respectivè diem eidem Ærario cederent: Volumus in posterum nullas omnino exemptiones ab hujusmodi solutionibus cuilibet indulgeri, et quatenus concedantur, ex nunc decernimus et declaramus, easdem nullius roboris et momenti fore et censi debere; sed, non obstantibus futuris forsitan Indultis et gratiis hujusmodi, etiam quibusvis clausulis, et derogationibus muniendis, omnes et singulos Prioratus, Bajulivias, Castellaniam, Præceptorias, et alia Beneficia hujusmodi, seu illorum membra, et ab illis dependentia obtinentes, et in illis regressus, accessus, coadjutorias, et alias gratias, quavis etiam Apostolica auctoritate concessas habentes, seu illorum fructus, et proventus, aut alia jura loco pensionis annuæ, vel pensiones ipsas super eorundem fructibus, redditibus, et proventibus forsitan impositas, et imponendas percipientes, cujuscumque status, gradus, ordinis, et conditionis existant, ac etiamsi Cardinalatus honore præfulgeant, pro rata fructuum, et pensionum earundem, de omnibus et singulis annatis, vacantibus, mortuariis, et aliis quibuscumque juribus per eos dicto communi Ærario quomodolibet debiti satisfacere debere: nec etiam vigore Indultorum, gratiarum, et derogationum hujusmodi, a solutione et præstatione fructuum, censuum, passagiorum, annatarum, vacantium, et mortuariaorum, aut aliorum

aliorum quorumcumque jurium, seu respon-
sionum, aut ordinariarum vel extraordinaria-
rum impositionum, dictorum stabilimentorum
et privilegiorum vigore debitorum, in toto vel
in parte se eximere, vel liberare, aut aliàs
communi Ærario Hospitalis hujusmodi, seu il-
lius juribus in aliquo præjudicare posse, seu
præjudicatum censeri; sed omnes et singulos
prædictos de cætero, etiam hujusmodi gratias
et derogationes pro tempore habentes, ad ex-
hibitionem et relationem fructuum, ac pensio-
num hujusmodi eidem communi Ærario facien-
dam, teneri et adstrictos fore: et ad id etiam
per censuras et pœnas Ecclesiasticas, aliaque
opportuna juris et facti remedia, cogi et com-
pelli posse.

§. 13. Bonorum autem et jurium ejusdem Hospitalis perpetuæ conservationi tutius con-
sulere volentes, quascumque donationes, con-
cessionem, locationes ultra tempus in præfatis
ejusdem Militiæ stabilimentis permissum,
investituras, et alias alienationes bonorum im-
mobiliū, seu censuum, reddituum, jurium,
et jurisdictionum ad Prioratus, Castellaniam
Epistopatæ, Bajulivias, Domos, Hospitalia, Be-
neficia, et loca Hospitalis hujusmodi pertinen-
tium, in illorum læsionem, jacturam, vel de-
trimentam, et aliàs sine consensu et expressa
licentia Magni Magistri et Conventus prædicto-
rum, etiam per personas dictæ Religionis fa-
ciendas, etiam cum renunciationibus, pactis,
juramentis, et pœnis desuper impositis, et ad-
jectis, ac instrumentis et Litteris desuper con-
fectis, quacumque etiam longi temporis præ-
scriptione, seu pacifica possessione, et deten-
tione non obstantibus, ipso jure nullas, nul-
liusque roboris vel momenti existere et fore,
decernimus et statuimus; ac census, redditus,
jura; jurisdictiones, et bona alienata hujus-
modi, seu per quoscumque etiam Sæculares oc-
cupata, usurpata, et detenta, ad jus et pro-
prietatem dicti Hospitalis, seu illius Priora-

Revoca-
tio alie-
nationum
Bonorum
Ordinis
absque
consensu
M. Magi-
stri et Con-
ventus fa-
cienda-
rum.

PONT.
A. XIII.

Prohibi-
tio nova-
rum alie-
nationum
absque
dicto con-
sensu.

Exemptio
Commen-
darum et
officiorum
Ordinis
tamquam
non colla-
tivorum,
a quibus-
vis reser-
vationi-
bus et af-
fectioni-
bus Apo-
stolicis.

tuum, Bajuliviarum; Præceptoriarum, aliorum-
que Beneficiorum, ac membrorum reducimus,
illudque et illa adversus alienationes, investi-
turas, occupationes, et detentiones hujusmodi,
in integrum, ac in pristinum, et eum statum,
in quo antea erant, restituimus, reponimus,
et plenariè reintegramus, illarumque detento-
res, cujusvis Dignitatis, status, gradus, ordinis
et conditionis existentes, ad illorum restituti-
onem, dimissionem, et relaxationem, per cen-
suras Ecclesiasticas, et alia juris remedia, cogi,
et compelli posse volumus. Similes verò alie-
nationes de cætero, sine licentia, et benepla-
cito dictæ Sedis, nunquam absque evidentis
ipsius Hospitalis utilitatis cognitione, et ex-
presso Magni Magistri et Conventus prædicto-
rum consensu concedendis, sub excommuni-
cationis latæ sententiæ, et privationis Benefi-
ciorum per eos obtentorum pœnis, per contrafa-
cientes eo ipso absque aliqua declaratione in-
currendis, ac nullitatis omnium aliter gestorum,
fieri districtè prohibemus.

§. 14. Jam verò liberam quorumcumque Of-
ficiorum, et Beneficiorum Regularium ipsius
Militiæ, nec non reddituum et emolumentorum
eisdem adnexorum dispositionem, atque dispen-
sationem pro meritis et justitia faciendam, eis-
dem Magno Magistro, et Conventui, seu aliis
ad quos, juxta statuta, consuetudines, et pri-
vilegia Militiæ hujusmodi, pertinere dignosci-
tur, asserere etiam, et confirmare volentes;
perpensis illis, quæ olim fel. rec. Innocentius
Papa VIII. Prædecessor quoque Noster eidem
indulsit; simili auctoritate, ac præsentium te-
nore, Prioratus, Castellaniæ Empostæ, Baju-
livias, Præceptorias, Cameras, cæteraque quo-
modolibet nuncupata ejusdem Militiæ Hospita-
lis Officia, Beneficia, et Membra Regularia quæ-
cumque, nunquam de cætero perpetuis futuris
temporibus, sub quibusvis generalibus vel spe-
cialibus reservationibus Apostolicis, etiam per
Regulas Cancellariæ Apostolicæ factis, et quas

pro tempore fieri contingat, de Beneficiis Ecclesiasticis etiam apud Sedem prædictam pro tempore vacantibus, nec sub quibusvis Litteris dictæ Sedis, aut Legatorum ejus, utpotè verè Regularia, et non collativa, ac etiam ad Hospitalitatem, et Fidei tuitionem ordinata, ullatenùs includi, seu inclusa et comprehensa censi, nec reservata vel affecta existere, aut hujusmodi reservationum, seu Regularum, aut Litterarum vigore, per quempiam acceptari, seu alicui de illis provideri posse, decernimus, et declaramus; sed quoties per ea obtinentium cessum vel decessum, seu etiam per resignationem in manibus Nostris, et Successorum Nostrorum Romanorum Pontificum factam, Commendæ vel deputationes ipsæ pro tempore qualitercumque cessaverint, seu vacare dicantur, tam in Romanâ Curia, quàm extra eam; toties per pro tempore existentem Magnum Magistrum et Conventum prædictos, seu per alios ejusdem Ordinis ad id facultatem habentes, et non alium, seu alios, juxta stabilimenta prædicta, ejusdemque Hospitalis consuetudines, usus, et naturas, et illi concessa Privilegia et Indulta, Fratribus dicti Ordinis, in administrationem et Commendam, ut moris est, ita ut nunquam Beneficiorum collativorum naturam assumere, nec ab ea obtinentibus in titulum perpetui Beneficii Ecclesiastici retineri, aut, ipsis cedentibus vel decedentibus, ex eorumdem personis vacare censeantur, de ipsis disponi, et provideri, volumus, concedimus, et respectivè statuimus: Necnon reservationes, ac provisiones, collationes, commendas, deputationes, uniones, et quascumque alias similes vel dissimiles dispositiones, quacumque ratione vel causa, etiam motu et scientiâ similibus, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam per Nos, aut Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, seu per dictæ Sedis Legatos, auctoritate Apostolica, aut alia quacumque, et quandocumque faciendas, nul-

PONT. A. XIII. lius penitus roboris et momenti existere, et haberi prorsus pro infectis; quasque per alios, quam per dictos Magnum Magistrum et Conventum, aliosque ipsius Ordinis, ut praefertur ad id facultatem habentes, fieri contingat, illis, quibus sic fierent, nullum jus, nullumque coloratum titulum possidendi tribuere, et eos, quoad omnes effectus, etiam Nostrae et Cancellariae praedictae Constitutionis et Regulae, de trienniali possessore non molestando, pro meris Detentoribus sine titulo haberi et reputari. Nec non omnes et singulas expectativas, antianitates, mandata de providendo, seu Coadjutorum deputaciones etiam de consensu personarum eadem pro tempore obtinentium, regressus, accessus, aliasque praeventivas gratias, facultates, et Litteras Apostolicas, super iisdem Prioratibus, Castellania Empostae, Bajuliviis, Praeceptorii, Cameris, Commendis, et quibusvis aliis Beneficiis Regularibus dicti Hospitalis vacaturis, in favorem etiam Fratrum Militum dictae Militiae, cujuscumque gradus, et ordinis, ac Ecclesiasticae, etiam Cardinalatus, seu mundanae dignitatis, et conditionis fuerint, quomodocumque et qualitercumque, absque Magistri et Conventus praedictorum consensu, etiam ex quibusvis justissimis et urgentissimis causis, quantumvis onerosis, et quorumcumque meritorum, etiam erga Fidem, ac Sedem, et Militiam praefatas, seu damnorum passorum intuitu, et quorumcumque, etiam Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, vel aliorum Principum, seu Universitatum Studiorum consideratione, aut pro sedandis litibus, etiam per Nos, et Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore futuros, Nostrosque, seu eorundem Successorum Legatos, concessas, et concessa, seu concedendas, et concedenda, etiam quascumque clausulas illarum ab hujusmodi revocationibus perservativas, in se, continentes et continentia; motu, scientia, et potestate similibus etiam perpetuo revocamus, cassamus.

Revocatio
gratiarum
praeventi-
varum, et
Coadjuto-
factarum,
et facien-
absque
consensu
M. Magi-
stri et
Conv.

et annullamus; et nemini suffragari, nec illarum prætextu, etiamsi ex tunc, prout ex diebus vacationum eorundem, factæ, seu facta comperiantur, aliquem ex Prioratibus, Castellania, Bajuliviis, Præceptoris, Cameris, Commendis, aliisque Beneficiis Hospitalis hujusmodi, acceptari, vel assequi, aut jus in re, vel ad rem, cuiquam acquiri potuisse seu posse; sed illis non obstantibus, prædictos Magnum Magistrum, et Conventum, aliosque dicti Ordinis ad id facultatem habentes, ut præfertur, conjunctim seu divisim, juxta consuetudines et stabilimenta ejusdem Hospitalis, de ipsis Prioratibus, Castellania, Bajuliviis, aliisque præmissis, liberè disponere potuisse et posse, ac sic judicari debere, et quidquid secùs super his attentari contingat, irritum et inane decernimus.

ANNO
1753.

§. 15. Prædictis autem Magno Magistro, et Facultas Conventui dumtaxat, eorundem Prioratum, M. Magistri et Castellaniæ, Bajuliviarum, aliorumque Regularium dicti Hospitalis Beneficiorum hujusmodi Conv. admittendi resignationes, ac recipiendi, illaque resignantibus, denominationem, seu titulum, ac omnes eorum fructus, seu partem, aut super illis quascumque pensiones annuas, quæ etiam transeant ad successores in eis, etiam Officior. regular. Ordinis, et Pensiones reservandi. sub censuris et pœnis Ecclesiasticis, etiam privationis, in talibus apponi solitis, ad vitam vel ad tempus, reservandi, concedendi, constituendi, et assignandi; et quod altero decedente, superstes in Beneficii possessione succedat, indulgendi, seu regressum ad illud concedendi, liberam facultatem et auctoritatem, earundem præsentium tenore concedimus et impertimur.

§. 16. Decernentes nihilominùs, super eorundem Prioratum, Castellaniæ, Bajuliviarum, aliorumque præmissorum fructibus, redditibus, et proventibus, nullas pensiones annuas, seu eorundem fructuum, reddituum, et proventuum portiones, in quarumvis personarum sæ- Prohibitio, ne super Commendis Ordinis Pensiones præter-

PONT.
A. XIII.
quam in
favorem
Militum
reserven-
tur.

cularium, seu alterius Ordinis, præterquam dicti Hospitalis et Militiæ Regularium, cujuscumque status, gradus, ordinis, nobilitatis, præminentia, vel Ecclesiasticæ, aut mundanæ dignitatis, aut conditionis fuerint, etiamsi Cardinalatus honore præfulgeant, favorem, commodum, et utilitatem, quavis etiam Supremorum Principum, ut supra, vel aliorum consideratione, et intuitu, seu ex quacumque etiam onerosa et meritorum causa, per ipsos Magnum Magistrum, et Conventum præfatos, seu per dictam Sedem, reservari, constitui, et assignari ullatenus posse; et si reservari, concedi, constitui, et assignari contigerit, reservationes, concessiones, constitutiones, et assignationes hujusmodi factas, et faciendas, pro nullis et irritis haberi, nulliusque roboris et momenti esse et fore, nec ulli suffragari, aut jus easdem pensiones, seu fructus exigendi tribuere, nec quemquam earum vigore ad earumdem pensionum, seu fructuum solutionem et præstationem compelli posse.

Facultas
deputan-
di Fratres
Cappellanos
in Ecclesiis
dependentibus
et annexis,
et illos amovendi.

§. 17. Cæterum Magnus Magister, et singuli Priores, Castellanus Empostæ, Bajulivi, Præceptores, Milites, et Fratres Hospitalis hujusmodi, tam Parochiales, quàm etiam sine cura Ecclesias, vel earum Vicarias, aut Cappellas, vel Altaria, seu alia Beneficia simplicia, ad eorum collationem, provisionem, præsentationem, electionem, seu quamvis aliam dispositionem ratione Prioratum Castellaniæ, Bajuliviarum, Præceptoriarum, etiam Camerarum Magistrantium nuncupatarum, Hospitalium, Domorum, et aliorum Beneficiorum dicti Hospitalis per eos pro tempore obtentorum, de jure, statuto, consuetudine, fundatione, aut privilegio, vel aliàs quomodolibet spectantia, et pertinentia, et ab ipsis Prioratibus, Cappellania, Bajuliviis, Præceptoriiis, Domibus, Hospitalibus, et aliis Beneficiis Regularibus verè dependentia, et subjectivè annexa, quæ juxta ejusdem Ordinis Statuta, Fratribus saltem Cappellanis ipsius

ANNO
1753.

Hospitalis concedi semper debuissent, quantumvis a longo et forsā longissimo tempore, per abusum, aut ex defectu Fratrum Cappellanorum hujusmodi ad id idoneorum, Clericis, seu Presbyteris Sæcularibus conferri, et per dictos, Presbyteros, seu Clericos sæculares obtineri consueverint, in posterum etiam Fratribus dicti Ordinis Cappellanis, si aliàs ad id idonei et habiles reperiantur, concedere et assignare, eosque ad illorum curam, regimen, et administrationem deputare, ac etiam, justis concurrentibus causis, tam Sæculares Clericos, seu Presbyteros, quàm Fratres Cappellanos hujusmodi, ab eorundem cura, regimine, et administratione amovere, et alios in illorum loca subrogare; ipsique Fratres Cappellani, non secus ac Sæculares Clerici, seu Presbyteri, eadem recipere et administrare, non tamen in titulum perpetui Beneficii Ecclesiastici retinere, illisque respectivè deservire, et animarum curam hujusmodi Beneficiis forsā annexam exercere liberè et licitè respectivè possint et valeant.

§. 18. Denique causas, lites, et controversias quascumque, tam inter ipsam Religionem, seu Hospitalē Militiam, ejusque Conventum, aut commune Erarium ex una, et singulas personas Fratrum Militum ejusdem Militiæ, cujuscumque gradus, dignitatis, et præminentia existant, aut Cappellanos, aliasque dicti Hospitalis personas ex altera partibus, quam inter ipsos nunc existentes, et futuros Fratres Milites Cappellanos, et personas hujusmodi, hinc inde, super quibusvis rebus et juribus; ac etiam inter eandem Militiam, seu illius Fratres ex una, et quascumque alias Sæculares, aut Regulares personas ex altera, super receptione ad habitum ipsius Militiæ, motas et movendas, et coram ejusdem Militiæ Judicibus, et Tribunalibus Ordinariis, seu Commissariis, jam nunc introductas, atque pendentes, seu quandocumque introducendas et agitandas, celerem et expeditum cursum et finem, prout ad ipsius Militiæ,

In Causis inter Militiam et Milites, ac super receptione ad habitum, duas Sententiæ conformes vim trium obtinere debent.

PONT. A. XIII. ejusque Fratrum tranquillitatem, et utilitatem maximè convenit, sortiri et obtinere volentes; statuimus atque decernimus, a sententia in hujusmodi causis lata per Judicem secundæ instantiæ, nullam appellationem in suspensivo admitti, seu concedi, nisi quatenus ea sententia sit infirmatoria primæ sententiæ definitivæ, seu vim definitivæ habentis, et in ea parte dumtaxat, quæ hujusmodi infirmationem im-

Nisi infra tres menses executionis rei judicatæ per Auditorem Pontificis suspensa fuerit. portet; Sed, ubi duæ Sententiæ conformes inter se esse dignoscantur, easdem habere vim trium, et rem facere judicatam; quæ, nisi succumbens intra tres menses tunc proximos, speciali citatione coram Nostro, et pro tempore existentis Romani Pontificis Auditore expedita, et parti victricis legitimè præsentata, illius executionem suspendi obtinuerit, debitæ executioni mandari possit, ac etiam debeat: Declarantes nihilominus, ab electione Fratrum Militum, et Præceptorum, seu Commendatariorum, in Bajulivos Magnæ Crucis nuncupatos, nullam appellationem seu recursum in suspensivo recipi, aut admitti, juxta statutum XX. Concilii generalis dictæ Militiæ, quod per easdem præsentibus hac in parte expressè approbamus et confirmamus. Nullas verò sententias, resolutiones, decreta, aut res judicatas quorumcumque Tribunalium, etiam Auditorii Causarum Palatii Nostri Apostolici, aliorumque Judicum Romanæ Curiæ, prædictis Magno Magistro et Conventui, ac Militiæ, ejusque communi Ærario, super Jurisdictione, ac præmissorum privilegiorum et jurium civili possessione, vel quasi, nisi eadem Militia, citato in actibus substantialibus illius Procuratore in ea Curia constituto, et commorante, specialiter ad causam vocata fuerit, ullatenus præjudicare posse, aut ipsis per ea præjudicatum censi; sed eosdem semper et quandocumque, sententiis et rebus judicatis hujusmodi nihil obstantibus, super possessorio agere, ac etiam de spolio dare posse.

Nulla appellatio in suspensivo admittatur ab electione in Bajulivos Magnæ Crucis. In causis in quibus agitur de interesse Ordinis, illius Procurator citandus erit.

Disposi- Quod ne ab aliquibus in hoc interesse haben-

tibus, aut habere prætendentibus, ignorari valeat; volumus, hujusce dispositionis nostræ tenorem, per Edictum typis impressum, et in consuetis locis publicis hujus Almæ Urbis, aliarumque Curiarum, ubicumque opus fuerit, nec non ad valvas Ecclesiarum Prioratum, Bajuliviarum, et Præceptoriarum dictæ Militiæ per Orbem constitutarum, infra novem Menses proximos affigendum, ad publicam omnium notitiam deduci debere: Quo facto, dispositio Nostra hujusmodi omnes perinde arctet, ac si personaliter singulis interesse habentibus, aut habere prætendentibus, intimata fuisset.

§. 19. Ad quorum omnium perpetuam firmitatem, nec non bonorum et jurium ipsius Militiæ indemnitate magis asserendam, ejusdem nunc et pro tempore existentibus Bajulivis, Prioribus, Castellano Empostæ, Præceptoribus, et Fratribus Militibus, ut omnes et singulos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Abbates, et eorundem Patriarcharum, Archiepiscoporum et Episcoporum Vicarios, seu Officiales, aliasque personas in Dignitate Ecclesiastica ubilibet constitutas, nec non Canonicos Metropolitanarum et Cathedralium Ecclesiarum, qui in Conciliis Provincialibus, aut Diocesanis, juxta sæpediti Concilii Tridentini Decretum, vel etiam extra hujusmodi Concilia in casibus per Apostolicas Constitutiones permissis, Judices electi, seu designati fuerint, dummodo in eadem Civitate aut Diocesi sint constituti, semper et quodcumque opus fuerit, servata forma Constitutionis a fel. rec. Prædecessore Nostro Gregorio Papa XV. hac super re editæ, in suos, et Privilegiorum, bonorum, et jurium hujusmodi Conservatores, et Judices eligere possint, qui ipsos adversus inferentes eis injurias, seu gravamina et damna in Personis, rebus, et bonis, ac juribus hujusmodi, manutenere, et conservare, ac ipsi sic ab eis electi, omnibus privilegiis, facultatibus, et gratis, quibus aliorum Ordinum non Militarium Con-

ANNO
1753.
tio hujus-
modi per
Edictum
publicum
ad om-
nium no-
titiam de-
duci de-
bet.

Facultas
deputandi
Judices
Conserva-
tores.

PONT. A. XIII. servatores uti, potiri, et gaudere solent, uti similiter, potiri et gaudere debeant, earundem præsentium serie, et auctoritate prædicta, plenam et liberam facultatem concedimus et indulgemus.

In Causis passivis, Personarum Ordinis coram propriis Judicibus conveniri debeant.

§. 20. Utque præterea in iis locis in quibus Judices particulares eorundem Fratrum Militum, et Cappellanorum, ac Inservientium Hospitalis prædicti, per Priores, aut Bajulivos, aliosve ad id facultatem habentes, deputati, Tribunal apertum retinere actu consueverunt, iidem Fratres Milites et Cappellani, ac Inservientes, in omnibus Civilibus Causis, in quibus ipsi Rei fuerint, coram hujusmodi Judicibus in prima Instantia privativè etiam de cætero conveniri debeant, salva observantia Decreti in eadem Tridentina Synodo Sess. VII. Cap. XIV. editi, quoad causas mercedum et miserabilium personarum: et salvo jure legitimæ Appellationis in secunda, et ulterioribus Instantiis, ad Nos, et Sedem Apostolicam, statuimus etiam, atque decernimus.

Clausulæ amplissimæ pro præmissorum firmitate.

§. 21. Ipsas quoque præsentis Litteras, atque omnia et singula in eis contenta et expressa, seu per eas confirmata et innovata Privilegia et Indulta semper et perpetuò firma, valida, et efficacia existere et fore, nec unquam sub generalibus Privilegiorum et Indultorum hujusmodi revocationibus, aut derogationibus, seu contrariis Constitutionibus, Ordinationibus, Legibus, et dispositionibus, in quibuscumque Apostolicæ Sedis Litteris, aut Conciliorum etiam Generalium Decretis, præterquam Concilii Tridentini, cujus Decreta in omnibus et per omnia salva, et præservata esse volumus, comprehendendi, nec ipsam Hospitalis Militiam ex his arctari et affici, nisi de iisdem Privilegiis et Indultis, ac de ipsa Hospitali Militia expressa mentio fiat, ac etiam quoad aliqua ex superius expositis, illius Magni Magistri, et Conventus prædictorum expressus, ut præfertur, consensus accedat: Et ita, ac non aliàs, in præmissis omnibus et singulis, per quoscumque

Judices Ordinarios, et Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores prædictos, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuntios, et alios quoscumque, quavis auctoritate, potestate, officio, et Ecclesiastica, seu mundana dignitate fungentes, ac prærogativa, privilegio, præ eminentia, et honore fulgentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter judicandi et interpretandi facultate et auctoritate, in quocumque judicio, et in quacumque Cæria, et in qualibet instantia, judicari et definiri debere decernimus, ac irritum et inane, si secùs super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 22. Non obstantibus Nostris, et Cancellariæ prædictæ in contrarium præmissorum quomodolibet editis vel edendis regulis, et quibusvis aliis in contrarium eorundem præmissorum, etiam Apostolicis, seu in Synodalibus, Provincialibus, et Universalibus Conciliis editis et edendis specialibus vel generalibus Constitutionibus et ordinationibus, ac quarumvis Archiepiscopalium, et Episcopalium Ecclesiarum juribus ac consuetudinibus, etiam longo temporis spatio præscriptis, Privilegiis quoque, Indultis, et Litteris Apostolicis, illis, eorumque Præsulibus, aliisque Personis, etiam speciali nota dignis, ac Regnis, Provinciis, Civitatibus, ac Locis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, et insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis Decretis in genere vel in specie, etiam motu, scientiâ, et potestatis plenitudine similibus, ac etiam Consistorialiter, aut aliàs quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, et innovatis; etiamsi in eis caveatur expressè, quod illis per quascumque Litteras Apostolicas, etiam motu simili, deque pari Apostolicæ potestatis plenitudine pro tempore

Derogatio
contrariis

PONT. concessas, quascumque etiam derogatoriarum
 A. XIII. derogatorias clausulas in se continentes, derogari non possit, neque censeatur eis derogatum. Quibus omnibus et singulis, quamvis de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua mentio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores eisdem presentibus, perinde ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso hic inserti forent, pro plenè et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium et singulorum validissimum effectum, hac vice dumtaxat, latissimè, et plenissimè, ac specialiter, et expressè, motu, scientiâ, et potestatis plenitudine similibus, earumdem tenore presentium derogamus, et derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides
 habenda
 transum-
 ptis.

§. 23. Volumus autem, ut earumdem presentium Transumpta, sive exempla, etiam impressa, manu Vice-Cancellarii ejusdem Conventus, seu alicujus Notarii publici subscripta, et pro tempore existentium ejusdem Militiæ Magni Magistri, vel cujusvis ex Bajulivis, Prioribus aut Castellano prædictis, seu Alterius Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, sigillo munita, eandem ubique fidem, et auctoritatem obtineant in judicio et extra, quæ ipsis presentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctio
 pœnalis.

§. 24. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostrarum absolutionis, confirmationis, approbationis, exemptionis, liberationis, concessionis, indulti, mandati, facultatum impertitionis, extensionis, ampliacionis, declarationis, statuti, prohibitionis, revocationis, cassationis, annulationis, decreti, derogationis, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ MDCCLIII. Quarto Idus Martii, Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

ANNO
1753.
Dat. Pont.
An. XIII.
die 12.
Martii
1753.

D. Card. Passioneus.

J. Datarius.

VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

J. B. Eugenius.

Loco ✕ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

PONT.
A. XIII.

XIV.

WILNENSIS COLLEGII,

Seu Seminarii Apostolici, a Gregorio XIII. pro Adolescentium Ruthenorum, et Moscovitarum educatione et institutione erecti, optimo regimini providetur.

De hujus Seminarii Alumnis vide infra Constitut. XX.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Eximium Gregorii XIII. studium in erigendis et dotandis Collegiis ad Adolescentes instituendos et erudiendos. **C**OMMENDATISSIMUM studium, et incredibilem Apostolicæ sollicitudinis zelum fel. rec. Gregorii Papæ XIII. Prædecessoris nostri, qui ad perenne orthodoxæ religionis præsidium atque incrementum, tot Collegia, Seminaria nuncupata, tam in hac Alma Urbe, pro remotissimarum Nationum adolescentibus, quàm alibi in Germania, Bohemia, Polonia, Transylvania, atque in Civitate quoquè Wilna Provinciæ Lithuanicæ, a fundamentis erigenda, consentaneis legibus munienda, et annuis redditibus pro adolescentibus inibi educandis, instituendisque dotanda curavit, semper, etiam dum in minoribus essemus, admirati, adhuc in suprema Sacrosancti Apostolatus Cathedra per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam, meritis licet imparibus, constituti, suspicimus, et Apostolicis laudibus prosequentes, vehementer dolemus, quod propter asperas temporum rerumque calamitates, emulari non valeamus.

Eorum §. 1. Etsi autem maximi momenti opus esse fundatio- non ambigitur, hujusmodi Collegia, sive Seminaria bene constituere; non minimi tamen nis leges

ponderis est adlaborare, ut eadem Collegia, sive Seminaria, juxta intentam primævæ fundationis institutionem, conditasque provida maturitate regulas, sarta tectaque serventur, et administrentur. Ab inita sanè summa Catholicæ Ecclesiæ procuratione, inter gravissimas tot negotiorum undique sese oggerentium curas, non omisimus sedulam vigilemque operam impendere, ut de omnium ejusmodi Collegiorum, sive Seminariorum rationibus, tum ad rectam piorum morum, sacrarumque doctrinarum disciplinam, tum ad fidelem bonorum temporalium administrationem pertinentibus, plenissimè edoceremur, et Apostolicæ providentiæ, auctoritatisque partes, ubi opus erat, opportunè collocarem.

§. 2. Quoniam autem, sicut accepimus, in Pontificium Collegium, sive Seminarium, quod a laudato Gregorio Prædecessore nostro Wilnæ erectum, et institutum fuit, ut Juvenes scholares Rutheni, et Moschovitæ fidem ipsam catholicam, et doctrinam, ac bonas litteras condiscerent, optimisque moribus, et disciplinis erudirentur, ampliùs Juvenes Moschovitæ, fortasse ob vitæ penam quibuscumque Moschovitis catholicam religionem amplectentibus et profitentibus, juxta suas leges, infligendam, non recipiuntur, et admittuntur; inde factum esse existimatur, ut pluribus abhinc annis, præter quatuor Monachos Ordinis S. Basilii Magni ex Natione Ruthena in eodem Collegio, sive Seminario educari solitos, Superiores ipsius Collegii, sive Seminarii, loco et vice Adolescentium Moschovitarum, alios Latini ritus Juvenes in eodem Collegio, sive Seminario alendos, instituendosque suscipiant.

§. 3. Hujusmodi verò providentiæ ratio etsi non contemnenda, haud tamen talis est, ut expressæ tanti Pontificis Fundatoris voluntati, præscriptæque legi superiores memorati Collegii, sive Seminarii, pro suo arbitrio derogantes, injuncto salutari operi satisfacere valeant;

ANNO
1753.
conserva-
re neces-
sarium
agnoscit
Pontifex.

In Semi-
narium
Wilnense
pro Ru-
thenis et
Moscho-
vitis ere-
ctum, lo-
co Mo-
schovita-
rum, re-
cipiuntur
Alumni
Latini Ri-
tus.

Plures

tamen
causæ præ-
ferendos
suadent
Ruthenos
Græci Ri-
tus.

PONT. cum Apostolicam hanc Sanctam Sedem consu-
 A. XIII. lere debuissent, et loco, ac vice Adolescentium
 Moschovitarum non ampliùs concurrentium,
 subrogari potiùs debuissent totidem Adolescen-
 tes Nationis Ruthenæ Græci ritus, ea potissi-
 mùm de causa, quod et Episcopale Seminarium
 pro Adolescentibus ritus Latini Wilnæ, atque
 alia alibi, erecta instructaque reperiantur; nec
 tanta, quoad ritum Latinum, urgeat necessitas,
 quanta omni procul dubio est illa Nationis Ru-
 thenæ. Hæc enim non solùm plures complecti-
 tionis Ru- tur Diœceses, sed ipsæ etiam Diœceses tot re-
 thenæ ne- fertæ sunt Parochialibus Ecclesiis, ut in sola
 cessitates. Metropolitanæ Kyoviensi earumdem Parochia-
 lium Ecclesiarum numerus sit millium nongen-
 tarum vigintiquinque. Accedit quoque maxima
 Ruthenorum Antistitum inopia, propter quam
 Collegia, sive Seminaria Diœcesana sibi erigere,
 et instruere haud valent. Insuper ut major in-
 ter ipsos Ruthenæ Nationis Ecclesiasticos Viros,
 maximè rerum Ecclesiasticarum, sacrarumque
 doctrinarum, peritia floreat; cum amplissimæ
 Diœceses orthodoxis, schismaticisque hominibus
 permixtæ reperiantur.

Pontifex, §. 4. Pòrrò de hisce omnibus certiores facti;
 de Con- Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Car-
 cilio Con- dinalibus Congregationi Propagandæ Fidei præ-
 gregatio- positis per duas generales Congregationes ac-
 nis de Pro curatissimè examinanda commisimus. Hinc fa-
 paganda ctum est, ut attentis tot rationum tam a No-
 Fide, sta- bis, quàm ab ipsis Cardinalibus discussarum
 tuit, ut gravissimis momentis, de eorundem Cardina-
 infra. lium pariter consilio, non obstantibus quibus-
 cumque in contrarium facientibus, auctoritate
 nostra apostolica, tenore præsentium, prout
 infra, statuamus, et decernamus.

Gregorii §. 5. Ac primùm quidem memoratas Gregorii
 XIII. Lit. Prædecessoris literas, quoad omnia, et singula
 teras con- in ipsis contenta, et statuta, dummodo iis, quæ
 firmat. per easdem præsentibus nostras litteras, ut in-
 fra, statuuntur, et decernuntur, non adver-

sentur, quatenus opus sit, confirmamus, et apostolicæ firmitatis præsidio munimus. ANNO
1753.

§. 6. Deinde verò omnibus, et singulis modernis, et pro tempore existentibus sæpediti Collegii, sive Seminarii Pontificii Wilnensis Superioribus, et Officialibus, districtè inhihemus, ut deinceps nullum omnino adolescentem in ipsam Collegium, sive Seminarium, nisi Nationis Ruthenæ, et Moscovitæ (si quando aliquem ejusdem Nationis Moscovitæ adolescentem, recipiendum, admittendumque contingeret) recipiant, et admittant.

§. 7. Porrò Diœceses Nationis Ruthenæ, ex quibus adolescentes in Collegium, sive Seminarium antedictum deinceps admittendos, recipiendosque dumtaxat (dummodo ex Natione Moscovitica non sit, qui admitti, et recipi petat) esse, statuimus et districtè mandamus, sunt Kyoviensis et Haliciensis Metropolitana totius Russiæ, Polocensis et Vitebscensis Archiepiscopatus, Smolescensis Archiepiscopatus, Vladimiriensis et Brestensis Episcopatus, Pincensis et Turoviensis Episcopatus, atque Episcopatus Chelmensis. Tres verò Episcopatus Luceoriensem, Premisliensem et Samboriensem, ac Leopoliensem, inter Diœceses ejusdem Nationis Ruthenæ adscriptos, ideo exclusos esse statuimus et mandamus, quod pro nonnullis uniuscujusque eorumdem adolescentibus Alumnis statutus sit locus in Collegio sive Seminario Leopoli pro Ruthenis et Armenis fundato, cui annum nec mediocre ab eadem Congregatione Propagandæ Fidei pro dictis Alumnis subsidium solvitur, unde par æquumque videtur, ut de hisce tribus Diœcesibus, quæ hujusmodi commodum habent, nullus admittatur, recipiaturque; sed de primodictis solummodo Diœcesibus, in quibus major necessitas urget.

§. 8. Verùm ut deinceps quoad admissionem, receptionemque Alumnorum, nulla suboriantur dissidia, et partium studia; cum numerus viginti Alumnorum in laudato Collegio sive Se-

Ruthenos et Moscho-
vitas solummodo
in Collegium re-
cipi deinceps jubet

Rutheni
quibus ex
Diœcesibus sint
cooptandi

Alumno-
rum nu-
merus ad
minus vi-
cenarius
statuitur.

PONT. A. XIII. minario de præsentibus existentium sit, quamvis de præterito idem numerus, juxta majorem, vel minorem rerum abundantiam, vel inopiam, interdum major interdum minor fuerit; ipsum viginti Alumnorum numerum, quomodolibet imposterum sese habeat annona, nunquam minorem, sed si redditus, et proventus augeantur, majorem etiam esse volumus, et statuimus: cum œconomiae ratio postulet, ut inopia unius anni suppleatur alterius anni abundantia.

Fit lo-
corum di-
tributio,
juxta de-
cretum
Congr. de
Prop. Fidei

§. 9. Ab hoc itaque constituto, ut præmittitur, viginti Alumnorum numero, exceptis quatuor Ordinis Sancti Basilii Magni Monachis in eodem Collegio, sive Seminario, ut pariter præmittitur, retineri, et educari solitis, quos semper in futurum ex eodem Ordine, et Congregatione Ruthena admittendos, recipiendosque pari modo et forma volumus, et mandamus, ut Magistros, et Præceptores habeant aptos, et idoneos; reliquos sanè sexdecim Alumnos, qui admittendi, recipiendique sunt, distributos esse volumus et mandamus, juxta Decretum ejusdem Congregationis Propagandæ Fidei, quod est tenoris sequentis: *In Congregatione Generali de Propaganda Fide habita die 12. Februarii 1753. decretum fuit, ut sequitur: Ad Collegium Wilnense, ultra quatuor Monachos Basilianos, et donec aliter provideatur, esse imposterum admittendos Ruthenos tantum ex infrascriptis Diocesis; nempe ex Archiepiscopali Kyoviensi sex, quorum unus ex Palatinatu Wilnensi, alter verò ex Palatinatu Novogrodensi, et alter ex Palatinatu Minscensi: alii verò tres ex reliqua ejusdem Diocesis Kyoviensis parte, et præsertim ex Ukraina. Ex Diocesi Archiepiscopali Polocensi duo, quorum unus ex Palatinatu Polocensi, alter ex Palatinatu Vitebscensi. Ex Diocesi Archiepiscopali Smolescensi duo. Ex Diocesi Episcopali Vladimiriensi duo, quorum unus pro Vladimiriensi seu Podlachiae parte, alter ex Palatinatu Brestensi. Ex Diocesi Chelmensi duo, quorum unus ex Terra Chelmensi, alter de Palatinatu Belzensi. Ex*

Diœcesi Episcopali Pinscensi duo = Distributionem autem eorumdem sexdecim Alumnorum ex qualibet Diœcesi respectivè eligendorum, per præinsertum dictæ Congregationis Decretum, factam, tanquam utilem, et salutarem non solum approbamus, et apostolica auctoritate, tenore præsentium, confirmamus; verùm etiam districtè servandam esse præcipimus, et mandamus.

ANNO
1753.

§. 10. Præterea ad omnem penitus e medio tollendam dissensionem, confusionemque, statuimus, et ordinamus, ut distributio ita omnino, et non aliter fiat, nimirum, ut, cum quilibet Alumnus ritus latini in sæpedito Collegio, sive Seminario commorans, sive elapso tempore, quo inibi educari debet, sive aliter quomodolibet ex eodem Collegio, sive Seminario egressus fuerit, statim in illud admittatur recipiaturque Alumnus ex Metropolitana Kyo-
Alumni
quo ordi-
ne sint
prima vi-
ce reci-
piendi.
 viensi Nationis Ruthenæ, et sic deinceps usque ad numerum pro eadem Metropolitana Kyo-
 viensi juxta præinsertum Decretum supra statutum; deinde ex Diœcesi Archiepiscopali Polocensi, atque eodem pacto, et ordine ex aliis Diœcesibus antedictis. Postquàm verò integrum sexdecim Alumnorum numerum completum esse constiterit, cum vacatio cujusvis Alumnatus evenerit, non admittatur recipiaturque nisi adolescens Nationis Ruthenæ ex illa Diœcesi, ex qua Alumnus antecedens locum dedit vacationi.

§. 11. Cæterùm ut præscripta, et præmissa omnia debitæ exequutioni demandentur, Venerabili Fratri Ordinario nostro et Apostolicæ hujus Sanctæ Sedis in Polonia Nuntio, et Dilecto Filio regenti ejusdem Collegii, sive Seminarii, modernis, et pro tempore existentibus, injungimus, ut, salva semper dictæ Congregationis Cardinalium Propagandæ Fidei præpositorum auctoritate, omnia, et singula in hisce nostris in forma Brevis litteris, quas etiam typis impressas in conspicua dicti Collegii, sive Seminarii parte, ut ab omnibus legi possint, ap-
Exequu-
tores de-
signantur

PONT. poni volumus et mandamus, contenta et ex-
A. XIII. pressa, exactè servari faciant et curent.

Clausulæ. §. 12. Decernentes easdem præsentibus litteras,
pro præ- et in eis contenta quæcumque, semper firma,
missorum valida, et efficacia existere et fore, suosque
firmitate. plenarios et integros effectus sortiri et obtinere,
et ab illis, ad quos spectat, et pro tempore
quandocumque spectabit, inviolabiliter obser-
vari debere; sicque, et non aliter in præmissis
per quoscumque Judices Ordinarios, et Dele-
gatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Audi-
tores, S. R. E. Cardinales, et eorundem Car-
dinalium Congregationes, necnon Apostolicæ
Sedis Nuntios, et quosvis alios quacumque præ-
minentia, et potestate fungentes, et functuros,
sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter ju-
dicandi, et interpretandi facultate, et auctori-
tate, judicari, et definiri debere: ac irritum,
et inane, si secùs super his a quoquam quavis
auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit
attentari. Non obstantibus Gregorii Prædeces-
soris nostri literis, aliisque Constitutionibus,
et Ordinationibus Apostolicis, cæterisque con-
trariis quibuscumque.

Derogatio
contrariis

Exemplo- §. 13. Volumus autem, ut earundem præsen-
rum fides. tium literarum transumptis, seu exemplis, etiam
impressis, manu alicujus Notarii publici sub-
scriptis, et sigillo personæ in dignitate Eccle-
siastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides
adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur,
si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 5. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Apr. 1753 Annulo Piscatoris die v. Aprilis MDCCLIII. Pon-
Pont. XIII tificatus Nostri Anno Decimotertio.

Cajetanus Amatus.

MONACHI S. BASILII

XV.

Nationis Ruthenæ solvuntur a lege emittendi quartum votum de non acceptandis Episcopis, vel Archimandriis, absque assensu suorum Superiorum : Abrogatisque Statutis pœnalibus super hoc editis, Canonice Sanctiones innovantur, ac inculcantur,

Dilectis Filiis, Proto-Archimandritæ, Archimandritis, et Monachis Ordinis S. Basilii Magni Nationis Ruthenæ.

BENEDICTUS PAPA XIV.

*Dilecti Filii ; Salutem et Apostolicam
Benedictionem.*

INCLYTUM quidem Sancti Basilii Magni Ordinem non minus antiquitate, quam religiosa pietate, sacra doctrina, disciplinaque regulari in Catholica Ecclesia commendatissimum, singulari semper, etiam dum in minoribus essemus, studio prosequuti, ex quo ad sublimem Sacrosancti Apostolatus Cathedram, meritis licet imparibus, eVecti fuimus, non omisimus quam plurimis Apostolicæ auctoritatis benignitatisque documentis ornare. Congregationem verò vestram Nationis Ruthenæ, quæ ejusdem Sancti Doctoris institutum tanta cum laude, præsertim in florentissimo Poloniæ Regno, et Lithuanæ Ducatu, profitetur, paribus Pontificiæ caritatis, ubi opportuna sese dedit occasio, testimoniis complecti studuimus, fore in Domino confisi, ut vestra Congregatio majori alacritate et constantia, non solum schismaticis ejusdem Pontificis studium pro Basiliani Ordinis utilitatibus, et incrementis.

PONT. A. XIII. Ordinis Basiliani Monachis sese opponeret, verum etiam eosdem ad Orthodoxæ Fidei sinum allicere, ac perducere adniteretur. Quoniam autem veremur, ne ea, in ipsa Congregatione vestra accidere possent, quæ non tam exoptata a Nobis religiosarum virtutum incrementa impedire, quàm gravia quoque detrimenta afferre valeant; eapropter haud patimur consentanea Apostolicæ providentiæ, potestatisque officia a vobis desiderari.

Episcopis et Archimandriis nationis Ruthenæ soli Monachi S. Basilii præficiuntur.

§. 1. Ac primùm quidem Vobis notum esse cupimus, Nos, quemadmodum non ignorare consuetudinem illam in Natione Ruthena vigentem, nimirùm vacantibus Cathedralibus Ecclesiis, et Archimandriis ejusdem Nationis Ruthenæ, non præficiendi Antistites, et Archimandritas, nisi solos Monachos ex Ordine vestro professos; ita perspectum habere, tum ipsas Cathedrales Ecclesias ad Regiam Nominationem conferri, tum Archimandrias, vel Regiæ Nominationis, vel Jurispatronatus nobilium personarum esse, et haberi.

Quantum votum Monachis præscriptum.

§. 2. Deinde Nobis facile persuademus, non aliam fortasse ob causam a Superioribus Congregationis vestræ quartum tribus aliis Votum fuisse additum in solenni cujusque Monachi professione emittendum, ne scilicet quisque Monachorum Episcopatus, vel Archimandrias sibi quomodolibet procuraret, neque si ad illos, vel illas quomodolibet etiam nominari, vel promoveri contingeret, nisi prius approbationem, assensumque suorum Superiorum impetrasset, omnino acciperet, quàm ut omnis ambitioni occluderetur aditus. Quo firmiter præterea ejusmodi a Superioribus vestris statuta quartum Votum addendi lex subsisteret, a fel. rec. Benedicto Papa XIII. Prædecessore Nostro Procurator tunc temporis existens Generalis laudati Ordinis S. Basilii Magni Apostolicas in simili forma Brevis litteras die xv. mensis Decembris Anno MDCCXXVIII. hac super re dandas cu-

Sanctio pœnalis Benedicti XIII. contra Voti transgressiones.

ravit, quarum vigore ad Officia, et Dignitates, Monachos omnes memorati Ordinis, qui sine expressa Superioris Generalis, seu Proto-Archimandritæ pro tempore existentis, et memorati Ordinis consensu, sibi Archiepiscopatus, Episcopatus, Archimandrias, aut quascumque alias Dignitates procurarent, eo ipso ad illas inhabiles esse, ac fore declarabatur.

ANNO
1753.

§. 3. Insuper eam profectò, quæ ex Statutis, decretisque antedictis redundatura reputabatur, utilitatem, et regularis disciplinæ observantiam, non solum minimè provenisse, ex certis documentis rescivimus, verùm etiam maximopere dolemus, duas inde non leves, sed gravissimas ortum habuisse inordinationes. Ac prima quidem, quod Monachi ad Archiepiscopatus, Episcopatus, et Archimandrias promoveri cupientes, præter illas, quas priùs apud eos, qui Jus nominandi habebant, ut nominarentur, adhibebant partes, preces, et officia, novis quoque partibus, et officiis apud Superiores Ordinis contendunt, ut ab hisce licentiam nova lege præscriptam consequantur. Altera verò inordinatio ex prima omnino exsurgit, quod ii, quibus nominandi, sive præsentandi Jus inesse non ambigitur, meritò queruntur, debitum sibi ejusmodi Jus, propter novam antedictam legem; plurimum imminutum esse, cum ablatam sibi experiantur pristinam libertatem nominandi sive præsentandi ad Archiepiscopatus, Episcopatus, et Archimandrias eos Monachos Ordinis vestri professos, quos sibi in Domino existimant benemeritos, atque idoneos, sed illos dumtaxat, qui a Superioribus suis sæpeditam licentiam obtinuissent.

Ambitus
per eam
non tollitur,
sed augetur.

Querelæ
habentium
jus nominandi,
seu præsentandi.

§. 4. Eapropter præcipuum Apostolici ministerii nostri manus esse intelligimus, non minorem pro recta disciplina a Nobis adhibendam esse curam, quàm ut dissensiones maximè omnes auferantur, ut omnia pro æquitate, ac

Sublato
proinde
Voto, et
pœnis,
Canonicæ
Sanctiones
restituuntur.

PONT. A. XIII. Ordinis Basiliani Monachis sese opponeret, verùm etiam eosdem ad Orthodoxæ Fidei sintum allicere, ac perducere adniteretur. Quoniam autem veremur, ne ea, in ipsa Congregatione vestra accidere possent, quæ non tam exoptata a Nobis religiosarum virtutum incrementa impedit, quàm gravia quoque detrimenta afferre valeant; eapropter haud patimur consensum Apostolicæ providentiæ, potestatisque, gratia vobis desiderari.

Episcopatus et Archimandriis nationis Ruthenæ soli Monachi S. Basilii præficiantur.

§. 1. Ac primùm quidem Vobis notum esse cupimus, Nos, quemadmodum non ignorari consuetudinem illam in Natione Ruthenica gentem, nimirùm vacantibus Cathedralibus Ecclesiis, et Archimandriis ejusdem Nationis Ruthenæ, non præficiendi Antistites, et Archimandritas, nisi solos Monachos ex Ordine vestro professos; ita perspectum habere, tum ipsas Cathedralis Ecclesias ad Regiam Nominationem conferri, tum Archimandrias, vel Regiæ Nominationis, vel Jurispatronatus nobilitate personarum esse, et haberi.

Quantum votum Monachis præscriptum.

§. 2. Deinde Nobis facile persuademus, quod aliam fortasse ob causam a Superioribus Congregationis vestræ quartum tribus aliis votis fuisse additum in solenni cujusque Monachi professione emittendum, ne scilicet quisquam eorum Episcopatus, vel Archimandriæ, quomodolibet procuraret, neque si ad illas quomodolibet etiam nominari, et veri contingere, nisi prius approbationem sensumque Superiorum, et omnino quàm ut omnino occluderetur. Quo firmius, et

Sancti
pro

POST. trimento, hanc absurdam cupidinem fugiamus =
 A. XIII. Denique hoc Capitulum hisce absolvit verbis =
*Quod si Deus aliquando eligat quempiam ad
 ejusmodi munera, novit, cum sit industrius ac
 sagax, quemadmodum etiam ipsum præstiturus
 sit dignum, Nos autem conscii esse debemus
 Nobismetipsis, nunquam Nos aliquid tale ap-
 petivisse, neque ullo modo ejusmodi desiderium
 in animo habuisse; Nam et hic animæ morbus
 gravissimus est, et facit, ut a bonis excidamus.*

Ad Eccle-
 siasticas
 dignitates
 digniores
 sunt coö-
 ptandi.

§. 7. Tandem cum Apostolica hujusmodi no-
 stra dispositio, ac Sanctio, eorum quoque Jus
 respiciat, qui ad Archiepiscopatus, Episcopatus,
 et Archimandrias nominandi, vel præsentandi
 jus quomodolibet habere dignoscuntur, iisdem
 salutare S. Bernardi monitum indicimus, re-
 putandi nimirum Ecclesiasticis dignitatibus in-
 dignum eum, qui vel per se ipsum, vel per
 alios, ad earundem dignitatum consequutio-
 nem sese commendat = *Alius pro alio, alius
 fortè et pro se rogat. Pro quo rogaris, sit sus-
 pectus: qui ipse rogat pro se, jam judicatus est =*
 Verba sunt ejusdem Sancti Bernardi lib. 4. de
 considerat. cap. 4. quibus apprimè consonant
 verba Sancti Thomæ Aquinatis 2. 2. quæst. 100.
 art. 5. ad tertium = *Si verò aliquis pro se ro-
 gat, ut obtineat curam animarum, ex ipsa præ-
 sumptione redditur indignus =* Postremò addere
 præstat verba Concilii Trid, sect. 24. de reform.
 cap. 1. = *Omnes verò, et singulos, qui ad pro-
 motionem præficiendorum, quodcumque jus qua-
 cumque ratione a Sede Apostolica habent, aut
 alioquin operam suam præstant, nihil in eis pro
 præsentis temporum ratione, innovando, horta-
 tur, et monet, ut in primis meminerint, nihil se
 ad Dei gloriam, et populorum salutem utilius
 posse facere, quam si bonos Pastores, et Ec-
 clesie gubernandæ idoneos promoveri studeant:
 eosque alienis peccatis communicantes mortaliter
 peccare, nisi, quos digniores, et Ecclesie ma-
 gis utiles ipsi judicaverint, non quidem precibus,
 vel humano affectu, aut ambientium suggestio-*

nibus, sed eorum exigentibus meritis, præfici diligenter curaverint.

ANNO
1753.

§. 8. Hæc sanè sive statuenda, sive mandanda, sive monenda habuimus, decernentes omnia, et singula in iisdem præsentibus nostris litteris contenta, semper firma, valida, et efficacia existere, et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, et ab aliis, ad quos spectat, et pro tempore quancumque spectabit, inviolabiliter observari debere: sicque, et non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, et Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, et Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, et eorundem Cardinalium Congregationes, nec non Sedis Apostolicæ Nuntios, et quosvis alios quacumque præminentia, et potestate fungentes, et functuros, sublata eis, et eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari, et definiri debere: ac irritum, et inane, si secùs super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clavula
pro præ-
missorum
firmitate.

§. 9. Non obstantibus præfatis Benedicti Prædecessoris Nostri litteris, et quibuscumque statutis, et decretis in contrarium præmissorum in Conciliis, et Synodis Nationis Ruthenæ forsitan editis; et Ordinis vestri, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, et litteris Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, et expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatur
contrariis

PONT. §. 10. Volumus autem, ut earundem præ-
A. XIII. sentium litterarum transumptis, seu Exemplis,
 Exem- etiam impressis, manu alicujus Notarii publici
 plorem subscriptis, et sigillo personæ in dignitate Ec-
 auctori- clesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus
 tas. fides adhibeatur, quæ iisdem præsentibus adhi-
 beretur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Interim Vobis, Dilecti Filii, Apostolicam Be-
 nedictionem peramanter impertimur.

Dat. Pont. Datum Romæ apud Sanotam Mariam Majorem
an. XIII. sub Annulo Piscatoris die XII. April. MDCCLIII,
die 12. Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.
Aprilis
1753.

Cajetanus Amatus,

REGULÆ OBSERVANDÆ

XVI

In Anglicanis Missionibus, ab Apostolicis Vicariis, nec non a Sacerdotibus Missionariis Sæcularibus, ac Regularibus.

Venerabilibus Fratribus, Episcopis, Vicariis Apostolicis, et Dilectis Filiis, Sacerdotibus tam Sæcularibus, quàm cujusvis Ordinis et Instituti, etiam Societatis Jesu, Regularibus, Missionariis Apostolicis Anglicanarum Missionum.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, salutem, et Apostolicam Benedictionem.

APOSTOLICUM ministerium, quod vos, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, tanta cum alacritate suscepistis, satis superque admonere vos, et assiduè in memoriam revocare non dubitamus, præceptum mandatumque Supremi Pastorum Principis JESU CHRISTI Apostolos suos edocentis, cujus divina legatione in procuranda æterna Christifidelium salutè fungimini coöperatores; nimirum, ut mutua vosmetipsi invicem charitate diligentes, opus vobis injunctum consummare satagatis, quo debitam laboribus vestris mercedem in Cœlis a justo remuneratore Deo recipere valeatis. Nobis sanè, qui gravissimas Sacrosancti Apostolatus curas, et omnium Ecclesiarum sollicitudinem gerentes, penè deficimus, nihil accidere potest molestius, quàm cùm accipimus sciscuras esse inter vos,

Mutua
charitatis
studium
in primis
exposcit
Apostoli-
cum Mi-
nisterium

PONT. propter quas propagatio Catholicæ Fidei, et
 A. XIII. Christifidelium salus retardatur. Ea propter,
 Dissidio- ut opportunum, consentaneumque præscinden-
 rum cau- ut oportunitatis, et e medio auferendis dissidiis, quæ jam-
 sas exa- dudum inter vos exorta, sæpe sæpius emer-
 minat gere, ac magis invalescere plenissimè docti ve-
 Pont.com hementer dolemus, et pristinæ animorum con-
 consilio cordiæ conciliandæ, et in perpetuum confir-
 Congreg. mandæ remedium afferremus; primum quidem
 de Propag. mandæ remedium afferremus; primum quidem
 Fide ac non solùm exhibita Nobis utriusque partis ra-
 denique tionum momenta per Nos ipsos accuratè expen-
 statuit, didimus; sed nonnullis etiam Venerabilibus Fra-
 ut infra. tribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardi-
 nalibus negotiis Congregationis Propagandæ fi-
 dei Præpositis examinanda mandavimus; deinde
 verò iisdem Cardinalibus ad Nos accitis, eo-
 rundem sententiam consiliumque requisivimus.
 Quos postquam Nobiscum convenire, et con-
 sentire comperimus, hæc, quæ sequuntur,
 statuimus, decrevimus, et a vobis districtè
 servanda proponimus, et mandamus.

Quatuor §. 1. Cùm ab anno 1688. constitutum fuerit,
 Vicariis ut Missio Anglicana per quatuor Apostolicos
 Apostoli- Vicarios administraretur, qui Episcopi in Parti-
 cis com- bus Infidelium existant; cumque sui limites,
 mendata et confinia præscripta sint, in quibus ipsorum
 remaneat singuli suo munere perfungantur, nihil om-
 Anglica- nino immutetur in iis omnibus, quæ pertinent
 næ Mis- ad eosdem Vicarios Apostolicos, eorumque
 sionis ad- deputationem, et limites, quos modo indica-
 ministra- vimus.
 tio.

Collegia §. 2. Cùm nonnulla Seminaria, et Collegia
 erecta ad instituta sint, ex quibus Missionarii Cleri Sæ-
 erudien- cularis in Angliam mittuntur, nulla diligentia,
 dos pro et cura prætermittatur, ut Alumni ad Sacras
 Anglica- Missiones obeundas destinati, optimis moribus,
 nis Mis- pietate, ingenio, doctrina exornentur, et ut
 sionibus periti sint in exercendis Functionibus Ecclesia-
 Alumnos, sticis, et Cantu Gregoriano, quantum fieri
 optimis poterit, imbuti. Præses Collegii Duacensis in
 legibus Belgio, Litteris datis die 15. Januarii, Con-
 firmantur gregationem de Propaganda Fide sincerè cer-

tiorem fecit de ratione, qua Alumni in prædicto Collegio instituuntur. Hisce proinde Litteris perhonorificum responsum redditum fuit. Romæ existit Collegium Anglicanum a Sancto Thoma nuncupatum. curæ ac disciplinæ Patrum Societatis Jesu commissum, cujus visitationem susceperunt jussu Prædecessoris nostri Clementis XII. duo Cardinales vita jam functi, Davia scilicet, et Riviera, sustinuitque Secretarii munus Cardinalis Monti vitam adhuc agens, qui id temporis munus a Secretis Congregationis de Propaganda Fide gerebat. Itaque plurima statuta fuere, peculiari Decreto Summi Pontificis confirmata, quod die 28. Septembris anno 1739. in lucem emanavit. Sancitum in primis est, ut eodem in Collegio duo Præceptores in posterum commorentur, quorum unus Controversiis, et Sacris Scripturis explanandis, alter Theologiæ Morali tradendæ incumberet, eorumque Lectiones Anglicanæ Missionis utilitati forent maximè accomodatæ. Quamobrem operam suam impendat Cardinalis, cujus in fide, et patrocinio Collegium *pro tempore* recipitur, ut executioni mandentur quæ eadem in Visitatione salubriter decreta fuere; atque illud in primis, quod paulo ante innuimus, quippe quod ad finem propositum unicè conducere videatur. Pariter compertum est, Collegium Ulissippone Anglis recipiendis erectum esse; alterum Parisiis, Hispali unum, Vallisoleti alterum. Verumtamen cum eorundem institutio, atque existentia, nihil præterea innotescat, curæ erit a Secretis Congregationis de Propaganda Fide, consiliis cum Cardinale primo Pontificiæ ditionis Administro collatis, ut dentur Litteræ Nunciis Apóstolicis in Lusitania, Gallia, et Hispania commorantibus, ut impensius de prædictis Collegiis inquiratur, eorumque gubernatio omnino explorata fiat. Neque id eo tendere opinandum est, ut quidquam detrahatur auctoritati, vel regimini cujuscumque, qui legitima ipsorum fruatur possessione;

PONT. sed eo dumtaxat fine, ut inter Nos, eosdem-
A. XIII. que plenissimè conveniat iis in rebus, quæ ad
 Alumnos spectant ex Seminariis in Angliam ad
 Missiones obeundas profecturis.

Regulares idonei in Angliam mittantur ad certa dumtaxat officia exercenda, et existantium Ordinibus qui propriæ nationis Cœnobis in Catholicis Regionibus habent.

§. 3. Quoniam verò versantur in Anglia Missionarii ex Familiis Regularibus, scilicet Societatis Jesu, Sancti Benedicti, S. Dominici, S. Francisci, Carmelitarum Excalceatorum; cavere omnino debent earum Provinciales, ne in Missionarios deligant, nisi viros numeris omnibus absolutos, singulari nimirum pietate, ingenii dotibus præditos quæ ad tantam Provinciam, tamque laboriosam requiruntur. Quamobrem ne ob immodicum eorum numerum perturbationes, et incommoda oboriantur, ipsis Regularium Provincialibus immutabiliter præscribitur, ut eos dumtaxat in Angliam mittant, qui vel Sacellis Regiis præfici debeant, aut apud aliquem nobili sanguine natum versari, aut in Locis, quæ pro Regularibus fundata, et constituta sunt. Porrò a Missionibus Anglicanis se repelli intelligant Regulares, qui ex propria Natione non obtinent Cœnobium, vel Provinciam in Catholicis Regionibus: iis tamen, qui ibidem in præsentiarum commo-

Hiberni Missionibus Angliæ non adhibeantur, nisi a Vicariis Apost. in subsidium vocentur.

rantur, revertendi necessitas non infertur. Enim verò cum Hiberni Sacerdotes ad sustinendam Insulæ ejusdem Missionem deputentur, quæ plurimos, sapientesque expetit Operarios; cumque in Anglia permulti sint Sacerdotes indigenæ tam Sæculares, quàm Regulares, consentaneum esse arbitramur, si iidem ipsa in Patria labores suos potissimum impendant, et prædicti Hiberni Sacerdotes Missionariis Anglis tunc solum coöptentur, cum horum paucitas id exigere videatur; ideoque a Vicariis Apostolicis Angliæ ad Missionem exoptentur, et evocentur.

Vicarium Apostolicorum Ordinaria et delegata.

§. 4. Sed, ut ad Vicarios Apostolicos revertamur, præter eam omnem auctoritatem, quæ ipsis communis est in propriis confiniis cum quolibet Ordinario in sua Civitate, et Diœcesi,

Apostolica Sancta Sedes facultates *formulae secundæ* ipsis elargitur, cum potestate illas simplicibus Sacerdotibus, qui idonei videbuntur, communicandi, iis tamen exceptis, quæ vel in Ordinem Episcopalem unicè spectant, vel exerceri sine Sacrorum Oleorum usu minimè possunt. Nihil proinde recensitis Vicariis deest, quod ad sanum regimen, et directionem tam Regularium, quàm Cleri Sæcularis conducat, qui nullas in hanc diem controversias excitavit, quæ debitam Vicariis Apostolicis obedientiam, et subordinationem labefactarent.

§ 5. Attamen quoniam inter privilegia, quibus gaudent Regulares, cuilibet peculiari Ordini a Summis Pontificibus attributa, illud annumeratur, per quod Regulares Familiæ ab Episcopali, vel Ordinaria auctoritate eximuntur, vel Sanctæ Sedis Jurisdictioni immediatè subjiciuntur, ne altercationes ea de re in posterum enascantur, quas plurimas elapsis temporibus constat extitisse, et in dies suboriri, necessitas postulat, ut finis aliquando iis imponatur: quod ita præstari oportet, quemadmodum inferiùs exponemus.

§. 6. Itaque Regulares Missionarii cum Provinciam adventaverint, ubi Sacras Missiones obire debent, Apostolicum Vicarium conveniant, uti facere semper consueverunt, in cujus ditione Ministerium Apostolicum suscepturi sunt. Siquidem institutum Canonicum est, Sacri Concilii Chalcedonensis auctoritate firmatum, nemini advenæ in Sacris constituto licere, Ordinem, quo se insignitum asserit, exercere, adeoque Sacrum peragere, si Sacerdotem se esse profiteatur, nisi Literas authenticas Ordinarii palam faciat, testimoniumque exhibeat, se nullo suspensionis, vel irregularitatis vinculo irretiri. Ita *Canon. 7. dist. 71.*, cui imprimè consentit Sacrum Concilium Tridentinum *sess. 22. de Sacrificio Missæ; Decreto de observandis, et vitandis in celebratione Missæ, et cap. 13. Sess. 23. de Reformat.* Porrò hujusmodi

ANNO
1753.

ta aucto-
ritas pro
regionis
necessita-
te suffi-
ciens.

Regulares
ex privil.
ab Ordina-
ria Epi-
scopi ju-
risdict.
exempti.

Attamen
Missiona-
rii Regu-
lares se
Vicariis
Apostoli-
cis sistere
et testi-
moniales
Superio-
rum ex-
hibere te-
nentur.

PONT. præscriptum Regulares etiam respicit, quoties
A. XIII. extra Diocesim versantur, in qua ad Sacros Ordines promoti fuere, proindeque susceptum Ordinem exercere minimè possunt, præsertim in Ecclesiis quæ ad propriam Sodalitatem non spectant, nisi priùs Episcopis, aut Vicariis Generalibus, vel Foraneis, Superiorum suorum documenta proferant, quibus et obtenti ordinis testimonium, et libertas ab omni Canonico impedimento irregularitatis, vel suspensionis perspecta fiat. Quamobrem id etiam est in mandatis Regularibus Missionariis, ut nimirum Vicariis Apostolicis, ea ratione, qua dictum est, sese exhibeant, ubi ad Missionis locum pervenerint.

Regulares
 æque ac
 Sæculares
 Sacerdo-
 tes, ad
 excipien-
 das Sæcu-
 larium
 Confessio-
 nes appro-
 batione
 indigent
 Ordinarii
 loci.

§. 7. Nullus Sæcularis Sacerdos pœnitentiæ Sacramentum administrare potest, qui actualis Parochus non existat, vel idoneus ad id in præmisso examine repertus non fuerit, quod Ordinarius Loci, ubi Confessiones excepturus est, de eo habere potest. Idem et Regularibus Sacerdotibus edicitur, quoties velint Sæcularium Confessiones audire, quemadmodum ad litteram decernitur a Concilio Tridentino *sess. 23. cap. 15. de Reformat.*, quo in loco derogat Sacrum Concilium privilegio cuicumque, et consuetudini immemorabili, quæ contrariam præferret. inquit: *privilegiis, et consuetudine quacumque, etiam immemorabili, non obstantibus.* Idque eo vel magis, quod a Summo Pontifice Sancto Pio V. ea in Constitutione, cui initium est *Romani Pontificis 133. Bullarii Romani tom. 2.* declaratum est, prædictam Concilii Tridentini sanctionem ad omnes quoscumque Regulares extendi, vel Mendicantes, vel non Mendicantes, quamvis Lector, atque Magister in Sacra Theologia præfulgeat, et potestas Sæcularium Confessiones excipiendi illi facta fuerit a suis Superioribus Regularibus. Sancto Pio V. omnino consonat Urbanus VIII. in Constitutione, quæ incipit: *Cum sicut accepimus. 92. Bullarii Tom. IV.*, per quam amplissimè re-

ANNO
1753.

scidit privilegium quodcumque aliàs Regularibus attributum, cujus prætextu Sæcularium Confessiones exciperent, priusquam examen sustinuerint, et consensum ab Ordinario Diœcesano impetraverint. Ac ne Regularium Familiæ, quæ nisi expressè nominentur, se minimè comprehendi putant, ab eadem Constitutione immunes se jactarent, eas nominatim, et singulas recensendas optimum duxit. Ultimò tandem S. Pontifex Clemens X. edita Constitutione *Superna 7. in Bullario Romano tom. 6. §. 4.* ita firmavit: *Religiosos ab Episcopo ad Confessiones Sæcularium in sua Diœcesi audiendas approbatos, non posse in alia eas absque Episcopi Diœcesani approbatione audire, quamvis pœnitentes subditi sint ejus Episcopi, a quo ipsi Religiosi jam fuerant approbati.*

§. 8. Quare si insistamus Canonicis institutis, quæ superiùs numeravimus, nullum afferri potest impedimentum Ordinario, quominùs examen indicat Sacerdotibus tam Sæcularibus, quàm Regularibus, per quos Pœnitentiæ Sacramentum in Locis ipsius Jurisdictioni subjectis administrandum est; Regulares, inquam, in examen vocare potest Ordinarius, si velint Sæcularium Confessiones excipere. At verò quoniam Missionarii, et imprimis Regulares, longa et difficilia suscipiunt itinera, relictis Cœnobiis, in quibus versantur, ut in Angliam ad obeundas Missiones se conferant, ne dubietas admissionis ad Confessiones audiendas in subeundo examine, illos ab Apostolico munere deterreat, cavebunt in posterum, antequam relinquunt Monasteria, in quibus degunt, et in Angliam tendant, cavebunt, inquam, examen ad Confessiones Sæcularium audiendas subire coram Ordinario, et Examinatoribus Loci, in quo situm est Monasterium, et consequi testimonium, quo idonei declarentur; quod insuper poterit indicari Vicariis Apostolicis, in Anglia commorantibus per Litteras Ordinarii, qui ad examen eos excepit, et peritos, idoneosque ju-

Qui potest utrosque ad examen vocare.

Anglicanis tamen Missionariis datur ut coram Nuntio Ap. Bruxell. constituto, vel coram Episcopo loci, ubi situm est eorum Monasterium, examinentur

PO NT. A. XIII. dicavit. Quod si cuiquam ex Regularibus commodius, atque itineri opportunius videretur Bruxellis ante Apostolicum Nuncium propriæ scientiæ periculum facere, id erit eorum in libitu; cùm utraq; ratione duplex auferatur incommodum; unum scilicet, ne Regulares animum mentemque dimoveant a Missionibus Anglicanis, eo timore, ne a Vicariis Apostolicis admittantur ad Sæcularium Confessiones excipiendas; alterum verò, ne iidem Vicarii destituantur auctoritate adprobandi illos, qui intra limites suæ Jurisdictionis Pœnitentiæ Sacramentum velint administrare. Etenim duos omnino actus complectitur adprobatio, quorum primus ad intellectum, alter spectat ad voluntatem. Proprium enim est intellectûs, debita, ac necessaria scientia in Examinato deprehensa, illum Confessionis muneri obeundo aptum existimare. At non nisi voluntatis est, facultatem Confessionum audiendarum liberam, plenamque facere, sententiamque de eo proferre, qui Adprobatori subjicitur. Primum itaque ab Examinatore præstatur; cujus fidei, et integritati innititur, atque acquiescit, qui Confessiones audiendi facultatem, in limitibus, et confiniis sibi assignatis, impertitur. Alterum immediatè peragitur ab ipsomet Superiore, cujus est prædictam facultatem concedere.

Verùm facultas audiendi Confessiones a Vicariis Apostolicis obtinenda. §. 9. His itaque constitutis, cum Regularis examinatus jam, et idoneus judicatus, uti diximus, sese offerat Vicariis Apostolicis, cumque id perpendi minimè debeat tanquam urbanitas aliqua, seu cœremonia; cùm insuper Vicarius Apostolicus opportunam facultatem elargiri intelligat ad suscipiendas Fidelium Confessiones, qui ditione sua continentur: absoluta penitèns hac ratione controversia omnis judicari deberet. Cæterùm Confessarii munus Regularibus deferri potest sine temporis determinatione, vel cum limitatione: quod luculenter constat tum ex Brevis Summo Pontifice Urbano VIII. dato Cardinali de Sandoval anno 1639.

Sed cum eadem, et indefinite et cum præfui.

inserto a Cabasutio in Theoria, et Praxi Juris Canonici *lib. 1. c. 10. n. 13.*, tum ex recensita Constitutione Clementis X. *Superna, ad §. 4.* Porro hujusmodi facultates ad præstitutum tempus collatas, post elapsum temporis intervallum, jus competit Ordinario vel abrogandi, vel eas renovando, Sacerdotem ad novum examen compellendi. Facultates verò nulla cum temporis limitatione delatæ, nonnisi cum ipso officio desinunt, nec suspendi propterea possunt sine nova causa, quæ Confessiones directè respiciat, quemadmodum patet ex Constitutione: *Cùm sicut accepimus*, ab Innocentio X. in lucem edita 32. §. 2. *Bullarii Tom. IV. An Episcopus Regularem pro Confessionibus semel approbatum, sine nova causa, suspendere possit ab ipsis Confessionibus audiendis? Respondetur, Regulares aliàs liberè ab Episcopo, prævio examine, approbatos ad audiendas Confessiones Personarum Sæcularium, ab eodem Episcopo suspendi non posse sine nova causa, eaque ad Confessiones ipsas pertinente.* Quæ cum ita sint, ut omni dissidio aditus occludatur, decernimus, atque statuimus, ut facultas superiùs exposita, a Vicariis Apostolicis Regulari examinato, et approbato concedenda, ad sexennium extendatur, atque ad aliud sexennium sine prævio examine confirmetur, cum Regulares Missionarii, iis peractis, quæ *num. 30.* exponentur, Anglicanæ Missionis exercitium denuò suscipient.

§. 10. In medium igitur proferri minimè potest tam Breve Summi Pontificis Urbani VIII. quod incipit: *Britannia*, vulgatum anno 1631., quàm Bulla ejusdem Pontificis: *Plantata*, edita anno 1633. aut aliud quodcumque documentum ad firmandam Regularium independentiam a Vicariis Apostolicis in administratione Pœnitentiæ Sacramenti, aliorumque Sacramentorum. Brevia enim, et hujusmodi documenta emissa fuere, antequam quatuor Vicarii Apostolici in Anglia constituti forent, cum omni auctoritate,

ANNO
1753.
lione tem-
poris dari
possit :

Statuitur,
ut Missio-
nariis ad
sexen-
nium con-
cedatur,
et ad aliud
sexen-
nium pro-
rogetur
absque
novo exa-
mine.

Privilegia
super hoc
ab Urbano
VIII. Re-
gularibus
concessa,
præsentis
temporum
conditio-
ni aptari
non pos-
sunt.

PONT. quæ competit cuilibet Ordinario in sua Civitate, A. XIII. et Diœcesi. Quamobrem sancito libero, et tranquillo ordinariæ Episcoporum auctoritatis exercitio, eo ipso desinit Regularium immunitas pro Sacramentis administrandis, quæ tunc temporis iisdem concessa fuit, cum prædictum liberum exercitium nullatenus permittebatur; quemadmodum Regulares ipsi luculenter agnoverunt, et confessi sunt in celebri disputatione Parisiis habita, quæ in Collectione Judiciorum tom. 3. pag. 45. continetur. Accedit præterea, quod idem prorsus decretum fuit pro statuendo Indiarum Orientalium regimine, nequicquam refragantibus amplis Sancti Pii V. et Gregorio XIV. privilegiis, ut legere cupienti innotescet ex nostra Constitutione: *Quamvis ad confirmandum, tom. II. nostri Bullarii. (Hujus Edit. Vol. 4. pag. 5.)* Eadem planè ratione cum in præsentiarum constitutum sit regimen Vicariorum Apostolicorum, finem habere debet recensita Regularium Missionariorum immunitas, iis delata, antequam prædictis Vicariis Apostolicis regimen, et ordinaria auctoritas tribueretur, et sua cuilibet confinia assignarentur. Notæ, et pervulgatæ sunt controversiæ agitatæ, et discussæ in Congregatione de Propaganda Fide anno 1701. et 1702. inter Macai Episcopum, Vicarios Apostolicos Sinarum, atque Regulares Missionarios, qui tueri conabantur, ob sua privilegia licitum sibi esse Sacramenta administrare, et quolibet Parochiali officio perfungi, quin ab Episcopo, et Vicariis Apostolicis dependerent. Porrò cum sapienter Congregatio animadvertisset, ab Innocentio XII. fel. rec. suos præfinitos fuisse limites cuilibet Vicario Apostolico, decrevit, atque mandavit, ne cuiquam Missionario vel Sæculari, vel Regulari imposterum liceret Pœnitentiæ Sacramentum Sæcularibus impertiri, vel aliis Parochialibus officiis fungi, quidquid in contrarium præferrent privilegia iis concessa, quin prius facultatem obtinuisset ab Ecclesiastico Superiore, ab Episcopo nimirum,

Similia privilegia abrogata fuerunt, quoad Regiones Indiarum, aliasque, ubi Ordinarii, aut Vicarii Ap. Jurisdictionem liberè exercent.

quoties Sacramenta administranda essent in eius Diocesi, vel a Vicario Apostolico, si in ipsius ditione id foret peragendum. Hæc enim habet decretum vulgatum die 14. Februarii anni 1702. *Missionarius autem, sive Sæcular. sive Regul. etiam Societatis Jesu, non liceat etiam vigore suorum privilegiorum Sacramenta administrare, aut alia mûnia Parochialia obire, nisi de licentia præfatorum Ordinariorum, sive Vicariorum Apostolicorum, in quorum respectivè Provinciis, aut Diocesibus eosdem Missionarios commorari contigerit.* Hæc profectò luculenter ostendunt nullatenùs esse provocandum ad immunitatis privilegia, Anglicanis Missionariis concessa, antequam in Anglia Vicarii Apostolici constituerentur. Idque discussum etiam fuit in peculiari Congregatione de his negotiis habita die 6. Octobris anno 1695. cujus Decreta Innocentius XII. Brevi dato die 5. Octobris anno 1696. confirmavit. Accedit Decretum emissum ab universa Congregatione de Propaganda Fide die 16. Augusti anno 1645. quod nostro Brevi sub die 5. Septembris anno 1745. firmatum fuit.

§. 11. Cùm ab hac Sancta Sede animadversum sit, plurima sæpe contingere in Regionibus longè dissitis, quibus ut consulatur, peculiare dispensationes, et privilegia quandoque opportuna, quandoque etiam ad animarum regimen necessaria requiruntur; ad quæ obtinenda difficile est Romam confugere, eadem Sancta Sedes in more habuit, habetque in præsentem, Episcopis in remotioribus Provinciis commorantibus quasdam facultates impertiri, quibus uti possint vel immediatè, vel per inferiores Sacerdotes a se designatos: atque idem planè cum Missionum Præfectis, atque Apostolicis Vicariis facere consuevit. Verumtamen, cum nec Episcopi, nec Missionum Præfecti in Anglia hoc tempore versentur, supervacaneum est facultates recensere, quæ his, vel illis deferuntur. Sedem habent in Anglia Vicarii Aposto-

Facultates pro Angliæ Missionibus opportune solis Vicariis Ap. immediatè ab Ap. Sede conceduntur, adjuncta facultate subdelegandi.

PONT. lici, qui sibi commissis Provinciis præsent, A. XIII. atque iis dumtaxat *Formulæ secundæ* facultates tribuuntur; proindeque Regulares Angliæ Missionarii iis solum Facultatibus perfruentur, quas obtinent ab Apostolicis Vicariis, qui sanè eas communicare aliis possunt, uti ex *Formula secunda* manifestum est: *Prædictas Facultates communicandi, non tamen illas, quæ requirunt Ordinem Episcopalem, vel non sine Sacrorum Oleorum usu exercentur, Sacerdotibus idoneis, qui in ejus Diœcesi laborabunt.* In recensitis notatu dignum imprimis est vocabulum illud *idoneis*, quo cognitio indicatur, quam Largitor facultatum habere debet de illo, qui ipsas consequitur, an videlicet idoneus existimetur. Hinc et arbitrium examinis de illo instituendi subsequitur, quoties ejus scientia ad facultatem exercendam aliunde non innotescat. Observationem illud etiã exigit, quod necessitas non infertur Vicario Apostolico, ut omnino prædictas facultates communique; sed, veluti commodum quoddam, hujusmodi potestas illi delata est pro animarum utilitate: quod quidem nunquam non opportunum, sæpius etiã necessarium est, cùm Superior omnia per se præstare minimè valeat. In arbitrio Vicarii Apostolici positum quoque est, vel omnium suarum facultatum Sacerdotem participem facere, vel aliquas tantummodo communicare. Nam Vicarius Apostolicus, in hoc facultatum genere, specialis Sanctæ Sedis Delegati Personam gerit, cui liberum est subdelegare, nedum ex communi jure, verùm etiã ex singulari auctoritate illi demandata: cùmque in delegantis potestate constitutum sit suspendere, vel omnino etiã auferre factam Delegato procurationem, ex his omnibus illud consequitur, in Anglia scilicet, quod jam dictum est, eas tantum facultates per Vicarium Apostolicum collatas a Missionariis exerceri posse. Ille siquidem cum Apostolicus Depositarius earumdem existat, communes eas facturus cum Sacerdotibus Sæcularibus, aut Regularibus,

Hinc ante subdelegationem Missionarios examinare possunt, atque his facultates magis vel minus amplas conferre, suspendere, et adimere.

jus retinet (quod repetere supervacaneum non erit) dignoscendi, an revera idonei sint; aliquas tantummodo, non omnes communicandi, ac denique eas suspendendi, penitusve aufe-
 rendi. Attamen summo opere commendatur humanitas in examine peragendo; insuper debita, et prudens cautio in suspendendis, vel adimen-
 dis facultatibus, quæ semel concessæ fuerunt. Nec opus est, ut facultates exprimantur, quas Vicarius sibi reservare, aut quas Sacerdotibus Sæcularibus, vel Regularibus elargiri debet, quæve uni potius, quam alteri sint impertien-
 dæ; id enim arbitrio relinquitur Vicarii Apostolici, qui, cùm in loco consistat, et Personas dignoscat, quibus facultates conceduntur, animarum necessitates animadvertat, et casuum frequentiam, decernere facilius potest, quæ magis opportuna, et salutaria videantur. Inter
 cæteras illa adnumeratur facultas, per quam bis celebrandi eodem die, licet id expressè prohibeatur
capit. Consuluisi, de celebratione Missarum; cui tamen derogatur ob necessariam causam, videlicet ob Sacerdotum paucitatem, vel cum eorum numerus, qui diebus festis tenentur sacris assistere, talem exhibeat necessitatem, ut, nisi alicui Sacerdoti duas Missas eodem die celebrandi potestas concedatur, Ecclesiæ mandato plures non satisfacerent; quod copiosè declaratum est *Constitutione* 3. in præsentis nostri Pontificatu emissa, et Oscensi Episcopi inscripta *Tom. 2. Bullarii* (†) Hinc facile apparet abusus intolerabilis, quæ patiretur, si cuiquam Sacerdoti rem divinam faciendi bis in diem facultas tribueretur, eum in finem, ut duplici eleëmossyna decentius se sustentaret. quantoque magis Sacerdos peccaret, si Missæ Sacrificium bis uno die conficeret sine opportuna Vicarii Apostolici concessionem; vel sub Populi necessitatis prætextu eam peteret, atque obtineret, licet reipsa plurium eleëmossynarum cupiditate ad id moveretur.

Facultas
 bis cele-
 brandi eod-
 dem die,
 sola ne-
 cessitatis
 Populi -
 causa con-
 cedi de-
 bet.

(†) *Hujus
 Edit. v. 4.
 p. 32.*

POST. §. 12. Adprobationis necessitatem, quam dixi-
 A. XIII. mus competere cuilibet Vicario Apostolico in
 sua Provincia, non solum quoad Sæculares,
 sed etiam quoad Regulares Sacerdotes, qui Sæ-
 cularium Confessiones sint excepturi; necessi-
 tatem pariter ab ipsis accipiendi facultates *For-
 mularum Secundarum*, quæ prædictis Vicariis Aposto-
 licis a Sancta Sede tribuuntur, unà cum po-
 testate eas communicandi Sacerdotibus Sæcula-
 ribus, et Regularibus, ut illis solummodo Mis-
 sionarii utantur, quemadmodum superius ex-
 posuimus; has, inquam, necessitates subsequi-
 tur actualis administratio curæ Animarum, et

Vicario-
 rum juris-
 dictioni
 et correc-
 tionis sub-
 sunt Mis-
 sionarii
 etiam Re-
 gulares in
 concer-
 nentibus
 curam A-
 nimarum,
 et Sacra-
 mento-
 rum ad-
 ministra-
 tionem.

Sacramentorum; ac proinde in iis, quæ ad
 utrumlibet horum capitum spectant, nedum
 Missionarii Sæculares, sed etiam Regulares sub-
 jiciuntur jurisdictioni, et correctioni Vicario-
 rum Apostolicorum. *Personæ tam Regulares,*
quàm Sæculares hujusmodi curam exercentes,
*subsint immediatè, in iis, quæ ad eandem cu-
 ram, et administrationem Sacramentorum perti-
 nent, jurisdictioni, visitationi, et correctioni Epi-
 scopi, in cujus Diocesi sitæ sunt: Hæc fermè*
*habet Concilium Tridentinum sess. 25. de Re-
 gularibus cap. 11.*

§. 13. Quamvis autem in hoc *cap. 11.* non de-
 rogetur privilegiis, quæ hanc in rem produ-
 cere possent Regulares, nihilo tamen minus,
 quia hujusmodi derogatio apertis verbis expri-
 mitur *cap. 22. novissimo ipsius sessionis 25. de*
Regularibus; ideo hæc ipsa complectitur singula
 capita anteriora *ipsius sessionis 24. de Regula-
 ribus*, ac propterea recensitum etiam caput un-
 decimum, quemadmodum enunciatum est Con-
 stitutione Innocentii XIII. quæ incipit *Aposto-
 lici Ministerii*, confirmata a Benedicto XIII. in
 altera, quæ incipit: *In supremo data an. 1724.*
num. 23. Sciant omnes derogationem hujusmodi
*non ad ea tantùm referri, quæ in prædicto ca-
 pite (id est 22.) continentur; sed etiam ad alia,*
quæ in singulis superioribus (adeoque etiam in
cap. 11.) ejusdem sessionis constituta sunt.

§. 14. Superioribus annis suscitata a nonnullis fuit infirma nimis controversia, nempe in dubium revocata fuit prædicta Concilii Tridentini dispositio, et contendebatur eos tantùm Regulares affici, qui Parochi existant, alios verò Regulares Sacerdotes, qui licet Parochi non sint, tamen Sacramentum aliquod Sæcularibus administrant, vel nullimode comprehendi, vel si comprehendantur, id referendum esse ad eos solummodo, qui rem *de facto* agerent, et sine prævia Ordinarii facultate; verùm Gregorius XV. edita Constitutione *Inscrutabili*, quæ est 17. *Bullarii Romani tom. 3.*, declaravit Regulares Sacerdotes, qui vel Parochi sunt, vel aliquod administrant Sacramentum, *sive aliàs Ecclesiastica Sacramenta, aut unum ex iis, ministrent, sive id præstent prævia Episcopi licentia, et approbatione, aut agant de facto absque ulla auctoritate*, subesse debere in iis omnibus, quæ curam, vel administrationem Sacramentorum spectant, jurisdictioni, et correctioni Ordinarii tanquam Sedis Apostolicæ Delegati: *In his, quæ hujusmodi curam, seu administrationem concernunt, omnimodæ jurisdictioni, visitationi, et correctioni Diocesani Episcopi, tanquam Sedis Apostolicæ Delegati, plene in omnibus subjiciuntur.* Idem prorsus renovatum est in Bulla *Cum sicut* 34. Innocentii X. §. 4. in *Bullario Romano tom. 5.*, tum in Constitutione *Firmandis*, 109. §. 3. *Bullarii tom. 1.* (†) in præsentì Pontificatu evulgata.

§. 15. Jus hujusmodi in Regulares Sacerdotes delegatum in iis, quæ animarum curam, Sacramentorumque administrationem concernunt, cessare certum est, cum eorum quiquam sui Regularis instituti observantiam aliquo modo violaret; id enim Ordinarii muneris non est, sed respectivi Superioris Regularis: *Cujus quidem agendi rationem, in iis, quæ spectant ad observationem proprii ipsius Regularis Instituti, non est Episcopi inquirere; cum ad ipsum Superiorem Regularem privativè id pertineat: Ver-*

ANNO
1753.

Idque
obtinet
sive Re-
gularis
curam
Anima-
rum exer-
ceat, sive
plura, vel
etiam
unum Sa-
cramen-
tum ad-
ministret.

(†) *Hujus
Edit. vol.
2. p. 441.*

Regula-
riom exem-
ptio ma-
net in iis
quæ re-
sufficiunt
Regula-
rem obser-
vantiam.

PONT. A. XIII. §. 8. Non ignoramus Sacrum Concilium Tridentinum, *Sess. 6. cap. 3. de Reformatione*, Nisi habitent extra Claustra.

Regularis extra Monasterium degens, etiam sui Ordinis privilegii prætextu; si deliquerit, ab Ordinario Loci, tanquam super hoc a Sede Apostolica delegato, secundum Canonicas Sanctiones visitari, puniri, et corrigi valet: atque hinc factum esse, ut dubium a nonnullis proponeretur, utrum commorantes Missionarii Regulares apud privatos, atque ut plurimum seorsim, ut in Anglia contingit, utrum, inquam, prædicti Regulares, veluti Religiosi extra Monasteria viventes censendi sint, ac propterea Ordinarii jurisdictioni tanquam Apostolici Delegati in omnibus subjecti, quod definitum est in allata Innocentii X. Constitutione 34. *Cum*

In Anglia tamen Missionarii Regulares perinde habendi ac in Claustris degerent.

sicut §. 15. Quandoquidem tamen illud perpendi debet, Regulares scilicet Anglicanæ Missioni destinatos, illuc proficisci in bonum Sanctæ nostræ Religionis; eorumque mansionem in privatis domiciliis, non item in Monasteriis; ex publici regiminis Legibus dimanare, quibus Cœnobicia quæcumque prohibentur; æquum profectò est, ut recenseri non debeant ad instar illorum, qui extra proprium Monasterium vitam agunt, atque hinc subsunt omnimodæ Ordinarii jurisdictioni, quemadmodum sancitum fuit a Summo Pontifice Clemente VIII. in suis Literis Apostolicis in forma Brevis editis anno 1601. quæ incipiunt: *Quorumcumque Religiosorum* recensitis in Constitutione: *Quamvis;*

Eorumque correctio, si forte deliquerint a Superioribus Regularibus expectanda.

Quæ ordine est prima præsentis nostri Pontificatus tom. II. *Bullarii*: Quamobrem cum iis potius procedendum est veluti cum Regularibus in propriis Monasteriis degentibus, qui, si aliquod crimen foris patrarent, scandalum Populo afferens, insistente Ordinario, ut puniantur, plecti debent a suo Superiore Regulari, qui insuper tenetur inflictam castigationem ipsi Ordinario indicare: *Regularis intra Clau-*

stra Monasterii degens, si extra ea ita notoriè deliquerit, ut Populo scandalo sit, Episcopo instante, a suo Superiore intra tempus ab Episcopo præfigendum severè puniatur, ac de punitione Episcopum certiozem faciat, sin minus, a suo Superiore officio privetur, et delinquens ab Episcopo puniri possit: Hæc habet Sacrum Concilium Tridentinum sess. 25. de Regularibus cap. 14. Quibus apprimè insistens ipsemet Summus Pontifex Clemens VIII. alteram vulgavit Constitutionem, cui initium fecit Suscepti muneris 39. Bullarii Rom. t. 3., ubi accuratè animadvertit, atque enunciauit quidquid ad eorum executionem conducere videretur,

§. 16. Harum ope regularum, quæ non ad libitum effectæ, nec recentes, sed juris Canonici, et Sacri Tridentini Concilii auctoritate suffultæ, nec non anteriorum Pontificum Constitutionibus firmatæ sunt, dubitandum non est, quin perfecta interesse debeat consensus inter Episcopos, et Regulares Missionarios, eorumque Superiores, dummodo reipsa in eorum animis vigeat, quod iuvat sperare, verum pacis, et concordiaë desiderium. Atque ea animorum conjunctio eo vel magis speranda, quod ipsorum juri, atque auctoritati certi limites, et confinia præfinita sint. Siquidem non deest Superioribus Regularibus priuativum jus in proprios Religiosos, qui sui Instituti observationem perfringerint, Quod si ab iisdem quodquam gravioris notæ crimen perpetretur, atque in primis, si contra bonos mores deliquerint, non destituuntur Superiores eos castigandi facultate; nec conquerendi locus Vicario Apostolico relinquitur, si ab eodem Superiore post acceptam facti notionem debita punitione non omitatur: adeo ut Vicarius Apostolicus, quod supra indicatum est, se in eam rem ingerere nullatenus possit; nisi fortè contingeret, ut Regularis Superior vel nihil præstaret, vel æquas pœnas a reo minimè desumeret. Habent itidem Vicarii Apostolici, utpotè Sanctæ Sedis Dele-

ANNO
1753.

Privativa
et cumu-
lativa ju-
risdictio
Vicarii
Apostoli-
ci, et Su-
perioris
Regularis
definitur.

PONT. gati, potestatem supra Regulares in iis omni-
 A. XIII. bus, quæ animarum curam, et Sacramentorum
 administrationem respiciunt. At verò hujusmodi
 jus non solum iis competit; verum etiam Re-
 gularibus Superioribus, quibus concessum est
 suos Religiosos animarum regimen, sive Sacra-
 mentorum administrationem male exercentes
 punire. Porrò Jus Privativum Ordinarii com-
 plectitur tantum actus, quos ipse ratione Mi-
 nisterii sui tenetur peragere in bonum populi
 disciplinæ Regularis Parochi demandati.

Norma §. 17. Ne autem de jure cumulativo, quod
 exercen- habent tam Vicarii Apostolici, quàm Regulares
 das juris- habent tam Vicarii Apostolici, quàm Regulares
 dictionis Superiores in Regulares, qui vel Parochi exi-
 cumulati- stant, vel qui Sacramenta administrant, ulla
 vae. oboriatur disceptatio, decretum jam est, ut dis-
 sidente Ordinario Superiore, vel Episcopus ille
 sit, sive Vicarius Apostolicus, a Regulari Su-
 periore, prioris sententia alterius præstet opi-
 nioni; itidemque, ut cum velit Superior Regu-
 laris, ab animarum regimine, et Sacramento-
 rum administratione Regularem sibi subditum
 remove, efficere id possit, quin prius Ordina-
 rium de causa certiore faciat: quod vi-
 cissim ab Ordinario fieri posse tenendum est,
 secluso debito causam patefaciendi Regulari Su-
 periori. Adeatur superius recensita Constitutio

(†) *Hujus Firmandis* 109. §. 10. et 11. *Bullarii tom. I.* (†)
Edit. vol. præsentis nostri Pontificatus, ubi auctoritate
 2. p. 448. veterum decretorum id fusiùs declaratum, et

Regulari confirmatum est. Nec Regularis ab officio suspen-
 ab Officio sus, vel amotus, ullimode valet appellationis
 suspenso beneficio Mandati executionem impedire, vel
 non datur protrahere; sed post præstitam obedientiam,
 suspensi- ad proprium tuendum nomen, innocentiamve
 va appel- vindicandam, si eam læsam existimaret, reclama-
 latio. tionibus unicè locus erit, et excusationibus,
 suo Judici competenti ferendis, uti præscribitur
 in superius allata Constitutione: *Inscrutabili*, Gregorii XV., atque in alia posteriori,
 cui initium *Ad militantis*, in præsentis nostro

Pontificatu vulgata, scilicet 18. §. 19. *Bullarii* ANNO
tom. I. (Hujus Edit. Vol. 1. pag. 275.) 1753.

§. 18. Ne felici Britannicæ Missionum regimini Sæculares
 quicquam deesse videatur, subsequentes ad Missiona-
 nectuntur regulæ, quibus prætermisissis, haud rii quibus
 omnino obtineretur, quod vehementer exopta- rebus in-
 tur. Sedulò igitur incumbant Vicarii Aposto- cumbere
 lici, ut Missionarii Sæculares probè, honestèque et a qui-
 in omnibus se gerant, quo aliis bono exemplo bus absti-
 sint; et imprimis Sacris Officiis celebrandis, nere de-
 oportunitisque Institutionibus Populo tradendis, bebant :
 atque infirmis opera sua sublevandis præsto alioquin a
 sint, ut a publicis otiosorum cætibus, et cau- Vicariis
 ponis omnimodè caveant; addita etiã suspen- severè pu-
 sionis pœna cuilibet, si quis ad eandem diver- niendi.
 tere non vereretur, At potissimùm ipsimet Vi-
 carii, omni, qua possunt ratione, severè tamen, illos puniant, qui de publico Regimine cum
 honore sermonem non haberent. Quandoqui- dem illi in Anglia versantur, non ad rumores,
 et perturbationes excitandas, sed Sanctæ Ca- tholicæ Religionis servandæ causã, eosque ex-
 cipiendi, qui Divino Spiritu afflati, et Sancti Fidei Mysteriis apprime instructi, se promptos,
 paratosque ad eam amplectendam exhibent; cùm interim a quibuslibet conversionibus de-
 beant abstinere, quæ utpotè sine præviis, de- bitisque conditionibus peractæ, non modo nul-
 lam utilitatem; sed damna potius, et incom- moda plurimã solent afferre. In iis autem, quæ
 Missionarios Regulares spectant, munus suum Regulares
 Vicarii Apostolici præ oculis semper ferant, circa ea-
 quo tenentur in eorum actiones intendere sem- dem defi-
 per in illis, quæ animarum curam, Sacramen- cientes,
 torumque administrationem respiciunt; necnon quomodo
 auctoritatem pariter sibi delegatam commini- corripien-
 scantur. Cæteras verò prædictorum Regularium di.
 corruptelas, si quæ contigerint, si nimirum eorum quisquam cauponas, et cœtus otiosos fre-
 quentaret, seu publico Regimini obloqueretur, sive denique alienis negotiis sese immisceret; hæc,
 inquam, corruptelas reparare studeant remediis

PONT. A. XIII. superiùs expositis; atque a Concilio Tridentino desumptis, quibus Regulares afficiuntur in Monasteriis degentes, et qui extra Septa ipsius Monasterii scandalum aliquod committunt.

Horum delectus habendus per Superiores Regulares; unusque Visitator cæteris præficiendus. §. 19. In primis curæ sit Superioribus Regularibus Missionarios indistinctè nequaquam mittere, sed quod dictum jam est, eos deligere, qui et vitæ probitate, atque sufficienti opportunitæ doctrinæ copia tales existant, ut sibi traditum Ministerium probè complere valeant: Præterea studeant præficere in Anglia unum ex Religiosis, cui visitatio sibi subditorum singulos in annos obeunda committatur, qui diligenter eorum vivendi rationem ad examen revocet, et congestarum eleemosynarum usum perscrutetur. Sic enim fiet, ut quælibet negotiationis suspicio de medio tollatur, incommodis quibuslibet, et malis providè consulatur; Porrò Visitator ipse de his, quæ gerenda sunt, conferat cum Vicariis Apostolicis, ut et ipsi auxiliarem manum præbeant, atque ita scandalis quibuslibet aditus occludatur.

Post sexennium ad Regiones Catholicas et ad propria Monasteria se recipiant, vacaturi spiritibus exercitiis. §. 20. Quandoquidem, degentibus Missionariis Regularibus in Anglia extra Monasteria in privatis domiciliis, et sæculares vestes adhibentibus, et ea libertate utentibus, qua sanè carent, si in Monasteriis degerent, inauditum minimè esset, si etiam religiosa corda mundano pulvere sordescerent, ideo edicatur cuilibet Missionario, ut post singula sexennia ad Catholicas Regiones sese restituat, propriæ Familiæ Regularis Claustra subeat; Religiosum induat habitum, ibique per tres integros menses commoretur, atque interim Spiritualibus Exercitiis per quindecim dies sedulo incumbat. Hinc est, quod Vicarii Apostolici, quorum arbitrio, atque prudentiæ, uti expositum est, committitur potestas communicandi Missionariis facultates *formulæ secundæ*; ipsam *ultra sexennium* non debent prorogare, sed impertiri ad summum *ad sexennium*; et interim *ad libitum*, eamque, si consentaneum judicaverint, simili modo restituere

stituere, cum Regulares absoluto jam præscripti Anno
secessus tempore ad Missionem revertentur. 1753.

§. 21. Etsi Regularis Superior, qui statuit Remotio-
aliquem ex suis Religiosis a Sacramentis admi- nes Mis-
nistrandis, sive a Missionibus exercendis remo- sionario-
vere, ex superius allatis, non teneatur remo- rum Re-
tionis causam Vicario Apostolico significare, et gularium,
eadem ratione liberum sit Vicario Apostolico, quantum
in scis, atque inconsultis iisdem Superioribus fas erit,
contra Missionarios Regulares, quos delinquen- communi
tes in Sacramentis administrandis, vel ineptos, consensu
atque rudes, negligentesve in suo munere ad- fiant, et
implendo deprehenderit, animadvertere, prout sine Mis-
ipsi expedire videbitur, tamen consentaneum sionis de-
erit, si unanimi voluntate, et consensu rem trimento.
gerant, ne Missiones Operariis destituantur,
et uni Missionario amoto alter continuò sub-
rogetur, qui ejus subeat vices; idemque exhi-
beatur officium a Superioribus Regularibus cum
Apostolicis Vicariis, ubi velint suos in alium
Locum transferre, vel eos revocare in Catho-
licas Regiones, atque uno eodemque tempore
successores expediant, videlicet ne Missio ne-
cessariis Operariis careat.

§. 22. De Foundationibus nihil omnino inno- Funda-
vetur; sed tam Sæculares, quàm Regulares in tiones ni
earum possessione perseverent, quas in præ- cuique re-
sentiarum obtinent; atque adeo Sacramenta, quisitæ,
etiam Confessionis omnibus indiscriminatim per possessoribus ma-
eos administrentur in Urbibus, et Oppidis muro neant.
circumdatis, ubi limites præfiniti non sunt; ea Sacra-
planè ratione, qua in nostris Civitatibus ad menta a
Confessionem adprobati ab Episcopo sine ulla Sacerdo-
Loci, vel peculiaris Ecclesiæ limitatione, in qua tibus ap-
Confessiones possint excipere, in qualibet Ur- probatis
bis Ecclesia Confessiones audiunt, debitis ta- in Urbi-
men officii cum ipsius Rectore antea persolu- bus et Op-
tis. Verùm Missionariis, in Pagis, et apud Ru- pidis sine
ricolis commorantibus non liceat Sacramenta, limitatio-
nec etiam Pœnitentiæ extra præscriptos limites ne admi-
administrare; cum ad Confessiones extra con- nistren-
finia excipiendas necessaria omnino sit Vicarii tur.
et agris

PONT. Apostolici licentia, cui illa subijcitur Provincia. A. XIII. Etenim apud Nos etiam Confessarius ab Episcopo pro Sæcularibus adprobatus in sua Diœcesi, extra Diœcesim eam facultatem exercere nequit sine alterius Episcopi adprobatione, in cuius ditione Pœnitentiæ Sacramentum administratur, etiamsi Pœnitens subsit Episcopo, qui illum ad Confessiones excipiendas adprobavit. Idque constat ex Bulla *Superna*, Clementis X. quæ est 6. tom. 6. *Bullarii Romani* §. 4., solus enim Parochus a Moralis Theologiæ Scriptoribus eximitur, qui si fortè extra Diœcesim versetur, sui Parochiani ibi degentis Confessiones potest audire, quamvis ab Episcopo Loci, ubi sui Parochiani se præbet Confessarium, adprobationem ad Cónfessiones non obtinuerit. Necessaria igitur omnino est Vicariorum Apostolicorum licentia, ut Missionarii in Pagis, vel Agris commorantes, Pœnitentiæ Sacramentum ministrent intra limites cuilibet illorum respec-

Vicariis ctivè subjectos. Attamen ipsosmet Vicarios Apostolicos hortari non prætermittimus, ut meminerint valde consentaneum esse (nisi aliqua legitima causa contrarium persuaserit) facultates illis elargiri saltem ad Confessiones excipiendas. Quandoquidem verò licentiæ administrandi Sacramenta, quæ conceduntur Missionariis Campestribus, ut plurimum certis limitibus arctari solent, extra quos nulla ipsis ministrandi facultas permittitur, quamvis Locus, ubi Sacramenta vellent conferre, intra limites Vicario Apostolico subjectos contineretur, qui permissionem ministrandi impertitus est, tamen Vicarium Apostolicum adhortamur, ut facilem se præbeat Missionario Campestri Sacramenta aliquando conferendi extra limites ipsi præfinitos, nisi fortè legitimum aliquod impedimentum id fieri prohibeat.

§. 23. Hæc omnia proficuum animarum curam, et pacem, concordiamque inter Missionarios; faustum denique Vicariorum Apostolicorum regimen respiciunt. At quoniam a Viris

optimis, et fidei dignis indicatum fuit consentaneum fore, si definiatur, utrùm Regularibus qui vel in Regiis Sacellis, vel in Locis pro illis fundatis, sive apud Nobiles commorantur, liceat Indulgentias suis Ordinibus concessas evulgare, ideo, ut omnes molestæ tricæ evitentur, sequens regula proponitur, quæ executioni demandari omnino debet. In bonum Anglicanæ Missionis adprobantur quilibet pietatis actus, preces, jejunia, atque opera meritoria, quæ a Sancta Romana Ecclesia comprobantur. Ad Indulgentias quod spectat ipsis operibus adnexas ratione privilegiorum, quæ uni, vel alteri Regularium Ordini a Summis Pontificibus concessa fuerunt, suspenduntur, atque, ut Fideles spirituali Sanctarum Indulgentiarum emolumento tranquille, et copiosè simul perfruantur, cuilibet Vicario Apostolico auctoritas in ditione sui Vicariatus conceditur, ut quater in annum in iis Solemnitatibus, quæ ipsis magis opportunæ videbuntur, Indulgentiam Plenariam impertiantur, quam lucrari possint quicumque Pœnitentiæ Sacramento expiati, et Sacra Eucharistia refecti Sacellum aliquod visitabunt, ubi Missæ Sacrificium celebratur, pacem Ecclesiæ suæ a Deo rogabunt, paratique erunt pauperes aliqua eleemosyna pro suis viribus sublevare, vel Catechismo, et Sacris Concionibus frequenter interesse, quoties absque gravi incommodo id fieri liceat, sive infirmis, aut morti proximis operam suam christiana charitate præbere; et quoniam non deerunt, qui vel carcere, aut gravi morbo, sive alia legitima causa impediti, præscripta pietatis officia minimè poterunt adimplere, singuli Vicarii Apostolici potestatem habeant ea commutandi, et alia, quæ perfici valeant, decernendi. Porrò ne morientes e vita decedant sine Benedictione *in articulo mortis*, et sine Indulgentia ipsi conjuncta, iisdem Vicariis Apostolicis facultas conceditur, ut illam impertiant, atque etiam Sacerdotes alios subdelegare possint, qui eam

ANNO
1753.

De Indulgentiis.

Suspenduntur in Anglia Indulgentiæ, Regularibus ad communicandum sive publicandum concessæ.

Vicariis Apostolicis delegatur largitio Indulgentiæ plenar. quater in anno.

Et in articulo mortis.

PONT. morientibus elargiantur, servata tamen formâ;
A. XIII. quæ indicitur in Constitutione hujus nostri Pontificatus tempore in lucem evulgata, quam hisce regulis ad majorem commoditatem adjungimus.

Suadetur §. 24. Ultimo tandem, cum Anglicanæ Missionis perduratio Principum Catholicorum Ministris, Nobilibus Catholicis, Foundationibus et Nobilibus Catholicis que jam constitutis accepta referri debeat; eos magnopere adhortamur, ut illos tantum Sacerdotes Sæculares, vel Regulares suis Sacellis inseruire permittant, qui se prius obtulerint Vicariis Apostolicis, et obtentas ab illis approbationes exhibuerint: secus enim contingere et minime possit, ut præter eorum voluntatem admittatur celebrando Missæ Sacrificio in Sacellis, et ministrandis Sacramentis, qui vel Sacerdos, nisi a Vicariis Apostolicis, suspensionis fortasse, vel irregularitatis vinculo obstringatur.

Clausulæ, et Derogationes. §. 25. Porrò omnia et singula hujusmodi a Nobis, prout præmittitur, statuta et decreta, quo firmiter subsistant, et servantur exactius, tenore præsentium Apostolica auctoritate, quatenus opus sit, confirmamus, et Apostolicæ firmitatis roborè communimus, et districtè servanda præcipimus et mandamus, salva tamen in præmissis nostra, Successorumque nostrorum Romanorum Pontificum, et ejusdem Congregationis Cardinalium Propagandæ Fidei auctoritate. Decernentes easdem præsentis Litteras, et in eis contenta quæcumque semper firma, valida, et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sorti et obtinere, et a vobis et illis, ad quos spectat, et pro tempore quancumque spectabit, inviolabiliter observari debere; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios et Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, et ejusdem S. R. E. Cardinales, eorumque

ANNO
1753.

demque Cardinalium Congregationes, et quosvis alios quacumque præminetia et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter judicandi et interpretandi facultate et auctoritate, judicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Apostolicis sive sub Plumbo, sive in simili forma Brevis expeditis quorumcumque Prædecessorum nostrorum Litteris, et præsertim felicitis recordat. Urbani Papæ VIII. quarum initium est: *Britannia non minus etc.*, necnon: *Plantata in Agro Dominico etc.*, aliisque Constitutionibus et Ordinationibus, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, et Institutorum, etiam Societatis Jesu, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plenè et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter et expressè derogamus, et derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 26. Cæterum Vos, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, per Domini Nostri Jesu Christi charitatem, qui animas nostras pretioso Sanguine redemit, rogamus, et in Domino hortamur, ut non in contentione et æmulatione, sed induentes eundem Dominum Nostrum Jesum Christum, perficiatis opus vestrum. Ad cujus prosperi successus auspiciam Apostolicam Benedictionem studiosæ nostræ voluntatis pignus Vobis, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, peramanter impertimur.

Animo-
rum con-
cordia
commen-
datur Vi-
cariis Ap-
et Missio-
nariis in
Anglia.

PONT. §. 27. Volumus autem, ut earumdem præsen-
 A. XIII. tium Litterarum transumptis, seu exemplis,
 Fides etiam impressis, et ab ejusdem Congregationis
 habenda Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Ro-
 transum- manæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Propagandæ
 ptis. Fidei præpositorum Præfecto, et Secretario pro
 tempore existentibus subscriptis, ac Sigillo ejus-
 dem Congregationis munitis, eadem prorsus fi-
 des adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhibe-
 retur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Pont. Datum Romæ apud S. Mariam Majorém sub
 An. XIII. Annulo Piscatoris die xxx. Maji MDCCLIII. Pon-
 die 30. tificatus Nostri Anno Decimotertio.
 Maji 1753.

Cajetanus Amatus.

DE BENEFICIIS

XVII.

Et Officiis Curatis per Indiarum Occidentali-
lium Regiones. Sæcularibus etiam Clericis,
sublato asserto Regularium privativo jure,
conferendis : Apostolicæ Litteræ jam editæ
(*quas vide Tom. III. num. 51.* †) confir-
mantur, et declarantur.

(†) *Hujus
Edit. v. 9.
pag. 62.*

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM aliàs nempe de Anno millesimo septin-
gesimo quinquagesimo primo ex parte Cha-
rissimi in Christo Filii Nostri Ferdinandi VI.
Hispaniarum Regis Catholici Nobis repræsenta-
tum fuisset, non eas adhuc in Indiarum Occi-
dentalium Regnis, atque Provinciis ipsius Do-
minio subjectis rerum circumstantias subsistere,
ob quas olim Sanctæ memoriæ Pius V. ad in-
stantiam tunc existentis Catholici Hispaniarum
Regis, aliique deinceps Romani Pontifices Præ-
decessores Nostri statuerunt, earum Regionum
Parochias, Doctrinas, aliaque munia et officia
ad Animarum Curam pertinentia, per Regula-
res Personas obtineri, et administrari debere,
quin immo Sæcularem Clerum illarum Par-
tium a multo jam tempore adeo et numero
excrevisse, et moribus, atque doctrina con-
spicuum, proindeque ad obtinenda et gerenda
ejusmodi munia idoneum se præbere, ut nihil
jam obstare videretur, quo minus earumdem
Parochiarum, Doctrinarum, aliorumque Offi-

Catholici
Regis aliàs
proposita
petitio.

PONT. ciorum provisio, et dispositio, ad eam, quæ
A. XIII. generaliter per Orbem vigere dignoscitur, Ec-
 clesiasticæ disciplinæ formam, prout non solum
 ipse Ferdinandus Rex, sed etiam Archiepiscopi,
 et Episcopi, per easdem Indiarum Regiones
 constituti magnopere optabant, revocari posset;
 Nos omnibus maturè perpensis, quum Regiam
 Pontificis Decreta Nos omnibus maturè perpensis, quum Regiam
 per Litteras Apost. hanc petitionem non modo generalibus Eccle-
 edita ann. 1751. siæ Institutis, verùm etiam prædicti Sancti
 Pii, aliorumque Pontificum Prædecessorum No-
 strorum menti, ac sæpe declarato Sedis Apo-
 stolicæ sensui, conformem agnoverimus; per
 (†) *Hujus* Nostras sub Plumbo editas Litteras, (†) quarum
Edit. vol. initium est \square *Cum nuper* \square datas apud San-
 9. p. 62. ctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Do-
 minicæ MDCCLI. sexto Idus Novembris; Pon-
 tificatus Nostri Anno XII. decrevimus, atque
 permisimus, ut, non obstantibus dicti Sancti
 Pii V. prædecessoris Litteris, aliisque in ea-
 rum confirmationem ab Apostolica Sede ema-
 natis (quibus etiam, quatenus opus esset, ex-
 pressè derogavimus) Sæculares etiam Clerici,
 seu Presbyteri quicumque, quos scilicet præ-
 dicti Archiepiscopi, et Episcopi, aliique loco-
 rum Ordinarii in Indiis Occidentalibus consti-
 tuti, prævio examine, juxta ea, quæ in Con-
 cilio Tridentino statuta sunt, idoneos et habi-
 les reperissent, ad Parochias, Doctrinas, et alia
 quæcumque munia, et Officia ad animarum
 Curam pertinentia, in posterum admitti et as-
 sumi, eisque etiam Parochiales Ecclesiæ hujus-
 modi, aliaque Ecclesiastica perpetua Beneficia,
 quibus Animarum cura imminet, in titulum
 conferri possent et valerent, prout in dictis
 Litteris Nostris latius continetur.

Catholicis §. 1. Cùm autem nuper idem Ferdinandus
Regis pro- Rex Nobis exponi fecerit, quod ipse, qui ex
positum juribus suæ Regiæ Coronæ, Jus Patronatus, ac
sæcularib. nominandi, et præsentandi ad omnia dictarum
Clericis Regionum Beneficia Ecclesiastica, et Officia Cu-
favorabi- rata hujusmodi ex fundatione, seu dotatione,
le. aut Privilegiis Apostolicis actu vigentibus, aliis-

que legitimis titulis, competit, in dies magis magisque agnoscens ad rectum disciplinæ Ordinem, et ad promovenda in Clero Sæculari dictarum Partium Sacrarum Doctrinarum studia, aliosque communis utilitatis effectus, magnopere proficuum fore, si Sæculares hujusmodi Clerici, seu Presbyteri ad omnia vel pleraque Beneficia et officia prædicta, per ipsum, ejusque successores Catholicos Reges, nominentur, et præsententur, decreverit et constituerit, prædictis S. Pii V. aliorumque Romanorum Pontificum Indultis et facultatibus, in favorem Regularium, vel nullo modo, vel saltem parcissimè, et in locis et casibus dumtaxat, in quibus forsàn Sæcularium Clericorum defectus reipsà subsistere dignoscatur, in posterum uti; ideoque easdem priores litteras Nostras, novo ac perpetuò confirmationis Nostræ munimine roboratas, nberiùs per Nos declarari, et, ut infra, super his provideri desideret; Nos ejusdem Ferdinandi Regis supplicationibus inclinati, præsentium tenore, et auctoritate simili, primodictas Nostras Apostolicas Litteras, cum omnibus et singulis decretis et declarationibus in ipsis contentis, et expressis, perpetuò confirmamus, ac iteratò Apostolicæ auctoritatis Nostræ robore communimus; decernentes, nullum in posterum jus, nullamque actionem, aut exceptionem, in vim prædictarum Litterarum Sancti Pii Papæ V. aliarumque, ut supra, ab aliis Romanis Pontificibus editarum, prædictis Regularibus competere, ut sive in petitorio judicio, sive in possessorio, privativam facultatem obtinendi, et administrandi Parochias, et doctrinas ejusmodi, aliaque Officia Animarum curam concernentia, sibi, suisque Ordinibus asserere, aut se in illarum illorumque possessione conservare possint; sed tam eos, qui nunc Parochias, Doctrinas, et Officia præfata obtinent, quàm quibus forsàn in posterum ejusmodi Curata Beneficia, et Officia, servatis de jure servandis, committi, et demandari contigerit;

Ejusdemque nova instantia editarum Litterarum confirmatione, ampliatione, et declaratione.

Pont. annuendo declarat, nullum jus neque in petitorio neque in possessorio, Regularibus competere ad Beneficia Curata Indiarum Occid. obtinenda, aut retinenda.

PONT. tamquam ad nutum amovibiles, posse tum ab
 A. XIII. Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, tum
 etiam a propriis Regularibus Superioribus, ju-
 stis concurrentibus causis, (super quarum sub-
 sistentia illorum conscientiam oneramus, sed
 nunquam illos ad earum declarationem, aut
 verificationem compelli posse volumus et de-
 cernimus), ab earundem Parochiarum, doctri-
 narum, et Officiorum regimine et exercitio re-
 moveri; eveniente autem remotione, liberum
 fore Catholicis Regibus, alios quoscumque ido-
 neos Sæculares, aut Regulares Clericos, seu
 Presbyteros, juxta legitima eorum Regii Patro-
 natus jura, ad hujusmodi Curata Beneficia,
 et Officia nominare et præsentare, ac respectivè
 Episcopis, aliisque Locorum Ordinariis, hujus-
 modi Clericos, seu Presbyteros, prævio exa-
 mine, aliisque servatis de jure servandis ad
 illa admittere et assumere, seu, quatenùs Sæ-
 culares fuerint, ipsis etiàm in Titulum eadem
 conferre, et de iis providere.

Regulares §. 2. Volumus autem, ut omnes et singuli,
 hujusmo- cujuscumque Ordinis, Congregationis, Socie-
 di Paro- tatis, et Instituti, etiam expressè nominandi,
 chiis vel Regulares, qui hujusmodi Parochiarum, Do-
 Offic. præ- ctrinarum, et Officiorum regimine et exercitio
 positi, retinebuntur, seu quos ad eadem in posterum
 quibus in assumi, et admitti contigerit, (juxta ea, quæ
 rebus Su- assumi, et admitti contigerit, (juxta ea, quæ
 periori tam in citatis Nostris Litteris incipientibus
 Regulari *Cum nuper*, quàm in aliis Anno Incarnatio-
 privativè nis Dominicæ Millesimo septingentesimo quadra-
 subjiciantur. gesimo quarto, decimo Kal. Decembris editis,
 quarum initium est *Firmandis, atque asse-*

(f) *Hujus* *rendis* (f), a Nobis decreta et declarata fuerunt)
Edit. vol. noverint, se in iis quidem, quæ concernunt
 2. p. 441. eorum Regularis Instituti observantiam, Episco-
 pis, aliisque Locorum Ordinariis nullatenùs
 subjectos esse, sed a suis Superioribus Regula-
 ribus, quoad hæc privativè dependere. In his
 autem, quæ vel ad ipsum spectant exercitium
 curæ Animarum, vel etiam ad eorum vitam,
 et mores pertinent, Episcopis quoque, aliisque

In qui-
 bus autem
 Ordinarii
 jurisdic-

Ordinariis Locorum Præsulibus subjectos esse ; ANNO
 ideoque ab iisdem Episcopis , et Ordinariis , 1753.
 nec non Vicariis , et Visitatoribus ab iis depu-
 tationi et
 tatis , æquè ac a suis Regularibus Superioribus correctio-
 in his omnibus judicari , et corrigi posse ; et ni cumu-
 quidem ea lege , ut quatenus unius et alterius lativè sub
 Superiorum hujusmodi judicia inter se non sint.
 convenient , Episcopalis seu Ordinariæ Curæ Ordinarii
 Processus , atque Sententia , Regularis Prælati præroga-
 iudicio et actis omnino prævalere debeant ; ac tivæ , in
 re ipsa præferantur , et executioni demandentur. casu dis-
 crepantia
 .

§. 3. Præsentes quoque Litteras , et in eis
 contenta quæcumque , nulla unquam ex causa ,
 colore et capite , etiam in corpore juris clauso ,
 etiam ex eo quod quicumque in præmissis jus
 vel interesse habentes , aut habere prætenden-
 tes , cujusvis status , aut Ordinis , Congrega-
 tionis et Instituti , etiam hîc de necessitate
 specialiter exprimendi , existant , iisdem non
 consenserint , nec ad ea vocati , et auditi , ne-
 que Causæ , propter quas præsentes emanave-
 rint , satis adductæ , probatæ , aut verificatæ
 fuerint , de subreptionis , obreptionis , aut nul-
 litatis vitio , seu intentionis Nostræ , aut con-
 sensus interesse habentium , aliove quolibet
 defectu notari , impugnari , aut in controver-
 siam , et iudicium etiam ad effectum obtinendæ
 aperitionis oris , aut restitutionis in integrum ,
 adduci posse : Sed semper et perpetuò firmas ,
 validas , et efficaces existere et fore , suosque
 plenarios effectus sortiri , et obtinere , ac illis ,
 quorum favorem concernunt , plenissimè suf-
 fragari , atque etiam ab omnibus , ad quos re-
 spectivè pertinet , et pertinebit in posterum ,
 inviolabiliter observari , volumus et decerni-
 mus. Sicque et non aliter in præmissis judicari ,
 et censi per quoscumque Ordinarios , et De-
 legatos Judices , etiam Causarum Palatii Apo-
 stolici Auditores , ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
 Cardinales , eorumque Congregationes , nec
 non Apostolicæ Sedis Legatos , seu Nuncios ,
 aliosque quoslibet quacumque præeminentia ,
 Aliter
 judicari
 prohibe-
 tur.

PONT et potestate fungentes, et functuros, sublata
A. XIII. eis, et eorum cuilibet aliter judicandi, et interpretandi facultate, ac etiam irritum et inane decernentes, quidquid ab eorum quolibet in contrarium judicari, et decerni, seu scienter, vel ignoranter attentari contigerit.

Contrariis amplissimè derogatur. §. 4. Non obstantibus prædictis Sancti Pii V., aliisque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum in eorumdem confirmationem etiam in forma specifica, editis Litteris, Nostraque, et Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo jure quæsito, aliisque Apostolicis, seu in universalibus, Provincialibus, aut Synodalibus Conciliis editis, generalibus aut specialibus Constitutionibus, et Ordinationibus, nec non quorumcumque Ecclesiarum, seu Ordinum, Congregationum, et Institutorum, etiam specialiter exprimendorum, quantumvis juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, et consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, exemptionibus, et Indultis, etiam in corpore juris clausis, aut sub quibusvis formis, et verborum tenoribus, seu clausulis et decretis, etiam derogatoriis derogatoriis, et irritantibus in genere, vel in specie, etiam motu proprio, et de Apostolicæ potestatis plenitudine, seu consistorialiter, aut ad Regum, aliorumque Supremorum Principum instantiam, vel peculiarium quorumcumque meritorum intuitu, aliove titulo, etiam oneroso, quibuscumque personis, Collegiis, Locis, Ordinibus etiam Militaribus, Congregationibus, Societatibus, et Institutis, etiam Societatis Jesu, vel Sancti Joannis Hierosolymitani, aliisque quibuslibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries confirmatis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum tenores, formas, causas, et occasiones præsentibus pro expressis, insertis, et specificatis habentes, pari motu, et Apostolicæ auctoritatis plenitudine ad præmissorum effectum plenissimè derogamus, eaque respectivè,

quatenus præsentibus adversantur, de medio **ANNO**
 tollimus et abolemus per præsentis. **1753.**
 Transumptis, seu exemplis etiam impressis, **Transum-**
 manu Notarii publici subscriptis, et Sigillo Per- **ptor. fides**
 sonæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ mu-
 nitis, eandem fidem ubique Locorum et gen-
 tium, in iudicio, et extra, haberi volumus,
 quæ eisdem præsentibus haberetur, si origina-
 liter exhiberentur.

§. 5. Nulli ergo omnino Hominum liceat pa- **Sanctio.**
 ginam hanc Nostrarum Confirmationis, Decla-
 rationum, Decretorum, et voluntatis infringere,
 vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem
 hoc attentare præsumperit, indignationem
 Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri et Pauli
 Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum in Arce Gandulfi Albanen. Diocesis **Dat. die**
 Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septin- **9. Junii**
 gesimo quinquagesimo tertio, quinto Idus **1753.**
 Junii, Pontificatus Nostri Anno XIII. **Pont. XIII**

Pro D. Card. Passioneo.

Joan. Florius Substitutus.

J. Datarius.

VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

L. Eugenius.

PONT.
A. XIII.

XVIII.

VENETIARUM

Reipublicæ conceditur Jus nominandi ad Ecclesias Torcellanam, Caprularum, et Clo-diensem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exor-
dium.

SINCERITAS Fidei et devotionis affectus, quibus dilecti Filii Nobiles Viri Dux et Respublica Venetiarum erga Catholicam Religionem, et Ecclesiam Romanam omni tempore sese conspicuos præstiterunt, quibusque recentia Zeli ac pietatis suæ argumenta, non sine filialis in Nos observantiæ significationibus, addiderunt; Nos quodammodo impellunt, ut ea ipsis favorabiliter concedamus, quæ ab Ecclesiarum utilitate, quemadmodum pro certo confidimus, minimè sejuncta, ad meritum eorundem honoris augmentum pertinere, et publicis eorum votis salubriter respondere conspicimus.

Jus no-
minandi
ad Eccle-
siam Pa-
triarch.
Venetiar.
Duci et
Reipub.
conces-
sum a Pio
IV.

§. I. Cùm itaque ipsi, quibus ex Apostolico fel. rec. Prædecessoris Nostri Pii Papæ IV. Indulto, cui non est hactenùs in aliquo derogatum, et ex antiqua consuetudine, jus competit, ad Patriarchalem Ecclesiam Venetiarum, quoties illam vacare contingat, nominandi et præsentandi Nobis et Romano Pontifici pro tempore existenti Personam idoneam, per Nos, seu per Romanum Pontificem hujusmodi, ad eandem Patriarchalem Ecclesiam pro tempore etiam

promovendam, eique præficiendam, Nobis humiliter, et enixè supplicari fecerint, ut Indultum etiam nominandi ad tres infrascriptas Cathedralis Ecclesias, Torcellanam nempe, Caprularum, et Clodiensem, in earum vacationum casibus, futuros illarum respectivè Episcopos, ipsis concedere dignemur.

§. 2. Nos attendentes, pro eo quod pertinet ad primodictam Torcellanam Ecclesiam, quod olim destructa Altinensi Civitate, ejusque Episcopali Cathedra, et Sede Torcellum translata, nova Cathedralis Ecclesia ibi per bon. mem. Petrum tunc Venetiarum Ducem ædificata, ac etiam Episcopo ibidem de congrua habitatione provisum fuit; alterius verò, Caprularum videlicet, Ecclesiæ initia ex eo derivari, quod olim existens Concordiensis Episcopus Joannes nomine a sua Civitate profugus, propterea quod schismati adhærere nollet, in eo Oppido exceptus, Episcopalis Sedis ibidem statuendæ commodum obtinuerit; ac demùm, quod spectat ad Clodiensem Ecclesiam, hujus constitutionem præcipuè acceptam referri bon. mem. Ordelafo Faletrio Venetiarum pariter Duci, cujus favore et auxilio factum est, ut, quum Insula Metauci, vulgò *Malamocco*, marinis fluctibus submersa fuerit, illius quondam Episcopus in Flossa Clodia consistere, ibique Episcopalem Sedem stabilire potuerit.

§. 3. Cùmque etiam debita consideratione pensare non omiserimus, quod paucis abhinc mensibus, quum quidam schismaticus Papas Simon Conzacovich nuncupatus, a schismatico Græcorum Pseudo-Patriarcha in Dalmatiam missus fuisset, ut ibi Sedem figeret; id quod, si fortè evenisset, in magnam Sanctæ Catholicæ Religionis nostræ perniciem, et grave Apostolicæ Sedis præjudicium, cum intolerabili Latinorum Episcoporum perturbatione cessisset, quemadmodum Nos prædicto Duci et Senatoribus, tum

ANNO
1753.
Indultum
hujusmodi
petitur
pro tribus
Ecclesiis
Patriarchæ
Suffraganeis.
Venetiarum
Ducum et
Reipublicæ
antiqua
merita in
eadem
Ecclesiis.

Iidem
nuper, in-
stante
Pont. Ca-
tholicæ
Religionis
indemni-
tati in
Dalmatia
consulue-
runt.

POPT. a dilecto Filio Nobili Viro Petro Andrea Cap-
A. XIII. pello Equite ejusdem Reipublicæ apud Nos et
 Apostolicam Sedem Oratore; tum etiam a Ve-
 nerabili Fratre Archiepiscopo Chalcedonensi,
 Nostro et ejusdem Sedis Nuntio apud ipsam Ve-
 netam Rempublicam constituto, repræsentari
 curavimus; publico ac solemni Senatus Decreto,
 eidem schismatico Pseudo-Pastori denunciatum
 fuit, ut a prædictis Dalmatiæ Regionibus sine
 mora abscederet.

Confir- §. 4. His omnibus maturè perpensis, ac etiam
matur In- Paterna Nos impellente affectione, qua eandem
dultum inclytam Venetorum Rempublicam ex animo
Pii IV. prosequimur; prædictorum singulares personas a
pro Eccle- quibusvis excommunicationis etc. ad effectum
sia pa- etc. censentes; præsentium Litterarum tenore, ac
triarc. de Apostolicæ auctoritatis plenitudine, non
Ven. modo præfatum jus nominandi, et præsentandi
 ad Patriarchalem Venetiarum Ecclesiam pro
 tempore vacantem, prout aliàs per dictum
 Pium IV. Prædecessorem eisdem Duci et Rei-
 publicæ concessum fuit, confirmamus et inno-
 vamus; verùm etiam eisdem, in sinceritate Fi-
 dei, et dictæ Romanæ Ecclesiæ devotione per-
 sistentibus, ut, quando et quoties prædictas
 tres Ecclesias Torcellanam videlicet, Caprula-
 rum, et Clodiensem, seu earum quamlibet quo-
 cumque vacationis modo, præterquam per obi-
 tum cujuslibet earum Episcopi in Romana Cu-
 ria, vacare, seu Pastore ac Præsule orbâri con-
 tingerit; toties perpetuis futuris temporibus jus
 habeant nominandi Nobis, et Romano Pontifici
 pro tempore existenti idoneam Personam Ecclē-
 siasticam ad unamquamque Ecclesiam hujus-
 modi respectivè promovendam, eique præfi-
 ciendam, concedimus et indulgemus, ac nomi-
 nationes hujusmodi idonearum Personarum Ec-
 clesiasticarum, per Nos, et Romanum Pontifi-
 cem pro tempore existentem, acceptandas fore,
 et ad effectum perducì decernimus, servatis
 omnibus servari solitis, ac mediante proposi-

Et novum
 concedi-
 tur quoad
 tres præ-
 dictas Ca-
 thedr. Ec-
 clesias.

tione in Consistorio Secreto, et Litterarum Apostolicarum expeditione in forma consueta; volentes hujus novi juris exercitium a nominatione ad Ecclesiam Cathedralē Clodiensem, quæ ab aliquo jam tempore Pastoris solatio destituta est, per eisdem Ducem, et Rempubicam faciendā de idonea Persona Ecclesiastica, ut præfertur, ad ipsam Ecclesiam Clodiensem per Nos promovendā, eique præficiendā, initium capere debere.

ANNO
1753.

§. 5. Porrò minùs justam opinionem habere videremur de egregia ipsius Reipublicæ pietate et orthodoxia, deque perpetuo ejusdem studio erga Sanctam Apostolicam Sedem, si iteratis hortationibus etiam, atque etiam ipsi commendarem assiduam, quam semper præstitit, vigilantiam adversùs insidias, et attentata Græcorum schismaticorum Dalmatiæ Regionibus imminuentium. Attamen, ut aliquam hujus rei mentionem faceremus, duæ Nos gravissimæ causæ coëgerunt; una nimirum ex officii Nostri debito petita, quò scilicet pro tuendā Sanctæ Religionis nostræ integritate vitam et sanguinem profundere tenemur; Altera verò ex insigni ipsius Reipublicæ laude desumpta, cui jam usque a septimo Ecclesiæ sæculo Prædecessor Noster Honorius Papa, propter illius constantem cum Romana Ecclesia conjunctionem, invictamque à schismaticis aversionem, præclarum Christianissimæ Reipublicæ nomen attribuit.

Venetorum pietas excitatur ad Catholicam Religionem de more defendendam.

§. 6. Supervacaneum præterea videri potest eidem Reipublicæ ob oculos ponere satis notum miseris statum, ad quem vel omnes, vel saltem duæ ex tribus prædictis Cathedralibus Ecclesiis redactæ conspiciuntur; Siquidem non sine fundamento sperare licet, idonea ipsis auxilia a publica liberalitate, opportunis temporibus præstanda fore, quibus necessariæ earumdem Præsulum sustentationi ac dignitati, ut par est, consulatur; Quum perspicua scri-

Item ad consulendum statui valde misero earumdem Ecclesiarum.

PONT. ptorum monumenta testentur, quantum ab anti-
 A. XIII. tiquis ipsius Reipublicæ Patribus, instante San-
 mem. Gregorio Papa VII. Prædecessore Nostro,
 præstitum fuerit in Beneficium Patriarchalis Ve-
 netiarum Ecclesiæ, ad deplorandam paupertatis
 conditionem antea redactæ.

Denique §. 7. Hoc demùm pro Apostolici ministerii
 Nostri Officio, omnibus et singulis, qui in ele-
 electioni- ctionibus personarum ad easdem Ecclesias quan-
 bus nomi- documque vacantes pro tempore nominanda-
 nando- rum, suffragium ferre debebunt, studiosissimè
 rum suf- commendatum volumus, ut Sacrosancti Triden-
 fragaturi tini Concilii monitum, et respectivè præceptum
 erunt, Ca- præ oculis habeant, quod in *sess. 24. de Refor.*
 nonicæ cap. 1. sequentibus verbis expressum legitur :
 sanction- *Omnes verò et singulos, qui ad promotionem*
 nes in me- *præficiendorum quodcumque jus quacumque ra-*
 moriam *tione a Sede Apostolica habent, aut alioquin*
 revocan- *operam suam præstant, hortatur et monet, ut*
 tur. *in primis meminerint, nihil se ad Dei gloriam,*
et populorum salutem utilius posse facere, quam
si bonos Pastores, et Ecclesiæ gubernandæ ido-
neos promoveri studeant; eosque alienis peccatis
communicantes, mortaliter peccare, nisi quos di-
gniores, et Ecclesiæ magis utiles ipsi judicave-
rint, non quidem precibus, vel humano affectu,
aut ambientium suggestionibus, sed eorum exi-
gentibus meritis, præfici diligenter curaverint.

Clausulæ §. 8. Præsentes autem litteras, et in eis con-
 de perpe- tenta hujusmodi nullo unquam tempore de sub-
 tuo In- reptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, aliove
 dulti vi- quolibet, etiam quantumvis magno, seu sub-
 gore. stantiali, aut solemnitatum defectu impugnari,
 retractari, aut ad terminos juris reduci, seu
 illis ex quavis causa derogari posse, sed semper
 firmas, validas, et efficaces existere et fore,
 suosque plenarios, et integros effectus sortiri,
 et obtinere, eisdemque Duci et Reipublicæ per-
 petuò suffragari; sicque et non aliter per quos-
 cumque Judices, et Commissarios, quavis au-

toritate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, ac ipsummet Consistorium, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, et interpretandi facultate, iudicari et defini debere volumus, et decernimus: irritum quoque et inane quidquam secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

ANNO
1753.

§. 9. Non obstantibus Apostolicis, ac quibusvis reservatoriis, et revocatoriis, aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis, et clausulis editis, et edendis, nec non universalium, Provincialium, ac Synodaliū Conciliorum, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, et Ordinatio- nibus, nec non dictarum Torcellanæ, Caprularum, et Clodiensis Ecclesiarum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, et Litteris Apostolicis eisdem Ecclesiis, eorumque Capitulis, et Cleris sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, et insolitis clausulis, ac irritantibus, et aliis decretis quomodolibet concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, et innovatis; quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, et individua mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum inserti essent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, et expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Deroga-
tiones ge-
nerales et
speciales.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ absolutionis, confirmationis, innovationis, concessionis, indulti, hortationis, decreti, et derogationis infringere, vel ei ausu

Sanctio

PONT. temerario contraire; Si quis autem hoc attigerit
A. XIII. tare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, et Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum in Arce Gandulfi Albanen. **Die** 13. Junii Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quinquagesimo tertio, **Idibus Junii**, Pontificatus Nostri Anno XIII.

Pro D. Card. Passioneo.

Joan. Florius Substitutus.

J. Datarius.

VISA DÈ CURIA.

J. C. Boschi.

Registrata in Secretaria Brevium.

METHODUS

XIX.

scribitur in examine, ac proscriptione librorum a Congregationibus Romanæ Universalis Inquisitionis, et Indicis servanda, certæque Relatoribus ac Consultoribus proponuntur Regulæ, quas in examine, iudicioque ferendo sequantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

SOLLICITA ac provida Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum vigilantia in eam semper curam incubuit, ut Christifideles ab eorum Librorum lectione averteret, ex quibus incauti ac simplices detrimenti quidpiam capere possent, imbuique opinionibus ac doctrinis, quæ vel morum integritati, vel Catholicæ Religionis Dogmatibus adversantur. Nam, ut vetustissimum mittamus Sancti Gelasii I. Decretum, quæque jam pridem a Gregorio IX. aliisque Pontificibus hac de re statuta fuerunt; ignorare neminem arbitramur, quæ fuerint a Prædecessoribus Nostris Pio IV. Sancto Pio V. et Clemente VIII. diligentissimè præstita, ut saluberrimum opus a Sacrosanctæ Tridentinæ Synodi Patribus susceptum, maturè discussum, ac penè ad exitum perductum, de vetitæ lectionis Librorum Indice conficiendo, atque vulgando, non absolverent solum atque perficerent, sed sapientissimis etiam decretis ac regulis communiarent. Quod quidem negotium Apostolica Sedes continenter urget, ac promo-

Cura prædecessor. Pontific. in proscriptis no-
xiis libris

PONT. A. XIII. vet ; ad id deputatis duabus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationibus , quibus onus inquirendi in pravos noxiosque libros impositum est , cognoscendique , quibus emendatio , et quibus proscriptio debeatur. Id munus Congregationi quidem Romanæ Universalis Inquisitionis a Paulo IV. commissum perhibent , idque adhuc ab ea exerceri pergit , ubi de Libris ad certa rerum genera pertinentibus judicandum occurrit. Certum est autem , Sanctum Pium V. primum fuisse Congregationis Indicis Institutorem , quam subsequentes deinde Pontifices Gregorius XIII. , Sixtus V. et Clemens VIII. confirmarunt , variisque privilegiis et facultatibus auxerunt : Ejusque proprium , ac ferè unicum Officium est , in examen Libros vocare , de quorum proscriptioe , emendatione , vel permissione capienda est deliberatio.

Hæc cura delegata est tum Congreg. Univ. Inquisition. tum alteri Indicis a S. Pio V. institutæ.

Utriusque Congreg. circumscriptio in proscrib. libris.

§. 1. Qua maturitate , consilio , ac prudentiâ in Congregatione Universalis Inquisitionis de proscribendis vel dimittendis Libris deliberetur , cum neminem latere putamus , tum Nos ipsi planè perspectum , ac diuturna experientia compertum habemus ; Nam in minoribus constituti , de Libris nonnullis in ea censuram tulimus , et Consultoris ejusdem Congregationis munere diu perfuncti sumus , postremò inter Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales coöptati , Inquisitoris Generalis locum in ea obtinuimus ; ac demùm ad Apostolicam Sedem , meritis licet imparibus , eVecti , non modo censorum animadversiones in Libros nonnullos aliquando legere , ac ponderare , sed etiam in Congregationibus , quæ singulis Feriis quintis coram Nobis habentur , Cardinalium sententias atque suffragia , antequam de iisdem Libris quid decernatur , audire et excipere consuevimus. Haud minoris diligentiæ testimonium ferre possumus , adeoque debemus , pro altera Congregatione Indicis , cui generaliter incumbit , ut supra diximus , de quorumvis Librorum proscriptioe decernere. Dum enim in minoribus versare-

mur, cum primi, tum secundi Censoris, seu Relatoris Officium in ea Congregatione non semel obivimus; ex quo autem Supremum Pontificatum gerimus, nullius Libri proscriptionem ratam habuimus, nisi audito Congregationis Secretario, qui Libri materiem, Revisorum censuras, Cardinalium judicia et suffragia, accuratè Nobis exponeret.

§. 2. Sed quoniam compertum est Nobis, atque exploratum, multas Librorum proscriptiones, præsertim quorum Auctores Catholici sunt, publicis aliquando injustisque querelis in reprehensionem adduci, tanquam si temerè ac perfunctoriè in Tribunalibus Nostris ea res ageretur; operæ pretium duximus, hac Nostra perpetuò valitura Constitutione, certas firmasque regulas proponere, juxta quas deinceps Librorum examen judiciumque peragatur; tametsi planè affirmari posset, idipsum jam pridem, vel eadem prorsus ratione, vel alia æquipollenti, constanter actum fuisse.

§. 3. Porrò Romanæ Universalis Inquisitionis Congregatio ex pluribus constat Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus a Summo Pontifice delectis, quorum alii Sacræ Theologiæ, alii Canonici Juris doctrina, alii Ecclesiasticarum rerum peritia, munerumque Romanæ Curiæ exercitatione, prudentiæ demùm, ac probitatis laude, conspicui habentur. His adjungitur unus ex Romanæ Curiæ Præsulibus, quem Assessorem vocant; unus etiam ex Ordine Prædicatorum Sacræ Theologiæ Magister, quem Commissarium appellant; certus præterea Consultorum numerus, qui ex utroque Clero Sæculari ac Regulari assumuntur; alii demùm præstantes doctrina Viri, qui a Congregatione jussi, de Libris censuram instaurant, iisque Qualificatorum nomen tributum est. De variis in præfata Congregatione, iisque gravissimis rebus agitur, in primis autem de Causis Fidei, ac de Personis violatæ Religionis reis. At cum Librum aliquem ad eam, tanquam proscriptione

ANNO
1753.

Pont. certas ad id
Regulas
perpetuò
servandas
statuere
deliberat.

Inquisitionis
Congregatio
quibus viris
constet,
quibusve
de rebus
in ea agatur.

PONT. A. XIII. dignum, deferri contigerit; nisi ad Indicis Congregationem, ut fieri plerumque solet, judicandum remittat, sed pro rerum temporumque ratione sibi de illo cognoscendum esse arbitretur; Nos, inhærentes Decreto lato ab eadem Congregatione Feria quarta Kalendis Julii **Anni millesimi septingentesimi quinquagesimi**, atque a Nobis confirmato Feria quinta insequente, hac ratione et methodo judicium institui mandamus.

Methodus a Congregatione Inquisitionis servanda in librorum proscriptione.

§. 4. Primò nimirum uni ex Qualificatoribus aut Consultoribus a Congregatione designando, Liber tradatur, quem is attento animo legat ac diligenter expendat; tum Censuram suam scripto consignet, locis indicatis et paginis, in quibus notati errores continentur. Mox Liber cum animadversionibus Revisoris ad singulos Consultores mittatur, qui in Congregatione pro more habenda singulis Feriis secundis in **Ædibus Sancti Officii**, de Libro et Censura Sententiam dicant: Ipsa deinde Censura, cum Libro, et Consultorum suffragiis, ad Cardinales transmittantur, ut hi in Congregatione, quæ Feria quarta haberi solet in Fratrum Prædicatorum Cœnobio Sanctæ Mariæ supra Minervam nuncupato, de tota re definitivè pronuncient. Post ab Assessore Sancti Officii Acta omnia ad Pontificem referantur, cujus arbitrio judicium omne absolvetur.

Ulteriores cautela adhibenda, si de Auctoris Catholici libro agatur.

§. 5. Cùm autem sit veteri institutione receptum, ut Auctoris Catholici Liber non unius tantum Relatoris perspecta censura, illicò probendæ, scribatur; ad normam præfati Decreti mensis Julii **Anni Millesimi septingentesimi quinquagesimi**, volumus eam consuetudinem omnino servari; ita ut si primus Censor Librum proscribendum esse judicet, quamvis Consultores in eandem sententiam conveniant, nihilominus alteri Revisori ab eadem Congregatione electo Liber et Censura tradantur; suppresso primi Censoris nomine, quo alter judicium suum liberius exponat. Si autem secundus Revisor primo

ANNO
1753.

primo assentiatur, tunc utriusque animadversiones ad Cardinales mittantur, ut iis expensis de Libro decernant: At si secundus a primo dissentiat, ac Librum dimittendum existimet, tertius eligatur Censor, cui, suppresso priorum nomine, utraque censura communicetur. Hujus autem Relatio, si a priore Consultorum Sententia non abluat, Cardinalibus immediatè communicetur, ut ipsi, quod opportunum fuerit, decernant. Sin minùs, iterum Consultores, perspecta tertia Censura suffragium ferant; idque unà cum omnibus præfatis relationibus, Cardinalibus exhibeatur, qui, re ita maturè perpensa, de controversiâ denique pronunciare debebunt. Quotiescumque autem Pontifex, vel ob rei, de qua in Libro agitur, gravitatem, vel quia id Auctoris merito, aliisque circumstantiis tribuendum censeat, Libri iudicium coram se ipso in Congregatione Feriæ quintæ habendum decreverit; quod sæpe a Nobis factum fuit, et quoties ita expedire iudicabimus, in posterum quoque fiet; tunc satis fuerit exhibere Pontifici et Cardinalibus Libri censuras, et Consultorum suffragia, omisso examine Congregationis Feriæ quartæ, ejusque relatione, quam per Assessorem Pontifici faciendam diximus: Nam Cardinalium suffragiis coram ipso Pontifice ferendis, atque hujus definitiva sententia, vel alio opportuno consilio in eadem Congregatione capiendo, res absolvetur.

§. 6. Altera quoque Indicis Congregatio plures complectitur Cardinales ipsi a Pontifice adscriptos, iisdemque dotibus præditos, quibus S. Officii Cardinales pollere solent; quum etiam eorum aliquos in utraque Congregatione locum habere contingat. Ex iis unus ejusdem Congregationis Præfectus existit; Assistens verò perpetuus est Magister Sacri Palatii; Secretarius autem, a prima Congregationis institutione usque in præsentem diem, ex Ordine Fratrum Prædicatorum a Summo Pontifice pro

Indicis
Congregatio, certaque ejusdem munera.

PONT. tempore eligi consuevit. Sunt præterea ex utro-
 A. XIII. que Clero Sæculari et Regulari ejusdem Con-
 gregationis Consultores, et Relatores selecti;
 et quidem, ubi aliquis Librorum relationes cor-
 am Congregatione semel, bis, tertio, lauda-
 biliter peregerit, tum ipsa Congregatio Ponti-
 ficem rogare solet, ut ejus auctoritate in Con-
 sultorum numerum referatur.

Iterata Pontificis consilia de statuendis certis Regulis, quæ in librorum pro-
 scriptione servantur §. 7. Sub ipsa Pontificatus nostri primordia, ea Nos subiit cogitatio, ut certam aliquam et immutabilem methodum pro examine judicio-
 que Librorum in hac Indicis Congregatione servandam statueremus. Qua de re non modo consilium exquisivimus dilecti Filii Nostri Angeli Mariæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Quirini nuncupati, ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Bibliothecarii, et dictæ Congregationis Præfecti, qui pari prudentia et doctrina suum Nobis sensum scripto declaravit; verùm etiam antiquiores aliquot ejusdem Congregationis Consultores coram dilecto Filio Josepho Augustino Orsi Ordinis Prædicatorum, tunc ipsius Congregationis Secretario, nunc autem Palatii Apostolici Magistro, convenire jussimus, suamque sententiam aperire, quæ pariter scripto concepta, Nobis jam tunc exhibita fuit. Cumque hæc omnia diligenter apud Nos asservata fuerint, nunc demùm veterem deliberationem Nostram resumentes, quemadmodum ea, quæ ad librorum examen, atque judicium in primodicta Congregatione Sancti Officii peragendum, pertinent, auctoritate Nostra constabilivimus; ita etiam ea, quæ ad Congregationem Indicis, et ejusdem generis negotia apud eam tractanda facere possunt, opportunis Decretis constituere volentes, prælaudati Cardinalis Præfecti consiliis, dictorumque Consultorum votis inhærendo, hæc deinceps servanda decernimus.

Primum sibi examen instituen- §. 8. Cùm Congregatio Indicis ad Librorum censuram unicè, ut dictum est, instituta, non ita crebro convocari soleat, ut altera Sancti Officii Congregatio, quæ ob causarum et nego-

tiorum multitudinem, singulis hebdomadis ter haberi consuevit; illius propterea Secretario peculiare munus et officium recipiendi Librorum denunciations, ut fieri jam ante consuevit, committimus et demandamus. Is autem a Libri Relatore percunctabitur diligenter, quas ob causas illum prohiberi postulet; tum Librum ipsum haud perfunctoriè pervolvit, ut de propositæ accusationis subsistentia cognoscat; duobus etiam in eam rem adhibitis Consultoribus, ab ipso, prævia Summi Pontificis, aut Cardinalis Præfecti, vel ejus, qui Præfecti vices supplet, approbatione eligendis: Quorum collato consilio, si Liber censura et nota dignus videatur, unus aliquis Relator ad ferendum de eo iudicium idoneus, illius nempe facultatis, de qua in Libro agitur, peritus, eadem, quam nuper innuimus, ratione eligendus erit, qui scripto referat animadversiones suas, adnotatis paginis, quibus singula ab ipso reprehensa continentur. Sed antequam ejus Censura ad Cardinalium Congregationem feratur, haberi volumus privatam Consultorum Congregationem, quam olim *Parvam* dixerunt, Nos autem *Præparatoriam* vocabimus, ut Relatoris animadversionibus ad Librum collatis, de earum pondere iudicium fiat. Hujusmodi Congregatio semel omnino singulis mensibus, aut etiam sæpiùs, si oportuerit, ab ipso Congregationis Secretario convocanda erit, vel in suis cubiculis, vel opportuniore, ut ipsi videbitur, loco, intra prædicti Cœnobii Ædes, ubi is commoratur. Eique semper intererit Magister Sacri Palatii pro tempore existens, unà cum sex aliis e numero Consultorum, singulis vicibus, pro qualitate argumenti et materiæ, de qua disputandum erit, ut supra de primis duobus Consultoribus, et de Relatore constitutum est, a Secretario eligendis; præter Secretarium ipsum, cujus partes erunt in tabulas referre Consultorum sententias, quas deinde ad Congregationem Cardinalium mittet, cum

ANNO
1753.
dum a
Congreg-
tionis Se-
cretario,
et duobus
designatis
Consulto-
ribus cum
Relatore
ad id as-
sumpto.

Subse-
quitur
Congreg.
præpara-
toriæ exa-
men.

Quinam
huic in-
tersint,
et quan-
do, ac ubi
convocan-
da.

PONT. A. XIII. Relatoris Censura. In generali demùm Congregatione omnia illa servari debebunt, quæ superius statuta sunt pro Congregatione Sancti Officii circa Librorum examen. Ac quemadmodum ad Assessorem Sancti officii pertinet, de actis in Congregatione Summum Pontificem certum reddere; ita ad Secretarium Congregationis Indicis spectabit, quoties hæc *Librum* aliquem proscribendum, aut emendandum censuerit, ejusdem Pontificis assensum, prævia diligenti actorum omnium relatione, exquirere.

Clausula, donec liber corrigatur quando proscribitur decreto apponenda.

§. 9. Quoniam verò in Congregatione Indicis de sola Librorum prohibitione agitur, nonnulla hoc loco adjungenda judicavimus, eidem Congregationi potissimum usui futura, quæ tamen ab altera etiam Congregatione Sancti Officii, dum in hujus quoque generis causis se immiscet, ubi similes rerum circumstantiæ se offerant, æque observanda erunt. Quotiescumque agatur de Libro Auctoris Catholici, qui sit integræ famæ, et clari nominis, vel ob alios editos Libros, vel fortè ob eum ipsum, qui in examen adducitur, et hunc quidem proscribi oporteat; præ oculis habeatur usu jamdiu recepta consuetudo prohibendi Librum, adjuncta clausula *Donec corrigatur, seu donec expurgetur*, si locum habere possit, nec grave quidpiam obstet, quo minus in casu, de quo agitur, adhiberi valeat. Hæc autem conditione proscriptioni adjuncta, non statim edatur Decretum, sed suspensa illius publicatione, res antea cum Auctore, vel quovis altero pro eo agente, et rogante, communicetur, atque ei quid delendum, mutandum, corrigendumve fuerit, indicetur. Quod si nemo Auctoris nomine compareat, vel ipse aut alter pro eo agens, injunctam correctionem Libri detrectet, congruo definito tempore Decretum edatur. Si verò idem Auctor, ejusve Procurator, Congregationis jussa fecerit, hoc est novam instituerit Libri editionem cum opportunis casti-

gationibus, ac mutationibus; tunc suppressur proscriptionis Decretum; nisi fortè prioris editionis exemplaria magno numero distracta fuerint; tunc enim ita decretum publicandum erit, ut omnes intelligant, primæ editionis exemplaria dumtaxat interdicta fore, secundæ verò jam emendatæ permissa.

ANNO
1753.

§. 10. Conquestos scimus aliquando nonnullos, quod Librorum iudicia et proscriptiones, inauditis Auctoribus, fiant, nullo ipsis loco ad defensionem concesso. Huic autem querelæ responsum fuisse novimus, nihil opus esse Auctores in iudicium vocare, ubi non quidem de eorum personis notandis, aut condemnandis agitur, sed de consulendo Fidelium indemnitati, atque avertendo ab ipsis periculo, quod nocua Librorum lectione facile incurritur; Si qua verò ignominia labe Auctoris nomen ex eo aspergi contingat, id non directè, sed obliquè ex Libri damnatione consequi. Quasane ratione minimè improbandas censemus huiusmodi Librorum prohibitiones, inauditis Auctoribus, factas; quum præsertim credendum sit, quidquid pro se ipso, aut pro doctrinæ suæ defensione potuisset Auctor afferre id minimè a Censoribus, atque Iudicibus ignoratum, neglectumvè fuisse. Nihil tamen minus, quod sæpe aliàs, summa æquitatis et prudentiæ ratione, ab eadem Congregatione factum fuisse constat, hoc etiam in posterum ab ea servari magnopere optamus, ut quando res sit de Auctore Catholico, aliqua nominis et meritorum fama illustri, ejusque opus, demptis demendis, in publicum prodesse posse dignoscatur, vel Auctorem ipsum suam causam tueri volentem audiat, vel unum ex Consultoribus designet, qui ex Officio Operis patrocini-um, defensionemque suscipiat.

Auctor
Catholici
libri
ad exam-
en delati
non
necessario,
sed
rectè ta-
men au-
ditur, vel
operis De-
fensor ex
officio de-
putatur.

§. 11. Quemadmodum verò, ubi de Congregatione Sancti Officii agebamus, eidem Nos semper interfuturos recepimus, quotiescumque de Libro, cujus materia gravioris momenti sit,

Casus
propon. in
quibus
licita da-

PONT. A. XIII. **judicium agatur; quod erit Nobis facillimum; quum eadem Congregatio qualibet Feria quinta coram Nobis habeatur; sic et Indicis Congregationi præsentiam Nostram impendere parati sumus, quoties rei gravitas id promereri videbitur. Neque enim id opus esse dicendum est, quum vel Hæretici hominis Liber denunciatur, in quo Auctor errores Catholico dogmati adversantes consultò tradit aut tuetur; vel Opus aliquod in examen adducitur, quo rectæ morum regulæ labefactantur; ac vitiis, et corruptelis fomenta præbentur. In his enim casibus ne illas quidem, quas supra scripsimus, accuratiores cautelas adhibere necesse erit; sed hæretico dogmate, vel pravo moris incitamento semel comperto, proscriptionis Decretum illico sancendum erit, juxta primam, secundam, et septimam Indicis Regulas, Sacrosancti Tridentini Concilii jussu editas, atque vulgatas.**

Secretum omnibus in Congr. Indicis sententiam ferentibus imponitur ad instar Congreg. S. Officii.

§. 12. Cùm in prælaudata Congregatione Sancti Officii severissimis legibus cautum sit, ne de rebus ejusdem Congregationis quisquam cum alio extra illam loquatur; Nos hanc eandem silentii legem a Relatoribus, Consultoribus, et Cardinalibus Congregationis Indicis religiose custodiendam præcipimus. Illius tamen Secretario potestatem facimus, ut animadversiones in Libros censuræ subjectos, eorum Auctoribus, vel aliis illorum nomine agentibus et postulantes, sub eadem decreti lege communicare queat; suppressis semper Denunciatoris, Censorisque nominibus.

Quales esse oporteat Revisores et Consult. Congreg.

§. 13. Examinandis, corrigendisque Libris peropportuna sunt, quæ decem Regulis Indicis à Patribus Tridentinæ Synodi confectis, atque editis continentur. In Instructione autem felicis recordationis Clementis Papæ VIII. iisdem Regulis adjecta, *Tit. de correctione Librorum* §. V. Episcopis, et Inquisitoribus cura committitur, ut ad Librorum edendorum examen *spectatæ pietatis et doctrinæ Viros adhibeant,*

de quorum fide et integritate sibi polliceri queant, nihil eos gratiæ daturus, nihil odio, sed omni humano affectu posthabito, Dei dumtaxat gloriam spectaturos, et fidelis populi utilitatem. His

ANNO
1753.

porrò virtutibus animique dotibus, si non majori, at pari certè de causa, præstare oportet hujus nostræ Congregationis Revisores, et Consultores. Cùmque eos omnes, qui nunc hujusmodi munera obtinent, tales esse non ignoremus; optandum sperandumque est, non absimiles deinceps futuros, qui ad id eligentur; homines nimirum vitæ integros, probatæ doctrinæ, maturo judicio, incorrupto affectu, ab omni partium studio, personarumque acceptione alienos; qui æquitatem, libertatemque judicandi, cum prudentia et veritatis zelo jungant. Cùm autem eorum numerus nunc certus et constitutus non sit; ab ejusdem Congregationis Cardinalibus consiliùm expectabimus atque capiemus, num eum pro futuris temporibus definire oporteat, vel expediat: Hoc tamen jam nunc decernentes, quatenus eorum numerus definiatur, ut tam Relatores, quàm Consultores, ex utroque Clero, Sæculari nempe, et Regulari, assumantur, alii quidem Theologi, alii utriusque juris periti, alii sacra et profana eruditione præstantes, ut ex eorum cœtu, pro varietate Librorum, qui ad Congregationem deferuntur, idonei viri non desint ad ferendum de unoquoque judicium.

Eorum numerus indefinitus, ex utroque Clero seligendus.

§. 14. Ipsos autem Regulares, Consultoresque, tam nunc existentes, quàm in posterum quandocumque futuros, monemus, ac vehementer hortamur, ut in examine, judicioque Librorum, sequentes Regulas diligenter inspiciant, accuratèque custodiant.

Regulæ inferendo judicio ab iis servandæ.

§. 15. I. Meminerint, non id sibi muneris onerisque impositum, ut Libri ad examinandum sibi traditi proscriptionem modis omnibus curent, atque urgeant; sed ut diligenti studio, ac sedato animo ipsum expendent, fideles observationes suas, verasque rationes Congregæ-

Ut rectum illud sit, ac in neutram partem declivæ.

PONT. tioni suppeditent, ex quibus rectum iudicium
 A. XIII. de illo ferre, ejusque proscriptionem, emenda-
 tionem, aut dimissionem pro merito decernere
 valeat.

Ne quis
 de re sibi
 plenè non
 perspecta
 senten-
 tiam ferat

§. 16. II. Tametsi hactenùs cautum sit, ca-
 vendumque deinceps non dubitemus, ut ad re-
 ferendum, et consulendum in prædicta Congre-
 gatione, ii solum admittantur, qui scientiam
 rerum, quas Libri delati respectivè continent,
 diuturno studio acquisitam possideant; decet
 enim de artibus solos artifices judicare; nihilo-
 minus si fortè eveniat, ut alicui per errorem
 materia aliqua discutienda committatur, ab
 illius peculiaribus studiis aliena, idquè a Cen-
 sore aut Consultore electo, ex ipsa Libri le-
 ctione deprehendatur, noverit is, se neque
 apud Deum, neque apud homines culpà vaca-
 turum, nisi quàmprimùm id Congregationi,
 aut Secretario aperiatur, seque ad ferendam de
 hujusmodi Libro censuram minus aptum pro-
 fessus, alium magis idoneum ad id muneris
 subrogari curet; Quo tantùm abest, ut existi-
 mationis suæ dispendium apud Pontificem et
 Cardinales passurus sit, ut magnam potiùs pro-
 bitatis, et candoris opinionem et laudem sibi
 sit conciliaturus.

Neque ad
 proprii in-
 stituti,
 sive Scho-
 læ opinio-
 nem, sed
 ad Eccle-
 siæ Do-
 gmata, et
 commu-
 nem Ca-
 tholico-
 rum do-
 ctrinam
 exigatur.

§. 17. III. De variis opinionibus atque senten-
 tiis in unoquoque Libro contentis, animo a
 præjudiciis omnibus vacuo, judicandum sibi esse
 sciant. Itaque Nationis, familiæ, Scholæ, in-
 stituti affectum excutiant; studia partium se-
 ponant; Ecclesiæ Sanctæ dogmata, et commu-
 nem Catholicorum doctrinam, quæ Concilio-
 rum Generalium Decretis, Romanorum Pontifi-
 cum Constitutionibus, et Orthodoxorum Patrum
 atque Doctorum consensu continetur, unicè præ-
 oculis habeant; hoc de cætero cogitantes, non
 paucas esse opiniones, quæ uni Scholæ, Insti-
 tuto, aut Nationi certo certiores videntur, et
 nihilominus, sine ullo Fidei aut Religionis de-
 trimento, ab aliis Catholicis viris rejiciuntur
 atque impugnantur, oppositæque defenduntur,

sciente ac permittente Apostolica Sede, quæ unamquamque opinionem hujusmodi in suo probabilitatis gradu relinquit. ANN O
1753.

§. 18. IV. Hoc quoque diligenter animadvertendum monemus, haud rectum iudicium de vero Auctoris sensu fieri posse, nisi omni ex parte illius Liber legatur; quæque diversis in locis posita et collocata sunt, inter se comparentur; universum præterea Auctoris consilium et institutum attentè dispiciatur; neque verò ex una vel altera propositione a suo contextu divulsa, vel seorsim ab aliis, quæ in eodem Libro continentur, considerata et expensa, de eo pronunciandum esse: Sæpe enim accidit, ut quod ab Auctore in aliquo Operis loco perfunctoriè, aut subobscurè traditum est, ita alio in loco distinctè, copiosè, ac dilucidè explicetur, ut offusæ priori sententiæ tenebræ, quibus involuta, prævi sensus speciem exhibebat, penitus dispellantur, omnisque labis express propositio dignoscatur.

Omnibus
perspectis
ac simul
expensis,
efformetur.

§. 19. V. Quod si ambigua quædam exciderint Auctori, qui alioquin Catholicus sit, et integra Religionis doctrinæque fama, æquitas ipsa postulare videtur, ut ejus dicta benignè, quantum licuerit, explicata, in bonam partem accipiantur.

Ambigua
dicta Ca-
tholici,
probati-
que Au-
ctoris in
æquam

§. 20. Has porrò, similesque regulas, quæ apud optimos Scriptores de his agentes facile occurrent, semper animo propositas habeantur.

Censores et Consultores; quò valeant, in hoc gravissimo iudicii genere, conscientiæ suæ, Auctorum famæ, Ecclesiæ bono, et Fidelium utilitati consulere. Duo autem reliqua sunt in eam finem planè opportuna, quæ hoc loco adjungenda omnino esse iudicamus.

§. 21. Prodeunt aliquando Libri, in quibus falsa et reprobata dogmata, aut sistemata, Religioni vel moribus exitiosa, tanquam aliorum inventa et cogitata, exponuntur et referuntur, absque eo quod Auctor, qui Opus suum pravis hujusmodi mercibus onerare sat-

Quid de
libris sta-
tuendum,
in quibus
reprobata
dogmata
asserun-

PONT. egit, ea refutandi curam in se recipiat. Putant
 A. XIII. verò, qui talia agunt, nulli sese reprehensionem
 tur, nec aut censuræ obnoxios esse, propterea quod de
 refutan- alienis, ut ajunt, opinionibus nihil ipsi affir-
 tur. ment, sed historicè agant. At quidquid sit de
 eorum animo et consilio, deque personali in
 eos animadversione, de qua viderint, qui in
 Tribunalibus ad coercenda crimina institutis
 jus dicunt; dubitari certè non potest, magnam
 ejusmodi Libris in Christianam Rempublicam
 labem, ac perniciem inferri; quum incautis
 Lectoribus venena propinent, nullo exhibitio
 vel parato, quo præserventur, antidoto. Subti-
 lissimum hoc humanæ malitiæ inventum, ac
 novum seductionis genus, quo simplicium men-
 tes facilè implicantur, quam diligentissimè Re-
 visores advertant, ac censuræ subjiciant; ut,
 vel hujusmodi Libri, si aliqua ex ipsis capi
 possit utilitas, emendentur, vel in vetitorum
 Indicem omninò referantur.

Jurgia et convicia a dissidentibus Auctoribus adhibita expungantur. §. 22. In ea, quam superius laudavimus, Prædecessoris Nostri Clementis Papæ VIII. In-
 structione, *Tit. de Correctione Libror. §. 2.* sa-
 pientissimè cautum legitur, ut *quæ famæ pro-*
ximorum, et præsertim Ecclesiasticorum, et Prin-
cipum, detrahunt, bonisque moribus et Christia-
næ disciplinæ sunt contraria, expungantur: Et
 pauld post: *Facetiæ etiam, aut dicteria, in perni-*
ciem, aut præjudicium famæ, et existimationis alio-
rum jactata, repudientur. Utinam verò in aspectum
 lucemque hominum Libri ejusmodi in hac tem-
 porum licentia, et pravitate non efferrentur,
 ut quibus dissidentes Auctores mutuis se jur-
 giis, conviciisque proscindunt, aliorum opinio-
 nes nondum ab Ecclesia damnatas censura per-
 stringunt, adversarios, eorumque Scholas, ac
 Coetus sugillant, et pro ridiculis dicunt, ma-
 gno equidem bonorum scandalo, hæreticorum
 verò contemptu, qui digladiantibus inter se
 Catholicis, seque mutuò lacerantibus, planè
 triumphant. Etsi verò fieri non posse intelli-
 gamus, ut disputationes omnes e mundo tol-

lantur, præsertim cum Librorum numerus continenter augeatur = *Faciendi enim plures Libros nullus est finis*, ut est apud Ecclesiasten Cap. 12. compertum præterea Nobis sit, magnam aliquando utilitatem ex iis capi posse: modum tamen in defendendis opinionibus, et Christianam in scribendo moderationem servari meritò volumus. *Non inutiliter* (inquit Augustinus in Enchirid. c. 59. prope finem) *exercentur ingenia, si adhibeatur disceptatio moderata, et absit error opinantium se scire, quod nesciunt.* Qui veritatis studium, et purioris doctrinæ zelum, quo suarum scriptionum mordacitatem excusent, obtendere solent, ii primùm intelligant, non minorem habendam veritatis, quàm Evangelicæ mansuetudinis, et Christianæ Charitatis rationem. Charitas autem de corde puro, patiens est, benigna est, non irritatur, non æmulatur, non agit perperam (utque addit idem Augustinus, Lib. contra Litteras Petiliani Cap. 29. num. 31.) = *Sine superbia de veritate præsumit, sine scævitia pro veritate certat* = Hæc magnus ille non veritatis minus, quàm charitatis Doctor, et scripto et opere præmonstravit. Nam in suis adversùs Manichæos, Pelagianos, Donatistas, aliosque tam sibi, quàm Ecclesiæ adversantes, assiduis conflictationibus, id semper diligentissimè cavet, ne quempiam eorum injuriis, aut conviciis læderet, atque exasperaret. Qui secùs scribendo, vel disputando fecerit, is profectò nec veritatem sibi præcipuè cordi esse, nec charitatem sectari se ostendit.

§. 23. Ii quoque non satis idoneam justamque excusationem afferre videntur, qui ob singulare, quod profitentur, erga veteres Doctores studium, eam sibi scribendi rationem licere arbitrantur; Nam si carpere novos audeant, fortè ab lædendis veteribus sibi minimè temperassent, si in eorum tempora incidissent, quod præclare animadversum est ab Auctore Operis imperfecti in Mathæum Homil. 42. *Cum re.*

А н н о
1753.

Nec cuiquam liceat suas opiniones veluti Ecclesiæ dogmata venditare alienas errores insimula-

PONT. audieris, inquit, aliquem beatificantem antiquos
 A. XIII. Doctores, proba qualis sit circa suos Doctores:
 Si enim illos, cum quibus vivit, sustinet. et
 honorat, sine dubio illos, si cum illis vixisset,
 honorasset. Si autem suos contemnit, si cum illis
 vixisset, et illos contempsisset. Quamobrem fir-
 mum ratumque sit omnibus, qui adversus
 aliorum sententias scribunt, ac disputant, id
 quod graviter ac sapienter a Ven. Servo Dei
 Prædecessore Nostro Innocentio Papa XI. præ-
 scriptum est in Decreto edito die secunda Martii
 Anni Millesimi sexcentissimi septuagesimi noni
 = Tandem, inquit, ut ab injuriosis contentio-
 nibus Doctores, seu Scholastici, aut alii qui-
 cumque in posterum abstineant, ut paci et cha-
 ritati consulatur, idem Sanctissimus in virtute
 Sanctæ Obedientiæ eis præcipit; ut tam in Li-
 bris imprimendis ac manuscriptis, quam in the-
 sibus, ac prædicationibus, caveant ab omni cen-
 sura et nota, necnon a quibuscumque conviciis
 contra eas propositiones, quæ adhuc inter Ca-
 tholicos controvertuntur, donec a Sancta Sede
 recognitæ sint, et super eis judicium proferatur
 = Cohibeatur itaque ea Scriptorum licentia,
 qui, ut aiebat Augustinus Lib. 12. Conf. Cap.
 25. num. 34. Sententiam suam amantes, non
 quia vera est, sed quia sua est, aliorum opi-
 niones non modo improbant, sed illiberaliter
 etiam notant, atque traducunt. Non feratur
 omninò, privatas sententias, veluti certa ac
 definita Ecclesiæ Dogmata, a quopiam in Libris
 obtrudi, opposita verò erroris insimulari, quo
 turbæ in Ecclesia excitantur, dissidia inter Do-
 ctiores aut feruntur, aut foventur, et Christianæ
 charitatis vincula persæpe abrumpuntur.

Angelici §. 24. Angelicus Scholarum Princeps, Eccle-
 Doctoris, siæque Doctor, S. Thomas Aquinas, dum tot
 exem- conscripsit nunquam satis laudata volumina,
 plum pro- varias necessariò offendit Philosophorum, Theo-
 ponitur. logorumque opiniones, quas veritate impellente
 refellere debuit. Cæteras verò tanti Doctoris
 laudes id mirabiliter cumulat, quod adversa-

riorum neminem parvipendere, vellicare, aut traducere visus sit, sed omnes officiosè, ac perhumaniter demereri; Nam si quid durius, ambiguum, obscurumve eorum dictis subes- set, id leniter benignèque interpretando, emol- liebat atque explicabat. Si autem Religionis ac Fidei causa postulabat, ut eorum sententiam exploderet; ac refutaret, tanta id præstabat modestia, ut non minorem ab iis dissentiendo, quam Catholicam veritatem asserendo, laudem mereretur. Qui tam eximio uti solent, ac glo- riari Magistro (quos magno numero esse, pro singulari nostro erga ipsum cultu, studioque, gaudemus) ii sibi ad æmulandum proponant tanti Doctoris in scribendo moderationem, honestis- simamque cum adversariis agendi disputandi- que rationem. Ad hanc cæteri quoque sese componere studeant, qui ab ejus Schola do- ctrinaque recedunt. Sanctorum enim virtutes omnibus in exemplum ab Ecclesia propositæ sunt: Cumque Angelicus Doctor Sanctorum Albo adscriptus sit, quamquam diversa ab eo sentire liceat, ei tamen contrariam in agen- do, ac disputando rationem inire omninò non licet. Nimum interest publicæ tranquillitatis, proximorum ædificationis, et Charitatis, ut e Catholicorum scriptis absit livor, acerbitas, atque scurrilitas, a Christiana institutione ac disciplina, et ab omni honestate prorsùs aliena. Quamobrem in hujusmodi Scriptorum licen- tiam graviter pro munere suo censuram inten- dant Revisores Librorum, eamque Congregatio- nis Cardinalibus cognoscendam subjiciant, ut eam pro zelo suo et potestati coërceant.

Edicitur-
que ut ni-
mia coer-
ceatur
Scripto-
rum li-
centia.

§. 25. Quæ hactenùs a Nobis proposita ac constituta sunt, Prædecessorum Nostrorum De- cretis planè consona; Congregationum quoque Nostrarum legibus et consuetudinibus compro- bata, in Librorum examine ac judicio insti- tuendo, Apostolica auctoritate deinceps servari decernimus; Mandantes universis et singulis, qui in præfatis Congregationibus locum obti-

Religiosa
injungit-
ur præ-
missorum
observan-
tia.

PONT. nent, seu illis quomodolibet operam suam
A. XIII. præstant, ut adversus præmissa sic a Nobis
statuta nihil edicere, innovare, decernere, aut
intentare præsumant, absque Nostra, vel Suc-
cessorum Nostrorum pro tempore existentium
Romanorum Pontificum expressa facultate.

Derogatio §. 26. Non obstantibus contrariis quibusvis,
contrariis etiam Apostolicis Constitutionibus, et ordina-
tionibus, necnon earundem Congregationum,
etiam Apostolica auctoritate, seu quavis firmi-
tate alia roboratis Decretis, usibus, stilis, et
consuetudinibus etiam immemorabilibus, cæ-
terisque in contrarium facientibus quibuscum-
que.

Sanctio. §. 27. Nulli ergo omninò Hominum liceat pa-
ginam hanc Nostrorum Decretorum, Mandato-
rum, Statutorum, voluntatum ac dero-
gationum infringere, vel ei ausu temerario con-
traire. Si quis autem hoc attentare præsum-
pserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac
Beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus se
noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem
Dat. die Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septua-
9. Julii gentesimo quinquagesimo tertio, septimo Idus
1753 Pon- gesimo quinquagesimo tertio, septimo Idus
tif. anno Julii, Pontificatus Nostri Anno Tertiodecimo.
XIII.

D. Card. Passioneus,

J. Datarius.

VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

Loco ✕ Plumbi.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicat. die 23. ejusdem Mensis et Anni.

ANNO
1753.

VENERABILIBUS

XX.

Fratribus Metropolitæ, Archiepiscopis, et Episcopis Nationis Ruthenæ in Regno Poloniæ.

BENEDICTUS PAPA XIV.

*Venerabiles Fratres, salutem, et Apostolicam
Benedictionem.*

QUE, Venerabiles Fratres, pro pristino in Pontificia
clytæ Nationis vestræ Ruthenæ decore conser- studium
vando, confirmanda Catholicæ Religionis ad- erga Ru-
versus Schismaticos constantia vestra, dissidiis thenorum
sive componendis, sive propulsandis, rationi- Nationem
busque Diocesium vestrarum adaugendis a No-
bis, nostroque nomine a Congregatione Vene-
rabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ
Ecclesiæ Cardinalium negotiis Propagandæ Fi-
dei præpositorum adhibita fuerunt Apostolicæ
providentiæ remedia, et auctoritatis officia,
Nos facillè adducunt, ut credamus, vobis satis
superque comprobasse, quanti Nationem ve-
stram faciamus.

§. 1. Verùm fore in Domino confidimus, ut Specialis
incredibilem Pontificiæ caritatis, qua eandem cura pro
catholicam Nationem Ruthenam prosequimur, Clerico-
magnitudinem magis magisque intelligatis ex rum Ru-
aliis Apostolicis nostris in simili forma Brevis thenorum
litteris die quinta Aprilis MDCCLIII. Pontifica- educatione
tus Nostri anno decimotertio ad futuram rei minario
memoriam datis, quorum initium est: *Com- Wilnensi.*
 mendatissimum studium: et quarum exempla
typis ejusdem Congregationis impressa una in-
simul hisce nostris, typis etiam dictæ Congre-
gationis impressis, adligata ad vos transmittenda
mandamus. Porrò præter easdem litteras no-

PONT. A. XIII. stras in mandatis dedimus, ut pro magis consentaneo Adolescentibus vestræ Nationis in Collegio Wilnensi juxta ritum vestrum instituentibus profecto a laudata Congregatione de Propaganda Fide Constitutiones, et Regulæ edantur, quæ ad majorem utilitatem, quemalmodum Nobis in Domino auguramur, profuturæ censentur.

Cujus Constitutiones et Regulæ quamprimum edendæ nunciantur.

Episcoporum zelus excitatur, ut Cleri Secularis præcipuam curam suscipiant.

Clerus in ignorantia torpet ubi Mag. caret, et in officio distributione negligitur.

Synodus Zamoscæ decrevit, ut quilibet Episcopus Officialem secularem haberet.

Episcopi Rutheni

§. 2. Sed omnia et singula a Nobis sive statuta hujusmodi, sive statuenda, timendum est, ne exoptatum a Nobis sortiantur effectum, nisi provida etiam Fraternitatum vestrarum sollicitudo, assidua vigilantia, et accurata diligentia accesserit. Eapropter vos, Venerabiles Fratres, rogamus, et in Domino hortamur, ut primum omnium maximam Cleri secularis, in cujus subsidium Clerus Regularis vocatus fuit, curam alacriter suscipiatis susceptamque strenuè urgere satagatis.

§. 3. Vobis sanè præsentibus magis, quam Nobis absentibus compertum est, ac rebus ipsis exploratum, quanta apud vos sit Cleri secularis ignorantia: quam non aliunde ortum, causamque habere non ambigimus, quàm partim ex Magistrorum illos edocentium penuria, partim ex nulla ipsis injuncta rerum gerendarum cura, partim ex nulla erga eosdem illorum, qui præsumunt, diligentia et sollicitudine, qua suaviter fortiterque ad studia capessenda, et negotia Ecclesiastica obeunda oblectentur, et incitentur.

§. 4. Ad hæc omni procul dubio Venerabiles Fratres vestros, qui Synodum Zamoscæ tanta cum Nationis vestræ laude, atque utilitate celebrarunt, extirpanda mala, et bona semina spargenda respexisse, pro certo habemus, cum sess. 3: tit. 7. *de Officialibus*, statuerunt, ut quilibet Episcopus Officialem habeat secularem, si inter seculares quispiam ad hoc officium idoneus inveniatur.

§. 5. Quoniam autem in sua quisque vestrùm Diocesi (sunt tamen, qui plures habent Ec-

clesias Cathedralēs) quamplures retinere debet **ANNO**
 Ministros et Officiales, quorum opera in recta **1753.**
 earundem Diœcesum vestrarum procuratione, non sine
 et negotiis uti valeatis, Fraternitates Vestræ causa Re-
 viros Regulares potius quàm Seculares ad mi- gularibus
 nisteria hujusmodi substinenda eligere optatis. potius
 Nec Nos, qui æqua lance res expendimus, fal- atuntur.
 lit, Fraternitates vestras ideo hanc tenere ra-
 tionem, quod Regulares magis apti, et idonei
 apud vos reperiantur: nec propterea susceptum
 consilium institutumque vestrum damnamus;
 imo, sicut laudamus, ita ob oculos vobis po-
 nere non omittimus ex neglectu, ut ita dica-
 mus, Cleri secularis ejusdem provenire igno-
 raptiam. Quisque enim ex Clero seculari ani-
 mum despondet, otioque diffluit, cum cogitat,
 Regulares potius constitui in iis muneribus
 obeundis, quæ quilibet secularis non repente,
 sed paulatim sub Magistri et Præceptoris disci-
 plina instructus, et idoneus aliquando exercere
 possit.

§. 6. Pastoralis itaque sollicitudinis vestræ par- Itaque
 tes hac in re adimplendas esse in Domino exi- ipsis sua-
 stimamus, ut curam omnem, studiumque ve- detur, ut
 strum collocetis, ne Adolescentes Alumnos Na- aliqua Ec-
 tionis vestræ ex memorato Wilnensi Seminario cl. Officia
 deinceps, exacto studiorum curriculo, egressos, deman-
 aliqua Ecclesiastici Ordinis et Officii procura- dent Alu-
 tione destitui patiamini: sed statim quodcum- mnis Se-
 que opus, quodcumque ministerium ad eccle- minarii
 siasticas res pertinentia illis demandetis oportet, ut Wilnen.
 injuncto quisque priori muneri satisfacere, deinde ad majora per gradus etiam gra-
 vissima promoveri possit officia. Hæc profectò
 agendi ratio tanquam lucidissimum exemplum
 ab aliis spectata unicuique (ducitur enim juven-
 tus maxima spe gloriæ, et utilitatis) erit inci-
 tamento non levi, ut quisque, dummodo non
 sit ingenio malo, pravoque præditus, bellum
 otio, vitiisque indicat, et ad labores perferen-
 dos, virtutesque assequendas hilari, prompto-
 que animo contendat, et adnitatur. Verùm com- Qui ta-

PONT. A. XIII. mendationem hanc nostram, et exhortationem
 men no- munera in Curiis vestris, quoad vobis integrum
 verint se erit, promovendis non ita accipiendam esse vo-
 præcipuè lumus, et declaramus, ut iidem Alumni exi-
 ad anima- stiment, se ad illa officia, et munera dumtaxat
 rum cu- eligi debere, sed in primis teneri, imo, quate-
 ram desti- nus opus fuerit, cogi etiam ad sustinenda, et
 natos esse administranda Parochorum onera, et animarum
 salutem procurandam.

§. 7. Cæterùm, Venerabiles Fratres, dum
 majora nobis a perspecta sapientia, prudentia,
 zeloque vestro pro certo pollicemur hac in re
 argumenta, Fraternitatibus vestris Apostolicam
 Benedictionem studiosæ nostræ voluntatis pi-
 gnus peramanter impertimur.

Dat. Pont. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
 anno 13. Annulo Piscatoris die 14. Augusti MDCCLIII.
 14. Aug. Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.
 1753.

Cajetanus Amatus.

JURISDICTIO

XXI.

Rectoris Carpentoracten. in Causis Civilibus, Criminalibus, et Mixtis, nec non in œconomicis rebus definitur, ac circumscribitur.

Venerabili Fratri Nostro Silvio S. R. E. Cardinali Valenti Episcopo Sabinensi, Status nostri Ecclesiastici Secretario, ejusdem S. R. E. Camerario, et Congregationis Status nostri Avenionensis Præfecto.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater Noster, salutem, et Apostolicam Benedictionem.

TISI præ cæteris Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Collegis tuis, Venerabilis Frater noster, quem in cunctis Apostolicæ hujus Sanctæ Sedis, et Catholicæ Ecclesiæ negotiis summa cum fide, sollicitudine, vigilantia, prudentia, ac zelo obeundis transigendisque magna cum Pontificii animi nostri voluptate, ac levamine experimur alacrem, et integerrimum Ministrum, et Coadjutorem, rebus ipsis, in quarum omnium partem nobiscum advocaris, magis magisque comperitum exploratumque est, quibus in dies Nos urgemur curis, quibus obruimur laboribus, ut præter incredibilem omnium Ecclesiarum sollicitudinem, omnem operam studiumque in primis colloceamus, quo, e medio sublatis dissidiis, litibus, et contentionibus Status nostri Ecclesiastici non solum Præsides, et Ministri, Governatores, Rectores, ac Vice legati iis, qui

Exordium.

PONT. bus decet, observantiæ et honoris argumentis
 A. XIV. inter se invicem prosequentes, collata sibi quis-
 que munera pro dignitate, pace, et tranqui-
 litate exercere valeat; sed Cives etiam, et Sub-
 diti debita ipsis obsequia, et officia deferentes,
 eosdem majori cum veneratione spectent, adeant,
 et tanquam patres potius quam superiores di-
 ligant, et honorent.

Contro-
 versia in-
 ter Vice
 legatum
 Avenio-
 nen. et
 Rectorem
 Carpen-
 toracten.
 exortæ.

§. 1. Quoniam autem, sicut jamdudum acce-
 pimus, et Fraternitati tuæ perspectum est, va-
 riæ, nec contemnendæ controversiæ, ac dis-
 sensiones inter dilectos Filios Magistrum pro
 tempore existentem Vicelegatum nostræ Civi-
 tatis, et status Avenionensis, ac pro tempore
 itidem existentem Rectorem nostræ pariter Ci-
 vitatis Carpentoractensis, et Comitatus Vinda-
 scini exortæ sunt, quæ non minus Jurisdictionem
 civilem, et criminalem ejusdem Rectoris,
 quam nonnulla honorificentia jura respiciunt.
 Nos sanè, ut justam, stabilemque hisce in re-
 bus servandam normam, regulamque præscri-
 beremus, qua fieret, ne futuris temporibus ullæ
 prorsus hac in parte controversiæ, et conten-
 tiones inter duos Apostolicæ hujus Sanctæ Se-
 dis Ministros, etiam cum non levi publicæ pa-
 cis, boni, atque utilitatis præjudicio, ac de-
 trimento, exoriantur, particularem nonnullorum
 Cardinalium, et Romanæ Curia Prælatorum
 Congregationem deputavimus, apud quam
 iidem contendentes sua quisque rationum mo-
 menta controversaque jura adduxit.

Definien-
 ur a Pon-
 tifice ni-
 hil læsis,
 immo con-
 firmatis
 Civium
 privileg.

§. 2. Hisce verò omnibus accuratè discussis,
 et expensis, atque ad Nos relatis, ac per Nos
 pariter consideratis; in eam tandem devenimus
 resolutionem, determinationem, ac sententiam,
 ut infra, apertè tamen declarantes per infra
 statuendam resolutionem, determinationem, et
 sententiam ne minimam quidem læsionem, aut
 præjudicium privilegiis, et exemptionibus a qui-
 buscumque Romanis Pontificibus Prædecessori-
 bus nostris quocumque tempore dilectis Filiis
 habitatoribus Comitatus Vindascini, et Civibus

dictæ Civitatis Carpentoractensis quomodolibet concessis illatum esse, aut fore inferendum; quin imò privilegia, et exemptiones hujusmodi (dummodo actu sint in usu, et viridi observantia) tenore præsentium Apostolica auctoritate expressè confirmamus, et quatenus opus sit, iterum concedimus.

ANNO
1753.

§. 3. Itaque motu proprio, et ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, tenore præsentium et Apostolica quoque auctoritate volumus, statuimus, et mandamus, ut modernus, et pro tempore existens Civitatis Carpentoractensis, et Comitatus Vindascini Rector, quippe qui per Apostolicas in simili forma Brevis Litteras a Romano pro tempore existente Summo Pontifice deputatur, et constituitur, eam Jurisdictionem habeat, atque exerceat, quæ eidem præscripta reperitur in Apostolicis sub plumbæ literis anno MD. a fel. rec. Julio Papa II. Prædecessore nostro datis, nimirum ut non solum ipse modernus Rector a Nobis aliàs deputatus, et constitutus, verum etiam alii deinceps a Successoribus nostris Romanis Pontificibus in futurum in Civitate Carpentoractensi, et Comitatu Vindascino deputandi, et constituendi ordinariam suam tam in Causis civilibus, quam criminalibus, ac mixtis Jurisdictionem, sub infra statuendis tamen modificationibus, omnino exercere possint, ac valeant.

Rectoris
Ordinaria
Jurisdict.
in Causis
Civilibus,
Criminal.
et Mixtis.

§. 4. Ac primum quidem, ut in Causis criminalibus, in quibus poena corporis afflictiva necessariò infligenda erit, ipse Rector suam sententiam, sive Decretum, quamvis inquisiti ad nostram Avenionensem Legationem minimè appellent, executioni demandare non valeat, nisi priùs Sententia, sive decretum ejusmodi fuerit expensa, vel expensum, atque confirmata, vel confirmatum a solita Congregatione Criminali in eadem Civitate Avenionensi; et ab ipso Magistro Vice-legato nostro, a quo in hu-

In Cri-
min. Sen-
tent. et
Decreta
non exe-
quitur,
nisi con-
firmata
sit a Con-
greg. Cri-
minali et
Vice-Le-
gato.

PONT. **jusmodi jurisdictionis exercitio memoratus Re-
A. XIV. ctor dependere debet, ac tenetur.**

Qui cau- §. 5. Deinde, ut idem Rector Causas crimi-
sas Crimi- nales tunc dumtaxat cognoscat, earumque pro-
nales, et cessus conficiat; cum Magister Vice-legatus sæ-
Processus predictus cognitionem, confectionemque hujus-
confectio- modi ad se avocare nolit; ita tamen, ut avo-
nem po- catio cognitionis, confectionisque præfatæ justis
test a Re- de causis facienda minimè interdicta censeatur
ctore avo- Legatis, sive Vice-legatis Avenionensibus, juxta
care. resolutionem ab hac Congregatione nostra Ave-
nionen. die ix. mensis Septemb. anno MDCCIV.
initam, et præceptam.

Quas §. 6. Præterea quoad Causarum civilium co-
causas ci- gnitionem, quæ quidem respiciunt Cives et ha-
viles co- bitatores Civitatis, et districtus Carpentor-
gnoscat ractensis, debet ipse Rector tanquam Judex ordi-
Rector in narius in prima Instantia procedere, dummodo
prima in- ad quemlibet litigantium non competat privile-
stantia. gium legis *Unica*, vel aliud legale privilegium,
cujus vigore de Jure valeat forum Judicis ordi-
narii declinare, et immediatè ad superiorem
Judicem appellare.

Quasve §. 7. In iis verò Causis civilibus, de quibus
in secun- jam Baronales Judices, alique Judices, et Tri-
da vel ul- bunalia subalterna suam protulerunt senten-
teriori. tiam, ad eundem Rectorem cognitio causarum
in secunda, vel tertia instantia competit, si
Reus, omisso medio immediatè ad Tribunal
Vice-legati appellare nolit.

Carthelli §. 8. Insuper quod in Causis criminalibus tunc
sive citat. dumtaxat necessarium sit Carthellos, sive Ci-
quando tationes propria manu Vice-legati subscribi de-
necessesit bere; cum agi contingit de impedienda, sive
Vice - Le- suspendenda prosecutione processus in sua or-
gati manu dinatoria, quemadmodum in sua Regula, sive
subscribi. ordinatione anno MDCLX. proposita bon. mem,
Magister Nicolinus præscripserat.

Quid si §. 9. Secùs verò in cæteris usibus, videlicet
agatur de cum agitur de Recursu, sive appellatione a quo-
appella- libet Decreto, sive Sententia definitiva Rectoris
tione a ad Vice-legatum faciendo, sive interponenda,

hujusmodi subscriptio Vice-legati haud necessaria reputatur, cum satis sit simplex, vel authenticum Decreti, sive Sententiæ exemplar producere, vel exhibere.

§. 10. Porro volumus, et mandamus, ut Carthelli, Citationes, et Mandata quæcumque, a Vice-legatione Avenionensi, multo magis ab hac Romana Curia expedita, in Civitate Carpentoractensi, et universo Comitatu Vindascino, absque ulla prorsus Rectoris fortasse prætendentis *Visa*, sive *Exequatur*, debitæ executioni mandari possint, et debeant.

§. 11. Ad Vice-legatos sanè pro tempore existentes spectat, atque ipsi debent recognoscere, et approbare tabellas rationum non solùm sæpè dictæ Civitatis Carpentoractensis, verùm etiam omnium Communitatum Comitatus Vindascini; neque ullam de quacumque alia recognitione, et approbatione, a quocumque sive facta, sive facienda rationem habere.

§. 12. Rectores verò pro tempore existentes nequeunt proponere, et publicare, neque bannimenta quæcumque pro Gubernio, etiamsi OEconomico Civitatis Carpentoractensis, neque Bannimenta, neque Edicta generalia, quæ Comitatum Vindascinum respiciunt, nisi priùs Vice-legati, de iisdem instructi, eadem approbaverint.

§. 13. Rectores pariter, neque in publicis Actis, neque in qualibet etiam occasione debent sibi tribuere titulum, sive denominationem Gubernatoris Comitatus, sed dumtaxat Rectoris Carpentoractensis, et Comitatus Vindascini; quemadmodum neque debent prætere, et uti titulo Illustrissimi, et Reverendissimi insimul, sed solo Illustrissimi; neque uti, et deferre habitum Prælatitium, sive violaceum, sive nigrum, cum Rocheto, et Mantelletta; quamvis privilegio Notarii, Protonotarii nuncupati, insigniti.

§. 14. Volumus tamen, iis in locis, et casibus, in quibus de præterito Rectores per abu-

ANNO
1753.

Sententia
vel De-
creto de-
finitivo
Rectoris.

Citationes
a Vice-le-
gato, vel
a Curia
Romana
expeditæ
non indi-
gent ex-
equatur
Rectoris.

Vice-le-
gati est
tabellas
rationum
approbare
Rectores
inconsul-
to Vice-
legato
Banni-
menta
non pro-
ponunt.

Quibus
titulis et
insigni-
bus utan-
tur.

P O R T. sum habitum ejusmodi Prælatitium deferre con-
A. XIV. sueverant, deinceps nonnisi uti Mantellone vio-
 laceo, ad instar nostrorum Cubiculariorum ab
 honore dictorum.

Salvos §. 15. Nunquam Rectoribus licitum esse vo-
condu- lumus quinimmo inhibemus dare quoscumque
ctus con- *salvos conductus*, sive *concessiones Territorii* di-
cedere ne- ctas, iis, qui sibi per fugium quærent in Co-
queunt. mitatu Vindascino; elargimur tamen ipsis fa-
 cultatem concedendi formulam illam *Parsatis*,
 vel *Exequatur* in casibus civilibus tantum, dum-
 modo fuerint requisiti per solitas literas requi-
 sitoriales a Judicibus, sive aliis personis, diverso
 dominio subjectis.

Nec se §. 16. Itidem Rectoribus inhibitum esse de-
immisce- claramus, sese in rebus ad Cameram Carpen-
re rebus toractensis Civitatis, et Comitatus Vindascini
spectanti- pertinentibus quomodolibet immiscendi, et in-
bus ad gerendi, cum negotia hujusmodi ad Præsidentem
Cameram Apostolicæ Cameræ Carpentoractensis dumtaxat
Carpento- spectent.
racten. et

Vinnasci- §. 17. Quoad autem propinas in casibus a
nam. Rectoribus percipiendas, exigendasque, serve-
 tur omninò taxa statuti, et taxa quoque clar-
 mem. Octavii Cardinalis Aquaviva.

In pro- §. 18. Quoad verò homagia obedientiæ, et
pinis quæ fidelitatis a tribus Venerabilibus Fratribus Co-
taxa ser- mitatus Vindascini Episcopis, et Baronibus, et
vanda. Feudatariis Feuda in eorum Comitatu possiden-
Homagia tibus, et a Consulibus, Magistratibus, et Uni-
tamen ex- versitatibus præstanda, nomine Apostolicæ hu-
cipiunt jus Sanctæ Sedis excipere possunt Rectores; solo
nomine S. dumtaxat induti habitu prædicto Mantellone,
Sedis. quo utuntur nostri ab honore Cubicularii.

Quos de- §. 19. Porrò electio, et deputatio Ministrorum
putent Justitiæ, aliorumque Officialium Carpentora-
Justitiæ ctensis Civitatis præter unicos lictores, Satelli-
Ministros tes sive Apparitores, Birri dictos, a Rectoribus
 eligendos, et deputandos, iisdem inhibita quo-
 que est.

Consulum §. 20. Electionem verò Consulum ipsius Ci-
Electiõni vitatis Carpentoractensis, quæ aliàs ita fieri so-
 lebat

lebat, nimirum, ut ex tribus personis per Rectores propositis una a Consilio Carpentoractensi eligeretur in Consulem, volumus, et mandamus, ita deinceps habendam esse, ut tres personæ a Rectoribus proponendæ, prius a Vicelegatis approbatæ esse debeant, ac sint.

ANNO
1753.

forma
præscri-
bitur.

§. 21. Quamvis demum deliberationes quas-
cumque a Consiliis tam Civitatis Carpentora-
ctensis, quàm omnium Communitatum Comi-
tatus Vindascini, etiam super oneribus, sive
impositionibus Censuum, Tributorum, vulgò
Tagliarum, sive Collectarum, atque aliorum
similium antehac susceptas factasque, Rectores
pro tempore existentes approbare et confirmare
soliti fuerint; tamen, attentis abusibus, et inor-
dinationibus, quæ usque ad hanc diem inter-
cesserunt; volumus pariter, et mandamus, ut
deinceps cum deliberationes hujusmodi Consi-
liorum videantur complecti, et continere con-
siderabiles sumtus, et onera, sive impositiones
Censuum, novorumque Tributorum, sive Ta-
gliarum, Collectarumque, dictæ deliberationes
expressè approbari, et confirmari debeant vel
a Vice-legatis, vel ab ipsa Congregatione Ave-
nionensi; nec unquam sufficiat approbatio, et
confirmatio Rectorum.

Delibe-
rationes
Concilii
Civitatis
Carpento-
racten. et
Comita-
tus Vin-
dascini a
quibus
probandæ

§. 22. Quocirca, ut omnia, et singula ante-
dicta a nobis declarata, statuta, præscripta, ac
mandata, debitæ executioni demandentur, et
serventur exactius, Tibi, Venerabilis Frater
noster, committimus, et injungimus, ut pro
tua, et nostra in præmissis auctoritate præsen-
tes nostras litteras, postquam typis impressæ
fuerint, in ipsa Civitate nostra Avenionensi, et
Civitatis, et locis Carpentoractensis, et Co-
mitatus Vindascini publicari et proponi, ex-
actamque omnium et singulorum in ipsis Litteris
nostris contentorum dispositionem observari
facias; cures; et præcipias; contradictores quos-
libet, et rebelles, ac præmissis non parentes
per sententias, censuras, et pœnas Ecclesiasticas,
aliaque opportuna juris, et facti remedia, ap-

Designa-
tur Exe-
cutor cum
facultati-
bus.

PONT. sum habitum ejusmodi Prælatitium deferre con-
A. XIV. sueverant, deinceps nonnisi uti Mantellone vio-
laceo, ad instar nostrorum Cubiculariorum ab
honore dictorum.

Salvos §. 15. Nunquam Rectoribus licitum esse vo-
lendum. lumus quinimmo inhibemus dare quoscumque
ctus con- *salvos conductus*, sive *concessiones Territorii* di-
cedere ne- ctas, iis, qui sibi per fugium quærunt in Co-
queant. mitatu Vindascino; elargimur tamen ipsis fa-
cultatem concedendi formulam illam *Paratis*,
vel *Exequatur* in casibus civilibus tantum, dum-
modo fuerint requisiti per solitas literas requi-
sitoriales a Judicibus, sive aliis personis, diverso
dominio subjectis.

Nec se §. 16. Itidem Rectoribus inhibitum esse de-
immisce- claramus, sese in rebus ad Cameram Carpen-
re rebus toractensis Civitatis, et Comitatus Vindascini
spectanti- pertinentibus quomodolibet immiscendi, et in-
bus ad gerendi, cum negotia hujusmodi ad Præsidentem
Cameram Apostolicæ Cameræ Carpentoractensis dumtaxat
Carpento- spectent.
racten. et

Vinnasci- §. 17. Quoad autem propinas in casibus a
nam. Rectoribus percipiendas, exigendasque, serve-
tur omninò taxa statuti, et taxa quoque clar-
issimè. Octavii Cardinalis Aquavivæ.

In pro- §. 18. Quoad verò homagia obedientiæ, et
pinis que fidelitatis a tribus Venerabilibus Fratribus Co-
taxa ser- mitatus Vindascini Episcopis, et Baronibus, et
vanda. Feudatariis Feuda in eorum Comitatu possiden-
tibus, et a Consulibus, Magistratibus, et Uni-
versitatibus præstanda, nomine Apostolicæ hu-
jus Sanctæ Sedis excipere possunt Rectores; solo
dumtaxat induti habitu prædicto Mantellone,
quo utuntur nostri ab honore Cubicularii.

Quos de- §. 19. Porrò electio, et deputatio Ministrorum
putent Justitiæ, aliorumque Officialium Carpentora-
Justitiæ ctensis Civitatis præter unicos lictores, Satelli-
Ministros tes sive Apparitores, Birri dictos, a Rectoribus
eligendos, et deputandos, iisdem inhibita quo-
que est.

Consulam §. 20. Electionem verò Co-
Electioni mitatus Carpentoractensis, quæ

lebat, nimirum, ut ex tribus personis per Rectores propositis una a Consilio Carpentoractensi eligeretur in Consulem, volumus, et mandamus, ita deinceps habendam esse, ut tres personæ a Rectoribus proponendæ, prius a Vicelegatis approbatæ esse debeant, ac sint.

§. 21. Quamvis demum deliberationes quas-
cumque a Consiliis tam Civitatis Carpentoractensis, quàm omnium Communitatum Comitatus Vindascini, etiam super oneribus, sive impositionibus Censuum, Tributorum, vulgò Tagliarum, sive Collectarum, atque aliorum similium antehac susceptas factasque, Rectores pro tempore existentes approbare et confirmare soliti fuerint; tamen, attentis abusibus, et inordinationibus, quæ usque ad hanc diem intercesserunt, volumus pariter, et mandamus, ut deinceps cum deliberationes hujusmodi Consiliorum videantur complecti, et continere considerabiles sumtus, et onera, sive impositiones Censuum, novorumque Tributorum, sive Tagliarum, Collectarumque, dictæ deliberationes expressè approbari, et confirmari debeant vel a Vice-legatis, vel ab ipsa Congregatione Avenionensi; nec unquam sufficiat approbatio, et confirmatio Rectorum.

§. 22. Quocirca, ut omnia, et singula antedicta a nobis declarata, statuta, præscripta, ac mandata, debitæ executioni demandentur, et serventur exactius, Tibi, Venerabilis Frater noster, committimus, et injungimus, ut pro tua, et nostra in præmissis auctoritate præsentibus nostras litteras, postquam typis impressæ fuerint, in ipsa Civitate nostra Avenionensi, et Civitatibus, et locis Carpentoractensis, et Comitatus Vindascini publicari et proponi, exactamque omnium et singulorum in ipsis Litteris nostris contentorum dispositionem observari facias, cures, et præcipias; contradictores quoslibet, et rebelles, ac præmissis non parentes, presentibus, et futuris, et pœnas Ecclesiasticas, et facti remedia, ap-

ANNO
1753.
forma
præscri-
bitur.
Delibe-
rationes
Concilii
Civitatis
Carpento-
racten. et
Comita-
tus Vin-
dascini a
quibus
probandæ

Designa-
tur Exe-
cutor cum
facultati-
bus.

P O S T. **A. XIV.** **sum habitum ejusmodi Prælatitium deferre con-**
sueverant, deinceps non nisi uti Mantellone vio-
laceo, ad instar nostrorum Cubiculariorum ab
honore dictorum.

Salvos §. 15. Nunquam Rectoribus licitum esse vo-
luntis **salvos conductus, sive concessiones Territorii di-**
etæ, iis, qui sibi perfugium quærant in Co-
mitatu Vindascino; elargimur tamen ipsis fa-
cultatem concedendi formulam illam Pareatis,
vel Exequatur in casibus civilibus tantum, dum-
modo fuerint requisiti per solitas literas requi-
sitoriales a Judicibus, sive aliis personis, diverso
dominio subjectis.

Nec se §. 16. Itidem Rectoribus inhibitum esse de-
immisce- **claramus, sese in rebus ad Cameram Carpen-**
re rebus **toractensis Civitatis, et Comitatus Vindascini**
spectanti- **pertinentibus quomodolibet immiscendi, et in-**
bis ad **gerendi, cum negotia hujusmodi ad Præsidentem**
Cameram **Apostolicæ Cameræ Carpentoractensis dumtaxat**
Carpen- **spectent.**
tracten. et

Vindasci- §. 17. Quoad autem propinas in casibus a
nam. **Rectoribus percipiendas, exigendasque, serve-**
In pro- **tur omninò taxa statuti, et taxa quoque clar-**
propinis quæ **mem. Octavii Cardinalis Aquaviva.**
taxa ser-

vanda. §. 18. Quoad verò homagia obedientiæ, et
Homagia **fidelitatis a tribus Venerabilibus Fratribus Co-**
tamen ex- **mitatus Vindascini Episcopis, et Baronibus, et**
icipiant **Feudatariis Feuda in eorum Comitatu possiden-**
nomine S. **tibus, et a Consulibus, Magistratibus, et Uni-**
Sedis. **versitatibus præstanda, nomine Apostolicæ hu-**
jus Sanctæ Sedis excipere possunt Rectores; solo
dumtaxat induiti habitu prædicto Mantellone,
quo utuntur nostri ab honore Cubicularii.

Quos de- §. 19. Porrò electio, et deputatio Ministrorum
putent **Justitiæ, aliorumque Officialium Carpentora-**
Justitiæ **ctensis Civitatis præter unicos lictores, Satellites**
Ministros **sive Apparitores, Birri dictos, a Rectoribus**
eligendos, et deputandos, iisdem inhibita quo-
que est.

Consulum §. 20. Electionem verò Consulum ipsius Ci-
Electioni **vitatis Carpentoractensis, quæ aliàs ita fieri so-**
lebat

lebat, nimirum, ut ex tribus personis per Rectores propositis una a Consilio Carpentoractensi eligeretur in Consulem, volumus, et mandamus, ita deinceps habendam esse, ut tres personæ a Rectoribus proponendæ, prius a Vicelegatis approbatæ esse debeant, ac sint.

§. 21. Quamvis demum deliberationes quas cumque a Consiliis tam Civitatis Carpentoractensis, quàm omnium Communitatum Comitatus Vindascini, etiam super oneribus, sive impositionibus Censuum, Tributorum, vulgò Tagliarum, sive Collectarum, atque aliorum similium antehac susceptas factasque, Rectores pro tempore existentes approbare et confirmare soliti fuerint; tamen, attentis abusibus, et inordinationibus, quæ usque ad hanc diem intercesserunt, volumus pariter, et mandamus, ut deinceps cum deliberationes hujusmodi Consiliorum videantur complecti, et continere considerabiles sumtus, et onera, sive impositiones Censuum, novorumque Tributorum, sive Tagliarum, Collectarumque, dictæ deliberationes expressè approbari, et confirmari debeant vel a Vice-legatis, vel ab ipsa Congregatione Avenionensi; nec unquam sufficiat approbatio, et confirmatio Rectorum.

§. 22. Quocirca, ut omnia, et singula antedicta a nobis declarata, statuta, præscripta, ac mandata, debitæ executioni demandentur, et serventur exactius, Tibi, Venerabilis Frater noster, committimus, et injungimus, ut pro tua, et nostra in præmissis auctoritate præsentibus nostras litteras, postquam typis impressæ fuerint, in ipsa Civitate nostra Avenionensi, et Civitatibus, et locis Carpentoractensis, et Comitatus Vindascini publicari et proponi, exactamque omnium et singulorum in ipsis Litteris nostris contentorum dispositionem observari facias; cures; et præcipias; contradictores quolibet, et rebelles, ac præmissis non parentes per sententias, censuras, et pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, et facti remedia, ap-

ANNO
1753.forma
præscribitur.Deliberationes
Concilii
Civitatis
Carpentoracten.
et
Comitatus
Vindascini a
quibus
probandæDesignatur
Executor
cum
facultatibus.

POST. sum habitum ejusmodi Prælatitium deferre consueverant, deinceps nonnisi uti Mantellone violaceo, ad instar nostrorum Cubiculariorum ab honore dictorum.

A. XIV. *salvos conductus*, sive *concessiones Territorii* dictas, iis, qui sibi per fugium quærent in Comitatu Vindascino; elargimur tamen ipsis facultatem concedendi formulam illam *Parsatis*, vel *Exequatur* in casibus civilibus tantum, dummodo fuerint requisiti per solitas literas requisitoriales a Judicibus, sive aliis personis, diverso dominio subjectis.

Nec se §. 16. Itidem Rectoribus inhibendum esse declaramus, sese in rebus ad Cameram Carpentoractensis Civitatis, et Comitatus Vindascini pertinentibus quomodolibet immiscendi, et ingerendi, cum negotia hujusmodi ad Præsidentem Apostolicæ Cameræ Carpentoractensis dumtaxat spectent.

immisce- §. 17. Quoad autem propinas in casibus a Rectoribus percipiendas, exigendasque, servetur omninò taxa statuti, et taxa quoque clara mem. Octavii Cardinalis Aquaviva.

re rebus §. 18. Quoad verò homagia obedientiæ, et spectantibus ad fidelitatis a tribus Venerabilibus Fratribus Comitatus Vindascini Episcopis, et Baronibus, et Cameram Carpentoracten. et Feudatariis Feuda in eorum Comitatu possidentibus, et a Consulibus, Magistratibus, et Universitatibus præstanda, nomine Apostolicæ hujus Sanctæ Sedis excipere possunt Rectores; solo dumtaxat induti habitu prædicto Mantellone, Vinnaasci- quo utuntur nostri ab honore Cubicularii.

In pro- §. 19. Porrò electio, et deputatio Ministrorum pinis quæ Justitiæ, aliorumque Officialium Carpentoractensis Civitatis præter unicos lictores, Satellites sive Apparitores, Birri dictos, a Rectoribus taxa ser- vanda. eligendos, et deputandos, iisdem inhibita quoque est.

Homagia §. 20. Electionem verò Consulum ipsius Ci- tamen excipiunt vitatis Carpentoractensis, quæ aliàs ita fieri solebat nomine S. Electioni
Sedis.

lebat, nimirum, ut ex tribus personis per Rectores propositis una a Consilio Carpentoractensi eligeretur in Consulem, volumus, et mandamus, ita deinceps habendam esse, ut tres personæ a Rectoribus proponendæ, prius a Vicelegatis approbatæ esse debeant, ac sint.

§. 21. Quamvis demum deliberationes quascumque a Consiliis tam Civitatis Carpentoractensis, quàm omnium Communitatum Comitatus Vindascini, etiam super oneribus, sive impositionibus Censuum, Tributorum, vulgò Tagliarum, sive Collectarum, atque aliorum similium antehac susceptas factasque, Rectores pro tempore existentes approbare et confirmare soliti fuerint; tamen, attentis abusibus, et inordinationibus, quæ usque ad hanc diem intercesserunt, volumus pariter, et mandamus, ut deinceps cum deliberationes hujusmodi Consiliorum videantur complecti, et continere considerabiles sumtus, et onera, sive impositiones Censuum, novorumque Tributorum, sive Tagliarum, Collectarumque, dictæ deliberationes expressè approbari, et confirmari debeant vel a Vice-legatis, vel ab ipsa Congregatione Avenionensi; nec unquam sufficiat approbatio, et confirmatio Rectorum.

§. 22. Quocirca, ut omnia, et singula antedicta a nobis declarata, statuta, præscripta, ac mandata, debitæ executioni demandentur, et serventur exactius, Tibi, Venerabilis Frater noster, committimus, et injungimus, ut pro tua, et nostra in præmissis auctoritate præsentibus nostras litteras, postquam typis impressæ fuerint, in ipsa Civitate nostra Avenionensi, et Civitatibus, et locis Carpentoractensis, et Comitatus Vindascini publicari et proponi, exactamque omnium et singulorum in ipsis Litteris nostris contentorum dispositionem observari facias; cures; et præcipias; contradictores quolibet, et rebelles, ac præmissis non parentes per sententias, censuras, et pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, et facti remedia, ap-

ANNO
1753.forma
præscri-
bitur.Delibe-
rationes
Concilii
Civitatis
Carpento-
racten. et
Comita-
tus Vin-
dascini a
quibus
probandæDesigna-
tur Exe-
cutor cum
facultati-
bus.

PONT. pellatione postposita, compescendo; Tibi nam-
 A. XIV. que, venerabilis Frater noster, facultates omnes
 ad hujusmodi negotium necessarias, et oppor-
 tunas, motu, et potestate, et auctoritate simi-
 libus impertimur.

Firmant §. 23. Decernentes præsentis Litteras, et in
 superius eis contenta quæcumque semper firma, valida,
 Statuta. et efficacia existere; et fore, suosque plenarios,
 et integros effectus sortiri, obtinere, et ab il-
 lis, ad quos spectat, et pro tempore quando-
 cumque spectabit, inviolabiliter observari de-
 bere; sicque et non aliter in præmissis per
 quoscumque Judices ordinarios, et delegatos,
 etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores,
 judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane,
 si secus super his a quoquam, quavis auctori-
 tate scienter, vel ignoranter contigerit atten-
 tari. Non obstantibus nostra, et Cancellariæ
 Deroga- nostræ Apostolicæ regula de Jure quæsito non
 tur con- tollendo, dictarumque Civitatum et Comitatus
 trariis. etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel
 quavis firmitate alia roboratis statutis, et con-
 suetudinibus, privilegiis quoque, indultis, et
 Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum
 quomodolibet concessis, confirmatis, et inno-
 vatis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides §. 24. Volumus autem, ut earumdem præ-
 exemplis sentium Litterarum transumptis, seu exemplis
 asseritur. etiam impressis manu alicujus Notarii publici
 subscriptis, et sigillo personæ in dignitate Ec-
 clesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus
 fides in Judicio, et extra adhibeatur, quæ ipsis
 præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel
 ostensæ.

Interim Fraternitati tuæ Apostolicam Bene-
 dictionem peramanter impertimur.

Dat. Pon- Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majo-
 tificatus rem sub Annulo Piscatoris die xxviii. Augusti
 an. 14. die MDCCLIII. Pontificatus Nostri Anno Decimo-
 28. Aug. quarto.
 1753.

Cajetanus Amatus,

Loco ✕ Sigilli.

EXEMPTIO

XXII.

Canonicorum Regularium et Monialium Ordinis Præmonstratensis ab omni Superioritate, Jurisdictione, Visitatione quorumcumque Ordinariorum per Prædecessores Pontifices, et præsertim Alexandrum V. concessa, innovatur ac confirmatur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supereminenti Apostolicæ Dignitatis Solio, Divina disponente Clementia, meritis licet imparibus constituti, illiusque vices in Terris gerentes, qui gloriosus regnat in Cœlis, ad ea, per quæ Religiosorum Ordinum, præsertim meritorum gloria, et sanctitatis gratia redolentium quies et tranquillitas procurari jugiter valeat, peculiari affectione libenter intendimus, ac propterea gratias, et exemptionis privilegia eis a Summis Pontificibus concessa, quamvis aliqui eadem impugnare forsantendiant, auctoritate Apostolica, qua fungimur in hac parte, confirmare non dedignamur, ac alias Pastoralis Officii Nostri partes favorabiliter interponimus, prout eorundem Ordinum, eorumque Monasteriis Præsidentium Personarum qualitatibus matura deliberatione pensatis, ad Omnipotentis Dei laudem, et gloriam, Ordinum quoque hujusmodi conservationem conspicimus in Domino salubriter expedire.

Proce-
mum.Regu-
larium
exemptio
et privile-
gia qui-
bus fun-
damentis
innixa.

PONTI §. 1. Sanè pro parte Dilecti Filii Nicolai
 A. XIV. Meyers moderni Procuratoris Generalis Cano-
 Ampli- nicorum Regularium Præmonstratensium Ordi-
 sima ex- nis Laudunen., aliarumque Civitatum, et Diæ-
 ptio Ca- cesum Nobis nuper exhibita petitio continebat,
 nonicis quod aliàs videlicet de Anno Domini Millesimo
 Præmon- quadringentesimo nono felicis recordationis
 stratensi- Alexander Papa V. Prædecessor Noster per bi-
 bus à nas suas Literas Apostolicas, Monasterium di-
 Prædeces- cti Ordinis Laudunen. Diœcesis, illiusque Ab-
 soribus batem, et Conventum, ac universum Ordi-
 Pontifici- nem hujusmodi unà cum omnibus bonis, et
 bus præ- Personis etiam utriusque sexus ab omni supe-
 sertim ve- rioritate, dominio, Jurisdictione, ac Visita-
 ro ab Ale- tione cujuslibet Ordinarii exemit, et respectivè
 xandro V. concessa. tionem exemptos declaravit, ac Sedi Apostolicæ im-
 mediatè subjecit, quod etiam alii Romani Pon-
 tifices præfati Alexandri Successores, et Præ-
 decessores Nostri, et in Concilio Generali Ba-
 sileen. piæ memoriæ Martinus Papa etiam V.
 Prædecessor Noster respectivè declararunt, qua-
 rum quidem litterarum præfati Alexandri Præ-
 decessoris primo loco editarum tenor est, qui
 sequitur.

Ejusdem litteræ in-
 scruntur.

§. 2. « Alexander Episcopus Servus Servorum
 Dei. Ad futuram rei memoriam. Excitat no-
 stræ mentis arcanum specialis affectio, qua
 Dilectos Filios Abbatem, et Conventum Mo-
 nasterii Præmonstratensis Laudunen. Diœcesis
 sumus hactenùs prosequuti, et paterno pro-
 sequi studio non cessamus, ut circa statum
 ipsorum, nec non Dilectorum Filiorum Ab-
 batum, Prælatorum, Priorum, Præpositorum,
 Decanorum, Canonicorum, Conversorum,
 Donatorum, ac Dilectarum in Christo Fi-
 liarum Abbatarum, Priorissarum, Monia-
 lium, Conventuum, et Personarum in hu-
 militatis spiritu in Monasteriis, sive in locis
 ejusdem Ordinis Domino famulantium at-
 tentæ considerationis intuitum dirigentes,
 eo circa ipsorum quietem ferventius labora-
 mus, ut fecundius illorum Religio fructum

Causæ
 indulgen-
 dæ exem-
 ptionis.

A N N O
1753.

Personalis, Realis, et Localis exemptionis a quibuscumque Superioribus, et receptio sub Protectione S. Sedis

in eis afferat salutarem, et laudabilibus possint in Domino proficere incrementis.

§. 3. « Hinc est, quod Nos nonnullorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum vestigiis inhærentes, prædictos Abbates, Priores, Prælatos, Præpositos, Decanos, Canonicos, Conversos, Donatos, Abbatissas, Priorissas, Moniales, et Personas cum omnibus Membris, Curtibus, Grangiis, Domibus, Possessionibus, et Personis degentibus in eisdem, nec non bonis mobilibus, et immobilibus, ac aliis rebus quibuscumque, quæ in Præsentiarum possident, ac in futurum, dante Domino, poterunt legitimè adipisci, nec non Ecclesias, ac alia loca ab eisdem Monasteriis dependentia ab omni superioritate, dominio, jurisdictione, nec non visitatione quorumcumque Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, et aliorum quorumlibet Judicum Ordinariorum, et Officialium Ecclesiasticorum plenariè de specialis dono gratiæ cum moderatione infrascripta eximimus, et totaliter liberamus, illaque ad jus, et proprietatem Beati Petri Apostoli, et Sedis Apostolicæ, ac sub eorum speciali protectione suscipimus, atque nostrâ; Decernentes Præmonstratense, et alia Monasteria, nec non Abbates, Prælatos, Priores, Præpositos, Decanos, Canonicos, Conversos, Donatos, Abbatissas, Priorissas, Moniales, Conventus, Personas cum Membris, Curtibus, Grangiis, Domibus, Possessionibus, Bonis, Rebus Ecclesiasticis, et aliis locis supradictis præfatæ Sedi soli, et immediatè subjacere, ita quod Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, Judices Ordinarii, et Officiales prædicti etiam ratione delicti, aut contractus, vel rei, de qua agi continget, ubicumque committatur delictum, iniatur contractus, aut res ipsa consistat, non possint autoritate Ordinaria in Abbates, Prælatos, Priores, Præpositos, Decanos, Cano-

PONT. » nicos , Conversos , Donatos , Abbatissas , Prio-
A. XIV. » rissas , Moniales , Conventus , Personas , Mo-
 » nasteria , Prioratus , Membra , Ecclesias , aut
 » loca prædicta , utpotè prorsùs exempta , ex-
 » communicationis , suspensionis , aut interdicti
 » sententias promulgare , aut potestatem , do-
 » minium , seu jurisdictionem aliquam exer-
 » cere , felicitis recordationis *Innocentiù Papæ IV.*
 » Prædecessoris Nostri circa exemptos edita ,
 » quæ incipit *Volentes* , ac aliis Constitutioni-
 » bus Apostolicis in contrarium editis non ob-
 » stantibus quibuscumque.

Cujus
 ratione
 annuus
 Census
 pensitan-
 dus.

§. 4. » Volumus autem , quod Abbas , qui
 » nunc est , et Successores sui Abbates , qui
 » erunt pro tempore dicti Monasterii Præmon-
 » stratensis , ac hujusmodi Conventus , ad ju-
 » dicium perceptæ a Nobis hujusmodi liberta-
 » tis sex florenos auri de Camera in Festo Bea-
 » torum Petri , et Pauli Apostolorum annis sin-
 » gulis Cameræ Apostolicæ solvere teneantur.

Irrita de-
 clarantur,
 quæcum-
 que contra
 sic exem-
 ptos con-
 tingerit at-
 tentari.

§. 5. « Decernimus insuper quaslibet excom-
 » municationum , suspensionum , et interdicti
 » sententias , ac processus quoscumque , quas-
 » vis pœnas , atque sententias continentes , quos-
 » et quas contra Abbates , Prælatos , Priores ,
 » Præpositos , Decanos , Canonicos , Conversos ,
 » Donatos , Abbatissas , Priorissas , Moniales ,
 » Conventus , Personas præsentis , et posteros ,
 » Monasteria , Prioratus , Membra , Ecclesias ,
 » et Loca supradicta , contra tenorem exem-
 » ptionis hujusmodi , quomodolibet promulgari ,
 » et haberi contingerit , irritos et inanes , quo-
 » que per hujusmodi exemptionem , et alia su-
 » pradicta , privilegiis , libertatibus , immuni-
 » tatibus , et Indulgentiis , Abbatibus , Præla-
 » tis , Prioribus , Præpositis , Decanis , Cano-
 » nicis , Conversis , Donatis , Abbatissis , Prio-
 » rissis , Monialibus , Personis , Conventibus ,
 » Monasteriis , Prioratibus , Membris , Eccle-
 » siis , et Locis prædictis concessis , et quæ in
 » suo robore permanere volumus , ac quoad
 » procuraciones in locis , seu Ecclesiis Mona-

Oppor-
 tuna exem-
 ptionis
 moderatio

ANNO
1753.

» steriorum, et Membrorum prædictorum re-
 » cipi consuetas, et quo ad Jurisdictionem om-
 » nimodam, in eisdem Parochialibus Ecclesiis,
 » quantum ad ea, quæ Curam animarum con-
 » cernunt, etiamsi Cura hujusmodi per Cano-
 » nicos dicti Ordinis exerceri consueverit, Dico-
 » cesanis Locorum, seu quibusvis aliis nullum
 » præjudicium generetur.

Præser-
tim in
concer-
nentibus
cura ani-
marum.

§. 6. » Præterea omnes libertates, et immu-
 » nitates a Prædecessoribus Nostris Romanis
 » Pontificibus, nec non Patriarchis, Archiepi-
 » scopis, et Episcopis, eisdem Monasteriis, Prio-
 » ratibus, Membris, Ecclesiis, et Locis con-
 » cessas, nec non libertates, et exemptiones
 » Sæcularium exactionum a Regibus, aut Prin-
 » cipibus, vel aliis Christifidelibus rationabili-
 » ter eisdem Abbatibus, Prioribus, Prælati-
 » bus, Præpositis, Decanis, Canonicis, Conversis,
 » Donatis, Abbatissis, Monialibus, et Perso-
 » nis, nec non Monasteriis, Prioratibus, Mem-
 » bris, et locis hujusmodi indulta, ac etiam
 » eorumdem Abbatum, Priorum, Prælatorum
 » Præpositorum, Decanorum, Canonicorum,
 » Conversorum, Donatorum, Abbatissarum, et
 » Personarum antiquas, et rationabiles consue-
 » tudines, auctoritate prædicta confirmamus,
 » et præsentis Scripti patrocinio communimus.

Confir-
mantur
reliqua
exemptio-
num, et
privile-
giorum
indulta a
quibus-
cumque
obtentis.

§. 7. » Nulli ergo omnino hominum liceat
 » hanc paginam nostræ exemptionis, libera-
 » tionis, Constitutionis, suspensionis, volunta-
 » tis, confirmationis, et communitationis infrin-
 » gere, vel ei ausu temerario contraire; Si
 » quis autem hoc attentare præsumpserit, in-
 » dignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum
 » Petri, et Pauli Apostolorum ejus se noverit
 » incursum. Datum Pisis secundo Kalendas
 » Augusti, Pontificatus Nostri Anno primo.

§. 8. Aliarum verò Litterarum Apostolica-
 rum ejusdem Alexandri Prædecessoris secundo
 loco editarum tenor etiam sequitur, et est
 talis:

PONT. *Alexander Episcopus Servus Servorum Dei.*
 A. XIV. *Ad futuram rei memoriam.*

Iteratas » Cum de indultis, et gratiis Apostolicis du-
 Alexand. » bitatur, decet, ut dubia hujusmodi, ora-
 Litteræ. » culo Summi Pontificis declarentur. Sanè du-
 » dum nonnullorum Romanorum Pontificum
 » Prædecessorum Nostrorum vestigiis inhæren-
 » tes, Monasterium Præmonstratense *Laudun-*
 » Diocesis, nec non Dilectos Filios Abbates,
 » Priores, Præpositos, Decanos, Canonicos,
 » Conversos, Donatos, et Dilectas in Christo
 » Filias Abbatissas, Priorissas, Moniales, et
 » Conventus Monasteriorum, et Locorum Præ-
 » monstratensis Ordinis, cum omnibus Mem-
 » bris, Curtibus, Grangiis, Domibus, Posses-
 » sionibus, et Personis degentibus in eisdem,
 » nec non Bonis mobilibus, et immobilibus,
 » ac aliis rebus quibuscumque, quæ tunc pos-
 » sidebant, et in futurum, dante Domino, pos-
 » sent justo titulo adipisci, nec non Ecclesias,
 » et alia Loca ab eisdem Monasteriis dependen-
 » tia ab omni superioritate, dominio, Jurisdic-
 » tione, nec non Visitatione quorumcumque
 » Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episco-
 » porum, et aliorum quorumcumque Judicum
 » Ordinariorum, et Officialium Ecclesiastico-
 » rum plenariè cum modificatione infrascripta
 » per alias nostras Litteras exemimus, et to-
 » taliter liberavimus; ita quod Patriarchæ, Ar-
 » chiefiscopi, Episcopi, Judices Ordinarii, et
 » Officiales prædicti, etiam ratione delicti, aut
 » contractus, vel rei, de qua agi contingeret,
 » ubicumque committeretur delictum, iniretur
 » contractus, aut res ipsa consisteret, non pos-
 » sent auctoritate Ordinaria in Abbates, Præ-
 » latos, Priores, Præpositos, Decanos, Cano-
 » nicos, Conversos, Donatos, Abbatissas, Prio-
 » rissas, Moniales, Conventus, Personas, Mo-
 » nasteria, Prioratus, Membra, Ecclesias, et
 » Loca prædicta, utpotè prorsùs exempta ex-
 » communicationis, suspensionis, et interdicti
 » sententias promulgare, aut potestatem, do-

Concessa
 in Super-
 prioribus
 Litteris
 exemptio.

» **minium**, seu Jurisdictionem aliquam exercere, **A n n o**
 » quodque per hujusmodi exemptionem, et alia **1753.**
 » supradicta quoad procuraciones in Locis, seu **Ac mo-**
 » Ecclesiis Monasteriorum, et membrorum præ- **deratio**
 » dictorum recipi consuetas, et quoad jurisdic- **commem-**
 » ctionem omnimodam in eisdem Parochialibus **moratur.**
 » Ecclesiis quantum ad ea, quæ curam Ani-
 » marum concernerent, etiamsi Cura hujus-
 » modi per Canonicos dicti Ordinis exerceri
 » consuevisset, Diœcesanis Locorum, seu qui-
 » busvis aliis nullum præjudicium generaretur,
 » prout in ipsis Litteris plenius continetur.

» **§. 9.** » **Cùm** autem, sicut accepimus, non- **Exortæ-**
 » nulli de modificatione hujusmodi disceptan- **que de ea**
 » tes, Diœcesanos prædictos nedum in Cano- **contro-**
 » nicos Monasteriorum, seu Locorum prædi- **versæ op-**
 » ctorum, qui pro tempore curam exercent, et **portuna**
 » Ecclesias, seu Loca regunt, antedicta ratione **declara-**
 » tione Curæ hujusmodi Jurisdictionem, po- **tionem tol-**
 » testatem, et dominium habere; verùm etiam
 » Abbates, Priores, Præpositos, Decanos, Ca-
 » nonicos, Conversos, Donatos, Abbatissas,
 » Priorissas, Moniales, Conventus, Personas,
 » Monasteria, Prioratus, Membra, Ecclesias,
 » et Loca prædicta quoad certas procuraciones,
 » et alia jurisdictionalia præstanda, dicta exem-
 » ptione non obstante, ipsis Diœcesanis sub-
 » esse prætendant: Nos ad omne ambiguitatis
 » tollendum dubium in præmissis, quod si Ca-
 » nonici, qui curam exercebunt, et Ecclesias,
 » seu loca hujusmodi regent pro tempore,
 » Diœcesanis, aut aliis locorum Ordinariis hu-
 » jusmodi, quoad exercitium hujusmodi Curæ
 » Animarum dumtaxat, subesse, et ratione ear-
 » undem Ecclesiarum Episcopalia jura solvere
 » aliaque ipsarum Ecclesiarum onera suppor-
 » tare, et respondere teneantur: Abbates ta-
 » men, Priores, Præpositos, Decanos, alios Ca-
 » nonicos, Conversos, Donatos, Abbatissas,
 » Priorissas, Moniales, Conventus, Personas,
 » Monasteria, Prioratus, Membra, Ecclesias,

PONT. » et loca præfata a præstatione procurationum ;
 A. XIV. » et aliorum Jurisdictionalium quorumcumque
 » nec non jurisdictione , potestate et dominio
 » præfatis, liberos, et immunes existere aucto-
 » ritate Apostolica tenore præsentium declara-
 » mus. Decernentes ex tunc irritum, et inane
 » si secus super his a quoquam quavis aucto-
 » ritate scienter, vel ignoranter contigerit at-
 » tentari. Nulli ergo omnino hominum liceat
 » hanc paginam nostræ declarationis, et Con-
 » stitutionis infringere, vel ei ausu temerario
 » contraire; si quis autem hoc attentare præ-
 » sumpserit, indignationem omnipotentis Dei,
 » ac Beatorum Petri, et Pauli Apostolorum ejus
 » se noverit incursurum. Datum Bononiæ Ka-
 » lendis Martii, Pontificatus Nostri Anno Primo.

Excitatis
 iterum,
 vel prævi-
 sis de ea-
 dem exem-
 ptione
 contro-
 versiis,

§. 10. Cùm autem, sicut eadem petitio sub-
 jungebat, nonnulli locorum Ordinarii, non ob-
 stantibus exemptione, et declaratione hujus-
 modi, exemptionem præfatam impugnare for-
 san prætendant, proptereaque dictus Nicolaus
 plurimum cupiat binas supradictas Litteras
 Alexandri Prædecessoris præfati ad quascum-
 que difficultates, et prætensiones super exem-
 ptione præfata, qua dictum Ordinem semper
 gavisum fuisse, et gaudere Nobis est notum,
 ab eisdem Ordinariis excitas tollendas, et
 pro exemptionis præfatæ majori subsistentia
 per Nos, et Sedem Apostolicam, ut infra, ap-
 probari, et confirmari. Quare pro parte dicti
 Nicolai Nobis fuit humiliter supplicatum qua-
 tenus sibi in præmissis opportunè providere de-
 benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur,
 qui quantum cum Domino possumus, singulo-
 rum Ordinum pacem, et in securitate conser-
 vationem per Privilegiorum eisdem concessio-
 rum stabilitatem paternis, et sinceris deside-
 ramus affectibus, eundem Nicolaum specialibus
 favoribus, et gratis prosequi volentes, et a
 quibusvis excommunicationis, suspensionis, et
 interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, cen-
 suris, et pœnis a Jure, vel ab homine, qua-

Occurrit
 Pontifex
 confir-
 mando
 superius

vis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati binas præfatas Litteras dicti Alexandri Prædecessoris, et in eis contenta quæcumque Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, et confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

ANNO
1753.
relatas
Alexan-
drinas Li-
teras.

§. II. Præsentibus quoque Litteras Apostolicas semper, et perpetuò validas, et efficaces esse, et fore suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac omnibus, et singulis, ad quos quomodolibet nunc spectat, et spectabit pro tempore in futurum, firmiter, et inviolabiliter observari debere, ac nullo unquam tempore, ex quocumque capite, vel qualibet causa quantumvis juridica, et legitima, etiam ex eo, quod quicumque locorum Ordinarii, aut alii in præmissis, et circa ea quomodolibet, et ex quavis causa, ratione, actione, vel occasione Jus, vel interesse habentes, aut habere prætendentes, illis non consenserint, nec ad id vocati, citati, et auditi fuerint, et causæ, propter quas eadem præsentibus litteræ emanaverint, adductæ, verificatæ, et justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut Jus, vel interesse habentium consensus, aut quolibet aliò quantumvis magno, substantiali, ac individuum mentionem, et expressionem requir. defectu, aut ex quocumque alio capite notari, impugnari, invalidari, retractari, aut ad viam, et terminos Juris reduci in Judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentibus Litteras sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper, et omnino ab illis excipi, et quoties illæ emanabunt, toties

Clausulæ
et Decreta
pro præ-
missorum
firmitate.

PONT. in pristinum, et validissimum statum restitutas;
A. XIV. repositas, et plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori Data per dictum Nicolaum modernum, ac pro tempore existentem primodicti Monasterii Abbatem, quandocumque eligenda concessas esse et fore, sicque et non aliàs in præmissis omnibus, et singulis, per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios judicari et definiri debere, et si secùs super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, et inane decernimus.

Aliter
judicari
prohibetur.

Derogatio contrariis §. 12. Non obstantibus quibusvis etiam in synodalibus, provincialibus, universalibus, generalibusque Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis, ac primodicti Monasterii, et Ordinis præfati etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, et consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, et Litteris Apostolicis quibusvis Superioribus, et personis in genere, vel in specie etiam in contrarium præmissorum forsàn quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis, quibus omnibus, et singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut etiam aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nil penitus omisso, et forma in illis tradita observata, inserti forent eisdem præsentibus, pro plenè, et sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hæc rite dumtaxat latissimè, et plenissimè, ac

specialiter, et expressè harum quoque serie **Ann.**
derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. 1753.

§. 13. Nulli ergo omninò hominum liceat **Sanctio**
hanc paginam nostræ absolutionis, approba- **penalis.**
tionis, confirmationis, roboris adjectionis,
decreti, et derogationis infringere, vel ei ausu
temerario contraire; si quis autem hoc atten-
tare præsumperit, indignationem Omnipoten-
tis Dei, ac Beatorum Petri, et Pauli Aposto-
lorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem **Dat. Pont.**
Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septin- **anno 14.**
gentesimo quinquagesimo tertio, Tertio Idus **11. Sept.**
Septembris Pontificatus Nostri Anno Quarto- **1753.**
decimo.

Ph. Rinaldi.

Fr. Pratesi.

I. Miliatus.

Loco ✕ Plumbi.

Ph. Frigerius.

I. Rey.

I. M. Travagli pro Rmo.
Correctore.

I. Rosa.

PONT.
A. XIV.

XXIII.

OPPIDUM MATHELICÆ

In Piceno ad primævum Statum Civitatis reintegratur, et quatenùs opus sit, ex integro erigitur, ac instituitur, cum omnibus honoribus, juribus, et prærogativis, cæteris ditionis Pontificiæ Civitatibus competentibus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procœ-
mium.

CIRCUMSPECTA Romani Pontificis gratiarum Dispensatoris providentia devotos, et fideles suos, et Temporalis S. R. E. Ditionis Subditos, præsertim illos, qui sinceræ fidei, et devotionis affectum erga Apostolicam hanc Sanctam Sedem gerere comprobantur, amplioribus honoris, decoris, et honorificentiae Titulis, nec non specialis benevolentiae favoribus amplecti solet, prout Personarum, Locorumque qualitatibus, et meritis conspicit convenire.

Terræ
Matheli-
cæ anti-
quitas ti-
tulo, et
juribus
Civitatis
gavisa
fuit.

§. I. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Confalonarius, et Priores Terræ nostræ Mathelicæ, representantes etiam dilectos Filios illius Universitatem, et Homines, quod Terra prædicta transactis temporibus, non solum titulo, verum etiam honoribus, et prærogativis, quibus Nobiles, et præcipuæ Civitates, potissimum ejusdem Status Nostri Ecclesiastici gaudere solent, semper fuerit gavisa, quod autem dictos honorem, et Titulum Civitatis aliàs meruerit, manifestum apparet tum ob illius ab ultima antiquitate foundationem, prout Historici multa eruditione clari; illam nempe

post sæculum ab Urbe condita, evenisse asserunt, tum quia tempore Romanæ Reipublicæ, et Imperatorum inter magis conspicua, et illustriora Picœni Municipia habebatur, propter illius Cives in bello præstantes, et Incolarum frequentiam, ac demùm ab initio Catholicæ Ecclesiæ gloria Cathedralis Episcopalis claruit, prout testantur bon. mem. Æquitius, qui Concilio Romano anno 487. celebrato interfuit, et Florentinus Episcopi Mathelicenses, qui damnationem in Civitate Constantinopolitana contra Theodorum Episcopum Cæsareæ a felic. record. Vigilio Romano Pontifice Prædecessore Nostro latam, subscripsit. Postmodum verò ob temporum vicissitudines non solum prædictis honore, et gloria Cathedralis Ecclesiæ, quippe quæ Cathedrali Ecclesiæ Camerinensi canonicè unita fuit, verùm etiam ejus decore paulatim fuit privata, ita ut a plerisque Populorum deinde tanquam minimè illustris, et antiqua Picœni Civitas habita fuerit: quamvis interea quamplurimi ex ea tum pietatis, et sanctitatis, tum litterarum, et armorum laude illustres Viri, Incolæque, et Ecclesiarum Cathedralium Præsules, Romanæque Curia Prælati, et S. R. E. præfate Cardinales ortum duxerunt.

§. 2. Ipsa verò Terra, uti cæteræ Status Nostræ Ecclesiastici Civitates, gubernari, et regi pergat, atque in ea Gubernator a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super Consultationibus Communitatum, et Universitatum Status Nostræ Ecclesiastici prædicti Deputatorum electus (qui aliàs ex Signaturæ Referendariis erat) cum titulo Judicis residet; pluresque artes, et artificia, et potissimùm Lanificii, illiusque Commertium in ea florent. Memoratæ præterea Terræ Magistratus ex duplici Personarum gradu, Confaloneriis nempe, qui existunt ex Familiis præcipuis ejusdem Terræ sanguine conjunctis cum aliis quoque Nobilioribus aliarum Status Nostræ præfati Civitatum

ANNO
1753.

Vetus-
tissima
fundatio-
ne illu-
stris.

Necnon
præstan-
tium Viro-
rum fama
ac Episco-
pali Se-
dis præro-
gativa.

Recen-
sentur in-
signiores
ejusdem
præroga-
tivæ, qui-
bus vel
nunc illu-
stratur.

PONT. A. XIV. Familiis, ac Prioribus Civibus constituitur. In super in dicta Terra, ejusque Territorio sex circiter mille Incolæ, et Habitatores numerantur, ac antiqua Sæcularis, et Collegiata cum Archipresbytero, prima Dignitate, tresdecim Canonicis, comprehensis in eis Theologali, et Pœnitentiario, atque una quidem in ipsa Terra, quatuor verò distinctæ Parochiales Ecclesiæ in ejus Territorio, sex itidem Virorum Regularium Cœnobia, una Domus Presbyterorum Congregationis Oratorii S. Philippi Nerii, et duo Monialium Monasteria, Mons Pietatis, duo pro firmis Xenodochia, seu Hospitalia, Undecim Laicorum Confraternitates sub nonnullorum Sanctorum Invocationibus, decem specialium Artium Universitates, et sex Montes Frumentarii ad publicum, Pauperumque commodum, et levamen erecti reperiuntur. Ea propter dicti Exponentes pro eorum, ac Terræ hujusmodi, nec non illius, ac Territorii præfati Incolarum, Habitatoremque decore Terram prædictam antiquo decore Civitatis nomine insigniri, sive potius restitui, atque reintegrari plurimum desiderant; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere, et ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Ex qui- §. 3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus
bus ad ti- favoribus, et gratiis prosequi volentes, et eo-
tulum, rum singulares Personas a quibusvis Excommu-
honores, nicationis, Suspensionis, et Interdicti, aliisque
et jura Ci- Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, et pœnis a
vitatis re- jure, vel ab Homine, quavis occasione, vel
dintegra- causa latis, si quibus quomodolibet innodate
tar. existunt, ad effectum præsentium tantum con-
 seq. harum serie, absolventes, et absolutas
 fore censentes, supplicationibus etiam Dilecti
 Filii Nostri Hieronymi memoratæ Sanctæ Ro-
 manæ Ecclesiæ Diaconi Cardinalis Columnæ
 nuncupati, ejusdem Terræ apud Nos, et dictam
 Sedem Protectoris, ejusdemque Sanctæ Romanæ
 Ecclesiæ Vice-Cancellarii, Nobis super hoc hu-

militer porrectis inclinati, atque etiam motu proprio, et certâ scientiâ, et matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Terram Matelicæ veteri Episcopali jamdudum dignitate ornatam, tituloque præstantis Civitatis etiam ditatam, in primævum, et pristinum Civitatis honorem, cum omnibus, et singulis privilegiis, indultis, facultatibus, præ eminentiis, gratiis, et immunitatibus suis, restituimus, et in antiquum statum, et denominationem Civitatis reponimus, et plenariè reintegramus, et quatenus opus sit; Terram Matelicæ præfatam in Civitatem perpetuò erigimus, instituimus, et confirmamus, eique Civitatis titulum, ac denominationem, cum omnibus honoribus, juribus, prærogativis, ac decorationibus, quæ cæteris omnibus Ditionis Nostræ Pontificiæ Civitatibus competere dignoscuntur, nec non Magistratui ejusdem Terræ in Civitatem, ut præmittitur, erectæ consuetis honoribus, et insigniis, quibus aliarum ejusdem Ditionis Civitatum Magistratus de jure, usu, et consuetudine, gaudere, seu uti possunt, pariformiter, ac pari modo, et absque ulla differentia gaudere, potiri, et uti, concedimus pariter, et impertimur, ac ejusdem Terræ Incolas, et Habitatores Civium nomine decoramus, ita tamen, ut pro tempore existens Episcopus Camerinensis in dicta Terra, per Nos in Civitatem, sicut præmittitur, per præsentem erecta residere minimè teneatur, sed illa Ecclesiæ Camerinensi, ut antea, subjecta remaneat.

ANNO
1753.

Ecclesiæ
tamen Ca-
merinensi
subjecta
relinquitur
nec in
ea Episcopus
residere jubetur.

§. 4. Decernentes easdem præsentem Litteras, et in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, et auditi, neque causæ, propter quas præsentem emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, et justificatæ fuerint, aut ex alia quantumvis justa, legitima, et privilegiata causa,

Clau-
sulæ præ-
missorum fir-
mitate,

PONT. colore, prætextu, et capite, etiam in corpore
A. XIV. juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, et
 totalis læsionis, ullo unquam tempore de sub-
 reptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio,
 seu intentionis nostræ, aut interesse habentium
 consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis
 magno, et substantiali, ac incogitato, et inexcogitabili,
 individuamque *expressionem* requirente defectum
 notari, impugnari, *infringi*, retractari, in jus,
 vel controversiam revocari, aut ad terminos juris
 reduci, aut adversus illas aperiitionis oris,
 restitutionis in integrum, aliudve quodcumque
 juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari,
 seu impetrato, aut etiam motu, scientiâ,
 et potestatis plenitudine paribus concesso,
 vel emanato quempiam in iudicio, vel extra,
 uti, seu se juvare posse: sed ipsas præsentis
 Litteras semper firmas, validas, et efficaces
 existere, et fore, suosque plenarios, et integros
 effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos
 spectat, et pro tempore quodcumque spectabit,
 in omnibus, et per omnia plenissimè suffragari;
 sicque in præmissis per quoscumque Iudices
 Ordinarios, et Delegatos, etiam Causarum
 Palatii Apostolici Auditores, et Sanctæ Romanæ
 Ecclesiæ præfatæ Cameraarium, et alios
 Cardinales etiam de Latere Legatos, et alios
 quoscumque quavis præeminentia, et potestate
 fungentes, et functuros, sublata eis, et eorum
 cuilibet quavis aliter iudicandi, et interpretandi
 facultate, et auctoritate, iudicari, et definiri
 debere; ac irritum, et inane, si secus super
 his a quoquam quavis auctoritate scienter,
 vel ignoranter contigerit attentari.

Aliter
 iudicari
 prohibetur.

Amplissima derogatio contrariis §. 5. Non obstantibus Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis, et quatenus opus sit, dictæ Terræ, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, et consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, et Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quo-

modolibet concessis, confirmatis, et innovatis: quibus omnibus, et singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et forma in illis tradita observata, exprimerentur, et insererentur, præsentibus pro plenè, et sufficienter expressis, et insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

ANNO
1753.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxvi. Septembris MDCCLIII. Pontificatus Nostri Anno Decimo-quarto.

Dat. Pont.
anno 14.
die 26.
Septemb.
1753.

D. Card. Passioneus.

Publicat. eodem die, mense et anno.

PONT.
A. XIV.

XXIV.

DE CULTU S. MARONIS

Epistola ad R. P. Nicolaum Lercari a Secretis
Congregationis de Propaganda Fide.

BENEDICTUS PAPA XIV.

*Dilecto Fili, Salutem et Apostolicam
Benedictionem.*

Inter cætera scripta Nobis exhibita, cum nu-
per ad Nos accessisti, illud deprehendimus,
quod ad cultum S. Maronis Abbatis pertinet.
Scripsit enim ad Congregationem de Propaganda
Fide Dilectus Filius Frater Desiderius a Casa-
basciana Min. Observ., quem nos Ablegatum
Nostrum misimus ad Ven. Fratrem Patriarcham
Maronitarum, scripsit, inquam, Imagines Sancti
Maronis Romæ impressas, a Ven. Fratre
Patriarcha Græco-Melchita Cyrillo discissas foisse,
et palam ab ipso declaratum, Sanctum Maronem
inter Sanctos minimè numerari, quippe qui hæreticus
vixerit, atque obierit, idque gravibus dissidiis
Maronitas inter, et Græco-Melchitas occasionem præbuisse;
timendum insuper, ne hujusmodi turbæ quotidie magis
ingravescant, neque tumultum sedari, et compesci
potuisse; tum quia post suum discessum e Locis,
ubi ignem restinguere curaverat, nonnulli Presbyteri
palam dixerant, eum nullam auctoritatem habere
quæstionis definiendæ, utrum Maro Sanctus extiterit,
an hæreticus; cum præsertim eorum Patriarcha assereret,
Maronem cum inter vivos ageret; et cum, e vita
decessit, hæresi pollutum fuisse: tum quia per
Moncalles, ubi residet Patriarcha Græco-Melchita,
quum iter fecisset, ut cum eo collo-

Attentata
adversus
S. Maro-
nis cul-
tum et
imagines,
exortaq.
inde dis-
sidia re-
censentur

queretur, ipsum non invenerat, et aliquibus de causis permisum sibi non fuerat, ut ulterius ad eum assequendum progredere-
ANNO 1753.

§. 2. Non solùm admiratione nos affecit, sed maximè commovit, quod temerè, atque inconsultè factum est a Ven. Fratre Patriarcha Cyrillo, qui ut eruditionem fortasse ostentaret, sua agendi ratione, non dicam restaurare, sed auctoritate sua controversiam jam extinctam definire tentavit: quasi verò ejusdem conditio, vel meritum nobis, aut Congregationi minimè innotescant, et quod deterius est, Sancti nomine, et cultu eum, quoad potuit, privare, qui a pluribus jam sæculis cum Apostolicæ Sedis approbatione hujusmodi honore decoratur.

§. 3. Ut tibi compertum est, Sanctus Maro vixit sub finem sæculi quarti, et initium quinti. Theodoretus, qui auctor coævus dici potest, cum circa dimidium sæculi quinti floruerit, vitam illius scripsit, in qua heroicæ Sancti Maronis virtutes, et insigniter gesta enarrantur. Theodoretus Cyri Episcopus extitit, librum composuit *de vitis Patrum*, inscriptum *Philothheus*, sive *religiosa Historia*; cujus duæ sunt latinæ versiones; quarum una habetur in *vitis Patrum*, auctore Rosveido, altera Gentiani Herveti in *tom. 3. Operum ejusdem Theodoreti*, editionis Sirmondi. Porrò sex distinctis locis Theodoretus collaudat sanctitatem Sancti Maronis, quemadmodum videre est in editione Rosveidi *de Vitis Patrum cap. 16. pag. 827. et 828. et cap. 21. pag. 832. et cap. 22. pag. 838. et cap. 24. pag. 840. et cap. 30. pag. 850.* Legitur quoque inter epistolas Sancti Joannis Chrysostomi trigesima sexta inscripta ipsi Abbati Maroni, in qua ipsius virtutes laudibus prosequitur, ejusque orationibus sese commendat. Porrò ut os occludatur quibusdam non admodum sanæ cognitionis, qui conati sunt auctoritatem adimere vitis a Theodoreto conscriptis, quorum numero adnecti possunt Andreas Rivetus in suo *lib. Criticus Sacer lib. 4. cap. 21.* Robertus Cocus in

Factum
improbat
Pontifex.

Theodoro-
 reti, et
 Chryso-
 stomi Te-
 stimonia
 de Maro-
 nis san-
 ctitate.

Fides et
 auctoritas

PONT. sua *Censura quorundam Scriptorum veterum*
 A. XIV. pag. 390. Fridericus Spanhemius : *In Historia*
 Patrum vi *Christiana sæculi quinti* §. 10. col. 1030. Non
 tis a Theo defuerunt viri sublimis doctrinæ, atque accu-
 doreto ratae critices, qui ad ipsius historiæ integritatem
 scriptis sarram tectam tuendam, operam suam men-
 vindicata. temque contulerint, in quorum numero recen-
 sendi sunt Labæus in *Dissertatione de Theodoret*
 o in Opere Bellarmini *de Scriptoribus Ecclesiasticis* editionis Venetæ anno 1728. pag. 155 ;
 Garnerius in *Dissert. 2. de Libris Theodoreti*
 tom. 5. Operum ipsiusmet Theodoreti editionis
 Parisiensis anno 1684. pag. 199.; Tillemontius
 in *Vita Theodoreti art. 48. tom. 15. pag. 329.*;
 Natalis Alexander in *historia Ecclesiastica sæculi*
V. cap. 4. art. 28. §. 1. n. 1., atque novissimus
 eruditus Ceillier in *historia Universali Auctorum*
Sacrorum, et Ecclesiasticorum tom. 14. cap. 14.
art. 2. §. 6. num. 2. in fine pag. 94.

Et præ- §. 4. Et quod gravioris momenti esse debet,
 sertim. vi- nostri Scriptores, et Historici accuratiores, et
 tæ S. Ma- quidem non admodum creduli, neque ingenti
 ronis, ac- acumine destituti, fidem quam maximam præ-
 curatio- buerunt vitæ Sancti Maronis a Theodoretō de-
 rum Hi- scriptæ, cum ipsius virtutes, factaque gloriosa
 storico- ita singillatim referant, quemadmodum a Theo-
 rum doreto enarrantur, et commendantur. Proinde
 consensu, et Clem. Sancti Maronis vitæ, quæ a Theodoretō scripta
 VIII. fa- est, omnimodam adhibent fidem. Adeantur Bol-
 cto com- landistæ die 14. Februarii tom. 2. ejusdem men-
 probatæ. sis, Bailletius in *suis vitis Sanctorum eadem*
 die, Tillemontius tom. 12. *suæ historiæ Eccle-*
 siasticæ in vita prædicti Sancti pag. 412. et se-
 quen. Neque illud ullo modo conticendum est,
 quod Pontificatum administrante Clemente VIII.
 cum Romæ typis consignatum fuisset Missale
 Maronitarum, cum ejus Nationis patrocini-
 um sustineret fel. mem. Gabriël Cardinalis Palæo-
 tus, evulgandi facultas a Summo Pontifice ea
 conditione solum obtenta est, ut sub ejusdem
 initio poneretur Vita Sancti Maronis deprompta
 ex Theodoreti historia, sicuti diligenter obser-

vatum fuit, quemadmodum Clarissimus Cardinalis Jacobus Perronius testatus est: *Verba feci cum Sanctissimo Domino nostro de vulgando Missali Maronitarum, quod typis jam pridem excusum est, annuitque sua Sanctitas, ut præfixa hac Præfatione (quæ est vita Sancti Maronis desumpta ex Theodoretis) publicaretur.*

ANNO
1753.

§. 5. Accedit, quod insigne fuit Cœnobium S. Maronis, ut liquet ex epistola Archimandritarum Syriæ secundæ ad Hormisdam Pontificem data anno 517. in qua se in primis subscribit Alexander Archimandrita, vel, quod idem est, Abbas Sancti Maronis, ut apparet ex tom. 5. Collectionis Conciliorum Labbæi editionis Venetæ pag. 598., ex Annalibus Cardinalis Baronii ad annum Christi 517. num. 53. Et in actis Concilii Constantinopolitani habiti an. 536. mentio habetur de eodem Cœnobio, ibique semper Sancti, vel Beati nomine Maro nuncupatur, ut legenti constabit cit. tom. 5. pag. 967. pag. 978. 994. 999., pag. 1075. 1083. 1099. 1111. et pag. 1223. Insuper Pagius in Critica ad Annales Cardinalis Baronii ad annum 400. num. 17. et sequen. postquam commemoravit virtutes Sancti Maronis, orationem convertit ac Cœnobium ipsius Sancti Maronis, laudibusque prosequitur Religionem Catholicam illorum Monachorum, ac veluti firmum quoddam Catholicæ Religionis universo in Oriente adversus hæreses propugnaculum prædicat; martyrium scilicet indicans, quod Imperante Anastasio pro Concilii Chalcedonensis defensione tercentum quinquaginta ex illis Monachis fortiter pertulerunt; eorum quippe mentio habetur in Romano Martyrologio die 11. Julii, quo in loco extant præterea adnotationes Venerabilis Cardinalis Baronii. Neque prætereundum est in Ecclesia Collegii Maronitarum hujus Almæ Urbis imaginem Sancti Maronis in Tabula Majoris Altaris depictam publicè coli, ejusque diem festum quotannis celebrari.

Alia testimonia de virtutibus et sanctitate Maronis.

PONT. §. 6. Hæc omnia mirificè illustrant sanctitatem **A. XIV.** tum Sancti Maronis, tum etiam ostendunt quàm rectè, atque legitimè rogatu Venerabilis Fratris Simeonis Patriarchæ Antiocheni, et exemplo dierum episcoporum, quæ peracta fuere in Litteris Apostolicis Prædecessoris Nostri Clementis XII. ostendunt, inquam, quam justè in quodam Brevi a Nobis *emisso die 12. Augusti anno 1744. largiti sumus Indulgentiam plenariam utriusque sexus Christianifidelibus, qui Confessione, et Sacra Communionem. expiati. die 9. Februarii, quo a Maronitis celebratur Festum S. Maronis eorum primarii Patroni, adibunt Sacras Aedes Monachorum, et Monialium Ordinis Sancti Antonii Abbatum, Congregationum tam Montis Libani, quàm Sancti Isaie, et concordiam inter Principes Christianos, hæresis excidium, et Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltationem a Deo enixè rogabunt: Quæ singula luculenter patefaciunt, quam illegitimè (ut loquamur remissius) Ven. Frater Patriarcha Cyrillus adversùs Sancti Maronis cultum se gesserit.*

Occasio §. 7. Neque erit difficile rationes investigare, **indicatur** quæ Vener. Fratrem Patriarcham Cyrillum eam **erroneæ** in rem impulerunt. **sententiæ** Affirmant Maronitæ a Sancto Abbate Marone se originem ducere, et a **de S. Marone in-** Catholica Religione nunquam recessisse, nec ab **rectæ.** Ecclesiæ unitate se unquam disjunctis; addunt præterea, quod, cum ipsi unionem cum Ecclesia Romana renovaverint, id minimè interpretari debet, quasi Catholicam Religionem aliquando deseruerint, iterumque ad ipsam reversi fuerint. At verò alii contrarium senserunt; arbitrati nimirum sunt, Maronitas de Monotelitarum Schola produsse, Maronem eorum Caput extitisse, eundemque hæresi adhæsisse, atque solummodo *ann. 1182. ab Aimeto tertio Patriarcha Latino Antiocheno Maronitas fuisse ad Romanam Ecclesiam revocatos. Hæc omnia videre est apud Lexicum universale Gallicum et Latinum tom. 5. ad verbum Maronitæ, et apud magnum*

magnum Lexicum Morerii editionis Parisiensis A N N O
 anno 1747. tom. 6. ad verbum *Maronitæ*. 1753.

§. 8. Willelmus Archiepiscopus Tyri *lib. 22. Sacri Belli cap. 8.* narrat, ea, quæ paulo ante indicavimus, ab alterius opinionis Sectaribus produci. Verum, quoniam auctoritas Willelmi satis minimè foret ad sententiam, quæ Maronitis opponitur, roborandam, et fortasse ipse quoque Willelmus id agnovit, ea de re provocatum est *ad tom. 2. Annalium Eutychiei Alexandri, qui pag. 191. ita scripsit: Fuit tempore Mauriti Imperatoris Romanorum Monachus quidam nomine Maron, qui agebat, duas esse Christi Domini nostri naturas, et unam voluntatem, unam operationem, unamque Personam etc. Cumque mortuus esset Maron, incolæ urbis Hamath (Apameæ) Monasterium in Hamath excitarunt, quod Dair Marum, id est Cœnobium Maronis appellarunt, Fidemque Maronis professi sunt.*

Willelmi et Eustacii narrationes de Monacho nomine Marone hæretico, deque ejus Cœnobio.

§. 9. Negligentiam minimè præsetulerunt Scriptores Maronitæ, in exponendis, et palam faciendis erroribus, in quos inciderunt Eutychieus Alexandrinus, Willelmus Archiepiscopus Tyri, aliique eorum Sectores. Id innotescet, si legatur Dissertatio Fausti Naironis *de origine, nomine, ac religione Maronitarum*, quæque præstanti eruditione a Dilecto Filio Josepho Simonio Assemano Præfato Nostro Domestico declarata fuere in suo *tom. 1. Bibliothecæ Orientalis pag. 498*, quibus accedit Pagius Gallus scriptor in sua Critica ad Annales Cardinalis Baronii *ad annum Christi 1182*. Atque, ut verum dicamus, quando error unius in Christo voluntatis atque operationis exordium habuit, ut omnibus notum est, regnante Heraclio; quomodo fieri potuit, ut idem error Mauriti tempore viguerit? qui dici potest, quod ait Eutychieus, Cœnobium excitatum fuisse post mortuum illum Maronem, de quo ipse sermonem habet, cum ducentis antea annis ædificatum jam deprehen-

Minus vera probatur.

PONT. datur, atque dicatum S. Maroni Abbati? **quan-**
A. XIV. doquidem scribit Procopius Cæsariensis *lib. 5.*
 de ædificiis Imperatoris Justiniani, ab eo re-
 stauratum Cœnobium Sancti Maronis; comper-
 tumque est, e vivis decessisse Justinianum *anno*
 565. atque Mauritium mortuum esse *anno 602.*

Et qua-
 tenus ve-
 ræ, evin-
 cerent,
 duos ex-
 titisæ Ab-
 bates Ma-
 rones.

(†) *Hujus*
Edit. v. 3.
p. 408.

§. 10. Paternam Sedis Apostolicæ benevolen-
 tiam erga Maroniticam Nationem desiderari non
 patiemur. Nos quippe in unum conguessimus lau-
 des nostrorum Prædecessorum, atque etiam no-
 stras consociavimus in quadam Allocutione Con-
 sistoriali edita in Appendice nostri Bullarii *tom.*

II. pag. 42. (†) At omisso in præsentiarum quo-
 cumque partium studio erga Maroniticam Gen-
 tem: atque eruditis ejus Nationis scriptoribus,
 qui Romæ etiam versantur, curâ remissâ ab
 Adversariorum telis vindicandi perpetuam sta-
 bilitatem Sanctæ Catholicæ Religionis in suis
 Regionibus, si id necessitas (quod non credi-
 mus) postulet, atque Maronitarum originem a
 S. Abbate Marone propagatam; his, inquam,
 prætermisissis, id unum reponimus, quod nem-
 pe, etiamsi veritati consentanea videantur, quæ
 narrat Eutychiùs, aliud inde nequit inferri,
 nisi duos Abbates Marones extitisse, Sanctum
 unum, alterum hæreticum. Porro cum ejusdem
 nominis appellatio non evincat, Sanctum fuisse
 hæreticum, aut hæreticum Sanctum, neque
 etiam cultum exhibitum Sancto, præstitum
 etiam, aut præberi hæretico; inde manifestè
 consequitur, Venerabilem Fratrem Patriarcham
 Cyrillum auferentem Beato Abbati Maroni Cul-
 tum, non solùm suæ auctoritatis limites ex-
 cessisse, verùm etiam se irreligiosum præstitisse
 adversùs hominem, qui tot jam sæculis inter
 Sanctos habitus est, ad cujus etiam Cultum
 publicum promovendum non destiterunt Ro-
 mani Pontifices populos allicere, Indulgentias
 superiùs commemoratas impertiendo.

Probatur §. 11. Paulo ante dictum est, quod, etiamsi
 id ex ipsa concedatur, verum esse quod refert Eutychiùs,

aliud exinde non sequitur, nisi duos Abbates **Marones**, Sanctum unum, hæreticum alterum extitisse. Hæreticus ille erit, de quo ipse loquitur, quique, ipso teste, vixit tempore Mauriti Imperatoris vita functi, quod indicatum jam est, *an. DCII*. At Sanctus ille est, qui vixit, Imperium regente Arcadio, qui ab *an. CCCXCV*. usque ad *annum CCCCVIII*. principatum obtinuit; atque ejus vitam scriptis complexus est Theodoretus Scriptor coævus non exiguæ auctoritatis. Affirmavimus ejusdem nominis appellationem causam non esse, cur Sanctus hæreticus existat, aut hæreticus Sanctus, vel cur honor Sancto habitus, traditus hæretico intelligatur; atque hæc propositio adeo naturæ lumine perspicua est, ut confirmationibus non egeat. Itaque solummodo indicabimus, exemplum confusionis unius, et alterius Abbatis Maronis unicum et singulare nequaquam esse, cum duo pariter Raymundi Lullii, duo Johannes Cantii extiterint, de quibus prolixius verba fecimus in nostro Opere *de Canonizatione Sanctorum*. Ex Raymundis unus martyrii fama prædicatur; at non alter, qui infelicem vitam, ac mortem sortitus est. Unus pariter Johannes Cantius Beati nomine insignitur, et approbatione Apostolicæ Sedis publica gaudet veneratione; alter veluti hæresi inquinatus execratur. Quamobrem manifestè apparent irreligiosi conatus Ven. Fratris Patriarchæ Cyrilli, qui sub specie interdicens Cultum Maroni hæretico, quem nominat Euty chius, revera ademit Maroni Catholico, de quo mentionem facit Theodoretus, quandoquidem Sancta Sedes in suis confessionibus unicè semper intellexit colere Beatum illum Abbatem Maronem, de quo scribit Theodoretus, idemque ut ab aliis coleretur, præscripsit. Idque liquidò constat ex iis, quæ superius a Pontifice Clemente VIII. pètracta esse commemoravimus. Tuum erit omnia enunciare Congregationi, atque necessarias, easque opportunas facultates accipere, atque de ejusdem,

ANNO
1753.
tempo-
rum col-
latione.

Afferuntur exempla, quibus non semel contingit, ut uno nomine et Sanctus et Hæreticus designentur.

Nec tamen proinde exorta in cultu exhibendo confusio.

PONT. nostroque etiam mandato Litteras dare Vener. A. XIV. Fratri Patriarchæ Cyrillo, ut ea revocet, quæ Turbatus patravit, neque audeat publica veneratione temere S. Beatum Abbatem Maronem privare nec discordias serere Græco-Melchitas inter, et Maronitas. Quod si consentaneum judicabitur hanc Epistolam, quam tibi dedimus, ad ipsum mittere, ut certior fiat de nostra voluntate, id præstare liberum tibi erit : Nos interim Apostolicam Benedictionem tibi impertimur.

Dat. Pont. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori Anno 14. rem die 28. Septembris 1753. Pontificatus Nostri Anno XIV.
die 28. Septembris
1753.

JURISDICTIO

XXV.

Congregationis super Bono Regimine Communitatum Ditionis Ecclesiasticæ tum in OEconomicis, tum in Judicialibus negotiis et causis cognoscendis, definitur; eidemque certa methodus in utrisque procedendi præscribitur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

GRAVISSIMARUM sollicitudinum, quibus in ardua Reipublicæ procuratione quotidie afficimur, non aliud solatium habemus, quam quod spectata Nobis utilitatis publicæ incrementa suppeditant, dum Nostris curis atque laboribus subjectorum populorum commoda promovere, ac providis institutis et legibus in perpetuum quoque tempus communire gaudemus. Quo in genere non modicum Nos beneficium contulisse putamus omnibus et singulis Civitatibus, Terris, et Locis sub temporali Nostro et Apostolicæ Sedis Dominio constitutis, quum nuper ad œconomicam Communitatum Ditionis Ecclesiasticæ administrationem mentis nostræ oculos intendentes, universum ordinem et statum Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super Bono earundem Communitatum Regimine deputatorum, omnemque agendi rationem, quæ in ea servatur, distinctè cognoscere voluimus; indeque oblatam Nobis occasionem amplexi sumus.

Proœmium.

Pontificis studium de publica subditorum utilitate, quo adductus OEconomicam administr. Commun. Status Ecclesiast. recognoscere voluit.

PONT. nostroque etiam mandato Litteras dare Vener.
A. XIV. Fratri Patriarchæ Cyrillo, ut ea revocet, quæ
 Turbatus patravit, neque audeat publica veneratione
 temere S. Beatum Abbatem Maronem privare nec discor-
 dias serere Græco-Melchitas inter, et Maroni-
 cultus re-
 stitui ju-
 betur.
 Epistolam, quam tibi dedimus, ad ipsum mit-
 tere, ut certior fiat de nostra voluntate, id
 præstare liberum tibi erit : Nos interim Apo-
 stolicam Benedictionem tibi impertimur.

Dat. Pont. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majo-
Anno 14. rem die 28. Septembris 1753. Pontificatus No-
die 28. Se- stri Anno XIV.
ptembris
1753.

JURISDICTIO

XXV.

Congregationis super Bono Regimine Communitatum Ditionis Ecclesiasticæ tum in OEconomicis, tum in Judicialibus negotiis et causis cognoscendis, definitur; eidemque certa methodus in utrisque procedendi præscribitur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

GRAVISSIMARUM sollicitudinum, quibus in ardua Reipublicæ procuratione quotidie afficimur, non aliud solatium habemus, quam quod spectata Nobis utilitatis publicæ incrementa suppeditant, dum Nostris curis atque laboribus subjectorum populorum commoda promovere, ac providis institutis et legibus in perpetuum quoque tempus communire gaudemus. Quo in genere non modicum Nos beneficium contulisse putamus omnibus et singulis Civitatibus, Terris, et Locis sub temporali Nostro et Apostolicæ Sedis Dominio constitutis, quum nuper ad œconomicam Communitatum Ditionis Ecclesiasticæ administrationem mentis nostræ oculos intendentes, universum ordinem et statum Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super Bono earundem Communitatum Regimine deputatorum, omnemque agendi rationem, quæ in ea servatur, distinctè cognoscere voluimus; indeque oblatam Nobis occasionem amplexi su-

Proœ-
mium.Pontificis
studium
de publi-
ca subdi-
torum
utilitate,
quo addu-
ctus OEco-
nomicam
admini-
str. Com-
mun. Sta-
tus Eccle-
siast. reco-
gnoscere
voluit.

PONT. mus nonnulla statuendi et ordinandi, quæ his
A. XIV. Nostris Litteris perpetuæ legis vim habituris
 Ac plura edicere et promulgare deliberavimus, quæque
 super ea in magnum earundem Communitatum emolu-
 edicere mentum, omniumque adeo et singulorum Ec-
 delibera- clesie Romanæ in temporalibus subditorum le-
 vit. vamen et utilitatem cessura fore certò confi-
 dimus.

Ordina- §. 1. Sanè felicitis recordationis Prædecessor
tion. edi- Noster Clemens Papa VIII. ut singularum ejus-
ta a Clem. dem Ditionis Ecclesiasticæ Communitatum Bona
VIII. et et redditus, ea, qua decet, fide et cura, uti-
Congrega- liter, et providè administrarentur, pravique
tio trium abusus tollerentur, qui in publicum et com-
Card. ab mune damnum irrepsisse tunc temporis agno-
ipso in- scebantur, per suam perpetuè valituram Con-
stituta. stitutionem datam in Monte Quirinali Anno
 Incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesi-
 mo nonagesimo secundo, Decimo octavo Ka-
 lendas Septembris, quæ incipit = *Pro com-*
missa, = complura sapienter præscripsit, ab
 uniuscujusque Civitatis, Terræ, Oppidi, Castri,
 et Loci Gubernatoribus, Magistratibus, et Offi-
 cialibus, observanda, quorum executioni non
 solum ordinarios Apostolicæ Sedis Ministros,
 tam in Romana Curia et Urbe, quàm in iisdem
 Provinciis et Locis jurisdictionem exercentes,
 advigilare voluit et mandavit; verùm etiam pe-
 culiarem Congregationem trium Sanctæ Roma-
 næ Ecclesie Cardinalium ab ipso deputatorum
 præcipuo studio instare præcepit; Ad quem ef-
 fectum, per alias suas Litteras in forma Brevis
 die trigesima sequentis Mensis Octobris editas,
 quarum initium est = *Cum per Constitutionem*
 = iisdem Cardinalibus nonnullas facultates con-
 cessit, quibus suffulti, certas appellationum at-
 que recursuum Causas, necnon Exemptionum
 seu Immunitatum, ac Remissionum, sive De-
 falcationum, aliasque hujusmodi Communita-
 tum et Universitatum controversias activas at-
 que passivas, etiam judiciali methodo non ser-
 vata, cognoscere, ac definire, et ut earundem

ANNO
1753.

credita exigenter, expeditissima ratione providere possent; quæ latius in dicta præfati Clementis Prædecessoris Constitutione, et subsequentis hujusmodi Litteris continentur.

§. 2. Postmodum verò similis memoriæ Prædecessor quoque Noster Paulus Papa V. per suas sub Annulo Piscatoris die quarta Junii Anni Millesimi sexcentissimi quinti editas Litteras, duplicato numero Cardinalium pro dictæ Constitutionis executione, rectoque et utili eardem Communitatum regimine deputatorum, eisdem concessit, ut, pro faciliori negotiorum ipsis commissorum expeditione, aliquos Prælatos, aut alias Personas jurisprudentia præditas, a Romano Pontifice pro tempore approbandas, in eorum Consultores adhibere, necnon aliquem ex illis, seu alium idoneum eis benevolum, in eorum Congregationis Secretarium deputare possent; Eisdemque, ut omnes et quascumque dictarum Communitatum Causas, tam Civiles, quàm Criminales, et Mixtas, per se vel alios ab eis subdelegandos, audire, discutere, et terminare valerent, amplissimas facultates impertitus fuit; Quas tamen deinde per alias similes Litteras datas die vigesima tertia Novembris Anni Millesimi sexcentissimi septimi ita declaravit, et intelligi voluit, ut eas solummodo, et non alias Causas Civiles, Criminales, et Mixtas, tam activè, quàm passivè ad Communitates et Universitates hujusmodi pertinentes, ut præfertur, audire, discutere, et expedire, ac etiam a quibusvis Judicibus reassumere et avocare possent, quæ ad redditus et proventus (non tamen maleficiorum) ad illas quomodolibet spectantes, aut rationum seu computorum redditiones, etiam ratione administrationis Annonæ seu Abundantiæ, et quorumcumque aliorum bonorum eardem Communitatum et Universitatum, quomodocumque et qualitercumque pertinerent; decernens, eos omnibus et singulis facultatibus in dictis prioribus Litteris, ut præfertur,

Paulus V.
dictam
Congreg.
quoad
Personar.
numerum
et facultates
ampliavit.

PONT. illis concessis, in hujusmodi Causis atque ne-
A. XIV. gotiis dumtaxat, et circa ea, uti posse et va-
 lere, atque irritum et inane quidquid secùs at-
 tentari contingeret. Cæterùm quum aliàs Sanctæ
 Memorix Prædecessor quoque Noster Sixtus Papa
 V. inter alias Cardinalium Congregationes a se
 institutas, unam etiam pro sublevandis grava-
 minibus Status Ecclesiastici erexisset, ac depu-
 tasset, satis opportunè factum fuisse apparet,
 ut illius Congregationis munera et facultates
 recentiori huic Congregationi super Bono Re-
 gimine Communitatum ejusdem Status Eccle-
 siastici deputatæ, adjungerentur, et ab ea exer-
 cerentur.

Eidem
 unita est
 alia Con-
 gregatio
 a Sixto V.
 instituta
 pro subl.
 gravami-
 nibus.

Antiquus §. 3. Verùm primæva hujusmodi Congrega-
Congreg. tionis forma, labentibus temporibus, non pa-
status im- rum immutata esse dignoscitur. Nam et Car-
mutatus dinalium numerum antea definitum, nunc pru-
est, quoad denti Romani Pontificis pro tempore existentis
numerum arbitrio, augeri et minui sæpe contingit: At-
Cardin. et que inter eos, quum antea nullus Præfecti no-
deputa- men et officium obtineret, sed quæ totius Con-
tionem gregationis nomine expediebantur Litteræ, Edi-
Præfecti. cta, atque Mandata, per Cardinalem olim to-
 tius Pontificiæ Ditionis generalem Administrum,
 deinde verò per Secretarium Status nuncupa-
 tum, subscribi et promulgari solerent; nunc
 unus e Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus
 ejusdem Congregationis Præfectus a Romano
 Pontifice eligitur, et constituitur, ex quo fe-
 licis recordationis Prædecessor pariter Noster
 Clemens Papa Undecimus Pontificatus sui pri-
 mordio, bonæ memoriæ Josephum Renatum,
 dum viveret, ejusdem Sanctæ Romanæ Eccle-
 siæ Cardinalem Imperiali nuncupatum illius
 Præfectum creavit, compluribus ei attributis
 facultatibus, quas in Scheda die quarta Maji
 Anni Millesimi septingentesimi primi Chiro-
 grapho suo subscripta distinctè expressit, quas-
 que deinde similis memoriæ Dominicus etiam
 dum viveret Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardi-
 nalis Riviera nuncupatus, illius in Præfectura

hujusmodi successor a piæ recordationis Decessore Nostro Clemente Papa Duodecimo electus; obtinuit, et pariter exercuit. Quare complura dictarum Communitatum et Universitatum negotia, præsertim œconomica, quæ primitus ab universæ dictorum Cardinalium Congregationis judicio pendebant, nunc ab eodem Cardinale Præfecto expediuntur, nonnulla quidem ipsius peculiari providentia, pleraque verò cum consilio et suffragio Prælatorum eidem Congregationi, ut supra innuimus, ex Pauli Quinti ordinatione, adjunctorum. Hi autem antea pauciores, nunc ad duodenarium numerum aucti; quum Consultorum munere initio fungerentur; dum Causæ atque negotia in ipsa Congregatione discutienda, a Cardinalibus ipsis proponebantur, et privativè definiebantur, a multo jam tempore definitivum suffragium in omnibus obtinere dignoscuntur, ipsasque Causas atque negotia, juxta certam inter eos factam Regionum atque Locorum Status Ecclesiastici divisionem, partim ipsi judicant, et expediunt, partim in eadem Congregatione proponunt; unde et *Ponentes* ipsius Congregationis appellantur. Secretarius verò non ea solùm officia et munera exercet, quæ de sui natura sub hujusmodi denominatione comprehenduntur, sed præter alia multa ad œconomicum dictarum Communitatum et Universitatum regimen pertinentia, Ordinarii Judicis partes exercet in Causis, quæ vel in prima, vel in secunda Instantia, ad ejusdem Congregationis judicium deferuntur, ac etiam circa earum cursum atque progressum opportunè decernit, et in reliquis omnibus ad ipsam Congregationem spectantibus definitivi suffragii jus pariter obtinet. Denique ipsa etiam methodus, pro recta bonorum atque reddituum dictarum Communitatum administratione et erogatione, in præfata Clementis VIII. Constitutione præscripta, quum lapsu temporis ad intentum finem assequendum non undequaque sufficiens comperta fue-

ANNO
1753.

Item
quoad numerum et officia Prælatorum Ponentium et Secret.

Immutata quoque est methodus OEconomi Communit. regiminis.

PONT. rit, in aliam ad id magis idoneam et oppor-
 A. XIV. tunam commutata fuit.

Horum §. 4. Quæ omnia licet cum magna dictarum
 pleraque Communitatum, atque adeo totius Ecclesiastici
 Apostolica Status utilitate excogitata fuisse, et reipsa exer-
 ca aucto- ceri non ambigeremus; quum tamen pleraque
 ritate ro- ex illis, propterea quod Apostolicæ Auctorida-
 boranda, tis præsidio munita non essent, novis subindè
 nonnulla mutationibus interverti posse prospiceremus;
 reforman- da centur. nonnulla verò, utpote diversis temporibus,
 sentur. pro rerum et casuum necessitate, in usum in-
 ducta, vel inter se minus aptè constare, vel
 cum universo Reipublicæ sistemate, et præsti-
 tuto Judiciorum ordine, nequaquam congruere
 censeremus: Hinc maximè opportunum judi-
 cantes de omnibus ad ipsius Congregationis
 Ideo Pont. Cardinalium, ejusque Præfecti, necnon Officia-
 super dictæ Congreg. jurisdictionem, ac Ministrorum Officia, jurisdictionem,
 greg. jurisdic. ac redditibus et Ministrorum. et auctoritatem, earumque exercitium perti-
 Officiis visitationem instituit. nentibus, prout etiam de Fundis atque reddi-
 tibus illius dispositioni subjectis, et de illorum
 administratione et erogatione, pleniorum et ma-
 gis distinctam Nobis notitiam comparare; per no-
 strum speciale Chirographum die undecima No-
 vembris elapsi Anni millesimi septingentesimi
 quinquagesimi secundi subscriptum, Dilectos Fi-
 lios Magistros Aloysium Mariam Torregianum Pro-
 tonotarium Apostolicum, alterius Congregatio-
 nis Cardinalium super Consultationibus ejus-
 dem Status Nostri Ecclesiastici Secretarium, et
 Petrum Paulum de Comitibus Utriusque Signa-
 turæ Nostræ Referendarium, ac Secretarium
 ipsiusmet Congregationis super Gravaminibus
 sublevandis, et Bono Regimine prædicti Sta-
 tus, necnon Alexandrum Belmonte Intimum
 Cubicularium Nostrum, de quorum diligentia,
 experientia, ac zelo. confidendum Nobis esse
 meritò censuimus, Apostolicos Visitatores de-
 putavimus, ad hoc ut prædictis rebus omnibus
 diligenter cognitis atque perspectis, quæcum-
 que ab ipsis animadversa fuissent, quæque aut
 perpetua Auctoritatis Nostræ confirmatione sta-

bilienda, aut respectivè ad meliorem formam reducenda censerent, ad Nos exactè referrent. Cùmque hi injuncto sibi muneri plenè et laudabiliter satisfecerint; Nosque omnia per eodem Nobis exposita maturè perpenderitimus, auditis etiam super his aliis doctrina et rerum usu præstantibus Viris, nonnulla primum, quæ ad prædictarum Communitatum levamen et utilitatem magni momenti esse duximus, statim decernere et effectu complere non omisimus. Nunc autem universum ejusdem Congregationis statum firmare, ac immutabilem agendi rationem in ea perpetuò custodiendam præscribere volentes, infrascriptas Leges et Ordinationes præsentium Litterarum tenore ferimus, statuimus, et Apostolica Auctoritate sancimus.

§. 5. Primum itaque invectam jamdudum, ut præfertur, et nunc actu vigentem ejusdem Congregationis formam, atque constitutionem, auctoritate Nostra, et earundem præsentium tenore perpetuò confirmamus et ratam habemus; ut scilicet ipsa Congregatio ex competentis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium numero constet, quos Romanus Pontifex pro tempore eidem adscripserit, et quorum unus ab ipso Pontifice specialiter electus et deputatus, Præfecti officium et nomen gerat; Ponentes autem sint numero duodecim, ex ordine Prælatorum Romanæ Curie, non secùs ac ipsius Congregationis Secretarius, ab eodem Pontifice pro tempore eligendi: Utque hi omnes et singuli, tam communiter, quàm divisim, ea respectivè officia et munera exerceant, iisdemque juribus, facultatibus, honoribus, prærogativis, et emolumentis, quibus ad hunc diem uti, frui, et gaudere consueverunt, præterquam in iis, quæ præsentium Litterarum tenori, Nostrisque Decretis atque Declarationibus inferiùs subjiciendis adversari comperta fuerint, in posterum quoque utantur, fruantur, et gaudeant, perinde ac si omnia et singula hujusmodi munera, et jura, aliaque præmissa

ANNO
1753.

Accepta
omnium
relatione,
aliqua ad
Communitatum
levamen
statim
exequitur
Reliqua
per præ-
sentes sta-
tuere, et
decernere
intendit.

Confir-
mat ho-
diernum
Statum
Congreg-
eiusque
præfecti,
et Offic.
munera et
emolu-
menta.

PONT. ex Apostolicis Prædecessorum Nostrorum Or-
A. XIV. dinationibus et concessionibus obtinuissent. Nos

Confir- enim laudabilibus ejusdem Congregationis
mat om- statutis, usibus, stilibus, et consuetudinibus, quæ
nes eo- ipsis præsentibus non adversentur, Apostolicæ
rum fa- confirmationis Nostræ robur adjicimus; ac etiam
cultates illa immutandi, et nova illorum loco faciendi,
et statuta condendi, et edendi, quæ tamen Apostolicis
quæ præ- Constitutionibus, et præsentium tenori *contra-*
sent. non ria non sint, quoties pro meliori rerum ordi-
ady. ne, et ad propositum publicæ utilitatis fructum
certiùs assequendum, ita expedire in Domino
judicatum fuerit, plenam et liberam eidem Con-
gregationi facultatem et auctoritatem tribuimus
et impertimur.

Duplex §. 6. Quoniam verò duplex est rerum genus,
genus re- in quo Congregationis ejusdem labores, et stu-
rum ad dia occupantur; unum videlicet, atque præ-
Congreg. cipuum, quod pertinet ad œconomicum regi-
spectant. men Communitatum et Universitatum prædi-
OEcono- ctæ Ditionis Ecclesiasticæ; alterum verò, quod
micum, spectat ad judicialem cognitionem atque defi-
et judi- nitionem Causarum cum eodem OEconomico
ciale. regimine connexionem habentium; Nos circa
utrumque nonnulla opportunè et ex ordine
præscribere volentes; Hoc primo laudamus et

Faculta- approbamus, ut quoniam non omnia œcono-
tes Con- mica dictarum Communitatum negotia tam
greg. par- gravis momenti esse solent, ut Generalis Con-
ticularis, gregationis Cardinalium atque Pontificum ju-
quoad OE- dicio sint necessario subjicienda, neque id sem-
conomica per sine magno incommodo, ac plurium ne-
minoris gociorum hujusmodi præjudicio, ac dilatione,
momenti re ipsa fieri posset; idcirco mos ille, qui ab
negotia. initio currentis sæculi inductus fuisse digno-
scitur, in posterum quoque retineatur; ut
singulis Hebdomadis, quibus Generalis Congre-
gatio prædicta in Palatio Pontificio non adu-
natur, Congregatio Particularis a Prælatibus Po-
nentibus et Secretario habeatur coram solo
Cardinali Præfecto, seu alio illius vices pro
tempore obeunte; in eaque omnia et singula

merè œconomica dictarum Communitatum negotia tunc pendentia, (quæ tamen non sint de majoribus, quorum cognitionem et resolutionem prædictæ Congregationi Generali privativè, ut infra, reservatam esse volumus, et decernimus,) a singulis respectivè Ponentibus referantur, exquisitisque omnium interessentium sententiis atque suffragiis, discutiantur, et, prout major illorum pars judicaverit, resolvantur et expediantur. Nos enim hujusmodi resolutiones atque Decreta, quæ circa præmissa a Cardinali Præfecto, seu alio illius vices obeunte, de hujusmodi Particularis Congregationis Voto, expedientur, eandem vim et auctoritatem habere, iisque perinde obtemperandum fore statuimus, ac si in Congregatione Generali captæ et efformatæ, seu condita et edita fuissent. Quin etiam eidem Cardinali Præfecto, in occurrentibus casibus, qui præsentì indigeant providentia, si periculum in mora subesse dignoscatur, ut ipse, (reservata eidem Congregationi, juxta negotii naturam, ipsius cognitione et definitione) interim auditis ipsius Congregationis Secretario, necnon Ponente illius Civitatis, seu Loci, ad quem res pertinet, opportunas quascumque ordinationes et providentias, per eundem Ponentem, aut Secretarium deinde in proxima Generali Congregatione referendas, ejusdem Congregationis nomine interponere possit et valeat, liberam facultatem competere volumus et statuimus.

§. 7. Graviora autem negotia ad œconomicum regimen dictarum Communitatum et Universitatum spectantia, quæ dictæ Generalis Congregationis examini et iudicio privativè reservanda judicavimus, ea primùm esse et censeri decernimus, super quibus Generalia quæcumque Decreta, Edicta, et Ordinationes, in Universa Ditione Ecclesiastica, seu in aliqua ex ipsius Ditionis Provinciis vim habitura, condere et promulgare opportunum pro tempore visum fuerit. Quorum videlicet publicationi et

ANNO
1753.Methodus
in eadem
servanda.Facultates
Card.
Præfecti
in casibus
urgentibus
salva auctoritate
Congr.
Gen.Cætera
graviora
negotia
Generalis
Congreg.
cognitioni
reservantur,
cum approbatione
Pontificis
expedien-

PONT. executioni quum Nostra et Romani Pontificis
A. XIV. pro tempore existentis auctoritas accedere necessariò debeat, Nos tunc assensum Nostrum opportunè præbebimus, quum in prædicta Generali Congregatione rem omnem maturè discussam, et Cardinalium simul, ac Prælatorum sententiis comprobata fuisse intelligemus.

Et maxime, quæ pertinent ad exactam Tabellarum confectio- nem et transmissionem. §. 8. Porro hujusmodi Generalium Ordinationum, et Decretorum objectum illud præ cæteris ad rectam Communitarum, earumque reddituum administrationem, gravissimum haberi volumus, et enixè commendamus, quod pertinet ad rationes dati et accepti, *Tabellas* vulgò nuncupatas, ab earumdem Communitarum Officialibus et Ministris exactissimè conficiendas, et statis temporibus inviolabiliter ad Urbem transmittendas, ejusdemque Congregationis examini subjiciendas; ne scilicet aliquibus ex iis Communitatibus, quæ dictæ Congregationi subjectæ sunt, liberum sit ab hujusmodi transmissione se eximere, eamvè ultra præfinitum tempus indebitè differre; neve earum Administratores ullo modo valeant exactas proventuum, atque reddituum summas minores vero describere, aut falsas, seu majores, quàm revera fuerint, expensas in dati Tabulas referre. Quam quidem in rem ipsa Congregatio opportunè viderit, quid præscribendum generaliter sit, et quæ documenta et probationes, pro dignoscenda vera reddituum et expensarum quantitate, aut singularum Provinciarum, Civitatum, Locorumque Rectoribus exhibenda, aut ad Urbem ipsam censeat transmittenda.

Nec non superex- tantiam pecuniarum erogationem. §. 9. Hujus autem diligentiae fructus præcipuus is erit, ut comparatis inter se reddituum et expensarum verioribus summis, quidquid apparebit in singularum Communitarum et Universitatum ærario superesse debere, ab Exactorum, seu Depositariorum manibus sine mora recuperatum, et in aliquo Monte Pietatis, ad ipsius Congregationis dispositionem, (excepta

congrua summa pro minoribus occurrentibus expensis in earundem Communitatum et Universitatum usus relinqui solita) integrè depositum, vel in extinctionem æris alieni ab iisdem Communitatibus antea contracti, vel aliàs in earundem Communitatum utilitatem, aut levamen, sub ejusdem Congregationis directione, providè erogetur. Neque enim ullas extraordinarias expensas, præsertim graviore, ut puta Viarum, Aquæductuum, Pontium, aliorumque publicorum Ædificiorum, et generaliter eas, pro quibus explendis novum debitum contrahendum, aut aliquod impositionis, seu collectæ genus instituendum, vel vetus augendum fuerit, sine prævio ejusdem Congregationis Generalis examine et permissu, a prædictis Communitatibus et Universitatibus suscipi, fierique posse, volumus et decernimus. Ubi autem nec æs alienum dissolvendum adsit, nec utile aliquod, aut necessarium opus publico sumptu conficiendum proponatur, ejusdem Congregationis officium erit, ex laudati etiam Sixti V. Prædecessoris mente, sublatis opportunè collectis, oneribus, et gravaminibus, quibus hujusmodi Universitatum Homines diversis rationibus ad contribuendas in publicum pecunias adiguntur, earundem Communitatum levamini, et Populorum felicitati consulere. Quæ in re hunc maximè ordinem servari æquum erit, ut quæ onera in exactione plus incommodi secum afferunt, aut exacta in causas minus utiles expenduntur, ea primum omnium aboleantur, aut minuantur. Et quidem peculiari studio eidem Congregationi Generali hanc curam injungimus, ut ubicumque, et quamprimùm id fieri poterit, gravamina illa de medio tollantur, quæ internum externumque commercium per Provincias, et Loca Ditionis Nostræ Ecclesiasticæ quoquo modo præpediunt, aut difficilem reddunt; pedagia nimirum, portoria, aliaque impositionum genera, quæ in transitu, ingressu, aut egressu mercium hîc

ANNO
1753.

Extraor-
dinarie
expensæ
absque li-
centia
Congreg.
Generalis
non fiant.

Hæc au-
tem Com-
munita-
tum leva-
mini pro-
vidè in-
tendat.

PONT. illic exiguntur; quibus dum singulæ Commu-
A. XIV. nitates, earumque Homines, invicem prægra-
 vantur, universi demùm Status Ecclesiastici
 robur, necessario commercio languente, sen-
 sim interire necesse est. Neque minori studio
 eam partem œconomici regiminis dicta Con-
 gregatio commendatam sibi esse noverit, quæ
 spectat ad tuendam, augendamque Terrarum
 Terrarum culturam, et ad Artes, et Opificia in oppor-
 tunis Regionibus et Locis excitanda, tuenda,
 Artes, et atque amplificanda; ut omnium rerum, quæ
 Opificia ad vitæ sustentationem, et commodum, cultum-
 promo- que pertinent, necessaria copia suppetat in
 veat. ipso Ditionis Ecclesiasticæ sinu, cujus Terra-
 rum ubertas, et Incolarum frequentia, Divinæ
 largitatis munere, perspicua est, et propè sin-
 gularis; quæ sanè ex rectè instituta publico-
 rum onerum impositione, et distributione,
 plurimum incrementi capere posse non ambi-
 gitur.

Visita- §. 10. Quoties autem unius aut plurium Com-
tores Com munitatum res postulare videantur, ut Præla-
munita- tus aliquis, seu alia idonea persona, ad illius,
tum a Con earumve visitationem peragendam mittatur;
greg. Ge- hujusmodi Visitatoris deputatio, dictæ Con-
nerali gregationis Generalis arbitrio, ejusque speciali
cum defi- Decreto fieri debet; nec alia eidem Visita-
nitis fa- tori auctoritas tribuenda erit, quam ut sta-
cultatibus tum œconomicum hujusmodi Communitatum di-
deputen- ligenter scrutetur, et quidquid circa ipsa cõ-
tur. gnoverit, et animadversione dignum censuerit,
 scripto adnotatum, et aptè digestum, ad ipsam
 Congregationem referat; Hæc autem, omnibus
 maturè perpensis, opportunas quasque reso-
 lutiones capiet, eaque Decreta edet, quæ ad
 earumdem Communitatum levamen, et utilita-
 tem, seu ad œconomici illarum Regiminis re-
 formationem, magis expedire in Domino judi-
 cabit.

Omnia §. 11. Denique quidquid majoris momenti,
demum ad providam, rectamque dictarum Communita-
majoris tum et Universitatum, earumque bonorum ad-

ministrationem, statuendum pro tempore occurret, omniaque negotia œconomica, quæ juxta communem prudentum æstimationem, inter graviora recenseri possunt; ejusdem Congregationis Generalis judicio et auctoritati subjecimus, et privativè reservamus.

§. 12. Quæ quoniam præcipua Prælatorum Ponentium opera ac diligentia præparari, et explanari debent, ut jam de horum officii muneribusque agamus, hoc primùm volumus atque statuimus, ut sublata præsentī, quæ inter ipsos obtinet Provinciarum, Civitatum, atque Locorum divisione, nova partitio fiat omnium Ditionis Ecclesiasticæ Communitatum et Universitatum eidem Congregationi subjectarum, in duodecim portiones, quarum unaquæque conterminas Civitates et Communitates contineat unius ejusdemque Regionis, seu Tractus prædictæ Ditionis, servata, quantum fieri poterit, civili Provinciarum divisione, et congrua inter ipsas portiones æqualitate; singulæ autem portiones hujusmodi singulis Ponentibus assignentur, ut unusquisque eorum circa œconomica negotia Civitatum, Terrarum, atque Locorum in designata sibi Provincia seu Portione existentium peculiariter occupetur, non solum prout hactenùs ab ipsis Ponentibus fieri consuevit, sed etiam in aliis rebus, quæ Nos per præsentēs iisdem committimus et demandamus.

§. 13. Volumus nimirùm, ut singularum Communitatum Tabellæ, quarum omnium revisionis onus hucusque a solo prædictæ Congregationis Secretario, unà cum ejusdem Ratiocinatore sustinebatur, in posterùm ab eo Ponente, unà cum Ratiocinatore hujusmodi, revideantur et examinentur, in cujus respectivè Districtu, seu Pontia, aut Divisione, Communitates ipsæ continebuntur; ita videlicet, ut quæcumque ab ipsis notatu digna observabuntur, quæque Decreta super ipsis efformanda judicabunt, omnia referant ad Congregationem

ANNO
1753.
a Con-
greg. Gen.
arbitrio
pendeant.
De officio
Prælatorum
Ponentium.

Novain-
ter eos
Provin-
ciarum
divisio
fiat.

Revisio
Tabellæ
cujusque
Communi-
fiata Præ-
lato Pon-
ente cum
Ratioci-
natore
Communi-
tatum.
Decreto-
rum exe-

PONT. particularem, cujus erit rem totam communi
A. XIV. suffragio definire, aut, juxta negotii gravitatem,
 entio a ad Congregationis Generalis judicium deferre.
Ponenti- Ut autem ab omnibus et singulis Communita-
bus pro- tibus Tabellæ hujusmodi debitis temporibus
moveatur transmittantur, utque Decreta super ipsis con-
 dita, aliaque per dictam Congregationem edita
 et promulgata, debitæ executioni *demanden-*
tur, in eorumdem Ponentium cura et *diligen-*
tia præcipuè positum erit; quibus idcirco *in-*
jungimus, ut frequentibus Litteris ad Civitatum
 et Locorum Rectores et Magistratus, ubi opus
 fuerit, conscriptis, de prædictis omnibus cer-
 tiores fieri curent, et siquæ Communitates in
 Tabellarum transmissione contumaciter morosæ
 fuerint, siquæ impedimenta generalium Le-
 gum observationi, aut peculiarium Decretorum
 implemento alicubi obstare, et præsertim si
 Locorum Dominos, seu Barones, ab onerum
 Cameralium, aliorumque ipsis incumbentium
 solutione indebitè se eximere compererint, hæc
 omnia, etiam nemine recurrente, et ex officio,
 ad ejusdem Congregationis Particularis notitiam
 perferre, vel ei in memoriâ revocare non
 omittant: Præterea eidem perpendendum ex-
 ponant statum œconomicum earum Communi-
 tatum, quæ vel ære alieno, vel annuis dispen-
 diis ultra vires premuntur, vel redditibus et
 proventibus supra expensarum necessitatem
 abundant, ut illarum respectivè levamini, aut
 majori utilitati opportunè provideri valeat. Cùm
 autem definitivæ resolutiones quoad *complura*
ex hujusmodi negotiis, in Generali demùm
 Congregatione, ut supra statuimus, capiendæ
 sint, hinc maximè opportunum censemus, ut
 singuli Ponentes prædicti, audita super nego-
 tiis, a se propositis dictæ Congregationis Par-
 ticularis sententia, eamdem in scriptis redigant,
 et ad Cardinales in proxima Generali Congre-
 gatione suffragium laturus, pro eorum animi
 instructione, tempestivè transmittant. Super
 quorum omnium implemento Nos Cardinali pro

tempore ejusdem Congregationis Præfecto diligenter advigilandum injungimus et expressè demandamus. A *** 1753.

§. 14. Cæterùm quum nonnulli redditus, ac Certorum reddituum cura et administratione commissi fuerint, iidemque, prout etiam Capitalia quædam ex ipsis comparata, eorumque fructus, sub prædicti Cardinalis Præfecti directione, partim in emolumenta Officiorum, et Ministrorum ipsius Congregationis pro omnium Communitatum utilitate laborantium, nec non eorum, qui singularum Civitatum, Terrarum, atque Locorum *Agentes*, seu negotiorum Gestores appellantur, partim in earumdem Communitatum levamen et comoda diligenter et providè impendi consueverint; Nos eidem Cardinali Præfecto eandem curam, et directionis auctoritatem confirmamus: Decernentes, hujusmodi summas in eas tantummodo causas erogari debere, pro quibus in primæva earum constitutione et assignatione destinatæ fuerunt; nisi aliter a Nobis, et Successoribus Nostris dispositum, et in singulis occurrentibus casibus per specialia Chirographa demandatum fuerit: Officia verò dictorum Agentium, seu negotiorum Gestorum, quum primum illa, per ea nunc obtinentium cessum, aut decessum, vacare contigerit, a singulis respectivè Civitatibus, et Communitatibus, cum iisdem tamen emolumentis, et non aliis, in personas sibi benevisas conferenda esse; Ac demùm Taxam super Communitatibus intra districtum Urbis consistentibus impositam, pro Satellitum, seu *Birruariorum*, ut vocant *utensiliis*, ad eam iterùm quantitatem, prævio sæpèdictæ Congregationis Generalis examine, reducendam esse, quæ summam in id annuatim erogari solitam magnopere non excedat.

§. 15. Reliquum est, ut ad judicariam potestatem ejusdem Congregationis, et ad illius exercendæ methodum, oculos convertamus. Reductio fiat Taxæ pro utensiliis Satellitum super Communitatibus Districtus Urbis impositæ.

PONT. A. XIV. Quum enim hujusmodi auctoritas certis limitibus circumscripta, jam usque ab initio per dictum Paulum V. Prædecessorem, ut superius etiam innuimus, eidem tributa fuerit, et constans sequentium Pontificum mens fuisse dignoscatur, ut præstituti limites hujusmodi ab illa, seu a Judicibus ab ea deputatis, minimè transcenderentur, ut ex Decretis et Reformationibus per felices recordationis Prædecessores nostros Innocentium XI. et Innocentium XII. et per Nos ipsos editis apertè constat: nihilominus sæpe evenisse accepimus, ut vel de consensu partium, vel ob prætensam causarum connexionem, aliisve de causis, ipsa Congregatio, ejusque Cardinalis Præfectus, ac Secretarius, aliique Prælati Ponentes, et Judices subdelegati, in controversiis illius pertinentiam et auctoritatem excedentibus, manus apposuerint, et in ipsis judicialiter, etiam ad sententiam, ejusque executionem processerint. Quod quum in recti ordinis et constituti Curie Nostræ sistematis perturbationem vergere dignoscatur, Nos dicta auctoritate Apostolica, et earumdem præsentium tenore, prædictas Pauli V. et Innocentii XI. ac Innocentii XII. Prædecessorum, Nostrasque Constitutiones et Reformationes iterùm confirmantes et innovantes, eidem Congregationi, ejusque Præfecto, ac Secretario, et Ponentibus, aliisque Judicibus, si qui sint, ex illius delegatione jus quancumque et ubicumque dicentibus, districtè inhibemus, ne ullas alias causas civiles, criminales. aut mixtas, præter eas, quæ in dictis Constitutionibus et Reformationibus, ejusdem Congregationis cognitioni et iudicio relinquuntur, quæque distinctiùs præsentibus nostris Literis mox exprimentur, in prima, aut in qualibet ulteriores instantia cognoscendas assumere, seu in ipsis judicialiter quomodocumque procedere; etiam de consensu partium expresso aut tacito; aut prorogata jurisdictionis obtentu, sive ex eo, quod in ipsis agatur de interesse dictarum

ANNO
1753.

Communitatum activo, aut passivo, vel quod arctam connexionem habeant cum aliis causis coram ipsa Congregatione, ejusque Præfecto, aliisque Judicibus, legitimè introductis, et actu pendentibus; multòque minus super earum pertinentia decernere, ullatenùs præsumant; Nos enim ex nunc nullum, irritum, et inane decernimus, quidquid in posterùm in hujusmodi causis, contra præsentis Decreti Nostri tenorem, per illam et illos actum, gestum, decretum, ac definitum, seu mandatum, et executum fuerit. Quocirca omnes et singulas hujusmodi causas sub aliquo capite ex inferiùs exprimendis non comprehensas, si quæ actu coram dicta Congregatione, ejusque Secretario, aut aliquo ex Ponentibus aliisque Judicibus ab eadem delegatis, etiam de consensu partium, ut supra, introductæ sint, et pendere dignoscantur, quocumque in statu aut terminis (quos hic pro satis expressis haberi volumus) repariantur, iisdem auctoritate et tenore, ab illa et illis avocamus, easque Judicibus competentibus respectivè in iisdem statu et terminis, cognoscendas, sineque debito termipandas committimus et delegamus.

Cum avocatione aliarum, et remissione ad Judices competentes.

Enumerantur genera Causarum ad ipsius Congregationis iudicium spectantium.

§. 16. Causæ autem, quas dictæ Congregationi; ac respectivè illius Præfecto, ac Secretario, et Ponentibus, aliisque Judicibus, ejusdem auctoritate, aut nomine, diversimode, ut infra, cognoscendas, definiendasque assignamus, sunt quæ sequuntur, videlicet:

I. Causæ super executionibus onerum Camera-rium et Communitativorum in Tabella descriptorum.

§. 17. Primò: Illæ, in quibus pro parte quarumvis Communitatum et Universitatum eidem Congregationi subjectarum, aut Conductorum, et Appaltatorum ab ipsis causam habentium, agitur pro solutione onerum Camera-rium, aut illorum, quæ Communitativa appellantur in Tabella descriptorum, adversus eorum debitores quoscumque. Et quoniam ad eos arctandos, et ad proventus hujusmodi pro parte dictarum Communitatum promptè exigendos, præfatus Clemens VIII. Prædecessor eidem

PONT. Congregationi facultatem indulset procedendi
A. XIV. *Manu Regiæ*; Nos eandem facultatem ipsi præ-
 De con- sentium tenore confirmantes, volumus et præ-
 cessione cipimus, quæcumque Mandata sub hujusmodi
Manus formula ab eadem Congregatione pro dictorum
Regiæ, onerum solutionibus expedientur, sine ulla ter-
 ejusque giversatione, et gratis omnino, a *competenti-*
 prompta bus Judicibus localibus subscribenda esse: *ni-*
 executione mirùm a Judice Ecclesiastico, si contra *Eccle-*
 sicasticas personas, aut Loca Pia agatur; &
 Laico autem, si contra Laicos concessa fuerint;
 et ad eorumdem executionem procedi debere;
 non obstante quacumque inhibitione cujusvis
 Judicis, aut Tribunalis, etiam ipsiusmet Cong-
 regationis Boni Regiminis, ejusve Præfecti,
 aut Secretarii, nisi signata fuerit manu nostra,
 seu pro tempore existentis Summi Pontificis,
 ejusve Auditoris; eidem verò Congregationi,
 illiusque Præfecto, aut Secretario dumtaxat li-
 citum fore, hujusmodi Debitorum recursus, aut
 appellationes in devolutivo admittere, postquam
 ab iis reipsa solutum fuerit totum id, pro cu-
 jus exactione mandatum *Manus Regiæ* expedi-
 tum fuit; decernentes, solam Pignorum obla-
 tionem, aut captionem, ad hunc effectum mi-
 nimè suffragari.

Quando
 allegata
 exemptio-
 nis privi-
 legia ex-
 ceptionem
 suspen-
 dere va-
 leant.

§. 18. Quod si debitor aliquis Privilegium
 alleget exemptionis, quo se contendat ab ali-
 cujus oneris solutione immunem esse debere;
 tunc, si Communitas in quasi possessione re-
 periatur exigendi onus illud ab hujusmodi præ-
 tensis Privilegiatis, nihil obstare volumus, quo-
 minùs supradicta ratione adversùs eos proce-
 datur ad executionem *Manus Regiæ*, quacum-
 que inhibitione, appellatione, aut recursu post-
 positus; et reservata dumtaxat prætensi Privi-
 legii verificatione, ejusque relevantiæ discus-
 sione, ad suum congruum Judicium Petitorium;
 quod quidem in prima instantia coram dictæ
 Congregationis Secretario, in gradu autem ap-
 pellationis coram ipsa plena Congregatione,
 juxta priyativam facultatem super his judicandi,

per dictos Clementem VIII. et Paulum V. ipsi tributam, fieri debere decernimus. Si autem exigendi consuetudo et quasi possessio Communitati non assistat, tunc adversus allegantem Exemptionis Privilegium nequaquam procedi volumus *Manu Regia*: sed ante omnia de Privilegii subsistentia et viribus coram Secretario dictæ Congregationis, ac etiam subinde, quatenus appellatum fuerit, coram eadem Congregatione Generali, servatis servandis, judicandum et pronunciandum fore decernimus. Et hæc eadem servari volumus, quoties super solutionibus hujusmodi onerum in Tabella descriptorum, inter Communitatem Loci Feudalis, et Dominam, seu Baronem ipsius Loci, controversia aliqua oriatur.

§. 19. II. Illas quoque Causas ad prædictam Congregationem, ejusque Præfectum, Secretarium, aliosque Judices ab ea deputandos spectare decernimus, in quibus ex parte earumdem Communitatum, et Universitatum, seu Conductorum, et Appaltatorum ab illis jura sua desumentium, agitur adversus Debitores Canonum, Livellorum, seu fructuum Censuum, aut Pensionum Domorum, aliorumve Prædiorum Urbanorum, aut Rusticorum, ac cæterarum omnium responsionum, et præstationum in supradicta Tabella descriptorum; contra quos pariter, quatenus Communitas in hujusmodi proventuum exigendorum possessione, seu quasi, esse dignoscatur, expedienda erit *Manus Regia*, eaque subscribenda, et exequenda, prout supra; non obstantibus quorumvis Judicum, et Tribunalium, etiam ipsius Congregationis, seu illius Præfecti, aut Secretarii, inhibitionibus, præter signatas a Nobis et Successoribus Nostris, seu Nostro, et illorum Auditore pro tempore existente; Recursus autem et Appellationes in devolutivo dumtaxat, post expletam solutionem, admitti poterunt. At ubi superioris temporis possessio Communitati non suffragetur, tunc, suspensa *Manus Regiæ* expeditione et execu-

ANNO
1753.

II. Causæ
super exactionibus
proventuum
Communitat. in
Tabella
etiam descript.

In his
etiam proceditur
Manu Regia, appellatione
remota,
quando
Communitas esset in
quasi possessione
exigendi.

PONT. A. XIV. tione, petitio Communitatis, ejusque Appaltatoris in prima instantia coram Judice Locali proponenda, et in gradu Appellationis dumtaxat ad præfatam Congregationem, ut inferius declarabimus, deferenda erit. Neque enim congruum reputamus, aut dicti Clementis VIII. Litteris et menti consentaneum, ut pro hujusmodi causis, et levioribus ut plurimum pecuniarum summis, ad Urbis Tribunalia in prima Instantia recurrere debeant universæ Ditionis Ecclesiasticæ Communitates: Quæ tamen si a Judicibus Localibus hujusmodi Causarum expeditionem intra sex mensium spatium obtinere nequiverint, tunc dictæ Congregationis officium et auctoritatem rectè implorabunt; dictique Præfectus, et Secretarius hujusmodi Causas coram præfatis Judicibus pendentes etiam in prima instantia reassumere, et ad se avocatas cognoscere ac definire liberè poterunt.

§. 20. Quæ tamen ita in hoc secundo Causarum genere procedere volumus, et intelligenda esse declaramus, quatenus Communitas in Judicio executivo agat adversus Personam et bona ipsius Debitoris, qui ad controversæ præstationis solutionem propriè tenetur; non autem contra Tertium per se non obligatum, quippe ante executionem Manus Regiæ, aut in actu ipsius executionis, Inhibitionem aliquam dotalem præsentet, aut satis notam alleget *Cautelam Angeli* nuncupatam; Siquidem in his casibus, pro eo quod pertinet ad Bona, super quibus intentata erat executio, Judicium Causæ non ad Congregationem Boni Regiminis spectabit, sed ad Judicem Inhibitionis, apud quem scilicet pro parte Communitatis instandum erit pro ipsius Inhibitionis moderatione; quemadmodum aliàs de anno millesimo septingentesimo decimo octavo per Epistolam Encyclicam ejusdem Congregationis declaratum fuit.

III. Causæ super natura §. 21. III. Illud etiam Causarum genus ad sæpeditæ Congregationis judicium spectare discernimus, quod circa naturam onerum unicuique

que Communitati solvendorum non rarò agitari contingit; an scilicet Cameralia, an verò Communitativa, seu mixta sint, et censeri debeant. Quas quidem Causas, utpote graviores, et de sui natura minimè executivas, coram Secretario dictæ Congregationis in prima Instantia, deinde verò in gradu appellationis apud plenam Congregationem disceptandas, ac definiendas fore statuimus.

§. 22. IV. Quæcumque Lites, et Controversiæ inter dictarum Communitatum et Universitatum Homines exoriantur super electionibus et deputationibus Camerariorum, sive Exactorum, aut Depositariorum, aliorumque Administratorum pecuniæ publicæ, seu rei Frumentariæ, vel Olei, aut aliorum generum, quæ pro Populi victu, et sustentatione, aliisque necessitatibus, publico sumptu comparari contingat; Item illæ, quæ in redditionibus rationum hujusmodi Administratorum exurgere possunt, seu quum adversùs eos agitur pro residuis ab eorum manibus recuperandis; Hæ omnes, tanquam gravioris momenti, ad Secretarii prædictæ Congregationis Judicium in prima Instantia pertinebunt, in ulterioribus autem, ad plenam ipsam Congregationem. Quæ etiam criminaliter procedere potest adversùs præfatos Administratores, quatenùs de dolo, aut fraude, vel falsitate, sufficientibus indiciis concurrentibus, arguantur.

ANNO
1753.
onerum
Communitatibus
solvendorum.

IV. Lites
super electionibus
Camerariorum,
et exactorum,
aliorumque
Ministorum
Communitatum.

§. 23. V. Denique ad eundem Secretarium in prima Instantia, et respectivè ad plenam Congregationem in gradu appellationis, privativè deferri debent Causæ et Lites super Locationibus Bonorum, atque Proventuum dictarum Communitatum, quicumque in præfata Tabella descripti habentur, inter Communitates Locatrices ex una, et Conductores, seu Appaltatores ex altera partibus; seu inter plures Oblatores, aut Conductores hinc inde, pro tempore vertentes; Prout etiam controversiæ super prætensis

V. Causæ
super locationibus
Bonorum
Communitatum,
cum earum dependentiis.

PONT. A. XIV. tione, petitio Communitatis, ejusque Appaltatoris in prima instantia coram Judice Locali proponenda, et in gradu Appellationis dumtaxat ad præfatam Congregationem, ut inferius declarabimus, deferenda erit. Neque enim congruum reputamus, aut dicti Clementis VIII.

Alias discedenda erit Causa coram Judice locali in prima instantia, et coram Congregatione in secunda. Litte- ris et menti consentaneum, ut pro hujusmodi causis, et levioribus ut plurimum pecuniarum summis, ad Urbis Tribunalia in prima Instantia recurrere debeant universæ Ditionis Ecclesiasticæ Communitates: Quæ tamen si a Judicibus Localibus hujusmodi Causarum expeditionem intra sex mensium spatium obtinere nequiverint, tunc dictæ Congregationis officium et auctoritatem rectè implorabunt; dictique Præfectus, et Secretarius hujusmodi Causas coram præfatis Judicibus pendentes etiam in prima instantia reassumere, et ad se avocatas cognoscere ac definire liberè poterunt.

Salva huic auctoritate reassumendi causas post semestre pendentes Quo in casu præmissa non procedant

§. 20. Quæ tamen ita in hoc secundo Causarum genere procedere volumus, et intelligenda esse declaramus, quatenus Communitas in Judicio executivo agat adversus Personam ipsius

Debitoris, qui ad controversæ præstationis solutionem propriè tenetur; non autem contra Tertium per se non obligatum, quippe ante executionem Manus Regiæ, aut in actu ipsius executionis, Inhibitionem aliquam dotalem præsentet, aut satis notam alleget *Cauthe- lam Angeli* nuncupatam; Siquidem in his casibus, pro eo quod pertinet ad Bona, super quibus intentata erat executio, Judicium Causæ non ad Congregationem Boni Regimini pertinet, sed ad Judicem Inhibitionis, scilicet pro parte Communitatis, et pro parte ipsius Inhibitionis moderatè ad

unitati solvendorum non raro agi-
 it; an scilicet Cameraha, an vero
 iya, seu mixta sint, et cœnseri de-
 quidem Causas, utpote graviores,
 tra minimè executivas, coram Se-
 Congregationis in prima Instan-
 erò in gradu appellationis apud
 egationem disceptandas, ac de-
 statuimus.

zæcumque Lites, et Controver-
 um Communitatum et Univer-
 s exoriantur super electionibus
 is Camerariorum, sive Exacto-
 ritariorum, aliorumque Admi-
 niæ publicæ, seu rei Fructu-
 aut aliorum generum, quæ
 et sustentatione, aliisque ut
 co sumptu comparari contine-
 zæ in redditionibus rationum
 stratorum exurgere possunt.
 s eos agitur pro residuis ab
 superandis; Hæ omnes, tam-
 menti, ad Secretarii præd-
 Judicium in prima Instan-
 ulterioribus autem, ad ple-
 ationem. Quæ etiam crimi-
 test adversus præfatos Ad-
 nûs de dolo, aut fraude,
 ntibus iudiciis concurren-

A R R O

1753.

omnem

Communi-

nitatibus

solvend-

rum.

IV. Liter-

super elec-

tionibus

Camerari-

riorum.

et exacto-

rum, aut

rumque

Nominis

rum Com-

munita-

tum.

ad en-

et re-

ad-

Ca-

at

Secretarium

primis

pro-

et

et

et

et

et

et

et

et

et

PONT. conventarum responsionum atque Pensionum re-
A. XIV. missionibus, et defalcationibus, ab iisdem Con-
 ductoribus, et Appaltatoribus promotæ, et pro-
 movendæ; ea tamen servata lege, ut nulla ex-
 ceptio defalcationis ex quolibet etiam privile-
 giato capite prætensæ, iis suffragetur, ad effe-
 ctum retardandi solutionem integræ conventæ
 summæ, et executionem Manus Regiæ, per
 quam ad hujusmodi solutionem ante omnia
 compelli debebunt, juxta id, quod in citata
 Clementis VIII. Constitutione præscriptum le-
 gitur.

Præscri- §. 24. Has et non alias Causas, Lites, et Con-
bitur ordo troversias dum a prædicta Congregatione Boni
et metho- Regiminis, ac respectivè ab illius Præfecto,
odus in hu- Secretario, Ponentibus, aliisque ab ea deputa-
jusmodi tis, judicialiter cognoscendas, definiendasque
Causarum decernimus : ordinem quoque ac methodum in
curso ser- iis procedendi opportunè statuamus, oportet.
vanda. Quoties itaque Causa aliqua a Judice Locali,
 per expeditionem et executionem Manus Regiæ,
 juxta præmissa, expedita fuerit, ac Debitor,
 post expletam solutionem, ut præfertur, recla-
 maverit, liberum ei erit ad præfati Secretarii ju-
 dicium in devolutivo provocare. Qui si Judica-
 tum de partibus sententia sua confirmaverit,
 idemque Debitor novam Commissionem a Con-
 gregatione Generali impetrare cupiat, non ali-
 ter audiendus erit, quam si a Cardinali Præ-
 fecto supersessoriam obtinuerit ad effectum ad-
 eundi plenam ipsam Congregationem. Hæc au-
 tem, quatenùs Commissionem signandam exi-
 stimet, eam dirigere debebit alicui ex Ponenti-
 bus, at semper cum clausula : *Parito judicato*.
 Si verò prædictus Secretarius in devolutivo
 pronuncians, Judicatum de partibus revocet,
 Communitas autem a posteriori hujusmodi sen-
 tentia appellationem interponat : tunc absque
 ulla supersessoriaræ concessione, Causa ipsa prin-
 cipalis, per eum Ponentem, ad quem juxta di-
 visionem superius præscriptam pertinebit, in
 plena Congregatione proponenda erit; et quid-

quid per hanc super illius meritis iudicatum fuerit, id pro finali definitione habendum, servandum, et exequendum erit; absque eo quod ulterior ulla appellatio, aut Causæ revisio, etiam in gradu restitutionis in integrum, admitti valeat.

ANNO
1753.

§. 25. In iis autem Causis, quas supra diximus coram eodem Secretario in prima Instantia agitandas esse, si, postquam ab eo pronunciatum fuerit, aliqua ex Partibus appellationem interponendam duxerit, supersessoriam priùs obtinere debet a Cardinali Præfecto, ut plenam Congregationem adire possit: in qua non quidem de ipsa appellatione admittenda, aut rejicienda, seu de Commissione signanda, agendum erit, sed super Causæ meritis finaliter iudicandum, sublata quacumque ulteriori appellatione, seu Causæ huiusmodi revisione, etiam in gradu restitutionis in integrum; Expedi enim in huius generis Causis, quæ ad æconomicum regimen pertinent, brevissimum, quoad fieri poterit, litibus, et controversiis terminum præstituere.

§. 26. Ne autem huiusmodi Lites et Controversiæ, sive activè, sive passivè, a Communitatibus, et Universitatibus temerè suscipiantur, aut cum earum inutili dispendio sustineantur, Nos sæpedito Cardinali Præfecto, seu alteri Cardinali illius vices pro tempore obeunti, committimus et mandamus, ut nullas lites huiusmodi inter quamcumque Communitatem, seu Universitatem ex una, et alias Communitates, sive Universitates, aut Hominum cœtus, privatasve personas, ex altera partibus, in quolibet Tribunali motas, atque movendas, publico sumptu agitari permittat, sine expressa licentia sua in scriptis concedenda; quam quidem ipse, pro suo prudenti arbitrio, ac de consilio Secretarii, et Ponentis respectivè, concedet quoad primam Instantiam, ac etiam quoad ultiores, ubi Communitas in prima, vel in proximè superiori Instantia, favorabilem sen-

Quomodo
conceden-
da sit
Communi-
tibus
licentia
sustinen-
di et mo-
vendi li-
tes.

PONT. tentiam, seu resolutionem obtinuerit. At si
A. XIV. **Communitas** in prima, multoque magis, si etiam coram **Judice** secundæ Instantiæ, **Causa** ceciderit, tunc eidem, ut litem in gradu ulterioris appellationis prosequi valeat, non aliter licentiam impertiri debebit, quàm facta per **Homines** ejusdem **Communitatis** solemn*i obligatione*, per quam ipsi *uti singuli, et in solidum*, ad litis hujusmodi expensas, et ad relevandam **Communitatem** ab omni damno in casu contrariæ sortis, se validè obstringant.

Clausulæ, §. 27. Denique præsent*es Litteras*, et in eis
pro præ- contenta quæcumque etiam ex eo, quod quilibet in præmissis, seu in eorum aliquo jus, vel
missorum interesse habentes, seu habere quomodolibet
firmitate. prætendentes, etiam specifica et individua mentione, et expressione digni, eisdem non consenserint, aut ex alia quantumvis juridica, et privilegiata causa, colore, prætextu, et capite, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel interesse habentium consensus, alioque quolibet, etiam quantumvis magno, ac formali, et substantiali defectu, notari, impugnari, infringi, in controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse; sed semper, et perpetuè validas, firmas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri, et obtinere debere, et ab omnibus, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari decernimus.

Aliter §. 28. Sicque, et non aliter per eandem **Congregationem**, ejusque **Præfectum**, ac **Ponentes**,
judicari et **Secretarium**, aliosque **Judices Ordinarios**,
prohibe- et **Delegatos**, quavis auctoritate, præeminentiâ,
tur. aut potestate fungentes et functuros, etiam **Causarum Palatii Apostolici Auditores**, aliosque **S. R. E. Cardinales**, etiam de **Latere Legatos**;

sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi et interpretandi facultate, judicari, et defini debere: irritum quoque, et inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 29. Non obstantibus, quatenus opus sit, dictorum Sixti V., Clementis VIII., et Pauli V., Derogatio
contrariis super unius et alterius Congregationis erectione, et facultatibus, Nostraque et Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo; aliisque Apostolicis Constitutionibus et Ordinationibus, necnon quarumcumque Causarum et Litium pendentia in quocumque statu et terminis; dictæque Congregationis, etiam confirmatione Apostolica, seu qualibet firmitate alia roboratis usibus, stilis, et consuetudinibus, etiam antiquis, et immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, et Litteris Apostolicis, eidem Congregationi, ejusque Præfecto, et Officialibus, necnon cuilibet ex Communitatibus, et Universitatibus Ditionis prædictæ, earumque Hominibus, seu peculiaribus Personis, sub quibuscumque formis et verborum tenoribus, clausulis, et decretis, in contrarium præmissorum forsitan concessis, ac pluries confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi, pro illorum sufficienti derogatione, de ipsis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, et individua mentio habenda esset, tenores hujusmodi pro præsentibus insertis habentes, Motu, scientiâ, et potestatis plenitudine præfatis, hac vice dumtaxat, et ad præmissorum effectum, illis aliàs in suo robore permansuris, amplissimè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 30. Nulli ergo omnino Hominum liceat paginam hanc nostrorum Decretorum, Statutorum, Sanctio
penalis. mandatorum, avocationis, remissionis, commissionis, declarationum, et voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignatio-

PONT. nem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri et
 A. XIV. Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.
 Dat. Pon- Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem
 tif. An. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septin-
 14. die gentesimo quinquagesimo tertio, Kalend. Octo-
 1. Octobr. bris, Pontificatus Nostri Anno XIV.
 r753.

D. Card. Passioneus.

J. Datarius.

VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

J. B. Eugenius.

Loco ✱ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicata die 26. Novembris 1753.

TRIBUNALI

XXVI.

Auditoris Generalis Camerae Apostolicae adduntur duo Prælati Assessores in Causis Criminalibus definiendis, certaue methodus in hujusmodi judiciis coram ipso A. C. instituendis, prosequendis, et absolvendis firmatur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

AD coërcenda delinquentium flagitia Nos sedulo intendere cogit Supremi Legislatoris Officium, quo et temporali Ditioni Apostolicæ Sedis Dominio subjectæ, et spirituali Gubernio Catholicæ Ecclesiæ toto Terrarum Orbe diffusæ: ex juribus Beati Petri Apost. Principis, Dei ordinatione, præsidemus. Quum enim sperandum non sit, communis corruptionis vitia, quæque ex iis sæpe prodeunt facinora et crimina, ab hominum universitate penitè tolli posse; necesse est, iis, qui in Leges peccant, statutas Legibus pœnas, ratione duce, sapienter infligere; ut vel earum salubri rigore emendati, (quod magis cupimus,) ad justitiæ cultum revocentur; vel saltem ulterius delinquendi facultate privati, a perturbando Societatis ordine desistant, et cæteris exemplo sint, ne sanctis.

Justitiæ
coercitivæ
exerci-
tium in
omni Gu-
bernatione
necessarium

PONT. A. XIV. simarum Legum instituta violare liberum sibi putent, aut impunè fore confidant. Quam in rem, quum paucis ante annis, ad optimum hujus Almæ Urbis, ejusque Districtus regimen stabiliendum, plura præscripserimus in Tribunali Gubernii ejusdem Urbis observanda, quæ primum in Scheda Nostri Motus proprii latè digessimus, deinde verò in Apostolica Constitutione Nostra, quæ incipit *Justitiæ gladium*, data anno Incarnationis Dominicæ MDCCLXIX. undecimo Kalendas Junii, per extensum inserta solemniter confirmavimus; cumque ex eorum observatione in eo Tribunali jam constituta, perspicuum recti ordinis et utilitatis publicæ fructum nos collegisse gaudeamus. Nunc consentaneum pariter agendi methodum firmare deliberavimus in Tribunali Auditoris Generalis Causarum Curiae Camerae Nostræ Apostolicæ, cujus jurisdictio non solum in Civilibus, sed etiam in Criminalibus Causis, latius extenditur: Ne Delinquentes, et Inquisiti, ad hujus Tribunalis Forum peculiariter pertinentes, seu undecumque ad ipsius et Sedis Apostolicæ judicium confugientes, in casibus per Sacros Canones et Apostolicas Constitutiones statutis atque permissis, aut ibi delictorum impunitatem inveniant, unde Justitiæ exercendæ normam desumi, et Ecclesiasticæ disciplinæ præsidium, inferioribus autem Judicibus et Tribunalibus auxilium impendi maximè decet; aut adversus vim et oppressiones promptum debitamque remedium, in hoc communi innocentiae asylo, frustra requirere, vel diutiùs, quàm par est, expectare cogantur. Itaque omnibus maturè perpensis, auditisque super his prudentum virorum consiliis, infrascriptas Leges et Ordinationes in dicto Auditoris Generalis Causarum Curiae Camerae Nostræ Apostolicæ Tribunali perpetuò servandas condidimus, atque complexi sumus in quâdam Scheda Nostri Motus proprii non ita pridem Chirographo nostro subscripta; cujus tenor talis est, videlicet:

Providentia Pontificis circa Tribunal Gubernii Urbis.

Ea nunc extenditur ad Tribunal A. C. in Criminal.

Cui Pont. nonnullas præscribit leges, speciali Chirographo comprehensas

BENEDICTUS PAPA XIV.

ANNO
1753.*Motu proprio etc.*

§. 1. » **F**RA i molti, e gravissimi pesi del No- Tenor
» stro Apostolico Ministero abbiamo sempre dicti Chi-
» noverato quello, che ti obbliga a vegliare rographi.
» incessantemente sopra la retta, e ben ordi-
» nata amministrazione della Giustizia in ogni
» sorta di Cause Civili, e Criminali, le quali
» in grado di appellazione, e tal volta ancora
» in prima istanza, debbono giudicarsi nei Tri-
» bunali di questa Santa Sede. Più d'ogni altro
» però ci è stato sempre a cuore il Tribunale
» dell' Uditor Generale della Nostra Camera, Descri-
» quale da tempo antichissimo i Sommi Pon- bitur ju-
» tefici Nostri Prèdecessori hanno costituito risdictiono
» Giudice Ordinario con amplissime facoltà, Tribun.
» non solo delle Appellazioni, che nelle Cause A. C.
» appartenenti al Foro Ecclesiastico vengono
» alla Santa Sede da tutte le parti del Mondo
» Cattolico; ma pur anche in certe cause pri-
» vilegiate di prima istanza, e specialmente in
» quelle Cause Criminali, nelle quali l'Inqui-
» sito, o Reo viene a costituirsi spontaneamente
» di persona a disposizione di essa Santa Sede,
» come apparisce da diverse nostre Costituzioni,
» e particolarmente da quella, che incomincia:
» *Ad Militantis Ecclesie*; impressa nel primo
» Tomo del nostro Bollario Constit. XLVIII. (†) (†) *Hujus*
» nella quale fu da noi provvidamente stabi- *Edit. vol.*
» lito, e dichiarato, quando, ed in qual forma *1. p. 275.*
» fosse lecito all' Uditore della Camera, secondo
» il prescritto del Sagro Concilio di Trento, e
» delle Costituzioni Apostoliche, ammettere le
» Appellazioni, inibire gli Ordinarij de' Luoghi,
» e avocare da essi le Cause di prima istanza. *Causæ,*
» Ma nondimeno essendo l'animo No- *propter*
» stro sempre più eccitato dal desiderio di ri- *quas Pont.*
» durre all' ultima possibile perfezione questo *ut infra*
» *statuit.*

POST. » gran Tribunale del Mondo Cattolico, ci siamo
 A. XIV. » determinati, sull' esempio di simile provve-
 » dimento da Noi parimente dato all' altro No-
 » stro Tribunale del Governatore di Roma, di
 » renderlo, come in appresso, più nobile, de-
 » coroso, e rispettabile in rapporto alle Cause
 » Criminali; provvedendo nel tempo stesso, che
 » gl' Inquisiti, e Processati nelle Curie dei pro-
 » prj Ordinarij, trovino bensì in esso il giusto
 » e dovuto asilo, quando sono innocenti, ma
 » non mai alcuna impunità, o alcun fomento
 » alla loro disubbidienza, quando sono colpe-
 » voli.

Confirm. §. 3. » Avendo per tanto in questa Nostra
 in primis » Cedola per espresse, e di parola in parola
 omnem » registrate tutte et singole facoltà, Giurisdic-
 dicti Tri- » zioni, prerogative, e preeminenze, delle quali,
 bunalis » per concessione de' nostri Predecessori e No-
 juridict. » stra, gode, e può godere l' Uditore Generale
 » della Nostra Camera Apostolica, e quelli in
 » forma amplissima confermando, ed appro-
 » vando, senz' alcuna benchè menoma restri-
 » zione, o diminuzione: Come pure avendo
 » per espresso lo stato presente del di lui Tri-
 » bunale in Criminalibus, il numero degli Of-
 » fiziali, e Ministri, che lo compongono, e di
 » quelli, che hanno luogo e voto nella di lui
 » Congregazione, e finalmente le facoltà, ed
 » incombenze di cadauno di essi:

Pro ju- §. 4. » Di nostro Moto proprio, certa scienza
 diciis Cri- » e pienezza della Nostra suprema, ed Apo-
 min. duos » stolica Potestà, ad esempio di quello, che
 Prælatos » già ordinammo per il detto Tribunale del
 Assesso- » Governo di Roma nella nostra Costituzione,
 res consti- » che incomincia: *justitiæ gladium*; pubbli-
 tuit, eis- » cata li 24. Maggio 1749., vogliamo similmente
 que locum » et ordiniamo, che in avvenire, al solito et
 inter Po- » ordinario numero dei Prelati Ponenti di Con-
 nentes » sulta se ne aggiungano altri due, quali ab-
 Sacr. Con- » biano, e debbano godere tutti gli onori, Pri-
 sult. assi- » vilegj, esenzioni, e preeminenze, che godono
 gua t. » gli altri Ponenti, di modo che compongano

» con essi uno stesso corpo , o sia Collegio ; ANNO
 » ma però in vece di essere Ponenti di una 1753.
 » delle nostre Provincie , sieno , e debbano es-
 » sere ambidue Ponenti , ed Assessori del Tri-
 » bunale dell' Uditore Generale della Nostra
 » Camera , e che debbano intervenire a tutte
 » le Congregazioni Criminali , quali si terranno
 » avanti di esso : Come pure vogliamo , che
 » alle medesime Congregazioni Criminali debba
 » intervenire (come prima si costumava) l' U-
 » ditore pro tempore in Civilibus di esso Mon-
 » signore Uditore della Camera , anch' egli
 » come Assessore del medesimo in Criminali-
 » bus , dichiarando , che questo debba sedere
 » immediatamente dopo li suddetti due Po-
 » nenti di Consulta , quali sederanno imme-
 » diatamente dopo l' Uditore Generale della
 » Camera , secondo l' ordine fra di loro della
 » propria Prelatura o Anzianità.

Eisdem
 præcip.
 munus
 imponit ,
 suffrag.
 ferendi in
 Causis
 Criminal
 una eum
 A.C. ejus-
 que Audi-
 tore , et
 Locumte-
 nente
 Crim.

§. 5. » Nella risoluzione delle Cause , che si
 » proporranno in detta Congregazione Crimi-
 » nale , avvranno voto decisivo il suddetto Mon-
 » signor Uditore della Camera pro tempore ,
 » coll' arbitrio però di astenersi , quante volte
 » così gli piacerà ; li tre Assessori suddetti , et
 » il Luogotenente Criminale Generale. Quanto
 » poi alli tre Sostituti Luogotenenti , ancorchè
 » in passato abbiano avuto il voto decisivo ,
 » vogliamo che in avvenire non abbiano se non
 » che il semplice Voto consultivo.

§. 6. » Li Processi dovranno compilarsi come
 » per lo passato , tanto nelle Cause di prima Processus
 » istanza , quanto anche , quando occorra , nelle a quibus,
 » Cause di Appellazione , dalli tre Sostituti et quo-
 » Luogotenenti , secondo il ripartimento che modo ef-
 » ne faranno fra di loro per Turno di Setti- formandi.
 » mana , salvo però all' Uditore della Camera ,
 » e suo Luogotenente Generale , in qualche
 » caso particolare , il diritto di commettere la
 » Processura fuori di detto Turno , e con es-
 » pressa dichiarazione , che li suddetti Sosti-
 » tuti processanti siano sempre tenuti di pren-

322
BENEDICTI XIV.
POST. » gran Tribunale del Mondo Cattolico, ci siamo
A. XIV. » determinati, sull' esempio di simile provve-
» dimento da Noi parimente dato all' altro No-
» stro Tribunale del Governatore di Roma, di
» renderlo, come in appresso, più nobile, de-
» coroso, e rispettabile in rapporto alle Cause
» Criminali; provvedendo nel tempo stesso, che
» gl' Inquisiti, e Processati nelle Curie dei pro-
» prj Ordinarij, trovino bensì in esso il giusto
» e dovuto asilo, quando sono innocenti, ma
» non mai alcuna impunità, o alcun fomento
» alla loro dissubbidienza, quando sono colpe-
» voli.

Confirm. §. 3. » Avendo per tanto in questa Nostra
in primis » Cedola per espresse, e di parola in parola
omnem » registrate tutte et singole facoltà, Giurisdiz-
dicti Tri- » zioni, prerogative, e preeminenze, delle quali,
bunalis » per concessione de' nostri Predecessori e No-
jurisdict. » stra, gode, e può godere l' Uditore Generale
» della Nostra Camera Apostolica, e quelli in
» forma amplissima confermando, ed appro-
» vando, senz' alcuna benchè menoma restri-
» zione, o diminuzione: Come pure avendo
» per espresso lo stato presente del di lui Tri-
» bunale in Criminalibus, il numero degli Of-
» fiziali, e Ministri, che lo compongono, e di
» quelli, che hanno luogo e voto nella di lui
» Congregazione, e finalmente le facoltà, ed
» incombenze di cadauno di essi:

Pro ju- §. 4. » Di nostro Moto proprio, certa scienza
diciis Cri- » e pienezza della Nostra suprema, ed Apo-
min. duos » stolica Potestà, ad esempio di quello, che
Prælatos » già ordinò per il detto Tribunale del
Assesso- » Governo, e della medesima Costituzione,
res consti- » che in...
tuit, eis- » ca...
que locum » e...
inter Po- » e...
nentes »
Sac. Con- »
sult. assi- »
gna t. »

» ma però in vece di essere Ponenti di una
 » delle nostre Provincie , sieno , e debbano es-
 » sere ambidue Ponenti , ed Assessori del Tri-
 » bunale dell' Uditore Generale della Nostra
 » Camera , e che debbano intervenire a tutte
 » le Congregazioni Criminali , quali si terranno
 » avanti di esso : Come pure vogliamo , che
 » alle medesime Congregazioni Criminali debba
 » intervenire (come prima si costumava) l' U-
 » ditore pro tempore in Civilibus di esso Mon-
 » signore Uditore della Camera , anch' egli
 » come Assessore del medesimo in Criminali-
 » bus , dichiarando , che questo debba sedere
 » immediatamente dopo li suddetti due Po-
 » nenti di Consulta , quali sederanno imme-
 » diatamente dopo l' Uditore Generale della
 » Camera , secondo l' ordine fra di loro della
 » propria Prelatura o Anzianità.

*Eisdem
 precip-
 manus
 imponit ,
 suffrag-
 ferendi in
 Causis
 Criminal
 una cum
 A.C. ejus-
 que Audi-
 tore , et
 Locumte-
 nente
 Crim.*

§. 5. » Nella risoluzione delle Cause , che si
 » proporranno in detta Congregazione Crimi-
 » nale , avvranno voto decisivo il suddetto Mon-
 » signor Uditore della Camera pro tempore ,
 » coll' arbitrio però di astenersi , quante volte
 » così gli piacerà ; li tre Assessori suddetti , et
 » il Luogotenente Criminale Generale. Quanto
 » poi alli tre Sostituti Luogotenenti , ancorchè
 » in passato abbiano avuto il voto decisivo ,
 » vogliamo che in avvenire non abbiano se non
 » che il semplice Voto consultivo.

§. 6. » Li Processi dovranno compilarli come
 » per lo passato , tanto nelle Cause di prima
 » istanza , quanto anche , quando occorra , nelle
 » Cause di Appellazione , dalli tre Sostituti
 » secondo il dipartimento che
 » di loro sono di Setti-
 » all' Camera ,
 » in qualche
 » ammettere la
 » e con es-
 » detti Sosti-
 » ati di pren-

*Processus
 a quibus,
 et quo-
 modo ef-
 formandi.*

PONT. » dere di mano in mano dal suddetto Luogo-
 A. XIV. » tenente Generale nella formazione de' Processi
 » le opportune istruzioni.

Process. §. 7. » Sarà ancora peso di essi Sostituti
 compen- » Luogotenenti il formare a suo tempo il Ri-
 dia, seu » stretto di ciaschedun Processo, che dovrà
 restrictus » proporsi in Congregazione, con tutta atten-
 a quibus » zione, e fedeltà; ma questi Ristretti non
 fieri, et » dovranno mandarsi in giro all' Uditore della
 recogno- » Camera, nè agli altri tre Assessori, come si dirà
 sci de- » in appresso, se non dopo che saranno stati
 beant. » firmati, e sottoscritti da quel Sostituto, che
 » gli avrà formati, e successivamente ricono-
 » sciuti, e confrontati col Processo, dal mede-
 » simo Luogotenente Generale, quale ancor egli
 » dovrà restar debitore della integrità e sin-
 » cerità de' medesimi, e perciò sarà tenuto an-
 » cor esso sottoscriverli, ed approvarli di pro-
 » prio suo pugno.

Decreta §. 8. » Gli atti ordinatorj di qualunque Giu-
 circa » dizio, si faranno tutti, come si è costumato
 actus or- » fin' ora, avanti il Luogotenente Generale, e
 dinator. » quando alcuna delle Parti si crederà gravata
 fiant a » da qualche Decreto del medesimo, non do-
 solo Lo- » vrà citare per la reposizione avanti lo stesso
 cumten., » Uditore della Camera, com'è stato di recente
 recursus » introdotto con inutile prolungamento; ma
 autem ad » dovrà immediatamente ricorrere o all' Uditore
 solum Au- » della Segnatura di Giustizia, o all' Uditore
 dit. Sign. » pro tempore del Papa, in arbitrio de' quali,
 Just., vel » quando cada nell' ordinatoria alcun grave
 ad Audit. » Articolo, come tal volta cade, sarà di ri-
 SS. defe- » metterlo alla Decisione della piena Congre-
 rantur. » gazione: Ben inteso però che al suddetto
 » Luogotenente Generale non sia mai lecito,
 » sotto pena di nullità, pronunciare per sen-
 » tenza sopra Articoli meramente ordinatorj,
 » e che similmente alle Parti non sia mai le-
 » cito di ricorrere in Cause Criminali alla piena
 » Segnatura di Giustizia; essendo stato già di-
 » chiarato prima da Innocenzo X. Nostro Pre-
 » decessore, e poi anche da Noi in Segnatura

» di Grazia, in occasione di una Causa *Ala-* ANNO
 »-*trina*, che la piena Segnatura di Giustizia 1753.
 » non può, nè deve ingerirsi nelle Cause Cri-
 » minali, nè rispetto alla pertinenza anche tra
 » il Giudice Civile e Criminale, nè rispetto
 » alle Commissioni.

§. 9. » Ogni quindici giorni almeno, nel De tem-
 » giorno di Lunedì, dovrà l' Uditore della Ca- pore adu-
 » mera adunare avanti di se la Congregazione nandi
 » Criminale, a cui, oltre li tre Assessori sud- Congreg.
 » detti, dovranno intervenire tutti quelli, che Crim. A.
 » sono descritti nel pubblico Elenco di essa C., et in-
 » Congregazione, ed al medesimo Uditore della timandi
 » Camera Capo del Tribunale spetterà pari Causarum
 » mente destinare le Cause, che dovranno proposit.
 » porsi in ciascheduna Congregazione. Ma quin- communicand.
 » dici giorni prima dovrà la proposizione di Scriptur.
 » ogni Causa intimarsi dal Luogotenente alle atque Re-
 » parti interessate, con intimazione in iscritto, strictus.
 » acciò possano in detto tempo dedurre sì in
 » scritto, che in voce le loro ragioni; e res-
 » pettivamente ciascuna di esse Parti, tre giorni
 » almeno avanti la Proposizione, dovranno di-
 » stribuire alli Votanti, e comunicarsi vicen-
 » devolmente tra di loro; nella Sala di esso
 » Monsignor Uditore della Camera, le proprie
 » Scritture, et allegazioni, sotto la pena, in
 » caso di contravvenzione, di essere i rispettivi
 » Difensori inabilitati a scrivere, e comparire
 » nel Tribunale, ad arbitrio di detta Congre-
 » gazione.

§. 10. » Nel decorso similmente di detti quin-
 » dici giorni saranno tenuti li Sostituti Luo-
 » gotenenti, che avranno formati i Ristretti
 » de' Processi da proporsi in Congregazione,
 » firmati e sottoscritti, come sopra, mandare
 » in giro li medesimi Ristretti in primo luogo
 » al suddetto Monsignor Uditore della Camera,
 » e dappoi di mano in mano a ciascuno de'
 » suddetti tre Assessori, l' ultimo de' quali do-
 » vrà rimmetterli nelle mani de' rispettivi Sosti-

PONT. » tuti Luogotenenti, che gli avranno formati,
A. XIV. » per essere da essi riferiti in Congregazione.
Confir- §. II. » Affinchè poi il detto Tribunale dell'
mat suam » Uditore della Camera riesca e sia, come di
Constit. » sopra abbiamo detto, e Noi assolutamente
de Appel- » vogliamo, di giusto presidio agl' innocenti;
lat. et In- » ma non mai di sutterfugio, e fomento ai col-
hib. » pevoli, in dispregio de' loro immediati Supe-
 » riori, e in rilassamento della *Disciplina Ec-*
 » *clesiastica*: Considerando, che le Cause Cri-
 » minali vengono all' Uditor della Camera o
 » in grado di appellazione legittimamente in-
 » terposta, o anche in prima istanza, quando
 » specialmente gl' Inquisiti si costituiscono per-
 » sonalmente nelle Carceri a disposizione della
 » Santa Sede, e per essa dell' Uditor della Ca-
 » mera: Perciò, rispetto alle Cause d' appel-
 » lazione, confermiamo di nuovo la suddetta
 » Nostra Costituzione XLVIII. che incomincia
Ad militantis Ecclesie; incaricando il mede-
 » simo Uditore della Camera, perchè sia nel
 » suo Tribunale pienamente ed esattamente
 » eseguita; E solamente aggiungiamo, che
 » quante volte avvenga il caso, come non di
 » rado avviene, che qualcuno appelli dal De-
 » creto, o Giudicato del proprio Ordinario,
 » dopo che in virtù di quello stesso Giudicato
 » o Decreto, dal quale appella, è stato rila-
 » sciato dalle Carceri formali, o da altro qua-
 » lunque luogo, che prima di esso Giudicato
 » o Decreto gli era stato assegnato in luogo di
 » Carcere: In tal caso l' Uditor della Camera,
 » e suo Luogotenente Generale, non debba
 » ammettere l' appellazione, nè rilasciare al-
 » cuna inibizione, nè ordinare la trasmissione
 » degli atti, se prima l' Appellante non sarà
 » ritornato nelle Carceri formali, o in altro
 » luogo assegnatogli per Carcere, e che con
 » idonea cauzione non siasi obbligato a re-
 » starvi sino all' esito della Causa. Non essendo
 » giusto, che l' Inquisito, nel tempo stesso che
 » l' Inquisito, nel tempo stesso che impugna
 »

Eamque »
amplian- »
do, sta- »
tuit, quod »
Reus ap- »
pellans a »
Decreto, »
cujus vi- »
gore rela- »
xatus est, »
non au- »
diatur, »
nisi ad »
Carceres, »
sive in Cu- »
stodiam »
redeat. »

» per via d'appellazione il Giudicato del suo Ordinario, voglia goderne il beneficio, nella parte, che riguarda il suo rilascio dalle Carceri.

ANNO
1753.

§. 12. » Quindi passando all' altre suddette Cause di prima istanza, benchè i Nostri Prædecessori, e specialmente Benedetto XIII. di felice ricordanza, con sei Decreti che si trovano impressi dopo il Concilio Romano fog. 207. e segg. abbiano dato in questa parte utilissimi provvedimenti; nondimeno per accorrere, in quanto possiamo, alla malizia degli Uomini, quali sempre trovano nuove maniere per contravenire impunemente alle Leggi anche più sante:

Quoad
Causas
primæ in-
stantiæ
confirmat
tria De-
creta San-
Mem. Be-
ned. XIII.

§. 13. » Approviamo in primo luogo, e confermiamo in tutto e per tutto li primi tre Decreti del prelodato Benedetto XIII., nei quali si dispone come in appresso. *I. Recipi possint, et dumtaxat in Tribunali Auditoris Camere, Constituta Reorum in causis primæ instantiæ, in quibus de pœnis corporalibus agitur, habita ratione ad titulum inquisitionis; Non verò in Causis Censurarum, vel simplicis mulctæ, vel declarationis irregularitatis, sive in aliis Causis, in quibus dicta pœna corporalis non intrat. II. Regularium Constituta nunquam recipiantur. III. Hujusmodi Constituta fieri tantùm possint coram A. C. in Criminalibus, non verò coram alio Judice Appellationis, neque in Urbe, neque extra eam, nec etiam in Sacra Congregatione negotiis Episcoporum, et Regularium Præposita.*

§. 14. » Confermiamo parimente ad approviamo gli altri tre susseguenti Decreti, nei quali si ordina. *IV. Constitutus Reus coram A. C. debeat statim in carceribus formalibus Urbis detineri; deinde primùm expediantur in ejus Tribunali Litteræ inhibitoriales, et compulsoriales (absque eo quod Constitutus juret se suspectum habere Ordinarium) pro transmissione Actorum coram dicto Ordinario, nec possit Reus*

Item alia
tria De-
cret. ejus-
dem.

PONT. *habilitari per Urbem, et extra carceres formales;*
 A. XIV. *nisi visis et discussis Actis, et quatenus de jure sit locus dictæ habilitationi, audita Parte offensa, vel ejus Procuratore, si in Curia sit præsens, necnon Fisco R. C. A., et quatenus Causa sit cum Procuratore Fiscali Curiae Ecclesiasticæ, audito Promotore Fiscali Curiarum Episcopaliùm in Urbe, atque insuper facto de super verbo in plena Congregatione Criminali A. C. V. Si Acta vel non incepta coram Ordinario, vel sufficienter impinguata non fuerint, non communicentur Reo, sed eo retento in carceribus formalibus, committatur Ordinario Processus informativi compilatio, vel respectivè impinguatio, facienda expensis Partis querelantis, vel Fisci Ecclesiastici, si ea non adsit. VI. Actis sufficienter impinguatis, servatis servandis, procedatur ad expeditionem Causæ prout de jure, audita semper Parte offensa, vel ejus Procuratore, necnon Fisco R. C. A., et Curiarum Episcopaliùm, ut supra, in quolibet actu: Districtè injungente Sanctitate Sua, ut coram semetipso A. C. tractari et expediri faciat hujusmodi Causas juxta meritum justitiæ, ne Rei inquisiti, Forum Ordinarii declinantes in prima instantia, in Urbe quærant reatum præsidium.*

Ex prava
intelli-
gentia ter-
tiii et
quarti ex
dd. Decre-
tis, abu-
sus iuva-
luit habi-
litandi
Reos ad
habendam
Urbem
loco Car-
ceris ex-
tra casus
permissos

§. 15. » Ma perchè contro il vero senso del
 » terzo, e quarto de' riferiti Decreti si è an-
 » dato a poco a poco introducendo l'abuso di
 » accordare il beneficio dell' Abilitazione per
 » Roma anche nei casi, nei quali de jure non
 » deve accordarsi, col solo apparente motivo,
 » che l' Inquisito prima di costituirsi personal-
 » mente avanti l' A. C., era stato similmente
 » abilitato dal proprio Ordinario ad avere il
 » Palazzo o la Città in luogo di carcere; non
 » si fa distinzione fra delitto e delitto; non si
 » discutono gli atti, anzi per lo più delle
 » volte neppur possono vedersi, ed esaminarsi,
 » perchè erano appena incominciati, quando
 » l' Inquisito è fuggito a Roma; la Parte offesa
 » o non vi è, o non si cura di comparire: Il

» Promotore Generale delle Curie Ecclesiasti-
 » che deputato da Benedetto XIII. poco o nullo
 » operava, e perciò si è lasciato di deputarlo;
 » e finalmente il Fiscale Generale di Roma, e
 » suo Sostituto, benchè sia citato, si contenta
 » di fare in piè della citazione una semplice
 » protesta generale, e questa fatta, aggravato
 » da altre incombenze del proprio Offizio, non
 » si prende altra cura: dal che avviene che
 » gl'Inquisiti, benchè consapevoli a loro stessi
 » del delitto; o delitti commessi, nondimeno
 » animati da forte speranza di essere abilitati
 » per una Città così vasta, come è Roma,
 » vengono francamente a costituirsi avanti
 » l' A. C., e si veggono passeggiare impunemente,
 » e darsi bel tempo, per tacere altri più gravi
 » disordini, de' quali non conviene far men-
 » zione.

§. 16. » Quindi è, che Noi, volendo restrin-
 » gere dentro i termini della ragione, e dell'
 » equità cotesta soverchia condiscendenza; or-
 » diniamo, e comandiamo, che quante volte
 » nè in Partibus, nè in Curia è stato com-
 » piuto, e pubblicato il Processo informativo,
 » o sia fiscale, non debba mai abilitarsi l'In-
 » quisito fuori delle carceri formali, benchè
 » prima di costituirsi foss' egli stato abilitato
 » dal proprio Ordinario; ma debba onnina-
 » mente osservarsi ed eseguirsi il suddetto *Quinto*
 » Decreto, nel quale si ordina non solo, che
 » quegli atti, che vi sono, non vengano com-
 » municati al Reo, ma in oltre, che si com-
 » metta all' Ordinario la compilazione, e re-
 » spettivamente l'impinguazione del Processo
 » informativo, da farsi a spese della Parte
 » Querelante, quando vi sia, e quando questa
 » non vi sia, a spese del Fisco Ecclesiastico;
 » e che intanto l'Inquisito si ritenga nelle car-
 » ceri formali. Avvertendo bene, che tal com-
 » missione si dia sempre all' Ordinario, an-
 » corchè l' Inquisito dica, e giuri d'averne
 » perorrescenza; imperciocchè restando a lui,

ANNO
1753.

Habi-
litatio
Rei prohi-
betur,
Processu
non com-
pleto aut
non pu-
blicato.

Confectio
Processus
semper
Ordinario
commit-
tenda.

Р о н т. » dopo pubblicato il Processo informativo , l'
 A. XIV. » arbitrio di ripetere, e ripulsare i Testimonj
 » Fiscali, e di fare le sue difese, tanto basta
 » per escludere qualunque pretesto di perorre-
 » scenza.

Ejusdem publicatio fieri nequit, antequam Reus constitutur. §. 17. » Ed avvertendo inoltre , che quando mancano alla perfezione di esso Processo informativo, come per lo più mancano, gli esami, e costituiti degl' Inquisiti, perchè questi non possono più farsi dall' Ordinario, dopo che quelli sono partiti dalla Curia loro; debba in tal caso l' A. C. perfezionarlo in questa parte, con esaminare, e costituire l' Inquisito sopra gl' indizj acquistati nel processo de Partibus, e debba nelle solite forme contestargli il delitto, del quale viene imputato; Ne prima di tutto ciò possa venirsi alla pubblicazione del Processo, e molto meno alla proposizione, e risoluzione della Causa.

Completo et publicato Processu Informat. , si faciendus sit repetitivus, autdefensivus, tunc habilitari poterit arbitrio Congreg. §. 18. » Che se all' incontro il Processo informativo sarà stato già compiuto e pubblicato in Partibus, prima che il Reo venisse a costituirsi, oppur dopo che sarà compiuto, e pubblicato come sopra in Roma: In tal caso, se il Reo citato, secondo il costume, vorrà ripetere i Testimonj Fiscali, ovvero dichiarando di aver quelli *pro ritè, et rectè examinatis*, vorrà fare il Processo difensivo; allora solamente abbia la piena Congregazione la facoltà ed arbitrio di concedere l' abilitazione, che gli sarà domandata, ma non mai il solo Luogotenente. Con che però la medesima Congregazione regoli quest' arbitrio a misura degl' indizj, e delle prove, che risultano dal Processo Fiscale: e purchè inoltre non si tratti nè di delitto di carne, nè di aborto, ancorchè si dica non animato nè di omicidio, nè di falsità con danno grave, nè di furto magno, o sacrilego, nè finalmente di altro delitto enorme: volendo Noi, che in questa sorta di delitti non si accordi

» mai l'abilitazione fuori delle carceri for-
» mali.

§. 19. » Che se l'Inquisito dopo essere stato
» compiuto, e pubblicato, come sopra, il Pro-
» cesso informativo in Partibus, o in Roma,
» non chiederà che si faccia altro processo ri-
» petitivo o difensivo, ma crederà col solo in-
» formativo potersi spurgare dal preteso delitto:
» Siccome in tal caso cessa ogni motivo d'abi-
» litarlo extra carceres, quale tutto consiste
» nella lunghezza del tempo, che si richiede
» per la compilazione di tali Processi, così l'
» A. C. potrà bensì accelerare la proposizione
» della causa, e procedere al Decreto, o Sen-
» tenza definitiva, con ricevere ancora le Fedi
» de' Testimonj, o altri documenti, che piacerà
» al Reo di produrre in sua difesa, conside-
» randoli per suo lume, come Atti e Testimonj
» estragiudiziali: Ma non dovrà abilitare il Reo,
» se non quando ad istanza del Fisco, o suo
» aderente, si dovesse procedere alla compulsa
» di detti Atti, e rispettivamente all'esame de'
» Testimonj prodotti a difesa, giacchè allora
» solamente risorgerebbe il motivo della lun-
» ghezza del tempo necessario per la suddetta
» compulsa ad esame.

§. 20. » In qualunque caso però si creda
» dalla piena Congregazione esser luogo all'ar-
» bitrio di abilitare l'inquisito per Roma, vo-
» gliamo e dichiariamo, che non perciò sia le-
» cito al Reo abilitato il celebrare la Santa
» Messa, o esercitare in altro modo gli Ordini:
» essendo troppo giusto, che ne resti sospeso
» fino a che la Causa Criminale venga del
» tutto terminata in suo favore, e che in
» tanto, non ostante l'abilitazione, si abbia
» l'Inquisito a riputare, come se fosse carce-
» rato nelle carceri formali; Per lo che sarà
» cura del Luogotenente Generale, prima an-
» cora, che si pubblichi il Decreto d'abilita-
» zione, di mandarne con suo Viglietto l'op-
» portuno avviso alla Curia del Nostro Reve-

ANNO
1753.

Si autem
illius de-
fensio fiet
sine novo
Processu,
in Carce-
ribus ma-
neat us-
que ad
exitum
Causæ.

Etiamsi
habilitetur
Inquisitus per
Urbem,
non per-
mittatur
Missam
celebrare.

PONT. » rendissimo Cardinal Vicario, o suo Vicege-
 A. XIV. » rente, affinchè resti eseguita la suddetta sos-
 » pensione.

Curia §. 21. » Ingiungiamo intanto, e strettamente
 Tribuna- » incarichiamo Monsig. Uditore Generale *pro*
 lis, a quo » *tempore*, che nella discussione, o risoluzione
 appella- » delle Cause Criminali si abbia *sempre* dal
 tum est, » suo Tribunale tutto il rispetto, *che si deve*
 non facile » a i Vescovi, ed altri Ordinarij; e che perciò
 condem- » non così facilmente si venga a condannare le
 nari de- » Curie Ecclesiastiche al rifacimento de' danni,
 bet ad da- » e delle spese; ma quante volte dal Processo
 mna et » informativo risultino indizj sufficienti alla
 expensas. » Cattura, la Congregazione si astenga da si-
 » mili condanne, bastando tali indizj per esclu-
 » dere nel Giudice quella vera e propria ca-
 » lunnia, che si ricerca per condannarlo.

Modus §. 22. » Molto più deve attendere, che i
 a Defen- » Difensori tanto in scritto, quanto in voce,
 soribus in » si portino con tutta modestia, non solo fra
 scribendo » di loro, ma ancora e molto più in rapporto
 agendo » a i Giudici, ed altri Ministri di dette Curie
 que ser- » Ecclesiastiche; E nel caso, che alcuno con-
 vandus. » travenga, a lui specialmente raccomandiamo
 » di punirlo severamente, o con sospenderlo
 » dalla facoltà di attitare, e scrivere nel suo
 » Tribunale, o anche con procedere alla car-
 » cerazione, fattane parola nella piena Congre-
 » gazione.

Alia le- §. 23. » Finalmente ricordiamo al medesimo
 ges obser- » Monsignor Uditore, che insista ed invigili
 vandæ » sopra la puntuale ed esatta osservanza delli
 præsertim » Regolamenti da Noi dati nel Nostro moto
 circa Ta- » proprio delli 12. Maggio 1749. inserito e con-
 xam Ju- » fermato nella detta Bolla, che incomincia
 dicum et » *Justitiæ gladium*, e specialmente in quella
 Notario- » parte, che riguarda la tassa degli emolumen-
 rum. » ti, che possono giustamente esigersi da i Giu-
 » dici, e Notarij per gli Atti Criminali; e che
 » in questa parte non si fidi punto de' Ministri,
 » e Notarij del suo Tribunale, quali si lasciano
 » facilmente sedurre dall' avidità di maggior

» lucro, ma di quando in quando ne senta ex
 » Officio, e ne interroghi egli stesso i Curiali; ANNO
 » e venendo ad iscoprire, che qualcuno abbia 1753.
 » contravenuto, proceda onninamente alle pene
 » comminate in esso Moto proprio; essendo
 » così mente, e volontà Nostra espressa.

§. 24. » Volendo e decretando, che alla pre- *Clausulæ*
 » sente Cedola di Moto proprio, benchè non *Chirogra-*
 » esibita, nè registrata in Camera, e ne' suoi *phi.*
 » Libri, non possa mai darsi ne opporsi di surrezio-
 » ne, orrezione, nè d'alcun altro vizio, o difetto
 » della Nostra volontà, ed intenzione, nè che
 » mai sotto tali, o altri pretesti, quantunque
 » validi, validissimi, e giuridichi, anche di Jus
 » quæstio, e pregiudizio del Terzo, possa essere
 » impugnata, moderata, e rievocata, ridotta ad
 » viam Juris, o concedersi contro di essa l'ape-
 » rizione Oris, o altro qualunque rimedio: E
 » che così, e non altrimenti debba sempre, ed
 » in perpetuo giudicarsi, definirsi, ed inter-
 » pretarsi da qualsisia Giudice e Tribunale,
 » benchè Collegiale, Congregazioni, anche de'
 » Reverendissimi Cardinali, Camerlengo di
 » Santa Chiesa, Tesoriere, Rota, Camera, e
 » qualunque altro, togliendo loro ogni facoltà,
 » e giurisdizione di definire, ed interpretare
 » in contrario: Dichiarando Noi sin d' adesso
 » preventivamente nullo, irritato, ed invalido
 » tutto ciò, che da ciascuno di essi con qual-
 » sivoglia autorità scientemente, o ignorante-
 » mente fosse in qualunque tempo giudicato,
 » o si tentasse di giudicare contro la forma e
 » disposizione della presente Nostra Cedola di
 » Moto proprio; quale vogliamo, che vaglia,
 » e debba avere sempre ed in perpetuo il suo
 » pieno effetto, esecuzione, e vigore, colla
 » semplice Nostra sottoscrizione, benchè non
 » vi sieno state chiamate, sentite, o citate
 » qualsisiano Persone, ancorchè privilegiate, e
 » privilegiatissime, Ecclesiastiche, e Luoghi
 » Pii, che avessero, o pretendessero avere in-
 » teresse nella presente Nostra disposizione, e

PONT. » che per comprenderla fosse bisogno di spe-
A. XIV. » cial menzione.

§. 25. » Non ostante la Bolla di Pio IV. No-
 » stro Predecessore *de Registrandis*, la Regola
 » della Nostra Cancellaria *de jure quæsitò non*
 » *tollendo*, e non ostanti ancora tutti, qualsi-
 » sieno Chirografi, Brevi, Ordinazioni, e Co-
 » stituzioni Apostoliche Nostre, e de' Nostri
 » Predecessori, Bandi, et Editti, in virtù d'essi,
 » et in qualunque altro modo emanati affissi,
 » e pubblicati, Leggi, Statuti, Riforme, stili,
 » usi, consuetudini, e qualunque altra cosa,
 » che facesse, o potesse fare in contrario:
 » Alle quali tutte e singole, avendone il tenore
 » qui per espresso, e di parola in parola in-
 » serto, e registrato, e supplendo colla pienezza
 » della Nostra Potestà Pontificia ad ogni vizio,
 » e difetto quantunque sostanziale, e formale,
 » che vi potesse intervenire; per questa volta
 » sola, e per la piena e totale esecuzione di
 » quanto si contiene nella presente Nostra
 » Cedola di Moto proprio, amplamente, ed in
 » ogni più valida forma deroghiamo.

» Dato dal Nostro Palazzo di Monte Cavallo
 » questo dì 14. Settembre 1753. »

Subscri-
 ptio Pon-
 tificis.

Bulla
 Chirogra-
 phum con-
 firmat, et
 illius ob-
 servan-
 tiam præ-
 cipit.

BENEDICTUS PAPA XIV.

§. 26. Cùm autem præmissa omnia ad augen-
 dam dignitatem dicti Tribunalis Auditoris Ge-
 neralis Causarum Curia Camera Nostræ Aposto-
 licæ, simulque ad rectam in eo justitiæ admi-
 nistrationem futuris temporibus asserendam,
 opportuna et apta fore conspiciamus; ne eadem
 ullo unquam tempore debitis fraudentur effecti-
 bus; Nos eandem præinsertam Schedulam,
 omniaque et singula in ea contenta et expressa,
 et a Nobis per eam, ut præfertur, sancita,
 volita, et ordinata, Motu, scientiâ et potestatis
 plenitudine paribus, harum litterarum Nostra-
 rum tenore confirmamus, et approbamus, eis-
 que perpetuum et inviolabile præsentis Nostræ

ANNO
1753.

perpetuò valituræ Sanctionis robur et firmitatem adjicimus; atque iterùm et ex integro ea omnia et singula, in omnibus et per omnia, juxta præinsertæ Schedulæ seriem, continentiam et tendrem, eadem Apostolica auctoritate statuimus, volumus, et ordinamus; eademque ab iis, ad quos spectat, et pro tempore spectabit in futurum, perpetuò observari et exactissimè impleri jubemus, atque præcipimus.

§. 27. Mandantes propterea dilectis Filiis, Nostro, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Camerario, dictoque Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditori Generali, ejusque Assessoribus, et Auditoribus, ac Locumtenenti in Criminalibus, pro tempore existentibus et futuris, aliisque, ad quos pertinet, seu pertinebit in posterum, ut præmissa omnia et singula observent, ac ab omnibus, ad quos spectat, et quandocumque spectabit, exactissimè observari faciant; inobedientes verò opportunis juris et facti remediis coërceant et compescant, tam ex Officio, quàm ad instantiam Advocati Pauperum, Procuratoris Fisci, Commissarii Cameræ, et Procuratorum Pauperum pro tempore existentium, seu Partis querelantis, et aliorum, quorum interest; omni et quacumque appellatione, sive recursu, adversus præmissorum observantiam et executionem forsitan interponendis, omninò postpositis, et remotis.

§. 28. Ac decernentes præinsertam Schedulam. necnon præsentis Nostras Litteras, perpetuò validas, firmas, et efficaces esse et fore, ac, quibuscumque juris seu facti defectibus, qui adversus illas quovis modo, seu quavis ex causa opponi, seu objici possent, minimè refragantibus, suos plenarios et integros effectus sortiiri, et obtinere; easque propterea, omnibus et singulis impedimentis penitus rejectis, ac neutiquam attentis, ab illis, ad quos spectat, et pro tempore quomodolibet spectabit, sublata præfatis omnibus aliisque quibuslibet aliter statuendi et interpretandi facultate, in-

Clausulæ
pro præ-
missorum
firmitate.

PONT. violabiliter et inconcussè observari debere : Ac
A. XIV. irritum et inanè decernentes , si secùs super his
a quoquam quavis auctoritate scienter vel igno-
ranter contigerit attentari.

Derogatio §. 29. Non obstantibus omnibus iis, quæ in
contrariis ipsa præinserta Scheda non obstare voluimus,
et quibusvis aliis Constitutionibus et ordinatio-
nibus Apostolicis, ejusdemque Tribunalis facultatibus, stylis, usibus, et consuetudinibus etiam
immemorabilibus, cæterisque contrariis quibus-
cumque.

Sanctio §. 30. Nulli ergo omnino Hominum liceat
pœnalis. hanc paginam Nostræ confirmationis, appro-
bationis, roboris adjectionis, sanctionis, ordi-
nationis, jussionis, præcepti, mandati, decreti
infringere, vel ei quusu temerario contraire :
Siquis autem hoc attentare præsumpserit, in-
dignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum
Petri et Pauli Apostolorum ejus, se noverit in-
cursurum.

Dat. Pont. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem
an. XIV. Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septin-
die prima gesimo quinquagesimo tertio, Kalendis Octo-
Octobris bris, Pontificatus Nostri Anno Quartodecimo.
1753.

D. Card. Passioneus.

J. Datarius.

VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

Loco ✕ Plumbi.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium,

mmmmmm

TERRA SUBLACI

XXVII.

Aliaque Oppida, et Loca, intra ditionem Ecclesiasticam sita, Monasterio S. Scholasticæ sublacen. antea subjecta, a temporali dominio et jurisdictione Monasterii præfati, et Abbatum eximuntur, et Cameræ Apostolicæ, quoad temporalem hujusmodi jurisdictionem et dominium, applicantur et incorporantur; præservatis Monasterio ac Abbatibus jurisdictione spirituali, necnon emolumentis a præfata temporali jurisdictione promanantibus.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

COMMENDATAM Nobis unà cum Suprema Ecclesiæ et Reipublicæ administratione omnium Populorum Apostolicæ Sedis temporali Dominio subditorum felicitatem pro viribus promovere cupientes; quum hanc potissimum ex eo pendere non ignoremus, ut optima regiminis forma inter illos stabiliatur, per quam in mutua animorum concordia, ab omni tumultu, rixa, et perturbatione remoti, et in debita erga eandem Apostolicam Sedem fide ac devotione, contineantur; nec aliàs omisimus, nec unquam omittendum Nobis esse censemus, ad saluberrimum hujusmodi finem obtinendum, providentiæ Nostræ studia, et potestatis Nobis traditæ plenitudinem interponere, ubicumque rerum necessitatem id postulare noverimus, et ad propositum publicæ utilitatis augmentum opportunè expedire.

Pontificia
cura, ut
S. R. E.
Subditi
in recto
ordine, et
mutua
concordia
persistant

Tbm. X.

P

PONT. §. 1. Huic autem instituto Nostro, et recti
 A. XIV. regiminis rationi deesse Nobis videremur, nisi
 Peculia- nunc temporali gubernio Terræ Sublaci, alia-
 nis provi- rumque Terrarum, Castrorum, et Locorum
 dentia re- intra fines temporalis Ditionis Sanctæ Romanæ
 quiritur Ecclesiæ consistentium, et a Monasterio, Ab-
 pro locis batia nuncupato Sanctæ Scholasticæ Sublacen.
 Monaste- Ordinis Sancti Benedicti, Nullius *Diocesis* in
 rio Subla- Districtu Urbis, dependentium, quod quidem
 cen. in variis perturbationum generibus et sæpe aliàs,
 tempora- et Pontificatus etiam Nostri tempore non semel-
 libus sub- agitatum fuisse doluimus, paterna sollicitudine
 jectis. consuleremus.

Nec alia §. 2. Cùmque Monasterium prædictum, quod
 magis ido- bonæ memoriæ Joannes Baptista, dum viveret,
 nea digno- Episcopus Albanensis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
 acitur, Cardinalis Spinola nuncupatus in Commendam
 quam eo- ad sui vitam ex concessione et dispensatione
 rum sub- Apostolicis obtinebat, illius Commenda per
 jectio im- obitum dicti Joannis Baptistæ Episcopi et Car-
 mediatiè dinalis illius ultimi possessoris Commendatarii
 jurisdict. cessante, vacaverit, et vacet adhuc ad præ-
 Sedis Ap. sens; facile Nobis fuit, hujusmodi vacatione
 durante, cognoscere, dictam Sublaci Terram,
 cum aliis prædictis Terris, Castris, et Locis
 ab eodem Monasterio dependentibus, quæ ha-
 ctenùs non solum spiritali, verum etiam tem-
 porali dicti Monasterii, illiusque Abbatis seu
 Commendatarii pro tempore existentis, juris-
 dictioni immediatè subjectæ atque subjecta ex-
 titerunt, non alia meliori et magis proficua
 gubernii forma regi posse, nec Hominum ibi
 degentium tranquillitati et commodis melius
 provisum fore, quàm si eadem Sublaci, et
 aliæ Terræ, Castra, et Loca prædicta, prævia
 illarum et illorum a dicto Monasterio, illius-
 que Abbate, seu Commendatario hujusmodi,
 quoad temporalem in illis jurisdictionem, dis-
 membratione et segregatione, immediato Sedis
 et Camera Apostolicæ dominio perpetuo sub-
 jicerentur, et unirentur.

§. 3. Habita igitur super his diligenti consideratione, ac omnibus et singulis maturè pensatis, Motu proprio et ex certâ scientiâ, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictam Terram Sublaci, cum aliis Terris, Castris, et Locis hujusmodi annexis, et a sæpedito Monasterio dependentibus, ut præfertur, intra tamen fines præfatæ Ditionis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ sitis, quæcumque hactenùs temporali simul et spirituali jurisdictioni, ac forsan proprietati, directo dominio, et superioritati dicti Monasterii, illiusque Abbatis et Commendatarii præfati, subjectæ et subjecta extiterunt, quarum et quorum omnium et singularum ac singulorum denominationes et vocabula, cum earum et eorum situationibus, Territoriis, eorumque extensionibus et confinibus, præsentibus pro expressis et singulariter nominatis et specificatis haberi volumus, (salvis tamen integrè, et absque ulla diminutione, ac in perpetuum dicto Monasterio, illiusque Abbati, seu Commendatario pro tempore existenti Jurisdictione Ecclesiastica et spirituali super prædicta Sublaci, aliisque Terris, Castris, et Locis annexis et dependentibus prædictis, illarumque et illorum Clero et Populo; ac salvo etiam privilegio et jure privato tam venandi, quàm piscandi, eodem modo, quo Abbates dicti Monasterii, Commendatarii pro tempore existentes hujusmodi privilegio ac jure gavisi sunt, et gaudere consueverunt, nec non salva jurisdictione spirituali simul et temporali, ac proprietate, dominio, et superioritate super qualibet alia Terra, ac quolibet alio Castro, et Loco, extra Ditionem temporalem ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ sita, ac sito, et ab eodem Monasterio quomodolibet dependente), ex nunc, et de cætero, ac perpetuis futuris temporibus, quoad temporalem in illis jurisdictionem, ab ejusdem Monasterii ejusque Abbatis, et Commendatarii pro tempore existentis jurisdictione, ipsarum tenore præsentium, separamus, dividimus, et

ANNO
1753.
Ideo Pont.
separat a
dicto Mo-
nasterio
tempora-
lem juris-
dictionem
in Sublaci
aliisque
Terris in
statu Ec-
clesiasti-
coconsiat.

Præser-
vata ta-
men Ju-
risdict.
Ecclesia-
stica, ac
jure ve-
nandi, et
piscandi,
ac etiam
jurisdict.
temporali
in Locis
extra Di-
tionem
Sanctæ
Sedis.

PONT. disjungimus; prædictamque Sublaci, aliasque
 A. XIV. Terras, Castra, et Loca hujusmodi, quoad di-
 Acjurisd. ctam temporalem in illis jurisdictionem, ad
 temporal. præfatam Sedem, et Cameram Apostolicam,
 separatam earundem præsentium vigore, avocamus, ei-
 cum uni- que perpetuò applicamus, appropriamus, et in-
 verso S. corporamus, ac cum supremo ejusdem Sedis et
 Sedis im- Cameræ dominiq, et reliqua illius *immediata*
 mediato temporalis Ditione consolidamus.
 dominio §. 4. Decernentes, omnimodam temporalem
 consoli- jurisdictionem, nec non proprietatem, seu di-
 dat. rectum dominium, ac etiam superioritatem su-
 per dicta Sublaci, aliisque Terris, Castris, et
 Locis, ut præfertur, separatim, divisim, et dis-
 junctis, deinceps et perpetuò penès Sedem et
 Cameram prædictam residere debere, neque
 prædictum Monasterium, ejusque futuros Ab-
 bates, et Commendatarios, aliquod jus et actio-
 nem aliquam super illis habere, aut præten-
 dere posse; ad quorum effectum omnes et sin-
 gulas utriusque sexus Personas ex prædicta
 Sublaci, aliisque Terris, Castris, et Locis hu-
 jusmodi oriundas, et in eis respectivè degen-
 tes, præsentis, et futuras ab omni jurisdictione,
 potestate, auctoritate, subjectione, dominio,
 gubernio, et superioritate temporali Abbatis et
 Commendatarii dicti Monasterii pro tempore
 existentis, ejusque Officialium et Ministrorum,
 ac a qualibet vassallagii, clientelæ, fidelitatis,
 et cujuscumque alterius servitutis, ratione tem-
 poralis jurisdictionis tantum debitorum, præ-
 statione; ita ut Personæ, ut præfertur, oriundæ,
 et inibi degentes, deinceps quoad temporale
 regimen et gubernium, aliaque præmissa, non
 alium, quàm Romanum Pontificem pro tem-
 pore existentem, ac Sedem et Cameram præ-
 dictam, recognoscere, eique parere debeant,
 etiam perpetuò liberamus, eximimus, et absol-
 vimus.

Bona ju. §. 5. Et quoniam aliæ quædam intra fines
 risd. dicti prædictæ Ecclesiasticæ Ditionis forsitan existunt
 Monaste. Terræ, seu Castra, et Loca jurisdictionalia, a

proprietate ac directo dominio seu superioritate ejusdem Monasterii dependentia, quæ ab aliquibus in feudum, vel censum, et recognitionem tenentur, et possidentur; Si quando illæ et illa, ob non solutum canonem, censum, aut recognitionem, seu ob servitia non præstita, aut pacta non servata, vel ob lineam finitam, aut alio quovis titulo et capite, jam nunc devoluta esse, aut in posterum devolvi contingat: Nos illas, et illa, quæ scilicet intra prædictæ Ditionis fines dumtaxat, ut præfertur, existant, quoad directum dominium et temporalem jurisdictionem hujusmodi, non amplius ad dictum Monasterium, sed ad ipsam Sedem et Cameram Apostolicam, ex nunc prout ex tunc, perpetuò devolvi et reverti, et ex tunc prout ex nunc devoluta censi, volumus, statuimus, et declaramus.

ANNO
1753.
rii aliis
in censum
concessa
in casu
devolut.
eidem S.
Sedi ap-
plicat.

§. 6. Cætera verò non jurisdictionalia bona, seu jura; et prædia rustica aut urbana, in dictis Terris, Castris, et Locis, quoad temporalem jurisdictionem, ut præfertur, separatis, ac respectivè applicatis; et incorporatis, illorumque Territoriis, existentia, quæ aliàs, a dicti Monasterii Abbatibus et Commendatariis in emphyteusim, seu livellum, aut locationem, vel alio titulo, aut nomine, quibusvis Personis concessa, vel aliàs, ex juribus ejusdem Monasterii possessa dignoscantur, si quandocumque ex quovis capite devolvi contingat, aut etiamsi eadem ob delictum Fisco subjicienda et applicanda forent, volumus et declaramus, eidem Monasterio, ejusque Abbati et Commendatario pro tempore existenti, quoad directum et utile dominium, perpetuò reservata esse et censi; adeoque eadem pro tempore ad Monasterium ipsum, ejusque Abbatem et Commendatarium, devolvi et reverti statuimus et decernimus.

Bona verò
non ju-
risd. in
simili ca-
su Mona-
sterio ad-
judicat.

§. 7. Quod si, circa aliqua bona hujusmodi, ex statutaria forsitan dispositione, seu ex contractu, aut privilegio, vel aliàs, id juris obtineat, ut Vassallis ejusdem Monasterii dumtaxat

Bona per
Monaste-
rium ori-
ginarii

PONT. in emptytensiam, livellum, aut censum con-
 A. XIV. cedi. aut locari, vel in favorem eorundem re-
 conceden- novari soleant, aut debeant: Volumus, et sta-
 da, eis- tumus. ut posthac eisdem, non amplius ut
 dem sed Vassallis ipsius Monasterii, sed tanquam eorum-
 non ut dem Terrarum, et Castrorum sen Locorum origi-
 nariis. et incolis, Nobis, ac dictæ Sedi, et
 Camera Apostolicæ subjectis, Nostrique, et
 Successorum Nostrorum Vassallis, servata ta-
 men in reliquis omnibus forma in similibus con-
 cessionibus, locationibus, et renovationibus ser-
 var. solita. concedi, locari, et respectivè re-
 novari. poterint.

Item. Ceterum omnes. et singulos dicti Mo-
 nasterii redditus. redditus. vineas. domos, palatia,
 redditus. redditus. redditus. redditus, et proventus,
 redditus. redditus. redditus. redditus, et Fullonicas,
 redditus. redditus. redditus. redditus, et
 redditus. redditus. redditus. redditus, etiam, census,
 redditus. redditus. redditus. redditus, aut
 redditus. redditus. redditus. redditus, quæcumque in
 redditus. redditus. redditus. redditus, ab eodem
 redditus. redditus. redditus. redditus, ac re-
 redditus. redditus. redditus. redditus, ac etiam
 redditus. redditus. redditus. redditus, seu ex eis-
 redditus. redditus. redditus. redditus, non
 redditus. redditus. redditus. redditus, temporalis, ejusque
 redditus. redditus. redditus. redditus, aut conven-
 redditus. redditus. redditus. redditus, seu consuetudinum
 redditus. redditus. redditus. redditus, consueverunt,
 redditus. redditus. redditus. redditus, divisione,
 redditus. redditus. redditus. redditus, applicatione,
 redditus. redditus. redditus. redditus, comprehendendi,
 redditus. redditus. redditus. redditus, pro tempore
 redditus. redditus. redditus. redditus, et Commendatariis similiter
 redditus. redditus. redditus. redditus, ita ut præ-
 redditus. redditus. redditus. redditus, et Commendatariis illis omnibus
 redditus. redditus. redditus. redditus, dictosque fructus, reddi-
 redditus. redditus. redditus. redditus, et emolumenta
 redditus. redditus. redditus. redditus, præterquam ex
 redditus. redditus. redditus. redditus, jurisdictione. et illius exercitio

ANNO
1753.

provenientes, et provenientia, percipere, exigere, et levare, ac in suos dictique Monasterii usus, et utilitatem convertere, liberè, et licitè perpetuò possint, et valeant; prout alii ejusdem Monasterii Abbates, et Commendatarii hactenus potuerunt, ac etiam debuerunt, et fecerunt, earumdem præsentium tenore decernimus, et expressè declaramus.

§. 9. Ne autem futuris temporibus dubitari aut controverti contingat, quænam ex dictis emolumentis, seu præstationibus, aliisque proventibus, et redditibus, ex jurisdictione temporali prædicta, ejusque exercitio proveniant, et consequenter sub præsentis dismembratione, separatione, et applicatione comprehensa, vel contra eisdem Monasterio, ac Abbatibus, et Commendatariis reservata sint, et censi debeant; simulque pateat, qua lege ac methodo dictarum Terrarum, Castrorum, atque Locorum regimen atque gubernium in temporalibus deinceps procedere et administrari; et qua ratione occurrentes expensæ ac sumptus pro eodem temporali gubernio et regimine, exigere, supportari, et erogari debeant; Nos ipsi hæc omnia in peculiari Scheda Nostri Motus proprii, eadem infrascripta die Nostra manu signata, latius declaravimus, et opportunè præscripsimus; quam quidem Schedulam, uti partem integram præsentium, et tanquam eisdem præsentibus de verbo ad verbum insertam haberi volumus, et juxta declarationes in eadem expressas, quoad præmissa, judicari et censi, atque omnia et singula in eadem præscripta et ordinata plenissimè adimpleri, ac perpetuò observari præcipimus et mandamus.

§. 10. Denique tam præsentibus Litteris, quam dictam Schedulam et in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis aliquod interesse habentes, seu habere prætendentes ad id vocati, citati, et auditi non fuerint; seu causæ, propter quas eadem præsentibus emanaverint, satis adductæ et verificatæ non

Emolum.
temporal.
jurisd.
seorsim
expri-
menda et
eorum
usum præ-
scribend.
sibi reser-
vat.

Clausulæ
pro præ-
misso-
rum fir-
mitate.

PONT. in emphyteusim, livellum, aut censum co-
 A. XIV. cedi, aut locari, vel in favorem eorundem re-
 conceden- novari soleant, aut debeant : Volumus, et sta-
 da, eis- tuimus, ut posthac eisdem, non amplius ut
 dem sed Vassallis ipsius Monasterii, sed tanquam eorum-
 non ut dem Terrarum, et Castrorum seu Locorum ori-
 non ut ginariis, et incolis, Nobis, ac dictæ Sedi, et
 subditis Camera Apostolicæ subjectis, Nostrisque, et
 Monaste- rii, con- Successorum Nostrorum Vassallis, servata ta-
 cedi debe- men in reliquis omnibus forma in similibus con-
 rat. decla- cessionibus, locationibus, et renovationibus ser-
 vari solita, concedi, locari, et respectivè re-
 novari pergant.

Decernit
 omnia
 bona et
 fructus
 Mon. non
 ratione
 tempora-
 lis juris.
 spectan.,
 ad illud
 ut antea
 pertinere
 debere.

§. 8. Cæterum omnes, et singulos dicti Mo-
 nasterii fundos, agros, vineas, domos, palatia,
 aliaque bona, fructus, redditus, et proventus,
 flumina, rivos, ac molendina, et Fullonicas,
 Juraque universa, et emolumenta in illis, et
 ex illis percipi solita, canones etiam, census,
 recognitiones, laudemia, regalias, vectigalia,
 portoria, decimas, præstationesque reales, aut
 pecuniarias, seu personales, quæcumque in
 dictis Terris, Castris, et Locis, ab eodem
 Monasterio, ut præfertur, separatis, ac re-
 spectivè applicatis, et incorporatis, ac etiam
 ut supra devolvendis, consistunt, seu ex eis-
 dem, vel ex personis ibidem degentibus, non
 in vim solius jurisdictionis temporalis, ejusque
 exercitii, sed vigore statutorum, aut conven-
 tionum, vel privilegiorum, seu consuetudinum
 dicti Monasterii, percipi, et solvi consueverunt,
 nullatenus sub præsentis separatione, divisione,
 dismembratione, ac respectivè applicatione,
 appropriatione, et incorporatione comprehendi,
 sed eidem Monasterio, futurisque pro tempore
 illius Abbatibus, et Commendatariis similiter
 perpetuè reservata esse, et censeri; ita ut præ-
 dicti Abbates, et Commendatarii illis omnibus
 uti, frui, et gaudere, dictosque fructus, reddi-
 tus, proventus, præstationes, et emolumenta
 quæcumque, et undecumque, præterquam ex
 dicta temporali jurisdictione, et illius exercitio

ANNO
1753.

provenientes, et provenientia, percipere, exigere, et levare, ac in suos dictique Monasterii usus, et utilitatem convertere, liberè, et licitè perpetuò possint, et valeant; prout alii ejusdem Monasterii Abbates, et Commendatarii hactenus potuerunt, ac etiam debuerunt, et fecerunt, earumdem præsentium tenore decernimus, et expressè declaramus.

§. 9. Ne autem futuris temporibus dubitari aut controverti contingat, quænam ex dictis emolumentis, seu præstationibus, aliisque proventibus, et redditibus, ex jurisdictione temporali prædicta, ejusque exercitio proveniant, et consequenter sub præsentis dismembratione, separatione, et applicatione comprehensa, vel contra eisdem Monasterio, ac Abbatibus, et Commendatariis reservata sint, et censeri debeant; simulque pateat, qua lege ac methodo dictarum Terrarum, Castrorum, atque Locorum regimen atque gubernium in temporalibus deinceps procedere et administrari; et qua ratione occurrentes expensæ ac sumptus pro eodem temporali gubernio et regimine, exigere, supportari, et erogari debeant; Nos ipsi hæc omnia in peculiari Scheda Nostri Motus proprii, eadem infrascripta die Nostra manu signata, latius declaravimus, et opportunè præscripsimus; quam quidem Schedulam, uti partem integram præsentium, et tanquam eisdem præsentibus de verbo ad verbum insertam haberi volumus, et juxta declarationes in eadem expressas, quoad præmissa, judicari et censeri, atque omnia et singula in eadem præscripta et ordinata plenissimè adimpleri, ac perpetuò observari præcipimus et mandamus.

§. 10. Denique tam præsentibus Litteris, quam dictam Schedulam et in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis aliquod interesse habentes, seu habere prætendentes ad id vocati, citati, et auditi non fuerint, seu causæ, propter quas eadem præsentibus emanaverint, satis adductæ et verificatæ non

Emolum.
temporal.
jurisd.
seorsim
expri-
menda et
eorum
usum præ-
scribend.
sibi reser-
vat.

Clausulæ
pro præ-
missis
firmi-
tate.

PONT. fuerint, aut ex quovis capite et titulo, etiam
A. XIV. læsionis, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, in jus vel controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci minimè posse; Sicque in præmissis omnibus et singulis per quoscumque Judices, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, et Camerae Apostolicæ prædictæ Clericos ac ejusdem Camerae Thesaurarium Generalem, et Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate et auctoritate, judicari et definiri debere: Et quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

Derogatio
 contrariis

§. II. Non obstantibus præmissis, et quatenus opus sit, fel. rec. Symmaehi, et Pauli Secundi, et aliorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, nec non Joannis VII., Gregorii IV., Nicolai I., Joannis X., Benedicti VI., Benedicti VIII, Honorii III., Gregorii IX, Alexandri IV., Bonifacii etiam IX., ac forsitan etiam aliorum, super temporali jurisdictione dicti Monasterii, illiusque Abbatis, et Commendatarii pro tempore existentis, Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, Constitutionibus Apostolicis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, generalibusque Conciliis editis, ac una, de jure quæsito non tollendo, et altera, de dismembrationibus et applicationibus committendis ad partes, vocatis quorum interest, Nostri et Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon dicti Monasterii fundatione, et donationibus ei forsitan factis, et quorumvis Piorum Testatorum dispositionibus, dictique Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis et consuetudinibus: Privilegiis quoque, Indultis, et Litteris, quacumque etiam Apostolica auctoritate et liberalitate, eidem Monasterio, illiusque Abbatibus, Superioribus, Conventui, et Personis, sub quibus-

A N N O
1753.

eumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis; aliisque efficacioribus, et insolitis clausulis, ac irritantibus, et aliis decretis, per quoscumque etiam Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, et Sedem prædictam, etiam ad Imperatorum, Regum, Ducum et aliorum quorumcumque Principum instantiam, seu illorum contemplatione et intuitu, etiam motu simili, ac consistorialiter, vel aliàs quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plenè et sufficienter expressis habentes, ad præmissorum effectum, latissimè, et plenissimè, ac specialiter et expressè harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Volumus autem præsentibus Nostras Litteras ad formam Constitutionis recol. mem. Pii PP. IV. in Camera Apostolica, illiusque Libris registrari, ac earum exempla ad Valvas Ecclesiæ Sancti Joannis Lateranensis, et Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, aliisque Locis solitis et consuetis Urbis, appendi et publicari debere. Ipsarum verò Litterarum exempla, etiam impressa, manu alicujus Notarii publici subscripta, et Sigillo cujuscumque Curie Ecclesiasticæ, aut Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ obsignata, eandemque fidem promereri, quæ ipsis præsentibus præstaretur, si originaliter exhibitæ forent vel ostensæ.

Pontif. mandat præsentem Constitutionem in Camera Ap. registrari et publicari, ac transumptis illius fidei haberi.

§. 13. Nulli ergo omnino Hominum liceat paginam hanc Nostrarum separationis, divisionis, disjunctionis, avocationis, applicationis, appropriationis, incorporationis, consolidationis, liberationis, exemptionis, declarationis, statuti, præcepti, mandati, decreti, derogationis, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario con-

Sanctio pœnalis.

Розр. traire. Si quis autem hoc attentare præsumpse-
 A. XIV. rit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Bea-
 torum Petri et Pauli Apostolorum ejus se no-
 verit incursum.

Dat. Pont. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem
 An. XIV. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septin-
 die 7. No- gentesimo quinquagesimo tertio, septimo Idus
 vembriſ Novembris, Pontificatus Nostri Anno XIV.
 1753.

D. Card. Passioneus.

J. Datarius.

VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

J. B. Eugenius.

Loco ✕ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicat. die 25. Novembris 1753.

SUBSEQUITUR

Declaratio, quænam sint jura et Emolumenta ex temporali jurisdictione promanantia, quæque onera ex hujusmodi emolumentis sint imposterum sustinenda.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Motu proprio etc.

» **A**VENDO Noi sotto questo medesimo giorno **Motu pro-**
 » separati, divisi, e dismembrati dalli due **prio**, in
 » nasterj del Sagro Speco, e di Santa Scolastica **cui di-**
 » di Subiaco, dell' Ordine di S. Benedetto, e **chiarasi,**
 » dagli Abbati Commendatarj pro tempore, il **quali sie-**
 » dominio, governo, e giurisdizione temporale **no i di-**
 » della Terra di Subiaco, e de' Castelli, e Luo- **ritti e**
 » ghi Giurisdizionali da essa dipendenti, con **rendite**
 » tutti i proventi e rendite, che derivano da **della Giu-**
 » detta Giurisdizione temporale, e quelli e questi **risdizione**
 » appropriati, applicati, ed incorporati in per- **temporale**
 » petuo alla Nostra Camera Apostolica, salva
 » però sempre a' suddetti Abbati Commenda-
 » tarj la Giurisdizione Ecclesiastica e Spirituale,
 » la Privativa della Pesca, e della Caccia, e
 » salva ancora qualunque sorta di rendite, ed
 » emolumenti non provenienti dalla sola giu-
 » risdizione, e governo temporale, come più
 » largamente apparisce dalle Nostre Lettere
 » Apostoliche sopra ciò spedite *sub Plumbo*. Ed
 » essendoci in dette Lettere riservati di dichia-
 » rare, mediante le presente Cedola di Nostro
 » Moto proprio, quali sieno li diritti, rendite,
 » e proventi derivanti dalla detta Giurisdizione
 » temporale; come si abbiano in avvenire da

P O S T. » governare quanto al medesimo temporale le
A. XIV. » dette Terre, Castelli, e Luoghi dell' Abba-
 » zia; e come si debba supplire alle spese oc-
 » correnti per lo stesso governo temporale.
 » Quindi è, che avendo qui per espresso, e di
 » parola in parola inserto l'intero tenore di
 » dette Nostre Lettere Apostoliche, e volendo
 » che questa Nostra Cedola si abbia, e debba
 » aversi come parte integrante delle medesime:
 » Di Nostro Moto proprio, certa scienza, e pie-
 » nezza della Nostra Sovrana Podestà, decre-
 » tiamo, e dichiariamo, che i diritti, rendite,
 » e proventi derivanti da detta Giurisdizione
 » temporale sono:

Sono ri-
 dotti prin-
 cipalmen-
 te a ciu-
 que capi,
 e quali
 siano.

» *In primo luogo.* Il Provento et Affitto della
 » Cancelleria, e Cancellerie civili e criminali
 » dei Tribunali Laici; e degli Archivj, che at-
 » tualmente sono, o potranno stabilirsi in av-
 » venire in qualunque Terra e Luogo dell' Ab-
 » bazia.

» *Secundo.* La facoltà di deputare il Gover-
 » natore di Subiaco, e i Giudici Subalterni
 » d'ogni Luogo dell' Abbazia, e di esigere da
 » essi Giudici Subalterni gli emolumenti, ch'
 » erano soliti di pagare per la Spedizione delle
 » Patenti; In ordine a che, trovandosi presen-
 » temente affittato, per l'affitto fattone dal de-
 » fonto Abbate Commendatario, alla Comunità
 » della Camerata il pascolo della montagna di
 » Camposecco, per annui scudi duecento, con
 » la facoltà di nominare il Podestà dell' istessa
 » Terra; vogliamo, che si detragga dal detto
 » affitto, e che tanto meno corrisponda quella
 » Comunità al futuro Abbate, quanto importa
 » l'emolumenta della patente della suddetta
 » Podesteria, misurandolo e regolandolo da
 » quello, che per la medesima è stato solito altre
 » volte di pagarsi.

» *Terzo.* Le carceri situate in mezzo la Terra
 » di Subiaco vicino alla piazza, con l'abitazione
 » annessa per uso dei Birri, con tutti i suoi sti-
 » gli, e utensili, che dovranno servire per il

» Tribunale del Governo laicale; restando per
 » uso e comodo del Tribunale Ecclesiastico le
 » carceri esistenti nella Rocca e Palazzo spettante
 » all' Abbate Commendatario, al quale
 » però dovrà darsi liberamente anche l' uso, e
 » comodo di dette carceri laicali vicine alla
 » piazza, fino a tanto che avrà fatto accomodare
 » ed assortire degli stigli necessarj le suddette
 » carceri della Rocca.

» *Quarto.* Il Provento de' danni dati: quale
 » vogliamo, che si regoli, tanto rispetto all'
 » applicazione delle pene, quanto rispetto alla
 » cognizione delle Cause, a tenore di quanto
 » si prescrive colla Nostra Costituzione, che
 » incomincia: *Inveterata Reipublicæ incommoda*
 » : dei 25. Gennaro 1751., non ostante che
 » le Comunità dell' Abbazia nulla paghino in
 » Camera per il provento delle suddette pene.

» *Quinto.* Finalmente la Posta delle Lettere:
 » volendo Noi, che questa non più camini,
 » come caminava per lo passato, per mezzo
 » d' un Postiglione deputato dall' Abbate
 » Commendatario, e stipendiato per la maggior parte
 » da dette Comunità, mediante una certa annua
 » contribuzione; ma che resti, e si unisca
 » con tutte le altre Poste del Nostro Stato
 » Ecclesiastico, sotto l' appalto, e disposizione del
 » Generale delle Nostre Poste: Cosicchè le
 » dette Comunità, e ciascuna di esse, rimangano
 » in avvenire affatto libere da detta contribuzione,
 » e ciascheduno, che in Roma o in Subiaco vorrà
 » riscuotere le sue lettere, debba pagarne il porto,
 » secondo la Tariffa stabilita tra la Nostra
 » Camera, e il detto Generale delle Poste.
 » Vogliamo però e dichiariamo per quiete e
 » indennità degli Abitanti, ed Uomini dell'
 » Abbazia, che volendosi ne' giorni fuori di
 » Posta mandare da qualunque Particolare
 » Lettere o Pieghi per espresso, o per mezzo
 » di qualche Vetturale, o di altri; niuno possa
 » essere per ciò molestato, nè dal suddetto Ge-

PORT. » nerale delle Poste, nè da' Subappaltatori o
A. XIV. » Ministri.

Pesi an- §. 2. » Siccome dunque abbiamo separato,
nessi alla » e separiamo dall' Abbazia tutto quello, ch'è
Giurisdiz- » frutto ed emolumento della giurisdizione tem-
ione tem- » porale; così per la dovuta corresponsività
porale, » vogliamo, che sieno isgravati, e liberati la
da' quali » medesima Abbazia e li suoi Abbati *Commen-*
vien sgra- » datarj pro tempore, di tutto quello, ch'è
vata l'Ab- » peso dell' istessa giurisdizione; onde non sa-
bazia. » ranno essi in avvenire più obbligati a pagare

» il salario del Governatore di Subiaco, del
 » Bargello, e Birri, e degli altri Uffiziali del
 » Tribunale Secolare; ma dovranno unicamente
Ed addos- » soccombere a quelle spese, che saranno ne-
sati alle » cessarie per l' esercizio della Giurisdizione Ec-
Comuni- » clesiastica, e servizio del loro Tribunale Ab-
tà, da so- » baziale. E perchè questi stessi frutti, ed emo-
stenersi » lumenti derivanti dalla giurisdizione tempo-
con gli » porale, che abbiamo, come sopra, separati
Emola- » e incamerati, li cediamo in perpetuo ed ap-
menti ce- » plichiamo fino da ora al Corpo delle Co-
duti loro. » munità della suddetta Abbazia; Quindi è
 » che dovranno pensare in avvenire le Comu-
 » nità medesime a sopportare i pesi dell' is-
 » tessa giurisdizione: consistenti nel pagamento
 » di scudi cento annui al Governatore di Su-
 » biaco; scudi trecento al Bargello, con l'ob-
 » bligo di tenere al suo servizio dodici Birri,
 » ai quali dovranno somministrarsi i soliti uten-
 » sili, quando sono in giro per servizio di giu-
 » stizia nei luoghi dell' Abbazia; scudi venti-
 » quattro al Procuratore de' Poveri, ch'è ob-
 » bligato a difendere i Carcerati; scudi nove
 » e bajocchi sessanta al Mandataro; scudi tre
 » e bajocchi sessanta per provvedere giornal-
 » mente i Carcerati di acqua; scudi otto ba-
 » jocchi sessanta per il Cappellano, che deve
 » celebrare in ogni Festa la Santa Messa nella
 » Cappella delle Carceri; e scudo uno per la
 » cera in servizio della suddetta Cappella, nella
 » istessa guisa appunto, che si è costumato fin'

Con l'ob-
 bligo di
 supplire
 del pro-
 prio quan-
 do non
 fossero
 sufficienti

» ora. Al qual effetto , se mai per avventura
 » non corrispondessero li frutti et emolumenti
 » come sopra incamerati , e rispettivamente
 » ceduti , al pieno dei divisati pesi , vogliamo ,
 » che sieno tenute a supplire con la dovuta
 » proporzione a tutto quello , che mancherà ,
 » le Comunità dell' Abbazia suddetta ; le quali
 » potendo all' incontro sollevarsi , come ci è
 » noto , da molti pesi , che soffrivano in tempo
 » del governo dei passati Abbati Commendatarj ,
 » non verranno perciò a risentire nessun ag-
 » gravio maggiore. Come pure vogliamo , che
 » sia cura e pensiero delle stesse Comunità ,
 » il trovare e stabilire la maniera , mediante
 » cui i salarj , e provvisioni , come sopra , as-
 » segnate agli Uffiziali , e Ministri del Tribunale
 » del Governo , sieno puntualmente pagate di
 » mese in mese. Finalmente tutte le Terre ,
 » Castelli , e luoghi della predetta Abbazia ,
 » vogliamo , che in avvenire si governino nella
 » maniera , che sono state governate finora da
 » un Governatore Generale , che risegga in Su-
 » biaco , e da altri Giudici Subalterni , chia-
 » mati Podestà , che riseggano in ogni Terra ,
 » e Castello ; quali Giudici Subalterni però non
 » avranno giurisdizione maggiore di quella ,
 » che hanno avuta per lo passato ; e vogliamo
 » ancora , che le Nostre Congregazioni della
 » Consulta , e del Buon Governo abbiano so-
 » pra le medesime Terre , Castelli , e Luoghi
 » quella soprintendenza , e superiorità , che
 » hanno , secondo le rispettive loro incom-
 » benze , e secondo le Costituzioni e Riforme
 » Apostoliche , negli altri Luoghi del Nostro
 » Stato Ecclesiastico immediato : per essere
 » così mente e volontà Nostra espressa.

§. 3. » Volendo e decretando , che alla pre-
 » sente Nostra Cedola di Moto proprio , ben-
 » chè non esibita , nè registrata in Camera ,
 » e ne' suoi libri , non possa mai darsi nè op-
 » porsì di surrezione , orrezione , nè d'alcun
 » altro vizio , o difetto della Nostra volontà ,

A N N' O
1753.

Forma da
osservarsi
in avve-
nire nel
governo
temporale

Conferma
delle cose
preceden-
ti.

PONT. » ed intenzione; anzi vogliamo, che vaglia, e
 A. XIV. » debba aver sempre ed in perpetuo il suo ef-
 » fetto, esecuzione, e vigore, colla semplice
 » Nostra Sottoscrizione, benchè non vi sieno
 » stati chiamati, sentiti, o citati li detti due
 » Monasterj del Sagro Speco, e di Santa Sco-
 » lastica di Subiaco dell'Ordine di S. Benedet-
 » to, e gli Abbati Comendatarj *pro tempore*,
 » ed altre qualsisieno persone, ancorchè pri-
 » vilegiate e privilegiatissime, che vi avessero
 » o pretendessero avervi interesse, e che per
 » comprenderle fosse bisogno di special men-
 » zione: Non ostanti la Bolla di Pio IV. No-
 » stro Predecessore *de registrandis*, la regola
 » della Nostra Cancelleria *de jure quæsito non*
 » *tollendo*, e qualsisieno altre Costituzioni, ed
 Deroghe. » Ordinazioni Apostoliche Nostre, e de' Nostri
 » Predecessori, Leggi, Statuti, Riforme, Stili,
 » Usi, Consuetudini, e qualunque altra cosa,
 » che facesse, o potesse fare in contrario;
 » alle quali tutte e singole, avendone il tenore
 » quì per espresso, e di parola in parola in-
 » serto, e registrato, e supplendo colla pie-
 » nezza della Nostra Podestà Pontificia ad ogni
 » vizio, e difetto quantunque sostanziale, e
 » fòrmale, che vi potesse intervenire, per
 » questa volta sola, e per la piena e total' ese-
 » cuzione di quanto si contiene nella presente
 » Nostra Cedola di Moto proprio, ampiamente
 » ed espressamente deroghiamo.

Data 7. » Dato dal Nostro Palazzo Apostolico di Monte
 Novembr. » Cavallo questo dì 7. Novembre 1753.
 1753. del
 Pontifi-
 calo 14.

BENEDICTUS PP. XIV.

CONGREGATIONIS

XXVIII.

Cameralis Decreta, quibus privilegia liberæ extractionis, et exemptionis a Datis, aliisque oneribus, in Ducatu, et Provincia Ferrariæ, prævio accuratissimo examine, vel approbata fuerant, vel rejecta, vel super iisdem moderatio aliqua implorata, iterato confirmantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

CIRCUMSPECTA Romani Pontificis providentia generales quidem leges publico bono latas atque statutas ita opportunè temperare non recusat, ut peculiaria privilegia in privatorum commodum justis de causis Apostolica liberalitate concessa, in suo robore manere permittat: Sed simul etiam sollicitè cavere non negligit, ut si quod vitium in hujusmodi Privilegiorum Titulo adsit, si fortè eadem in usu ad personas vel bona in ipsis non comprehensa indebitè extendi comperiantur, seu aliàs præscripti eorum limites, et conditiones iisdem adjunctæ nequaquam serventur, vel denique si quid in primæva eorum concessione inconsultè largitum fuisse dignoscatur: omnia quamprimum ad æquitatis et Justitiæ terminos redigantur, prout, diligenti et maturo præmissio examine, rationi consentaneum, et ad Reipublicæ salutem, et Cameræ Apostolicæ indemnitate expediens fore judicatur.

Privilegia non temere abroganda, sed suis limitibus coercenda et ad Reipublicæ Salutem moderanda.

PONT. §. I. Cùm itaque Nos aliàs, dum plerisque
 A. XIV. Civitatibus atque Provinciis temporali Nostro
 Commer- et Apostolicæ Sedis dominio subjectis, perpe-
 cii liber- tuam commercii libertatem, quoad plura re-
 tas sub- rum genera, sub certis providis legibus et
 certis le- conditionibus, per Nostram Constitutionem,
 gibus con- decimo quinto Kalendas Augusti anno mille-
 cessa in- simo septingentesimo quadragesimo octavo edi-
 universa- tam, indulsumus: generales tamen Prædeces-
 Ditione- sorum Nostrorum Constitutiones, earundem
 StatusEc- rerum ex ipso Dominio extractionem vetantes,
 clesiastici

Obtentu- munem alioquin utilitatem et æquabile Ditio-
 Privile- nis Ecclesiasticæ regimen necessario, magna et
 giorum, multiplicia obstacula opponenda fore, ex parte
 ultra de- complurium sive personarum, sive Societatum,
 finitos li- et Corporum, quibus extrahendi licentiæ, ac
 mites ex- exemptionum et immunitatum privilegia, va-
 tendi po- riiis rationibus, titulis, et formis, a Prædeces-
 terat, in- soribus Nostris concessa aut confirmata assere-
 damnum- bantur. Itaque opportunum, seu potius neces-
 Cameræ- sarium duximus, singularum hujusmodi con-
 Apost. et- cessionum atque privilegiorum titulos, formas,
 Civita- atque tenores, ad accurati examinis trutinam
 tum. revocare; factaque justa titularum approban-
 Idco eo- derum atque rejiciendorum distinctione, cer-
 rum dis- tam præscribere regulam ac methodum, juxta
 cussio, quam in Congregatione Camerali de eorandem
 approba- Privilegiorum subsistentia, et vigore judicari
 tio, et deberet. Et quoniam in Ferrariensi Ducatu et
 procri- Provincia complura hujusmodi privilegia a Ro-
 ptio Con- manis Pontificibus Prædecessoribus Nostris an-
 gregationi- tiquitus concessa, seu confirmata, adesse fe-
 aliter verò a Ministris Cameralibus aliisque pu-

blicorum onerum Exactoribus et Creditoribus, ANNO
 judicabatur: Idcirco dicta Congregatio Came- 1754.
 ralis, ad eorum discussionem præcipuò studio Camerali
 intendens, Nostrisque semper mandatis et or- deman-
 dinationibus inhærens, per quinquennil spatium, data.
 et ultra, super iisdem diversa decreta condidit,
 quæ scilicet, pro singulorum natura, partim
 in Urbe coram eadem Congregatione, partim
 Ferrariæ coram designatis rerum Cameralium
 Curatoribus, expensa, convenire meritò cen-
 suit; prout latius enarratum legitur in Sche-
 dula Nostri Motus proprii super eorundem De-
 cretorum, approbatione et confirmatione con-
 fecta, ac die duodecima elapsi mensis Decem-
 bris Chirographo Nostro subscripta; Cujus ten-
 or talis est, videlicet:

BENEDICTUS PAPA XIV.

Motu proprio etc.

Moto
Proprio.

§. 2. » **C**ON altra Cedola di Moto proprio in- Libertà
 » serita nella Nostra Costituzione sopra il li- del Com-
 » berò Commercio, che principia. *Quo die*: mercio ri-
 » data li 18. Luglio 1748. fu da Noi conceduta stretta al-
 » a' Nostri fedelissimi Sudditi la libertà di com- lo Stato
 » merciare e contrattare grani, marzatelli, ani- Ecclesia-
 » mali, ed altri generi dentro lo Stato Eccle- stico.
 » siastico; e volendo precludere l'adito alle
 » continue estrazioni, che di somiglianti generi
 » presso che lo vuotavano, non solo rinovam-
 » mo l'antiche proibizioni sopra di ciò ema-
 » nate da Pio IV. Gregorio XIII., Clemente VIII.
 » et Urbano VIII. Nostri Predecessori, ma rin-
 » tracciata l'origine di tal male, proveniente
 » per lo più da' mendicati privilegj, dissemi-
 » nati particolarmente nel Nostro Ducato di
 » Ferrara, prendemmo quindi la giusta deter- Norma
 » minazione di moderare detti Privilegj, e presciitta
 » ridurli soltanto a quelli concessi per titolo alla Con-
 » ramente oneroso, o d' effettivo pagamento, gregazio-
 » ne Came-

PONT. » o d'appalto e contratto Camerale, o di pri-
 A. XIV. » vilegio confermato *in actu devolutionis*, con
 rale nell' » dare alla Congregazione Camerale la com-
 esame, ed » missione, e le facoltà necessarie di riconoscere
 approva- » il titolo di ciascun privilegio, e d'approvare
 zione de' » quei soli, di cui si fosse verificata la prove-
 Privilegj » nienza loro da uno de' sopradetti titoli, et
 d'estrarre » rispettivamente dichiarar nulli tutti gli al-
 le grascie. » tri, in qualunque modo, e forma conce-
 » duti per titoli diversi: sopra di che furono
 » da Noi successivamente aggiunti altri regola-
 » menti, e provvisioni, in altra Nostra Cedola
 » segnata li 30. Maggio 1749. Dopo aver prov-
 » veduto colla libertà del Gommercio al bene
 » de' Nostri Sudditi, e moderate le tante irre-
 » golari estrazioni fuor di Stato; rivolgemmo
 » le Nostre mire ai maggiori pregiudizj dell'
 » Erario Camerale, cagionati dagl' istessi pri-
 » vilegj, che, oltre il diritto dell' estrazione,
 E di esen- » seco portavano eziandio l' altro di mal pre-
 zione da' » tese esenzioni dai dazj dovuti alla Nostra Ca-
 Dazj, Ca- » mera: E a tal' oggetto con altra Nostra Ce-
 merali. » dola segnata li 3. Settembre 1749. commet-
 » temmo all' istessa Congregazione Camerale di
 » riconoscere, ed esaminare i titoli di dette
 » esenzioni, citati Monsignor Commissario della
 » Nostra Camera; e i rispettivi Tesorieri delle
 » Provincie, e con la legge, di dichiarare va-
 » lide, e giuste soltanto quell' Esenzioni, che
 » provenissero da titolo oneroso come sopra,
 » o da privilegio dato, o confermato in qua-
 » lunque tempo dal predetto Clemente VIII.
 » in rapporto al Ducato di Ferrara oppure
 » dato da altri Nostri Prædecessori *in actu de-
 » volutionis*.

Alcuni Privilegj vengono rigettati; ed altri approvati » §. 3. » In seguito d' ambedue le sopradette
 » Cedole, fu dalla Congregazione Camerale
 » tutto ciò maturamente eseguito, in contra-
 » dittorio di Monsign. Commissario della No-
 » stra Camera, de' Tesorieri, e degli stessi Pri-
 » vilegiati: avendo ella ammesso il dritto dell'

» estrazione , e rispettivamente l'altro dell'
 » Esenzione da' dazj Camerali , a quei Privilegj,
 » che provenivano da alcuno de' titoli pre-
 » scritti in dette Cadole , è rigettati altresì tutti
 » gli altri , che da niuno di detti titoli deri-
 » vavano. Ma perchè , oltre all' esame del ti-
 » tolo , vi restavano da verificarsi altre condi-
 » zioni additate ne' rispettivi privilegj , e con-
 » forme di Clemente VIII. , perciò quei privi-
 » legj di Ferrara , e suo Ducato , che detta
 » Congregazione credette validi , e giusti , per
 » validi e giusti li dichiarò , ma però colla mo-
 » dificazione *ad formam privilegiorum , adim-*
 » *pletis conditionibus Brevis Clementini* , e
 » con somiglianti preserve di condizioni , che ,
 » oltre al titolo del privilegio , restavano per
 » anco da verificarsi. Fu creduto da Noi , che
 » il fare una tal verificaione quì in Curia
 » sarebbe riuscito di grave dispendio a' Privi-
 » legiati nel trasporto delle scritte ; Onde
 » per sollevarli da qualunque spesa , ed inco-
 » modo , deputammo nella stessa Città di Fer-
 » rara per Giudice remissoriale il Nostro Com-
 » missario colà residente , coll' ajuto , e opera
 » del Dottor Carlo Bottoni Canonico della Me-
 » tropolitana , comunicandogli le facultà di pro-
 » cedere de bono , et æquo , senza minimo ag-
 » gravio d' essi Privilegiati , giusta le istruzioni ,
 » che mandate gli sarebbero da Monsignor
 » Banchieri allora Tesoriere Generale , oggi Car-
 » dinale , e Pro-Tesoriere , et ordinandogli ,
 » che dopo compiti gli atti della sudetta veri-
 » ficazione ; dovesse trasmetterne una esatta
 » relazione , o ristretto , per sottoporlo all' esa-
 » me , e giudizio della Congregazione Came-
 » rale ; riservato però l' oracolo della Nostra
 » ulteriore approvazione , e di poter Noi mo-
 » derare , e ridurre al giusto , ed onesto , qua-
 » lunque eccesso , o esorbitanza di privilegio ,
 » eziandio approvato dalla detta Congregazione
 » come più ampiamente s' esprime nel Nostro
 » Moto proprio segnato li 22. Agosto 1750.

ANNO
 1754.

Ma colla
 riserva di
 verificare
 le condi-
 zioni loro
 annesse.

Al qual
 fine furo-
 no depu-
 tati due
 in Ferrara
 colle fa-
 coltà.

POST. » o d'appalto e contratto Camerale, o di pri-
 A. XIV. » vilegio confermato *in actu devolutionis*, con-
 rale nell' » dare alla Congregazione Camerale la com-
 esame, ed » missione, e le facoltà necessarie di riconoscere
 approva- » il titolo di ciascun privilegio, e d' approvare
 zione de' » quei soi, di cui si fosse verificata la prove-
 Privilegi » nienza loro da uno de' sopradetti titoli, et
 d'estrarre » rispettivamente dichiarar nulli tutti gli al-
 le gracie. » tri, in qualunque modo, e forma conce-
 » duti per titoli diversi: sopra di che furono
 » da Noi successivamente aggiunti altri regola-
 » menti, e provvisioni, in altra Nostra Cedola
 » segnata li 30. Maggio 1749. Dopo aver prov-
 » veduto colla libertà del Gommecio al bene
 » de' Nostri Sudditi, e moderate le tante irre-
 » golari estrazioni fuor di Stato; rivolgemmo
 » le Nostre mire ai maggiori pregiudizj dell'
 » Erario Camerale, cagionati dagl' istessi pri-
 » vilegj, che, oltre il diritto dell' estrazione,
 » seco portavano eziandio l' altro di mal pre-
 » tese esenzioni dai dazj dovuti alla Nostra Ca-
 » mera: E a tal' oggetto con altra Nostra Ce-
 » dola segnata li 3. Settembre 1749. commet-
 » temmo all' istessa Congregazione Camerale di
 » riconoscere, ed esaminare i titoli di dette
 » esenzioni, citati Monsignor Commissario della
 » Nostra Camera, e i rispettivi Tesorieri delle
 » Provincie, e con la legge, di dichiarare va-
 » lide, e giuste soltanto quell' Esenzioni, che
 » provenissero da titolo oneroso come sopra,
 » o da privilegio dato, o confermato in qua-
 » lunque tempo dal predetto Clemente VIII.
 » in rapporto al Ducato di Ferrara oppure
 » dato da altri Nostri Prædecessori *in acta de-*
 » *volutionis*.

E di esecu-
 zione da
 Dazj. Ca-
 merali.

Alcuni
 Privilegi
 vengono
 rigetti
 ed

» Esenzione da' dazj Camerali , a quei Privilegj ;
 » che provenivano da alcuno de' titoli pre-
 » scritti in dette Cedole , è rigettati altresì tutti
 » gli altri , che da niuno di detti titoli deri-
 » vavano . Ma perchè , oltre all' esame del ti-
 » tolo , vi restavano da verificarsi altre condi-
 » zioni additate ne' rispettivi privilegj , e con-
 » forme di Clemente VIII. , perciò quei privi-
 » legj di Ferrara , e suo Ducato , che detta
 » Congregazione credette validi , e giusti , per
 » validi e giusti li dichiarò , ma però colla mo-
 » dificazione *ad formam privilegiorum , adim-*
 » *pletis conditionibus Brevis Clementini* , e
 » con somiglianti preserve di condizioni , che
 » oltre al titolo del privilegio , restavano per
 » anco da verificarsi . Fu creduto da Noi , che
 » il fare una tal verificaione quì in Curia
 » sarebbe riuscito di grave dispendio a' Privi-
 » legiati nel trasporto delle scritte ; Onde
 » per sollevarli da qualunque spesa , ed inco-
 » modo , deputammo nella stessa Città di Fer-
 » rara per Giudice remissoriale il Nostro Com-
 » missario colà residente , coll' ajuto , e opera
 » del Dottor Carlo Bottoni Canonico della Me-
 » tropolitana , comunicandogli le facultà di pro-
 » cedere de bono , et æquo , senza minimo ag-
 » gravio d' essi Privilegiati , giusta le istruzioni ,
 » che mandate gli sarebbero da Monsignor
 » Banchieri allora Tesoriere Generale , oggi Car-
 » dinale , e Pro-Tesoriere , et ordinandogli ,
 » che dopo compiti gli atti della sudetta veri-
 » ficazione , dovesse trasmetterne una esatta
 » relazione , o ristretto , per portarlo all' esa-
 » me , e giudizio della Congregazione Came-
 » rale ; riservato però alla Nostra
 » ulteriore approvazione . Noi mo-
 » do , qua-
 » privilegio .
 » regazione
 » el Nostro
 » 1730.

Ma colla riserva di verificare le condizioni loro annesse.

Al qual fine furono deputati due in Ferrara colle facultà.

PONT. A. XIV. §. 4. » Nell' Istruzione data da detto Reve-
 » rendissimo Cardinale Pro-Tesoriere al Com-
 » missario di Ferrara, s'avvertiva di verificare
 » tralle altre condizioni, quella dell' identità
 » de' beni, e delle discendenze, e distinguere
 » quei dazj, dai quali il Privilegiato era esente,
 » dagli altri, al cui pagamento era tenuto,
 » sulla scorta anco delle Regole generali, fer-
 » mate nella Congregazione Generale li 16. De-
 » cembre 1749. e 7. Aprile 1750., in rapporto
 » alla Macina Ducale, all'altra detta *Urbana*,
 » et all'estrazione de' generi venduti, o con-
 » trattati. Ed affine di togliere la confusione
 » che cagionavano le tante diverse specie de'
 » privilegj, gli fu parimente ingiunto di ri-
 » durli a tre classi, per quindi formarne tre
 » catastri; Nel primo de' quali si dovessero re-
 » gistrare le concessioni fatte *intuitu Persona-*
 » *rum*, nè transitorie *ad extraneos*; nel secondo
 » riportare quelle limitate nel progresso loro
 » da un numero determinato di Successori; e
 » nel terzo descrivere tutti i privilegj concessi
 » a' beni, e che reali s' appellano. A forma di
 » tal Istruzione fu dal suddetto Commissario
 » di Ferrara, col Canonico Bottoni, riscon-
 » trato ciascun privilegio colle sue condizioni,
 » su i documenti esibitigli da' Privilegiati, sen-
 » titi più volte i loro Procuratori, in contra-
 » dittorio col Tesoriere della Provincia; e com-
 » pilati che furono gli Atti, e verificate le con-
 » dizioni di ciascun privilegio, e trall' altre le
 » discendenze, e il passaggio de' Beni, e loro
 » identità, sull'esame delle Note, come sopra
 » esibitegli; ne trasmise al detto Reverendis-
 » simo Cardinal Pro-Tesoriere la relazione in
 » tanti brevi Ristretti, sottoscritti da esso, e
 » dal prefato Canonico Carlo Bottoni, ascen-
 » danti in tutto al numero di 243.

Regole prescritte ai Deputati. »
Distinzione de' Privilegi in personali, progressivi a certo numero di Generazioni, e reali. »
Relazioni ossia Ristretti trasmessi da' Deputati alla Congregazione Camerale. »
 Sono da essa dopo diligente disamina approvati »

§. 5. » Una dell' incombenze adempiute dalla
 » detta Congregazione nel corso di quasi tre
 » anni, è stata quella di dover esaminare i
 » suddetti Ristretti sul confronto de' Fatti, che

» risultavano da i Sommarj altre volte distribuiti
 » dalle Parti stesse : e riconosciuta la giustizia ,
 » e l'adempimento delle condizioni , che ve-
 » rificare si dovevano , ha in più e diverse Ses-
 » sioni decretata l'esecuzione , ed osservanza di
 » detti privilegj , giusta le relazioni di detto
 » Commissario , e relativamente a i di lui Ri-
 » stretti formati sopra ciascun privilegio ; riser-
 » vato però l'ulteriore Nostra approvazione ,
 » ed oracolo : Al qual oggetto nell'esibirci
 » poi Monsignor Commissario nella Nostra Ca-
 » mera l'elenco di tutti li suddetti privilegj ,
 » ci ha riferite parimente le rispettive risoluzi-
 » zioni sopra di essi prese dalla Congregazione
 » Camerale , tanto quelle , che canonizzavano
 » la verificazione del titolo , quanto le altre ,
 » che approvavano l'adempimento delle condi-
 » zioni , a forma de' Ristretti compilati dal
 » Commissario residente in Ferrara. E siccome
 » trà detti privilegj ve n'erano alcuni , che
 » oltre a' beni acquistati *de tempore concessi*
 » *privilegii* , s'estendevano eziandjo ai Beni ,
 » che acquistati avessero in futuro i discen-
 » denti maschi , e femine , e loro discendenti
 » in infinito ; Così detto Monsignor Commissa-
 » rio implorava la Nostra suprema autorità ,
 » supplicandoci a voler moderare l'esorbitanza
 » di somiglianti privilegj , e aderire in ciò al
 » voto della Congregazione Camerale , la quale
 » li 13. Novembre 1753. aveva rescritto : *Con-*
 » *sulendum Sanctissima pro moderatione privi-*
 » *legiorum quoad Bona acquirenda in futurum*
 » *per Privilegiatos.*

Istanza
del Com-
missario
per la ri-
forma d'
alcuni
privilegj.

§. 6. » Sulla serie per tanto di questi fatti ,
 » vedendo Noi , che per dar l'ultimo compi-
 » mento ad un'opera maturata con tanti esami ,
 » e solennità , altro non resta , che premunirla
 » coll'oracolo della Nostra suprema potestà ,
 » ed approvare tutte le riferite risoluzioni della
 » Congregazione Camerale , con insieme i sud-
 » detti Ristretti stesi dal Commissario di Fer-
 » rara ; Perciò colla presente Cedola di Moto

Appro-
vazione
de' privi-
legj a
norma de'
ristretti ,
e risoluzi-
oni del-
la Con-
gregazio-
ne.

PONT. A. XIV. §. 4. » Nell' Istruzione data da detto Reve-
 » rendissimo Cardinale Pro-Tesoriere al Com-
 » missario di Ferrara, s'avvertiva di verificare
 » tralle altre condizioni, quella dell' identità
 » de' beni, e delle discendenze, e distinguere
 » quei dazj, dai quali il Privilegiato era esente,
 » dagli altri, al cui pagamento era tenuto,
 » sulla scorta anco delle Regole generali, fer-
 » mate nella Congregazione Generale li 16. De-
 » cembre 1749. e 7. Aprile 1750., in rapporto
 » alla Macina Ducale, all'altra detta *Urbana*,
 » et all'estrazione de' generi venduti, o con-
 » trattati. Ed affine di togliere la confusione
 » che cagionavano le tante diverse specie de'
 » privilegj, gli fù parimente ingiunto di ri-
 » durli a tre classi, per quindi formarne tre
 » catastri; Nel primo de' quali si dovessero re-
 » gistrare le concessioni fatte *intuitu Persona-*
 » *rum*, nè transitorie *ad extraneos*; nel secondo
 » riportare quelle limitate nel progresso loro
 » da un numero determinato di Successori; e
 » nel terzo descrivere tutti i privilegj concessi
 » a' beni, e che reali s' appellano. A forma di
 » tal Istruzione fu dal suddetto Commissario
 » di Ferrara, col Canonico Bottoni, riscon-
 » trato ciascun privilegio colle sue condizioni,
 » su i documenti esibitigli da' Privilegiati, sen-
 » titi più volte i loro Procuratori, in contra-
 » dittorio col Tesoriere della Provincia; e com-
 » pilati che furono gli Atti, e verificate le con-
 » dizioni di ciascun privilegio, e trall' altre le
 » discendenze, e il passaggio de' Beni, e loro
 » identità, sull'esame delle Note, come sopra
 » esibitegli; ne trasmise al detto Reverendis-
 » simo Cardinal Pro-Tesoriere la relazione in
 » tanti brevi Ristretti, sottoscritti da esso, e
 » dal prefato Canonico Carlo Bottoni, ascen-
 » denti in tutto al numero di 243.

Regole prescritte ai Depu-
 tati.

Distin-
 zione de'
 Privilegi
 in perso-
 nali, pro-
 gressivi a
 certo nu-
 mero di
 Genera-
 zioni, e
 reali.

Relazioni
 ossia Ri-
 stretti
 trasmessi
 da' Depu-
 tati alla
 Congre-
 gazione
 Camerale

Sono da
 essa dopo
 diligente
 disamina
 approvati

§. 5. » Una dell' incombenze adempiute dalla
 » detta Congregazione nel corso di quasi tre
 » anni, è stata quella di dover esaminare i
 » suddetti Ristretti sul confronto de' Fatti, che

ANNO
1754.

» risultavano da i Sommarj altre volte distribuiti
 » dalle Parti stesse : e riconosciuta la giustizia ,
 » e l'adempimento delle condizioni , che ve-
 » rificare si dovevano , ha in più e diverse Ses-
 » sioni decretata l'esecuzione, ed osservanza di
 » detti privilegj , giusta le relazioni di detto
 » Commissario , e relativamente a i di lui Ri-
 » stretti formati sopra ciascun privilegio ; riser-
 » vato però l'ulteriore Nostra approvazione ,
 » ed oracolo : Al qual oggetto nell' esibirci
 » poi Monsignor Commissario nella Nostra Ca-
 » mera l'elenco di tutti li suddetti privilegj ,
 » ci ha riferite parimente le rispettive risoluzi-
 » zioni sopra di essi prese dalla Congregazione
 » Camerale , tanto quelle , che canonizzavano
 » la verificazione del titolo , quanto le altre ,
 » che approvavano l'adempimento delle condi-
 » zioni , a forma de' Ristretti compilati dal
 » Commissario residente in Ferrara. E siccome
 » trà detti privilegj ve n'erano alcuni , che
 » oltre a' beni acquistati *de tempore concessi*
 » *privilegii* , s'estendevano eziandjo ai Beni ,
 » che acquistati avessero in futuro i discen-
 » denti maschi , e femine , e loro discendenti
 » in infinito ; Così detto Monsignor Commissa-
 » rio implorava la Nostra suprema autorità ,
 » supplicandoci a voler moderare l'esorbitanza
 » di somiglianti privilegj , e aderire in ciò al
 » voto della Congregazione Camerale , la quale
 » li 13. Novembre 1753. aveva rescritto : *Con-*
 » *sulendum Sanctissima pro moderatione privi-*
 » *legiorum quoad Bona acquirenda in futurum*
 » *per Privilegiatos.*

Istanza
del Com-
missario
per la ri-
forma d'
alcuni
privilegj.

§. 6. » Sulla serie per tanto di questi fatti ,
 » vedendo Noi , che per dar l'ultimo compimen-
 » to ad un'opera maturata con tanti esami ,
 » e solennità , altro non resta , che premunirla
 » coll'oracolo della Nostra suprema potestà ,
 » ed approvare tutte le riferite risoluzioni della
 » Congregazione Camerale , con insieme i sud-
 » detti Ristretti stesi dal Commissario di Fer-
 » rara ; Perciò colla presente Cedola di Moto

Appro-
vazione
de' privi-
legj a
norma de'
ristretti ,
e risoluzi-
oni del-
la Con-
gregazio-
ne.

PONT. A. XIV. §. 4. » Nell' Istruzione data da detto Reve-
 » rendissimo Cardinale Pro-Tesoriere al Com-
 » missario di Ferrara, s' avvertiva di verificare
 » tralle altre condizioni, quella dell' identità
 » de' beni, e delle discendenze, e distinguere
 » quei dazj, dai quali il Privilegiato era esente,
 » dagli altri, al cui pagamento era tenuto,
 » sulla scorta anco delle Regole generali, fer-
 » mate nella Congregazione Generale li 16. De-
 » cembre 1749. e 7. Aprile 1750., in rapporto
 » alla Macina Ducale, all' altra detta *Urbana*,
 » et all' estrazione de' generi venduti, o con-
 » trattati. Ed affine di togliere la confusione
 » che cagionavano le tante diverse specie de'
 » privilegj, gli fu parimente ingiunto di ri-
 » durli a tre classi, per quindi formarne tre
 » catastri; Nel primo de' quali si dovessero re-
 » gistrare le concessioni fatte *intuitu Personarum*,
 » nè transitorie *ad extraneos*; nel secondo
 » riportare quelle limitate nel progresso loro
 » da un numero determinato di Successori; e
 » nel terzo descrivere tutti i privilegj concessi
 » a' beni, e che reali s' appellano. A forma di
 » tal Istruzione fu dal suddetto Commissario
 » di Ferrara, col Canonico Bottoni, riscon-
 » trato ciascun privilegio colle sue condizioni,
 » su i documenti esibitigli da' Privilegiati, sen-
 » titi più volte i loro Procuratori, in contra-
 » dittorio col Tesoriere della Provincia; e com-
 » pilati che furono gli Atti, e verificate le con-
 » dizioni di ciascun privilegio, e trall' altre le
 » discendenze, e il passaggio de' Beni, e loro
 » identità, sull' esame delle Note, come sopra
 » esibitegli; ne trasmise al detto Reverendis-
 » simo Cardinal Pro-Tesoriere la relazione in
 » tanti brevi Ristretti, sottoscritti da esso, e
 » dal prefato Canonico Carlo Bottoni, ascen-
 » denti in tutto al numero di 243.

Distin-
 zione de'
 Privilegi
 in perso-
 nali, pro-
 gressivi a
 certo nu-
 mero di
 Genera-
 zioni, e
 reali.

Relazioni
 ossia Ri-
 stretti
 trasmessi
 da' Depu-
 tati alla
 Congre-
 gazione

» dell' incombenze adempiute dalla
 » Congregazione nel corso di quasi tre
 » anni, e quella di dover esaminare i
 » Ristretti sul confronto de' Fatti, che

» risultavano da i Sommarj altre volte distribuiti dalle Parti stesse : e riconosciuta la giustizia , e l'adempimento delle condizioni , che verificare si dovevano , ha in più e diverse Sessioni decretata l'esecuzione , ed osservanza di detti privilegj , giusta le relazioni di detto Commissario , e relativamente a i di lui Ristretti formati sopra ciascun privilegio ; riservato però l'ulteriore Nostra approvazione , ed oracolo : Al qual oggetto nell'esibirci poi Monsignor Commissario nella Nostra Camera l'elenco di tutti li suddetti privilegj , ci ha riferite parimente le rispettive risoluzioni sopra di essi prese dalla Congregazione Camerale , tanto quelle , che canonizzavano la verificazione del titolo , quanto le altre , che approvavano l'adempimento delle condizioni , a forma de' Ristretti compilati dal Commissario residente in Ferrara. E siccome trà detti privilegj ve n'erano alcuni , che oltre a' beni acquistati *de tempore concessi privilegii* , s'estendevano eziandjo ai Beni che acquistati avessero in futuro i discendenti maschi , e femine , e loro discendenti in infinito ; Così detto Monsignor Commissario implorava la Nostra suprema autorità , supplicandoci a voler moderare l'esorbitanza di somiglianti privilegj , e aderire in ciò al voto della Congregazione Camerale , la quale li 13. Novembre 1753. aveva rescritto : *Consulendum Sanctissimo pro moderatione privilegiorum quoad Bona acquirenda in futurum per Privilegiatos.*

ANNO
1754.

Istanza
del Com-
missario
per la ri-
forma d'
alcuni
privilegj.

§. 6. » Sulla serie per tanto di questi fatti vedendo Noi , che per dar l'ultimo compimento ad un'opera maturata con tanti esami , e solennità , altro non resta , che premunirla coll'oracolo della Nostra suprema potestà , ed approvare tutte le riferite risoluzioni della Congregazione Camerale , con insieme i suddetti Ristretti stesi dal Commissario di Ferrara ; Perciò colla presente Cedola di Moto

Appro-
vazione
de' privi-
legj a
norma de'
ristretti ,
e risoluzi-
oni della
Con-
gregazio-
ne.

PONT. » proprio, in cui abbiamo per espresse le altre
A. XIV. » quattro di sopra enunciate, tutti li privilegj,
 » istrumenti, e qualunque sorta di scritture
 » avanti detta Congregazione esibite, e pro-
 » dotte, il Breve, e Brevi di Clemente VIII.
 » sopra la conferma generale, e speciale de'
 » medesimi privilegj, l'Istruzione data al Com-
 » missario di Ferrara, i di lui Ristretti come
 » sopra enunciati in numero di 243., e altret-
 » tante risoluzioni della Congregazione Came-
 » rale, ed ogni altra cosa necessaria ad espri-
 » mersi; Di Nostra certa scienza, e suprema
 » potestà, approviamo, e confermiamo tutte,
 » e singole suddette risoluzioni prese in più,
 » e reiterate Sessioni dalla Congregazione Ca-
 » merale, registrate nei rispettivi sopradetti
 » Ristretti, e sottoscritte da Monsignor Com-
 » missario Generale della Nostra Camera, tanto
 » quelle sopra la verificazione del titolo di cia-
 » scun privilegio, quanto l'altre sopra l'adem-
 » pimento delle condizioni a norma di detti
 » Ristretti: e consecutivamente coll' istessa
 » Nostra suprema autorità approviamo altresì
 » tutti, e ciascuno di detti Ristretti fatti dal
 » Commissario residente in Ferrara, e sotto-
 » scritti da esso, e dal Canonico Carlo Bottoni,
 » con le sopradette Note de' beni, e vogliamo,
 » che quelle e quelli s'osservino inviolabilmente,
 » come Regole, e Leggi da Noi formate, e
 » come inserite, e registrate de verbo ad ver-
 » bum nella presente Cedola; con obbligo a
 » tutti, e singoli Privilegiati di prendere la Bol-
 » letta della Tesoreria, come ha anco dichiarato
 » la Congregazione Camerale sotto il primo
 » Settembre 1750.

Colla ri-
 forma di
 qualli, che
 compren-
 devano i
 beni fu-
 turi.

§. 7. » Ed inerendo al detto Voto della Con-
 » gregazione Camerale circa l'effrenatezza d'al-
 » cuni privilegj dati anco per i beni, che s'ac-
 » quistassero in futuro, approviamo la mode-
 » razione de' medesimi a forma di detto voto,
 » e dichiariamo, che niuno Indulto, o Privi-
 » legio, tuttochè confermato da Clemente VIII.

o da

» o da altri Nostri Predecessori, o premunito **ANNO**
 » d'altro titolo, anche oneroso, possa mai **1754.**
 » comprendere ed estendersi ai beni, che s'ac-
 » quistassero in futuro : annullando e cassando
 » in questa parte tali privilegj, come estorti
 » *ad importunas preces* ; siccome in questa parte
 » sola, ed in rapporto ai beni, che s'acqui-
 » stassero in futuro, moderiamo, e riformiamo
 » i detti Ristretti del Commissario di Ferrara,
 » e le rispettive risoluzioni della Congregazione
 » Camerale fatte su i medesimi.

§. 8. » Vogliamo poi, che quelli, e queste **Si prov-**
 » si raccolgano tutte in un volume, il quale **vede alla**
 » s' esibisca dal detto Monsig. Commissario negli **perpetua**
 » Atti del Castellani Segretario di Camera ; **conserva-**
 » Donde poi se n' estraiga una copia, e quella **zione del-**
 » autenticata, si trasmetta a Ferrara, da con- **le risolu-**
 » servarsi negli Atti del Notaro Camerale : Della **zioni, e**
 » quale, a spese di Lorenzo Panzacchi e Pietr' **ristretti,**
 » Antonio Odorici Tesoriere di Ferrara, do- **con ordi-**
 » vranno formarsi tre Catastri, col ripartimento **narne**
 » de' privilegj in tre Classi, divisato nella so- **molte co-**
 » pradetta Istruzione del suddetto Reverendis- **pie.**
 » simo Cardinal Pro Tesoriere ; con un Regi-
 » stro, e rapporto fedele di tutte le condizioni,
 » dazj, e tutt' altro individuato nelli detti Ri-
 » stretti, e decretato nelle Risoluzioni della
 » Congregazione Camerale : E formati che siano
 » detti tre Castri, ordiniamo, che gli originali
 » si consegnino, e producano negli Atti del
 » Notaro della Camera in Ferrara, da conser-
 » varsi in perpetuo in quell' Ufficio, e a tal
 » effetto si descrivano nell' inventario degl'
 » istromenti di esso. La copia poi di detti tre
 » originali, da farsi parimente a spese de'
 » predetti Tesorieri, vogliamo, che resti presso
 » i medesimi, per norma invariabile dell' esa-
 » zione de' dazj e gabelle Camerali : e a tal
 » oggetto dovranno non solo conservarla du-
 » rante il loro appalto, ma saranno parimente
 » tenuti a consegnarla a' Tesorieri successivi,
 » e così di successore in successore ; Volendo

- PONT. A. XIV.** » per fine, che tanto i detti originali, quanto
 » le dette copie, 'siano prima legalizzate dal
 » detto Notaro della Nostra Camera in Ferrara.
- Si ordina la formazione de' Catastri.** §. 9. » Ad oggetto poi, che i medesimi Catastri siano formati colla dovuta distinzione, e chiarezza, e a norma in tutto dei Ristretti, e Risoluzioni della Congregazione Camerale, eleggiamo, e deputiamo il Commissario della Camera in Ferrara, acciocchè Egli, coll' intervento, ed ajuto del detto Canonico Carlo Bottoni, invigili alla formazione di detti Catastri, uniformemente a i detti Ristretti, e Risoluzioni, e a quanto da Noi quì si dispone.
- Esecutori deputati.** §. 10. » E perchè tutto ciò, che si contiene nella presente Cedola, venga esattamente eseguito, ne deputiamo Esecutore Monsignor Tesoriere Generale pro tempore, e la Congregazione Camerale, privativamente ad ogn' altro Giudice, comunicandogli per tal' effetto, oltre le sue facultà ordinarie, tutte le altre necessarie, e opportune, ancorchè ricercassero speciale menzione. Volendo, e decretando, che alla presente Nostra Cedola di Moto proprio, benchè non esibita, nè registrata in Camera, e ne' suoi libri, non possa mai darsi nè opporsi di surrezione, orrezione, nè d' alcun altro vizio, o difetto della Nostra volontà, ed intenzione, nè che mai sotto tali o altri pretesti, quantunque validi, validissimi, e giuridichi, anche di Jus quesito, e pregiudizio del Terzo, possa essere impugnata, moderata, e rivocata, ridotta ad viam Juris, o concedersi contro di essa l'aperizione oris, o altro qualunque rimedio: E che così, e non altrimenti, debba sempre ed in perpetuo giudicarsi, definirsi, ed interpretarsi da qualsisia Giudice, e Tribunale, benchè Collegiale, Congregazioni, anche de' Reverendissimi Cardinali, Legati a Latere, Vice-Legati, Camerlengo di Santa Chiesa, Tesoriere, Rota, Camera, e qualunque altro; togliendo loro ogni facultà, e giurisdizione di definire, ed
- Clausole per la perpetuità delle cose stabilite.** »

» interpretare in contrario : Dichiarando Noi Anno
 » sin d' adesso preventivamente nullo, irrito, 1754.
 » ed invalido tutto ciò, che da ciascuno di Decreto
 » essi, con qualsivoglia autorità scientemente, irritante.
 » o ignorantemente, fosse in qualunque tempo
 » giudicato, o si tentasse di giudicare contro
 » la forma e disposizione della presente Nostra
 » Cedola di Moto proprio : quale vogliamo che
 » vaglia, e debba avere sempre, ed in perpetuo
 » il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore,
 » colla Nostra semplice sottoscrizione, benchè
 » non vi sieno state chiamate, sentite, o ci-
 » tate qualsivoglia altre Persone, ancorchè pri-
 » vilegiate, e privilegiatissime, Ecclesiastiche,
 » e Luoghi Pii, che avessero, o pretendessero
 » avere interesse nella presente Nostra dispo-
 » sizione, e che per comprenderle fosse biso-
 » gno di special menzione.

§. II. » Non ostante la Bolla di Pio IV. Deroga a
 » Nostro Predecessore *de registrandis*, la regola tutte ciò,
 » della Nostra Cancellaria *de Jure quæsitò non* che ostan-
 » *tollendo*, e non ostanti ancora tutti, e qual- se.
 » sieno Chirografi, Brevi, Ordinazioni, e Co-
 » stituzioni Apostoliche Nostre, e de' Nostri Pre-
 » decessori, Bandi, ed Editti in virtù di esse, et
 » in qualunque altro modo emanati, affissi,
 » e publicati, Leggi, Statuti, Riforme, stili,
 » usi, consuetudini, e qualunque altra cosa,
 » che facesse, o potesse, fare in contrario :
 » alle quali tutte, e singole, avendone il tenore
 » quì per espresso, e di parola in parola in-
 » serito, e registrato, e supplendo colla pie-
 » nezza della Nostra potestà Pontificia ad ogni
 » vizio, e difetto quantunque sostanziale, e
 » formale, chi vi potesse intervenire, per que-
 » sta volta sola, e per la piena, e totale ese-
 » cuzione di quanto si contiene nella presente
 » Cedola di Moto proprio, ampiamente, ed in
 » ogni più valida forma deroghiamo.

» Dato dal Nostro Palazzo Apostolico di Monte. Data 22.
 » Cavallo questo dì 12. Dicembre 1753. Decemb.
 » 1753.

BENEDICTUS PP. XIV.

POPT. §. 12. Nunc autem volentes adeo diligentis
A. XIV. atque maturi iudicii perpetuam firmitatem, ac
 Iterata supremæ voluntatis Nostræ in præinserta Sche-
 amplisci- dula expressæ, aliarumque Ordinationum in ea
 ma præ- editarum observantiam, magis magisque assere-
 missorum re, iisdem motu, scientiâ, et potestatis pleni-
 confirma- tudine, per hanc Nostram perpetuò valituram
 tio. Constitutionem, omnia et singula indulta, et
 privilegia in prædicta Cong. Camerali hactenùs,
 ut præfertur, rejecta et reprobata rejicimus et
 reprobamus: Quæ verò in eadem admissa et
 approbata fuerunt, Nos etiam, intra eosdem
 limites, et cum iisdem conditionibus, necnon
 quoad personas et bona in prænaratis Sum-
 mariis seu Restrictibus designata, non tamen
 quoad illa, quæ in posterum per Privilegiatos
 acquiri contigerit, admittimus, approbamus,
 et respectivè confirmamus: ea verò, quæ ad
 bona etiam de futuro per Privilegiatos acqui-
 renda extendi dicuntur, seu etiam apertè di-
 gnoscuntur, de ejusdem Congregationis consilio,
 ut præfertur, hac in parte moderamur, an-
 nullamus, atque cassamus; ac demùm cætera
 omnia et singula in præinserta Scheda per
 Nos ordinata, volita, atque sancita, per om-
 nes et singulos, ad quos pertinet et pertinebit
 in posterum, omnimodæ executioni mandari,
 ac inviolabiliter etiam perpetuò observari vo-
 lumus atque præcipimus.

Firmitas §. 13. Decernentes, tam præinsertam Sche-
constitu- dulam, quàm ipsas præsentis Litteras, omnia-
tis asseri- que et singula in ipsis contenta et expressa,
tur. etiam ex eo, quod aliqui in ipsis interesse
 habentes, seu habere prætendentes, etiam
 specifica et individua mentione digni, eisdem
 non consenserint, vel se nullatenus ad ea vo-
 catos, aut non sufficienter auditos asserere va-
 leant, ac etiam protestari quodcumque ausi
 fuerint, seu ex alia quantumvis juridica et pri-
 vilegiata causa, colore, prætextu, et capite,
 impugnari, seu in jus et controversiam vocari
 posse; sed eadem semper valida et efficacia

existere et fore; et secundum ea, et non aliàs, per quoscumque Ordinarios, et Delegatos Judices, etiam in præinserta Scheda expressos, sublata ipsis, et eorum cuilibet aliter judicandi, interpretandi, et decernendi facultate, in quocumque judicio, tam petitorio, quàm possessorio, ac summario, et summariissimo, et in quacumque instantia, judicari et definiri debere; ac irritum et inane, si secùs super his a quolibet, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, attentari, seu judicari, definiri, et decerni contigerit.

ANNO
1754.

§. 14. Non obstantibus, contrariis quibusque Nostris, et Cancellariæ Apostolicæ Regulis, et quorumcumque Judicum ac Tribunalium resolutionibus et decretis, usibus, stilis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et Litteris Apostolicis, tam dictis Ferrarien. Civitati, ac Ducatui; quàm quibuscumque Personis, atque Familiis, seu Locis Piis, ac etiam Monasteriis, et Ecclesiis Cathedralibus et Metropolitanis, ac Mendicantium, seu non Mendicantium Ordinibus, Congregationibus, et institutis etiam Societatis Jesu, necnon Hospitalibus, ac Militiis, etiam S. Joannis Hierosolymitani, aliisque quibuslibet, quavis etiam Apostolica auctoritate, quandocumque, et qualitercumque concessis seu confirmatis, ac etiam sæpius innovatis, aliisque in præinserta Scheda expressis: Quibus omnibus, et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de ipsis, eorumque totis tenoribus, specialis, et individua, non autem per clausulas generales, expressio, ac etiam totalis insertio, seu alia exquisita forma necessariò servanda dici possit; eorum totos et integros tenores, causas, et occasiones, præsentibus pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis, necnon derogationis formas in ipsis traditas pro plenè observatis habentes, ad præmissorum effectum dumtaxat, motu, scientià, et potestatis plenitudine præfa-

Per amplissimam derogationem contrariorum

PONT. tis, amplissimè derogamus ; cæterisque contra-
A. XIV. riis quibuscumque.

Exemp. Volumus autem , ut earumdem præsentium
auctoritas Transumptis, etiam impressis, manu alicujus
 Notarii publici subscriptis, et sigillo Personæ
 in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis,
 eadem prorsùs fides in Judicio, et extra ha-
 beatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si
 forent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctio §. 16. Nulli ergo omninò hominum liceat
penalis paginam hanc nostrarum approbationis, et con-
 firmationis, ac respectivæ reprobationis, mode-
 rationis, annullationis, cassationis, atque de-
 rogationis, mandati, statuti, et voluntatis in-
 fringere, vel ei aúsu temerario contraire : si
 si quis autem hoc attentare præsumpserit, indi-
 gnationem Omnipotentis Dei, et Beatorum Petri
 et Pauli Apostolorum ejus se noverit incur-
 surum.

Dat. 21. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem
Jan. 1754. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septin-
Pont. XIV gesimo quinquagesimo quarto, duodecimo Ka-
 lendas Februarii, Pontificatus Nostri Anno XIV.

D. Card. Passioneus.

J. Card. Pro-Datarius.

VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

Loco ✕ Plumbi.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

GREGORIANUM CANTUM

XXIX.

In Choro, aliisque functionibus a Fratribus, vel Monialibus Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula, peragendis, adhiberi præcipitur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROMANUS Pontifex personarum Ecclesiasticarum quarumlibet præsertim Regularium Vota, Divini Cultus, piorumque operum augmentum concernentia, ad exauditionis gratiam libenter admittit, prout conspicit in Domino salubriter expedire. Exordium.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius Franciscus Galindo Zelosus, seu Procurator Generalis Ordinis Fratrum S. Francisci de Paula Minimorum nuncupatorum, quod cum usus canendi Divinas Laudes frequentissimus fuerit ab initio nascentis Ecclesiæ, tum in Oriente, tum in Occidente, hujusmodi usui inhærens dictus S. Franciscus memorati Ordinis Parens, in prima sua Regula suis Alumnis Cantum Musicalem, seu figuratum, Gregorianum nuncupatum, permisit, qui quidem Cantus per aliquod temporis spatium apud Fratres memorati Ordinis in usu fuit. Novis verò supervenientibus menti ejusdem S. Francisci de Paula causis, in secunda regula, quam suis Fratribus observandam tradidit, statuit Missas, Divinumque Officium concinenda esse sine notulis, voce quadrata, et rotunda, quasi cantando, ita ut modus hujusmodi usque nunc a Fratribus dicti Ordinis observari pergatur. S. Franc. de Paula in prima sua regula Gregor. Cantum suis alumnis permisit; sed in secunda Cantum sine notulis præcepit, qui nunc observatur.

PONT. §. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio sub-
A. XIV. jungebat, et dictus Franciscus Zelozus, seu
 Plurima Procurator Generalis asseruit, succedentibus
 incom- temporibus experientia compertum sit, talem
 moda, modum non tantùm esse difficilem, verùm
 que ex etiam plurima afferre incòvenientia, prout
 hujusmo- di inde: nonnulli docti, zelantesque dicti Ordinis Viri
 coro can- diversis temporibus ea adnotaverint, quæ re-
 tu deri- feruntur, nempè: Primò, plurimum laborant
 vant, re- dicti Ordinis Fratres, ut cantent uniformiter
 censentur sine notulis, et absque ulla vocis inflatione,
 præsertim quando Missa solemnis, Officium-
 que Divinum altiori voce cantari debent; Se-
 cundò, ex hujusmodi cantus difficultate per
 universum Ordinem prædictum dissimilis, di-
 versusque factus est canendi modus, ut non
 solùm inter Italos, Germanos, Gallos, et Hi-
 spanos ejusdem Ordinis Fratres varius sit Can-
 tus, verùm etiam in eademmet cujuscumque
 Nationis Provincia, et ferè in unoquoque ejus-
 demmet Provinciæ Conventu memorati Ordinis,
 alio modo, et aliter cani soleat, quod
 quidem alienum est uniformitati Deum lau-
 dandi, quæ toties a Sacris Conciliis, et Sanctis
 Patribus commendatur, quæque a Sancta Uni-
 versali Ecclesia tenetur. Tertìò, cùm Cantus
 Gregorianus ubique receptus reperitur, adeo-
 que a Christifidelibus devotè audiatur, accidere
 solet, ut Christifideles ad Ecclesias dicti Or-
 dinis accedentes, cantandi diversitatem agno-
 scant, non rarò fit, ut scandalizentur, et loco
 orandi, excitandive ad devotionem, ab illa re-
 trahantur, immò et quandoque Fratres præ-
 dictos inconcinniter canentes irrideant. Quartò,
 plures supradicti Ordinis Conventus ex hujus
 Sanctæ Sedis benignitate Parochiales Ecclesias
 unitas habent, in quibus necesse sit, Missam,
 Divinaque Officia solemnè pompa celebrare,
 præcipuè in solemnioribus anni festis diebus,
 et dictus canendi modus, voce quadrata et
 rotunda, multum detrahat devotioni, et ma-
 jestati, ubi e contra cantus figuratus cum de

bita moderatione adhibitus illas augeat. Quintò, plures etiam Conventus prædicti, quibus Parochiales Ecclesiæ unitæ minimè existunt, societatem, concordiamque, et unionem cum aliis Confraternitatibus, Communitatibus, et Parochialibus Ecclesiis habent, in quibus usus Cantus Gregoriani viget, concurrentibus vicissim unà cum Fratribus prædictis in alienis Ecclesiis ad faciendas Parochorum, vel aliorum Superiorum, et personarum ab hac luce migrantium exequias clarius inconvenit diversitas, quippè qui cum alii Responsoria, et Gradualia cum notis in Ecclesiis ejusdem Ordinis solemniter cantent, Fratres Ordinis hujusmodi non valeant, neque sciant ad eandem formam respondere, id apud populos inibi intererentes et adventantes novitatem non parvam, et admirationem reddit. Demùm Fratres ejusmodi Ordinis, ex tali Cantu voce quadrata, et rotunda, facilè tædio afficiuntur, ut proindè, laudes Deo minus devotè persolvant; Ac propterea dictus Franciscus Zelosus, seu Procurator Generalis hisce incommodis obviare cupiens, opportunè in præmissis a Nobis provideri, et ut infra indulgeri plurimum desideret.

§. 3. Nos piis dictis Francisci Zelosi, seu Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, et poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, et absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, attento dilecti Filii Nostri Alexandri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconi Cardinalis Tarnari nuncupati, ejusdem Ordinis apud Nos, et hanc Sanctam Sedem Protectoris voto Nobis

ANNO
1754.

Gregor.
Cantus in
Choro,
aliisque
functio-
nibus præ-
cipitur.

POHT. facta, non obstantibus, quod in secunda re-
A. XIV. gula dicti Ordinis præscriptum reperitur, Mis-
 sas Divinaque Officia per Fratres hujusmodi
 canenda esse sine notulis, voce quadrata, et
 rotunda; nihilominus dilectis Filiis Correctori
 Generali, ac Correctoribus Provincialibus, nec
 non Correctoribus Conventuum, ac universis
 Fratribus dicti Ordinis, nec non Correctrici-
 bus, et Monialibus Monasteriorum ejusdem Or-
 dinis, sub cura, regimine, gubernio, et admi-
 nistratione Fratrum dicti Ordinis, nunc, et
 pro tempore existentibus, ut ipsi, et illæ de
 cætero Cantum Gregorianum figuratum cum
 Notulis, in Choro, aliisque Ecclesiasticis Fun-
 ctionibus adhibere, et introducere liberè, et
 licitè possint, et valeant, ac prosequantur, au-
 ctoritate Apostolica tenore præsentium permit-
 timus, volumus, et mandamus.

Clausula §. 4. Decernentes easdem præsentis Litteras
pro firmi- semper firmas validas, et efficaces existere, et
tate præ- fore, suosque plenarios, et integros effectus
missorum sortiri, et obtinere, et illis ad quos spectat,
 et pro tempore quandocumque spectabit, ple-
 nissimè suffragari, et ab eis respectivè invio-
 labiliter observari, sique in præmissis per
 quoscumque Judices, Ordinarios, et Delegatos
 etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores,
 judicari, et definiri debere, ac irritum, et
 inane, si secùs super his a quoquam quavis
 auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit
 attentari. Non obstantibus Constitutionibus et
Derogatio Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis,
contrariis etiam juramento, confirmatione Apostolica,
 vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, et
 Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis,
 et Litteris Apostolicis in contrarium præmisso-
 rum quomodolibet concessis, confirmatis, et
 innovatis. Quibus omnibus, et singulis, illorum
 tenores præsentibus pro plenè, et sufficienter
 expressis, ac de verbo ad verbum insertis ha-
 beantes, illis aliàs in suo robore permansuris,

ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat **ANNO**
 specialiter, et expressè derogamus, cæterisque **1754.**
 contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, quod præsentium Lit- Exemplo-
 terarum transumptis, seu exemplis, etiam im- rum fides.
 pressis, manu dicti Zelosi, seu Procuratoris
 Generalis subscriptis, et sigillo ejusdem Ordinis
 munitis, eadem prorsùs fides tam in Judicio,
 quàm extra illud adhibeatur, quæ ipsis præ-
 sentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel
 ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub **Dat. 22.**
 Annulo Piscatoris die xxii. Januarii **MDCCLIV. Januarii**
 Pontificatus Nostri Anno Decimoquarto. **1754 Pon-**
tific. XIV.

D. Card. Passioneus.

PONT.
A. XIV.

CORRECTORIBUS

XXX.

Tum Generali , tum Provincialibus Ordinis Minimorum Sancti Francisci de Paula , conceditur facultas decidendi circa Electiones , vel alia negotia , quæ ad Generale vel Provinciale respectivè Tribunal , ob paria post tertium scrutinium suffragia , devolvuntur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Exor-
dium.

INJUNCTI Nobis per abundantiam Divinæ gratiæ Pastoralis officii sollicitudo postulat , ut in iis , per quæ Christifidelium sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium prospero statui consulitur , ejusdem officii partes sedulo intendamus , prout conspiciamus in Domino salubriter expedire,

Dubium
in postre-
mo Cap.
Generali
proposit.
circa Ele-
ctiones ob
paria suf-
fragia ad
Trib. Ge-
neral. aut
Prov. de-
volutas.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius Franciscus Galindo Zelosus , seu Procurator Generalis Ordinis Fratrum Sancti Francisci de Paula , Minimorum nuncupatorum quod dilectus itidem Filius Julius Malmusi Frater expressè professus , et tunc temporis Zelosus , seu Procurator Generalis dicti Ordinis , Vocalibus pro celebratione Capituli Generalis ejusdem Ordinis in Civitate Barchinonen. Anno MDCCLII. canonicè congregatis , inter cætera , decidendum proposuit infrascriptum dubium , nempe , Primò : quomodo resolvendæ essent Electiones devolutæ ad Tribunal Generalitium vel Provinciale , si post tertium scrutinium sit paritas votorum ; a Vocalibus prædictis , sive Capitulo Generali , nemine discrepante , sancitum fuit , Nobis supplicandum esse pro fa-

cultate, cujus vigore Correctori Generali pro tempore existenti esset facultas hujusmodi paritates suo voto definire. Nobis propterea dictus Franciscus Zelosus, seu Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, et ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

ANNO
1754.

§. 2. Nos igitur, qui Ordinem prædictum paternis amplectimur affectibus, ac felici, prosperoque dicti Ordinis, illiusque Provinciarum, et Fratrum regimini, et gubernio, atque directioni, quantum cum Domino possumus, consulere, dilectosque etiam Filios Superiores et Alumnos Ordinis, Provinciarumque hujusmodi specialibus favoribus prosequi volentes, ac dicti Francisci, et illorum singulares personas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes, et absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, audito, perpensoque priùs voto dilecti Filii Nostri Alexandri S. R. E. Diaconi Cardinalis Tanari nuncupati, dicti Ordinis apud Nos, et Apostolicam Sedem Protectoris Nobis facto, licet Capitulum Generale, seu Vocales, suffragium in Capitulo Generali ultimo loco in Civitate Barchinonen. celebrato habentes, nemine discrepante decreverint, quod Nobis supplicandum esset pro facultate Correctori Generali decisiva in omnibus Electionibus devolutis tam ad Tribunal Generalitium, quàm ad Tribunal Provinciale spectantibus, eveniente paritate suffragiorum, seu votorum, habitis priùs per tres vices scrutiniis, per Nos concedenda; nihilominùs Nos, ne negotia dicti Ordinis propter absentiam Correctoris Generalis a Provinciis dicti Ordinis inter se dissitis retardentur, et detrimenta patiantur; facultatem

Correctori Generali, in iis, quæ ob paritatem suffragiorum ad suum Tribunal devolvuntur, facultas decidendi conceditur.

PONT. decisivam dilecto Filio moderno, et pro tempore
A. XIV. pore existenti Correctori Generali dicti Ordinis, in omnibus ad Tribunal Generalitium spectantibus, juxta votum dictorum Vocalium, peractis debitis scrutiniiis, si paritas votorum accesserit, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus et indulgemus.

Eodem §. 3. Ac insuper eandem decisivam facultatem
tribuitur auctoritatemque modernis, et pro tempore
quoque existentibus Correctoribus Provincialibus dicti
Correcto- Ordinis quarumcumque Provinciarum, tam in
ribus Pro- omnibus Electionibus Correctori Provinciali de-
vinciali- volutis, seu de jure pertinentibus, quam in
bus pro aliis causis, et rationibus, ad Tribunal Pro-
is nego- vinciale quomodolibet, juxta dicti Ordinis Sta-
tiis, qua tuta, et peculiare, cujuscumque Provinciæ Con-
ad eorum stitutiones spectantibus et pertinentibus, per-
Tribunal spectant. **actio** prius tertio scrutinio, et intercedente vo-
spectant. torum paritate, auctoritate et tenore prædictis
 extendimus, et ampliamus, ac de novo concedimus, et impertimur; ita ut tam Corrector Generalis, quam Correctores Provinciales, juxta datam sibi a Domino prudentiam, et juxta rerum qualitates, intra suum Tribunal respectivè Generale, vel Provinciale, et non aliter, ad quascumque Electiones, factis prius tribus scrutiniiis, vel a Correctore Generali in suo, seu a Correctore Provinciali respectivè in suo, Tribunalibus, ex quatuor votis compositis, interveniente tamen paritate votorum, devenire, ac quascumque causas quoad Correctores Provinciales cognoscere, et decidere, aliaque Ordinis, et Provinciarum negotia decernere, et quidquid in omnibus præmissis per eum, et illos, seu aliquem eorum, sancitum, decretum, cognitum, actum, gestumque fuerit, suum sortiri debeat effectum, perinde ac si omnium unius cujusque Tribunalis hujusmodi suffragiorum consensu factum fuisset.

Clavula §. 4. Decernentes easdem præsentis Litteras
pro præ- semper firmas, validas, et efficaces existere;
missorum firmitate. et fore; suosque plenarios, et integros effectus

sortiri, et obtinere, et illis, ad quos spectat, et in futurum quomodolibet spectabit, plenissimè suffragari, et ab eis inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices, Ordinarios, et Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, et definiri debere; ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, et illius Provinciaarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, et Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis et Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio
contrariis

§. 5. Volumus autem, quod præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu dicti Zelosi, seu Procuratoris Generalis subscriptis, et sigillo ejusdem Ordinis munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quàm extra illud adhibeatur, quæ ipsi præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Exem-
plorum
fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxii. Januarii MDCCLIV. Pontificatus Nostri Anno Decimoquarto.

Dat. 22.
Jan. 1754.
Pontific.
XIV.

PONT.

A. XIV.

XXXI.

AD EXERCENDOS,

Erudiendosque Picturæ, atque Sculpturæ Tyrones, Gymnasium publicum, seu Academia in Ædibus Capitolinis erigitur, annuo censu constituto in necessarios sumptus.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Ingenuarum artium præstantia.

INTER curas supremo Principe dignas, non ultimum locum tenere censemus eam, quæ pertinet ad tuendas promovendasque ingenuas artes, quibus honesta ingenia excoluntur, et liberaliter occupantur; quæque, dum naturalium rerum pulchritudines imitando exprimunt, propriam humanæ naturæ nobilitatem, atque præstantiam declarant; nec modo Civium commodis, sed sæpè etiam Divino cultui cum dignitate inservientes, societati simul utilitatem afferunt, et splendorem.

Urbs Roma quanto-
pere his
claruerit.

§. 1. Hanc curam in omni rectè constituta Civitate nunquam neglectam, Nobis potissima quadam ratione suscipiendam esse duximus: quibus nimirum, Divinæ providentiæ consilio, delatum est illius Urbis dominium et regimen, quæ olim quidquid ubique pretiosum, vel insigni arte elaboratum extitit, aut ditione et imperio, aut etiam sinu suo complexa, ipsa artium omnium excellentiam suam fecit; eamque laudem a subjectis Nationibus ad se translata, aliis deinde gentibus, quæ illius omnino expertes erant, invexit; et ab reliquo Terra-

rum Orbe incitiam atque barbariem semel ANNO
atque iterum depulit. 1754.

§. 2. Verum quum artium gloria, cessante Sine exer-
artificum exercitatione, facile intereat; vide- citatione
batur illa in hac Urbe Nostra paulatim immi- facile in-
nui posse: dum ipsa Urbs, præclaris veterum tereunt.
atque recentium Pictorum, Sculptorumque ope-
ribus referta, in eorum possessione quadam ve-
luti securitate conquiescit; novosque earum
artium tyrones formare parum sollicita, futu-
rorum deinde Magistrorum scholam propemo-
dum extingui sinit: non satis advertens, ad
eam se aliquando artificum penuriam redigi
posse, ut quum aliquod opus ad usum, ad or-
natum, ad memoriam insigne efficiendum oc-
currat, alienorum operam implorare cogatur,
et industriæ subsidia ab iis expectare, qui olim
politioris culturæ, ac scientiarum et artium
omnium documenta ab ipsa petere consueve-
runt:

§. 3. Huic malo quum Nos tempestivè oc- Cura Pon-
currendum meritò judicaverimus; postquam tificis, at
plura artis antiquæ monumenta collegimus, Tyronum
plura restauravimus, eorumque in publicam industriæ
utilitatem conservationi prospeximus; Capito- et exerci-
linam Pinacothecam, Prædecessoris Nostri Cle- tationi ni-
mentis Papæ XII. munificentia collectam, hil desit.
instructamque, magna Græcorum, Ægyptio-
rum, Romanorumque Signorum accessione
locupletavimus; insigniumque Pictorum Ta-
bularum magno numero diversis ex locis con-
quisitas, multoque ære comparatas, in eodem
Capitolio, laxis a solo ædibus ad australem
montis crepidinem excitatis, aptè decenterque
dispositas collocavimus; nunc denique ibidem,
ubi tot artis prodigia visuntur, hominum ad-
mirationi, et artificum exemplo proposita, pu-
blicam quoque institutionem ingenuarum Ar-
tium Tyronibus constituere deliberavimus, eam-
que ipsis præberi volumus exercitationem, quam
omnium opinione idoneam maximè haberi no-
vimus, adeoque aptissimam fore confidimus,

PONT. A. XIV. ad perfectos aliquando futuros Pictores, Sculptoresque informandos, qui veteris Romanæ Academiæ gloriam renovare, et in omnem posteritatem propagare queant.

Pingendi fingendi- que principium in exactissima delineatione: hæc in contemplatione naturæ potissimum constituta.

§. 4. Quum enim rectè pingendi, atque fingendi principium et fons in exactissimæ delineationis peritia statuatur; hæc autem ex ipsa naturæ contemplatione certius, quàm ex servilium priorum artificum imitatione acquiri possit: idcirco in prædictarum Ædium a Nobis extructarum corpore capacem Aulam ad id aptari curavimus: ut ibi quicumque in delineandi arte proficere student, ad vivi hominis exemplar sese exercentes, certas verasque ducere lineas addiscant; Quo semel constantibus naturæ legibus probè imbuti, et ad earum normam conceptas animo rerum formas exigere et conformare docti, in omni genere liberalis artificii, ad quod ingenium studiumque appulerint, intrepida manu operari valeant. Quod quidem commodum quum aliàs in Urbe studiosis adolescentibus ægrè suppeteret, ac pretio plerumque, et pecuniarum collatione comparandum esset: nihil ipsis jucundius, aut honestis artibus promovendis utilius præstare Nos posse putavimus, quam si perpetuò liberalitatis Nostræ munere provideremus, ut omnes sumptus ad conducendum hominem in delineationum exemplar, ad locum instruendum atque illustrandum, et ad ipsum opus dirigendum urgendumque necessarij, de publico præberentur. Hac enim ratione sperandum fore judicavimus, ut beneficio Nostro invitati adolescententes oblatam sibi proficiendi occasionem cupidè arripiant, et ad præclaras hujusmodi artes omni cura excolendas, ac perficiendas, magis magisque accendantur.

Academia seu Gymnasium publicum vulgò del Nudo, in

§. 5. Jam verò certam huic operi formam præscribere, ejusdemque perpetuam stabilitatem asserere volentes; Motu proprio, ac certâ scientiâ, per hanc nostram perpetuò mansuram Constitutionem, in præfatis Ædibus nostro

jussu et sumptu in Capitolio extractis, in inferiori scilicet earum Aula ad id destinata, Gymnasium, seu Academiam, populari vocabulo *del Nudo* appellandam, in pauperum studiosorum, qui delineandi artem addiscere curant, beneficium et usum erigimus et instituimus; cujus quidem Gymnasii seu Academiae sic erectae et institutae Protectorem et Praesidem, earumdem praesentium Litterarum tenore, Venerabilem Fratrem Nostrum Sylvium Sabinensem Episcopum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem Valenti nuncupatum, Nostrum in Status universi negotiis Secretarium, dictaeque Sanctae Romanae Ecclesiae Camerarium, qui Nos in hujus rei consilio suscipiendo, et ad exitum perducendo, pro sua rerum gerendarum solertia, et singulari erga bonas artes studio, plurimum jovit, ac deinde illius in Camerariatus hujusmodi Officio Successores, eligimus et deputamus: Mandantes eidem Sylvio Episcopo et Cardinali, ut opportunas Leges, et provida Statuta pro destinati operis constitutione, et perpetuo regimine, quamprimum condere curet, Nostroque etiam nomine et auctoritate promulget; ac dantes eidem moderno, ac pro tempore existenti praefatae Academiae, seu Gymnasii Praesidi, ac Protectori, necessarias omnes et opportunas facultates, ad hoc, ut pro ejusdem operis executione et progressu, quascumque utiles et idoneas pro tempore ordinationes facere, atque decreta edere, et tam eorum, quam Legum et Statutorum hujusmodi observantiam injungere, et exigere, ac etiam, quoties ita res ferent, illas et illa revocare, corrigere, et in melius immutare possit, et valeat: prout ad ipsius Academiae, seu Gymnasii utilitatem, et mentis ac voluntatis nostrae implementum, magis expedire, illius prudentiae visum fuerit.

§. 6. Pro ejusdem verò Gymnasii dote, qua Certo anno occurrentes expensae pro mercede hominis de novo censu lineantium studio proponendi, aliisque rebus Academ.

ANNO
1754.

Capitoli-
nis ad-
ibus erigi-
tur.

Ejusdem
Praeses,
et Protec-
tor desi-
gnatur.

Cui au-
plissima
datur au-
ctoritas in
Academ.

PONT. A. XIV. ad hujusmodi operis executionem, ac directionem necessariis, fieri et sustineri valeant; Nos adducto annuam summam tercentorum scutorum de consulti julii decem pro quolibet scuto, ex publicis Promptuarii, a Nobis etiam in hac Urbe ad necessariis ex-asservandas, et venales proponendas soleas instituti, preventibus, (quos quidem Nos ipsi aliis per Schemulam nostri Motus proprii die xxii. Junii Anni MDCCXLVIII. signatam, et in Actis dilecti Filii Gregorii de Castellanis unius ex Camerae praedictae Secretariis et Notariis existentem, in nostro Monte Pietatis, ad creditum ejusdem Camerae, in peculiari tamen computo, et ad liberam dicti Sylvii Episcopi et Cardinalis Camerarii, ejusque in officio hujusmodi Successorum dispositionem, ad hoc ut ipse, ejusque Successores de illis, praevia participatione Nobis, et Romano pro tempore Pontifici faciendam, disponere valeant; deponi volumus), percipiendam, ab ejusdem Camerae Apostolicae redditibus, motu et scientia praefatis, ac de Apostolica auctoritatis plenitudine, per easdem praesentes, perpetuo separamus, sejungimus, et dismembramus: Eandemque summam annis singulis, duabus aequalibus et anticipatis solutionibus, in eodem Monte Pietatis, ad Creditum praefatae Academiae Capitolinae *del Nudo* nuncupatae, et ad dicti Cardinalis moderni et pro tempore existentis illius Protectoris dispositionem, liberè deponendam, eidem Gymnasio seu Academiae, ad praedictos effectus, etiam perpetuo applicamus, concedimus, et assignamus: Mandantes eidem Sylvio Episcopo et Cardinali, ejusque Successoribus praedictae Academiae Protectoribus et Praesidibus pro tempore futuris, ut ejusmodi pecuniarum summam, pro eorum prudenti arbitrio, in opportunas quaslibet, et ad praedictum opus rectè ordinandum et promovendum necessarias et utiles expensas, absque ullo reddendae rationis onere, erogari curent. Nos enim quidquid ab ipsis ea in re providè statutum, or-

dinatum, et gestum fuerit, ratum et gratum habebimus, ac etiam faciemus auctoritate nostra, ab omnibus, ad quos pertinet, appellatione postposita, inviolabiliter observari.

ANNO
1754.

Firman-
tur Statu-
ta amplis-
simis clau-
sulis.

§. 7. Ac decernentes has nostras Litteras, quas in dicta Camera Apostolica, juxta Constitutionem felicis recordationis Pii Papæ IV. Prædecessoris nostri desuper editam, præsentari, insinuari, et registrari volumus, præmissaque omnia et singula, nullo unquam tempore, ex quibusvis causis, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel quocumque alio defectu notari, et impugnari, seu revocari, suspendi, restringi, limitari, aut in jus, vel controversiam vocari posse: Sed tanquam ad bonarum Artium conservationem et propagationem, Urbisque nostræ decorem factas, semper et perpetuò validè et efficaces existere, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere debere.

§. 8. Sicque, et non aliàs, per quoscumque Judices Ordinarios et Delegatos, etiam prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, nec non Causarum Palatii Apostolici Auditores, ejusdemque Cameræ Thesaurarium Generalem, ac Clericos Præsidentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter judicandi et interpretandi facultate et auctoritate, judicari et definiri debere: irritum quoque et inane, si secùs super his quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Aliter
judicari
prohibet.

§. 9. Non obstantibus contrariis quibuscumque Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, generalibus vel specialibus, ac, quatenùs opus sit, promptuarii præfati institutione, ac proventuum inde obvenientium applicatione; ut præfertur, per Nos factis: privilegiis quoque, indultis, et Litteris Apostolicis, eidem Cameræ, ac illius Officialibus et Ministris, et quibusvis aliis, sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliis-

Derogat.
generalis.

PONT. ad hujusmodi operis executionem, ac directio-
A. XIV. nem necessariis, fieri et sustineri valeant; Nos
 addicto annuam summam tercentorum scutorum de
 consulti- juliis decem pro quolibet scuto, ex publici
 tur neces- Promptuarii, a Nobis etiam in hac Urbe ad
 sariis. ex- asservandas, et venales proponendas soleas in-
 pensis. stituti, proventibus, (quos quidem Nos ipsi
 aliàs per Schemulam nostri Motus proprii die
 xxii. Junii Anni MDCCXLVIII, signatam, et in
 Actis dilecti Filii Gregorii de Castellani unius
 ex Camerae praedictae Secretariis et Notariis exi-
 stentem, in nostro Monte Pietatis, ad credi-
 tum ejusdem Camerae, in peculiari tamen com-
 puto, et ad liberam dicti Sylvii Episcopi et
 Cardinalis Camerarii, ejusque in officio hujus-
 modi Successorum dispositionem, ad hoc ut
 ipse, ejusque Successores de illis, praevia par-
 ticipatione Nobis, et Romano pro tempore Pon-
 tifici facienda, disponere valeant; deponi vo-
 luimus), percipiendam, ab ejusdem Camerae
 Apostolicae redditibus, motu et scientia praefatis,
 ac de Apostolicae auctoritatis plenitudine,
 per easdem praesentes, perpetuò separamus,
 sejungimus, et dismembramus: Eandemque
 summam annis singulis, duabus aequalibus et
 anticipatis solutionibus, in eodem Monte Pie-
 tatis, ad Creditum praefatae Academiae Capito-
 lineae *del Nudo* nuncupatae, et ad dicti Cardi-
 nalis moderni et pro tempore existentis illius
 Protectoris dispositionem, liberè deponendam,
 eidem Gymnasio seu Academiae, ad praedictos
 effectus, etiam perpetuò applicamus, concedi-
 mus, et assignamus: Mandantes eidem Sylvio
 Episcopo et Cardinali, ejusque Successoribus
 praedictae Academiae Protectoribus et Praesidibus
 pro tempore futuris, ut ejusmodi pecuniarum
 summam, pro eorum prudenti arbitrio, in op-
 portunas quaslibet, et ad praedictum opus re-
 ctè ordinandum et promovendum necessarias
 et utiles expensas, absque ullo reddendae ra-
 tionis onere, erogari curent. Nos enim quid-
 quid ab ipsis ea in re providè statutum, or-

dinatum, et gestum fuerit, ratum et gratum habebimus, ac etiam faciemus auctoritate nostra, ab omnibus, ad quos pertinet, appellatione postposita, inviolabiliter observari.

ANNO
1754.

Firman-
tur Statu-
ta amplis-
simis clau-
sulis.

§. 7. Ac decernentes has nostras Litteras, quas in dicta Camera Apostolica, juxta Constitutionem felicis recordationis Pii Papæ IV. Prædecessoris nostri desuper editam, præsentari, insinuari, et registrari volumus, præmissaque omnia et singula, nullo unquam tempore, ex quibusvis causis, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel quocumque alio defectu notari, et impugnari, seu revocari, suspendi, restringi, limitari, aut in jus, vel controversiam vocari posse: Sed tanquam ad bonarum Artium conservationem et propagationem, Urbisque nostræ decorem factas, semper et perpetuò validè et efficaces existere, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere debere.

§. 8. Sicque, et non aliàs, per quoscumque Judices Ordinarios et Delegatos, etiam prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, nec non Causarum Palatii Apostolici Auditores, ejusdemque Cameræ Thesaurarium Generalem, ac Clericos Præsidentes, sublata eis et eorum euilibet quavis aliter judicandi et interpretandi facultate et auctoritate, judicari et definiri debere: irritum quoque et inane, si secùs super his quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Aliter
judicari
prohibet.

§. 9. Non obstantibus contrariis quibuscumque Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, generalibus vel specialibus, ac, quatenùs opus sit, promptuarii præfati institutione, ac proventuum inde obvenientium applicatione; ut præfertur, per Nos factis: privilegiis quoque, indultis, et Litteris Apostolicis, eidem Cameræ, ac illius Officialibus et Ministris, et quibusvis aliis, sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliis-

Derogat.
generalis.

PONT. que efficacioribus clausulis, ac irritantibus Decretis, etiam motu, scientiâ, et potestatis plenitudine paribus, etiam Consistorialiter, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac etiam pluries firmatis, approbatis et innovatis.

Et specialis oppositor. §. 10. Quibus omnibus et singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores præsentibus pro plenè et sufficienter expressis, et insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter et expressè ac latissimè et plenissimè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis. §. 11. Nulli ergo omninò Hominum liceat hanc paginam Nostræ erectionis, institutionis, electionis, deputationis, facultatum impertitionis, separationis, sejunctionis, dismembrationis, applicationis, concessionis, assignationis, decreti, derogationis, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Dat. 17. Martii 1754 Pontif. XIV. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1754. XVI. Kal. Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Quartodecimo.

J. Card. Pro-Datar.

D. Card. Passioneus,

VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

Loco ✕ Plumbi.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

BASILICA ASSISIENSIS

XXXII.

Sancti Francisci in Patriarchalem et Cappellam
Papalem erigitur : Cum aliis gratiis, pri-
vilegiis, et indultis.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

FIDELIS Dominus in verbis suis, quum sæpè in Scripturis sanctis declaraverit, se illos, qui voluntariæ demissionis affectu humiliter in terra animas suas, non solum in cœlesti Regno pusillos Servos, quos Filii sui humilitati conformes reperit, gloriâ et honore mirabiliter coronat; sed etiam, ad mortalium fidem excitandam et roborandam, hoc pro sua sapientia disponit, ut qui viventes in Mundo, Mundi gloriam contempserunt, eique placere non curarunt, splendidioribus post mortem honoribus in ipso conspectu filiorum hominum extollantur, eorumque memoria in terris decorata fulgeat, et gloriosa clarescat. Quod quum in pluribus sanctis Viris ab ipso Mundi exordio, et maximè post constitutam Ecclesiam, sæpissimè demonstratum est; tum verò in B. Francisci Confessoris exaltatione, et in omnibus, quæ ad illius Instituti amplificationem, et memoriæ celebritatem pertinent, manifestè impletum conspicimus. Qui enim vivens, in oculis suis, et aliorum vilescere semper studuit, ac opprobriis et vituperationibus delectari consuevit; jampridem irrefragabili Ca-

Proce-
mum. Di-
vinum ele-
quum
impletur,
dum exal-
tatur in
terris hu-
militas
Sancti
Franc.

PONT. A. XIV. tholicæ Ecclesiæ iudicio, charissimoque præconio, inter Amicos Dei cum ipso in Cœlis regnantes, ubique terrarum honoratur, et colitur: Illius autem Corpus, in quo mortificationem Christi ad mortem usque circumferre non destitit, singularibus signis atque prodigiis de Cœlo illustratum, atque certantibus omnium Ordinum studiis, ita Populorum et principum devotione clarificatum fuit, ut ejusdem Sepulchrum gloriosum, super ambitiosa potentium sæculi monumenta, meritò celebrari mereatur.

Honores, et privilegia a Præd. Pontif. collata Ecclesiæ Assisiensi ubi Corpus S. Francisci reconditum est, enarrantur.

A fundationis initio S. Sedi immediate subjicitur, annuo reservato censu.

§. I. Et sanè vix altero ab illius obitu anno decurso, quum de Servi Dei exuviis decenter collocandis ageretur, eumque in finem opportunus locus et fundus propè Assisiensis Civitatis mœnia, illius Alumnis pro Apostolica Sede recipientibus oblatus fuisset: san. mem. Prædecessor Noster Gregorius Papa IX. dignum existimans et conveniens, illius memoriam, per quem tantus Ecclesiæ Dei fructus provenerat, in eo etiam honorificari, ut Ecclesia, in qua ejus Corpus recondendum erat, nemini, præterquam Romano Pontifici, subesset, eundem fundum in jus et proprietatem prædictæ Sedis Apostolicæ recepit; statuitque Ecclesiam inibi construendam omnino liberam, ac nulli alii, quam Apostolicæ Sedi subjectam fore; et ad hujusmodi libertatis ab Ecclesia Romana perceptæ indicium, unius libræ ceræ censum annuatim sibi et Successoribus suis ab eadem Ecclesia persolvendum decrevit. Super quibus Apostolicas Litteras, quarum initium est *Recolentes* edidit Reate, xi. Kalendas Novembris Pontificatus sui anno II. Deinde verò, quum idem Gregorius Prædecessor, in ipsa Assisiensi Civitate gloriosissimum Patriarcham Sanctorum Confessorum Catalogo ritè adscripsisset, ac designatam hujusmodi Ecclesiam in ipsius honorem Omnipotenti Deo dicendam, erigendamque statuisset, illius primario lapide suis ipse manibus posito, per alias suas Litteras datas Laterani

terani, X. Kalendas Maji, anno Incarnationis Dominicæ MDCCLXXX. Pontificatus sui anno IV. incipientes = *Is qui Ecclesiam* = non modo concessum eidem Ecclesiæ libertatis, et immediatæ Romano Pontifici subjectionis privilegium, nova et solemni concessione firmavit, sed etiam Ecclesiam ipsam Ordinis Fratrum Minorum Caput et Matrem ab omnibus habendam, ac in ea per Fratres ejusdem Ordinis perpetuò serviendum fore constituit; aliaque ad asserendam illius immunitatem, ac dignitatem, et Fratrum in ea deservientium commoda promovenda, opportunè decrevit, quæ latius continentur in præfatis ejusdem Gregorii Litteris: quas alii deinde Prædecessores Nostri Romani Pontifices, ex quo ipsius Sancti Francisci Corpus in eadem memorabili pompa illatum fuit, in primis Innocentius Papa IV., qui postea Ecclesiam ipsam ad supremum fastigium perductam, suaque jam constructione et mole conspicuam, anno MCCLIII., Dominica ante Festum Ascensionis Domini, ad honorem Dei, et ejusdem Beati Francisci, solemniter dedicavit, nec non Clemens Papa IV. per similes suas Litteras confirmarunt et innovarunt. Nicolaus verò etiam IV. peculiaribus Litteris, datis Reate II. Idus Maji, Pontificatus sui anno II. et incipientibus = *Præclara* = statuit Ecclesiam ipsam, et totum locum ipsius, cum pertinentiis suis, Ecclesiastico Interdicto, absque speciali et expresso Apostolicæ Sedis mandato, sub certa forma ibidem præscripta concepto, supponi non posse.

§. 2. Porrò eidem Ecclesiæ non parum honoris ex eo accessit, quod alii ex Prædecessoribus Nostri Romanis Pontificibus non solum ad eam, B. Patriarchæ Tumulum veneraturi, sæpe se contulerunt, sed in Pontificiis quoque Ædibus propè ipsam extractis ad non exiguum tempus domicilium figere, atque omnis generis Pontificalia Sacra in ea celebrare consueverunt. Insuper Apostolicæ Sedis scrinia, aliaque Ec-

ANNO
1754.
Pontific.
manu pri-
mus lapis
Ecclesiæ
ponitur.

Caput et
Mater Or-
dinis Mi-
norum
constituitur,
Fratribusque
ejusdem
Ordinis
custodienda in
perpet.
traditur.

Per Rom.
Pontif.
solemni
ritu dedi-
catur.

Vetitum,
ne Eccl.
interdicto
absque
Sanctæ
Sedis man-
dato sup-
ponatur.

Magis
speciali-
ter addi-
citur pro-
prietati S.
Sedis ut-
pote deco-
rata fre-
quenti
Pontif.

PONT. clesiasticæ Potestatis, et Civilis Imperii Instru-
A. XIV. menta apud eam collocarunt; nonnulli etiam
accessu. in ea sepulturam sui corporis elegerunt; qua-
Pont. Æ- propter ejusdem Ecclesiæ immediata Apostolica
dibus, et Sedi subjectio, quæ ipsi cum aliis pluribus per
diuturno Orbem Ecclesiis ab inferiorum Præsulum juris-
eorum do- dictione exemptis communis videri poterat, pecu-
micilio. liaris cujusdam Pontificum domini, et proprie-
Pontif. tatis induit speciem; eo vel maximè confirmatam,
Archivo. quod quum in unius structuræ altitudine trium
Pontif. revera Ecclesiarum, quarum altera alteri im-
sepultura. minet, mira ædificatio consurgat, in superio-
 ris Ecclesiæ Hemicyclo, Pontificia marmorea

Duplici Cathedra contra Aram Maximam usque ab ini-
Pontif. tione extracta, semper stetisse dignoscitur; in ea
Cathedra. verò, quæ media est, atque subjectum venerandi
 Corporis conditorium propius attingit, a latere
 Altaris, ubi Pontifices Sacris solemnibus operan-
 tes Thronum erexisse oportuit, aliquot abhinc
 annis Pontificius pariter Thronus, ex auctori-
 tate primum san. mem. Decessoris Nostri Cle-
 mentis Papæ XII., atque iterum Nobis an-
 nuentibus, erectus, assiduè retineri conspi-
 oitur; De omnibus autem, quæ ad ipsam
 Ecclesiam, ejusque cultum, et sacras actiones
 in ea peragendas quoquomodo pertinent, nihil
 sive magnum, sive parvum, statui, aut immu-
 tari consuevit, nisi consultis priùs Romanis Pon-
 tificibus pro tempore existentibus, quorum sin-
 gularis cura, et sollicitudo, tam pro ejusdem
 Ecclesiæ conservatione, ac decore, quàm pro
 recta omnium in ipsa agendorum ordinatione
 semper enituit. Quare nil mirum si plerique
 Romani Pontifices Prædecessores Nostri, eam-
 dem Ecclesiam, Basilicam etiam nuncupatam,
 compluribus Privilegiis, et Gratiis spiritualibus,
 et temporalibus cumularunt, et Nicolaus Papa
 V. per suas Apostolicas Litteras incipientes:

Nil in ea immu-
ta tari con-
suevit in-
consulto
Roman.
Pont.

Ditatur appella-
atione Ba-
silicæ,
pluribus-
quegratiis
Spiritual.
et tempo-
ralibus.

Licet ex debito: datas Romæ apud Sanctum
 Petrum anno Incarnationis Dominicæ. MCDL.
 VIII. Idus Februarii, omnia, et singula privi-
 legia et indulta hujusmodi tanquam a se ipso

concessa, perpetuam roboris firmitatem obtinere decrevit; et Sixtus Papa IV. eadem, aliisque posterius impertita, similiter pro suis adoptans, novo confirmationis munimine roboravit, per suas pariter Litteras sub Plumbo editas Romæ, apud Sanctum Petrum pridie Idus Novembris anno MCDLXXI., quarum initium est: *Ad Ordinem*: et Sixtus Papa V. aliis similiter Litteris datis XIII. Kalendas Decembris anno MDLXXXV. piam Christifidelium utriusque sexus, Chordigerorum nuncupatorum, Archiconfraternitatem, in eadem Ecclesia, et ad illius Altare Majus, auctoritate Apostolica erexit, compluribus eidem Indulgentiis et gratiis concessis, quarum participatione etiamnum, juxta posteriores Apostolicæ Sedis sanctiones, innumeri Christifideles, aliis hujusmodi Confraternitatibus per omnes Mundi partes ex ejusdem Sixti concessione erectis, aggregati, ditantur. Utque alia innumera Apostolicæ liberalitatis erga eandem Ecclesiam effusæ, argumenta prætereamus, fel. rec. Prædecessor Noster Innocent. Papa XII. per suas Litteras sub Annulo Piscatoris data die XVIII. Augusti anno MDCXCVIII. ac perpetuis temporibus valituras, omnibus Christifidelibus, qui illam verè pœnitentes et confessi, ac Sac. Communionem refecti, in quocumque anni die devotè visitaverint, ibique, ut in ipsis Litteris præscribitur, oraverint, plenariam omnium peccatorum Indulgentiam, et remissionem concessit: Deinde etiam per alias similes Litteras die XI. Martii sequentis anni editas, tres in eadem pro tempore deputandos ritèque constituendos Pœnitentiarios, Ordinis Fratrum Minorum Conventualium expressè professos, satis amplis facultatibus pro confluentium Christifidelium absolute a peccatis atque censuris, et pro votorum commutationibus, Apostolica auctoritate instructos, perpetuò extare voluit atque concessit.

§. 3. Tot igitur Venerabilium Prædecessorum Pontificum Nostrorum exemplis Nobis propositis, eorumque Prædeces-

ANNO
1754.

Archiconfraternit.
Chordig. in ipsa erigitur cum facultate aggregandi.

Indulg. plenaria quotidie ibid. in perpet. conced.

Tres in ea Pœnit. Auctorit. Apostol. designantur.

POKT. vestigiis insistentes, Nos etiam ad ejusdem Ec-
A. XIV. clesie splendorem ac decus augendum cum-
 sorum landumque libenter adducti sumus. Quod qui-
 exemplo, dem non tam singularis obsequii Nostri affectus
 et propria erga B. Franciscum Patriarcham multis jam
 devotione rebus privatim, et publicè declaratus, atque
 erga S. testatus; et peculiaris quædam, ac veluti hære-
Franc. ditaria in eundem Familie Nostræ devotio,
permotus. Nobis suggestit: dum animò occurrit, ipso ad-
Ac a me- huc Beato Francisco in vivis agente, primum
memoria Bononiæ locum illius Discipulis, ad eorum Or-
Gentil. dinis Cœnobium fundandum, a Majoribus No-
suorum, stris oblatum fuisse; illius verò cum Christo
qui sociis regnantis Patrocinio, complura in Nostros be-
ejusdem neficia profecta, ipsiusque Familie Nostræ con-
adhuc vi- servationem, pestiferam quondam grassante lue,
yentis acceptam referri, grata mente recolimus: Sed
fundum ea potissimum cogitatio Nobis suavit. quod me-
Bononiæ rito sperandum duximus, Romanam Ecclesiam,
obtule- ejusque Ditionem in cuius sinu Beatus Pater et
runt pro ortum habuit, et sepulchrum, eo magis illius
constru- apud Deum intercessionibus protegendam, at-
endo Cœ- que servandam, quo magis illustria, ad illius
nobio, et memorie honorem, Apostolicæ Sedis judicium
insigne extiterint et decreta.
benef. ac- §. 4. Itaque motu proprio, ac certâ scientiâ,
ceperunt. et matura deliberatione Nostri, per hanc No-
Et ad im- stram perpetuò valituram Constitutionem, om-
ploran- nia et singula Privilegia, Prærogativas, Liber-
dum præ- tates, Exemptiones, et Immunitates, aliaque
sidium Indulta sæpèdictæ Ecclesie S. Francisci Assi-
Romanæ siensis, tam per præfatos Gregorium IX., Inno-
Ecclesie, centium IV., Clementem etiam IV., Nicolaum IV.
et Eccl. et V. Sixtum quoque IV. et V. ac Innocentium
Ditioni: XII., quàm per alios quoscumque Romanos Pon-
Motu pro- tifices Prædecessores Nostros quocumque, et
prio con- qualitercumque concessa, seu confirmata, et
firmat, et innovata, dummodo non sint actu revocata, seu
innovat sub aliqua generali revocatione comprehensa,
Privilegia Nos etiam Apostolica auctoritate approbamus,
Ecclesie confirmamus, et innovamus, eandemque Ec-
Assiensis clesiam ab Ordinarii Loci, ac omnium, et
a Prædec. concesso.
concesso.
Iterum
eam exi-
mit ab

quorumcumque Præsulum, seu Superiorum, ANNO
etiam Regularium, tam ordinaria, quàm dele- 1754.
gata jurisdictione, visitatione, et auctoritate omni Or-
penitus exemptam, liberam, et immunem, sub dinaria et
immediata Nostra, et Successorum Nostrorum delegata
Romanorum Pontificum; et Sedis Apostolicæ jurisdic-
potestate, dominio, et proprietate, confirma- suscipit
mus, et immutabiliter constituimus. sub im-
mediata

§. 5. Præterea simili motu, ac scientiâ, præ- S. Sedis
dictam Ecclesiam Nostram Sancti Francisci As- potestate.
sisiensis, præsentium Litterarum tenore, ac de Ecclesiam
Apostolicæ potestatis plenitudine, in Basilicam Assisien-
Patriarchalem, et Cappellam Papalem erigimus, sem S.
ac talem ex nunc in futurum perpetuò esse et Franc. in
fore decernimus. Eamque Basilicam Patriarcha- Basilic.
lem, et Cappellam Papalem æquè et pariformiter Patriarc.
nuncupari et haberi volumus, ac aliæ, et Cap-
Basilicæ Patriarchales intra Almam Urbem, et Pellam
extra illius muros, nec non Cappellæ Papales Papalem
in Pontificiis Ædibus, et propè eas constitutæ erigit.
appellantur, atque censentur; Statuentes nihilo- Præserved
minus eandem Ordinis Fratrum Minorum ejus- et con-
dem Sancti Francisci Caput et Matrem semper firmat Dis-
esse, et haberi; necnon, ut hactenùs, per Fra- gnitatem
tres ipsius Ordinis Conventuales nuncupatos in Cap. et
ea perpetuò serviendum fore; Ac decernentes Ordinis
antiquum censum unius liberæ ceræ albæ, qui Servitium
hucusque ex parte ejusdem Basilicæ quotannis ut hactenùs,
pervigilio Natalis SS. Apostolorum Petri, et per Fratres
Pauli, in signum immediatæ subjectionis Apo- Min. Con-
stolicæ Sedi, in Camera Apostolica persolvi so- vent. præ-
lebat, perpetuis futuris temporibus in memo- standum.
riam etiam hujus honorificentissimi foederis, Et ann.
quo noviter Basilica Assisiensis cum Sede Apo- censum
stolica conjuncta est, ut antea, præstari et re- Camera
cipi debere. Apostol.
solvend.

§. 6. Volumus idcirco Pontificium Thronum, Reservat
seu Cathedram, tam eam videlicet, quæ in su- privativo
periori Ecclesia jam inde ab initio stabiliter lo- usui Rom.
cata conspicitur, quàm quæ in Ecclesia infe- Pontific.
riori posterius, ut præfertur, erecta fuit, iisdem utrumque
in locis, in quibus nunc sunt, pro solius Ro- Thronum

PONT. mani Pontificis, et nullius alterius usu perpetuo retineri. Utrumque autem Altare Majus Basilicæ hujusmodi, ex ea tamen parte dumtaxat, et infer. qua Thronum Pontificium respicit, Altare Pontificium seu Papale, ex nunc in posterum esse Et utramque Aram et fore declaramus; ita ut nemini liceat, absque speciali Indulto, seu extra casus, ut infra, per Majorem, quæ Thr. Pontif. missos, in uno aut altero eorum Missam, sive privatim, sive solemniter celebrare.

Jussu suo exaratum Cæremonialem pro Basilicæ usu, et contemporaneis Litteris approb. observari mandat.

§. 7. De sacris autem Actionibus in eadem Basilica peragendis, et Cæremonialibus Ritibus ibidem servandis, quum Nos multiplices Leges et Regulas in unum colligi jusserimus, easdemque peculiari Instructione digestas, ac diligenter examinatas, atque probatas, aliis Nostris Apostolicis Litteris in forma Brevis cum Cæremonialis hujusmodi insertionem hac ipsa die expeditis duxerimus confirmandas; nunc omnia et singula in Cæremionali prædicto ordinata, et contenta, ac præsertim Indulta celebrandi in Præfatis Papalibus Aris, tam Custodi Conventus ejusdem Sancti Francisci, quam aliis diversis Præsulibus, atque Personis in Dignitate Ecclesiastica constitutis, Sæcularibus, seu Regularibus Prælatibus, pro statis diebus, seu certis respectivè vicibus concessa; et alia quæcumque, etiam indulti, et privilegii naturam habentia, tam in ipsius Basilicæ, quam in Personarum quarumvis favorem, ibidem præscripta atque statuta, præsentium quoque tenore approbamus, ac etiam perpetuò confirmamus: mandantes omnibus et singulis, ad quos pertinet, et quandocumque pertinebit in posterum, etiam specifica mentione et expressione dignis, ut omnia et singula ibidem, ut præfertur, ordinata et disposita observent, ac respectivè iisdem in omnibus et per omnia se conformare studeant, iisque obsequantur.

Indulget Personis in Cær. relatis, ut præscriptis diebus, et vicibus Sacrum faciant in Aris Papalibus.

Eximit a lege expectandi signum

§. 8. Neque verò eandem Basilicam comprehensam esse aut censeri volumus sub Prædecessoris Nostri Leonis Papæ X. Lege ab ipso Concilio Lateranensi edita, qua scilicet sub certa

pœna vetuit, ne in Sabbato majoris Hebdomadæ, in quibuslibet Sæcularium, aut Regularium etiam Privilegiatorum Ecclesiis, antequam in Cathedralibus, seu Matricibus Locorum, Campanæ pulsari possent; quinimo illam, utpote Papalem; et Patriarchalem Basilicam, ab hujusmodi Lege specialiter eximimus per præsentem; ita tamen, ut si illius Campanæ prædicta die; ante illas Cathedralis Ecclesiæ Assisiensis, pulsari contingat, aliæ in eadem Civitate vel extra eam constitutæ Ecclesiæ nequaquam eidem Basilicæ respondere, sed a prædicta Ecclesia Cathedrali hac in re, ut antea, dependere teneantur.

§. 9. Quod si ad implorandam cœlestis auxilii opem; publicæ preces, oblata Fidelibus Indulgentia, de mandato Apostolicæ Sedis, ut identidem fieri solet, per Civitates atque Dioceses sint indicendæ, seu Jubilæi generalis, vel particularis concessio, aut extensio, ab eadem Apostolica Sede emanaverit; relicta Locorum Ordinariis facultate designandi Ecclesias aliquot; præter Cathedralē uniuscujusque Civitatis, in quibus hujusmodi preces fundendæ, seu quæ ad indulgentiam aut Jubilæum consequendum visitandæ sint: quod pertinet ad Assisiensem Civitatem; volumus et deternimus; eandem Basilicam S. Francisci; tanquam a Nobis, et Romano Pontifice pro tempore existente ad prædictos effectus, unà cum ipsius Civitatis Cathedrali Ecclesia; singulis vicibus expressè designatam, semper haberi: dictamque facultatem ab Assisiensi Episcopo seu Ordinario, exerceri posse dumtaxat in aliarum Ecclesiarum delectu, si fortè plures duabus Ecclesiis fuerint designandæ. Cæterùm ejusmodi Episcopi seu Ordinarii edicta, sententias, mandataque omnia, sive ad Divinum cultum, sive ad Cleri Populique sui regimen quomodocumque spectantia, ad valvas ipsius Basilicæ, seu respectivè in illius Sacratio proponi non interdiximus; ejusdemque ordinationes atque statuta Populique.

ANNO
1754.

Campanarum Cath.
in Sabbato Sancto.

Designat
illam visitandam
tempore Jubilæi,
vel publicarum
precum a
S. Sede
indictari.

Præservat
Ordinarii facultatem in
ea affigendi Edicta, quæ
Divinum cultum,
vel Cleri Populique.

PONT. A. XIV. super præmissis, alioquin ritè condita et lata, ibidem per eos, ad quos pertinet, observari regimen volumus et mandamus.

concernunt.

Providè
statuta
circa Pro-
cession.
Kal. Aug.
habend.
confirm.

§. 10. Quod autem ad debitam erga gloriosum B. Francisci Corpus Fidelium venerationem fovendam, et magis magisque asserendam, fel. rec. Prædecessor Noster Clemens Papa VII. per suas Litteras sub Annulo Piscatoris die XVIII. Julii MDXXXVI. ad tunc existentem Perusiam et Umbriae Vicelegatum datas, quarum initium est *Accepimus* singulis annis in Processione solemnè die prima Augusti ab Ecclesia ejusdem S. Francisci ad aliam Sanctæ Mariæ Angelorum, sive de Portiuncula, habenda, servandum decrevit; atque itidem rec. mem. Prædecessor quoque Noster Urbanus Papa VIII. per similes Litteras datas die XXII. Martii anno MDCXLIII. incipientes *Domini Nostri Jesu Christi* perpetuè custodiendum voluit et præcepit; id ipsum Nos quoque earumdem præsentium tenore in posterum perpetuè servandum decernimus et jubemus.

Tres alios
Pœnitent.
cum fa-
cultatib.
ab Inuoc.
XII. con-
cessis ad-
jungit.

§. 11. Et quoniam ad venerandum ejusdem gloriosissimi Confessoris Tumulum ejusque Patrociniæ suffragia demerenda, atque etiam ut Indulgentiæ quotidianæ compotes fiant, frequentes undique Fideles ad præfatam Basilicam omni tempore confluere dignoscuntur; Nos opportuna animarum saluti procurandæ subsidia augere cupientes, volumus, ut præter tres Pœnitentiariorum ibidem ex auctoritate prædicti Innocentii Papæ XII. ut supra dictum est, constitutos, tres alii ejusdem Ordinis Minorum Conventualium Fratres expressè professi, ad hujusmodi munus idonei, vitæque et moribus conspicui, per Ordinarium Loci examinati, et approbati, a dilecto Filio moderno et pro tempore existente Ministro Generali Ordinis præfati, in dicta Basilica Pœnitentiariorum etiam pro tempore constituantur, et deputentur; qui sic constituti, et deputati, omnibus, et singulis facultatibus per dictum Innocentium

Prædecessorem prioribus tribus Pœnitentiariis, ut præfertur, concessis, et elargitis, et in præcitatatis ipsius Litteris, quarum initium est = *Ex incumbenti* = datis apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XI. Martii MDCXCIX. latius expressis, æquè et pariformiter, ex concessione Nostra, et præsentium Litterarum vigore, gaudeant et utantur.

§. 12. Præterea Fidelium Defunctorum refrigerio et saluti per opportunam spiritualis The-sauri dispensationi Nostræ concrediti erogationem amplius consulere volentes, quum in præfata Basilica Altare Majus Ecclesiæ inferioris Omnipotentî Deo in honorem S. Francisci dicatum, a fel. rec. Prædecessore Nostro Gregorio Papa XIII. per Litteras anno Incarnationis Dominicæ MDLXXVII. pridie Idus Octobris sub Plumbo editas, quærum initium est = *Omniium saluti* = Privilegio quotidiano ac perpetuo pro Defunctis decoratum extiterit; verum experientia compertum fuerit, piis confluentium votis, et eleemosynarum oblationibus, quæ pro Missis ad hujusmodi Altare celebrandis quotidie deferebantur, minimè satisfieri posse per eum numerum Missarum, quæ singulis diebus ad illud celebrari valebant; ideoque jampridem a piæ mem. Alexandro PR. VII. concessum fuerit, ut quæ Missæ ad illud celebrari tunc nequibant, ad alia duo Altaria in Litteris super hoc editis enunciata, pari cum Fidelium Defunctorum suffragatione, celebrari possent: Nos prædictas Gregorii Prædecessoris Litteras præsentium tenore etiam perpetuò confirmantes, simili motu, et auctoritate statuimus, atque concedimus, ut Missæ, pro quibus ad præfatum Altare celebrandis, eleemosynas pro tempore offerri contigerit, quæque ad idem Altare re ipsa celebrari nequiverint, ad Altare Majus Ecclesiæ superioris, ex ea videlicet parte, qua illud nequaquam Pontificium Altare esse et fore decrevimus, nec non ad tria infrascripta Altaria in inferiori Ecclesia posita, nimirum ad Altare

Privileg.
pro omni-
bus De-
functis
Aræ Ma-
ximæ Ec-
clesiæ in-
ferioris
imperti-
tum, con-
firmat.

Et in sup-
plement.
designat.
Aræ Ma-
jorem non
Pap. super-
ioris Ec-
clesiæ,
trique
Altaria
inferioris

POŃT. A. XIV. Sacrarum Reliquiarum, et ad alterum Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, et ad reliquum S. Josephi a Cupertino Confessoris, liberè, et licitè celebrari possint et valeant; ita ut earundem Missarum oneri perindè satisfiat, et satisfactum esse censeatur, ac si Missæ hujusmodi ad præfatum Altare primario Privilegiatum celebratæ forent. Præterea dictum Altare Majus superioris Ecclesiæ, quâ Pontificium est, simili privilegio decorare volentes, eadem auctoritate Nobis a Domino tradita, concedimus, ut quoties Missa ad Altare hujusmodi, prædictorum Indultorum, aliorumque forsan deinceps specialiter concedendorum vigore, celebrabitur pro Anima cujuscumque Fidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, Anima ipsa de Thesaurò Ecclesiæ Indulgentiam per modum suffragii consequatur, et Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, aliorumque omnium Sanctorum meritis suffragantibus, a Purgatorii pœnis liberetur.

Privileg. etiam pro Defunctis tribuit Aræ Maxim. Pap. superioris Ecclesiæ, quoties ex Indulto ibidem celebrat.

Prohibet ne Reliquiæ SS. extrahantur, sub pœna excomm. latis sententiæ Romano Pontifici reservatæ

§. 13. Ut autem insignis Sacrarum Reliquiarum Thesaurus, qui in dicta Basilica, ejusque Sacrario asservatur, et magnam Populorum devotionem erga Sanctuarium hujusmodi meritò conciliat, integrum inviolatumque permaneat; resque et memoriæ, quæ ad Sanctum Patriarcham Franciscum quoquomodo pertinent, minimè disperdantur, aut pereant; Nos dilectis Filiis Custodi et Fratibus Conventus prædicti S. Francisci, nec non ipsius Ordinis Minorum Conventualium Superioribus, etiam Ministro Generali, pro tempore existentibus, sub excommunicationis sententia eo ipso incurrenda, cùjus absolutionem, præterquam pro iis, qui in mortis articulo constituti fuerint Nobis, et Successoribus Nostriis Romanis Pontificibus pro tempore existentibus reservamus, nec non remotionis ab eorum respectivè officiis, aliisque arbitrio Nostro, et Successorum prædictorum infligendis pœnis, per præsentés expressè inter-

dicimus, et prohibemus, ne quavis causa et occasione, absque Nostra, et Successorum Nostrorum prædictorum licentia in scriptis tradenda, particulam aliquam Reliquiarum, sive ad dictum S. Franciscum quomodolibet pertinentium, sive aliarum, quæ in dicta Basilica, illiusque Sacratio asservantur, extrahere, dividere, et aliis concedere, ac donare, aut pro se retinere audeant, seu præsumant.

§. 14. Præterea de ejusdem Basilicæ decore, ac libertate plurimum, ut par est, solliciti, simili auctoritate ac tenore, prædictis Custodi ac Fratribus, et aliis quibusvis etiam Superioribus, et Ministro Generali præfatis, præcipimus, et districtè prohibemus, ne Juspatronatus aliqujus Altaris aut Cappellæ in eadem Basilica existentis, neve locum ad Sepulturam ædificandam, seu scamnum, vel sedile, aut areæ situm ad illud collocandum, aut retinendum intra eandem Basilicam, cuilibet Personæ, etiam specifica, et individua mentione dignæ, aut Familiæ, seu Virorum, aut Mulierum cœtui, Congregationi, aut Universitati, inconsulto Romano Pontifice pro tempore existente, nec nisi facultate ab eo in scriptis pariter obtenta, in posterum concedant; et quidquid contra hujus præcepti Nostri formam, per eos fieri, aut attentari contigerit, ex nunc irritum, et inane decernimus. Quæ verò scamna aut sedilia jam nunc, ex legitimis juribus, in eadem Basilica existere, seu certis in locis intra eandem retineri solere dignoscuntur, volumus, et jubemus, ut omnia ad æqualem mensuram et formam reducantur, sublatis gradibus, et suppedaneis quibuscumque, atque ita per Basilicæ spatia collocentur, ut non deformitatem, sed potius decorem illi afferant, et ornatum. Per hæc autem ullius Personæ, Familiæ, aut Universitatis asserta jura, sive Patronatûs in ejusdem Basilicæ Altaria, et Cappellas, sive habendi Sepulturas intra eandem, aut scamna, aut sedilia ibidem retinendi, nisi quatenus legitimis et

ANNO
1754.

Conces-
siones Ju-
rispatr. et
Sepultu-
ræ incon-
sulto
Roman.
Pont. in
Basilica
faciendas
irritat.

Scamna
ad æqual-
reduci, et
rectè dis-
poni man-
dat.

Post sufficientibus titulis, aut consuetudinibus ful-
A. XIV. ciantur, approbare non intendimus.

Privileg. §. 15. Externas quoque Porticus, et aream
Immunit. præ foribus utriusque Ecclesiæ tam superioris,
localis A. quàm inferioris, necnon adnexi Conventus,
ræ ante in longum, latumque protensam usque ad lo-
Basilic. cum, qui dicitur *la Cordonata*, et ad Fossam
aliàs con- *Sanctæ Margaritæ* nuncupatam, non solùm ab
cessum; omni molestia, et perturbatione liberas et
latius ex- immunes, pro Nostra et Apostolicæ Sedis reve-
tendit. rentia, servari volumus, et præcipimus; Verùm
etiam Ecclesiasticæ Localis Immunitatis juribus
gaudere concedimus, et earundem præsentium
tenore decernimus; Ampliantes quoad hoc fel. rec.

Tribuit
Episcopo Prædecessoris Nostri Benedicti Papæ XIII. con-
facultat. cessionem, in Scheda Motus proprii die xx.
extrah. Decembris MDCCXXVI. ab ipso signata, latiùs
Reos, ob- expressam, eandemque nihilominùs in reliquis
servata ejus partibus confirmantes; Ac decernentes,
forma tam Prædecessorum Nostrorum Gregorii XIV.
Constit. ejusdemque Benedicti XIII. ac Clementis XII.
Apost. Apostolicas Constitutiones super Immunitate
Locali, quàm Nostram anno Incarnationis Do-
minicæ MDCCXLIX. Idibus Martii, Pontificatus
Nostri Anno X. editam, quæ incipit: *Officii no-*
stri ratio ☐ in occurrentibus casibus servandas,
et exequendas esse. Nos enim Venerabili Fratri
moderno, et pro tempore existenti Episcopo
Assisiensi omnes ad id necessarias, et oppor-
tunas facultates, iisdem auctoritate et tenore,
perpetuò tribuimus, et elargimur.

Confirm. §. 16. Porrò quum aliàs memoratus Præde-
uniones cessor Noster Sixtus Papa IV. conservationi stru-
Monast. cturarum ejusdem Basilicæ, et Domus adnexæ,
deCampo- ac etiam augmento Divini cultus, et sustenta-
longo, et tionis majoris numeri Fratrum ad illud in ea
Beneficio- exercendum à prima erectione deputationum,
rum. prospicere volens, per suas Apostolicas Litteras
sub Plumbo datas Assisi anno Incarnationis
Dominicæ MCCCLXXVI. octavo Kalendas Sep-
tembris, incipientes, ☐ *Venerabilem* ☐ in Mo-
nasterio olim existente Sancti Nicolai de Cam-

A N N O
1754.

polongo Ordinis Sancti Benedicti Assisiensis Diocesis, Abbatialem Dignitatem, et Ordinem prædictum, ac nomen ipsum, et Titulum Monasterii suppresserit, et extinxerit; illiusque structuras, ædificia, ac bona omnia, ac etiam deinde per alias similes Litteras datas Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnat. Dominicæ MCCCCLXXVIII. quarto nonas Februarii, quarum initium est \square *Applicavimus* \square , omnia et singula Beneficia Ecclesiastica cum cura et sine cura, olim ad collationem Abbatis dicti suppressi Monasterii, cum Conventu ejusdem Monasterii, vel sine, spectantia et pertinentia, eorumque fructus, redditus, et proventus, Sacristiæ Domus ejusdem Sancti Francisci, pro supportatione onerum Fabricæ hujusmodi, et Fratrum in decenti numero ibidem sustentatione, perpetuò applicaverit, appropriaverit, univerit, et incorporaverit, ita ut liceret Custodi, et Fratribus prædictæ Domus pro tempore existentibus, hujusmodi Beneficiis, eorumque Ecclesiis, Cappellis, et Altaribus, per aliquem etiam ejusdem Ordinis Professorem ad eorum nutum amovibilem, in Divinis deserviri facere, ac onera ipsis adnexa, et aliàs Personis eadem pro tempore obtinentibus incumbentia, etiam in ministracione Sacramentorum, perferre et adimplerè: Nos hujusmodi applicationem et unionem, ad effectum præmissum, novæ confirmationis Nostræ munimine roboramus; Ac in super inductam a multo jam tempore, et actu, ut accepimus, vigentem consuetudinem, ut scilicet ad exercitium curæ Animarum in quatuor Parochialibus, videlicet in una Sancti Petri Castri Paradisi nuncupat. ac in alia Sancti Joannis Baptistæ Castri Podii superioris, ac in altera ejusdem Sancti Joannis Baptistæ Castri Plebis, et in reliqua Sancti Laurentii Castri Porciani, nec non in Ecclesia Sanctæ Mariæ de Gualdo nuncupat. mox dictæ Parochialis Sancti Laurentii subsidiaria, Ecclesiis, olim a prædicto Monasterio dependentibus, totidem Pres-

Approbat
consuet.
deputan-
di in Pa-
ræciis de-
pendenti-
bus Pre-
sbyt. sæ-
culares.

Qui præ-
ter obse-
quia Ca-

PONT. A. XIV. byteri Sæculares in illarum Vicarios Curatos pro tempore a prædictæ Domus Custode et Cathedrali tribus amovibiliter deputentur, præsentium præstand. tenore approbamus, et in posterum quoque intersint servari concedimus; mandantes, ut omnes et supplicationi singuli Vicarii Curati hujusmodi, præter assistentiam, et obsequium Ecclesiæ Cathedrali Corporis Christi a Assisiensi in consuetis Functionibus, et Processionibus ab ipsis præstandum, Supplicationi Basilica etiam in Dominica infra Octavam Solemnitatis habendæ. Corporis Christi ab eadem Basilica S. Francisci quotannis celebrandæ, in loco ipsis in præfato Cæremoniali assignato, interesse teneantur.

Commen- **§. 17.** Cæterum sæpediti Conventus Custodi et Fratibus, ac etiam præfati Ordinis Ministro Generali pro tempore existentibus, harum serie injungimus, et enixè commendamus, ut ipsi tam prædictarum, ac etiam Sanctæ Margaritæ intra Assisiensem Civitatem Parochialium, quàm aliarum ab eodem Conventu quacumque ratione dependentium, videlicet dicti Sancti Nicolai de Campolongo, et Sancti Francisci Parvuli nuncupati intra Assisium, ac Sanctæ Mariæ Conventus Rivitorti, nec non Sancti Joannis Baptistæ propè eundem Rivumtortum, ejusdemque Sanctæ Mariæ apud Castrum Rocchicciolæ ejusdem Assisiensis Diocesis, et alterius Sancti Joannis Baptistæ extra muros Castri Turris Alfinæ, Diocesis Urbevetanæ, Ecclesiarum conservationi, ac in eis sacrarum Suppellectilium mantentioni, diligenter et sedulo incumbant.

Quinque **§. 18.** Denique iisdem Custodi, et Fratribus, in iis præsertim, quæ ad Animarum salutem referuntur, uberius gratificari, dictasque Sanctæ Margaritæ in Civitate Assisiensi, et Sancti Petri Castri Paradisi, et Sancti Joannis Baptistæ [Castri Podii superioris, ac aliam ejusdem S. Joannis Baptistæ Castri Plebis, nec non S. Laurentii Castri Porciani, Parochiales, ac etiam præfatam Sanctæ Mariæ de Gualdo dictæ Assisien. Diocesis Ecclesias, a præfato Conventu, ratione unionis a dioto Sixto Papa

IV., ut præfertur, factæ, dependentes, speciali pro Animabus in Purgatorio existentibus privilegio illustrare volentes; Auctoritate Nobis a Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei misericordia, et Beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ut quum die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, ac singulis diebus infra illius Octavam, ac Feria sexta cujuslibet hebdomadæ Sacerdos aliquis Sæcularis, vel cujusvis Ordinis, Congregationis, seu instituti Regularis, Missam Defunctorum pro Anima cujuscumque Christifidelis, quæ Deo in Charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad Altare Majus dictarum sex Ecclesiarum celebrabit, Anima ipsa de Thesauro Ecclesiæ per modum suffragii Indulgentiam consequatur; ita ut ejusmodi Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus, a Purgatorii pœnis liberetur, in perpetuum concedimus, et indulgemus; cujus quidem concessionis in singulis Ecclesiis hujusmodi Monumentum lapideum publico aspectui apponi volumus et mandamus.

§. 19. Decernentes præsentibus Nostras Litteras, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes, ad hoc vocati, et auditi non fuerint, aut ex alia quavis causa, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel quovis alio defectu notari, vel impugnari, suspendi, restringi, limitari, vel eis in aliquo derogari nullatenus unquam posse; easque omninò sub quibusvis contrariis Constitutionibus, revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, modificationibus, decretis, vel declarationibus, etiam Motu, scientiâ, et potestatis plenitudine similibus, ac etiam Consistorialiter, aut aliàs quandocumque, et quibusvis de causis etiam pro tempore factis, minimè comprehendi, sed ab illis semper exceptas, et quoties illæ emanabunt, toties in pristinum

Clausulæ
pro præ-
missorum
firmitate.

PONT. statum restitutas, ac de novo concessas, sem-
A. XIV. perque et perpetuò validas, firmas, et efficaces
 esse, et fore, suosque plenarios, et integros
 effectus sortiri, et obtinere, ac ab omnibus,
 ad quos spectat, et spectabit, quomodolibet
 in futurum, perpetuò, et inviolabiliter obser-
 vari, ac prædictæ Basilicæ et præfati respectivè
 Conventus Custodi, et Fratribus ~~hinc~~ et pro
 tempore existentibus, ac Ecclesiis prædictis,
 aliisque Ecclesiis, et Personis, quorum favorem
 eisdem præsentibus quomodolibet concernunt,
 perpetuis futuris temporibus plenissimè suffra-
 gari debere: Eisdemque super præmissis om-
 nibus et singulis per quoscumque quavis au-
 ctoritate quomodolibet molestari, perturbari,
 inquietari, vel impediri, neque ad probatio-
 nem, seu veritatem quoruncumque in eis-
 dem præsentibus litteris narratorum, ullatenus
 unquam teneri nec ad in iudicio, vel ex-
 tra iudicium, et contigisse posse: sicque in præ-
 sentibus litteris expressè, ac ita per quoscumque
 iudices, iudicatos, vel Delegatos, quavis au-
 thoritate potestate fungentes, etiam Causa-
 rum etiam Apostolici Auditorum, ac Sanctæ
 Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere
 Praefatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios,
 Legatos, et eorum cunctos quavis aliter
 appellandi, et interpretandi facultate et aucto-
 ritate, publicari, et deliniri debere; ac irritum
 et inane, si secus super his a quoquam quavis
 auctoritate scienter vel ignoranter contigerit
 attentari.

In **NO.** Quocirca Dilectis Filiis Nostris *Henrico*
Benedicto Mariæ Clementi Basilicæ Sanctorum
Quoecim Apostolorum prædictæ Sanctæ Ro-
manæ Ecclesiæ Presbytero Cardinali, Duci Ebo-
 runcensato, ac Vincento Tituli Sancto-
 Petri in Vincoli, et Petri eiusdem Sanctæ Ro-
 manæ etiam Presbytero Cardinali Mal-
 upato, eorumque in Basilica, et Ti-
 toli Cardinalibus successoribus, nec
 etiam Filio moderno, et pro tem-

ANNO
1754.

pore existenti Causarum Curiaë Cameraë Apostolicæ Generali Auditori, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, ipsas præsentis Litteras, et in eis contenta quæcumque, ubi, et quando opus fuerit, ac quoties pro parte pro tempore existentis Custodis dicti Conventus fuerint requisiti, solemniter publicantes, eique in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate Nostra, eadem, et in eis contenta hujusmodi, ab omnibus, ad quos spectat, et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, dictamque Basilicam, ac ipsius Conventus Custodem, et Fratres, aliasque Ecclesias prædictas, illis omnibus, et singulis pacificè frui, et gaudere: non permittentes eos, vel quempiam ex ipsis, desuper per quoscumque, quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel inquietari: Contradictores quoslibet et rebelles, cujuscumque status, gradus, ordinis, dignitatis, vel præeminentiæ fuerint, per sententias, Censuras, et poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo; ac legitimis super his habendis, servatis processibus, sententias, censuras, et poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

§. 21. Non obstantibus, quatenus opus sit, ^{Derogatio} Nostra, et Cancellariæ Apostolicæ Regula, de ^{contrariis} jure quæsito non tollendo, et Bonifacii Octavi etiam Prædecessoris Nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, vel Dioccesim ad iudicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica prædicta deputati extra Civitatem vel Dioccesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vires suas committere audeant vel præsumant, et in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, nec

PONT. statum restitutas, ac de novo concessas, sem-
A. XIV. perque et perpetuò validas, firmas, et efficaces
 esse, et fore, suosque plenarios, et integros
 effectus sortiri, et obtinere, ac ab omnibus,
 ad quos spectat, et spectabit, quomodolibet
 in futurum, perpetuò, et inviolabiliter obser-
 vari, ac prædictæ Basilicæ et præfati respectivè
 Conventus Custodi, et Fratribus nunc et pro
 tempore existentibus, ac Ecclesiis prædictis,
 aliisque Ecclesiis, et Personis, quarum favorem
 eadem præsentis quomodolibet concernunt,
 perpetuis futuris temporibus plenissimè suffra-
 gari debere: Eisdemque super præmissis om-
 nibus et singulis per quoscumque quavis au-
 ctoritate quomodolibet molestari, perturbari,
 inquietari, vel impediri, neque ad probatio-
 nem, seu verificationem quorumcumque in eis-
 dem præsentibus Litteris narratorum, ullatenus
 unquam teneri, nec ad id in iudicio, vel ex-
 tra cogi, vel compelli posse: sicque in præ-
 missis omnibus censi, ac ita per quoscumque
 Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis au-
 ctoritate, et potestate fungentes, etiam Causarum
 Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ
 Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere
 Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios,
 sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter
 judicandi, et interpretandi facultate et aucto-
 ritate, judicari, et definiiri debere; ac irritum
 et inane, si secus super his a quoquam quavis
 auctoritate scienter vel ignoranter contigerit
 attentari.

Deputat. §. 20. Quocirca Dilectis Filiis Nostris Henrico
Judicum Benedicto Mariæ Clementi Basilicæ Sanctorum
assistent. Duodecim Apostolorum prædictæ Sanctæ Ro-
et Execu- manæ Ecclesiæ Presbytero Cardinali, Duci Ebo-
torum. racensi nuncupato, ac Vinçentio Tituli Sancto-
 rum Marcellini, et Petri ejusdem Sanctæ Ro-
 manæ Ecclesiæ etiam Presbytero Cardinali Mal-
 yetio nuncupato, eorumque in Basilica, et Ti-
 tulo hujusmodi Cardinalibus successoribus, nec
 non Dilecto etiam Filio moderno, et pro tem-

ANNO
1754.

pore existenti Causarum Curiaë Cameraë Apostolicæ Generali Auditori, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, ipsas præsentis Litteras, et in eis contenta quæcumque, ubi, et quando opus fuerit, ac quoties pro parte pro tempore existentis Custodis dicti Conventus fuerint requisiti, solemniter publicantes, eique in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate Nostra, eadem, et in eis contenta hujusmodi, ab omnibus, ad quos spectat, et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, dictamque Basilicam, ac ipsius Conventus Custodem, et Fratres, aliasque Ecclesias prædictas, illis omnibus, et singulis pacificè frui, et gaudere: non permittentes eos, vel quempiam ex ipsis, desuper per quoscumque, quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel inquietari: Contradictores quoslibet et rebelles, cujuscumque status, gradus, ordinis, dignitatis, vel præeminentiæ fuerint, per sententias, Censuras, et poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, et facti remedia, appellatione postposita, compescendo; ac legitimis super his habendis, servatis processibus, sententias, censuras, et poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

§. 21. Non obstantibus, quatenus opus sit, ^{Derogatio} Nostra, et Cancellariæ Apostolicæ Regula, ^{contrariis} de jure quæsito non tollendo, et Bonifacii Octavi etiam Prædecessoris Nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, vel Dioccesim ad iudicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica prædicta deputati extra Civitatem vel Dioccesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere audeant vel præsumant, et in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trabatur, nec

P O N T. non præmissis, aliisque Apostolicis aliorum
A. XIV. quorumcumque Romanorum Pontificum pariter
 Prædecessorum Nostrorum, ac etiam in Syno-
 dalibus, Provincialibus, et universalibus Con-
 ciliis editis, generalibus vel specialibus Con-
 stitutionibus, et Ordinationibus, nec non majoris
 Ecclesiæ, et Civitatis Assisiensis, dictique
 Ordinis Minorum Sancti Francisci, etiam jura-
 mento, confirmatione Apostolica, vel quavis
 firmitate alia roboratis, statutis, et consuetu-
 dinibus: Privilegiis quoque, Indultis, et Lit-
 teris Apostolicis, quibusvis Personis, Civitatibus,
 et Locis per quoscumque Romanos Pontifices
 Prædecessores Nostros, Sedemque prædictam,
 sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum
 quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis,
 aliisque efficacioribus, et insolitis clausulis,
 nec non irritantibus et aliis Decretis, in ge-
 nere, vel in specie, etiam Motu, scientiâ, et
 potestatis plenitudine similibus, etiam iteratis,
 et multiplicatis vicibus concessis, confirmatis,
 et innovatis, quibus omnibus et singulis;
 etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus,
 specialis; specifica; expressa; et individua, non
 autem per clausulas generales idem importantes,
 mentio, seu quævis alia expressio habenda vel
 aliqua alia forma ad hoc servanda foret, eo-
 rum tenores, præsentibus pro sufficienter ex-
 pressis, et insertis habentes, illis aliàs in suo
 robore permansuris, ad effectum validitatis,
 et perpetuæ firmitatis præmissorum omnium;
 et singulorum, hac vice dumtaxat, harum se-
 rie specialiter, et expressè derogamus, cæteris-
 que contrariis quibuscumque. Aut si aliqui-
 bus communiter, aut divisim ab eadem sit
 Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel
 excommunicari non possint, nisi per Litteras
 Apostolicas facientes plenam et expressam, ac
 de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi
 mentionem.

Fides
 habenda
 transum-
 ptis.

§. 22. Ad hoc autem, ut præsentis Nostræ
 Litteræ amplius innotescant, et de eis fides

commodè fieri possit ; volumus, quod ipsarum transumptis, etiam impressis, manu Cancellarii, seu Archivistæ dicti Conventus, seu cujusvis Notarii publici subscriptis, ac sigillo ejusdem Conventus, vel alicujus Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides in judicio, et extra illud adhibeatur, quæ iisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

ANNO
1754.

§. 23. Nulli ergo omninò Hominum liceat, paginam hanc Nostræ Approbationis, Confirmationis, Constitutionis, Erectionis, Interdicti, Prohibitionis, Statuti, Concessionis, Indulti, Mandati, Decreti, Derogationis, et Voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire : Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Sanctio
pœnalis.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo quinquagesimo quarto, octavo Kalendas Aprilis, Pontificatus Nostri Quartodecimo.

Dat. Pont.
anno 14.
die 25.
Martii
1754.

D. Card. Passioneus.

J. Card. Pro-Datarius.

VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

Loco ✕ Plumbi.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicata die 6. Aprilis 1754.

PONT.
A. XIV.

XXXIII.

ALBANÆ EPISCOPI.

Traditur methodus, qua satagant, ut a Catholicis illius regionis sua Ecclesiis bona restituantur, vel aliquo modo super illis transigatur; et si neutrum queat obtineri, facultas fit Episcopis, derelinquendi fundos, fructusque Possessoribus, eosdemque absolvendi a censuris.

Venerabili Fratri Nicolao Lercari Archiepiscopo Rhodiensi Congreg. Propagandæ Fidei Secretario.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, salutem, et Apostolicam Benedictionem.

CONSULTI CUM Encyclicas litteras, sicut Nos tibi præcepimus, et Congregationis de Propaganda Fide sententia fuit, cujus te ipsum præstas emeritum Secretarium, ad Albanæ Antistites dederis, nempe ad Venerabiles Fratres Archiepiscopum Antibari, Episcopos Scedræ, Sappæ, Lissi, et Pallariarum, ut ab iis innotesceret, an propositione ab Ecclesiis suarum Diocesium vindicatione suorum bonorum, exindeque perceptorum fructuum, in detentores, qui illa a Turcis occupata emerunt, vel ab Emptoribus jure hæreditario, aliove titulo sunt consecuti, aut in eos, qui eadem bona, quasi res derelictas, ipso, ut inquirunt, facto invaserint; pertimescendum sit, ne si id Turcis compertum fiat, graves exinde concitentur turbæ; persecutioni, vel aliteras edicui gravissimæ indictioni recludatur aditus;

Vide hac
de re Lit.

Consulti
Albania
Episcopi
de pericu-
lo, quod
subesset,
si ab Eccl.
sua bona
vindicare
vellent,
quæ ab il-
legitimis
possessoribus de-
tinentur.

ANNO
1754.

SI PRESCRIVE

XXXIII.

Ai Vescovi d' Albania come debbano portarsi in procurare, che da' Cattolici siano restituiti alle Chiese i loro Beni, o almeno si venga a qualche onesta transazione; e nel caso che niuna di queste due cose possa ottenersi, si dà loro autorità di rilasciare a' Possessori i beni, assolvendoli ancora dalle Censure.

Venerabili Fratris Nicolao Lercari Archiepiscopo Rhodiensi Congreg. Propagandæ Fidei Secretario.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, salutem, et Apostolicam Benedictionem.

AVENDO Ella, in esecuzione dei nostri ordini, e della mente della Congregazione de Propaganda Fide, di cui è degnissimo Segretario, spedita la Lettera circolare ai Prelati dell' Albania, cioè ai Venerabili Fratelli l' Arcivescovo di Antivari, i Vescovi di Scuttari, Sappa, Alessio e Pulati, per sapere da essi, se promovendosi dalle Chiese delle loro Diocesi la giusta domanda della restituzione de' suoi beni, e frutti decorsi, contra chi ne è in possesso, avendoli comprati dai Turchi occupatori, o essendo successori ed eredi di chi nel detto modo gli ha comprati, o contra quelli, che si sono posti in possesso de' beni per via, come suol dirsi, di fatto, quasi che fossero beni derelitti, possa temersi, che arrivando questa intrapresa alla notizia de' Turchi, fosse per insorgere qualche grave scom-

Sono stati consultati i Vescovi d' Albania qual pericolo potrebbe temersi, se dalle Chiese si volessero ricuperate i loro beni illegittimamente posseduti. Vedi su questa

P O N T. A. XIV. neve aliquis temporalium rerum cupiditate ob-
 cæcatus a Sancta Religione Catholica ad Mahu-
 tas in Bul. metismum deficiat, ut fundis, fructibusque,
 Tom. III. elusa vindicatione, fruatur,
 Hujus ve-
 rò edit.
 vol. 9. pag.
 158.

Persecutionis vel Apostasie periculum pertimescendum esse iidem Episcopi retulerunt.

§. 2. Cumque omnes recensiti Præsules, explorato prius suarum Diocesium statu, unanimi consensu retulerint, ingens heu nimis subesse alterutrius, et nonnunquam utriusque infortunii periculum, suadentes, ut aliquem periclitantibus rebus adhiberemus modum, in quem nos jam animo paratiores noverant, quotiescumque illo opus esse videretur: hinc nos probantes, quod etiam Congregationi Propagandæ Fidei, dum justæ affuissent causæ, probabatur, quodque suaserunt locorum Ordinarii, hunc præ cæteris modum rebus adhibendum existimamus.

Ideo Summus Pont. concedit Episcopis ut super illis transigere, vel etiam eadem integre possessoribus possint relinquere, eos a censoris absolvendo.

§. 3. Erit itaque uniuscujusque ex prædictis Episcopis, sua in Diocesi, vel per se, vel per Confessarios, et Sacerdotes prudentes, atque expertes, bonis ut inquit verbis, atque monitis efficiendi, ut detentores bonorum mente percipiant sibi incumbentem rerum, fructuumque restituendorum obligationem: illacrimabilem, in quem abrepti sunt, statum, quippe qui censuris irretiantur inflictis per Sacros Canones in invasores, detentoresque bonorum Ecclesiæ. Ita verò si quem, divina affulgente gratia, facti pœniteat, negligere haud debet Episcopus, quive ab eo fuerit delegatus, quin illi suadeat, nisi universæ, rei saltem alicujus restitutionem: vel etiam, ut fundis sibi habitis, obligationem suscipiat alicujus annuæ præstationis Ecclesiæ pensitandæ: si autem fundorum restitutioni, moxque indicatæ æquitati obsistatur, tunc restitutio omnium, vel partis fructuum attentetur. Verùm quoties nec desit, qui ex imbecillitate virium, vel ex improba voluntate nil horum præstare velit, hunc tantum-

pioglio, fosse per aprire la strada a qualche persecuzione, o a qualche avania: o pure che tal'uno acciecatò dalla passione del mondano interesse, per assicurarsi de' capitali, e frutti, ed esimersi dalla restituzione, fosse per apostatare, facendosi Turco, ed abbandonando la Santa Cattolica Religione.

ANNO
1754.
stessa materia l'altra Lett. nel Tom. 3. del Bullar.

§. 2. Ed avendo tutti i sopradetti Prelati, dopo aver considerato lo stato delle loro Diocesi, concordemente risposto, esservi pur troppo un gran pericolo, o dell' uno, o dell' altro de' predetti due infortunj, e qualche volta di tutti e due; consigliandoci a prendere qualche temperamento, al quale vedevano essere già Noi disposti, ogni qual volta ve ne fosse stato il bisogno. Quindi è, che aderendo Noi a quanto ancora, concorrendo le dovute circostanze, aderiva la Congregazione di Propagando, e a quanto i Prelati locali ci hanno insinuato, ci appigliamo al seguente temperamento.

Risposta de' Vesc. esservi pericolo d' una persecuzione, e dell' Apostasia di molti.

§. 3. Dovrà dunque ciascheduno de' predetti Vescovi nella sua Diocesi, o a dirittura, o pel mezzo di Confessori e Sacerdoti abili, e prudenti, colle buone, come suol dirsi, e per via d' istruzione, far comprendere ai possessori de' beni l'obbligo, che hanno, di restituire i capitali ed i frutti, lo stato infelice, in cui si ritrovano, restando illaqueati nelle censure fulminate dai Sacri Canoni contra gli usurpatori, e detentori de' beni delle Chiese: e ritroyandosi qualcheduno, che resti per misericordia di Dio compunto, non si deve dal Vescovo, o da altro suo delegato, trascurare d' insinuarli la restituzione, se non di tutti i capitali, almeno di qualche capitale, o la ritenzione de' capitali coll' obbligo di pagare qualche cosa ogni anno alla Chiesa, a cui appartengono i beni, de' quali è in possesso; ed incontrando resistenza nella restituzione de' capitali, o nell' altro mezzo termine poc' anzi accennato, si passi al punto della restituzione de' frutti, o in tutto, o in parte; e quando si ritrovi chi o per im-

Perciò il Sommo Pontefice dà la facoltà ai Vescovi di far transazione, ed anzi rilasciar interamente i beni ai Possessori, assolvendoli dalle censure.

PONT. modo pernoscens sermonem, habendi nimirum
A. XIV. etiam imposterum, quod hactenus habuit, producendique in futura quoque tempora, quam superioribus obtinuit, universorum fructuum perceptionem: hisce nostris litteris unicuique Episcopo quoad suam Dioecesim impertimur auctoritatem, quam et ipse aliis, uti monuimus, delegare poterit, eximendi ab onere fundorum fructuumque restituendorum detentores bonorum Ecclesie: eosdemque absolvendi a censuris, quibus innodantur; sive cum iis agatur, qui se paratos exhibent ad partem bonorum aliquam restituendam, vel ad transigendum de iis; sive cum aliis, qui universos, vel aliquorum saltem fructuum partem offerunt; sive demum cum caeteris, quibus propositum est, nihil planè vel rerum soli, vel fructuum restituere. Supervacaneum autem arbitramur monere, ne nostra hæc facilitas evulgetur; haud enim difficile captu est, eadem perspecta, fieri perfacile posse, ut nisi omnes, plerique saltem nihil planè restituendi propositum amplectantur, de absoluteione a restituendi onere, et censuris, planè certi.

Papa, qua §. 4. Nostra hæc facilitas exinde est, quod
supremus Nos, qua Pontifex Summus, nisi domini, su-
admini- premi certè quidem simus temporalium bono-
strator rum Ecclesie dispensatores; *Res Ecclesie sunt*
quomodo *Papæ, ut principalis dispensatoris, non ut do-*
possit dis- *mini et possessoris; inquit S. Thomas 2. 2. qu.*
pensare *100. art. 1. ad septimum; ex quo porro sequitur,*
de bonis *ut non quidem vel ad ditandos consanguineos,*
Ecclesie. *vel ex arbitrariis causis, fas sit nobis Ecclesias*
 suis nudare bonis; at illud quidem, ut quoties
 urgens subsit ratio, qualis indubiè est, removere præsens publicæ calamitatis discrimen, ostium, quantum in nobis est, Apostasie intercludere, et fluctuantibus animis conciliare tranquillitatem, nobis liceat, quod nunc facimus, imperare, ut probata licet Ecclesiarum jura conticescant, utque illæ ipsæ, pro publica incolumitate ac religionis commodo, sacrificium
 potenza

potenza, o per cattiva volontà nulla vuol fare non intendendo altro linguaggio, che quello di seguitar a ritenere quanto ha ritenuto sin ora, e ricavare in futuro dai beni, quanto ne ha ricavato in passato, diamo con questa nostra ad ogni Vescovo nella sua Diocesi l'autorità, che potrà, come già si è detto, ancora suddelegare ad altri, di liberare dal peso della restituzione de' capitali, e de' frutti i detentori de' beni delle Chiese, sciogliendoli dalle censure incorse; o si tratti di quelli, che sono disposti a restituire parte de' capitali, o far contratti sopra essi; o degli altri, che sono disposti a restituire o interamente i soli frutti, o parte de' frutti; o degli altri, che non vogliono restituire cosa veruna, nè quanto ai capitali, nè quanto ai frutti; credendo superfluo l'avvertire, non doversi propalare questa nostra facilità: non volendovi molto a comprendere, che quando fosse propalata, sarebbe cosa facile, che, se non tutti, almeno molti, si getterebbero al partito di nulla voler restituire, essendo sicuri dell'assoluzione e dalla restituzione e dalle censure.

§. 4. Si appoggia questa nostra condiscendenza all'essere Noi, come Sommo Pontefice, se non padrone, almeno supremo dispensatore de' beni temporali delle Chiese; *Res Ecclesiarum sunt Papæ, ut principalis dispensatoris, non ut domini et possessoris*: dice San Tommaso nella 2. 2. quæst. 100. art. 1. ad septimum; il che porta seco, non già che o per arricchire i parenti, o per cause capricciose, ci sia permesso spogliare le Chiese de' beni, che hanno, ma bensì, che concorrendo un rilevante motivo, quale senza dubbio è quello d'impedire una pubblica imminente disgrazia, di chiudere, per quanto a Noi è possibile, le porte all'apostasia, e di porre in calma le coscienze agitate, ci sia permesso il fare, quanto ora facciamo, imponendo silenzio alle pretensioni benchè giuste delle Chiese, e lore ingiungendo il sacrificar al

Il Papa come supremo dispensatore che autorità abbia sopra i beni delle Chiese.

POST. quasi faciant suorum bonorum, quæ non possident, et quæ publici luctus tempore iisdem fuerunt adempta. Quapropter Card. Cajetanus in præindicalum locum S. Thomæ notabil. 3. hæc habet: *Cum potestas Papæ quoad res temporales Ecclesiæ sit potestas, non domini, sed dispensatoris, consequens est, ut plenitudo potestatis Papalis circa bona Ecclesiæ temporalia non exeat limites potestatis dispensativæ etc. Ac per hoc non potest Papa ad libitum donare Res Ecclesiæ, sed potest, tanquam habens apicem dispensativæ potestatis, multò plus de iisdem dispensare, quam quicumque proximùs alicujus Ecclesiæ Prælatùs etc. Ex eodem quoque fundamento, quod Papa non est dominus, sed dispensator, sequitur, quod de plenitudine potestatis non possit bona Ecclesiæ dare, cui voluerit, aut consanguineis etc. Sed tenetur prudenter dispensare, ut recta ratio suadet. Est et illud: etiam*

Canonistarum communi suffragio Papa est etiam Dominus.

nobis perspectissimum, communem esse Canonistarum sententiam, Romanum Pontificem non distributorem, sed dominum esse rerum Ecclesiæ. At nos hujusmodi disputationem intactam volumus, cum in rem præsentem vel id sufficiat, Pontificem supremum haberi dispensatorem: Theologi quippe cum Canonistis consentiunt; Papam quamvis etiam tantummodo in supremum distributorem agnoscat, posse utique ad mox expressas facti circumstantias de Ecclesiarum rebus liberè decernere: *Concurrente justa causa, conveniunt omnes tam Canonistæ, quàm Theologi, Papam, uti supremum administratorem ac dispensatorem bonorum Ecclesiasticorum, posse res uni Ecclesiæ auferre, et dare alteri: sunt hæc concepta verba, quibus utitur celebris Fagnanus in Cap. Relatum num. 21. ad 41. et præcipuè num. 36. Ne Clerici vel Monachi etc.* postquam jam expenderat quæstionem illam, an Pontifici sit suprema tantùm administratio, vel potiùs dominium adjudicandum, et in Canonistarum sententiam inclinaverat.

pubblico bene, al bene della Religione, quelle sostanze, che non hanno, e delle quali sono state spogliate ne' tempi delle pubbliche calamità. Onde il Card. Gaetano sopra il cit. luogo di S. Tommaso, al notabile 3. così scrive: *Cum potestas Papæ quoad res temporales Ecclesiæ, sit potestas, non domini, sed dispensatoris, consequens est, ut plenitudo potestatis Papalis circa bona Ecclesiæ temporalia non exeat limites potestatis dispensativæ etc. Ac per hoc non potest Papa ad libitum donare res Ecclesiæ, sed potest, tanquam habens apicem dispensativæ potestatis, multò plus de usdem dispensare, quàm quicumque proximus alicujus Ecclesiæ Prælati etc. Ex eodem quoque fundamento, quod Papa non est dominus, sed dispensator, sequitur, quod de plenitudine potestatis non possit bona Ecclesiæ dare, cui voluerit, aut consanguineis etc. Sed tenetur prudenter dispensare, ut recta ratio suadet.*

ANNO
1754.

Sappiamo ancor Noi esser comunemente i Canonisti d' opinione, che il Papa non sia dispensatore, ma padrone assoluto degli averi delle Chiese; ma Noi non vogliamo entrare in questa controversia, bastando per l' effetto, cui si tratta, che il Papa sia supremo dispensatore: e concordando i Teologi, ed i Canonisti nell' asserire, che, quand' anche il Papa non sia che supremo dispensatore, può ne' termini sopradetti liberamente disporre dei beni delle Chiese: *Concurrente justa causa, conveniunt omnes tam Canonistæ, quàm Theologi, Papam, uti supremum administratorem, ac dispensatorem bonorum Ecclesiasticorum, posse res uni Ecclesiæ auferre, et dare alteri*: sono parole del celebre Fagnano nel cap. *Relatum*, num. 21. usque ad 41. e particolarmente al n. 36. *Ne Clerici, vel Monachi etc.*; dopo aver trattata la controversia, se il Papa sia supremo padrone, o amministratore, ed essersi mostrato favorevole all' opinione de' Canonisti.

Secondo l'opinione più comune de' canonisti, il Papa è anche Padrone de' beni delle Chiese.

PONT. §. 5. Quæ porrò a nobis mox supra proposita
 A. XIV. est methodus, ut nimirum bonis verbis pertentetur, an ex possessoribus, bonorum pars alii
 Exempla afferunt. qua, vel saltem fructuum recuperari possit,
 Pauli III. antequam illorum condonatio, atque censurarum
 et Julii III. relaxatio indulgeatur, non solùm ratione, sed
 qui idem et Prædecessorum Nostrorum exemplis comprobatur. In secretiori Vaticano Archivo preces
 præstiterunt de reperimus a Carolo V. Imperatore oblatas Paulo
 bonis Ecclesie. III. Prædecessori Nostro, ut ipse Legatis, si-
 quos in Germaniam ablegandos censuisset, amplissimam faceret auctoritatem transigendi cum
 iis, a quibus invasa Ecclesiarum bona detinebantur; propterea quod eorum restituendorum
 onus conversiones quam maximè, et reconcilia-
 tiones cum Romana Ecclesia remoraretur. Ejusdem quoque consilii invenimus auctores extitisse
 Cardinales ad Tridentinum Concilium, dum Bononiæ haberetur, Legati, in quo sese exhibue-
 runt propensiores in amplissimam quamque facultatem absolventi a restitutione bonorum Ecclesia-
 rum, ea spe ducti, fore ut Apostolici Ministri hujusmodi indulto sapienter ac moderatè uterentur.
 Denique nec latuit Nos Pauli III. Constitutio lata pridie Kal. Septembris 1548. in qua
 hic Pontifex ablegans in Germaniam Nuncios Fanensem, Veronensem, et Ferentinum Episcopos,
 iisdem limitatam indulsit facultatem transigendi et paciscendi super fructibus, fundis
 tamen priùs restitutis. Verùm cum processu temporis experientia edocuisset, magni Religionis interesse, ut quid amplius indulgeretur,
 dum ingens excreverat numerus eorum, qui hæresim ejurare detrectabant, quoties omnia vel
 ratam detentorum bonorum partem restituere fuissent adacti, nihil morati sunt Romani Pontifices,
 quin sua auctoritate in Germania utentes, provida liberalitate omnia donarent iis,
 qui reduces in Sanctæ Ecclesiæ gremium confugiebant. Nec secùs in Anglia transacta res est,
 cum Cardinalis Polus, Regina Maria imperante, ad instaurandam inibi Religionem adlaboraret.

§. 5. Il metodo poi da Noi poc' anzi insinuato, cioè che si veda colle buone, se si può dai possessori ricavare qualche cosa o in ordine ai capitali, o in ordine ai frutti, prima di venire alla condonazione de' beni, e piena assoluzione dalle censure incorse, ha il suo fondamento non solo nella ragione, ma anche ne' fatti de' nostri Predecessori. Nel secreto Archivio Vaticano abbiamo ritrovato l'istanza dell'Imperadore Carlo V. fatta al nostro Predecessore Paolo III., acciò, spedendo Legati in Germania, desse loro una piena libertà di concordare con quelli, che ritenevano i beni occupati delle Chiese; imperocchè il peso di doverli restituire era una potentissima remora contro le Conversioni, e la riunione alla Chiesa Romana. Abbiamo ritrovato il consiglio, che diedero sopra la predetta istanza i Cardinali Legati al Concilio di Trento, nel tempo, che il Concilio era in Bologna, in cui si mostrarono molto proclivi ad ogni ampla facoltà per assolvere dalla restituzione de' beni delle Chiese, colla speranza, che i Ministri Apostolici se ne sarebbero prevaluti colla dovuta moderazione, e prudenza. Abbiamo finalmente ritrovata la Bolla di Paolo III. dei 31. Agosto 1548., nella quale il detto Pontefice spedendo i Vescovi di Fano, Verona, e Ferentino, Nunzj in Germania, non concesse loro la facoltà, che di concordare, e transigere sopra i frutti, fatta però prima la restituzione de' capitali; ma, essendosi poi nel progresso del tempo veduto in atto pratico, che l'interesse della Religione esigeva qualche cosa di più, mentre era grande la moltitudine di quelli, che ricusavano di convertirsi, ogni qual volta fossero stati astretti a lasciare o tutto, o parte di quello, che avevano; non hanno avuta i Pontefici Romani difficoltà di prevalersi nella Germania della loro autorità, facendo libera condonazione del tutto a chi ritornava al grembo di Santa Chiesa. Lo stesso pure accadde nell' Inghilterra, quando il Cardinal Polo, nel tempo del governo della

PONT. Namque Julius III. Pontifex primum quidem
A. XIV. ipsi facultatem delegavit conveniendi ac transigendi cum intrusis in Ecclesiæ bona, super fructibus malè perceptis, mox verò auctoritatem transigendi de ipsis quoque fundis, eosdem integrè etiam relinquendo possessoribus, quoties hæresim ejurassent, uti videre est ex superioribus nostris litteris, quas hac ipsa de re dedimus ad te die 19. Mensis Martii 1752. n. 26. atque n. 28., plura insuper in iisdem horum similia exempla colligentes. Nec illud quoque ducimus prætereundum, quod post datas proximas litteras offendimus in manuscripto P. Petri Alagona e Societate Jesu Vaticanæ Basilicæ Pœnitentiarii; testatur enim ipse, suborta, Clemente VIII. Pontifice Maximo, quæstione, an liceret Catholicis emere ab hæreticis terras, et bona, quæ fuerant Monasteriorum, Sacram Pœnitentiariam rescripsisse, *justam esse causam dispensandi per Summum Pontificem*: Ex quo illa apprimè congruit animadversio, nimirum, si justa proposita causa potest Summus Pontifex id dare Catholico; ut Ecclesiastica bona emat ab Hæretico, æquo saltem jure poterit quoque, quoties justa subsit ratio, facultatem facere Catholico sibi habendi res Ecclesiarum coëmptas ab infidelibus.

Nec non
 decretam
 Sacræ Pœ-
 nitentiar.

Parem rationem esse demonstrat. inter casum, quo hæretici revocantur ad fidem, et alterum quo fideles ab impietate remouentur §. 6. Fatemur mox allata Prædecessorum exempla ad eos referri, qui ab Ecclesiæ gremio profugi, reditum ad nos moliebantur, nec aliud eos morabatur impedimentum, quam onus restituendi, quæ diu obtinuerant, Ecclesiarum bona: Fatemur similiter, rem nunc esse de iis, qui licet nobiscum sentiant, pertimescendum tamen est, ne a Religione deficient, si res Ecclesiarum, fructusque rerum, quas possident, vel a Turcis emptas, vel sævientibus concitationum bellorumque æstibus a se ipsis occupatas restituere adigantur: denique posset et aliquis subtilioribus nixus argumentis inter al-

ANNO
1754.

Regina Maria, travagliava per ristabilirvi la Religione Cattolica: avendogli il Pontefice Giulio III. data prima la facoltà di concordare e transigere coi possessori intrusi de' beni Ecclesiastici sopra i frutti malamente percetti, e dipoi l'autorità di concordare sopra i capitali, dandone anche l'intiera ritenzione, ogni qual volta i possessori abbandonassero l'eresia, come può vedersi nella nostra prima Lettera scritta a Lei sopra questa materia sotto il giorno 19. di Marzo 1752. num. 26.; ove anche *al num.* 28. sono portati gli altri esempj consimili: non volendo tralasciare quanto, dopo la prima predetta Lettera, abbiamo ritrovato in un manoscritto del P. Pietro Alagona della Compagnia di Gesù Penitenziere di S. Pietro, attestando esso, che, essendosi dubitato nel tempo di Clemente VIII. se fosse lecito ai Cattolici *emere ab hæreticis terras, et bona, quæ fuerant Monasteriorum*, fu dalla Sacra Penitenziaria risposto, *justam esse causam dispensandi per Summum Pontificem*: il che dà adito ad una riflessione, che se, concorrendo una giusta causa, può il Sommo Pontefice concedere al Cattolico il comprare i beni di Chiesa dell'Eretico, con uguale almeno ragione potrà, concorrendo una legittima causa, concedere a chi è Cattolico, l'autorità di ritenere i beni di Chiesa, che ha comprati dagli infedeli.

E fu approvato ancora da un decreto della Penitenz.

§. 6. E' vero, che gli esempj de' Nostri Predecessori poc' anzi riferiti riguardano quelli, che, essendo fuori del grembo della Chiesa, erano disposti a ritornare fra Noi, nè avevano altro retraente, che quello di dover lasciar i beni delle Chiese, de' quali erano in possesso: e impedi- è ancora vero, che ora si tratta di persone, re la per- che sono fra Noi, delle quali si teme, che versione de' fedeli. siano per apostatare, se vengono obbligate a restituire i capitali, o i frutti dei beni delle Chiese, de' quali sono in possesso, o per averli comprati dai Turchi, o per averli essi occupati ne' tempi delle rivoluzioni, e delle guerre: E

PONT. teram, et alteram facti speciem discrimen ali-
A. XIV. quod adinvenire, quod ipsi quoque innuimus
 in litteris ad te datis. §. 19. Attamen cum nos
 omnia æqua lance liberaverimus, censuimus,
 atque censemus, in rem præsentem faciendum
 plurimi timorem Apostasiæ, in quam plures
 prolaberentur, si acrius bonorum fructuumque
 restitutio urgeretur. In dies conspicimus veluti
 emolliri rigorem Sacrorum Canonum, fierique
 epichejæ locum, atque dispensationibus, qui-
 busdam in rebus, ac præsertim in matrimo-
 nialibus, quoties qui relaxationem juris expo-
 stulat, regionem incolat hæreticis proximam,
 vel mediis hæreticis obversetur, propter timo-
 rem, ne cæco animi impetu abreptus, a nobis
 deficiat, et quod inter Catholicos absque dis-
 pensatione inire prohibetur matrimonium, stu-
 deat contrahendum, sese recipiendo in eum
 locum ac communionem, ubi nihil de dispen-
 satione sollicitus, genio suo valeat indulgere.
 Accedit, in nostra hac facti specie, nos non
 sola impelli Apostasiæ formidine; torquet nos
 ea insuper sollicitudo, ne si Ecclesiarum peti-
 tio, quæ sine turbis proponi haud facile po-
 test, Turcis perspecta fiat, captent exinde ipsi
 opportunitatem alicujus excitandæ insectationis,
 quæ quousque protendi valeat, haud facile
 conjectura assequi possis, in maximum Chri-
 stifidelium detrimentum, Sanctæ Religionis, ac
 tot insontium pauperum, perniciosam, qui licet
 nihil moliti, pro ipsorum libidine divexarentur.

Exemplis
idem con-
firm.

§. 7. Huc autem re perducta, videtur nobis,
 debere quemlibet facile intelligere, quæcumque
 a nobis præstantur, ea optimo jure fieri, quam-
 vis nunc non sit nobis negotium cum exteris,
 qui ad Ecclesiam reditum maturent, sed cum
 iis, qui licet a nobis stent, non levia tamen
 exhibent defectionis indicia, nisi assequantur,
 quidquid subest nostræ auctoritati distribuend-
 dum. Congruit planè rei nostræ indultum a
 Pontifice Martino V. in Synodo Constantiæ

ANNO
1754.

finalmente sottilizzando potrebbe taluno ritrovare qualche differenza fra un caso e l'altro, il che anche fu da Noi accennato nella Lettera scritta a Lei *al* §. 19. Ma avendo Noi fatte sopra ciò le dovute ponderazioni, abbiamo creduto, e crediamo, doversi molto valutare per l'effetto, di cui si tratta; il probabile timore, dell'apostasia, che pur troppo da molti si commetterebbe, se si volesse la restituzione de' beni, o de' frutti, Vediamo giornalmente rilassarsi il rigore de' Canoni, e farsi luogo all'epicheja, ed alle dispense in alcune materie, specialmente in quelle de' Matrimonj, ogni qualvolta chi la domanda, abita in qualche luogo vicino agli eretici, o in mezzo agli eretici, pel timore, che trasportato dalla passione ci abbandoni, e vada a contrarre il Matrimonio, che fra' Cattolici non può contrarre senza dispensa, in quel luogo, ed in quella comunione, dove senza dispensa può soddisfare il suo impegno. S'aggiunge, che nelle nostre circostanze non è il solo timore dell'apostasia, che si muove a fare quello, che facciamo: v'è per sopraccarico un altro timore, che arrivando alla notizia de' Turchi la pretenzione, che non può non eccitare qualche bisbiglio, non prendano essi da ciò occasione di qualche avania, i confini della quale non sono facili ad indovinarsi, con grave pregiudizio de' Cristiani, della Santa Religione, e di tanti miserabili innocenti, che senza aver data menoma occasione, sarebbero capricciosamente maltrattati.

§. 7. E ridotto l'affare a questo stato, ci sembra, che dovrà ciascheduno riconoscere, farsi da Noi giustamente, quanto si fa, ancorchè non si tratti di chi, essendo fuori della Chiesa, si mostra pronto ad entrare nella Chiesa, ma di chi essendo fra Noi, dà indizio d'abbandonarci, se non ottiene, quanto da Noi se gli può dare. Fa molto a proposito di questo assunto l'Indulto del Pontefice Martino V. dato alla Nazione Tedesca nel Concilio di

Si prova
con la ra-
gione, e
cogli e-
sempj.

PONT. nulla per Principes fuerant laicis distributa,
A. XIV. reliqua verò ab ipsismet laicis occupata, non destitit, quin suam ipse Epistolam daret; num. 59. impressam tom. 5. præcit. *Collectionis Conciliorum Harduini pag. 296. De his quidem rebus, quæ semel Deo tributæ, atque dicatæ sunt, et postea sub occasione concessionis Principum a quibusdam invaduntur, sancimus, ut priùs consulto Principe, ad rescandam tam præsumptivam factionem, cognoscendum, utrum illius sit concessio, aut invasionis præsumptio? Quod si Principis inordinata largitio, ipse sit Princeps pro emendatione redarguendus; si autem invasoris declaretur præsumptio, usque ad emendationem excommunicationis sit vindicta coercendus.*

Et Cath. §. 9. Fausta itidem et illa fuere tempora, quibus cum Principes vellent conscientia suæ plenè consulere, quod ad occupationem bonorum Ecclesiarum spectare videbatur, non satis ipsis fuit, nihil sibi habere, in pia opera velle omnia erogare; sed Summos Pontifices, quibus concredita est universalis administratio bonorum Ecclesiarum inferiorum, adiere, ut per eos sibi liceret eadem huic potiùs, quam alteri pio operi addicere; optimè scientes, quantumvis piè erogassent quæcumque Ecclesiis abstulerant, non propterea satis sibi esse consultum, nisi factum illud, superaddita Pontificia auctoritate, fuisset veluti obsignatum: juxta celebres litteras Alexandri III. ad Henricum Angliæ Regem, relatas apud Card. Baronium in *Annalibus tom. 12. ad annum 1164. Si autem universa, quæ in usus tuos per hujusmodi angarias de bonis Ecclesiasticis convertuntur, in refactionem pauperum, vel aliis pietatis operibus expenderes, obsequium non magis Deo gratum efficeres, quàm si Altari quolibet discooperto, aliud coöperires, aut si Petrum crucifigeres, ut Paulum a mortis periculo liberares.* Præclara extant non adeo vetusta exempla unius, et alterius ex Ducibus Neoburgi, nimirum Wulfangi,

Qui et
integrè
bona Ec-

ANNO
1754.

laici, ed altri dagli stessi laici erano stati a dirittura occupati, non mancò esso di scrivere la sua lettera 59, stampata nel tomo 5. della Collezione citata de' Concilj dell'Arduino pag. 296. *De his quidem rebus, quæ semel Deo tribute, atque dicatæ sunt, et postea sub occasione concessionis Principum a quibusdam invaduntur, sancimus, ut prius consulto Principe, ad rescandam tam præsumptivam factionem, cognoscendum, utrum illius sit concessio, aut invasionis præsumptio. Quod si Principis inordinata largitio, ipse sit Princeps pro emendatione redarguendus, si autem invasoris declaretur præsumptio, usque ad emendationem excommunicationis sit vindicata coercendus.*

§. 9. Felici altresì sono stati que' tempi, ne quali, volendo i Principi assicurare le loro coscienza in ciò, che risguardava l'occupazione de' beni delle Chiese, non si sono contentati di non voler nulla ritenere per se, di volere spendere tutto in opere pie, ma sono ricorsi ai Romani Pontefici, ai quali è stata commessa la generale amministrazione de' Beni delle Chiese inferiori, per potersene prevalere più per un' opera pia, che per un'altra, ben sapendo, che, non ostante il pio impiego di quanto avevano tolto alle Chiese, non erano salvi in coscienza, se non era l'atto autenticato dalla Pontificia approvazione; giusta la celebre lettera del Pontefice Alessandro III. al Re Enrico d'Inghilterra, appresso al Cardinale Baronio negli *Annali del tomo 12. all' anno 1164. Si autem universa, quæ in usus tuos per hujusmodi angarias de bonis Ecclesiasticis convertuntur, in refectioem pauperum, vel aliis pietatis operibus expenderes, obsequium non magis Deo gratum efficeres, quàm si Altari quolibet discoöperto, aliud coöperires, aut si Petrum crucifigeres, ut Paulum a mortis periculo liberares.* Illustri in ciò sono gli esempj non tanto da noi remoti dei due Duchi di Neoburgo, cioè di

E' de'
Principi
Cattolici
piissimi.I quali
vollero

PONT. A. XIV. Willelmi, et Philippi Willelmi, qui nihil penitus ex occupatis Ecclesiarum bonis retinere voluerunt, sed Romanorum Pontificum explorata sententia, præobtentaque approbatione, res, et in designatos a Pontific. usque pios erogare voluere. *num. 27. de præclaro hoc facto meminimus, tutissima autem ipsius monumenta suppeditarunt acta Congregationis Romanæ Universalis Inquisitionis habitæ sexto Idus Februarii 1657.*

! Normam præsentis casui exhibere nequeunt, et quare?

§. 10. Iniqua fert præsentis causæ conditio, ut damna et incommoda, quæ Mahumetani Regionem obtinentes, inferre possunt, seriò expendere debeamus; atque præterea cum agrestibus miserrimisque hominibus agendum esse consideremus: exinde enim nobis est dura illa necessitas efficiendi probandique, quod nunc præstamus, ne fiat lapsus in deteriora. Tu interim, qua præstas sedulitate, ne prætermittas, ad Cardinales Congregationis deferre hæc omnia, ipsisque annuentibus, iteratas dare Encyclicas litteras ad Albaniam Præsules, ad quos sicuti superioris Nostræ a Te datæ Epistolæ die 19. Martii 1752. exemplum transmisisti, ita dabis et hujusce ad Te Nostræ, quam, Apostolicam Tibi Benedictionem impertientes, absolvimus.

Dat. Pont. An. XIV. die 24. Maji 1754. Datum apud S. Mariam Majorem die 24. Maji 1754. Pontificatus Nostri Anno Decimoquarto.

Wolffango Willelmo, e di Filippo Willelmo, ANNO
 che nulla vollero ritenere de' beni occupati alle 1754.
 Chiese, ma coll' intelligenza ad approvazione non sola-
 de' Romani Pontefici, impiegarono e capitali, e mente re-
 frutti, in varie fondazioni pie, ed opere cri- stituire i
 stiane, concertate colla Santa Sede. Di questo i beni oc-
 grand'atto si è da Noi parlato nella Nostra cupati,
 precedente Lettera *al num.* 27. e di esso ab- impiegar-
 biamo avuto i sicuri rincontri dagli Atti della li con sub
 Congregazione del Sant' Ufficio tenuta ai 7. di ordina-
 Febbrajo 1657. zione alla
 volontà
 del Papa.

§. 10. Porta la nostra disgrazia, che siamo del Papa.
 obbligati a dover pensare al male, che possono Non pos-
 fare i Turchi, che sono i padroni, del paese; sono dar
 e che abbiamo alle mani persone, che sono norma al-
 rozze, ed oppresse dalle miserie: il che ci pone la decisio-
 nella dura necessità di dover fare, quanto fac- ne del pre-
 ciamo, per non far peggio. Ella non lasci colla sente ca-
 sua solita diligenza di partecipare il tutto ai so; e per-
 Cardinali della Congregazione, e colla loro chè?
 annuenza di scrivere la seconda Lettera Circo-
 lare ai Prelati dell' Albania, ai quali manderà
 una Copia di questa nostra, che scriviamo a
 Lei, come fece dell' altra, che le scrivemmo
 sotto li 19. di Marzo 1752.; terminando col darle
 l' Apostolica benedizione.

Ɔ Datum apud S. Mariam Majorem die 24. Maji Data a'
 1754. Pontificatus Nostri Anno Decimoquarto. 14. di Mag-
 gio dell'
 anno 1754
 quartod.
 del Pont.

PONT.
A. XIV.

XXXIV.

LUCENSI REIPUBLICÆ

Facultas conceditur nominandi tres Viros Ecclesiasticos, eosque Romano Pontifici præsentandi, ut ex iis unum in Archiepiscopum Lucanum eligere possit.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilectis Filiis Nobilibus Viris, Antianis, et Vexillifero Reipublicæ Lucanæ, salutem et Apostolicam Benedictionem.

ROMANUM Pontificem in universa Christianæ Reipublicæ procuratione hoc inter omnia maximè convenit, ut quidquid ad Divinum cultum promovendum simul, et populorum tranquillitatem constabiliendam pertinet, id prudenter, studiosèque curare non prætermittat. Quod quidem Nobis, Divina benignitate in tam illustri Pontificatus fastigio collocatis, ita semper cordi fuit, ut quæcumque cum Sanctissimæ Religionis dignitate publicam populorum felicitatem conjungerent, ea, si a Nobis peterentur, libentissimè impertiremur.

Pia voluntasLu-
ceni Senatus do-
nandi decem mil-
lia num-
mor. au-
reorum

§. I. Sanè vestro Nobis nomine exposuit Dilectus Filius Philippus Bonamicus Presbyter Civis vester, et Familiaris noster, homo in obeundis negotiis vestris certè diligens, Nobisque apprimè charus et probatus, constituisse vos offerre et irrevocabiliter dono dare Ecclesiæ Cathedrali Sancti Martini Civitatis vestræ, illiusque Mensæ Archiepiscopali, decem milia

nummorum aureorum (qui nummi decem ju- ANNO
 liis monetæ Romanæ constant) ad augendos 1754.
 ejusdem Mensæ redditus; simulque a Nobis Mensæ
 humiliter, ac enixè petere, ut habita ratione Archiep.
 hujusce piæ liberalitatis vestræ, Apostolica pro- ejusdem
 videntia, atque authoritate præcaveremus mala civitatis.
 et incommoda omnia, quæ ab electione Ar-
 chiefiscopi vobis minus grati facile invehi pos-
 sent in Rempublicam vestram.

§. 2. Quamvis autem oblatio illa tanti non Non tanti
 sit ut ex instituto Ecclesiasticæ Disciplinæ, et ea oblatio
 Canonicis legibus, idoneam Nobis causam sup- est, ut
 peditare valeat; ut Patronatus jura in eandem inde ac-
 Ecclesiam, (quæ cæteroquin per sese jam sa- quiri jura
 tis commodè dotata est) vobis concedere, aut Patronat.
 reservare debeamus; Nos nihilominus, non tam valeant.
 ob recentem hanc oblationem vestram, quàm
 ob veterem erga Romanam Sedem Reipublicæ
 vestræ observantiam, et Catholicæ Religionis
 tuendæ studium constans atque perpetuum,
 quod pulcherrimè declarastis semper, et eo
 præsertim tempore, quum Majores vestri in- Lucensis
 gruentem in Italiam, atque adeo in Civitatem Reipub.
 vestram hæreticæ pravitatis pestem, piè, for- Studium
 titerque represserunt, quinimmo aliquot fami- pro tuen-
 lias, licet generis, et opum splendore illustres, da' Cath.
 propterea quod minus rectè de Catholica Ro- Religione
 mana Fide sentiebant, omninò exterminandas tempore
 et tanquam vitiosas partes exsecandas per se præsert.
 ipsi statuerunt, ne totum corpus Civitatis tra- ingruentis
 herent, atque contaminarent: Et eapropter in Italiam
 tunc Romani Pontifices Prædecessores nostri hæresis,
 Rempublicam vestram maximis, ac verissimis comme-
 laudibus cumularunt: his meritis vestris, aliis- morantur
 que plurimis officiis in Nos et Apostolicam Sedem,
 et maximè singulari nostra quadam pa-
 terna benevolentia excitati, vestris annuere
 precibus, et Reipublicæ vestræ, quam semper
 ex animo dileximus, quieti, tranquillitatieque
 consulere decrevimus.

§. 3. In primis igitur oblationem illam ve- Oblata
 stram decem millium nummorum aureorum donatio

PONT. quos in tot Locis montium Cameralium non
A. XIV. vacabilium Almæ Urbis nostræ positos esse in-
 decem telleximus, harum autoritate litterarum acce-
 millium ptamus, et Mensæ Archiepiscopali Ecclesiæ Lu-
 aureorum canæ adjungimus, atque cum cæteris illius Bo-
 pro Mensa nis incorporamus: Nec non Venerabili Fratri
 Archiep. Nostro Josepho Palma moderno *ejusdem* Eccle-
 Ecclesiæ siæ Archiepiscopo, ejusque successoribus futuris
 Lucanæ Archiepiscopis, antedictorum Locorum Mon-
 accepta- tium possessionem stabilem, ac certam tradi-
 tur. mus, ita ut ipse Joseph Archiepiscopus eorum
 redditus, uti cæteros suæ Mensæ fructus, ex
 hoc ipso tempore jam percipere, atque in suos
 usus, utilitatem, ac sustentationem convertere
 omninò possit.

Facultas §. 4. Deinde majoribus Rempublicam vestram
Senatui et amplioribus favoribus et gratiis prosequi vo-
Lucano lentes, ac vos, vestrasque singulares Personas
 tribuitur a quibusvis excommunicationis, interdicti, aliis-
 tres Eccl. que Ecclesiasticis censuris, et poenis, a jure vel
 viros no- ab homine quavis occasione vel causa latis,
 minandi, si quibus quomodolibet innodati sitis, ad effe-
 eosque ctum præsentium tantum consequendum, ha-
 præsent. rum serie absolventes et absolutos fore cen-
Romano sentes; certa scientia Nostra, et de Apostolicæ
 Pontifici Sedes Lu- nobis a Deo traditæ potestatis plenitudine, No-
 quoties cana vaca- bilitatibus vestris, et Senatui Reipublicæ Lu-
 verit. canæ, in sinceritate Catholicæ Fidei, et de-
 vota erga Apostolicam Sedem observantia ma-
 nentibus, facultatem et jus perpetuum concedi-
 mus et indulgemus, ut quotiescumque contige-
 rit consequenti tempore Ecclesiam Archiepi-
 scopalem Lucanam Archiepiscopo et Pastore
 destitui, nominetis tres Ecclesiasticos viros,
 pietatis et doctrinæ laude insignes, cæterisque
 necessariis qualitatibus instructos, quos tanto
 muneri sustinendo maximè idoneos in Domino
 judicaveritis, eosque Nobis. et Romanis Pon-
 tificibus Successoribus nostris pro tempore exi-
 stentibus præsentare possitis, ex quo numero
 Nos et Successores præfati eligemus et eligent
 unum, in Ecclesiæ Lucanæ Archiepiscopum et

Pastorem, Apostolica auctoritate, ut moris est, præficiendum. A N N O
1754.

§. 5. Vos autem præterea hortamur, et pa- Hortatio,
ut Trid.
Synodi
decreta in
hujusm.
nominat.
præ oculis
habeant.
ternè monemus, ut in nominandis antedictis
Ecclesiasticis viris Sacrosanctæ Tridentinæ Sy-
nodi Decreta præ oculis habentes, nihil aliud
spectetis, quàm Omnipotentis Dei gloriam, Re-
ligionis Catholicæ incrementum, et salutem Ci-
vium vestrorum sempiternam.

§. 6. Præsentes demùm litteras, et in eis Clausulæ
de perpetuo con-
cessionis
vigore.
contenta hujusmodi, nullo unquam tempore
de subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vi-
tio, aliove quolibet, etiam quantumvis magno
seu substantiali, aut solemnitatum defectu,
impugnari, retractari, aut ad terminos juris
reduci, seu illis ex quavis causa derogari posse,
sed semper firmas, validas et efficaces existere
et fore, suosque plenarios et integros effectus
sortiri, et obtinere, vobisque et Reipublicæ
vestræ perpetuò suffragari: Sicque et non ali-
ter per quoscumque Judices quavis auctoritate
fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Car-
dinales; ac ipsummet Consistorium, sublata
eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi,
et interpretandi facultate, judicari, et definiri
debere volumus. Et irritum quoque decerni-
mus et inane, quidquid secùs super his a quo-
quam quavis auctoritate, scienter vel ignoran-
ter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus quibusvis reservatoriis Derogat.
generales
et special.
et revocatoriis, aliisque Cancellariæ Apostolicæ
regulis, nec non Universalium, Provincialium,
ac Synodaliū Conciliorum generalibus, vel
specialibus Constitutionibus et Ordinationibus,
nec non dictæ Ecclesiæ Lucanæ, etiam jura-
mento, confirmatione Apostolica, vel quavis
firmitate alia roboratis, statutis et consuetu-
dinibus, etiam immemorabilibus: Privilegiis
quoque, Indultis, et Litteris Apostolicis eidem
Ecclesiæ, illiusque Capitulo, et Canonicis, ac
Clero, sub quibuscumque tenoribus, et for-
mis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis

PONT. A. XIV. derogatoriis, aliisque efficacioribus, et insolitis clausulis, ac irritantibus, et aliis decretis quomodolibet concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum inserti essent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes; illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio. §. 8. Nulli ergo omninò Hominum liceat hanc paginam Nostræ acceptationis, incorporationis, absolutionis, concessionis, Indulti, hortationis, decreti, et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem etc. incursum.

Dat. 26. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem
Majis 754. Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septin-
Pont. XIV gentesimo quinquagesimo quarto, septimo Kalendas Junii, Pontificatus Nostri Anno Quarto-
decimo.

J. Card. Pro Datar.

D. Card. Passioneus.

VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

Loco ✕ Plumbi.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

mmmm

POST.
A. XIV.

XXXV.

ENCYCLICÆ LITTERÆ

Ad Patriarchas, Archiepiscopos, et Episcopos Italiae, quibus hortantur, ut veteribus nova superaddant pastoralis sollicitudinis studia, ut Christifideles in rudimentis Fidei instituantur et erudiantur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

*Venerabilis Frater, Salutem, et Apostolicam
Benedictionem.*

Pont. cura ut instruatur qui in Patriar. Basilicis poenitentias subeunt a Dataria impositas

CUM Religiosi æquè, ac divini cultus promovendi Studiosi Viri ad Nos detulerint, optimum fore si Nostris S. Joannis in Laterano, S. Petri in Vaticano, et S. Mariæ Majoris Patriarchalibus Basilicis, certi constituerentur Ministri, ad instruendos eos, qui a Dataria Apostolica in præfatas tres Basilicas ablegantur, ubi sese exercent iis servilibus operibus, quæ ipsis imponuntur obeunda perficiendaque, antequam iisdem concedatur matrimonialis impedimenti relaxatio, ad quam consequendam Romam advenire: eo autem hujusmodi institutionem dirigendam esse, ut ritè utiliterque possent homines illi Sacramentali Pœnitentia abstergi, et Altaris Sacramento digne fieri participes, quæ duo, præter Sacram ad septem Ecclesias peregrinationem, Sanctarumque Sclarum ascensum, ab ipsis exposcit Dataria: Cùmque ea de re oportuna ediderimus mandata, veluti perspicuum fit ex Nostris Litteris Encyclicis ad Cardinales præfatarum Basilicarum Archipresbyteros datis decimoquinto Kalendas Februarii

LETTERA CIRCOLARE

XXXV.

Scritta ai Patriarchi, Arcivescovi, e Vescovi d'Italia, affinchè col loro zelo Pastorale sempre più efficacemente procurino, che i Fedeli siano istruiti nelle cose della Fede.

BENEDICTUS-PAPA XIV.

*Venerabilis Frater, Salutem, et Apostolicam
Benedictionem.*

ESSENDOCI stato rappresentato da Persone da bene, e zelanti dell'onor di Dio, che sarebbe stata cosa ben fatta, qualora nelle nostre Basiliche Patriarcali di S. Giovanni in Laterano, di S. Pietro in Vaticano. e di S. Maria Maggiore, si fossero stabiliti Ministri, che istruissero i penitenti, che dalla Dataria Apostolica si spediscono alle dette tre Basiliche, per adempire in esse le opere servili e laboriose, che vengono loro prescritte, e che devono adempire, prima che ad essi si rilasci la Dispensa Matrimoniale, per ottenere la quale si sono portati a Roma; e che l'istruzione si riducesse a far loro fare una fruttuosa Confessione, ed a ricevere degnamente il Sacramento dell'Altare, il che loro pure viene prescritto dalla Dataria, oltre la visita delle sette Chiese, e l'ascendere le Scale Sante: Ed avendo Noi sopra ciò dati gli ordini opportuni, come si raccoglie da una Nostra Lettera Circolare scritta ai Cardinali Arcipreti delle dette tre Basiliche sotto il giorno 18. Gennajo di questo anno cor-

Premure ed ordini Pontificj per l'istruzione di quelli, che nelle tre Basiliche di Roma fanno la penitenza loro imposta dalla Dataria

PONT.
A. XIV.

7 consti-

XXXV.

ENCYCLICÆ

Ad Patriarchas, Archiepiscopos
Italiae, quibus hodie
superaddant pastorem
ut Christifideles
tuantur et erudiantur.

BENEDI

Venerabilis

Pont. cu-
ra ut in-
struantur
qui in Pa-
triar. Ba-
silicis po-
nitentias
subeunt a
Dataria
impositas

CUM Reliqui
vendi Studi-
fore si No-
in Vatican-
bus Basil-
ad instru-
in præfa-
exerceant
ponuntur
iisdem
relaxati
venere

rigend
mines
Altar
duo
grio
700

...atibus, aliis-
...licarum,
...overe, alacri
...orum Nostro-
...audio quodam
...usimus; totoque
...orum omnium Au-
...us.
...nimus gaudio po-
...am ad Nos fuerit, hu-
...acris instructionibus
... Communionem pa-
... Mysteriorum Fidei,
... necessitate medi
... atque tales, qui Sa-
... hri participes. Cui
... amvis memorati Mini-
... remedia adhibere
... tamen non fit,
... et laborem, quem
... amussunt sibi neces-
... uenti animo per-
... pudam non afficiat
... expectantesque,
... exentur, suisque ma-
... quamcitissime cu-
... in patrias reverti suas.
... latrimonio, cujus causa
... nec levis pe-
... retrecharunt.
... nio, Encyclicas
... Generabilium Fra-
... addidimus,
... sunt rudimenta,
... Incessi explananda
... Quosdam eorum Sy-
... et tentiores; no-
... et abortationibus
... desiderari, quod
... Innotine tradenda
... videatur. Quapro-
... rente

curi rincontri del zelo, ed altri Ecclesiastici sono accinti alla grande defessamente per l'esecuzioni; ne abbiamo avuta consolazione, e ne abbiamo grate grazie al Signore Iddio

ANNO
1754.

Ma però in tutto, e per tutto la consolazione, essendoci stata occasione de' Catechismi, che per disporli alla Confessione, si ritrovano bene spesso i Ministri de' Misterj della Nostra Santa Chiesa, e di quelli, che sono necessitate Medii; e però incapaci di essere Ministri de' Sacramenti. Al qual gravissimo inconveniente benchè essi non manchino di porre tutti i rimedj colle necessarie istruzioni, e con l'assistenza, che, oltre il travaglio, e la fatica, i Ministri riconoscono necessaria ed indispensabile, e che ben volentieri soffrono, non amareggi i Dispensandi, che essendo retti, e vivendo colle fatiche delle loro Diocesi, non vedono l'ora di partire da Roma, e tornare alle loro Patrie, e contrarre il Malumore, che bramano, e per cui hanno intrapreso il viaggio, e si sono sottoposti alla pubblica laboriosa penitenza.

Con ciò si scopre che alcuni non sanno le cose necessarie per salvarsi.

2. Nel principio del Nostro Pontificato abbiamo emanata una Lettera Circolare, nella quale abbiamo citato il zelo de' Nostri Confratelli sopra l'insegnamento della Dottrina Cristiana nelle loro Diocesi. Abbiamo veduti i loro Sinodi vecchi, e nuovi, ed abbiamo riconosciuto, che sono pieni di esortazioni, ed istruzioni, e che nulla vi manca di quanto è necessario per l'opera importantissima dell'insegnamento della Dottrina Cristiana. Perlocchè con tutta buona fede ci protestiamo, di essere persuasi, che

Si conviene, che tale ignoranza non debbasi già attribuire ai Vescovi, ma bensì a colpa di chi non ha imparato.

PONT. labentis anni ; nobisque exinde certò consti-
 A. XIV. terit, quanto zelo nonnulli ex Canonicis, aliis-
 que Ecclesiasticis viris præfatarum Basilicarum,
 momentoso operi manum admovere, alacri
 semper animo sollicitam mandatorum Nostro-
 rum executionem urgentes ; gaudio quodam
 planè singulari perfundi Nos sensimus ; totoque
 animo debitas summo honorum omnium Au-
 ctori Deo gratias persolvimus.

Exinde §. 1. Haud tamen expleri animus gaudio po-
 detegitur, tuit, cum subinde relatum ad Nos fuerit, hu-
 nonnul- jusmodi homines, dum sacris instructionibus
 los neces- ad Confessionem Sacramque Communionem pa-
 saria ad rantur, detegi sæpe sæpius Mysteriorum Fidei,
 salutem atque eorum etiam, quæ *necessitate medi* no-
 ignorare. scenda sunt, ignaros, ideoque tales, qui Sa-
 cramentorum nequeant fieri participes. Cui
 quidem maximo malo quamvis memorati Mini-
 stri opportuna non negligant remedia adhibere
 assiduis institutionibus ; exinde tamen non fit,
 quin præter sollicitudinem et laborem, quem
 Evangelici illi Operarii agnoscunt sibi neces-
 sariò subeundum, quemque lubenti animo per-
 ferunt, idipsum mœrore quodam non afficiat
 dispensationem exposcentes, expectantesque,
 qui cum paupertate vexentur, suisque mani-
 bus sibi victum quærissent, quamcitissimè cu-
 piunt Urbe excedere, in patrias reverti suas,
 optatoque sese jungere Matrimonio, cujus causa
 iter arripuerunt, publicæque, nec levis pœ-
 nitentiæ incommoda non detrectarunt.

Ignoratio §. 2. Pontificatus Nostri initio, Encyclicas
 hæc non Litteras dedimus, quibus Venerabilium Fra-
 Episcop. trum Nostrorum zelo stimulos veluti addidimus,
 culpæ seu ut quæ Christianæ Doctrinæ sunt rudimenta,
 negligenti- et præcepta, in sua quisque Diœcesi explananda
 tiæ, sed curaret, et addiscenda. Diœcesanas eorum Sy-
 ipsorum- nodos legimus vetustiores ac recentiores ; no-
 met ho- vimus eas instructionibus et adhortationibus
 minum planè refertas, nihilque in iis desiderari, quod
 vitio ver- ad gravissimum Christianæ Doctrinæ tradendæ
 tenda di- opus perficiendum conducere videatur. Quapro-
 citur. rente

rente; ed avendo avuti sicuri rincontri del zelo, con cui alcuni Canonici, ed altri Ecclesiastici delle dette Basiliche, si sono accinti alla grande opera, travagliando indefessamente per l'esecuzione degli ordini dati; ne abbiamo avuta una straordinaria consolazione, e ne abbiamo rese di cuore le dovute grazie al Signore Iddio Autore di ogni bene.

ANNO
1754.

§. 1. Non è stata però in tutto, e per tutto compiuta la Nostra consolazione, essendoci stato riferito, che nell'occasione de' Catechismi, che si vanno facendo per disporli alla Confessione, ed alla Comunione, si ritrovano bene spesso i Dispensandi ignari de' Misterj della Nostra Santa Religione, parlando anche di quelli, che sono necessarj *necessitate Medii*; e però incapaci di essere ammessi ai Sacramenti. Al qual gravissimo inconveniente benchè essi non manchino di porre gli opportuni rimedj colle necessarie istruzioni, non è però, che, oltre il travaglio, e la fatica, che gli stessi Ministri riconoscono necessaria ed indispensabile, e che ben volentieri soffrono, ciò non amareggi i Dispensandi, che essendo poveretti, e vivendo colle fatiche delle loro mani, non vedono l'ora di partire da Roma, e ritornare alle loro Patrie; e contrarre il Matrimonio, che bramano, e per cui hanno intrapreso il viaggio, e si sono sottoposti alla pubblica laboriosa penitenza.

Con ciò si scrope che alcuni non sanno le cose necessarie per salvarsi.

§. 2. Nel principio del Nostro Pontificato spedimmo una Lettera Circolare, nella quale eccitammo il zelo de' Nostri Confratelli sopra l'insegnamento della Dottrina Cristiana nelle loro Diocesi. Abbiamo veduti i loro Sinodi vecchi, e nuovi, ed abbiamo riconosciuto, che sono pieni di esortazioni, ed istruzioni, e che nulla vi manca di quanto è necessario per l'opera importantissima dell'insegnamento della Dottrina Cristiana. Perlocchè con tutta buona fede ci protestiamo, di essere persuasi, che

Si conviene, che tale ignoranza non debbasi già attribuire ai Vescovi; ma bensì a colpa di chi non ha imparato.

POST. pter ex animo affirmamus, persuasum nobis
A. XIV. esse, inter ipsos reperiri planè neminem, qui Apostolico sibi concredito muneri hac in re defuerit, et ignorantiam, in qua versari nonnullos ex suis Diœcesanis compertum est, haud quidem ipsis culpæ vel negligentiae vertendam, sed repetendam planè vel ex eorumdemet subditorum pervicacia, qua, neglectis Superiorum mandatis, Christianæ Doctrinæ institutiones refugerunt, et ad exaudiendum Dei Verbum pro concione explanatum rarò, vel fortassè nunquam convenerunt; vel saltem ex hebeti nonnullorum ingenio in iis addiscendis, quæ docentur, vel denique ex quo Christianæ Doctrinæ rudimenta primis ætatis suæ annis exceperint, ubi verò ætate illa excessere, nihil exinde fuerint solliciti ad ea loca accedere, ubi percommodè ac fructuosius fortasse etiam potuissent obfirmata ætate percipere, quæ ipsis puerulis fuerunt tradita, adeo ut hi paulatim redigantur ad conditionem ei omnipò similem, in qua obversantur quicumque nec prima ætate edocti, nec Christianæ Doctrinæ institutionibus unquam interfuerunt: Incommoda hæc quidem sunt, quæ quamvis obvenerint, obveniantque fortasse, curis omnibus per Venerabiles Fratres Nostros adhibitis, non exinde tamen Nos levant onere Encyclicis hisce Litteris eorum zelum iterato excitandi; nec ipsi propterea eximuntur, quin studia sollicitudinesque eo semper majores conferre debeant in id, unde concreditarum sibi animarum sempiterna salus pendere dignoscitur.

Affertur
 Sancti Caroli Borromæi
 exempl.

§. 3. Neminem fortasse reperire erit inter vos, Venerabiles Fratres, cui perspectum penitus non sit, quanta peregerit S. Carolus Borromæus tum in ampla sua Diœcesi Mediolanensi, tum in universa Provincia, cui præerat Metropolitanus, ut proficuum tradendæ Christianæ Doctrinæ methodum constitueret; quantosque pertulerit labores, ut religiosum hoc institu-

non vi sia fra loro chi abbia in questo particolare mancato al suo Apostolico ministero, e che l'ignoranza ritrovata in alcuni de' loro Diocesani non sia provenuta, nè provenga da loro colpa, o negligenza; ma bensì o dalla ritrosia de' Sudditi nell'ubbidire agli ordini de' suoi Superiori, col non andare alla Dottrina Cristiana, e poche volte, o forse mai accostarsi a sentire la parola di Dio; o dall'incapacità di tal'uni di apprendere ciò, che s'insegna loro; o dall'essere stati ne' primi anni della loro età alla Dottrina Cristiana, senza più essersi curati di accostarsi a quei luoghi, ne' quali avrebbero potuto comodamente, e forse con maggior profitto, intendere nell'età adulta quanto fu loro detto nell'età puerile, in tal maniera che si riducono ad uno stato in tutto, e per tutto simile a quello, in cui si ritrovano coloro, che nella età puerile non sono mai stati istruiti, nè sono stati mai alla Dottrina Cristiana: disordini tutti, che, benchè forse sian seguiti, e sieguano, non ostanti le diligenze de' Nostri degni Confratelli; non esentano però Noi dal peso di dovere con questa Nostra Lettera Circolare eccitare di nuovo il loro zelo; nè esentano Essi dal proseguire, e dall'accrescere le loro diligenze, in un punto, dal quale dipende l'eterna salute delle Anime alla loro cura commesse.

ANNO
1754.

§. 3. Niuno forse vi sarà fra voi, carissimi Nostri Confratelli, che non sia pienamente informato di quanto fece il gran S. Carlo Borromeo, non meno nella sua vasta Diocesi di Milano, che in tutta la Provincia, di cui era Metropolitano, per istabilire un fruttuoso insegnamento della Dottrina Cristiana; quante, e quali furono le fatiche, che esso sopportò

Si propone l'Esempio di S. Carlo Borromeo

P O R T. tum firmiter constabiliret : cumque animadver-
A. XIV. tisset, non eum cepisse ex tot laboribus fru-
 ctum, quem exoptabat, haud despondit ani-
 mum; sed veteribus novas superaddidit curas
 et sollicitudines, quemadmodum deprehenditur
 ex quinta Mediolanensi Synodo: *Nos multam
 hactenus diligentiam adhibuimus, ut omnes, et
 singuli Christifideles in Fidei Christianæ rudi-
 mentorum institutione erudirentur; sed cum pa-
 rum Nos hucusque profecisse tanta in re cogno-
 verimus, negotii periculique magnitudine addu-
 cti, hæc præterea decernimus.* Satis namque fuit
 Sanctissimo Præsuli perspectam fieri vigentem
 indigentiam, ut iterum manum operi admove-
 ret, curas curis accumulando, parvipensis om-
 nibus, quæ satis multa eousque peregerat; ad
 eum planè modum, quo Assyriorum Rex satis
 habuit, delatum ad se fuisse, ignorare gentes
 præcepta Dei; *Nunciatumque est Regi Assy-
 riorum, et dictum: gentes, quas transtulisti, et
 habitare fecisti in Civitatibus Samariæ, ignorant
 legitima Dei Terræ; ut statim illo mitteret Sa-
 cerdotem, qui gentes illas Dei præcepta edoce-
 ret: Præcepit autem Rex Assyriorum dicens:
 ducite illuc unum de Sacerdotibus, quos inde
 captivos abduxistis, et vadat, et habitet cum eis,
 et doceat eos legitima Dei Terræ: quemadmo-
 dum legitur lib. 4, Regum cap. 17.*

Ideoque §. 4. Nos itaque S. Caroli Borromæi exem-
excitant. plum præ oculis habentes, quamvis omne ha-
Episcopi ctenus studium impenderitis atque sedulitatem,
ad iterat. hortamur adhuc rogantes vos per Jesu Christi
curas ad- viscera, ne in tanto opere tradendi Christianæ
hibendas. Fidei rudimenta, animum despondeatis. Hoc
 agite, ut Parochorum quisque, quæ Sacro Tri-
 dentino Concilio, quæ vestris Synodalibus sta-
Recenset. tutis jubentur, sedulo exequatur: ut statis
complur. diebus Scholarum Magistri, et Magistræ, Do-
 ctrinam tradant Christianam: ut Confessarii,
 quæ muneris sui sunt impleant, quoties quis-
 quam se ipsorum Tribunali sistit, ignorans quæ

per ben fondare questo Santo Istituto : E quando Esso si avvide , che le fatiche fatte non avevano conseguito quel frutto , che Esso bramava , non si perdette d' animo , ma accrebbe diligenze a diligenze , come si deduce dal suo quinto Concilio Milanese : *Nos multam hactenus diligentiam adhibuimus , ut omnes , et singuli Christifideles in Fidei Christianæ rudimentorum institutione erudirentur ; sed cum parum. Nos hucusque profecisse tanta in re cognoverimus ; negotii , periculique magnitudine adducti , hæc præterea decernimus* : Essendo bastato a quel gran Santo il sapere , che v' era il bisogno , per dovere operare in avvenire , aggiungendo diligenze a diligenze , nonostante quel molto , che insin all' ora aveva fatto ; in quella guisa , che bastò al Rè degli Assirj l' avere avuta notizia , che le genti ignoravano i precetti di Dio : *Nuntiatumque est Regi Assyriorum , et dictum : gentes , quas transtulisti , et habitare fecisti in Civitatibus Samariæ , ignorant legitima Dei Terræ* ; per spedirvi subito un Sacerdote , che insegnasse a quei Popoli i precetti di Dio : *Præcepit autem Rex Assyriorum dicens : ducite illuc unum de Sacerdotibus , quos inde captivos abduxistis , et vadat , et habitet cum eis , et doceat eos legitima Dei Terræ* : Come si legge nel lib. 4. de' Re al Cap. 17.

§. 4. Conformandoci Noi a questo pratico insegnamento di S. Carlo Borromeo ; non ostanti le diligenze in sin ad ora da voi praticate , esortiamo , pregandovi per le viscere di Gesù Cristo , a non perdervi d' animo nella grande opera dell' insegnamento della Dottrina Cristiana. Fate , che ogni Parroco faccia ciò , che gli vien prescritto dal Sagro Concilio di Trento , ed anche da' vostri Sinodi : chè s' insegni ne' giorni determinati la Dottrina Cristiana da' Maestri , e Maestre delle Scuole : che i Con-

Col quale si esortano i Vesc. a fare nuove diligenze.

Se ne accennano molte.

PONT. *necessitate medi* sunt ad salutem necessaria ;
A. XIV. idipsumque præsent et Parochi , antequam Sponso Matrimonio conjungant: Patres-familias, atque domorum Heri, seriò moneantur de imposita sibi obligatione erudiendi per se, erudiendosque curandi Christianæ Doctrinæ præceptis filios, suosque familiares : quibusque in Diocesis receptus est, servetur, cureturque recipiendus, ubi hactenus non obtinuit, usus, juxta quem, ante, vel post Parochialem Missam, elata voce, per ipsummet Parochum recitantur Fidei, Spei, et Charitatis actus rectè compositi, populo interim Parochi verba iterante. Nec etiam negligatur incumbens Parocho onus, quo festis diebus, nisi concionem ad populum habere, certè quidem ex Altari Evangelium ei explanare, ipsumque præcipua Sanctæ Religionis Nostræ Mysteria, Dei præcepta, et Ecclesiæ, ac quidquid demùm opus est, ut Sacramentorum dignè particeps fiat, edocere tenetur. Vestigia hæc sectentur quoque Concionatores, quibus salutare illud iteretur monitum, ut adhortationibus institutiones adjungant, quandoquidem utrisque indigent Auditores. Denique quænam sit optima methodus in rudibus hominibus Christiana Doctrina erudiendis, indigitatur a S. Augustino in libro de *Catechizandis rudibus cap. 10.*, ubi inquit, proficuum præ cæteris eam esse, qua post explanationem, familiares instituantur interrogationes; ex familiari quippe interrogatione comperitur fit, an quæ quisve audivit, mente perceperit, vel an potius iterata explanatione opus sit, ut alieno captui res subjiciatur: *interrogatione quærendum est, utrum is, qui catechizatur, intelligat; et agendum pro ejus responsione, ut aut planius, et enodatius loquamur, aut quæ illis nota sunt, non explicemus latius etc. Quod si nimis tardus est, misericorditer succurrendus est, breviterque ea, quæ maximè necessaria sunt, ipsi potissimum inculcanda.* Illud nobis persuasum est, fore, ut longè plura ipsi persequamini,

Pro meth.
docendi
Doctrin.
Christian
probat
usus in
terroga
tion, post
explanat.

necessarie *necessitate Medii* per salvarsi, e che lo stesso si faccia anche da' Parrochi prima di congiungere in Matrimonio quelli, che vogliono maritarsi. S' inculchi a i Padri di famiglia, e Padroni delle Case, l'obbligo d'istruire, e fare istruire i loro Figli, e Familiari nella Dottrina Cristiana: E nelle Diocesi, nelle quali è introdotta la disciplina, si prosiegua, e dove non è introdotta, s'introduca, che prima, o dopo la Messa Parrocchiale, si dicano ad alta voce, ed adagiatamente, dal Parroco istesso, gli Atti di Fede, Speranza, e Carità, ben composti, ripetendo il Popolo le parole del Parroco. Non si trascuri l'adempimento dell'obbligo, che ha il Parroco, se non di predicare ne' giorni festivi, almeno di esporre dall'Altare al Popolo l'Evangelio, e d'istruirlo de' Misterj principali della nostra Santa Religione, de' precetti di Dio, e della Chiesa, e di quanto è necessario per degnamente ricevere i Santi Sacramenti. Si battano le stesse pedate da' Predicatori, a' quali si dia il salutare avvertimento di unire all'esortazione, l'istruzione; avendo gli Uditori bisogno dell'una, e dell'altra. Il metodo finalmente d'insegnare a i rozzi la Dottrina Cristiana viene additato da S. Agostino nel libro *de Catechizandis rudibus al Cap. 10.*; ove dice, essere utilissimo quello delle famigliari interrogazioni, dopo aver fatta la spiegazione; ricavandosi dalla famigliare interrogazione, se chi l'ha udita, l'ha capita, e se per farla capire v'è bisogno d'altra spiegazione: *Interrogatione quærendum est, utrum is, qui catechizatur, intelligat; et agendum, pro ejus responsione, ut aut planius, et enodatius loquamur, aut quæ illis nota sunt, non explicemus latius etc. Quod si nimis tardus est, misericorditer succurrendus est, breviterque ea, quæ maximè necessaria sunt, ipsi potissimum inculcanda.* Teniamo per certo, che si farà sempre da voi più di quello, che con questa nostra presente Lettera Circolare vi additiamo. Ed intanto con pienezza di cuore

Nell' insegnare la Dottrina si loda l'uso d'interrogare dopo la spiegaz.

PONT. quam Encyclicis hisce Litteris Nostris vobis
A. XIV. indigitamus. Interim vobis, Venerabiles Fra-
tres, concreditoque sollicitudini vestræ Gregi,
Apostolicam Benedictionem peramanter imper-
timur.

Dat. 26. Datum ex Arce Castri Gandulphi die 26. Junii
Junii 1754 1754. Pontificatus Nostri Anno Decimoquarto.
an. 14.

diamo a voi, Venerabili Fratelli , ed al Gregge : ANNO
alla vostra cura commesso , l' Apostolica Bene- 1754.
dizione.

Datum ex Arce Castri Gandulphi die 26. Junii Scritta li
1754. Pontificatus Nostri Anno Decimoquarto. 26. Giug.
1754. del
Pont. XIV

PONT.

A. XIV.

XXXVI.

CONFIRMATUR

Decretum Congregationis Consistorialis, quo fuit declaratum sub Constitutione Innocentii PP. XII. super Capitulationibus Sede Vacante initis, comprehendi etiam Monasteria et Collegia utriusque sexus, necnon eadem Constitutione prohiberi quascumque pactiones, et Capitulationes, etiam per se honestas et licitas.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

PASTORALIS regiminis sollicitudo ex alto Nobis Pont. Cura in iis immerentibus commissa exigit, ut non solum confirmandis curemus novas leges, si quando rerum conditio, aut necessitas postulat, condere; sed quæ provide sunt constituta etiam ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris providè ac salubriter constituta sunt, Apostolicæ confirmationis robore communire.

Decretum Congreg. Consistor. refertur. §. 1. Aliàs siquidem a Congregatione rebus Consistorialibus præposita emanavit Decretum tenoris sequentis, videlicet: Cùm san. mem. Innocentius PP. XII. per Constitutionem editam die 22. Septembris 1695. quæ incipit *Ecclesiae Catholicae*, innovatis etiam pluribus aliorum Prædecessorum Pontificum sanctionibus, districtè interdixerit, ne, occurrente Ecclesiarum, sive Monasteriorum quorumvis vacatione, pactiones ullæ, sive capitulationes, aut concordata, aut statuta, adversus Sacrorum Canonum, et Apostolicarum Constitutionum dispositionem, ab iis, ad quos personarum præ-

Innoc. PP. XII. Constit. Vacante Sede quascumque Capitulationes

ficiendarum electio pertinet, ante electionem, vel postulationem fiant; et, ubi nihilominus inita fuerint, ea prorsus irrita, et invalida, nec observanda esse, etiamsi juramento munita fuissent, declaraverit, et decreverit; quæ verò post electionem seu postulationem fieri contingeret, ea ad Romanum Pontificem deferri, ejusque iudicio subjici, suspensa interim eorum executione, donec a Sede Apostolica impetrata fuerit confirmatio, præceperit, prout in memorata Constitutione uberius continetur; dubitatum verò fuerit, primò, an sub ea comprehendantur etiam Monasteria fœminarum, vel Capitula, seu Collegia, quæ juxta nonnullarum Provinciarum consuetudinem, sunt mixta ex maribus et fœminis, sub unius Abbatissæ seu Præpositæ, sive Priorissæ regimine; secundò, an prædicta Constitutio eas etiam afficiat pactiones, quæ in Ecclesiarum, vel Monasteriorum ipsorum utilitatem cedunt, vel quæ alioquin, si per se spectentur, non judicantur illicitæ.

§. 2. Hinc ad tollendas hujusmodi dubitationes, et animarum pericula tutius submovenda, Congregatio particularis Consistorialis, a Sanctissimo Domino Nostro deputata, censuit, si Sanctitati suæ videbitur, declarandum, et discernendum, sub præmissa Constitutione Innocentii XII. ejusque omnibus præscriptionibus, etiam quoad inflictas pœnas, omninò comprehendendi etiam Monasteria, vel Capitula, seu Collegia mixta ex utriusque sexus personis, regimini, vel jurisdictioni unius Abbatissæ, seu Præpositæ, sive Priorissæ subjectis, ac de ejusmodi etiam Monasteriis, Capitulis, sive Collegiis præfatam Constitutionem esse intelligendam, proinde ac si de iis quoque expressa, et specialis mentio habita fuisset: Adeoque pactiones, Capitulationes, concordata, seu statuta quæcumque hujusmodi, occasione electionis personæ prædictis Monasteriis, sive Capitulis, et Collegiis præponendæ, tum facta, tum

ANNO
1754.

contra Sa-
cros Cau-
ante elect.
initas.

Quæ verò
post elect.
factæ fue-
rint, ju-
bet judi-
cio subjici
Romani
Pontificis
Dubitatur
an sub ea
Constit.
compre-
hendant.
etiam Mo-
nasteria
Fœmin.
et Colleg.
utriusq.
sexus.

Et an
etiam non
illicitæ
pactiones
prohib.
Censuit
Congreg.
prædicta,
Monest.
seu Coll.
prædicta
compre-
hendi.

PONT. A. XIV. quæ deinceps fieri contingeret, tametsi interposita jurisjurandi religione roborata, omnino obnoxia esse, et fore prohibitioni, nullitati, pœnæ, cæterisque omnibus, et singulis ordinationibus, decretis, et declarationibus respectivè in ea, ut præfertur, Constitutione contentis, et, quatenus opus sit, ad hujusmodi etiam Monasteria, vel Capitula, sive Collegia mixta ex utriusque sexus personis, præfatam Constitutionem esse extendendam.

Et prohiberi licitas electiones si ante electiones fuerint initæ §. 3. Præterea, cum valde Ecclesiasticæ disciplinæ intersit omnem ambitiosæ cupiditati aditum præcludere, ac providere, ne ullo modo etiam indirectè, læsa remaneat libertas eligendi personas magis dignas, magisque idoneas, quæ assentiri forsân recusarent iis pactionibus, quibus aliæ minus idoneæ, ad obtinendum electionis commodum, annuerent; similiter declarandum, et decernendum censuit, memorata Constitutione affici eas etiam pactiones, ante electionem, vel postulationem initas, quæ cæteroquin Ecclesiis ipsis, vel Monasteriis utiles sint, vel quæ intrinsecus, et per se consideratæ, nullam mali suspicionem redoleant, sed quæ ideo malæ sunt, quia jure humano, et per Sacros Canones, sive Apostolicas Constitutiones, ac præsertim illam Innocentii XII. interdicuntur.

Si verò post Sedis Apostolicæ judic. esse subjiciendas. postulationem fieri contingeret, servandam itidem esse memoratam Innocentii XII. Constitutionem, ut scilicet illæ statim ad Summum Pontificem deferantur, et Sedis Apostolicæ judicio subjiciantur, suspensa interim earum executione, donec ab eadem Sancta Sede, sine cujus auctoritate nihil omninò in similibus pacisci fas est, confirmationis robur in totum, vel in partem obtinuerint. Facta autem per me infra-scriptum præfatæ Congregationis Secretarium de præmissis relatione Sanctissimo Domino Nostro, ejusdem Congregationis sententiam Sanctitas Sua approbavit; atque ita ab omnibus, ad quos pertinet, perpetuò, et inviolabiliter

servari, et judicari mandavit, cum omnibus ANNO
etiam derogationibus prælatæ Constitutioni In- 1754.
nocentii XII. insertis; nec non Litteras Aposto-
licas in forma Brevis super præsentis Decreti
confirmatione, et approbatione expediri jussit.
Datum Romæ hac die 16. augusti 1727.

P. Cardinalis Corradinus.

Dominicus Rivera dictæ Congreg.

Secretarius.

Loco † Sigilli.

Hoc Decr.
Apostol.
auctorit.
roboratur

§. 4. Hujusmodi autem tam providum, ac sa-
lubre Decretum, quo firmiter subsistat, et ser-
vetur exactius, tenore præsentium, Apostolica
auctoritate approbamus, et confirmamus, ac de
novó, quatenus opus sit, statuimus, et inno-
vamus, atque illud ab omnibus cujuscumque
ordinis, gradus, status, ac dignitatis, in per-
petuum servari, et custodiri præcipimus, et
mandamus: decernentes, easdem præsentis
Litteras semper firmas, validas, et efficaces
existere, et fore, suosque plenarios, et integros
effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos
spectat, et pro tempore quandocumque specta-
bit, in omnibus et per omnia plenissimè suf-
fragari, sicque in præmissis per quoscumque
Judices Ordinarios, et delegatos etiam causa-
rum Palatii Apostolici Auditores, judicari, et
definiri debere; ac irritum, et inane, si secus
super his a quoquam quavis auctoritate scien-
ter, vel ignoranter contigerit attentari: qui-
buscumque in contrarium facientibus non ob-
stantibus.

Et illius
perpetuæ
firmitati
consuli-
tur non
obstanti-
bus qui-
buscum-
que.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die xv. Julii MDCCLIV. Pon-
tificatus Nostri Anno XIV.

Dat. die
15. Julii
1754.
Pont.
XIV.

D. Card. Passioneus.

PONT.

A. XIV.

XXXVII.

NE CHRISTIFIDELES

Sub Turcarum ditone versantes, ad occultandam Christianæ Religionis professionem, Mahumetana Nomina sibi imponant, iisque se compellari patiantur.

Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis et Episcopis, necnon dilectis Filiis Parochis, et Missionariis, Provinciæ Albanicæ.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, salutem, et Apostolicam Benedictionem.

Quod Provinciale Concilium Albanum Provinciæ vestræ, Vener. Fratres, Dilecti Filii, Anno MDCCIII. sub fel. rec. Clemente Papa XI. Prædecessore nostro celebratum, inter cætera, Canone tertio sanctissimè statuerat, nimirum ne Turcica, seu Mahumetana Nomina, sive parvulis, sive adultis in Baptismate imponerentur; neve Christifideles Turcois, seu Mahumetanis Nominibus, quæ nunquam sibi imposita fuerant, ob quamcumque vel tributorum exemptionem et immunitatem, vel liberi commercii commodum, vel evitandarum poenarum causam, se nuncupari paterentur: id ipsum, inter cætera, Nos quoque commendantes, confirmavimus, ac servandum præcepimus in nostra Encyclica Epistola, cujus initium est: *Inter omnia nigenas*, pro Regno Servicæ, et finitimis Regio-

Iterata
decreta
quibus ve-
titum
Christifi-
del. quam-
cumq. ob
causam
Mahume-
tana no-
mina as-
sumere.

nibus, super pluribus Religionis ac disciplinæ ANNO
 capitibus die XI. mensis Febr. An. MDCCXLIV. 1754.
 Pontificatus Nostri Anno Quarto edita (†). Provi- (†) *Hujus*
 dum igitur, ac salutare ejusmodi statutum ab *Edit. vol.*
 Antecessoribus vestris tanta cum sapientia et 2, p. 172.
 religione conditum, et tamquam luculentum
 Catholicæ Fidei, sinceræque vestræ christianæ
 pietatis exemplum, alijs ad imitandum et om-
 nino custodiendum a Nobis districtè præceptum,
 quemadmodum in Provinciæ vestræ majorem
 gloriam et existimationem, majoremque conse-
 quendæ æternæ animarum salutis utilitatem, ita
 si negligi fortè contingat, in majus ejusdem
 vestræ Provinciæ dedecus, apertumque anima-
 rum discrimen redundare videtur.

§. 1. Nos autem, qui abusum illum in præ- Eorum
 dicta Epistola nostra tamquam turpem christi- quippe u-
 tianæ professionis occultationem ad infidelita- susmenda-
 tem accedentem pronuntiavimus, maximo cum cium in re
 Pontificii animi nostri mœrore accepimus, quod gravissi-
 quamplurimi istius Provinciæ, posthabita æter- ma, et vir-
 næ salutis ratione, eadem Turcicâ, sive Ma- tualem fi-
 humetana Nomina, usurpare pergant, non so- dei nega-
 lum ut a tributis et oneribus illis quæ Christi- tionem
 stifidelibus imposita sunt, vel imponi sæpe continet.
 tingit, immunes et liberi sint et habeantur;
 verùm etiam ut tam ipsi, quàm eorum Paren-
 tes, a Mahumetana secta apostatasse minimè
 credantur, nec pœnis hac in re inflictis mul-
 tentur. Hæc enim omnia, etsi Fides Christi
 in corde teneatur, fieri tamen nequeunt, sine
 Mahumetis errorum simulatione, sinceritati
 Christianæ contraria; quæ mendacium in re
 gravissima continet, et virtuales Fidei nega-
 tionem, maxima cum Dei injuria, Proximique
 scandalo, includit. Unde opportuna etiam præ-
 betur Turcis ipsis occasio, Christifideles om-
 nes, tanquam hypocritas et deceptores existi-
 mandî, atque adeo jure ac merito persequendi.

§. 2. Accedit præterea ad mœrorem, dolo- Unde nul-
 remque nostrum magis magisque augendum, latendus
 ferendus.

P O S T. quod nonnulli ex Vobis ipsis, Venerabiles Fratres, atque ex Vobis quoque, Dilecti Filii Parochi et Missionarii, ad tam pravam ac detestabilem simulationem nihil animadvertentes; immò conniventes, atque inanibus ad excusandas excusationes in peccatis rationum momentis adducti, eos Christifideles curæ vestræ creditos, qui sæpedicta Turcica, seu Mahumetana Nomina assumunt, iisque vocari student, ad Sacramentorum participationem, sine ullo prorsùs conscientiæ angore, et publica cum bonòrum Christifidelium offensione, admittere non vereantur.

**Nova San-
ctione da-
mnatur,
ac inter-
dicitur.**

§. 3. Hinc est, quod Nos, qui ex injuncta Nobis omnium Ecclesiarum sollicitudine, ac summa Sacrosancti Apostolatus procuratione, Christianos omnes in viam salutis reducere, eosdemque puros, sinceros, in spiritù et veritate ambulantes, et absque macula, Deo exhibere tenemur, postquam Venerabiles Fratres nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales contra Hæreticam pravitatem generales Inquisitores super hac re audivimus, de eorum consilio, primum quidem laudatum Concilii Albani vestræ Provinciæ Canonem renovantes, Apostolica auctoritate nostra tenore præsentium confirmamus, et districtè servandum mandamus; necnon memoratæ Epistolæ nostræ decreta ad vestram quoque Provinciam auctoritate et tenore paribus extendimus, et servanda itidem præcipimus: Deinde districtè pariter prohibemus, ne quilibet ex Christifidelibus, quocumque casu vel prætextu, aut in quibusvis excogitabilibus circumstantiis, eadem Turcica, seu Mahumetana Nomina, ut Mahumetani credantur, assumere audeat.

**Subi cer-
tis Spiri-
tualibus
pœnis,**

§. 4. Porrò, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, Vos rogamus et in Domino hortamur, ut serio animo ministerium vestrum, et districtam Supremo Pastorum Principi Jesu Christo, Æterno

Judici rationem de commissis unicuique vestrum ovibus a Vobis reddendam considerantes, et ipsi curetis per bona opera vestra certam electionem vestram facere, et minimè omittatis, (quod sine gravissima incuriæ, negligentiaque vestræ culpa accidere non potest) eosdem Christifideles Provinciæ vestræ arguere, obsecrare, et increpare in omni patientia et doctrina, ut conversationem suam inter Gentes habentes bonam, in omnibus seipsos præbeant exemplum bonorum operum, ut ii, qui ex adverso sunt, vereantur, nihil habentes malum dicere de ipsis, quasi malefactoribus qui turpis lucrî causa aliud in ore, aliud in corde gerant. Quod si qui admonitionibus vestris et præceptis nostris non acquiescant, ad Apostolicæ disciplinæ normam, virga compesci debent, et circa ipsos Albanensis Synodi vestræ, et dictæ Epistolæ nostræ, sanctiones et pœnæ omninò exequendæ sunt, quibus in vita Sacramentorum, et post mortem, si impœnitentes decesserint, suffragiorum incapaces declarantur. Quas quidem pœnas iterum, quantum opus sit, innovamus et infligimus, et debitæ executioni a Vobis mandandas volumus et injungimus. Hoc autem nemini ex Vobis, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, durum esse debet; quoniam nisi abundaverit justitia vestra plusquam Schismaticorum et Hæreticorum, quorum tamen nullus Mahumetanum Nomen assumere præsumit, non intrabitis in Regnum Cœlorum.

ANNO
1754.
quarum
executio
Episcopis
committitur.

§. 5. Illos denique, qui ex Mahumetanis Christiani sunt facti, vel qui istorum sunt filii, si de sua in Fide constantia diffidant, vereanturque, ne si Turcica deponant nomina, Dominantium pœnas incurrant, easdemque subire formident, seridè admoneatis, ut omninò regiones illas occultè deserant, et ad Terras Christianorum accedant, atque confugiant, in quibus et Deus, qui dat escam omni Carni,

Diffident-
tes de sua
in Fide
constan-
tia ad
Christia-
norum ter-
ras confu-
gere hor-
tatur.

PONT. et Fidelium Caritās minimè ipsis deerit; mā-
A. XIV. ximè si Episcoporum commendatitiis Epistolis
muniantur. Interim Vobis, Venerabiles Fratres,
Dilecti Filii, Apostolicam Benedictionem, quam
a quolibet Venerabili Fratре Antistite in sua
Dioecesi Christifidelibus Orthodoxis nostro no-
mine impendi volumus, peramanter elargimur.

Dat. die Datum Romæ apud S. Mariam Majorem die
1. Aug. prima Augusti MDCCLIV. Pontificatus Nostri
an. 1754. Anno XIV.
Pontifica-
tus anno
14.

ECCLESIASTICIS

XXXVIII

Omnibus Ritus Slavo-Latini præcipitur ut in Missis et Divinis Officiis Slavum Litterale idioma cum characteribus Hieronymianis retineant, et Missalibus, Breviariis etc. utantur typis Congregationis Propagandæ Fidei editis.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX pastoralis munere, quo Romani Pontifices Pontificis sollicitudo, eamque moderantur, consueverunt Prædecessores Nostri vigilem navare curam, ut in Sacris peragendis, ne novitates et abusos in Religiosè custodiat, ejusque idiomatis uniformitatem retineat, quo illius respectivè Majoribus in Missæ Sacrificio, Divinisque Officiis usi dignoscuntur; prohibentes ne quid a prisca lingua, vulgaribus licet dicendi formulis immutata, deflectatur, omnemque adhibentes operam, ut abusos precedentibus temporibus inolescentes eradicarent.

Ritus Nationi Illyricæ concessus a Joanne VIII.

§. I. Cùm itaque ex fide dignorum testimonio acceperimus, in Ritus Slavo-Latinum, Joanne quem felicis recordationis Prædecessor Noster VIII.

PONT. Joannes Papa VIII. fideli ac religiosæ Nationi
 A. XIV. Illyricæ, unà cum idiomate, quod nunc Slavum literale appellant, et characteribus, quos Hieronymianos dicunt; adhibendum concessit, et successivis temporibus recolendæ memoriæ Prædecessores pariter Nostri Urbanus VIII., et Innocentius X., dum Missale, et Breviarium eodem idiomate, et characteribus, excudenda typis traderentur, iteratis vicibus confirmarunt; nonnullos irrepere abusos, Apostolicæ Sedis intentionibus, institutisque contrarios; perniciosam aliquorum libertatem, qui audenter Missas, insertis Orationibus et precibus Slavovulgari sermone conscriptis, componere; Initium quoque Evangelii secundum Joannem, et Psalmum *Lavabo*, eadem vulgari lingua, latinisque characteribus impressa, nulla desuper a Nobis facultate; et approbatione præobtentata, sibi, aliisque Sacerdotibus legenda proponere: Idcirco ne hujusmodi abusus, qui eundem Ritum miscere ac turbare facile posset, latius progrediatur; postquam aliis Nostris editis Constitutionibus, nimirum quinquagesima septima, cui initium *Etsi pastoralis*, et octogesima septima incipiente *Demandatam cœlitus*, quæ extant in Bullarii Nostri Tom. I. p.

(ff) *Hujus* 167. et 290. (f) Græcorum Rituum conservationi, et integritati, pro Italo-Græcorum, et Græco-Melchitarum Nationibus, abundè providimus; eandem nunc sollicitudinis Nostræ curam ad Illyricam Nationem convertentes, suprema, qua fungimur Apostolica auctoritate, volumus, præcipimus, atque mandamus, ut Ecclesiastici omnes et Sacerdotes tam Sæculares, quàm cujuscumque Ordinis, aut Instituti Regulares, qui Ritum Slavo-Latinum profitentur, in Augusto Altaris Sacrificio, et in horis Canonicis, aliisque divinis Officiis persolvendis ac obeundis, Missalia, Tabellas, et Breviaria characteribus Hieronymianis impressa typis Congregationis Propagandæ Fidei, quæque imposterum ibidem imprimantur, non sine præviis opportunis re-

Inter-
 versus
 pluribus
 irreptis
 abusibus.

Quibus
 proscript.
 vetustior
 redinte-
 gr. novis-
 que San-
 ctionibus
 ejusdem
 firmitati
 consuli-
 tur.

ANNO
1754.

visionibus, et approbationibus, aliisque diligentis hucusque adhibitis, et deinceps adhibendis a Viris doctis, et Slavo-Latinum idioma, ac Hieronymianos characteres apprime callentibus, quemadmodum per plura anteacta sæcula ab Illyrico Clero servatum studiosè fuit, ita deinceps omninò adhibere debeant, et teneantur: utquè in posterum nemo ex prædicto Clero, in Missis celebrandis, aut in divinis Officiis persolvendis, Orationes et Preces, quæ nostra, et Apostolicæ Sedis auctoritate examinatæ non fuerint, et approbatæ, recitare, aut quoquo modo adhibere audeat, seu præsumat.

§. 2. Quocirca Venerabilibus Fratribus Nostris Archiepiscopis, et Episcopis, in quorum Diocesis Ritus Slavo-Latinus viget, committimus, atque injungimus, ut pro zelo et sollicitudine, qua tenentur concredit sibi Quibus præesse, et Sacrorum Ecclesiæ Rituum integritati advigilare, sedulam exactamque hujusce Nostræ voluntatis, ac districti præcepti executionem curent, atque urgeant, ac novitates omnes, irreptosque quoslibet abusus eliminent, adhibitis efficacioribus remediis a Sacris Canonibus in pervicaces et refractarios Indictis; similia verò successivis temporibus attentari minimè patiantur.

Quarum
Executio
Archiep.
et Episc.
deman-
datur.

§. 3. Decernentes has Nostras Litteras, et in eis contenta hujusmodi, semper et perpetuò firma, valida, et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, et ab illis, ad quos spectat, et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari debere: sicquè, et non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, et Delegatos, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, horumque Congregationes, necnon Apostolicæ Sedis Nuntios, et quosvis alios quacumque præ-

Decreta
pro præ-
missorum
firmitate,

PONT. Joannes Papa VIII. fidei ac reli-
 A. XIV. Illyrica, unà cum idiomate, qu-
 vum literale appellant, et charac-
 Hieronymianos dicunt, adhibend-
 et successivis temporibus recole-
 Prædecessores pariter Nostri Urb-
 Innocentius X., dum Missale, et A-
 dem idiomate, et characterib-
 typis traderentur, iteratis vic-
 runt; nonnullos irrepere abusu-
 Sedis intentionibus, institutisque
 perniciosam aliquorum libertate
 Missas, insertis Orationibus et P-
 vulgari sermone conscriptis, con-
 tium quoque Evangelii secundu
 et Psalmum *Lavabo*; eadem vul-
 latinisque characteribus impressa,
 per a Nobis facultate; et approbat-
 tenta, sibi, aliisque Sacerdotibus
 ponere: Idcirco ne hujusmodi abusu-
 dem Ritum miscere ac turbare fa-
 latiùs progrediatur; postquam aliis
 Constitutionibus, nimiram quinqu-
 ptima, cui initium *Etsi pastorali*
 gesima, que extant in Bullarii Nostri
 tus, que extant in Bullarii Nostri
 1. p. 143. et integrati; pro Italo-Græcorum,
 et vol. 2. Melchitarum Nationibus, abundè pro-
 pag. 148. eisdem Nationibus, abundè pro-
 Quibus sanctissimus Apostolus

Inter-
 versus
 pluribus
 scriptis
 abusibus.

(1) Hujus 167. et 190. (2) Græcorum rituum con-
 Edit. vol. et integrati.
 1. p. 143. et vol. 2. Melchitarum Nationibus, abundè pro-
 pag. 148. eisdem Nationibus, abundè pro-
 Quibus sanctissimus Apostolus

visionibus, et approbationibus, aliisque diligentiis hucusque adhibitis, et deinceps adhibendis a Viris doctis, et Slavo-Latinum idioma, ac Hieronymianos characteres apprime callentibus, quemadmodum per plura antea acta sententia ab Illyrico Clero servatum studiosè fuit, deinceps omninò adhibere debeant, et tento Clero, in Missis celebrandis, aut in divinis Officiis, et Apostolicæ Sedis auctoritate quæ nostræ non fuerint, et approbatæ, recitare, examinatas modo adhibere audeat, seu præsumat.

Venerabilibus Fratribus Nostris Archiepiscopis, et Episcopis, in quorum Diocæsiis Slavico-Latinus viget, committimus, ut pro zelo et sollicitudine, qua in Sacrorum Ecclesiæ Rituibus præesse, et sedulam exactamque huiusmodi integritati advigilare, ac districti præcepti iussu Nostræ voluntatis executionem curent, ne quolibet abusus elidat, et refractarios in periculis temporibus atque in officibus in periculis patiantur.

Litteras, et in perpetuum, et fore, suos, et ob, pro, e, r, o, Se, 22,

PONT. A. XIV. eminentia , et potestate fungentes , et functuros , sublata eis , et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi , et interpretandi facultate et auctoritate , iudicari , et definiri debere ; ac irritum et inane , si secùs super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari .

Derogatio contrariis §. 4. Non obstantibus contrariis quibusvis , etiam in Synodalibus forsan , aut Provincialibus Conciliis editis Constitutionibus , aut Decretis ; Privilegiis quoque , et Indultis eidem Nationi Illyricæ , ejusque Ecclesiis , atque Præsulibus , quavis etiam Apostolica auctoritate concessis , ac iteratis vicibus confirmatis , et innovatis , ac usibus , stylis , et consuetudinibus quantumvis diuturna observantia firmatis ; quibus omnibus , et singulis , tenore præsentium , et ad præmissum effectum , specialiter et expressè derogamus , cæterisque contrariis quibuscumque .

Fides transumptis habenda. §. 5. Volumus autem , ut earundem præsentium Litterarum transumptis , seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis , et sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis , eadem prorsùs fides adhibeatur , quæ ipsis præsentibus adhiberetur , si forent exhibitæ , vel ostensæ .

Sanctio pœnalis. §. 6. Nulli ergo Hominum liceat paginam hanc Nostræ Declarationis , inhibitionis , præcepti , mandati , commissionis , et voluntatis infringere , vel ei ausu temerario contraire : Si quis autem hoc attentare præsumperit , indignationem Omnipotentis Dei , ac Beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus , se noverit incursurum .

Dat. die
17. Aug.
1754.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori Anno Incarnationis Dominicæ millesimo

septingentesimo quinquagesimo quarto, octavo Anno
Kalendas Septembris. Pontificatus Nostri Anno 1754.
Quartodecimo.

D. Card. Passioneus,

J. Card, Pro-Datarius.

VIŒA DE CURIA.

J. C. Boschi,

Loco ✠ Plumbi,

L. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium,

FINIS DECIMI VOL.

INDEX
INITIORUM SINGULARUM CONSTITUTIONUM

QUÆ IN HOC VOLUMINE CONTINENTUR,

	<i>Pag.</i>
S ACROSANCTÆ. I,	5
Pias. II.	34
Ineffabili. III.	39
In Apostolicæ. IV,	59
Romana Ecclesia. V,	69
Detestabilem. VI.	74
Militantis Ecclesiæ. VII,	83
Securitatem. VIII.	86
Suprema dispositione. IX,	94
Ex sublimi. X.	116
Ad Audientiam. XI.	120
<i>Nell' ultima udienza,</i>	121
Æternus Dei Filius. XII.	150
Inter illustria. XIII.	155
Commendatissimum. XIV.	182
Inclytum. XV.	189
Apostolicum. XVI.	197
Cum aliàs. XVII.	223
Sinceritas Fidei. XVIII.	230
Sollicita. XIX.	237
Quæ, Ven. Fratres. XX,	255
Tibi præ cæteris. XXI.	259
In supereminenti. XXII,	267
Circumspectâ. XXIII,	278
	Inter

INDEX.

	457
Inter cætera. xxiv.	284
Gravissimarum. xxv.	293
Ad coërcenda. xxvi.	319
Comendatam. xxvii.	337
Circumspecta. xxviii.	353
Romæ us Pont. xxix.	367
Injuncti Nobis. xxx.	372
Inter curas. xxxi.	376
Fidelis. xxxii.	383
Cum Encyclicas. xxxiii.	404
<i>Avendo Ella.</i>	405
Romanum. xxxiv.	424
Cum Religiosi. xxxv.	430
<i>Essendoci.</i>	431
Pastoralis. xxxvi.	442
Quod Provinciale. xxxvii.	446
Ex p. torali. xxxviii.	451

FINIS INDICIS.

- x. Indiarum Orientalium Vicariis Apostolicis Episcopis, non habentibus Episcopum Coadjutorem cum futura Successione, nec Vicarium Generalem, injungitur, ut sibi constituent Vicarium Generalem, cui amplissimæ facultates in casu obitus Vicarii Apostolici, a Pontifice conceduntur. 26. *Janu.* 116
- xI. Cardinales Episcopos Suburbicarios, in propria Cappella sui Palatii Romæ existentis, non posse suis subditis, præter primam Tonsuram, conferre Majores, vel Minores Ordines, nisi requisito et præobtento Cardinalis Urbis Vicarii consensu. 15. *Februarii.* 120
- xII. Beatificatio Ven. Servi Dei JOSEPHI A CUPERTINO Sacerdotis Professi Ordinis Fratrum Minorum Conventualium S. Francisci. 20. *Februarii.* 150
- xIII. Confirmatio et innovatio Privilegiorum, Gratiarum, et Jurium, Militaris et Hospitalis Ordinis SANCTI JOANNIS JEROSOLYMITANI: cum aliquibus declarationibus, et ampliacionibus. 12. *Martii.* 155
- xIV. Wilnensis Collegii, seu Seminarii Apostolici, a Gregorio XIII. pro Adolescentium Ruthenorum et Moscovitarum educatione, et institutione erecti, optimo regimini providetur. 5. *Aprilis.* 182
- xV. Monachi S. Basilii Nationis Ruthenæ solvuntur a lege emittendi quartum votum de non acceptandis Episcopatibus, vel Archimandriis, absque assensu suorum Superiorum: Abrogatisque Statutis pœnalibus super hoc editis, Canonice Sanctiones innovantur, ac inculcantur. 12. *Aprilis.* 189
- xVI. Regulæ observandæ in Anglicanis Missionibus, ab Apostolicis Vicariis, nec non a Sacerdotibus Missionariis Sæcularibus, ac Regularibus. 12. *Maji.* 197
- xVII. De Beneficiis, et Officiis Curatis per Indiarum Occidentalium Regiones, Sæcularibus etiam Clericis, sublato asserto Regularium privato jure,

- conferendis : Apostolicæ Litteræ jam editæ (*quas vide Tom. III. num. 5r. Hujus Edit. vol. 9. pag. 62.*) confirmantur , et declarantur. 9. *Junii.* 223
- xviii. Venetiarum Reipublicæ conceditur Jus nominandi ad Ecclesias Torcellanam ; Caprularum , et Clodiensem. 13. *Junii.* 230
- xix. Methodus præscribitur in examine , ac proscriptione librorum a Congregationibus Romanæ Universalis Inquisitionis , et Indicis , servanda , certæque Relatoribus ac Consultoribus proponuntur Regulæ , quas in examine , iudicioque ferendo sequantur. 9. *Julii.* 237
- xx. Venerabilibus Fratribus Metropolitæ , Archiepiscopis , et Episcopis Nationis Ruthenæ in Regno Poloniæ. 14. *Augusti.* 255

PONTIFICATUS ANNO XIV.

- xxi. Jurisdictio Rectoris Carpentoracten. in Causis Civilibus , Criminalibus , et Mixtis , nec non in œconomicis rebus , definitur , ac circumscribitur. 28. *Augusti.* 259
- xxii. Exemptio Canonorum Regularium et Monialium Ordinis Præmonstratensis ab omni Superioritate , Jurisdictione , Visitatione quorumcumque Ordinariorum , per Prædecessores Pontifices , et præsertim Alexandrum V. concessa , innovatur ac confirmatur. 11. *Septembris.* 267
- xxiii. Oppidum Mathelicæ in Piceno ad primævum Statum Civitatis reintegratur , et quatenus opus sit , ex integro erigitur , ac instituitur , cum omnibus honoribus , juribus et prærogativis , cæteris ditionis Pontificiæ Civitatibus competentibus. 26. *Septembris.* 278

- tione Innocentii PP. XII. super Capitulationibus Sede Vacante initis, comprehendi etiam Monasteria et Collegia utriusque sexus, necnon eadem Constitutione prohiberi quascumque pactiones, et Capitulationes, etiam per se honestas et licitas. 15. *Julii*. 442
- xxxvii. Ne Christifideles sub Turcarum ditione versantes, ad occultandam Christianæ Religionis professionem, Mahumetana Nomina sibi imponant, iisque se compellari patiantur. 1. *Augusti*. 446
- xxxviii. Ecclesiasticis omnibus Ritus Slavo-Latini præcipitur, ut in Missis et Divinis Officiis, Slavum Litterale idioma cum characteribus Hieronymianis retineant, et Missalibus, Breviariis etc. utantur, typis Congregationis Propagandæ Fidei editis. 17. *Augusti*. 451

FINIS INDICIS.